

PRESENTED BY
GUMPA THEERASAI AH
in memory of my Late Father
SRIGVRS SUBRAHMANYAM
H NO 6-12-569
NAYUDUPET 624105
NELLORE DIST. A

శ్రీ ర స్తు.

కళాపూర్వోదయము.

పింగళి సూరనామాత్యప్రణీతము.

బ్రహ్మశ్రీ, శతావధాని

పురాణం. సూర్యనారాయణతీర్థులవారిచే
బరిశోధితము.

నా విశ్వ - రామ స్వామి శాస్త్రులు

అండ్ సన్సు వారిచే

బ్రకాశితము.

తండియాపేట, చెన్నపురి.

1910.

All Rights Reserved.

PLAC'D ON THE SHELF
Date 1-9-95

54.1.96

035,1560,1
E10

SRI VENKATESWARA	
CENTRE OF RESEARCH &	
RESEARCH CENTRE.	
Acc. No	23812
Date	.....
TIRUPATI.	

భూ మి క.

ఈ కళాపూర్ణోదయ మనుకల్పితప్రబంధమును సహృదయహృదయాను రంజకముగా నపూర్వకథాకథనవైచిత్రీధుర్యంబుగా శృంగారాదిరసములను దత్త మచితభంగిని బొందుపఱచి మంచివైలిని రచించి తనపాండిత్యమును బుద్ధిచాతురిని లోకుల కత్యాశ్చర్యం బగునట్లుగా వెల్లడిచేసినమహానుభావుఁడు పింగళి, నూరన యనుమహాకవి. ఈతఁడు రచించిన గ్రంథములలో నెల్ల నిదియే ముఖ్యమైనది.

ఈకవి కృష్ణదేవరాయలయాస్థానములోనికవీశ్వరులలో నొకఁ డని కొందఱుందురు గాని యది సరి గాదు. ఈయన నంద్యాలసంస్థానాధిపతి యైనకృష్ణరాజనాస్థానములో నున్నవాఁ డని గ్రంథమే చాటుచున్నది. కృష్ణదేవరాయలు 1530 వ సంవత్సరమున మృతి నొందె ననియును, నంద్యాలకృష్ణరాజునకు 1560 ప్రాంతముల నీగ్రంథము కృతి యీఁబడి యుండె ననియు మ-రా-శ్రీ, కందుకూరి-వీరేశలింగముపంతులవారియాంధ్రకవులచరిత్ర నుడుపుచున్నది.

తెలుఁగుప్రబంధములలోఁ బ్రాముఖ్యతను గన్న యీప్రబంధమును ముద్రింపింపవలయు నని మేము చాలాదినములనుండి కృతప్రయత్నల మయ్యును నితర గ్రంథములఁ గొన్నిటిని ముద్రింపించి పిమ్మట దీని ముద్రింపింత మనుకొనుచుండఁగా నింతట శ్రీమత్పితాపురసంస్థానప్రభువు లగు శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమారమహీపతి సూర్యారావు బహదరువా రీగ్రంథముద్రణకుఁ దగినధనసహాయ మొనర్చి మా కెంతయుఁ బ్రోత్సాహము గలిగించినందున నిప్పటికి దీనిని 1888 వ సంవత్సరమున ముద్రిత మైనయొక్కప్రతినే యాధారముగాఁ జేసికొని వీలయినంతవఱకు సవరించి ముద్రింపించితిమి. ముద్రణావస్థలోఁ దటస్థించినలోపము తెచ్చి యైననున్నచో “గచ్ఛతః స్థలనం క్వాపి” య్యన్యున్యాయము. తా. మెఱిగినదియే కనుక మన్నింపవలయు నని చదువరులఁ బ్రార్థించుచు మమ్మింకను సుద్ధగ్రంథముల ముద్రింపించుచుండుట కై ప్రోత్సాహముఁ కలిగించుకొనుమరు గాక యని శ్రీవారికిఁ గృతజ్ఞతాసూచకముగా ననేకధన్యవాదములఁ జేయుచున్నారము.

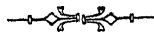
ఈగ్రంథముపై శ్రీమైసూరుమహారాజావారికాలేజీలో హిస్టరీప్రాఫెస రగు మ-రా-రా-శ్రీ, కట్టమంచి - రామలింగారెడ్డి వీప్, పి. గౌరు వ్రాసినవిపుల మగు విమర్శనము కొలఁదిదినములలోనే ముద్రించి కళాపూర్ణోదయపాఠకమహాశయుల కందింతుము.

ఇట్లు భాషాసేవకులు,

వావిళ్ల - రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్.

SH. 5

ప త ద్ధ్రం థ స్థ నా మా వ లి.

పూర్వ క థ. *

- 1 కలభాషిణి (కథానాయిక).
- 2 నారదుడు.
- 3 మణికంఠుడు (నారదశిష్యుడు).
- 4 రంభానలకూబరులు.
- 5 కృష్ణుడు-మొ.
- 6 మణిస్తంభుడు.
- 7 దేవలోకపుచిలుక.
- 8 ఇంద్రుడు.
- 9 మృగేంద్రవాహన.
- 10 మాయారంభ.
- 11 మాయానలకూబరుడు.
- 12 సుగాత్రి (సుముఖానత్రి).
- 13 శాలీనుడు (మణిస్తంభుడు).
- 14 అలఘువ్రతుడు (మళయాళపుత్రాష్ట్రాణుడు).
- 15 మణికంఠరహారము.

ఉత్తర క థ. *

- 1 కళాపూర్ణుడు (కథానాయకుడు).
- 2 మధురలోన (నాయిక).
- 3 బ్రహ్మ.
- 4 సరస్వతి.
- 5 మదాశయుడు (నాయికతండ్రి).
- 6 రూపానుభూతి (నాయికతల్లి).
- 7 అభినవకౌముది (గంధర్వస్త్రీ).
- 8 ప్రథమాగమాదులునలుగురు (మంత్రులు).
- 9 స్వభావుడు (సిద్ధుడు).
- 10 సత్వదాత్తుడు.
- 11 దత్తాత్రేయుడు.
- 12 యజ్ఞశర్త.
- 13 దేవవిమానము.

* ఈగ్రంథమందలిమొదటినాలు గాశ్వాసములు పూర్వకథగను దక్కినవి యుత్తరకథగను నూహించునది.

ప్రస్తుతం.

ఓం నమః కామేశ్వరాయ.

కళాపూర్ణోదయము.

ప్రీతి క.

లావణ్యవతీకుచద్వితయకాశ్చీరప్రభాచారువ
క్షోలంకారమణిప్రకాశము నవీనార్కుమగా నన్ననో
నాళికావిరతప్రభాత మగుచుక భాసిల్లుతత్త్వంబు నం
ద్యాలశ్రీనరసింహకృష్ణవిభు నిత్యశ్రీయుతుం జేయుతన్.

1

చ. ప్రమదవిలాసనర్తనవిభాసురగోపకేశోరమూర్తితోఁ
దమ కిలువేలు పై వెలయుతాండవకృష్ణపదాబ్జసేన ను
త్తమతనయాదినంపదలు తామరతగపరై ప్రవర్ధిలక
రమణం దనర్చు గావుత ధరక నరసింగయకృష్ణుం డెంతయున్.

2

మ. వలకేల్ దాపలికిం గుచ స్తబకసేవాలోలతం భోవ డాఁ
పలికేల్ సిగ్గున మాన్పు నల్క నది తత్పార్శ్వంపులేజెక్కు గో
మలపాదంబును ముట్టచుక వలచుబ్రహ్మం బర్ధనారీశ్వరుం
డెలమిక్ నిత్యముఁ బ్రోచు గృష్ణవసుధాభీశుక్ నృసింహత్తజున్.

3

చ. అనయము ప్రేమ సంధిలగ నాస్యచతుష్టయయాగపద్యచుం
బనఘనకాంక్ష భోలె నిగమంబులపేరిట నాల్గురూపులం
దనరెనుభార్యమాట జనదాటక సృష్టి యొనర్చువారిజా
ననుండు నృసింహకృష్ణవిభుఁ జాల జిరాయువుఁ జేయు గావుతన్.

4

- చ. ఒనరంగ నూర్ధ్వలోకముననుండి ధరిత్రికి డిగ్గంగంకకు
మనసిజవైరిమాళియు హిమక్షీతిభృత్కటకంబువోలె శో
భనరసభవ్యకావ్యమయభారతికి వసతిస్థలంబు లై
తనరెజువామలూరుభవతాపసు సాత్యవతేయుఁ దెల్పుదన్. 5
- చ. పలుకఁ దలంప దవృత్త లగుభారతరామకథార్థముల్ విభా
సిలంగ నరంటిపం డొలిచి చేతికి నిచ్చినరీతి నాంధ్రీవా
క్కులలితశక్తి నందఱకు సుప్రథితంబులు చేసినట్టిద
న్యుల నుతియింతు నన్నయబుధోత్తముఁ దిక్కిన నెఱ్ఱనత్కవిన్. 6
- ఉ. మెచ్చి యొకింత శారవము మెచ్చక యుండి లఘుత్వ లేశము
దెచ్చుటకు సమర్థులె కృత్రికియకుం గుకవిత్వగర్వితుల్
తచ్చరితం బుపేక్ష కుచితం బగుఁ గాక నగంగ నైన్, వా
క్రుచ్చి యజాగళస్తనసంగోత్రుల వారల నెన్న నేటికిన్. 7
- సీ. విశ్రాంతి విరతి గావింపక సారవ, త్సాహిత్యసామనస్యంబు లెఱిగి
సమయంబు దప్పక శ్రవణకరోరంబు, లై నశబ్దముల నత్యాకులాత్మ
జేయక సత్పరిచితమకుమారవా, క్సరళితాభిప్రాయఁగా మెనర్చి
పదబంధశిథిలతఁ బాటిల్లఁగానీక, యేచందములయందు సేమరిలక
ఆ పరఁగుకవియు దోహకరుఁడును యశము దు, గ్ధమును బడయు నట్లుగానినాఁడు
కృతి దురాప మొదవు కీర్తియుఁ బాలు సీ, కుంట గాదు హాస యోగ్యుఁ జేయు.
వ. అని యిష్ట దేవతాప్రార్థనంబుఁ గావించి సుకవుల సేవించి కుకవు లుపేక్షామా
త్రదండు లగుట భావించి సకలలక్షణలక్షితం బైనమహాప్రబంధంబు కీర్తికార
ణం బనియు నితరం బపహాసకారణం బనియు నూహించి యెద్దియేనియు నె
క్కసరసప్రబంధనిబంధనంబునకు జాతకౌతూహలండు నై యుండునంత. 9
- సీ. తనకీర్తి సకలదిగ్దంతిదంతానంత, కాంతిపం క్తికిఁ జెలిక తై గాఁగఁ
దనప్రతాపంబు మా ర్దండమండలచండి, మోపదేశమునకు నొజ్జ గాఁగఁ
దనసీతిపన యుగంధరభట్టిచాణక్య, ఘనచాతురికి నిదర్శనము గాఁగఁ
దనవిలాసంబు కందర్పేంద్రనందన, వార్తకు ఖండనవాది గాఁగ
- తే. వెలయుమనుమార్గవర్తనావిరతవిహిత, ధరణిపరిపాలనాపరిస్ఫురితరాజ్య
నైభవుండు నృసింహభూవరసుతుండు, జిష్ణుతుల్యుండు నంద్యాలశృష్టవిభుండు.
వ. అనర్హ్యమణిమయాభరణిమీర్తితదిగంతరుండును, గంధసారకస్తూరికాద్యను
లేవసారభనంవాసితపర్యంతభాగుండునగుచుం జెలువు మీఱి కొలువుకూటంబు
న గురుశుక్రసీతిచాతురీవిఖ్యాతవంచనాచుంచపంచాంగనయజయాతిశయభూ
షితశేముషీవిశేషవైయాత్యు లగునమాత్యులును, సదనూచానసంప్రదాయసి
ద్ధాధ్యయనశుద్ధిగరిమపరిపూర్ణ శక్తివిభ్రాజమాననానావేదమంత్రతంత్రసంతా

యమానశాంతికర్తృదూరవారితదైవికాత్యాహితు లగుపురోహితులును, కాణా
దకాపిల గౌతమీయ జై మినియ నై యాసిక పాతంజలతంత్రరాధాంతపూర్వపక్ష
వై పరీత్యకరణచణయు క్తికల్పనానల్పకల్పితప్రతివాదిబుద్ధివిధ్వంసు లగువిద్వాం
సులును, బ్రాహ్మపాద్మవారాహవైష్ణవమాత్స్యవ్యూహార్కంజీయభాగవతబ్రహ్మ
కై వర్తకార్తగారుడస్కందాది నిఖిలపురాణకథాకథనపాండిత్యపరితోషితాంత
ర్వాణికు లగుపౌరాణికులును, ఆశుమధురచిత్రవిస్తారకవితావిజృంభణస్తంభితబా
ణభవభూతికాళిదాసముఖ్యవిఖ్యాతికారపు లగుకవులును, బహువిధపురాతనజ్యో
తిష సిద్ధాంతసంఘర్షనిశితమతిచతురిమసమధిగతకళాకాస్థానిమేషాదినూత్ననూ
త్నతరనూత్నతమకాలకలనాకౌశలప్రకాశకీర్తికు లగుమాహూర్తికులును, ధ
న్వంతరిదస్త్రచరకప్రముఖనిఖిలాద్యవైద్యవైశారద్యదృష్టాంతభాజ నాయుర్దేద
వేదిత్వవైభవాలంకారు లగునగదంకారులును, విశ్వానసుతుంబురునారదాంజ
నేయభరతమతంగకోహళదత్తిలప్రభృతిగాంధర్వకౌశలకౌరవస్తరణగానమాధు
రీఘరీణతాప్రీణితబుధశ్రేణికు లగువైణికులును, రూపలావణ్యవిభ్రమవిలాసవి
భవవిస్తాపితవివిధజనస్వాంత లగువారకాంతలును, నిరంతరపరిణతబహువిధప్ర
హరణవ్రణకిణగణకాతన్యఖండితకంకటాపేక్షనక్షోవిభాగజోఘుష్యమాణశౌర్య
సాహసోద్భటు లగుభటులును, యథోచితప్రదేశేనర్తు లగుచుం గొలువ వేత్ర
హస్తజనననూఖ్యానసందర్శితసామంతకుమారుల సేవలు కటాక్షహాసభాషణా
దుల నాదరింపుచు గీతవాద్యతాళానువ ద్దిన ర్తకీన ర్తనప్రవ ర్తనంబు లవధరింపు
చు ననేకవిధరాజ్యకార్యవినియుక్తు లైనయధికారిపురుషులవిన్నపంబు లాలిం
పుచు వందిబృందపత్యమానబిరుదావలీప్రబంధమందరశ్రద్ధార్థచమత్కారంబులు
పరికింపుచు మెడ్డోలగం బై కూర్చుండి కార్యప్రసంగవశంబున.

11

నీ. శోభితాపస్తంబఃసూత్రు గౌతమగోత్రు, సుచరిత్రుః బింగళిఃసూరసుకవి
పౌత్తు) నన్న పరతిభావనదాహిత్తు), నమరధీనిధికి నఃబృమకుః బుత్తు)
ననుజన్తు లై నట్టియమరనయెఱ్ఱనా, ర్యులు భ క్తి సేవింప • నలరువాని
సత్కావ్యరచనావిశారదుం డగువాని, సూరననామవిశ్రుతుని నన్నుఁ

ఆ. బ్రయము సంధిలంగఁ • బిలిపించి బహువత్త్రు, భూషణాదిదానఃములఁ గరంబు
సంతసం బొనర్చి • యెంతయు గౌరవ, మెసఁగ మధురఘణితి • నిట్టు లనియె. 12

శా. నీచే నొక్కమహాప్రబంధము గడుక • నిర్నిద్రసారస్యలీ
లాచిత్రం బగుదాని నోయనఘ వాఃలాయంబు సేయించుకో
మాచిత్తంబున వేడ్క యుండునది నీమాధుర్యధుర్యోరువా
గైచ్చిత్రిక్ సఫలంబు సేయుము సుధీవర్గంబు లోహూ యనన్.

13

మ. ఇటముగ్ గారుడసంహితాదికృతు లీ • విం షాండగార బె క్కొన
ర్చుట విన్నారము చెప్ప నేల యవి సంస్తుత్యోభయశ్లేషసం.

ఘటనక రాఘవపాండవీయకృత్తి శక్త్యంబే రచింపంగ నె

చ్చుట నెవ్వారికి నీక చెల్లె నజ్జిభావాకావ్యముం జేయంగన్.

14

క. అని యాదరణము మిగులం, దనర నియోగింప నేను + నాకొలది గనుం

గొన కీయకొంటిఁ దగ నా, యనఘుండు సంకల్పసిద్ధుఁ + డనునమ్మికచేన్.

15

వ. ఇవ్విధంబునం బూని యమ్మహాప్రభువునగౌరవనియోగంబునకు ననుగుణంబుగ
మదీయశక్త్యనుసారంబున విచారించి యపూర్వకథాసంవిధానవైచిత్రీమహానీ
యంబును శృంగారరసప్రాయంబును బుణ్యనస్తువర్ణనాకర్ణనీయంబును సగుకళా
పూర్ణోదయం బనుమహాకావ్యంబు నిర్మింపం గడంగితి నట్టిమదీయకృత్తి కధీశ్వ
రుండగుచుం బెంపొందునంద్యావత్ప్రభువిభునివంశావతారం బెట్టి దనిన.

16

తే. సకలకువలయపాలనై శ్వర్యయుతుఁడు, చండధామకృతశ్రీఘంనుండు నైన
రాజచంద్రుండు జగతిఁగఁరంబు వెలయు, సంతతోదయసౌభాగ్యశాలియగుచు.

తే. అత్రిలోచనభవుఁ డయ్యు + సతఁడు మీతె

నపరిమితతారకావళి + కధిపుఁ డగుచుఁ

దాఁ ద్రిలోచనభవుఁ డయ్యు + ధరఁ గుమారుఁ

డేశతారకజయ మొందు + టేమియరుదు.

18

క. ఆచంద్రునివంశంబున, భూచంద్రుం డారెవీటిఁబుక్కనరేంద్రుం

డాచక్రవాళశైల, త్నాచక్రస్ఫుర్తికి ర్తిఁసాంద్రుండు పుట్టెన్.

19

క. ఆబుక్కన్మపాలునిబా, హాబలముకొలంది తదసిఁహతరిపువీర

ప్రబల్బునిరాకృతనల, కూబరునకుఁ దెలియుఁ దెలిసిఁకొనఁ గలఁజేనిన్.

20

చ. మతి నజుఁ డంచు రూపమున + మన్మథుఁ డంచు నయోన్నతిక బృహ

స్పతి యనుచుక వదాన్యతను + భానుసుతుం డనుచుక నుతించు నా

ర్యతతి “నిరంకుశాః కవయ” + యం చది యొర్పుట గాని బుక్కభూ

పతికి సముండు లేడు తలఁపక భవనంబున నేగుణంబులన్.

21

క. పావనగుణ యగునబ్బల, దేవిని గులశేలగుణనిఁధిక్ మఱి బల్లా

దేవిని వివాహ మయ్యె మ, హావిభవుఁడు బుక్కనరవరాగ్రణి వేడ్కన్.

22

క. అందును బల్లాదేవికి, నందను లుదయించి రింద్రానందననదృశుల్

చందనవిశదయశుల్ సం, క్రందనవై భవులు రామరాజప్రముఖుల్.

23

ఉ. భూమహానీయశీలుఁ డగుఁబుక్కయయగ్రవధూటి కబ్బలాం

బామఃశిక్ జనించిరి సమస్తగుణాఘ్యుండు సింగరయ్యయు

రామవిభుం డహూబళధరామణుండును విక్రమాన్వయో

ద్దామత నొప్పనీటికి నుదగ్రజయాభ్యుదయంబులుం బలెన్.

24

ఉ. అందును సింగభూరమణుఁ + డాబళదేవిని బెండ్లి యాడి సం

క్రందనతుల్యవై భవులఁ + గాంచె దనూజుల మువ్వరక బుధా

నందవిధాయి నిర్లగుణప్రకరణమునకు నందవిధాయిని

నందనతుల్య నారవిభు • నవ్యపురూపా దివ్యవిభు.

25

ఉ. వ్రాలినకీర్తి బెం పెనగి • వారలలో నరసింహరాజు నం

ద్యాలపురాధిపత్యవిభావతిశయంబు వహించి మించె ను

దేవలనిరూఢి నెల్లడల • విశ్రుత మై తనవంశ మెల్ల నం

ద్యాలపదప్రసిద్ధి దనరాదుచు నెంతయుఁ దేజరిల్లగన్.

26

క. ఆనరసింగక్షితిపతి, మానవతీతిలక మైనమాదలదేవి

భూనుతనమ స్తుగుణల, క్షీనిధి దగఁ బెండ్లియాడె • గీర్తి దలిర్పన్.

27

సీ. మందారమందాక్షునందాయిదానప్ర, సిద్ధుండు సింగరక్షితివరుండు

గర్వితారాతిదోర్గర్వనిర్వాపణో, దీర్ఘుండు నారభాప్రీతిభుండు

భూభువనప్రళంసాభిశోభితమహా, ప్రాభవాధ్యుండు కుమారాబళుండు

శరదించుచంద్రికాపరిశుద్ధవిహసన, స్ఫురదనర్గళకీర్తి • వరదరాజు

తే. ప్రచురవిక్రమరఘుపతి • రఘుపతియును, దనయు లేవురు గల్గి రుదాత్తనకల

గుణగర్వితులు నరసింగకుంభినిత, లాధినాథున కమ్మాదామోబయందు.

28

క. నరసింగవిభునిసింగరి, నరవరుఁ డనమానుఁ డధికనయసారత ని

ర్భరశూరత నతిధీరత, నరు దగుదానక్రియావిహారత నిలలోన్.

29

క. నారాయణభక్తుండు సుజ, నారాధనపరుండు జలరుహక్షిసుమనో

నారాచుండు నరసింగయ, నారావనిచాలకుండు • నరవిభుఁ డాజిన్.

30

సీ. స్వారాజభావంబు • కారణంబుగ నేమొ, శక్రుండు నెలవున • జడియ కునికి

మిత్రపుత్రతఁ దాను • మిత్రుండ నని యేమొ, యముఁ డాత్మపురమునఁ • దేమల

వారుణీసేవామదారూఢిచే నేమొ, జలభర్త దనవీరు • గలగ కునికి [కునికి

తల్లడం బేల యే • ధనదుండ నని యేమొ, ధనరాజు నిజపురిఁ • దలగ కునికి

తే. తమకు మతి దిక్కు లేమిని • దలఁకి యేమొ

కడమనలువురు మూలల • నడఁగి యునికి

వీరవరుఁ డైనంద్యాలనారవిభుని

యాజి ఘోరభేరీధ్వను • లడరునపుడు.

31

చ. పగ లనుశబ్దమాత్రము సభాకుసుమంబు నిజంబు నారభూ

జగదధిపప్రతాపగుణసంపదచే రవి దత్తమానుఁగఁ

దగునె నుతింప నారవి ప్రతాపమహత్వముచేతఁ బెత్తుచున్

బగ లొకనాఁడు దప్పక యపారతఁ జొప్పడుఁ గాక మానునే.

32

చ. వదలక యుత్కలేంద్రుని సవామిబరీదు నడంచుదుర్జయున్

గుదుపనమ్ము దల్లడిలఁ గొట్టె మహాద్భుతసంగరంబులో

- నెదిరిచి కొండవీటికడ • నెవ్వరు సాటి విచిత్రశౌర్యము
పదపన నారసింహవిభుఁపట్టికి నారస్యపాలమాఁకిన్. 33
- సీ. శ్రీవిష్ణుపదభక్తిచే ధర్మసంపత్తి, ధర్మసంపత్తిచేతను జయము
జయసిద్ధిచేత నుజ్జ్వలబాహుశౌర్యము, శౌర్యగౌరవముచే • జతురసితి
సితి పెంపున మహానియసామాజ్యము, సామాజ్యమహిమచే • శాంతిగుణము
శాంతిచే వేదాదిసకలనద్విద్యలు, విద్యలచే బుద్ధివిలసనము
తే. దాన బ్రాత్రవివేకము • దాన నీతి, దాన బ్రవిమలకీర్తియు • దాన గులము
ప్రేమ సత్యతము నలంకరించుకొనియె, భళిర నంద్యాలనారభూపాలకుండు.
చ. ఘనతరదానచాతురిన • కాదు శ్రుతిస్తోతిశాస్త్రైవపుణం
బునను బుధానురంజనుడు • భూరిశుచిత్వమునంద కాదు శో
భనపుబ్రతాపసంపదను • బానకుఁ డానరసింగభూషణం
దనుడు కుమారయోబనసుఁధాతలనాయకుఁ డిన్వసుంధరన్. 35
- ఉ. సాత్త్వికతాపరాయణుడు • సత్యవచస్కుడు దానశాలి నో
స్తత్త్వవిజృంభితుండు రణశౌర్యధురీణుఁ డెకల్ల ఘోషుండు గీ
రత్వముమన్నిపట్టు చతుఃరత్వనిధానము నీతిపద్ధతీ
తత్త్వవిశారదుండు వరఁదక్షితిపాలుఁ డలోలుఁ డయ్యెఁడన్. 36
- క. కరుణాఘనవీక్షణమున, శరణాగతరక్షణమున • సంగరశౌర్యా
భరణాహితశిక్షణమున, దిరముగ రఘుపతియ రఘుసతిగ దలపోయన్. 37
- ఆ. అందు సింగరయ్య • యనవద్యగుణ గౌరవమాంబు బెండ్లియాడి • యాత్మజులను
గనియె నారసింహజననాథు రఘుపతి, క్షౌత్రలేంద్రు నోబమనుజవిభుని. 38
- క. ఆనారసింహవిభుఁ డన, మానగుణుడు రఘుపతిక్షమానరుండు యన
శ్రీనిధి యహూబళాఖ్యధ, రానాథుండు సకలగుణవిరాజితుఁ డయ్యెన్. 39
- క. ఆమువ్వరలో నగ్రజుఁ డై మించునృసింహునకుఁ దదంగన యగ్రుణీ
రామాంబకు నుదయించె మ, హామతి నావళిచినొబళాఖ్యుండు వెలయన్. 40
- ఉ. దేవవిభుండు భోగమున • దీప్రమయాఖుఁ డఖండచండతే
జోవిభవంబున దపనఁనూనుఁ డనూనవిత్తిర్ని పెంపున
దైవతమేదిసిధరము • ధైర్యమహత్త్వమునం దలంపఁగా
నావళిచిన్న యోబమనుజాధిపముఖ్యుండు రాజమాత్రుఁడే. 41
- క. ఇది సింగరయ్యసంతతి, తదనుజననుజుఁ డగునోబధరణిపువంశా
భ్యుదయక్రమ మభివర్ణిం, చెద నిక భువనప్రసిద్ధి • చెన్నెనంగున్. 42
- ఆ. ఆకుమారయోబభూకాంతుఁ డింపుతో, బెండ్లి యాడె గుణగభీరచరితఁ
దిరుమలాంబ నెంధుఁ బరమపాతివ్రత్య, సావనతఁ దనర్చుభాగ్యనిధిని. 43

- సీ నానాగుణైకనిః ధానంబు నా నెప్పు, నరసింగమేదినీః నాథవర్యు
నిద్దగ్రుగీర్తులః • దద్దయు విలసిల్లు, నట్టి పెద్దయ హేలూబః శాధిపతిన
నాదిమనృపగతి • మేదినీజనములఁ, బోది సేయుచు నెప్పుః మాదవిభుని
సన్నుఁగోన్నతనృత్తి • నెన్ని కం గన్నట్టి, చిన్నయ హేలూబః ఊతితలేంద్రు
జ్జ. సారతరచారుచారిత్రుః నాగనృపుని, నాకుమా హేలూబః తిః మ్మాంబయగడు
గనియె సేపురుసుతుల సః శ్మాంతియుతుల, విష్ణు సేవాభీరతులఁ బ్రః వీణమతుల.
క. అందు నరసింగవిభుఁ డిం, పొందంగఁ దాఁ బెండ్లి యాడఁ • నుభయకులశ్రీ
సౌందర్యగుణచరిత్రము, లగ దిర మై తనకుఁ దగిసఁలక్షీదేవిన్. 45
- నగ్ధర. ఆలక్ష్య దేవియగ దాఁయతమతి నరసింః గాననీశుండు గాంచె
వైశ్రాఢ్యస్థుత్కృలక్ నందనుల నురుయశోభవ్య నోభావ్యాయత్న
పాలోత్తగసుం గవిత్వః ప్రముఖబహుకళాః సారగుం నిమ్మరాజు
బాలాదిత్యోపమానః ప్రచురతరుచిః స్ఫురు నారక్షీతీంద్రున్. 46
- జ్జ. వైభవజ్యోతిశానమతః నానః డిందుముఖః నీనచే
ఘోభవనూర్తి కల్పమవిః దూరుండు నిత్యరమావిహగలీ
లాభవనాయమానసువిః లాసకటః ఊరీక్షుఁ డాకుమా
హేలూబః నారసిహసుతుఁ • హేలూబః నెన్ని కెక్కు నెంతయున్. 47
- గా. అత్రాసోజ్జ్వలశూరతాగుణకుమాః రాహూబః శ్లాఘన
త్పుత్త్రీనరసింహతిమ్మవిభుకీర్తుల్ మీతః యత్యగతవై
చిత్రా దిక్కులక్ నటింప నది దాః శీలిపుచున్నట్ల తత్
స్తోత్రాకారసరస్వతీనతి నటింః చుక్ సూరిరాజ్ఞివ్యులన్. 48
- క. ఏనీమ నెదురు లేక వి, భాసిలు సంద్యాలతిమ్ • పార్థిపుబలముల్
నాసి గలయచివిభాసి, ప్రాసానులశోడ సత్ప్రభంధములగతిన్. 49
- జ్జ. భూలలనాలలామ కడం • బా మైసలారెడు వేడ్కతోడ నం
ద్యాలకుమారయోబనః నాభునృసింహునినారి శౌరియు
శ్లాభుజాగ్ర మెక్కుటయుఁ • దక్కక యెక్కెఁ దదీయకీర్తియుక్
బాల సుమేరుశృంగము సః షట్పికి మచ్చర మెచ్చ కుండునే. 50
- ఆ. అతనిపిన్నతగ్రడి • యగు పెద్దయోబభూ, నాయకుండు గాంచె • నందనులను
సారసుగుణమః శివయోరాశి నుద్గండ, యాబళేంద్రుఁ జిన్నః యాబళునిని. 51
- జ్జ. భీరజనాభివర్ణ్యుండు తః దీయకనివృత్తివృత్త మజ్జ్వలా
కారుండు పిన్నయోబళుండు • గాంచె దనూజుల మువ్వరక్ మనో
హరిగుణోన్నతుం దిరుమలయ్యను రాజమనాముఁ గృష్ణభూ
మిరమణోత్తముక్ దిశల • మించి నిజాన్వయకీర్తి వర్తిలన్. 52
- క. ఇల నంద్యాలకుమాచౌ, బళునగళచరిత్ర మిది సుః పావనవృత్తిం

బాలు పొందుతదనుజన్ముని, విలసితవంశక్రమంబు • వివరింతు నిఁకన్.

53

ఉ. సంగరపార్థుఁ డావరదశౌరి సుతత్రితయంబుఁ గాంచె నా
త్కాంగన యైన్ శ్రీతిరుమఁలంబికయందు మహాగుణాఘ్య శ్రీ
రంగజనాధిపుఁ బుధవఁరప్రణతుఁ నరసింగమేదిసిం
ద్రుం గవిపాపకాతిచతుఁడుం గనకక్షీతిపాలశేఖరున్.

54

తే. అందు శ్రీరంగరాజు సఁమ స్తుగుణని, కేతనుం డాశ్రితసుపర్ణ • కేతనుండు
తనకుఁ గులరూపగుణములఁ • దగినయట్టి, తిరుమలాంబికఁ బెండ్లి • యై తేజరిల్లె.

సీ. శోభనజయలాభఁసౌభాగ్యభూభర, కాభిశోభితుఁ డైనఁయాబళేంద్రు
నిర్మలసత్కర్తఁ ధర్మనిర్మితబుధ, సమ్మోదుఁ డై యొప్పుఁతిమ్మవిభుని
సురదంతిశరదభృహరదంతిరిపునిభ, స్ఫురదుదంచితకీర్తి • వరదవిభుని
విష్ణుసేవాఘ్యంభఁవిష్ణు నిత్యాచార, నిష్ణాతహృదయుని • గృష్ణనృపుని

తే. నందనులఁ గాంచె నలుపుర • నందనద్రు, మానువ ర్తనకీర్తసిఁయానవరత
దానముదితార్యతతులఁననూనమతుల, రమణఁ దిమ్మాంబయందు శ్రీరంగరాజు.

తే. అట్టిశ్రీరంగవిభుద్వితీయానుజనకుఁ
గనకవసుధాధిపతికిని • గలిగె సుతుండు
ధరణిఁ గనగిరియాబళేశ్వరుఁ డనంగ
నభినుతాహ్వయుఁ డగుచుఁ బెం • పారె ఘనుండు.

57

వ. ఇది వరదరాజువంశక్రమంబు.

58

తే. ఇట్టివంశాభివృద్ధికి • హేతువు లయి, తనరుసౌజన్యనిధు లన్నదమ్ము లెపుడు
తనదుసౌభాగ్యత్రమునకుఁ జి • త్రముల నలర, వెలసె నంద్యాలనారప్పఁ ధీవరుండు.

క. ఆనారక్షితిపాలుఁ డ, నూనశ్రీవిభవసముచిఁతోద్వాహవిధిం
బూని వరియించె నిజరూ, పానుగుణం దిరుమలాంబ • నధికప్రీతిన్.

60

తే. పుణ్యకులశీలమహిమలఁప్రాక యనంగ, నిష్కలంకపాతివ్రత్యనిధి యనంగ
వెలయు నంద్యాలనారభూవిభునిదేవి, పరమశుభగుణ నికురుంబ • తిరుమలాంబ.

క. ఆతిరుమలాంబయందుఁ బ్ర, భూతయశుండు నారవిభుండు • పుత్తులఁ గనియెం
బూతాత్ముల నరసింగ, త్కౌతలవిభు మాదనృపునిఁ • గనకక్షీతిపున్.

62

ఉ. ఉన్నతిఁ బెర్చి యందు వెలయున్ నరసింగవిభుండు శౌర్యసం
పన్నుఁ డటంచు విద్యఁ బ్రతిపన్నుఁ డటంచుఁ గవీంద్రకోటికి
సన్నిధి యంచు నిత్యహరిఁసన్నిధి యంచు విపన్నరక్షణా
సన్నుఁ డటంచు నెప్పుడుఁ బ్రసన్నుఁ డటంచు జనుల్ నుతింపగన్.

63

క. నారయనరసింహుండు మది, నారయ నరసింహుఁడే యథార్థము కరజ
శ్రీరచితార్యస్థితి యై, భూరిప్రహ్లాదభరణఁమున శోభిలుటన్.

64

శా. స్ఫూర్తిఘోషి నిరంతరం బగుచు నెఱచోటం బ్రకాశింపగా
వర్తిల్లున్ భువనంబులందును సహావస్థానవత్కేముదీ
మార్తండద్యుతివైభవంబులు ననిర్వర్యాదవైచిత్రితోఁ
గీర్తింపక వశమే నృసింహవిభుసత్కీర్తిప్రతాపాన్నతుల్. 65

ఉ. భానుసమానతేజుడు విభాసురరూపమనోజు డుజ్జ్వలా
నూనయశోవిభాసి విభావోదయనిత్యవిలాసి విశ్వస
న్మానితవర్తనండు కవిమండలనిర్మితకీర్తనండు ల
త్యీనవమాధవుండు నరసింహునినారయమాధవుం డిలన్. 66

క. వితరణమున రణమున ను, న్నతవినయంబున నయంబునం దన కిలలోఁ
బ్రతి లేక నారభూపతి, సుతుఁ డామాదప్రభుండు + శోభిలు మిగులన్. 67

క. కనకమహీభృద్వరుఁ డల, కనకమహీభృద్వరుండు + గట్టిగ శౌర్యం
బున విబుధాధారత్వం, బునఁ బరహితధర్మభావమునఁ దలపోయన్. 68

శా. స్థానం బెన్నఁడుఁ బాయ దుత్సవఘనఃస్వస్తీసుఖక్రీడ మై
పై నెండక భువి నర్థిలోకము దివిం + బ్రత్యర్థిలోకంబు న
న్యూనుం డాకనకయ్య యుద్యతకృపాఁబుం డైనమాత్రంబునక
దానతాత్రము లింత యంత యనుచుం + దర్శింపగా శక్యమే. 69

సీ. సంతానసురధేనుఁచింతామణిశ్రీకి, లజ్జఁ దా నెనరించు + నొజ్జ యగుచు
నలకాధిపతిసూనుఁనలకాములకు దర్ప, రహితత్వ మొనరించు + మహితలీల
నరభీష్మకోదండఁగురుభీష్మనమరంబు, దక్కువ యనిపించు + నిర్కువముగఁ
గుంభీనసకోడఁకుంభీనగిరులకు, విశ్రమంబు నొనర్చు + సశ్రమమున
తే. సంతతౌదార్యసౌందర్యశౌర్యధరణి, భరణనైపుణగుణములఁప్రాధి మెఱసి
వరుస నరసింగమేదిసిశ్వరునినార, నరవరేణ్యునికనకభూనాయకుండు. 70

క. ఆమువ్వరందు నగ్రజుఁ, డై మించిననారసింహుఁ + డతులితవిభవ
శ్రీ మెఱయఁ బెండ్లి యాడెం, బ్రేమం బెదకొండమాంబఁ + బినకొండాంబన్. 71

చ. నిరుపమవిక్రమంబును విశిషితియు నీతియుఁ బోలెఁ దత్త్వవి
త్పరిచయమున్ విరక్తియును + భక్తియుఁ బోలె సుయోగవర్తనా
దరవిభవంబు శాంతియును + దాంతియుఁ బోలె గరం బలంకరిం
చిరి తమనిత్యసేవ నరసింగయ నిద్దఱుకొండమాంబలున్. 72

ఆ. అందుఁ బెద్దకొండఁమాంబయం దానర, సింగభూపవరుఁడు + శిష్టమతులఁ
గాంతియుతుల సుతులఁగనియెమ్మార్తిక్షమా, రమణుదిమ్మవిభునిఁరమణమీఱ.

ఉ. ఆనరసింగభూపతి ప్రియం బెనఁగం జనకొండమాంబయం
దానమితాఖిలాహితసమాజుఁ దనూజునిఁ గాంచె బంధుసం

తాననురావసీజు సముదంచితభోగవిదౌజు సూరి మై

తీనవభోజు భానునిభః తేజనిఁ గృష్ణమరాజు నున్నతిన్.

74

వ. అందు.

75

సీ. శేషుదర్పము చివ్విః శీతాంశు రుచి నవ్వి, పాలమున్నీట్టిపైఁ గాలు ద్రవ్వి చి
యాదిత్యుపసయాచిః హలహలంబునులోచి, హుతవహుగర్వముఁ జూతలూఁ
కల్పశాఖని గెల్చిఁ కర్ణుకీర్తి మరల్చి, ఖచరువార్త దరల్చిఁ ఘను నదల్చి
కందర్పు మఱపించిఁ యిందుని నిందించి, నలకూబరు హాసించిఁ నలుని మించి

తే. తనరుకీర్తిప్రతాపపదాన్యతాను, రూపవిలసనములచేతఁ యాధి కెక్క
ధరణి సంద్యాలనరసింగఁ నరవరేణ్యు, పట్టి యైనట్టి మూర్తిభూపాలకుండు. 76

క. తిమ్మక్షీతిపతి శోభిలు, నిమ్మహిలో మిగుల వాసిఁ కెక్కఁడుగాంభీ
ర్యమున దైర్యమున శౌ, ర్యమునఁ బ్రఖ్యాతుఁడై జనావళి పొగడన్. 77

సీ. శ్రీపుత్రైతులనానుఁచూపంబు చూపంబు, నిర్మలాంగిరసవిఁసీతి నీతి
మహానీయతానుపఁమానంబు మానంబు, భూతిమద్రిపుదావఁపేతి పేతి
ధాతీసురశ్రీనిఁదానంబు దానంబు, తులితమారుతిభీమఁబలము బలము
గోవిందచింతాన్యఁభానంబు భానంబు, కోవిదబంధుసంకులము కులము

తే. తరమె వర్ణింప వనకుభృత్తటకుటీర, కటురటర్పులికాచ్చటఁఘటితనిరగన
కాహళారవశంకాప్రకంపితప్ర, తీవ్రవృషజాలు సంద్యాలఁతిమ్మవిభుని. 78

ఉ. చె న్నె సంగె నృసింహన్యపఁశేఖరుతిమ్మన్యపాలవకాళి య
భ్యున్న తకీర్తి ముజ్జగముఁ నూనంగ మానవకన్యలట్ల తా
రెన్నఁడుఁ బోనిపున్న మసఁమృద్ధులఁ గాంచితి మంచు నుబ్బుచున్
వెన్నెలకుప్ప లాడుదురుఁ వేలుపుకన్నెలు నాగకన్యలున్. 79

ఉ. శ్రీయుతుఁడైనయట్టివరఁసింహునితిమ్మనికీర్తివై భవ
శ్రీ యనుమాక్తికావళికిఁ జెల్వధికంబుగ దిక్కులన్ నిజ
స్థాయదకీర్తిసీలపటఁసంవరణం బొనరించు మున్నుగా
నాయనశత్రువర్గము ప్రియం బిఁక నెవ్వఁడు సేయ కుండెడున్. 80

మ. క్షీతి సంద్యాలన్యసింహుతిమ్మవిభుసఁక్తిఁప్రతాపంబు లు
న్నతిఁ బర్వన్ నవఘేనవిద్రుమము లైఁ నానాబులన్ సింహసం
తతిధాతుప్రకరంబు లై వలయగోత్రంబున్ స్రవచ్ఛామరో
ర్జితసిందూరము లై దిశాగజములం జెన్నొందఁగై సేయుచున్. 81

మ. అతిధన్యు డగునారసింహవిభుతిఁ మౌఢశుహస్తాబ్జసం
గతిచే వింతగ దానవారి సముదఁగ్రప్రాధిచే విప్రసం
తతియందున్ నెఱపున్ ధృవస్థితినిదాఁనత్వంబు ప్రహ్లాదపా
షితయుం గాక యశేషభోగపరతం జెన్నొందుసౌభాగ్యమున్. 82

- ఆ. ఇట్టితీమ్రమేదినిశ్వరుడునుగూడ, ముండు సభ క్రివినయమోదగరిమ
దను భజంప నలరుచినకొండమాంబగా, రాబుంబట్టి కృష్ణభూపవరుండు. 83
- సీ. ఆఖండలాహంక్రియాఖండనోదించి, తాఖండవిభవోదయాంచితండు
నారణార్ద్రప్రసాదానాజస్థలా, వారణానందద్భజాపారుషండు
మందేహరిపుద్గతినిందేహాఘటనాత్మ్య, మందేహ తేజస్సమన్వితండు
బాధురాశీపయస్సంధురాశీభవ, ద్భంధురాశీజయభాజితండు
శే. నలయు నిఖిలదిగంతస్త్వంశ్వితలాధి, సతిశివోకంకంపితశ్రుతివలతు
నుశిమతల్లీఘృణీప్రతిమల్లఘల్ల, కీర్తివిభవండు సంద్యాలకృష్ణవిభుండు. 84
- మ. అసఘాత్యై సరిసాహకృష్ణసనుధాభ్యత్యై విరాజద్భుజై
కనిధ్యై వర్ణన సేయంగా దరమేదికృతంబునం దెల్ల శో
భనతత్త్వైర్నిదీమతల్లి ప్రసహంపం బూస మున్నున్నుగా
ఘన మై యుబ్బుగనీ డ్రు లక్ష్మణలమలం గావ్యామృతం బెంతయున్. 85
- చ. అవిరళసత్యభోగవిభానాతిశయోల్లాసితండు నారహ
ర్థిపునరసింహకృష్ణజగతీపతి నిత్యసువర్ణనర్తముల్
కవినికరంబుమై గుణయంగా బ్రహ్మాంతును హృద్యగద్యప
ద్యవివిధకావ్యరూపత సంగతననర్ణమహానాహముల్. 86
- ఉ. దానమునందు గృష్ణసనుభావరుడప్రతిముండు యుక్తమున్
దీని గణించినకొ సురమణీతతి గొల్పుచు నున్మి సత్తనం
తానసమృద్ధి చేకులుట తద్వినియోగిగుణంబు లన్నియుం
బూనిక మీఱంగా ననయమున్ సురభిత్వము దాల్చి యుండుటన్. 87
- మ. తమి సంద్యాలసృసింహకృష్ణనిమిశాదానక్రియాకౌశలం
బుచునాత్మ్యంబున నర్థిబృందము ధనంబుం జెందబ్రత్యర్థిబృం
దము చెందక నిధనంబు నింతయు మదిగ దర్శింప యుక్తంబు త
థ్యము నర్థాధికు లెందు గోరుదురు వర్థాధిక్యవద్యోగమున్. 88
- మ. ఒకప్రద్యముని గాంచె దొల్లి యదువంశోద్భూతి బెం పొందుచున్
సకలత్వైసురులం గరం బిపుషు శ్రీసంద్యాలకృష్ణక్షీతీం
ద్రకరాజ్ఞాన్వయసంభవంబుకతనం బ్రద్యములం జేయుచుం
బ్రకటం బయ్యెడు దానవారి యవతారం బొంది ధాత్రీస్థలిన్. 89
- చ. కలన సృసింహకృష్ణుడతికౌశలతక్ ఝళిపించుఖడ్గ మ
గ్గలికఁ దటిల్లతల్ వెడలఁ గ్రాయు నరాతినరాధపుల్ మనక
వలసిన నీని గైకొనుండు వక్త్రములం దని పండువూరిపు
ల్లలు వెద చల్లెనో యనుతలంపులు చూపెనుకం జనింపగన్. 90
- క. బల్లిదుండు కృష్ణభూపతి, పెల్లుగ ఝళిపించుచాలు పెనుపాకకు భీ

- తిల్లినపగవారి డడవిని, భిల్లవిలాసినులచూపుఁ బెళుకుల కలుకున్. 91
- చ. పొలుపుగ నారసింహనృపఁపుంగవుకృష్ణుఁ డనంతవైభవౌ
జ్వలుఁడు స్రతాపకుంకుమపుఁజర్చలఁ బాండుయశఃప్రసూనపు
జల నలరించు విశ్వమును • జక్రి విరాడ్తు నౌ టెఱింగియా
భళి యిది వో మహాద్భుతఁపుభక్తి మనంబున నెన్ని చూడఁగన్. 92
- చ. సుమధురమూర్తిఁ గృష్ణవిభుఁ • జూడనియింతు లె టన్న నంద్రు గా
ని మది నొకింతఁ జేర్చి యతఁనిం గనుఁగొన్నతుదక సుధాంశురూ
పము ప్రియ మన్నవారు మఱి • భావజు మేలనువారు గల్గుట
బ్రమిదియ సాక్షి యానృపునిరాజమనోజులరూపువాసికిన్. 93
- మ. అనసితాంత కరంబు రంజితము నంధ్యాలాధిపుం గృష్ణపా
ర్థిపునిం జేరి సదా యనంతవిభవాధిక్యంబుసాంపుఁ వరా
హవనతౌశలజ్వంభణంబు కులగోత్రొన్నత్యముఁ మానసో
త్సవ మైపట్టియ నేకపావనగుణోదారత్వముం గల్గుటన్. 94
- సీ. శ్రీవిష్ణుభజనైకశీలుం డలోలుండు, నైదికమతరక్షణాదరుండు
నెఱబంటుతనమున • మెఱయుజోదులయందు, గజపాయారోహదీక్షాగురుండు
కీర్తిప్రియుండు సంగీతసాహిత్యాది, సకలకళావిచక్షుఁడు రసికుఁ
డివిపట్టునఁ గొంచె • మెఱుంగఁడు తగవరి, కల నైన నెఱుంగఁడు • కల్ల లూడ
తే. ధీరుండు గభీరుఁడుచితవిహారుఁ డార్య, వర్తనుండు శరణాగతవత్సలుండు
శేషునకు నైన వర్ణన • సేయ వశమె, యనఘు నంద్యాలకృష్ణధరాధిపతిని.
- పద్మ్యం త ము లు. —
- క. ఈదృశగుణరమ్యున క, న్యాదృశధరణివరదురభిఁనయసామ్యునకుఁ
నైదికపథరక్షునకు న, లాదికనృపనయతిరస్కిఁయాదక్షునకున్. 96
- క. ఆధునికరామభద్రున, కాధిక్యచణాహవక్రియార్దుద్రునకుఁ
మాధవపదపద్మనమా, రాధనవిధిసాధితావిరతభద్రునకున్. 97
- క. జయలక్ష్మీపరిణయసహృదయకీర్తిసతీసమర్పితస్ఫుటతేజో
మయహారిద్రాక్షతసం, చయమధురితదిక్పరంధిఁజననిటలునకున్. 98
- క. దానోదకధారామహి, మానారతశీతలీకృతాంగణభూభా
గానుష్ఠితయాచకసం, తానాకించన్యజన్యతాపక్షతికిన్. 99
- క. ఇభకర్ణతాళవృంత, ప్రభవానిలసుఖతపరస్పృహప్రహితనువ
స్తుభరవహజనసమాకీ, ర్ణభవనగోపురబహిర్ధారాభాగునకున్. 100
- క. శ్రీనంద్యాలనృసింహ, యైనాథతనూజునకు సంపంచితవిభవ
శ్రీనవ్యబిడౌజునకును, దానకళాతులితదైవతక్షాజునకున్. 101
- క. ఆత్రేయమానిగోత్రప, విత్తునకు విరోధిమదలవిత్తునకు దిశా

- జైత్రునకు లోచనోత్సవ, గాత్రునకును గొండమాంబి కాపుత్త్రునకున్. 102
- క. విశ్రుతతిరుమలతాతా, రవ్రశేష్టాస్వయసుదర్శనాచార్యతనూ
జశ్రీనివాసగురుచర, శాశ్రయణసమార్జితాః లాభ్యదయునకున్. 103
- క. జిష్ణుయశోధిక్షేపణ, ధృష్ణమహాశౌర్యపద్ధతీభేలునకున్
వైష్ణవమతశీలునకున్, గృష్ణమహీపాలునకును + గృతిలోలునకున్. 104
- వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధియు నాయురారోగ్యసమృద్ధియు నగునట్లుగా నాయొ
నర్పం బూనినకళాపూర్ణోదయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథాక్రమం బె
ట్టి దనిన. 105

ప్రథమా శ్వాసము.

—కథారంభము.—

- క. శ్రీలకు నాకర మై వి, ద్యాలతలకు నాలవాల + మై హరికి సదా
కేళీభవనం బై మహి, జాలన్ ద్వారవతి యొప్పు + సౌభాగ్యములన్. 106
- ఉ. తోయధియంకభాగమునఁ + దోరపుఁబెంపులతోడఁ దత్పుర
శ్రీ యతఁ డూర్చిహస్తములఁచేఁ దను నిట్టటు ముట్టి లాలనల్
సేయఁగ నెప్పు నంగగుణలీలల నెంతయుఁ బెద్ద యయ్యు నే
ప్రాయము లైనఁ దండ్రియెడఁ + బట్టరు వేటొకరీతిగా జనుల్. 107
- చ. సురుచిరవస్తుసంపదలఁసాంపునఁ బెంపు వహింపుచున్నయ
వ్వరపురి యాత్మసామ్యపువివాదముఁ దీర్చుకొనంగఁ బిల్చు ని
ర్జనగర్జి సువర్ణమయఁసాధకరప్రసరంబుచేత నం
బరము గ్రహించి భూరితరఁపారజనారవగౌరవంబుచేన్. 108
- చ. అహిమకరప్రచారసుదుఁరానద మై నిబిడాంధకారన
న్నహనముపొల్పుఁ దెల్పుచుఁ దనర్చు సముద్రమహాదకంబుచే
బహిరభివేష్టితం బగుచు + భాసిలుఁ దత్పురికోట మిక్కిలిన్
మహిమను జక్రవాళగిరిమాడ్కిని జూడ్కికి వేడ్క సేయుచున్. 109
- చ. నలుగడలందుఁ గంబము లఁసం దగి రై వతకాదిఫర్యతం
బులు పయికప్పుతాచలువఁపొలికి నింగియు నందుఁ జిత్రభం
గులు పచరించుసాధమణిఁకూటమరీచులు నెప్పు నొప్పు మి
క్కిలి పురలక్ష్మి కొల్లుచవిఁకెం గొలు పున్నగతిన్ శుభస్థితిన్. 110
- చ. కొలఁదికి నెక్కు డై వరుణఁకోటలు మేడలు గోపురంబులుం
గొలువఁగ వచ్చు నప్పురముఁకోటలు మేడలు గోపురంబులున్
జలనిధితుంగభంగచయఁసంగతత్ప్రతిబింబసంతతి
చ్చలమున నంత మ్రొక్కు ధరఁ + జూగిలి యీ డనువారు చిన్న పోన్. 111

ఉ. శై వలసీలముం గమలఁ శాలియు నై నయగి డ్దనిరుం
ద్వావలి వ్రాతతోడికరఁకించుగ నొప్పుచుఁ గోట శాటిలా
గై వటలంగ హర్షకనఁకాంశునికాయముపేరఁ దత్పుర
శ్రీ విలసిల్లు నభ్రచరఁసింధువు మహాళిక మల్లెదండగన్.

చ. విలసితపీచికాయతరఁవిప్రతిబింబమిషంబునన్ మనఁ
జలనిధి లక్ష్మ్యపార్వశయఁచక్రపయిం జెను చాచి యున్న నొ
ధ్యలఁ బురలక్ష్మీ ధర్మవిధుం లన్నియు నెజ్జలపుచ్చకాయ గా
నలయు విడం డతండు రసఁవత్పరిభామిష భాహుబంధమున్.

చ. అగణితలీల నప్పురమునందు విరాజలుచుండు నెంతయున్
మృగమద లేపపంకములఁమేలిమికోటలు పువ్వుదోటలున్
నిగనిగ మన్విటంకములు ఁ నీలపుమేడలు పైడిగోడలు
బగడపుటంచుపాంకములఁ బచ్చలతిన్నెలు వింతనన్నెలున్.

లయవిభాతి. అలికులము నీలములఁచెలువము వహింప ననఁదళములు హరిపుణ
పాలుపునఁ దలిర్పం, దలిరుగమి కెంపులుగఁ బలుదెఱుగఁకొవ్విరులఁవిలసన
ము త్తియపుఁగుళికలకుఁ దక్కుం, గలమణులకుఁ బసిడిఁతళుకులకు ని డగు
వెలయఁగఁ బరాగములు ఁ లలితపువితానం, బులుగి గృహముఖ్యములఁచె
ప్రతిబింబములుఁబలె బురమునలైనలఁ బాలుచును ననంబుల్.

చ. అనుపమితస్వవాద్యనివఁహంబులతో సరిమోయిటల్ సహిం
పనియది యై పురం బెదురుఁపాఞులు దీర్చెనొ మచ్చరంబునన్
వనధి కనంగ నయ్యువనఁనంబులు పాలు మిళిందిబృందముల్
ఘనమక రాకృతిం దనరఁ గాఢ్వులఁ జంద మరందబిందువుల్.

చ. కొలఁదికి మించు కెంజిగురుఁగుత్తుల మొగ్గలపుష్పగుచ్ఛకం
బులఁ బువఁదేనె బుప్పొడులఁ బూపలఁ బిందెలఁ గాయలన్ ఫలం
బుల నెపుడు సమగ్రపరిపూర్తి వహింపుచుఁ దద్వనవ్రజం
బెలమి రహించు నందనసమృద్ధికి గోటిగుణాధికంబుగన్.

— ❦ — బ్రాహ్మణవర్ణనము. ❦ —

శా. చాతుర్యాధిగతాఖిలశ్రుతిచయుల్ ఁ పడదర్శనీపారగుల్
శ్రౌతస్తార్తవిధిప్రసిద్ధపదవీఁసంచారలీలాధ్యుల
చేతోనామవిలోచనాచలితలఁక్ష్మీనాథసంక్షాదిమ
జ్యోతిర్నిత్యనిరీతు లప్పురములొ నున్నట్టియర్విసురుల్.

— ❦ — క్షత్రియవర్ణనము. ❦ —

శా. నానాయుద్ధవిహారశూరులు గుణానందజయశ్రీనఖాం
కానూనభ్రమదాయుధవ్రణకిణోదంచచ్చరీరుల్ సదా

దానప్రాధియశోవిశేషజితమం దారుల్ గభీరుల్ మహా
మానాధారులు రాకుమారు లతిభూమి మింతు రప్పిటిలోన్.

119

— ❧ — వైశ్యవర్ణము. ❧ —

చ. తమతమ పెద్దవారు మును దాచినద్రవ్యము లున్నయట్ల యుం
డ మితము లేక యొప్పెడుధనంబులు తారు గడించి యుద్వి ని
త్యము నమితంబుగా నవనిధానము లున్నచు నప్పురంబులో
నమరెఱుకొమటుల్ నగుచు రల్లకు బేరునిధీశ్వరత్వమున్.

120

— ❧ — శూద్రవర్ణము. ❧ —

క. ద్విజులను శాస్త్రనియుక్తిని, భజియుంపుచు నిండ్ల సకలభాగ్యవిభవ మ
క్కజ మై తనర సుఖింతురు, సుజనులు తత్పురములోని శూద్రులు నెమ్మిన్.

— ❧ — పురవర్ణము. ❧ —

క. ఎప్పట్టైన ఘనసారపు, గుప్ప లగుగజాశ్వసుభటకొటలచేతం
గష్పరముక్రోవి యనఁ దగి, యప్పురము కరంబు వెలయు నవనీధలిపై.

122

— ❧ — వేశ్యవర్ణము. ❧ —

బంధుకరము. అరుదుగఁ బిడికిటనడఁగెడునడుముల్ హస్తినమానపుయానములున్
గురుజఘనములును గుచములభరముం గొప్పలగొప్పతనంబులు మే
గరగరికలు సిరి గలనగు మొగముల్ కల్కి మెఱుంగుగనుంగవలున్
దొరయఁగ వెలపడఁతులు విటధనముల దొరుకుచొప్పుడనప్పరిలోన్.

చ. అమరఁగ వింత నిం పొసఁగు నందు విట్టాలికి వేశవాటిహ
ర్మ్యములు విమానమానహరహరిగిరోగ్యహభాగభోగభా
గమరభజంగనంగహృదయంగమరంగదనంగసంగర
క్రమరమణీమణీమణితకల్పన నేర్చినపారువాలచేన్.

124

ఉ. మాటలు వేయు నేటికి రమావరుఁ డందుఁ బదాలు వేలపై
నూతనమండ్రభార్యలు దనుం బరిపూర్ణరతోత్సవంబునన్
గాటముగాఁ దనర్చుకుతుంకంబులఁ గొల్వఁ గడున్ సుఖించు నే
నాట నెఱుంగు నివ్వలసంబు లతం డల తెల్లదీవిలోన్.

125

ఉ. అందును వారు వీరనక యందఱు ధర్మధురీణు లైనవా
రందఱు శుద్ధభాగవతు లందఱు వేదనిరూఢి నున్నవా
రందఱు సాత్త్వికప్రవరు లందఱు దత్త్వ మెఱింగినట్టివా
రందఱు సత్కృపానిరతు లందఱు బావను లెన్నిచూడఁగన్.

126

క. ఇట్ట ట్టన నేటికిఁ ద, తృప్తణమున నున్నయట్టిప్రజ లేజాతం
బుట్టిన వారలు నంద్యులు, గట్టిగఁ దద్వినుతి నెల్ల కలుషము పాయున్.

127

క. అం దొకనటముఖ్యునిప్రియ, నందని శైశవమునంద నానాగుణరే

- ఖం దనరారుచుఁ గ్రమమున, నందంబుగ యోవనోదయముఁ బ్రాపించెన్.
- క. కలభాషిణి యనుపే రా, వెలది మును నహించు సహజవిలసత్కలభా
మలకుఁ దగఁ జాల దపు డది, కలికితనముఁ జతురతయును ధగలపలుకులకున్.
- క. బాలిశకేళితాలన, తాలనదచిరావతరణతరుణిమతరుణీ
లోలాలసాలసవిలస, నాలోకనములు విటాళి ధ నట్టిటు చేసెన్. 130
- ఉ. గూఁకటివేశిశోఁ గురులు ధ గూడుకమున్న కుచప్రరోహముల్
పోకలశోడిసామ్యమును ధ బొందకమున్న నితంబనీమకున్
ప్రవేకదనం బొకింత ప్రభవింపకమున్న ప్రసూనబాణు డ
త్రాణలఁ బెట్టెఁ దా నరవ ధ నామెత బాలికకై విటావళిన్. 131
- చ. తనదుమెఱుంగుఁజెక్కిళ్లు ధ దాఁకఁగనీక మొగంబు నాఁపుచుం
జనుబాగడల్ నఖాకలనఁ ధ జక్కిలిగింతలు వోవ లోఁగుచున్
మనసిజ మించుభీతియును ధ నానయుఁ బూనుచు నీమృగాక్షి యిం
పొనరుచు టెన్నఁడొక్కొ యని ధ యువ్విళ్లులూరుదు రత్తఱ్ఱ విటుల్. సగ
- క. తొలుప్రాయపుచుగకొదమల, తలఁపులతమకములు మిగులఁ ధ దను నెదురుకొ
జలజాక్షి జవ్వనము గడు, వెలసెఁ బ్రతిక్షణము వింతవింతగ నంతన్. 133
- తే. మొదల బలురేఖ గలదఁట ధ యదియుఁ గాక
వయసు క్రొత్తఁట వెలయాలివంగడమఁట
వనితచక్కదనంబును ధ వన్నెలాఁడి
తనముఁ గల్కితనంబును ధ దరమె పొగడ. 134
- సీ. మెఱుంగుటద్దపుమించుమించుబాగులనింపు, నింపుచక్కనిముద్దుఁనెఱ్ఱెగంబు
నవచంద్రికల నవ్వనవ్వనపులఁ జూపు, చూపులచొక్కంపుఁసోయగంబు బ్రుఁ
నారూఢిఁ బలుమాఱు ధ మారువిండ్లకు నేర్పు, నేర్పుకన్నోమదోయఁనెఱతన
గటికచీకటిఁ గప్పకప్పఁ బూనినకొప్ప, కొప్ప తోరంపుజక్కునబెడంగు
- తే. గుబ్బపాలిండ్లు లేఁగాను ధ గొప్పపిఱుదు
బాహులతికలు మృదుపదపల్లవములు
బంగరుశలాకపన భంగపఱచుమేను
గలిగి చెలు వొందుచుండు నాచెలువ మిగుల. 135
- చ. బెళుకులఁ జిమ్ముచుం గలికిబిత్తఱిచూపు సరత్నకుండలాం
చలకషణోజ్జ్వలత్వమువనల్ నెఱవన్ ఝళిపించుచున్ భుజం
గులహృదయస్థుల్ పైడిచి ధ కొంచక తోడన పోటుగండ్లఁ దూ
తె లలన యార యొక్కొకతఁటిం బువుఁబొండ్లు కటారిక త్తియల్. 136
- ఉ. కీర్తనపాత్రచిత్రమృదుఁగీతకళాకలసప్రవీణతఁ
నర్తననైపుణీవిలసనంబులపెంపుల నత్యపూర్వని

ర్వృత్తిపంచభాణసమఃరక్తియల్ హరిణాక్షి యస్సరః
క్షీర్తిబలౌ హరింపః దొడఁగె విటసంచయచిత్తవత్తముల్.

137

ఉ. ఆరమణీశీఖామణి మహావిభవంబున నొక్కనాడుసిం
గారము లెంతయు మెఱయఁగాఁ జెలికత్తెలతోడఁ జేటికా
వారముతోడ వింతచెలువం బనయంబు దలిర్పఁగా వసం
తోరువిలాసభాసురపుఁగోపవనంబున కేగి యచ్చటన్.

138

సీ. కొన్ననల్ వలరాచఁమన్ననల్ గరగర, మల్లికల్ గొనియున్నఁమల్లికలును
సంతానముల కళిఁసంతానములయాట, పాటల ములు చూపుఁపాటలములు
ఓవి చేకొన్నపూఁదావిచేఁ బథికాంత, రంగముల్ నొంచునాఁరంగములును
మారుమేలైనబంఁగారుమేడలఁ బోల్చి, భంగి యై మించుసంఁపంగిగములు
తే. మంజులములైకనంబడుఁవంజులములు, కుందములునువాసంతికాఁబృందములును
గేసరములును నననాగఁకేసరములు, కాంతలార కంటిరె కడుఁ వింత లగుచు.

క. పూఁబోడి యెఱసికొని చనఁ, గాఁ బయ్యెద యొడిసిపట్టెఁ గనుఁగొంటె చెలీ
లేఁబొన్నను భళిరా యిది, గో పురుషాహ్వాయమునిలుపుఁకొనుసమయంబున్.

క. ఆలికుచంబులు నాగ, య్యాలికుచంబులును వాదుఁ లాడెనురొద గాఁ
బోలు ననఁ దనరె నూపుర, కోలాహలచకితకీరఁ ఘోషము వింటే.

141

క. లేగరువలిచే ముంగలి, పూఁగొమ్మలు పాయఁబడుచుఁ భుజగతి నెఱపం
గాఁ గురునక మిదె తివిరెడుఁ, నాఁగిటికి నీకుఁ దగునెఁ కైకొనమి చెలీ.

142

చ. పయఁటచెఱంగు శాఖ యనుఁపాణిఁ దెరల్పుచు నోలతాంగి తాఁ
బ్రియమున భృంగకైతవనిఁరీక్షణముల్ కుచకుట్టలంబులం
గయికొన నొప్పుపల్లవశిఁఖామణి మామిడి రిత్తఁ బోవునే
భయ మిఁక నేల యే మిచటఁ బత్రముఁ బుష్పము వేడ్క నందితో.

143

వ. అని యీప్రకారంబుల మఱియు నొండొరులతో ననేకవిధసరససల్లాపంబులం
బిసాళింపుచు నింపు దళుకొత్తఁ గ్రొత్తవిరిగుత్తులచేత నేత్రపర్వం బగుచున్న
యాపువ్వఁదోటఁ దఱియం జొచ్చిన.

144

సీ. అర వీడుకొప్పులఁవిరులవాసనకుఁ దో, రపుటూర్పుదాపులుఁ ప్రాపు గాఁగ
నడలమందతఁ బెంచుఁబడలికలకుఁ బిఱుం, దులప్రేగు చనుప్రేగుఁతోడుపడఁగఁ
జెమటచిత్తడిఁగ్రొత్తఁచెలుపుగాంచినవళుల్, మొలనూళ్ల కాంతికిఁబలిమిసోపఁగఁ
బయ్యెద లాడింపఁ బ్రభవించుకంకణ, నాద మందెల్మోతఁ ప్రోద్ధి సేయ
తే. మిగుల రొదగాఁ గికాకికఁ నగుచు రతుల

యాయములు సోఁక నెద్దియేఁ నాడుకొనుచు
సందడింపుచుఁ బుష్పాపఁచయము సలిపి
యంతఁ గడఁగిరి డోలావిహారములకు.

145

- వ. అప్పు డాకాశమార్గంబునం గృష్ణ సేవాలాలసుం డగుచు నేగుదెంచునారదమ హామునీంద్రుని మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుండు గానవిద్యావిశేషాభిలాషంబునం గొలిచి వచ్చుచునుండి యమ్మగువలప్రగల్భతాగరిమకు వెఱుగం దుచు శతానందనందనున కిట్లనియె. 146
- మ. తమిఁ బూదీఁగెలతూగుట్టుయ్యెలలఁ బంఁతా లాడుచుం దూఁగునా కొమరుల బ్రాయపుగల్పిగుబ్బెతలయంఁఘుల్ చక్కగాఁ జూగి మింటిమొగం బై చనుదెంచుకీవిఁ గనుఁగొంఁటే దివ్యమాసీంద్ర నా కమ్మగీనేతలమీఁదఁ గయ్యమునకుం ఁ గాల్ దాఁచులా గొప్పెడున్. 147
- వ. అనుటయు నారదుండు. 148
- మ. భళిరా సత్కవి వౌదు నిక్కమ తగ్గఁ ఁ భావించి నీ వన్నయా యెల్లప్రాయంపుమిట్టారిక తైలబెడం ఁ గే నెందునుం గాన వారలఁడోలాచలనోచ్చలచ్చలనముల్ ఁ తైవిష్టవ స్త్రీలయాదలఁ దన్నం జనునట్లు మించె ననినం ఁ ద ప్పేమి యొప్పే యగున్. 149
- క. అని పలుకునపుడు నికటం, బున నలకూబరుండు దాను ఁ మొగులుమఱుంగునఁ ఘన మగుదివ్యవిమానం, బునఁ జనుచున్ రంభ విశదఁముగ నది వినియెన్.
- ఆ. విని యొకింత కనలి ఁ మన సొకలా గైన, నతని నారదుం డనిఁయాత్మ నెఱిఁగి భానవికృతి యెఱుకఁపడనికయడఁచియమ్మగువతనదుప్రియునిఁ మొగముఁ జూచి.
- క. ఆలించితె యాపలుకుల, పోలికఁ దెలియంగఁ గలహఁభోజనముని గాఁ బోలు మన మితనిఁ గని యుచి, తాలాపము లాడి చనుటఁయభిమత మనియెన్.
- ఉ. నారదుండుం దదీయవచఁనంబు వినంబడుదిక్కుఁ జూచె నెవ్వారలొ మాట లాడుచును ఁ వచ్చుట తోఁచె నటంచు నచ్చటఁ వారివిమానరత్నమును ఁ వారిధరంబుమఱుంగు వాసె బాలారుణభానుబింబ ముదఁయాద్రమఱుంగును బాయుచాడ్పునన్. 153
- క. ఆరంభయును గుబేరకు, మారుండు నవ్వేళఁ దమవిఁమానోత్తమమున్ నారదమాసీంద్రుపదాం, భోరుహములక్రిందిచాయఁ ఁ బో నిచ్చి తగన్. 154
- ఆ. పారిజాతకుసుమఁసారభంబులు వెద, చల్లుతమశిరంబు ఁ లల్ల నల్ల నద్దుచును దదీయ ఁ మగుపాదయుగళి వా, సింది రంతఁ గొంతఁసేపు నిలిచి.
- క. ఆవరమానియు నొండొరు, పై వదలనిప్రేమ కలిగి ఁ భాసిలుఁ డనుచున్ దీవించె రంభ యపు డా, దైవతమునివర్మఁ జూచి ఁ దరహాసముతోన్. 156
- క. ఓమునివర మీదీవన, చే మాకేఁపైఁ బ్రేమ కొంత ఁ చెడక నిలుచునో యేమో కాని యిఁకన్ నర, భామలపోడుముల కితఁడు ఁ భ్రమయక యున్నే.
- వ. అని తనమనంబునం గలయారసంబు సైరింపం జాలక యెక్కుసక్కియంబుగా నాడుమాటలకు సందియంబు నొందుచు నిది యేమి యనుట వివరింపు మని

మునివగుండు నిలిచి యడుగుటయు దేవరకుం బ్రస్తుతగమననిరోధంబు గాకుం
డ విచ్చేయుడు విమానంబుమీడికి రా నవధరింపుఁ డన్నియు వివరింపుచు న
రుగుదెంచెద మహానుభావులం గొంతమేర యైనం గొలిచి వచ్చుట భాగ్యంబు
గాదె యనుచు శిష్యసమేతంబుగా నతనిం దమవిమానంబునందు నునిచికొని
తదలంకారచామరంబులు రెండును విచ్చి పుచ్చుకొని తనప్రియుండునుం దాను
నిరుగెలంకుల నిలిచి యల్లనల్లన వీచుచు నప్పడంతి మానివర్యా యప్పుడు మీ
ర లాడోలికావిహరిణులప్రసంగంబున శిష్యుతోడ నే మని పలికితి రది యానతి
వలయు ననుటయుఁ జఱునగవుతో నతండు.

158

మ. భళిరా సత్కవి వాడు నిక్కము తగ్గఁ + భావించి నీ వన్నయా

యెలప్రాయంపుమీఁదికిఁ తైలబెడం + గే నెందునుం గాన వా

రలఁదోలాచలనోచ్చలచ్చరణముల్ + త్రైవిప్యపశ్రీలయా

దలఁ దన్నం జనునట్ల మించె ననినం + ద ప్పేమి యెప్పే యగున్.

159

క. అని పలికితి నిం దే మై, నను గాని తెఱంగు గలిగినం జెపుమా యో

వనజాక్షి యింక దాఁడం, బని యేమి మనంబులోనిభర మని పలికెన్.

160

వ. అని పలికిన నవ్వలాసిని యతనిం జూచి.

161

క. మీరలు పెద్దలు శ్రేలో, క్యారాధ్యుల రేమి యన్న + నంటిరి గా కె

వ్వారలు మాన్వేద రిట నే, మారసి యాడితిరొ యనుచు + నడిగితి ననఘా.

ఉ. ఊహ యెనర్పరో యతిశఁయోక్తులవర్ణనలందు నిట్టియ

వ్యాహతి చెల్లు నంచునో యి + టాడితి రింటియ కాక యేవరా

రోహలు మమ్ముఁ బోలమికి + రూఢిగ నిమ్మైయి నున్న యాజగ

న్తోహనమూర్తి యర్థపతిఁముద్దుకుమారుఁడె సాక్షి నాపుడున్.

163

ఉ. అల్లన నవ్వుచు ముని సుఁరాంగనఁ జూచి యె టాడుకొన్ననుం

జెల్లుఁ గదమ్మ నీకుఁ గడుఁ + జెల్వుడు నిర్భర మైనప్రేమ రా

జిల్లఁగ నిట్లు వర్తిలుటఁ + జేసి మృగేక్షణ యైన నిట్లు రా

వెల్లదినంబులున్ సవతి + యేగటిఁ గల్గునో మీఁదు గంటివే.

164

క. నినుఁ బోలువనిత నీకును, వనజముఖి యితనిఁ బోలుఁవాఁ డితనికి నెం

దును గల్గి కలఁచునో యి, ట్టినిగాఢపుముదముసాంపుఁశీవులు చనునే.

165

క. అనుటయు నవ్వల కనినన్, మునివర మీమాట యిట్లఁమోఘం బగునో

వినలే నిట్టివి మానుండు, నను మన్నన చేసి యనుచు + నాతుక మ్రొక్కెన్.

వ. అంత నమ్మహామునిం ద్రునియాజ్ఞానుసారంబునం దద్విమానంబు కలభాషిణివిహ
రింపుచున్న యెలదోటలోనికిఁ దిగియె నట్టియెడ రంభానలకూబరులు వినయ
పూర్వకంబుగా నతనిచేత ననిపించుకొని యప్పు డెదుటఁ గాన్పించువాసుదేవుని
ప్రసాదరాజంబునకుం జె య్యెత్తి మ్రొక్కి తమవిమానంబుతోడ నిజేచ్ఛం

జనిరి. కలభాషిణియు నట మున్ను తన కనతిదూరంబున వినంబడువారలసల్లా
పంబు లాలకించి యుండి తదనంతరంబ ధగధగితదిగంతరం బగుచుం జేర నే
తెంచువిమానంబు నవలోకించియు నాశ్చర్యంబు నొందుచుండి యప్పు డట్లు
డుగునలకూబరునిరూపలావణ్యాదిసౌభాగ్యంబునకు మిక్కిలి మెచ్చుచుఁ దదా
లోకనంబునం దనియక కొంతమేర తద్విమానంబు క్రిందటిచాయం బొడరిండ్ల
యారమిమఱుంగున వారిసల్లాపంబు లాలకించుచుం జని యంత నది మిక్కిలి
దూరంబుగా నేగుటయుఁ దిరిగి వచ్చుచుఁ దనమనంబున. 167

ఆ. ఇంత రూపవంతుఁడ నెంతయుఁ దనకుఁ గై, వశము చేసికొని యవార్యగర్వ
మతి చెలంగ భాగ్యవతి యాలతాంగి యెవ్వతెయ్యెకో మనంగఁవలదె యిట్లు.
చ. మునుపు నిజేశు నర్థపతిఁముద్దుకుమారుఁ డటంచు నానితం
బిని పలుకంగ వింటిని గుఁబేరతనూజునకుం గరంబు మో
హని యగుకాంత రంభ యని యాడుకొనంగ వినంబడుకొ మనం
బున నిపు డెన్న నామెఱుంగుఁబోడియ కావలయున్ నిజంబుగన్. 169

క. ఇప్పు డిది నిశ్చయంబుగ, నప్పరమమునీంద్రుఁ జేరి యడుగఁగ నలయుం
దప్పఁ డతఁ డమరమానియ, యప్పటి కప్పటికి వచ్చు యదుపతికడకున్. 170

క. అని చింతించుచు నాయం, గన దా నొక్కతియ యేగి కడుఁ జేరువ నా
యనుపమతేజుని నారద, ముని గాఁగ నెఱింగి వినయమునఁ బ్రణమిల్లెన్. 171

వ. ప్రణమిల్లి లేచి విరచితాంజలి యై నమస్కరించి నిలువంబడి యంజలి
బద్ధురాలై. 172

క. మానీంద్రచంద్ర యిపుడు వి, మానముతో నేగినట్టిమహితాత్ములు రం
భానలకూబరులే యన, నానారదుఁ డట్లు యగుదుఁ రని యాయకతోన్. 173

క. నీ వె ల్లాఱిగితి చెవుమా, నావుడు మీ రాడుకొన విఁనంబడుమాటల్
భావింప నట్ల యా నా, భావమునకుఁ దోచె ననుచు భామిని పలికెన్. 174

చ. పలికిన మింట నాడుకొనుపల్కులు వింటివో యన్న వింటి నో
యలఘుతపోనిధాన తనయత్యధికం బగురూపసంపదం
జెలువుఁడు కైవశం బనుచుఁ జెల్లుబడిం బచరించి పల్కె నా
కలికి తదుక్తి కోర్వమి ప్రకాశిత మయ్యెను మీవచస్థితిన్. 175

క. అనుటయు మునినాయకుఁ డో, ననితా యెట్లార్వ వచ్చు వలవనిగర్వం
బునఁ గన్ను గాన కాడెడి, యనుచితవాక్యంబు లేరి కైవసం దలచున్. 176

క. తరుణి యేరికిఁ జెల్లునె, యరయఁగ నే మింతవార మనుకొన నిదిగో
పిరువీక్యగ నున్నది తా, గర మద్భుత మైననవతికయ్యముచేతన్. 177

క. నవతి యన నిక నొకతె, భువిలోపల వేఱ వెదకఁ బోవలయునె యో
ధవళాక్షి నీవ కా నే, రవె దైవనియుక్తి గొంత ప్రాప్తి గలిగినన్. 178

క. నావుడు సంతటిరూప, శ్రీనైభవనలిక గానఁ • సిద్ధించునె నూ
దైవనియుక్తియు మాభాగ, శ్రీవిధమునఁ బొట్ల బడిన • సిద్ధివివేకా. 179

తే. అనుడు నామాట కేమి యోయబుజాక్షి
రంభమొదలైనయెచ్చురలకు నైను
దక్కువే నీదురూపసౌందర్యమహిమ
తెక్కుడే కాక మిగుల నూహించి చూడ. 180

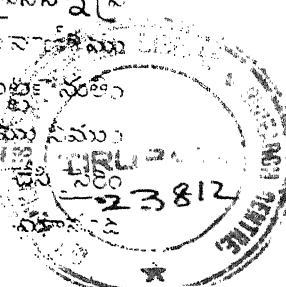
ఆ. అది యటుండ నిష్ఠు • ముదిలి నిన్నును జూచి
నట్లు దోచుచున్నయది నిమికింత
సలిసనాభుకొలుపునకు నత్తునో యస
నత్తు మిచ్చు జూతు • వరమునిద్ర. 181

సీ. అని లుంతి పల్కినముని పల్కి నపునపు, నెలంత ని న్నెఱుంగునుండలంచుకొంటి
సూశిష్యుడైనయామణినిధరాహ్వయుఁడటఁ గొన్ని నాల్గిక్రొదటనుగ్రాల్చి
గాంగ హరిం బొడఁగానంగఁ దా నచ్చి, దండకరూపనలఁ న్నవనరచన
యొనరింప నేకసంతన గ్రహించి పఁచి, నట్టివేర్పడి విగదియై నివు

తే. పేరు కలభాషిణివి గద • బిరుదచదుర
నగును భళిభళి లుపుడు నీ • కది ముఖస్థ
మగుచు నున్నదియే శక్య • మగునె చనున
ననుష శక్యంబు గా కేమి • యనుచు బలిక. 182

న. అమృదిరాక్షి మధురగంభీరస్వనంబున నిట్లని చదివె. 183

దిండకము. శ్రీకామినీకామితాకార సాకారకారుణ్యధారాసాగరసారసాకార
శోణ రేఖామయూఖాళికిమ్మిఁతాలోకి నాలోగ్గోక్షైకి సాన్తుత్యనిత్యప్రబావా
విభానైభవాధిక్యధక్కాఁతానంతసూర్యాండకోటిర, ఆశీకమానామలాస్తంభ
సంభద్యశఃపూరకర్పూరసౌరభ్యమైత్రీపత్రికృతామ్నాయ నాయుప్రచారా
నిశాపాదితాపారసంసారసంతాపనిర్వాపణా పాపనిర్వాపణ సాయనామప్రశం
సానుభావా భవాభావలోభాకులీభూతచేతస్సుశీవ్రాతనిర్ణీతసంప్రప్రసద్భక్తి
మార్గైకవిశ్రామభూమిభవత్తత్త్వరూపా సురూపావళీగుర్మిరూపస్వరూపా
గురూపాసనాపాదితానారతానస్యనాకర్యకై శర్యమాధుర్యధుర్యప్రసన్నాప్ర
సన్నావళీమానసోద్దస్తభోగాపవర్గాభిలాషా హృషీకేణ యీశానానాథోము
ఖ్యుల్ సువిఖ్యాత మైనట్టిసిద్ధిన్యచారిత్రచారుప్రచారింబు పారంబు ముట్టక నూతన
పంగి లేరంచు నెంచంగ వించు బ్రహ్మచస్వభావంబునక మానక ట్టము సముం
దటక జాటువాచాటతల్ చూపుచున్నార మిన్నేరిముల్ నున్న నల్ చుట్ట
పు మోపాసుదేవా సదానంది గోవింద సేవించుమావిడి నై డెంది మా

మొందింప నెందుక విచారంబు లేమిక్ వచోగోచరాగోచరత్వంబు లూహిం
పలే మైతి మోదేవ మీపాదసేవాదరంబుక్ మదిం గోరుచుక్ వేదవాదుల్
శమాదుల్ కడుం జాల నాజ్ఞించి భోగేచ్ఛ వర్జించి నానాతపశ్చర్యతాత్పర్యప
ర్యాకులత్వంబునం గైకొనన్ మాకు నేయత్నముల్ లేక యోక్తప్య యీకై
వడిక్ మీకృపాలోకనంసిద్ధి సిద్ధించుటల్ బుద్ధి దర్శింప సత్యంతచిత్రంబు
గాదే జగన్నాథ యారీతిఁ జెన్నార ము న్నేఋషుల్ మిమ్ముఁ గన్నారఁ గన్నా
రు మాకన్ను లెన్నంగ నేపుణ్యముల్ చేసెనో యీవిశేషంబుఁ గాంచెక్ వి
రించోదయస్థాననాభీసరోజా సరోజాతజాతాండముల్ తండతండంబు లై యుం
డ నుండొండు సీరోమకూపంబు లేపారఁగాఁ దాల్పుటల్ చెప్పఁగా సీవు గోన
ర్ధనం బైతి తంచుక్ వరాహావతారంబునక్ ధారుణీచక్రముం దాల్చి తంచుక్
మహాకూర్మ భావంబునక్ మందరగ్రావముక్ మోచి తంచుక్ జగంబుల్ సమ
స్తంబు త్రైవిక్రమప్రక్రియావేశఁ బాదత్రయం జాలఁ బూరించి తంచుక్ ను
తింపంగ యుక్తంబై భక్తప్రజాధీన దీనిక్ వివేకించి లోకంబులోఁ గొంద తా
ర్యోత్తముల్ సర్వవేదంబులుక్ సర్వవాదంబులుక్ సర్వయాగంబులుక్ సర్వ
యోగంబులుక్ సర్వమానంబులుక్ సర్వదానంబులుం జూడ నీదాసదాసా
నుదాసాంఘీసంసేవలోఁ గోటికోట్యంశముం బోలఁగాఁ జాల వంచుం దదా
చారముం బూని వర్తింతు రత్యున్నతిక్ సర్వసంకల్పనిత్యోదయా యేము నీ
నామమాత్రంబు మానాలుకం జేర్చుటల్ దక్క నొక్కింతయుక్ దక్కు
త్రోవల్ భవన్తాయ దాటంగ లే మవ్యయా భవ్యయోగీంద్రసాంద్రాదరా
కాంక్షితైకాంతసంసేవనా భావనాతీతకల్యాణనానాగుణశ్రీసముద్భాసితాంగా
మముం గేవలం బై సకారుణ్యదృష్టిం గటాక్షించి రక్షించు లక్ష్మీమనోవల్లభా
దేవదేవా నమ స్తే నమ స్తే నమ స్తే నమః.

184

మ. అని యీవై ఖరి సంతయుం జదివి దైత్యాత్యాతాతి యీదండకం
బునకుక్ మెచ్చుచు నిచ్చినట్టిది గదా • భూరిద్యుతిక్ సీదుశి
ష్యునికంతంబున నొప్పునావిమలరత్నోదారహారంబు స
న్మనిలోకోత్తమ యంచుఁ బల్కి మఱియుం • బూఁబోడి దా ని ట్లనున్. 185

సీ. పానగ ము తైపునరుల్పహళించినలీలఁ, దమలోన దొరయశఃబ్దములు గూర్చి
యర్థంబు వాచ్యులక్ష్యవ్యంగభేదంబు, లెఱిగి నిర్దోషత • నెనఁగఁజేసి
రసభావములకు సర్వంబుగ వైదర్భి, మొదలై నరీతు లిమ్ముగ నమర్చి
రీతుల కుచితంబు • లై తనరారెడు, ప్రాణంబు లింపుగాఁ • బాదుగొల్చి

తే. యమరనుపమాదులునుయమఃకాదులు నగు, నట్టియర్థశబ్దాలంకరియలుఘటించి
కవితఁ జెప్పంగ నేర్చుసంత్కవివరునకు, వాంఛితార్థంబు లొనఁగనిపాదుగల నె.

లయవిభాతి. చలువ గల వెన్నెలలఁచెలుపునకు సారభము • గలిగినను సారభముఁ • జలువయుఁదలిర్పం, బాలు పెసఁగుకప్పురపుఁబలుకులకుఁ గోమలత • నెలకొనిన సారభముఁ • జలువపసయుఁ గో,మలతయును గలిగి జనఁముల మిగులఁ జెం పె సఁగుఁమలయపవనంపుఁగొదఁమలకు మధురత్వం, బలవడైన నీడు మఱి • కల ద నఁగవచ్చుఁ గడుఁవెలయఁ గలయీసుకవిఁపలుకులకు నెంచన్. 187

క. ఊరక యటు మిముబోటులు, చేరువఁ బరియింపఁ గనిన • సిద్ధింపవె యే కోరిక లైన నజస్రముఁ, గోరుదు మీవీణ మోసిఁకొని కొల్చుటకున్. 188

సీ. మునినాథ యిట మున్ను • వనజదళాక్షుని, యంతఃపురంబున • కరుగువేళ మఃశికంధరుని దదంఁగణమున నిల్చి మీ, వీణియ మీరలే • పాణిఁ బూని పోవఁగాఁ జూతు నఁపుడు దానినే బుచ్చు,కొని కొల్చి నత్తునో•యని తలంతు దేవరచిత్తంబు • దెలియమినట్లు సే,యఁగ నేమి దోచునో • యనుచు వెఱతుఁ తే. గరుణంతమాత్రపుటూడిఁగంబునాకు,ముదలఁబెట్టఁడటంచు కే,ల్తొగిచిమిగుల వినయ మొప్పుఁగ నాయంతిఁవేడుకొనియె, నతఁడునట్లకానిమ్మని•యనుమతించె. వ. అనుమతించుటయు నమృతాత్మనియనుగ్రహం బీపాటి గలిగె దీనంజేసి నావాంఛి తంబును నఫలం బగు నని సంతసిల్లి రంభానలకూబరులవలనఁ గడపట వినంబడి నవాక్యం బాకటి దలంచుకొని యది తెలియుటకుఁ గృతాంజలి యై వినయభ రంబునఁ గొంకుచున్న దాన మఃశికంధరుండు రహస్యశంక నెడఁగలుగఁ జనఁగ నమృతాముని కిట్లనియె. 190

సీ. మహితాత్మ మీర లిఁమ్మహి నుండ సంకోచ,పడియే మొమిక్కిలిఁపొడవుచనఁగ నీక విమానంబు • నిలచేర్చునన కొంత, మేరఁ బోనిచ్చె నఁమృధున మిప్పు డేను వృథాభాంతి • నింతసంతను దాని, వెంబడిఁ జని పల్కు • వింటి నొకటి వినుఁ డది యర్థేశతనయుఁ డోయబల యి, న్నారదుమాటలు • నడుమ వేఱ తే. పొడమనేమయ్యెనలకళాఁపూర్ణుడుద్ది, కడమ చెవుమన్నరంభయఁపుడతెలుపనె నీకు మఱి చెప్పరా కుంట • నీకథయును, నీకు నాతోడునుమ్ముబ్బ,నీకుమనియె.

తే. ఏ నెఱుఁగ వేడ్కపడుచున్నదాననోత, పోధనోత్తమ యాకళాఁపూర్ణుడనఁగ నెవ్వఁ డాతనిసుద్ది ము•న్నేమి చెప్పె,నెద్ది చెప్పరా దనియె నా•యిగురుఁబోడి. వ. ఇది యానతివలయు ననిన నతండు వెఱఁ గంది యిది యంతయు నపూర్వంబు దీనిఁ దెలిసెదం గాక యని కొంతదవ్వు నిశ్చలుం డగుచు విశ్వప్రపంచంబునం గలభూతభవిష్యద్వర్తమానవర్తనంబు లన్నియు విమర్శించి తత్ప్రకారంబుఁ గాంచి కలభాషిణిం జూచి యారంభ ప్రియునకుఁ జెప్ప రా దనినకథ యత్యపూ ర్వంబు నాకునుం జెప్పఁ దగ దని పలికిన. 193

తే. అనఘ చెప్ప రానికథాంశఁమట్ల యుండ, నిమ్ము నలకూబరునకునఁయ్యింతియేమి కారణమున నీప్రసంగము వచించె, దెలుపుఁ డన దాని కిట్లనిఁతెలిపె మాని.

- సీ. ఈరంభయును వీడు ♦ నేవేళయును రతి, క్రీడాపరాయణుల్ ♦ కేవలమును
వీరి నెండొరుహాసఃపీక్షణోక్తులు దక్కి, నట్టిచేష్టితములు ♦ నెట్టి వైన
మన్నభోదీపనఃమహిమః జొక్కించునొ, కొక్కప్రేమచో ప్పిది ♦ యుద్విం గలును
కావున మము నేడు ♦ కనుఁగొనుటకు మున్ను, రంభ సవనమాం. ర్నమదాడ
తే. శుభ్రీఘన రేఖవ ర్తిల్లఁజూచి నగుచు, బ్రహ్మతో నున్న శారదాఃరమఃశిఖోల్లు
ధనదనుతుఁడు నన్నూటకుఁ దరుణిమోవి, దంతశిఖ మెత్తెన త్తఱిఁదనగుతమిసి.
క. ఒత్తుటయు నెందుఁ గలుగని, క్రొత్త తెఱంగునఁ జెలంగుఁకొమలకలవా
గ్వృత్తి యపు డొకటి బహువి, చ్చిత్తికమై దానికంతఃసీమగ బాడమెన్. 196
ఉ. ఏయెడ నెన్నఁడుం గననిఁయింపులు గుల్మెడుతద్గళస్వనం
బాయత మైనకాతుకము ♦ నద్భుతమున్ మొలపిగ నేది యే
దీ యిది చాలఁ గ్రొత్త భళి ♦ యింకొకమా టిఁక నొక్కమా ఁట
చాయలిసెలవేణి సలఁకాధిపసూనుఁడు వేడె వేడినన్. 197
క. నాచేత నికఁ గా దిది, యోచెలువుడ యనఁగఁ గాక ♦ యున్న కొ విడ
నోచెలువ యనఁగ నచనా, గోచరసల్లాపరసము ♦ కొం తపు డొదవెన్. 198
వ. అంత నక్కాంత కాంతునికి సంతసంబుగాఁ గొంతకొంత తత్ప్రార్థనంబు సఫలం
బు చేసె నతం డంత నింతకు ము న్నిది యెన్నఁడును విన్నయది గా దిప్పు డ
ప్పగిది నెదవెఁ జెప్పు మని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగ నిది నేడు నేర్చినిది కాక
తడవులనుండియ నే నెఱుంగునదియ యొక్కకారణంబున నిది యెఱుకఁగలుగు
నెఱయ మఱచియు నేడు బాలభానుపాండుమేఘసంసర్గవిశేషనీక్షణాంబు
దలంచిన మానసంబులోనన పూని యుండి యిప్పటినిదుండగంబునలనఁ గలిగి
వెలివిరియ నిచ్చితి నని పలికిన నతం డిట్లనియె. 199
తే. ఏమికారణమున దాచి ♦ తిన్ని నాల్గు
తరుణి యెఱుంగింపు మనుఁడు నేతత్ప్రసంగ
మునఁ గళాపూర్ణకథలు నఁచ్చునె యనియెడు
తలఁపుచే దాచితి నటంచు ♦ వెలది పలికె. 200
సీ. పలికి యోపారుషాభరణతత్కథలు వచ్చిన నేమి యంటెని ♦ వినుము తెలియ
నాకథ లిఁకఁ జెప్పిఁనట్టివారును విని, నట్టివారును భాత్రియందుఁ బుత్ర
పాత్రప్రపాత్రాదిఁబహుసంతతియుఁ దన, ర్పుచుఁ జిరకాలంబు ♦ ప్రచురసం
దభివృద్ధిశోభితఃశుభ సౌఖ్యములు గాంతు, రనుమాట యున్నది ♦ యాచియ
తే. యేను నీ కది చెప్పిన ♦ దీనికొఱకు, నవనిఁ బుట్టంగ వలయునోఁయని వెఱచెడి
బ్రాణవల్లభ యవి తావఁకాంగసంగ, సౌఖ్యమునఁ జేర్చునాకునిఁష్టంబులగునె.
తే. అదియు వింటివి గద యని ♦ యనియెడేని, యేను వినినట్టిపిమ్మట ♦ నిట్టిమాట
పలికె నొక్కయమోఘవాఁగ్విలసనుండు, కావున వచింప వినఁకఁగాదునాకు.

వ. అని చెప్పె నని చెప్పి నారదుండు.

203

తే. అతివ విను రంభకును గల యట్టిభయము

నాకుఁ గలుటఁ దత్కథ • నీకుఁ జెప్పఁ

గూడ దట్లయ్యు మిక్కిలి • కువలయమున

వెలయఁ గల దది వెలయుత్రో • వలును గలుగు.

204

వ. అది యట్లుండె రంభానలకూబరు లవ్విధంబున నల్లాపం బొనరించినయనంత
రంబు తద్విమానంబు మత్సమీపంబున కేతేర మీఁదొలికావ్రసంగంబులు నడి
యె నని కలభాషిణికిం జెప్పె నప్పుడు తద్వనలక్ష్మీవిలోకనకౌతుకంబున కెడ
గాఁ జని యున్నమణికింధరుం బిలిచి యంబుజాక్షునికొలుపువేళ దప్పకుండగ
బోవలయు ర మ్మనుచు నచ్చటఁ గదలి చనియెఁ గలభాషిణియు సంతఁ దనుఁ
జేర వచ్చినవెచ్చెలులుం దానును నిజగృహంబున కేగి వేగంబు కొలుపుసింగా
రంబు సంఘటించుకొని కృష్ణునగరి కరిగె.

205

శా. శ్రీనంద్యాలపురాంక వాగ్విభవలక్ష్మీనాథపర్యంక సు
జ్ఞానశ్రీమిథిలేంద్ర సూన్యతనచస్సంగధాహరిశ్చంద్ర వి
ద్యానైపుణ్యసముద్భూర్భూతికవిద్వద్వాదవాచాలితా
స్థానీమందిర యుదిరారమణపత్నీకేరు హేందిరిరా.

206

క. అంభోనిధిసాధారణ, గాగభీర్య యరాత్యసుప్రకంపనచయకు
క్షీంభరితరవాదిమహా, కుంభీనసవర్య సమరంగురుభుజశౌర్యా.

207

మాలిని. శేషసుభాషణ • శీలవిభూషణ, సేవకపోషణ • చిత్తైర్విపూ
న్నేషనివర్తన • నిర్మలకీర్తన, నిత్యనవర్తన • సీతికశా
పోషవిచక్షణ • పుణ్యవిధిక్షణ, భూసురరక్షణ • భూరిమద
ద్యేషణశాసన • ధీజలజాసన, దీప్తివిభాసన • ధీరమతీ.

208

గద్యము. ఇది నిఖలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్యత
నూభవసౌజన్యకేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

కళాహారోదయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఖండోద్రిహిమాచల

మేఖలికావలసదపరిమితహయగిఖా

లేఖితజయలాగఘననృప

శేఖరసంద్యాలనారసింహునికృష్ణా.

1

వ. అవధరింపు మద్విధంబునం గలభాషిణిలోడ సగభాషించి యరుగుచు నానిండు తనమనంబున.

2

చ. హృదయమువ్రే గొకింత శమింపెను జెల్వపుగ్రోస్త్యపెంపున
బొడలెడురంభకు సవతిపోరు గణించుట కంకురార్పణ
బిది యిటు గొంత చేసితి నపేక్షిత మంతయు నైనయట్ల యీ
సుదతియ చాలు దానికి నసూయయు నున్నది మాట లారయన్.

3

క. ఎంచగ నాగమనమునకు, నించుక చుట్టైన నయ్యె
నిది యోగ్యమ నా
ధించుట కెవ్వరిని బో, రించనిక్షణ మొక్కటియు దరింపగ నశమే.

4

వ. అని తలపోయుచు శిష్యుండునుం దానును బురప్రవేశమార్గంబున నుండు చుండె నప్పుడు.

5

సీ. దపుదప్పులనెనేడుధరణికి దిగివచ్చుచున్న వాడిది యేమియొక్కొ యనియు
గయ్యంబు లిడ నెందుగతిగల్గునోయని, నెదకుచు నేశెంచువిధమొ యనియు
బవనేరితము లైనపాదపాంసువులనిం,దఱగృతార్థుల జేయుకొఱకొ యనియు
సీమార్గమహిపుణ్య మెట్టిదియో ఫలం, బునకు రాకది రిత్తచనునె యనియు.

తే. దను నెఱుంగువార లతిదూరమునన లేచి

రెండుచేతులు మొగించి నన్దిల్లుచుండ
నికటమున గన్న వారలు • నేలఁ బాఁగి
యాదరమున బ్రణామంబు • లాచరింప.

6

చ. అలఘువిసితసంభ్రమసమాకులతక్ వెసఁ బల్లకీలు సా

దలములు వారువంబులును • దంతులు నాడిగఁ గల్గువాహనం
బులు డిగి వచ్చి మొక్కుదొర • మూఁగలపెల్లునఁ ద్రోవ చాల సఁ
కులముగ నందుఁ గొందఁ టాకఁకొంత బరాబరి జేసి కొల్చి రాన్.

7

మ త్తకోకిల. కొందఱు గడకంటచూపులఁ • గొందఱు నెఱచూపులం

గొందఱు జెఱునవ్వుజాలునఁ • గొందఱు దగుదీపనం
గొందఱు జెఱు చాచి లె మ్మని • కొందఱు గిలుదండ గొం
చుం దహాధనుఁ డాదరించెను • సొంపుగాఁ బ్రణతాత్తులన్.

8

వ. అవ్విధంబున సకలజనసేవన లొదరించుచు శిష్యుఁడనుఁ దాను సమ్మునివరుండు
పరస్పరవిఘ్నట్టనవాచాలవీచీహస్తసమాజ్ఞిత చర్చరిమచర్చికాచర్చాకరంబులన
లనను, సంకులకలహంసచక్రవాకపుచ్చరాహ్వయప్రముఖజలపక్షిసందోహకో
లాహలంబునలనను, అవిరళపరిఘోకమానడిండభుడిమూడలీపాంశిమచ్చలవిలసి
తప్రహసితంబులనలనను, నికటంబునఁ బొదలుజలధివిలనంబులుఁ జెలఁగఁగి గెలి
సేయుసోయగంబునఁ బరఁగింపఁగొనలయంబులును, బరిఘావలయసలిలనిధన
ముత్తాలకల్లోలశీతరావకీర్త్యమాణంబు లగుచుఁ దమయందు నుభయతమాకృ
ష్యమాణభోగీంద్రభోగ వేష్టస్వకారానుకారపారిణంబు లై రాఁగించుచుం ది
రుగుమెఱుంగుదేగిలు సైకాశిష్యైశాఖపర్యంతితిబడంబరవిడంబనచతురం
బు లై చూడ నొప్పునై దూర్యప్రాకారంబులును, బ్రాకారసలయవిప్రులకపిశిర్న
సముదయసముత్కీర్త్యమాణమాణిక్యనినహవివిధ కాంతిసంతానసౌమనసమాలి
కాస్తామాభిరామపర్యంతభాగం బగుచుం బారవిభవలక్ష్మికౌ బట్టినయాతప్రతం
బురీతి నుద్ద్యోతించుగగనమండలంబునకుం బాంశరత్వసంపాదనంబున సాంపాన
ర్చుసమున్నతశిఖరసంస్తకనిర్ణిక్తమాన్యకభక్తివిశేషంబుతోడం బసిగడికామచెలుపు
సలవరించువాసుదేవప్రాసాదరాజంబును, వాసుదేవప్రాసాదరాజకైతనద్యో
తమానశాతకుంభకుంభినీధరంబునకుం బ్రత్యూతపర్యంతభంగి సంగీకరించి య
లంకారంబు గావించుననుదేవసంకల్పణసాత్వక్ప్రద్యున్నాదియాదవసంఘసౌ
ధయాధంబులును, సౌధయాధభూధరవ్రాతజాతమహాతరంగిణీబృందసందే
హంబు ప్రభవంపం జేయునుభయపార్శ్వభాగహీరమయగృహాభిత్తిసంతతతంత
స్యమానమరీచినిచయపూర్ణ రాజమార్గంబులును, రాజమార్గసజ్జతకైవాలిసీతై
వలభావభాసురంబు లై పాలుపారుగారుత్తతబహిర్విత్తికానికాయంబును, బ

హిర్విత్తర్థి కానికాయవిరచితకురంగనాభిగోముఖోపరితరంగితరంగవల్లిమతల్లి
 మనోజ్ఞమాక్తికమండలిపాండిత్యంబు లత్యంతకాంతంబు లగుచు నుత్తుంగహర్ష
 శిఖర కేతుసంఘసంఘర్షణశకలితపతితాంతరిక్షఖండలక్ష్యనూణనక్షత్రసమ
 త్ప్రేక్షాసంఘక్షణవిచక్షణంబు లై వీక్షణపర్వంబు నిర్వహింపం బెంపు మీ
 చుం దదవలంబనలంబమానవివిధాంబుదకదంబకంబు డంబుఁ జూపుకలువడంబు
 లును, గలువడంబులం దవిలినమిళిందంబులచందంబు నందపటచుచంద్రశాల
 ఖేలనాలోలనాళికలోచనాలోచనంబులమరీచివీదికలపెల్లు చిల్లునం జిమ్మనగ్ర
 వులఁ జిమ్మగంధసారకస్తూరికానీరధారాప్రసారంబులతేటం గెటుంగింప బం
 రురంగుపనలఁ బసపువనంతంబు లాడుభావంబునఁ దీవి నెఱపుభర్తహర్షస్త్రీల
 లాసంభ్రమోచ్ఛ్వాసితవిశరారుకేశబంధంబులో యనంగబంధురంబు లగువా
 ధరంగంధవహనివహవిహరణవిస్మయరకాలాగురుధూపధూమంబులును ధూ
 ధూమశ్యామికామిషంబున నిజస్వామికొలుపునకు నిబ్బరంపుఁ బే రుబ్బునం
 బ్బికొనుచుఁ జేరినశృంగారరసనముద్రంబునకు నిర్మిదవిద్రుమకుడుంగనూ
 సాంగత్యసౌభాగ్యంబు ననుగ్రహింపుచుఁ బ్రత్యగ్రజాగ్రదగ్రస్థలస్థాపితకురు
 దకలశకందళచ్ఛవిచ్ఛటాజటాలితంబు లగుగోపురంబులును, గోపురద్వార
 ణవ్యాజవిభాజిమానమంగళసూత్రసువ్యక్తనిర్వర్తితపరిగ్రహగృహవైభవశ్రీ
 ముపభోగనిస్తంధులగునకలజనులును, అత్యంతచిత్రతరమహత్త్వంబునం
 ర్తిల్లును త్రమోత్తమకీర్తులం బొగ డొందుతద్ద్వారకానగరంబు దరియ
 జొచ్చి రంత.

9

సీ. మహానీయకురువిందఁ మాణిక్యకాంతుల, చేతఁ బల్లవిత మై • చెలువు మీఱ
 మరకతమణిసముత్కరమరీచిచ్ఛటా, పత్రసంతతిచేత • బాగు మీఱ
 నకలంకనవ్యమా • క్తికచాకచక్రప్ర, సూనసంపదచేత • సొంపు మీఱ
 నింద్రసీలజ్యోతిఁ రిందిందిరక్తేణి, విలసనంబులచేత • బాలుపు మీఱ

తే. దనసమున్నతిచే నభ • స్తరువుఁ బ్రోచి
 విమలశిఖరాగ్రకనకకుంభములచేత
 సఫలితంబుగఁ జేయుచుఁ • జాల వెలయు
 నంబుజాక్షునికొలుపుకూటంబు గాంచె.

10

క. కాంచి మణికంధరునితోఁ, గాంచనగర్భజండు వలికె • గలకాలము వీ
 ట్లించిన నిది నిచ్చులు నెక, యంచితరుచి నెఱపుచున్న • యది కనుఁగొంతు. 11

శా. ఆవై కుంతముఁ జూచినట్లు కడు నిం • పై యీసభామంటప
 శ్రీ విస్ఫూర్తికతంబునకొ మిగుల • నాచి త్తంబు నానందము
 ద్రావై చిత్రి గరంచుచున్న యది • యేతద్ద్వారకాపట్టణం
 బీవిశ్వంబునఁ గల్గుమే లిదియ • పో యెందుకొ వివేకించినన్.

12

- న. అని పల్కుచుఁ జేరం బోవునంత.
- క. ఆఱుమియాగమనం బపు, డారసి చని చెప్పి రంబుఁజాతునకు బహి
శ్చాఢిణు లగుపరిచారిక, లారీతిని జెప్ప నతనిఁయానతికల్పిన్.
- సీ. బుగారుగొలుసులు • పవడంపుదరమెన, కోల్లను వింతబాగులబాగడలు
రత్నంపుఞ్జలుకలు • రాయంచప్రతిమలు, పసిఁడిపువ్వులవ్రాతఁపనులసాబగు
వివిధంబు లగుచిత్రవిరచనలును దసి, లీనూలుపట్టెయఁల్లిక బెడంగు
పలు శృంగులపట్టుతలగడబిల్లులు, మవ్వంపుఁగుంకుమఁపువ్వుపఱపు
- తే. గలిగి మొఱుగులు దిక్కులఁ • గడలుకొనఁగి
మించుదంతపుటుయ్యెలఁమంచమునను
బాలుపు మీఱుచుఁ దనయంతిఁపురమునతుల
యూడిగంబులు గైకొంచు • నున్న శౌరి.
- ఉ. అప్పలుకుల్ చెవిం బడినఁయారతన దిగ్గున లేచి యెట్టటూ
యప్పర మేస్థినందనుఁడె • యశానె హజారపుశ్రోవ నచ్చెనే
యెప్పుడు సంతరితుగతి • నిచ్చటికే చనుదెంచు నివ్వధం
బిప్పుడు చాలఁ జిత్ర మిది • యేమకొ యంచు ససంభ్రమంబునన్.
- సీ. తూఁగుబుయ్యెలఁ దూఁగుఁచోఁ గొంత చెదరిన, యరవిరివన్నె బా • గట్ల యుండ
నడపంబుశోయ్యలి • మడిచి యిచ్చిన శాల, నాకుచీలిక చేతియంద యుండ
నట్టిటూ శోడిగినఁయంఘ్రిలరత్నంపు, సమ్మాళిగలు సారె • జాఱుచుండ
రాణినాసపుఁజామఁరగ్రహణులు గూడ, సరుగుదెంచితమంత • మరలుచుండఁ
- తే. దనకుఁ గైదండ యొనఁగినఁతరుణకేలు
నదల నెఱుంగమి నది శోన • వచ్చుచుండఁ
గనిన వా రెల్ల నెదుగుచుఁ • గలఁగుచుండ
మురరిపుడు వాకిటిహజారిఁమునకు నచ్చె.
- తే. ఇట్లదుర్గొని ప్రణమిల్లి • యింపుపెంపు
దనరఁ గైదండ యొనఁగి శోఁడొనుచు నేగి
యతనియాజ్ఞ వెంబడిని శుద్ధాంతనికట
భాసి యగునెక్కమణినభాభవనమునను.
- మ. జగదీశుండు తపోధనాగ్రణికే బూజావర్తనల్ నాడె క్రొ
త్తగ నేతెంచినవానికిం బలె మహాతాత్పర్యసంయుక్తుడై
తగఁ జేసెం గడుఁ గ్రొత్తక్రొత్తగుచు నత్యంతాదరం బెక్కు ధ
ర్మగరిష్టాత్ములబుద్ధి పూజ్య లగువారల్ పల్లఱుక వచ్చినన్.
- ఉ. అప్పుడు తత్సభాగృహసమాగమనార్హులు కొల్లునేతకై
యెప్పటియట్ల యందఱు బహిష్కృతులై యెఱిగించి పంపఁ దా

13

14

15

16

17

18

19

నప్పరమర్చి వీడ్కొలుపునంతకు ర మ్మనఁ గొంకి యచ్చుతుం
డప్పలుకుల్ గణింపక తదంచితగొస్థిన యుండె నింపుతోన్.

20

ఉ. మానివరేణ్యుఁ డిట్లనియె • మా కొక పెద్దతనం బొనర్చి రా
జ్యానుగూఁపవ ర్తనల • కక్కట యిమ్మెయిఁ గొంకితేని న
న్ననలినాక్ష పొమ్మనుట • యుక్తము నీ కిపు డట్లు గాక మీ
వానిగఁ జూచితేని కొలువం బిలుపింపుము వారి నాపుడున్.

21

మ. చెలులం జుట్టల దండనాథుల విపశ్చిద్వర్యుల సత్కవీం
ద్రుల మంత్రీశుల వారముఖ్యుల ముకుందం డెంతయుం బ్రీతితోఁ
బిలుపించె బొడగాంచి రవ్వభవశోభిన్ వారలక వేత్రహ
స్తులు ద మ్మందఱ నట్లు పేరెలుఁగుతోఁ • దోడ్తో నెఱింగింపుచున్.

22

తే. కమలనాభుండు నపుడు శీఘ్రంబ తనదు
కొలుపు వీడ్కొంచు మానిఁ దోడ్కొనుచు నేగె
సంతిపురమున కాతండు • నాత్త శిష్యు
వెలుపలన నిల్చి తాఁ దనవీణఁ గొనియె.

23

ఆ. అప్పు డతనిచేతియావీణఁ దాఁ బుచ్చు, కొనియె సంభ్రమమునఁ • గూడ నేగి
కరము వినయ మొప్పుఁగలభాషిణిముకుందుఁ, డపుడుదానిఁ జూచి యల్లనగుచు •
క. ఏమీ శిష్యత్వంబున, నీమునివరుసేవ సేయ • నిచ్చ వొడమెనో
యోమగున యనిన విని యది, యేమియు లే దని విసీతి • నిటు నటు నెదిగన్.

ఉ. ఒదుగుటయున్ యదుప్రవరుఁ • డోహరిణాక్షి తలంక నేల నీ
కిది కడు లెస్సబుద్ధి కృప • నిట్టిమహామహు లాత్మ సేవకున్
హృదయమునందు నియ్యకొను • టెవ్వరి కున్నది వేయు నేటికిం
బ్రదికితి సేవ సేయుము శుభప్రదు నిమ్మని నిల్ల యెప్పుడున్.

26

ఉ. నీమతిపెంపు పాడుకొనునేరుపులుక్ మృదుమంజులస్వర
శ్రీమధురత్వముం గనుచుఁ • జత్తములోపల నేను నెంతు ని
క్కొమలి గొంత నారదునకుం బరిచర్య యొనర్చునేని వి
ద్యామహిమం గడుక్ వెలయు • నంచు నినుం గనుగొన్న వేళలన్.

27

మ. అనుచున్ జాంబవతీగృహంబునకుఁ దా • నమ్మానిలోకాధినా
థునివెంటం జని శిష్యురాలి నొకతెం • దోడ్తెచ్చితిం దీనిఁ గై
కొని శిక్షింపు ముటంచు నల్ల నగుచున్ • గోవిందుఁ డాయంతిఁ బి
ల్చి నయం బొప్పుగఁ బల్కె నమ్మగువయుం • జత్తంబు రంజిల్లగన్.

28

క. నాకు మును మీరు చెప్పెడి, యాశలభాషిణియె యిది యటంచును వినయో
త్సేకమునఁ బలికి మునికి వి, వేకిత నుచితోపచారవిధు లొనరించెన్.

29

సీ. అంతట గోవిందుఁ ♦ జాయింతిఁ జూచి యోననజాక్షి యిచటికిఁ యునివఁజేన్దుఁ
జేన దొరకొని ♦ యెన్నియో నాల్గయ్యె, నీ వేమి దిద్దితి ♦ నెఱుంగఁ జెప్పుమ
గానచాతురిఁ దానుఁగఁనుఁబ్రోడయయ్యుఁడు, బురుమిఁదిమత్సరఁ ♦ బునను జేసి
మనవిద్య సాధింతు ♦ సని పూని నాఁ డిది, యెందు నెవ్వరును ము ♦ న్నెఱుంగ కునికి
వే. గావున విశేషములు నీకుఁ ♦ గలవి వరుసఁ, దెలిపి నీవేర్చిన క్లెల్ల ♦ దిద్దు మనుచు
నొప్పుగించితి నిమ్మహఁ ♦ యోగివద్య, ననుడు జూబవతీసతి ♦ వినయ మొప్ప. 30

క. ఎప్పుడును మీనచన్ధిన్ది, నిప్పుక యే నడుపుచున్న ♦ దాన నిపుడు నా
తస్పృష్టులు మీ రరయుట, యొప్పుక విస ననధరొపుఁ ♦ డొకకొం తనుచున్. 31

క. కుందనపుఁగఁమ్మిఁ దిగించిన, యందంబున జవరతనము ♦ నలరుండేనెల్
చిందినగతి మాధుర్యము, పొంగుపడక వీణ ముట్టి ♦ పొలఁతుక పాడెన్. 32

సీ. ప్రాణికో సరిగమఁపధనిస్వరంగుల, ప్రతినియతగ్రుతిఁక్రమము లెఱిఁగి
రాగభేదములనర్జములఁ దొలగించి, లయతాళశుద్ధి నెఱతయుఁ దలిర్ప
గ్రామవిశేషమూర్చన లేర్పడఁగ ముద్ర, మధ్యమతారసామగ్రి దనరఁ
ధాతునూతువులు గీతప్రబంధములగాను, సనమానలీలమై ♦ నతిశయిల్లు

వే. దోర మగుప్రేమరసమునఁ ♦ దోచిఁగోచి
వీనులకు నింపుఁ జలువయు ♦ విస్తరిల్లు
నాకరణిఁ దనకొంత యు ♦ నేకగతుల
నాత్మగుణగానములు నేయ ♦ నచ్యుతుఁడు. 33

ఆ. ముదిలే మేలు మేలు ♦ కొనవ లే దెందు నీ
యసఘచరితు దిద్దు ♦ మనుచుఁ జనియె
జూబవతియు నొక్కఁసంనత్సరముబాడఁ
బొట నేర్చె మునికిఁ ♦ బొటనమున. 34

ఉ. అంతఁ గ్రమంబునఁ బ్రియునిఁ యాజ్ఞను సత్యయు భోజకన్యయున్
సంతస మొప్పు నప్పురిమఁసంయమి నెక్కొకయెడను దిద్ది ర
త్యంతమనోజ్ఞగాఁపటిఁమాతిశయొన్నతుఁ గాఁగ నవ్వీభుం
డంతటఁ దాను దిద్దె నొకఁయబ్బము పూర్ణము గాఁగ నాతనిన్. 35

వ. అప్పుడు మణిసంధరుండు కలభాషిణికిఁ బోతె సంతఃపురకాంతలనలనిశిక్ష యే
మియు లే కుండియుఁ బుండరీకాత్మునియనుగ్రహవిశేషంబున సకలరహస్యసంగీ
తవిద్యాసంపన్నతచేత నారదకలభాషిణులయట్ల యత్యధికుం డయ్యె. 36

క. అమ్మపురకు గానము హరి, యిమ్మెయి నఖిలంబు నేర్చి ♦ యింక మీనంగీ
తమ్మనకు నీడు లేదు జ, గమ్ముల సని పలికి మోదఁగరిమం దేల్చెన్. 37

ఆ. అంతిపురములోని ♦ కరిగినప్పుడు తదీ, యంగ నలును దత్ప్రసంగ మైన
మానితోడ నీడు ♦ గానవిద్యకు సరి, లే దటంచుఁ బలికి ♦ రాదరమున. 38

- క. మణికంధరుడును గలభా, మిణియుఁ గొలిచి రాఁగ నాబుఁగిన్చేసెను
మణి యొక్కనాఁడు యదుభూ, మణు నీడ్చొని వేడ్క చచ్చనిసాచాచును.
- ఆ. చనుచు నుండి తనదుఁసంగీతచాతురీ, గరిమపనకు మున్ను • సోపానము
చెలువ లాత్త మెచ్చి • సలిపినయట్టిప్ర, శంసచాదములన్దఁసంగి న్నయి.
- వ. వారితో నిట్లనియె నివ్వధంబున నవ్వరవర్ణినులు మువ్వరగుఁ జక్కవై
మదియసంగీతచాతుర్యంబురీతు లతిసూతనంబు లనియు నీ యెఱుఁగు నావ్వ
దొరక వనియుఁ బలుకుట గల దది నిజహృదయంబునఁ గలవిధమున నానెను
దికి ముదం బొనరించుకొఱకున్గో యెఱుంగ రాదు చనుచు తొలిమది న్నెఱిగి
ది నైన సమృద్ధం బొదవించుట పరమధర్మం బని తలఁతును గావున న్నెఱిగి
గట్టిగ నమ్మరాదు తమచెలులతోడ నేతత్ప్రసంగంబున నేమి కలిగి యిది
తదవబోధంబు గలుగునందాఁక డెందంబు నందియింబు నొనరుట తప్పదుమో
యు నప్పరమతపోధనునకుం గలభాషిణి యిట్లనియె.
- క. మీవెంట రాకపోకలు, గావింపఁగ నగరిలోనఁ • గలజనములు న
న్నీ వాచంయమ యెఱుఁగుదు, రా వనితలకడకు నాకు • నదగుఁగ నెచ్చి.
- తే. ఇట్లరిగి వారు సఖులతో • నిష్ఠగోష్ఠి, నాడుకొనుమాటలను విని • నామనమున
నేను మీదాన నగుట మీఁగానకథలు, వడిన నవ్వేళఁ గొదనలు • దివిసేసెను.
- సీ. నా కపేక్షిత మైనఁనాతిరూపు ధరింప, సామర్థ్య మబ్బిన • నామనము
సఖులరూపముఁదాల్చి•సమచితంబగువేళఁ, జనివానిస్మానియాబుఁగెనునది
నన నిది నెవముగా•ను నిధీశసుతుని దా, రంభ యై కూడుట • రింపుచు
యదియమదీయకా•ర్యానకూలము కదా,యనియాల్చి సలఁగియా•యనినామనము.
- తే. యువిద నీ కిట్టిసామర్థ్య • మొదవుటకును, నర మొసంగితి నేను నీ•మలయా
యంగనలరూపుఁదాల్చియా•యజ్జనాభు,వనితలతలంపుఁదెలిసిక•మ్మన మును.
- సీ. పనిచిన నాచెల్వ • వనజదళాక్షుని, సతులపాలికిని దల్ • సఖులరూపు
ధరియించి వార లొద్దను లేనివేళలఁ, జని ప్రసంగము చెచ్చి • సాయము
సంగీతచాతుర్య•భంగు లనన్యసా,ధారణం బగుట త•ద్వాక్యసనన
చేత నెంతయుసుని•శ్చితముగాఁ దెలిసి య,మ్ముని కది యెఱిగించి • ముదితు
- తే. సంయమియు నాయకం జూచి • జాంబవతియు
సత్యభామయు భోజాత్మ•జయును హరియు
గురువులుగఁ గానకళ లెల్ల • గరిడిముచ్చు
దనముతో నేర్చితివి గద • యనుచుఁ బలికి.
- తే. కొమ్మ మున్ను నీవాత్మలోఁ • గోదినట్టి,కాంతు రంభామనోహరా•కామం దగుచు
మెఱయువానిని గూడి ర•మింపఁగలవు, నమ్ము పొమ్మిక నీభవ•నమును కలయె.

న. అని యవ్యనిత ననిపి మణికంధరుండు చానును సముచితభాషణలు గొంతి
తడవు నడపి నారదుండు నిజేచ్ఛం జనియె మణికంధరుండును నదాదేశంబున
దీర్ఘయాత్ర కేగె నటమున్ను కలభాషిణియు నట్ల నారదుచేత ననిపించుకొని
నిజగ్రహంబునకుం జని గానాభ్యాసం బుడుగుటంజేసి సగరిరాకపోకలతగు
లంబు చాలమిఁ గ్రమంబునఁ దనచిత్తంబు నలకూబరచింతాయత్తం బగుచుం
డం దత్సమీపగమనంబున కుపాయంబు గానక బహుకాలంబు గడపి కాల
యాపనంబు దుష్కరం బగుటయు నొక్కనాడు చా నెక్కుతీయ నీణైఁ గొని
గృహారామంబున కరిగి యుండునంత.

47

చ. లలితపుభూతిపూతయును + లాతపుగోలయుఁ గడుపాలయున్
మలకొనుచిన్న కెంజడలు + మందులసొత్తము నాగబైత్తమున్
లలిఁ గనుపట్టుకిన్నెరయు + లాహిరిమోదము శృంగినాదముం
జెలు వలరంగ నెప్పు నెకఁసిద్ధుండు సింగపునారునంబుఁగోన్.

48

తే. అభ్రపదవి నేతెంచి యయ్యబల యున్న
తోటలోనికి డిగియె నదృభతము గాఁగ
నదియుఁ దన్మహిమకు వెఱఁ + గందుమనము
నల్ల నూల్కొల్పి యర్ఘ్యపాద్యాదు లొసఁగె.

49

తే. అతఁడు నోకలభాషిణి + యాత్మగురుని, గృష్ణుఁ గొలువఁగ నేగుజే + గీతవిద్య
పూర్ణముగ నేర్చితే రాకఁపొక లిపుడు, మానినాఁడు గదా దివ్యఁమఱానినరుండు.

క. దానంజేసియ నీకును, మానస మితరప్రచింత + మాని తిరముగా
నానలకూబరునంద య, ధీనం బై నిలిచి యున్నదియె తరలాక్షి.

51

చ. కడపటినాడు నిన్ను నిటు + కాంచనగర్భతనూజుఁ డంపుచోఁ
గడమయభీష్టసిద్ధియును + గాఁ దగుదీవన యిచ్చెఁ గావున
బడఁతి యమోఘ మాయనఘుఁపల్కు చల్లింపఁగనీకు తాల్చి నీ
బడలుటఁ జూడ నోపుదురె + ప్రాణసఖుల్ తుణమాత్ర మేనియున్.

52

సీ. తడవులనుండియుఁదపము సేయఁగఁ బూని, మణికంధరుండు పాటఁమఱానియునికి
నుపవాసభేదంబు + నపనయింపఁగ లేక, ప్రేగుచున్నవి నాచుఁవీను లిపుడు
వీణె వాయింపు మోఁవెలది నేఁ డైనఁ దు, ప్రిగ విని పారఁగఁ సేయుఁ గాని
యీభువనముల మీఁయిరువురగానంబ, కాని యన్యము లింపు + గావు నాకు

తే. నని పలుక మాటమాటకు + నదృభతంబు, చాలఁ బ్రబలంగి వినివినిఁయాలతాంగి
కరసరోజముల్ ముకుళించిఁకరము వినయ, మతిశయిల్లఁగ నిట్లనునతనిఁగోడ.

క. ఓయనఘ దేవుఁడవై యో, గాయతకపిలాదిసిద్ధులందు నొకఁడవో
నీయనుభావం బదృభత, మై యున్నది నామ మెద్ది + యానతి యివే.

54

క. అని పలుక మణిస్తంభం, డనుసిద్ధుఁడ నేను జలరుఁహానన నీ వె

చినవారలలో నెవ్వఁ, డను గా నని యతఁడు వల్కుటయు వినయమునన్ .

ఉ. ఓమహితాత్మ మీవచన + మొక్కొకటే పఠించి చూచినన్
నామదిలోన నెంతయు ఘనం బగుచున్నది యద్భుతంబు మీ
రేమహిమ యథార్థముగ + నిట్టిది సర్వముఁ గంటి రిట్టిమీ
కీమహిఁ గానరానియది + యేమియు లేదు గణించి చూడఁగన్.

56

తే. నాకుఁ దార్కాణ యయినయంతయును దిరుగ

నడుగఁ జెప్పంగ వలవ దోయనఘచరిత

యిపుడు మణికంధరుని మీరు + తపము సేయఁ

జెప్పితర యది మొదలుగాఁ + జెప్పవలయు.

57

వ. అనుటయు నతం డాయితంజూచి యొకాంత నాకు దూరదృష్టిదూరత్రాణ
ణంబులు గలవు దానంజేసి యే నున్నచోటన యుండి నమస్తంబునం గ
నిందు సీయెఱింగినయర్థం బెల్ల సరిదాఁకును గదా యింక సీ వనిపించుకొ
పోయిన వెనుకటి నారదమణికంధరసంభాషణప్రకారంబు తపఃపర్యంతం బై
మణికంధరవ ర్తనంబును వివరించెద విను మని యిట్లని చెప్పం దొడంగె నట్టి
నారదుండు గానశిక్షాపరిపూర్తి యైన వెనుక నిన్ను సీగృహంబున కనిపి య
మణికంధరుం జూచి.

58

క. సీసంగీతవిశేషా, భ్యాసము సఫలముగ విష్ణుఁ + బరమేశ్వరు న

త్యాస క్తితోడఁ బాడుచు, వేసరక భజింపు మెల్ల + వేళలయగుదున్.

59

క. ఆదేవున కెంతయుఁ బ్రియ, మై దురితవిनाశపేతు + వగు నిది యని యే

నాదరమున నామోక్షా, పాది వీణియ ధరించి + పాడుదు నెపుడున్.

60

సీ. బృహతీసమాఖ్యతోఁ + బెంపుమీతెడు వీణె, వహియించి యెపుడు విశ్వానసుండు

జగతిఁ గళావతీసంజ్ఞ నొప్పెడివీణె, తోడ నేప్రాద్దును + దుంబురుండు

మహతీసమాహ్వయఁ + మహానీయ మీవీణె, మానక నిత్యంబుఁ + బూని యేను

గచ్ఛపి యనుపేరఁ + గరము శోభిలువీణె, సవరించి జగదంబ + శారదయును

తే. బాయ కెంతయుఁ బాటించుభంగు లరయ

విద్యలం దెల్ల సంగీతవిద్య మిగుల

నుత్తమము గాదె యిది పురుషోత్తమనకు

నర్పితం బగునేని నే + మని నుతింతు.

61

ఉ. నీదుకృతార్థతామహిమ + నెప్పుది నెన్నఁగ నంత యింత నా

రాదు తపంబులం గనఁగఁరానిజగత్పతి కృష్ణఁ డెట్టిభా

గ్యోదయశాలికిఁ దొరకు + నుల్లమునం బరికించి చూడు మా

శ్రీదయితుండు నీకుఁ గృపఁచేసె గురుం డయి గానసత్కళల్.

62

క. కావున నీవిద్య సదా, యావ ర్తిపుము కుమార + యది సకలాభీ

- ప్రావాప్తికే గారణ మిం, పావహిలం జేయునప్పు డట మనమునకున్. 63
- శా. ఏను వెగమ యేగి నాపడినపా ట్టిడేర నాకంబులో
గానీ కాంచనగర్భకొల్లునడుమం డగానీ పురద్విట్టభం
గానీ తొల్లిటివిష్ణుదేవుకడనే డగానీ మదీయొల్లన
ద్దానప్రాణిని వాడు పూని గెలుతున్ డగర్వోన్నతుం దుంబురున్. 64
- వ. అనిన నాపలుకు లాకర్ణించి మణికంధరుం డమ్ముసింద్రునకు ముకుళితకరకములుం
డగుచు నిట్లనియె మీకు గానవిద్యచేతఁ దుంబురుని గెల్పుసంభ్రమం బిప్పటిమా
టలవలన నెఱుంగంబడియె నతనియం దిట్టిబద్ధమత్సరం బేల పుట్టెఁ దజ్జయంబున
కేమిపాటలం బడితిరి నాకు నింతయు నెఱింగింపవలయు ననుటయు నతం డిట్లనియె.
- శా. వైకుంఠంబున నొక్కనాఁ డతులితైశ్వర్యండు విష్ణుండు నా
భీకప్రాద్యవముఖ్యదేవగణముల్ సేవింప యోగీశ్వరా
నీకంబుల్ నిగమాంతనూక్తులను వర్ణింపగ నొడ్డోలగం
బై కూర్చెండె మహాసభన్ సదవసవ్యాపారపారీక్షుండై. 66
- శా. కొండిన్యాత్రమరీచిదక్షకపిలాగస్త్రాక్షపాదాంగిర
శ్శాండిల్యక్రతుకణ్వకుత్సభృగువిశ్వామిత్రమైత్రేయమా
ర్కండేయాసురివామదేవకపిదుర్వాసోబకవ్యాఘ్రపా
న్మాండవ్యాదిమహామునుల్ చనిరి ప్రేమ లీఱఁ దత్సేవకున్. 67
- వ. ఇవ్విధంబున దేవమునిసంఘంబులు వచ్చి సేవింప విష్వక్సేనుండు వేత్రహస్తుం
డగుచు నందఱి నెడ గలుగ జడియుచు బరాబరి యొనరింప దివ్యవారాంగనా
నాట్యంబు లనలోకించుచు నద్దేవదేవుండు పేరోలగమ్మున నున్న సమయంబున. 68
- ఉ. వారిదపం క్తిలో వెడలి డవచ్చుమెఱుంగులపిండు నా సఖ
వారముతో రమారమణి డవచ్చెను హెగ్గడికత్తై లెందఱ్ఱే
గోరి భజింప నాకొలుపుకూటముముందఱివంక నొప్పుసిం
గారపుఁదోటనుండి యధికం బగువైభవ మింపు మీఱగన్. 69
- ఉ. నెచ్చెలిపిండుఁ దానును వనినలిదండ నొకింత గానఁగా
వచ్చెన్ రాదొ యాకమలవాసిని యంతనె యేమి చెప్పుదున్
హెచ్చినసంభ్రమంబున ననేకులు బద్దలవార లెక్కడన్
వచ్చియొ మోది రాకొలుపువారు గకాపికలై చనన్ వడిన్. 70
- క. అప్పుడు మముబొంట్లకతల్, చెప్పఁగ నేమిటికి దారసిలి వేత్రధరున్
రోప్పఁగఁ జనియెన్ నిలువక, యప్పురమేష్ఠియును నచటి డకతిదూరమునన్. 71
- క. ఆతఱిని వేత్రహస్తు లో, హూతుంబురుండ యటంచు డనుచైచ్చస్వర ము
ద్యోతింపఁ బిల్చిక్రమ్మఱ, నాతనిఁదోడ్కొనుచుఁ బోయి డరతివేగమునన్. 72
- వ. అట్లు దోడ్కొని పోవుచుండ, 73

చ. కని తమలోనఁ దా రితనిఁ గ్రమ్మఱఁగాఁ బిలుపించె నేమొకో
యనియెడువారు గానవిధులందుఁ బ్రసంగము లేమి గల్గెనో
యనియెడువారు తచ్చతురు లన్యులు లేరె యితండఁ కాని యిం
దనియెడువారు నై మనములందును సందియ మొంది రందఱున్.

74

ఉ. అప్పుడు నేను నామనమునం దితనిం బిలుపించు తెట్లాకో
యిప్పు డటంచు నిల్చి యరయింప వినంబడియెన్ నిజంబుగా
నప్పురుషోత్తముండు దనయంగనతో వినుచున్నవాఁడు సౌం
దర్య దదీయగాన మని యొద్దఁ జరించెడివారు చెప్పఁగన్.

75

క. మ మ్మెల్ల దోలి యొక్కని, నిమ్మెయి బిలుపించి పోయి యిందీరయుఁ గడున్
సమ్మదమునఁ దుంబురుగా, నమ్మను వినుచునికి విని మనం బెఱియంగన్.

76

సీ. అనిపెనా యే మిచ్చెననుచును సంభ్రమం, బున సందడించుచుఁ మూఁగువారు
సర్వేశ్వరుండు శ్రీసతితోడ గానంబు, వినుట యడుగ నేల యనెడువారు
కడుననుగ్రహము నెక్కడ లేనియాయీగి, పసయ తెల్పడునంచుఁ బలుకువారు

సీ పైక్కడవై మఱి యేవార లైన న, యొడనుండిరో యని యడుగువారు
ఆ. నగుచు సురలు మునులు నరుదంద మేపూఁత, డంబుతోడ వచ్చెఁ దుంబురు
కడలవారిని గనకన్నాన మాడించు, పదకమును సునేత్రపటముఁ దాల్చి.

77

క. భగభగ యనుపదకంబున, నిగనిగ యనుక్రొమ్మెఱుంగు నేత్రపటమునన్
భుగభుగ యనుమేపూఁతక, భగభగ యనిపించె నతఁడు నాహృదయంబున్.

సీ. తనుఁ గ్రమ్మఱంగఁ బిల్చినవేళయంద నా, తో విచారింపక పోవు తెట్లు
పోయెఁబో నను బిల్వఁజేయక తా నొక, నెఱజాణ యై విద్య నెఱపు తెట్లు
నెఱపెఁబో ప్రభువు మన్నించినాఁ డని మీఁదు, పరికింప కీసామ్మ పట్టు తెట్లు
పట్టెఁబో దొంగఁ దే పల్లవిన ట్టివి డాచి, కొంచు బోవక మెఱయించు తెట్లు

తే. లేడు తగవరి యెందును మూడి చొచ్చు

వాత వెల్లెడువాడె యెవ్వఁడు నంచు

బాపి తుంబురుడా యంచు బండ్లు గొలుకు

కొంచు లోలోన నుడికితిఁ గొంతతడవు.

79

క. నాకంటె చాను ఘనుడే, యాకొలదియు బయలు సేయునంతకు నేయే
పోకల బోయిన బో ని, మ్మికరణిం జాణికి పోవనిత్తునె వీనిన్.

80

వ. అని యాగ్రహించునతనితోడ నొదేనియు వాడు వెట్టుకొని భంగపఱచి యతఁ
లితం బైనమదీయసంగీతచాతుర్యంబువార్తలు క్రమంబున నిజ్జగన్నాయకునకు
వినంబడునట్టియుపాయంబు వెట్టెదం గాక యని యాహించి తదనంతరంబ.

81

చ. తలఁగక యిప్పు డిట్లు సముదగ్రతఁ బేర్చినయార్థ బుద్ధిలో
పలన యడంచి మైత్రీ గనుపట్టగ నింతనఁ గొంత రాకపో

కలు ఘటియించి యే సతనిఁగానములో గుణదోషవర్తనల్
దెలియుట నీతి యాతెలివి • లేకగునే జయ మంచు నెంచితిన్. 82

ఆ. ఎంచి యతనియింటి • కేగితి నొక్కనాఁ, డతఁడు సప్తడ పాట • కాయితముగ
నీణె మేళంగించి • వెలుపలిమోసల, నునిచి లోని కరిగి • యున్న వాఁడు. 83

ఉ. ఏనును దుఃఖురుం డెచటి • కేగె గృహంబున నున్న వాఁడె యం
చానికటంబునకొ మెలఁగుఁనట్టిజనంబులఁ బల్కి నీణె యి
చ్చో నిడి లోని కేగె ననుఁసుద్ది విసంబడ నీవిపంచి యె
వ్వనిదొ యంచు నుండి తమి • వారిదె చూత మటంచు సల్లనన్. 84

తే. పుచ్చుకొని పలికించి యపూర్వమైన, శ్రుతుల పెంపునిద్రోవతఁసతులమగుచుఁ
గడు వెఱఁగొనర్పదాని సక్కడనపెట్టి, మిగుల లజ్జించి వచ్చితిఁమగుడియపుడు.

వ. ఆసమయంబున సంతర్ధతంబున. 86

మ. కడుఁ బ్రాసాద్యధురీణుఁ డీతఁ డయినకొ • గాంధర్వసంపూర్ణి నె
ల్లడఁ బ్రభూతి వహించునాకు సకటా • యీతుంబురుండెంతయె
క్కుడుగాఁ గానము నేటిదాఁ నని • సంక్షోభించుచుకొ దాడిఁ ద
న్నెడువానిం దలఁ దన్ను వాడు గలఁ డఁ న్వేషింప నం చెంచితిన్. 87

చ. అటమును చల్లి పెంపు • దనరారఁగ నేనును దాను సప్పట
ప్పటికిని గూడి పాడుదుము • పద్మభవాదులయొద్ద సప్పు డె
చ్చటఁ దన కింతగానకళఁసంపదకల్లి యెఱుంగినెడ ము
చ్చటపడి యిట్లు విష్ణుఁడు స్రఁసన్నతఁ డాఁ బిలుపించునంతకున్. 88

క. తమవిద్య నెవ్వ గేమా, త్రముఁ గిసఁ జాలుదురు • వారిదండను దన్నా
త్రను స్రవకింతురు బుధు లు, త్తములమహిమ నీరుకొలఁదిఁతామరసుమ్మి.

క. ఇటు గాక వినుజనంబుల, పటిమకు నెక్కుడుగ విద్య • పచరించుట య
క్కట విఫలము గాదే యె, చ్చటఁ జెవిటికిఁ బట్టునట్టిఁసంకునుబోలెన్. 90

స. అది యట్లండె నేను నదిమొదలుగాఁగ నెక్కడెక్కడ నెక్కజపుగానవిద్య గ
లవారు గలరు వారి సరసి యరసి తద్విద్య సాధించుచు నెందునుం దుంబురున
కు నీడుగాఁ జాలమి యెడనెడం బడించుచుం బెద్దకాలంబు ప్రవర్తిల్లి యీమ
నోరభంబు సర్వజ్ఞుం డైనపుండరీకాక్షునియనుగ్రహంబునన కాని ఫలియింపనే
ర దని నిశ్చయించి తద్దేవుని గూర్చి చిరకాలంబు తపం బొనర్చితి నంత. 91

సీ. అంజనాచలగర్వభంజనాచలలీల, నీలవర్ణపుమేనిఁజాలు దనరఁ
బుండరీకముల నుద్గండరీతుల గెల్చి, చెన్నొందు నిషవాలుఁగన్ను లమర
మకరకుండలరుచిఁప్రకరకుంతితము లై, దినకరప్రభలు వెఁ న్వేనుక కొదుఁగ
నురమురత్న ముసంఘం • గరము రిండులునిడి, శోఘనిడిగ లక్ష్మీ • క్రిడ లాడ

తే. శంఖచక్రాదిపరికరః సహితః డగుచు
మఘవముఖదేవతాసేవ్యమానుః డగుచుఁ
బతగరాజాధిరోహణోద్భాసి యగుచుఁ
గృప దలిర్పంగఁ గాన్పించెఁ + గేశేవుండు.

ఆ. కానుపించి యేమి + గావలయును నరం, బడుగు మనిన నేను + నాత్మశిక్ష
కొలఁది నతులునుతులు + నలిపితుంబురు గాన, కలన నలన గలున + నలయు

చ. అనుటయు నన్నుఁ జూచి కృప + నచ్యుతుఁ డిట్లను నేను ద్వాపర
బున వసుదేవనామునకుఁ + బుత్తుఁడనై యుదయింతు శిష్టిపా
లనమును దుష్టశిక్షను నిలాస్థలిఁ బ్రోవఁగ నట్లు ద్వారకా
ఖ్యనగరియందు నీ కభిమతార్థ మొనర్చెద రమ్మ నాటికన్.

క. అని యంతర్ధానము నొం, దినఁ జరకాలంబు నేఁ బ్రతీక్షించుచు నొ
తను వాసుదేవుకడ ని, ట్లనుపమసంగీతకౌశలాభ్యుండ నైతిన్.

క. ఏ నిన్నిపాట్లఁ బడి యీ, గానమహిమఁ గంటి నీవుఁ + గలభాషణయుఁ
మేను చెమర్చక యుండఁ, బూనితి రిది యప్రయాసమున హరిసిరుణన్.

క. అనుడు మిముఁ గొలుచుపుణ్యం, బున కిది యరు దయ్య ఘనతఃపాధన
దినవారు తనంత లనక, వినరే లోకోక్తి మీరు + విశ్వంధరలోన్.

మ. అది యట్లుండె నొకపు తుంబురుని + దా నారీతిఁ బిల్పించి యుం
పు దలిర్పక హరిపాట వింటి మిగులం + బూజ్యంబుగఁ జెప్పి శే
కొదయుక లేక సదా నివాసముగ నై కుంతంబులో నుండి యీ
సదయుక విష్ణునిఁ గొల్వఁ గల్గెడుమహాపాభాగ్య మెట్లబ్బున్.

క. అనుటయు నమ్మాటకు నె, మ్మన మలరంగ నలనిఁ జూచి + మణికింధరి య
త్యనఘుండవు మేలు మే లీ, యనుపమనద్బుద్ధి యేరి + కై నను గలదే.

క. వినరే యెవ్వరు పాపం, బనఁ బుణ్యం బన నిషేధ + మన విధి యసఁ గీ
డన మే లనఁ బరలోకం, బనఁ దలఁపఁగ లేరు గాక + యాత్మహితింబున్.

చ. అలయక వేదశాస్త్రసతఃతాభ్యసనవ్యసనప్రసంగతిం
దెలివి యొకింతఁ గాంచినగతిక + నుతి కెక్కియు “నెట్టి దీర గో
కలి దలఁ జుట్టు”మన్నకీయఁ + గా నొకకొందఱు దల్తు రప్పటిం
గలుపపథప్రవర్తనమె + కర్తవువాసన నన్యఁ గొల్వఁగన్.

సీ. వినుము గంధర్వనందనభూతములయందు, బ్రాణులు త్రమములు + ప్రాణులందు
బుద్ధిజీవులు మేలు + బుద్ధిజీవులయందు, మనుజులు శ్రేష్ఠులు + మనుజులందు
బ్రాహ్మణు లధికులు + బ్రాహ్మణులందు వి, ద్వాంసులు ఘనులు వి + ద్వాంసులందు
విదితార్థకృతిలోల + హృదయులు ముఖ్యులు, విదితార్థకృతిలోల + హృదయులు

శే. గర్త లెంతయుఁ బూజ్యులు • కర్తలందు

బ్రహ్మవిదు లెక్కు డామీదఁ • బరమ మొకటి

గలుగ దనుచును మున్న తాఁ • బలికె మనువు

ధర్మశాస్త్రప్రసంగవ • ర్తనలవేళ.

102

ఉ. నీవిధ మారయం బరిగఁగించినయప్పటితారతమ్యపుం

ద్రోవ కరంబు దూరముగఁ • ద్రొక్కినవాడవు నిక్కువంబు ల

స్త్వీవరనిత్యసన్నిధివి • శేషమహత్త్వ మెఱిగినంతనే

యావిధనంబు గాంచుటకు • నాన యొనర్చితి గాన నిమ్మెయిన్.

103

క. కావున నీ వడిగినయ, ద్వేషనియనవరతసన్నిధిమహత్త్వవిశే

షావాప్తిక బెద్దలచే, నే వినినయుపాయ మిప్పు • డెఱిగింతుఁ దగన్.

104

క. అధికారి గానినానికి, సధికపదవిఁ దెలుపఁ బ్రాప్త • మయ్యెడుపాపం

బధికారి యైనవానికి, సధికపదవిఁ దెలుప కున్న • నగు నిక్కముగన్.

105

న. అని యిట్లని చెప్పె.

106

✓ సీ. తనశక్తికొలది సత్కర్తముల్ ఫలవాంఛ, మాని కృష్ణార్పణమతి సలుపుట

ప్రతిష్ఠిద్ధకర్తలంబు • పరిహరించుట విష్ణు, భక్తిమై గ్రమమునఁ • బాదుకొనుట

తద్భక్తి గలపుణ్యతములసంసర్గంబు, దుర్జను లున్నట్టి • త్రోవ జనమి

విష్ణుసన్నిధికళావిభాతనివిధది, వ్యత్రేత తీర్థయాత్రాచరణము

శే. బ్రహ్మచర్యంబుఁదపము • వైరాగ్యగుణము, నలయువై కుంతమును • గోరువారి కెల్ల

నీనిలోపలఁగొన్ని గాఁబాపం గనిన, వృథజనవుచేర్చు • గ్రమమున • విష్ణుపదము.

న. అని చెప్పి నీవు నిజశక్తికొలది నిందుఁ బ్రవర్తిల్లుము కృష్ణానుగ్రహంబు

నం గలిగినయీయనన్యసాధారణసాగీతచాతుర్యంబు వృథ సేయక శ్రీపురు

షోత్తమశ్రీరంగాదిదివ్యత్రేతములందు ముకుందసన్నిధిం దద్దివ్యగుణనామ

సంకీర్తనగానంబు గావింపు మది సకలశ్రేయోనిదానం బని పలికి తత్ప్రసంగ

నచనంబున.

108

ఉ. అక్కజ మైనభక్తి దనఁరార నతఁ డనయంబుఁ గృష్ణుని

దక్కక యాత్మఁ జూచి ప్రమదంబునఁ బొంగుచుఁ జెంగలించుచుం

జొక్కుచు మ్రొక్కుచుం బొగడుచుం బలికించుచుఁ గన్న మోడ్చుచున్

మిక్కిలి చోద్య ముందుచును • మెచ్చుచుఁ బాడుచు నాట్య మాడుచున్.

109

క. కేవలము నతిశ్రేయ, సావేతనశంసదాత్మఁ • డై తద్గుణముల్

భావించుచు మెకరితి, ద్రోవఁ గనుచు నేగె నార • దుండు నిజేచ్ఛన్.

110

వ. మఃశికంధరుండును దచ్చరితంబులకు నతివిన్నయప్రమోదహృదయుం డగుచు

నితం డింతధన్యతామహిమంబున నొప్పునే యని కొనియాడుచుం దనదృష్టి

మార్గంబు గడచునందాఁక వీక్షించి యెట్టకేలకు నాలోకనంబులం ద్రిప్పుకొ

నియో నివ్వధంబున గురుం డరిగిన నతండు తదు క్షప్రకారంబునఁ బుణ్యకర్త
బులు నడపుచుఁ గ్రమంబున విష్ణుభక్తి హృదయంబునం బాదలఁ దీర్థయాత్ర
గావించె నందు. 111

మ. యమునం జూచెను వీచికాచయమునం • బ్రాంచద్దనశ్యామతో
యమునన్ సారసకై రవోచ్చయమునన్ • సారావభృంగీనికా
యమునం జక్రమరాళసంచయమునన్ • వ్యాఘ్రాపితాఘవ్యపా
యమునన్ సంతతపుణ్యనిశ్చయమునన్ • హర్షప్రకర్షంబుగన్. 112

శా. నిధ్యానోత్సవకారణంబు లగుచున్ • మించె గరం బానదిన్
మధ్యేతీరవనద్విజప్రకరసంమ్యగ్వర్జితారణ్యక
స్వాధ్యాయాధ్యయనస్వరాభినయలీలాందోళనభూలతా
బుధ్యాపాదననైపుణీవిలసితాంభోవీచిచాంచల్యముల్. 113

చ. ఇరుగడలందు మించిన యహీశ్వరశయ్యతెఱంగు దాల్చి క్రొ
న్నరుపులపంక్తి రాజులగ • నూతనపీఠపటంబుకై వడిం
దరళనరోజు రేణునముఁదాయముసాం పెసఁగంగఁ జూడ్చి కా
తరణితనూజ యొప్పె శయితం బగువిష్ణునిమూర్తియో యనన్. 114

క. ఆనై ణికుండు తత్త్వీ, ధావళిఁ దగువిధు లొనర్చి • యాయాచోట్లన్
శ్రీవరుగుణములు వీణా, ప్రావీణ్యము పొలుపు మీఱఁ • బాడుచు నంతన్. 115

వ. మధుర సేవించి యంతట హరిద్వారంబును సాలగ్రామపర్వతంబును బదరికా
శ్రమంబును నైమిశారణ్యంబును గురుక్షేత్రంబును బ్రయాగయుఁ గాశియు
నయోధ్యయు గంగాసాగరసంగమంబును స్నానదానాదివిధు లనూనంబుగా
నడపుచు దర్శించి యంత నుదధితీరంబున నీలాచలనన్నిధికి నేతెంచి. 116

క. ఇది సాక్షాదైక్యంతం, బిది నానామనితపఃస్సమృద్ధివిపాకం
బిది పరమం బిది శరణం, బిది పుట్టినయిల్లు సిరుల • కెల్లఁ దలంపన్. 117

తే. అనినుతించియింద్రద్యుమ్న • మనుసరసిని, రోహిణీకుండమునసమా • రూఢభక్తి
దీర్ఘమాడుచునాతఁ డాత్మీయగాన, నైపుణివెలార్చుచునుజగన్నాథుఁ గొలిచి
సీ. ఇతైఱంగునఁ బురుఁ టాత్మమశ్రీజగన్నాథునిసంసేవనమునఁ దనరి
శ్రీకూర్మవిభునియంఘ్రిసరోరుహంబులు, గనుఁదమ్ములకు విందుగా నొనర్చు
సింహచలాధీశ • సేవావిశేషలీలలను జన్మంబు నలంకరించి
శ్రీమదహోబల • స్వామిపాదనభోడు, జాలసంఘము ఫాలశశికి నొసఁగి

తే. వేంకటేశ్వరచరణారవిందగంధ, సందదిందిదిరశ్రేణి • నైల్యమునను
నిజశిఖాకాంతికిని బుష్టి • నిర్వహింపఁ, జనియె నాదరమేదుర • స్వాంతః డగుచు

మ. కమనీయోజ్వలశీలశాలి యగునా • గంధర్వఁ డుతన్ ఘన
ప్రమదప్రేమవిశేషసంభృతపరీ • రంభక్రియాసంభ్రమ

భృమకారాభిముఖప్రసారలహరీః బాహుసమూహాసమా

నమనోజ్ఞం బగుస్వామిపుష్కరిణిన్ • వచ్చెం గడుక్ వేడుకన్. 120

తే. అంత హరిసంతతాశ్రితః స్వాంత మైన, స్వామిపుష్కరిణియును • నాశౌరిభ క్తు
తనువు నన్యోన్యసావనఃత్వము భజించె, మిగుల మజ్జనసమయసఃష్టేశనమున.
వ. అంత నిత్యనియమములు సమ స్తమును నొనర్చి యాచెంత జెలువు మీఱుచున్న
క్షితివరాహమూర్తి శ్రీకాంతుఁ గొలిచి భ క్తివినియకౌతుకప్రమోదసంక్రాంతి
శబలతావిశేషకలితచి త్రవృత్తి యై. 122

సీ. మణిమయప్రాకారః మంబుపగోపురో, దీర్ఘ కాంతులచేతఁ • దేజమునకుఁ
జారునదీహస్తః చామరవీజన, వ్యాపారములచేత • వాయువునకు
నారాధనార్థయాతాయాతజనవిభూ, పగరజోన్మప్తిచే • ధారుణికిని
హృద్యచతుర్విధః వాద్యస్వనోపయో, గప్ర వ ర్తనముచే • గగనమునకు
తే. నిజనవాగరుధూపజః సీరవాహ, జననసంబంధమహిమచే • సలిలమునకుఁ
శావనత్వంబు గలుగంగఁ బరంగువేంక, తేనునగరు దాఁజేరియిం • పెసక మెసంగ.
క. మునుపు తనివార దేవత, లను దగ నేవించి నిర్జ • లప్రమేభరం
బున మేను గగురు పొడువంగ, ననఘుఁ డతఁడు లోబ్బి కరిగి • యగ్రమునగదున్.

[యును

సీ. మృనుపదాంబుజములు • మెఱుంగు టాదెలుపైఁడి, చుప్పటియును మొలఁముప్పిడి
మణిమేఖలయు బొడ్డు • మానికగలును వైజ, యంతయు నురమున • నలరుసిరియు
నగదహస్తము నీటి • వర్తిలుకేలు శగ, ఖము చక్రమును దాల్చు • కరయంగంబు
తారహారగంబులు • చారుకంతగంబు ని, ద్ద్రవుఁ జెక్కులును నవ్వు • దళుకుపనలు

[బామలు

తే. మకరకుండలములును దా • మరలఁ దెగడు, కన్నులు మనోజ్ఞనాసయుఁ • గలికి
ము త్తీయపునామమును రత్న • ముకుటనరము, నెనఁగఁ గనుపట్టుశ్రీవేంక • తేనుఁ
శా. ప్రత్యంగంబును మిక్కిలిం దడవుగా • భావించి భావించి యా [జాచె.
దైత్యరాతితనూవిలాసము సమః స్తంబుక్ విలోకించె దా
నత్యంతాబును వేడ్కుఁ బొంగుచు నితాం • తాశ్చర్యముం బొందుచుం
గృత్యం బేమియుఁ గొంతప్రా ద్దెఱుంగ క • షీణప్రమోదంబుఁగోన్. 126

వ. పదపడి నిజానుభవం బిట్లని యుగ్గడింపం దొడంగి. 127

సీ. పదపద్మములఁ జిక్కి • పాయదు నాదృష్టి, కనకాంబరమున కే • కరణిఁ దెత్తుఁ
గనకాంబరమునఁ గీ • ల్కొనినఁ జలింప దే, నుదరబంధమున నెట్లొనరఁ గూర్చు
నుదరబంధమున నిం • పొంది భేదిల్లదు, శ్రీవత్సమున కెట్లు • చేరఁ దిగుతు
శ్రీవత్సమునఁ దార • సిలిన రానేరదు, కేలుఁదామరల కే • క్రియ మరల్లుఁ
తే. కేలుఁదామరలను గళ • శ్రీల మోవి, మకరకుండలముల గండ • మండలముల

నాసఁ గనుఁగవభూమలఁగుం తలములుందు, నెందుఁ బర్విన విడఁజాల • దేమి చెప్పి.
 వ. అని పరమానందంబున నితరప్రపంచంబు సర్వంబును మఱచి కొంతతడవు నొక
 ట్లొంచి తదనంతరంబ దండప్రణామంబు లనేకంబులు గావించి విపంచీనమంచితో
 మృదుమధురనినదంబును గంతస్వరంబును నేకం బగుచు లోకుల నస్తోకసమ్మదా
 శ్చర్యసంభృత స్తంభభావులఁ గావింప నద్దేవునిదివ్యమంగళగుణగానంబు లొనఁ
 చె నివ్వధంబున మూడహారాత్రులు నేవించి పోకటనగంబు డిగ్గి చుట్ట
 చని ముందట. 129

సీ. ఏపట్టణము ముక్తిపాతున ప్తపుగాంత, రభిగణనాతివిభ్యాతశాలి
 ఏపట్టణము ఫేలఁదేకామవిభుశిర, స్పింధుమత్సరసఃశ్రీవిభాసి
 ఏపట్టణము సముదీర్ణకామాక్షీత, పరిపాకసంపద్విధాయి
 ఏపట్టణము సరిద్రూపవాగ్దేవతా, సంశ్రయాంచితసమస్తద్విజాలి
 తే. బ్రహ్మయజ్ఞపాహ్లామఁపరిమళసహజాతసాక్షాత్పరబ్రహ్మసన్నిధాన
 భాగ్యసౌభాగ్యయోగ్యమేపట్టణంబు, పుణ్యతరమైనయాకాంచిపురముఁగనియె.

తే. కని మనంబున మోదంబు • గడలుకొనఁగ
 నందు నేకామనాథుఁ గామాక్షీదక్కుఁ
 గలుగువేల్పుల నచ్చించి • కరిగిరింద
 మునకుఁ జని యుక్తగతి నెక్కి • పోవ నెదుట. 131

సీ. తనశంఖరుచికి నాతనిమనస్సహోద్, యంబు ప్రత్యుత్థాన • మాచరింపఁ
 దనచక్రమునకు నాతనిదివ్యతేజంబు, గురుభావమున నెదుర్కోలు నేయఁ
 దనకృపాలక్ష్మీ కాతనిభక్తి నెనరుపెం, పెసఁగఁ గాగిటఁ జేచ్చి • యెత్తుకొనఁగ
 దనకొస్తుభమున కాతనిశుద్ధచిత్ప్రకా, శము మైత్రి నెఱపుచు • సరస మాడ

తే. వరదరాజదేవుడు భక్తవత్సలుండు
 మిగులఁ గనుపట్టె నతఁడు నంజగదధీశుఁ
 గని పులికితాంగు డగుచును • వినుతిఁ జేసి
 పాడుచు భజించె నెంతయు • భక్తి మీఱ. 132

శా. ఆకాంచీనగరంబు వెల్వడి సముద్యత్పాగవున్నాగరం
 భాకంకేళిరసాలసాలసుమనఃపాళీజధూళీమధూ
 లీకేళీనరగంధవాహపృథుకాళీచంద్రమాలంకృత
 త్తృకప్రాంగణచోళమండలమహాగ్రామంబు లీక్షించుచున్. 133

చ. చెఱకును రాజనంబు వరిచేలును డట్టపుఁ బోకమాఁకులుం
 దఱ చగుపూవుదోటలును • దమ్మికోలంకులు నేటికాల్వలుం
 బఱ పగునారి కేళవనపంక్తులు మామిడిఱోపులుం గడున్
 మెఱయుచు నాత్మకున్ ముదము • మెచ్చును నచ్చెరువున్ ఘటింపఁగన్. 134

శా. ఆవీణాధరుఁ డేగి కన్దొనియెఁ బుఁణ్యభ్యాతదర్శోల్లస
దైవద్వీపవతీసమత్సరవివాదప్రాణిమానర్గళ

వ్యావల్లత్కరభావభృల్లహరికావగ్రాన్యతవ్యోమముం
గావేరితటిసిలలామము సఫహాఘటోళనోద్దామమున్.

135

ఆ. కని తదీయ మైనయనితరసదృశేపా, వనతరప్రభావఘనత దనకుఁ
గరము మె చొచ్చినర్పఁ బరమనిరూఢి నా, దరముఁగోడిభక్తిగరిమఁ దనరి.

క. పానసగుణానుభావము, భావన గావింప న్నెట్టిఁపరమనదులు నీ
కావేరికి సదృశంబులు, గా వేరికి నైనఁ బాగడఁగా వెర వగునే.

137

లయగ్రా. ఈనదిప్రవాహాయుగఁబీనిభవిభాసితభుఁజానియతరంగసదనూనపరిరంభం
బీనది భజన్నిఖలఁమానవమనఃకలుషఁతానిరసనాతిపటుఁతానుతజతాఘం
బీనది సమస్తతటిఁసీనికరమృతఁరానుపమచిద్విభవఁదానమహాసీయం
బీనది పవిత్రతరఁమీనది శుభైకనిధి యీనది విముక్తికినిదానము గణింపన్.

ఉత్సాహ. అమితరంగధామలక్ష్మీ నరయఁ బృషతమణిసా
యములఁ బూజ సేయఁ దాల్చినట్టినేత్రభుజసహ
స్రములు గాని జలరుహములు జలరుహములు గావు భం
గములు భంగములును గావు గణన సేయ నీనదిన్.

139

మానిని. బాగుచేలయుఁ బద్మనిభాక్షులు బాహుచతుష్కము భవ్యవిభో
త్సంగితశంఖసుదర్శనశార్దూలదాముఖచిహ్నము తత్త్వము నీ
లాంగము నీనది యశార సృజించు నిజాశ్రితదేహికి నంతికస
ద్రంగశయానుఁ దింరంబుగఁ జూచి కరం బిదివో చతురత్వ మనన్.

140

వ. అని ప్రశంసించుచున్నయచటిజనులవాగ్దన్తసాఫల్యంబునకు నుల్లసిల్లుచు న
రవిందకుముదకల్హారతల్లజనముల్లసితగంధసంబంధబంధురగంధవహాకిశోరవారం
బులు దూరంబునన యెదుర్కొని చక్రచక్రాంగబక్రకౌంచసారసారానంబులు
సారస్యవికస్వరస్వాగతభాషణంబులవేషంబు నుపచరింప నుత్కంపమానకల్లోల
జాలంబులు సమాళింగనలీలాలోలబాహుకాండపాండిత్యంబు లత్యంతంబు ప్ర
కటింపఁ దటస్థస్థాపితస్థూలడిండీరఖండమండలవిలాసంబులు రజతాసనసమర్ప
ణప్రకారంబు నేర్పరింప నింపు మీఱుచు నిష్టబంధుసందోహంబులలాగున నా
గంతుజనసంతతులు సంతసంబున నుపశోకింపఁ బెంపు మీఱుచున్నయాకావేరి
యందు నుచితవిధులు దీర్చి యందు మిక్కుటం బగుపెక్కువ నుక్కుమిగులు
జక్కువలచక్కదనంబును వెక్కుడించునిరు త్తరీయవర్తులోత్తుంగరంగత్తుచ
యుగంబుల సరససరసంబు లాడం జేసినతెఱంగునం గానుపింప జంకల నిడినక
సత్కనకకలశంబులతోడఁ బాలుపారుచు నీరాటిరేవున యి నెఱపుద్రావిడయు

వతీవితతులయతులచతురిమపదిమశితలలితవచనరచనలరుచులు గొననలసి తెలిసి
సియుఁ దెరు వడుగు తెరువరులం గూడుకొని పురంబు ప్రవేశించి వేదాధ్యయనం
బంబులతోడియుద్దు లై యుద్దిం బెంచుపడ్డర్చినవ్యాఖ్యానఘోషంబులచేత
బూతాతిథిశ్రోత్రంబు లగుబ్రాహ్మణగృహవాటికలు దాటి కోట చికోటు ధో
కోటకొమ్మలయందు నవ్యత్పన్ననిర్వాణంబు లగుమాణిక్యదీపంబులు మార్గార్థం
డమండలమునకు మాటు మండుచు ఖండితబహిరంతరితమస్సముచ్చయంబులగు
గతిపాచ్చ నచ్చెరువున విలోకించుచు శ్రీరంగరాజభజనయాతాయాతవర్తనన
ర్తకీమణివిభూషణఘోషణపోషణంబుల నినుమడించి యేపారుపారావతా
వాపారపారంపర్యంబులం బర్యాకులంకణంబు లగువిశేంకటవిటంకంబుల నెల్ల
కృతంబు లగుగోపురంబులు విలోకించుచుఁ బ్రాకారంబులు సాక్షించి యుగ్ధ
చిత్రకంబున వైనతేయాగుల నేవించుచు రంగనంజ్జితం బైనదివ్యధామంబున
గృహ నేగి యందు.

141

సీ. ఒనపరిసన మించుఁపసిడిదుప్పటివాని, శుభ మైనయరముకొంస్తుభిమునాని
దెలిదమ్మిరేకులఁ దెగడుకన్నులవానిఁ, గిమ్మకస్తుతిలంకంబువానిఁ
దొలుపల్కుగిల్కుఁబావలఁ జరించెడువానిఁ, జలువతావులసజ్జనలరువాని
నిండ్రనీలపుడాలు నేలువర్ణమువాని, సిరిమరుల్ గొలుపుమైఁ చెలువువాని
తే. మకరకుండలదీ ప్తిడంబరమువాని
డంబు నెఱపెడుమణికిరీటంబువాని
రంగనాయకుఁ గాంచి సాష్టాంగనతులు
నలిపి తన్నూర్చి యంతయుఁ గలయఁ జూచి.

142

చ. తిమి యమరంగ నొక్కొకటిఁ దెక్కగ నేతెడు నొర మన్నిలో
కముల మణికిరీటమును గన్నురీనామము నవ్వమోము హ
రములును వై జయంతియు నురఃస్థలరత్నము శంఖచక్రము
ఖ్యములును బొడ్డుదామరయుఁ గంకణకాంచినదాంగదానులున్.

143

సీ. దివ్యసంయమిమనఁస్థితీ బొల్చుమత్కుల, దైవంబుపదములఁ దలఁపుఁ జేర్చు
నఖిలలోకస్రష్ట యగుబ్రహ్మఁ గన్నమ, త్పాణిబంధువునాభి నాత్మఁ జేర్చు
దైతేయకంఠనిర్దళనంబు లైననా, స్వామిహస్తముల భావంబుఁ జేర్చు
లక్ష్మీచన్ద్రవకు నలంకార మైననా, తండ్రినక్షత్రమునఁ జుత్తంబుఁ జేర్చు
తే. నుల్లమునకును జూడ్కిక వెల్లిగొలుపు
నావరదుమోమునందు మునంబుఁ జేర్చు
ననుచు గీతరూపములుగా నాశుకవిత
నుతుల రచించి పాడుచు నతఁడు గొలిచె.

144

వ. అంత సాగంధర్వుం డచ్చట్లు వాసి యొక్కించుక తూర్పుగాఁ జని చని.

145

చ. అలరుచుఁ గాంచె ముందట నహమ్మతినిర్మిళసప్రణముకొ
విలసిత సౌధవజ్రరుచినిర్జరనిర్మలినీప్రవాహసం
వలసనిశితృప్తిమత్తర్కుఁ నారమతిప్రదచంద్రశాలికా
లలితవతీవిలోలదృగిలంక్రయమాణముఁ గుంభకోణమున్. 146

స. అందుఁ గుండళిదమందసందీప్తిసనాహసంతృప్తితిదిగంతరాశిసంతమసజంబాలం
బు లగుగోపురప్రాకారంబుల దీపించుమాణిక్యమయమందిరింబునందు. 147

సీ. నునుగాఁపుదూది నింఁచినయట్టిచల్లని, పానుపుపై లీలఁ బవ్వళించి
పటపులై హోంబట్టుఁబటపులోయనొప్పు, రమచన్నుదోయిఁబాదములుచేచ్చి
చెలుపు దీపించగఁ శిరముక్రిందట నొక్క, కేలు దలాడగాఁ గీలుకొలిపి
బంగారువలువచేఁ రంగారుకటిమోదఁ జక్కఁగా నెక్కహఁస్తంబు చాచి

శే. యన్యకరయుగ్మమునఁ బొంచఁజన్యమును సు
దర్శనంబును దాల్చి సుదర్శనమున
నచటిజనములచూడ్కి ధన్యముగఁ జేయు
శార్దూపాణిని గొల్చె నుత్సవ మెల్ల. 148

స. మఱియు నందుఁ గూఢేశ్వరుని నేవించి దర్శనయనంబున కరిగి యందు రామ
భద్రుని నిర్ణీద్రభిక్షతాత్పర్యంబుల నేవించుచు నీణావాదనానువాదమేదురగాన
కౌశలంబుతోడ నిట్లని స్తుతించె. 149

తురిగ వల్లనరగడ. దశరథాననిశివిమలఁతరితఃఫలావతారి
నిశితశరలఘుక్రయోగఁ నిహతతాటకావిహరి
కపటపటసుబాహుదళసఁఘటితిగాఢసూనుయోగ
అపరిమేయగౌతమాంగఁ నాఘదమనఁపదపరాగ
కోమలేక్షుదళనసదృశఁ ఘోరశిరభరచాపభంగ
భూమిజావివాహవిభవఁ పూర్ణసమృద్ధాంతరంగ
పరశురామగర్వపవచఁ పానపీనబాహునాగ
గురువచోనుపాలనాతిఁ కుతుకవిధుతరాజ్యభోగ
పాదభజనవితిరణాతిఁ ఫలితిగుహసమస్తపుణ్య
పాదుకాప్రదానవిహితఁ భరతిసౌహృదానుగుణ్య
ఘనవిరాధిమదివినాశఁ కలితబహువిఘ్నిరాస
వినుతపదనివేశిపూతిఁ వివిధమానీకులనివాస
తతనిశాచరీవిరూపఁ తాకృతప్రియావినోద
అతులబలభరాదిదనుజఁ హననజనితవిబుధమోద
హరిణయాభధారిదారుఁ శాసురాసుహరణభాణ

పరమఘోరబాహుబలకః బంధమర్దనప్రవీణ
 అమలశబరికాఫలోపః హరచిఘనాభిముఖ్య
 సమదనాలిదర్పదమనః సఫలితార్కతనయసఖ్య
 శరణవరణపరపరానుః జలప్రదీపితప్రసాద
 అరుణితాక్షికోణవిరచితాంబురాశిగర్వసాద
 పర్వతౌఘరచితసేతుః బంధసుతరసింధుకాండ
 గర్వపంక్తికంఠకంఠః ఖండనప్రచండకాండ
 సకలదివిజనుతచర్చితః జానకీమనోజ్ఞగ్రాత
 సకరుణాతరంగనేత్రః సాధుభవలతాలవిత్ర
 యతిజహ్నుపుణ్యనామః యతివిత్తీర్ణభక్తకామ
 సతతసితయశోభిరామః సర్వలోకపూర్ణధామ
 అహితవిదళనాతిరౌద్రః యార్తపాలనావినిద్ర
 మహితనిఖిలగుణసముద్రః మమ్ము బోవు రామభద్ర.

150

క. పరమం బగునీనామము, కర మామూయములు తారః కబ్రహ్మముగా
 నిరతిక వినుతింపఁగ నా, తరమే నిను నభినుతింపఁ దశరథరామా.

151

వ. అని నర్జించి యచటఁ గదలి సేతుబంధంబునకుం జని యాగు రామేశ్వరుని
 హుభక్తివిశేషంబుల నారాధించి యనంతశయనంబున కిదిగి యాగుని బ్రహ్మ
 భునిం గొలుచుచు సతనినన్నిధిం గొన్ని నాళ్లు దనదుగాంధర్వవిద్య హృద్యము
 గా నెఱపె నేను గానప్రియత్వంబునంజేసి చెవి రయ్యెగ్గి తత్త్విత్వదశంబుల నా
 డు పాడెడుపాటలు వినుచు దృష్టియుం బాట విడిచి యిది యంతయు గన
 గొంటి నివ్వధంబున ననంతపద్మనాభునినన్నిధినుండి యతం డాతి.

152

క. ఆపడమటిదిశ దళకళి, కాపుష్పఫలాదిగరిమః కతన సమీప
 శ్రీపకలాపమణిపట, లీపటిమస్పర్ధ వర్ధిలెడువనవాకిన్.

153

క. హరిఁ గూర్చి తప మొనర్పఁగ, దొరకొనియెను దానఁజేసి యజముఖ
 సరసునిగానకళామా, ధురి యేమియు ననుభవింపఁ దొరకడు నాకున్.

154

క. అని యాదిక్కునకు విలో, కనములు నిగుడించి యదే నిఁగొఱిపురబద్ధ
 సనమునఁ గూర్చున్నాఁ డో, వనిత యిపుడు దృఢసమాధిఁ నర్చన మొనరిన్.

155

చ. అనుటయు నాలతాంగి కడుఁ సద్భుత మింతయు నోమహాత్మ మి
 కనుఁగవ కిప్పు డెమ్మెయిఁ బ్రకాశతఁ దత్సకలప్రసన్ననల్
 గనఁబడుచున్న వే యనినఁ గంజముఖి యనుమాన మున్న ని
 ప్తనుపుము దవ్యగాఁ జెలులఁ సచ్చటితత్త్రియ లెల్ల జెప్పెదన్.

156

పీ. అనుడు మహాత్మ మిఁవ్వుంత నే నెఱయంగ, నర్హ నే మిఁపల్కులందఁ గల నే
 యనుమానమనుటయుఁ నై ననిందేమి ద, ప్పిదియు వినోదమోఁయింతి యనుచు

బలిమి నాయక నేతఁ • జెలుల నిద్దఱిఁ గడు, దవ్వుగా నంపించితత్కియలును
దద్యాక్యములు చెప్పి • తార్కాణచేసియో, యబ్జాక్షి యిది యెట్టులట్టులతని
• త్కియోత్రయుఁ దపమును • చేటపఱుప, నెదవిసపుడుగదా మదికొదన దీటు
దూరతాతారతమ్యవిచార ముండు, నేమొ లేదొకొ తెరు విది • యేరుపఱుప.

• అన విని యట్టివేళ నికటావనిజంబున నున్నచిల్క యో
యసఘ్నిచరిత్ర సీపలుకునం దొకచోట ససత్యశంక గ
ల్గునె మును చెప్పినట్టికతలుగ దలపోయ యథార్థముల్ మనం
బున సరిదాకె నా కనినఁ • బుల్గుల గనుగొని యదృశ్యతంబుతోన్. 158

కలుభాషిణి యి ట్లను సీ, తలపున కెట్లు సరిదాకెఁ • దభ్యము చెపు మో
చిలుక మును పెచట నుండుదా, తలపోయఁగ నీపు చతురతరమతివి గడున్.

అనుచు నాపక్షి యి • ట్లనియె నోపూజాఁడి, నానివాసంబు నంపనవనంబు
ననజాత్యుఁ డిచటికి • మును సాజితాబు, దెచ్చుచోఁ దత్పక్షు • లిచ్చ గలిగి
నూలి పాటుచునుండ • సుదృఢ్య యవ్వేళఁ, బ్రసవార్తయైయున్కిఁబఱనలేక
యె క్కన నయ్యె నేనిచటన యుండెద, నని యొక్కతోట్టలో • నడఁగి యుండె

• నెనుకఁ దోడ్కొనిపోవ నాకనుపు వడను, పిల్ల లీకలు వచ్చి సర్దిల్లుదాఁక
సంతఁబుమాటునచ్చిరన్మునుచునుగుల, నెత్తులిడియెడునన్ను నాఁయింతిచూచి.
• శుభి స్రోద్యానంబుల, సౌభాగ్యముగటిని మానసమునకుఁ గడు నిం
మై భాసిల్లుచు నందన, వైభవమం దెట్లు ప్రేమ • వదలదొ సీకున్. 161

• అనుచు సీ నసినట్ల యశాన్తైః మనకుఁ, గలుగుబుగధువు తెల్లనక్కడనె యునికి
నచట నెఱయంగ బాయలేనని యొనర్తు, రాకపోక లివ్వీటికి • నాకమునకు.

అట్టి నేని నిప్పు చుప్పురసిధి నేగుదూడి మణికంధరుం డనుచు మీర లాడుకొను
మాట చెవిం బడిన సతనినున్కి యిక్కడఁ గలుగుటకు నిమిత్తం బేమి గలిగెనో
జెలిసెద నని నిలిచితి నసిద్ధుఁడ నీకుం జెప్పినతీర్థయాత్రాతపశ్చర్యలవృత్తాంతం
బు నిక్కునంబుగాఁ జెలిసినప్రకారంబు వివరించెద వినుము. 163

శిచియును దాను నాసపుఁ డలనందన, సనములోనికి నేడు • వచ్చియుండ
నొకచారుఁ డతెంచి • యోదేవ నేనున్న, వనములోనికిఁ దీర్థవాసి యొక్కఁ
డిటఁగొన్ని నాశ్లేక్రిందటవచ్చియచ్చోటఁ, దపము సేయఁగఁబూనెఁదానికొలది
యెఱుంగునంతకు నేను • నిన్ని నా శ్లాసించి, చితి నది నానాటి • కతుల మైనఁ

• జెప్ప వచ్చితి నతఁడు కాశీగయాప్ర, యాగపురుషోత్తమాహూబలాదులైన
పుణ్యభూములుబహుతీర్థములునుజూచి, నాడటవచించె మొదలనే వేడుకొనగ.

ఉగ్రతపఃప్రభావవిభవోద్ధతి నుద్భవ మందె నోసుప
శ్వాగ్రణి యిప్పు డాతపసియకాదల నిత్య జలానగాహని

- స్త్రాగ్రహణాభిపాటలజ్ఞాః పటలస్ఫుటలాలనాభ్యశ్
 వ్యగ్రనమగ్రదీప్తినివహప్రవహద్దహనాంకరచ్ఛటల్. 165
- క. ఇది మాసాష్టకమున సి, ద్విద మిచ్చటి కెవ్వ కేగుఁదెంచి తపమునకొ
 బాదలినఁ జెప్పుము నా కని, త్రిదశేశ్వర నన్ను సంపిఁతిరి తద్వనికీన్. 166
- క. అని చెప్పినఁ గలదు కలదు, నిను నట్ల వచ్చించి యందు • నిలిపితి నని యు
 యనిమిషవిభుండు చారుని, ననుపుడుఁ బిలుపించె రంభ • నచటికి వేగన్. 167
- క. పిలుపించి యవ్వధూటికి, నలఘుతరం బైనయట్టియాతపసితపో
 బల మెల్లఁ దాను జారుని, నలనక వినినట్ల చెప్పె • వాసపుఁ డగుతన్. 168
- ఉ. ఓలలితాంగి యీతపసి యుగ్రత నింత నితాంతదుర్గమా
 భీలతపోధురంధరతఁ • బేర్చుట నాసురరాజ్యలక్ష్మీ దా
 నేలఁగఁ గోరి గావలయు • నిప్పుడు దీనికిఁ బ్రత్యుపాయముగా
 జాలఁగ నెంచి చేయఁ దగు • సంతయ మంతయు మానునట్లుగిన్. 169
- క. చింత యొనర్చక యిది యొక్కింత యుపేక్షించి యున్న • నెట్లుగునో గో
 రగతాలస్యంబునఁ గొం, డంతప్రయోజనము దప్పు • ననఁగా వినమే. 170
- క. విను మిట్టిపనుల కెంతయు, ననుకూలం బగుసహాయ • మచ్చర లివుడి
 పని కరయ వారిలోనక, ఘనతరముగ నీకు నేర్పు • గల దని శోచెన్. 171
- నీ. కడునల్లికలుకొనుకలికిబిత్తరపుజూ, పులక్రొమ్మెఱుగులు • నలలు గాఁగఁ
 నెఱయంగఁ బర్యేషునిద్దంపులేనవ్వు, దెల్పిగ్గుదరఁగలు • తెరలు గాఁగఁ
 గొమఱొందు నవవిలాసముల కన్నోమలులి, వాడుచోపుఁగోలఁగనుచుఁ దగు
 దేనె లుట్టెడుమాటఁ • తేటలపసలు వా, కట్టుమంత్రగుబులకరణి సమర
- ఆ. నీవు గడఁగి యమ్మునిండ్రశార్థాలుత, పోమహత్వదర్పములు హరించి
 కీరవాణి యతనిఁ • గ్రీడామృగంబుగాఁ, జేయవలయుఁ గుసుమసాయకునకు.
- న. అనిన విని యారంభ జంభవైరిం జూచి యమ్మునిండ్రుం డనఁగ నెవ్వఁ డని జేస
 రచిత్తంబున నున్నదియో యతండు నారదశిష్యుల దైనమణికోంధరుగ డని ముం
 కు వినంబడియె నతని నిటమున్ను పరికింపుచుండుదు మన్తభాద్రులవిలాసగుం
 తెవ్వియు నెన్నుండును సరకుగొని చూచినవాడు గాఁడు నేడు విశేషించి తా
 శ్చర్యాతాత్పర్యంబునం బ్రవర్తిల్లుచున్న వాడు గావున నవశ్యంబు దేవకార్ద్ర
 బు నిర్వహింతు నన లే ననుటయు నతం డవ్వాలుఁగంటిం జూచి నీకుఁ దొ
 కంటె వయోరూపలావణ్యవిలాసంబు లెక్కుఁడుగ వరం బొసంగితి సందియంబు
 వలదు పొమ్ము కార్యసిద్ధి యయ్యెడు సీచాతుర్యంబు నెఱపుము. 173
- క. అనుపలుకుల నలరించుచు, ననుప మహిమాత్సాహ మాత్మ • ననుపమలీలం
 దనర మణీభూషణములు, దనరమణీయాంగకాంతి • దద్దయు మెఱయన్. 174
- క. నెచ్చెలులు దాను ధరఁగికి, నచ్చెలువ కృతప్రయాణ • యయ్యె నపుడ యా

యచ్చరవదువబెడంగు వి, యచ్చరపదవికి మెఱుంగు ♦ లై కనుపట్టెన్. 175
 వ. అని చెప్పి దీనంజేసి యొకొమ్మ యిమ్మహాత్మునివాక్యపద్ధతి యంతయు సత్యంబు
 యగుట యేర్పడియె నని పలికి యిట్లనియె. 176

శా. ఏ నానందన మంతటా వెడలి యిం ♦ దేతెంచితిన్ మున్నుగా
 నోనారీమణి యిప్పు డేగెడువిధం ♦ బూహించినం దత్తప
 స్థానం బింతకుఁ జేరఁ బోవుదురు తద్రంభాదులున్ నావుడుం
 దా నాచిల్కవచోవిలాసమున కత్యంతంబు రంజిల్లుచున్. 177

సీ. అఖిలగుణులందు సత్యంతంబు వెలసి వ, ర్థిలైడుశుకసంజ్ఞఁ ♦ దేజరిలుచు
 సత్యుదారాగమాఁధ్యవ్యాసనందన, భూయోర్జితానందమునఁ దనరుచు
 ఘనపత్రవిలసనంబున హరితత్త్వంబు, దెల్లంబుగఁ జేసి ♦ యుల్లసిలుచు
 నరయ నై సర్గికం ♦ బై నవిష్ణుపదైక, గతికత్వమునఁ జాల ♦ సతిశయిలుచు

శే. నున్న యొచిల్క సమధుఁరోక్తిమహిమ
 వీనుల కమృతరసములు ♦ వెల్లిగొలుపు
 చునికి యుచితంబు మిగుల సీయోగవిభవ
 మిత యం తని పొగడ ♦ నే నొతదాన. 178

క. కాపున నినుఁ బెడఁబాయఁగ, నోవిహగవరేణ్య కొలుప ♦ దుల్లం బైనం
 బోవలయుఁ గదా నీకును, నీవనితం జూడ ననుచు ♦ నెలఁతుక యనిపెన్. 179

ఉ. వాసుకిపూర్వజన్మ కిటివర్యదిశాగజకచ్చపేంద్రభే
 లాసుఖసక్తతత్త్వదబలాహృదయాంతరసంతతాదరా
 శాసితవత్సభూభరణశక్తిలసద్భుజదండ కీర్తిసం
 నాసితపద్మజాండపరివర్ధితభూసుర కాంతిభాసురా. 180

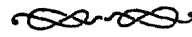
క. కృష్ణత్నానాయక శ్రీ, కృష్ణధ్యానామృతాబ్ధిఁ ఫేలనలీలా
 తృప్తజ్ఞానసయావహ, ధృష్టద్బాహులవాఁధీరితభీమా. 181

— ❦ మంగళమహాశ్రీవృత్తము. ❦ —

శీలితగుభాచరణ ♦ శిష్టజనతాశరణ ♦ చిత్తవిజయాభరణ యుద్ధా
 భీలభుజవిస్ఫురిత ♦ భీరుదయనత్వరిత, సేమపద సచ్చరితభావా
 లోకకరుణాసహిత ♦ లోకభరణాదహిత ♦ లోభకలనారహిత విద్యా
 ఫేలనసముచ్చ్వసిత ♦ కేవలసుఖోల్లసిత ♦ కేశననుతప్రసితధీరా. 182

గద్య. ఇది నిఖిలమారిలోకాగ్రీకారతరంగితకవిత్యవైభవపింగలియమరనార్యతనూ
 భవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బనుమహా
 కావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

కళాపూర్వోదయము.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

నిత్యవిహారస్థల

తానుతలీలాకటాక్ష • ధర్మవిధానా

నూనాసేక్షవిలాస

శ్రీనవ్యమనోజ నార•సింహతనూజా.

- క. అంతట సిద్ధుం డానీ, మంతిని నీక్షించి యేను • మదితోపాట నిలుచెంతకు వచ్చుట చెవులకు, వింతచెలుపు గులుకుపాట • వినుటకు నులుచు.
- క. కావున విపంచిఁ గైకొని, నీ వించుక గానపటిమ • నెఱుంగు నలయుక నావును నట్టుల కా కని, యావిద్యగ బ్రాన్తు పుచ్చె • నతవిక దిగులనీ.
- వ. ఇవ్విధంబునఁ గలభాషిణి తనగానవిద్యాకౌశలాబున నతని నులుసుక తకమున్న రంభాదులును మణికంఠరునితపోననాబు దగ్గఱ జరి యరప్పుడు.
- చ. ననదచయంబుతో నలిగి • వచ్చుచునున్న మెఱుంగుఁడీశ్వర్యోయనఁగఁ దనూలతల్ మెఱయఁ • నవ్విరహాంబున కోర్చితేక నెటన చనుదెంచునంబుదగఁగం బన వేణిభరగబు లిపుగా ననయము భూజనంబులకు • నచ్చెలువల్ గనుపట్టి గంతటన్.
- చ. కరపద్మపల్లవద్యుత ల•కాలపుసంజ ఘటింపఁ దన్నఖ స్ఫురణలు తారకానికర•ముం దలఁపింపఁగ వారిమోముఁదా మరలబెడం గ నేకవిధు•మండలవిభిన్నమకారి యై మహీ చతులకు శ్లేల్ల నద్భుతము • సౌఖ్యము నెంతయుఁ జేసె నయ్యెడన్.

క. ఇలమీఁదికి డిగి వేలుపుఁ, బొలఁతులు మణికంధరునితఁ పోవనమున కిం
పలరఁ జనిరి తమచూఱులు, తొలుతగ నీలోత్పలములఁ తోరణ కట్టన్. 7

చ. ప్రసవపరాగముల్ పసపుఁ బయ్యెదచాఱున నుద్గమింప ను
ల్లనదళిపుజముల్ కచకఁ లాపములీలఁ జలించుచుండఁ బ
క్షిసముదయంబు భూషణవిశేషములుం బలె మ్రోయ వారి కిం
పొసఁగె ననాంతలక్ష్మీ ప్రియఁ మొప్ప నెదుర్కొన లేఁదనో యనన్. 8

చ. అభిలుఁ గచంబులుల్ లతలుఁ నంగములుం బుచ్చగుత్తులుం గుచం
బులును జగుళ్లుఁ బాణులునుఁ బుచ్చవిలాసము మందహాసముం
గలసి తడంబడక విబుధఁ కామిను లావనలక్ష్మి లిందుశో
భలు మిగులఁ బ్రవర్తిలిఁ పాలును నీరునుబోలె నేక మై. 9

సీ. ఆవులు నాకఁ గన్న ఆమోఱుపువులును, బులులచో గుడువంగఁ బోవుతేళ్లు
లేళ్ల పెల్లాట రంజిల్లెడుహరులును, హరులు గోళ్లను గోఁకఁ నలరుకరులు
కరులకట్టాల్చివైఁ ఖరి నాచుపాములు, పాముల లాలించుఁ బభ్రతతులు
బభ్రతతులప్రక్కఁ బాయనియెలుకలు, నెలుకలఁ బెంచుపిల్లులును గలిగి

తే. యపుడు వెలఁ గొనరించె నాఁ యంగనలకుఁ, గీరభాషితపోషితఁ బలతపస్వి
పటలతారకఁ బ్రహ్లాదిభావనంబు, భావితశుభావనంబు తఁ పోవనంబు. 10

సీ. ప్రత్యక్ష మైనట్టి పావనత్వంబు నాఁ, బుంజీభవించినఁ పుణ్య మనఁగ
సాక్షాత్కరించినఁ శాంతరసంబు నాఁ, గరుడు గట్టినతపోగరిమ యనఁగఁ
గరువునఁ బోసినఁ పరమసత్త్వంబు నా, రాశి యై యున్నవైఁ రాగ్య మనఁగఁ
గరచరణాదులుఁ గలయోగవిద్య నా, బూదె గట్టినతత్త్వఁ బోధ మనఁగఁ

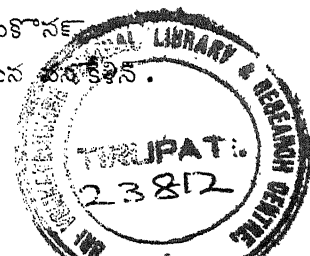
తే. బరగునవ్వానిఁ గనిరి తఁ చ్చరణసఖర, చంద్రచంద్రికాముకుళితఁ చారుహస్త
నలినసంఘభృంగాయమాఁ గభ్రమరక, నికర లగుచు నావేలుపుఁ నెలఁత లంత.

క. కని యాతని యసమనమా, ధినిశ్చలత నుగ్ర మైనదృష్టి కెదురుగాఁ
జనఁ గొంకుచు భయనశమున, వెనువెనుకకుఁ జని రొకింతఁ వేలుపుచెలువల్.

ఉ. అప్పుడు రంభ చాల భయఁ మందుచు నిమ్మనియుగ్రహాపముం
దప్పుక చూడ మేను గరుఁ దాల్చుచునున్నది యింద్రకార్య మే
చొప్పున నొనఁకో యరసిఁ చూడఁగ నేరక యియ్యకొంటి నే
నిప్పుని కలచు బుద్ధిఁ బొరఁయించె దృగంచలచంచలత్వమున్. 13

క. తదనంతరంబ మగుడఁ, ద్రిదశాధిపకార్యమునకుఁ ధృతి పాదుకొనఁ
మది నిలిపి చెలులు దానుకొ, ముదిత మెలఁగె దత్సమీపమున పరకీర్తిన్.

ఉ. లోఁగక నార లస్వనముఁ లో విహరించి రొక ల్లోకల్లకై
యేగుచుఁ గమ్మపుఁబొదరుఁ లీగుచుఁ దేనియసోనవానలం

- దోగుచుఁ దూగుటుయ్యెలలఁ • దూగుచు నొక్కతె కోయుగుత్తికి
 మూగుచుఁ గంతుపీణె లన • మ్రోగుచు నొండొరుచేతు లాగుచున్. 15
- సీ. చిగురాకుఁబోడి యీ • చిగురాకుపోడిమి, మఱిలేదె యచటికి • మఱిలేదె
 కయ్యంబు వలదు నీ • కయ్యంబుజాక్షితోఁ, కేలికి మఱియుఁ గం • కేలి గలనా
 లీలాగుఘచ్చంబు • లీలాగునఁ దలిర్పఁ, గలహంసగమనరో • కలహ మేల
 కుందరాజికి నింకఁ • గుంద రాజీవాక్షి, యేటికిఁ జాలు నీ • యేటి కెల్ల
- తే. ననుపలుకు లెంతయును హళాహళిఁ జెలంగ
 రహి వసంతహిందోళాది • రాగకలిత
 గానములు మీఱ భూషణ • కన్యణ మమర
 నమర కాంతలు విహరించు • నవనరమున. 16
- ఉ. అంచితలీల రంభ మునియగ్రమునన్ విహరించె నెంతయున్
 మించునోయారమున్ గులుకు నెన్న డయ్యన్ విడఁ బాటుకొప్పు నె
 క్కించుక జాటుపయ్యెదయ • ని ట్టటుఁ దూ లెడుహారముల్ మీ
 రించుకుచంబులున్ జలద • రించువలగ్నముఁ బొల్పు మీఱఁగన్. 17
- ఉ. దైవనియ్య క్రిజేసి విర • తం బగుచున్న మనస్సమాధితోఁ
 బావనమూర్తి యాతపసి • భామలయాగోదవించు నక్షిప
 త్నావళు లంత విచ్చుచుఁ ద • దంగనఁ గన్గొని దానిరూపు చే
 తోవికృతిఁ ఘటింప ధృతి • తోఁ గను మోడ్చి హరిం దలంచుచున్. 18
- ఉ. కొమ్మబెడంగుసాంపుఁ గనుఁగొన్న కనుంగవ ద త్తరింపఁగా
 నమ్ముని యాప నోప కపు • డల్లన తెప్పలు విచ్చుఁ గ్రవ్వుటన్
 గ్రవ్వుటఁ గృష్ణ కృష్ణ • యని • గ్రక్కున మోడ్చు మగుడ్పుఁ గ్రవ్వుటన్
 గ్రవ్వుట మూయు మన్తధవి • కారము ధైర్యముఁ గ్రుమ్ములాడఁగన్. 19
- ఉ. అంతట భావికార్యఘట • నానుగుణంబుగ నీశ్వరేచ్ఛచే
 గంతుఁడు మిక్కిలిం బ్రబలి • కాంతపయిం బరంగంగఁ జేసె న
 త్యంతము మానిమానసము • తద్దన ధైర్యకఠోరశ్రృంఖలా
 సంతతి యెంతయుం గుసుమ • శస్త్రీకలం దెగఁ గోసివై చుచున్. 20
- తే. దర్పకోగ్రప్రతాపసంతప్త మైన, తాపసునిచిత్త మప్పు డాతలిరుఁబోడి
 చెలువ మనియెడునమృతంపుఁ • గొలనిలోన, నోలలాడుచుఁ దిరిగిరాఁజాలదయ్యె
- సీ. తెఱంగున బద్ధానురాగుం డగుచు మణికంధరుం డాగంధగజయానయా
 రేఖాజిలీనంబు లెంతయుఁ బరికించి.
- తే. రంభయే యిది కాదొ లేఁబ్రాయపుఁజెలు
 వంబు నుజ్జ్వలరూపలా • వణ్యములను

నగుమొగముసొంపు నింత యెన్నడును గాన

దీని కీవీంతమహిమ సంధిలుట యెట్లు.

23

వ. అని యాపల్లవాధరసల్లాపపరిరంభణాదులకు నువ్వి ప్లూరుచుఁ దదీయలీలావి
హారంబు లత్యాదరంబున విలోకించుచుఁ దనమనంబున.

24

సీ. చెలువమోమెత్త నాఁసికఁజూచియోవీంత, గతులఁబువ్వులు చంపఁకమునృజించె
వెలది కొఁగిటనదివికసింఁచె దొలుమేనఁ, గురువకద్రుమమెంతఁపరమమునియె
ఘల్లున నందియల్ + గదలంగ నది దన్నెఁ, గాంత యక్కజమశోఁకంబ యగును
నాతి కెంగేల సంఁటఁగఁ బులకించుచున్నది చూత మెంతపుణ్యంపుఁదరువో

తే. యెంతజాణయె ప్రేంఖణ + మింతిపాట

కలరె నూర్పుదాపులకు వావిలియుఁబోలె

మగువనగుచూపులఁ దనర్పుఁమాఁకులార

పురుషతిలకవిఖ్యాతి మీ + కరుదు గాదు.

25

క. మగువముఖాననవాసనఁ, దగ నలరంగ నేర్చురసికతకు + సుకవీంద్రుల్
పొగడం బొగడం బొగడం, బొగడంబుల కలరుతరులు + పొగులవె లజ్జన్.

26

క. ఈనెలఁతలోడినంగతిఁ, గాననియపవర్గపదము + గలుగుటకంటె
దీనివిహారంబుల నిం, పూనెడుననతరువు లగుట + యుత్తమ మరయన్.

27

మ. మునిధర్మంబుల కెల్ల ద వ్వసి జనంబుల్ నవ్వినన్ నవ్వసి
ఘన మైనట్టితపోధనంబు నెఱయంఁగాఁ బోయినం బోవసి
మునుముట్టంగఁ బ్రబోధనానలపెంపు ల్లాసినన్ మాయసి
వనితారత్నముఁ గూడ కెల్లును దమిక్ + వారింపలే నియ్యెడన్.

28

క. అని సాహసమున నాతం, డనుమానము లెల్ల విడిచి + యచట గదలి యా
వనజాక్షి వనవిహారం, బానరించునమోపమునకు + నెయ్యన చనియెన్.

29

తే. చని చకోరాక్షి యివ్వనంబునకు నెచట, నుండి వచ్చితి నెచ్చెలిఁపిండుతోడ
రాకకు నిమిత్త మెయ్యదిఁనాకుఁ జెవుల, పండువుగ వినుపింపు నీఁపలుకు లనియె.

తే. అనుడు నది దనరాక క్రీఁడార్థ మనిన, వినుచు నదియెల్ల గల్ల యోవెలది నాత
పాశలంబవు నీ వని + పల్కెమాని, ముదిత ముసిముసినగవుతో + మోము వంప.

ఉ. చంచలనేత్ర యిల్లు వనఁనంగతీ కొప్పుటఁ గాంచి మాని దాఁ
కొంచకఁ బట్టె బైచెఱఁగుఁ + గొమ్మయు మీ రెటువంటిపెద్దవా
రెంచ రొకింతయుం గెలసిఁయింతుల నంచుఁ బెనంగ నాత్మచే
లాంచలముం దదీయ మగుఁహస్త మురోజము లూఁది పట్టుచున్.

32

ఉ. అయ్యెడ నింత నాతఁ గునుమాపచయం బానరించుపువ్వుఁబోం
న్ద్రోయ్యన దవ్వుగా నరిగి + రొండొరుమోములు చూచి యుద్ధిరా

యయ్యకు మన్మథాభ్యుదయ + మంచు గరంగనివాడూ గల్లునే
యెయ్యెడ రంభ దాను మెఱుంగుచుబెడలగుల కంచు నవ్వుచున్.

33

చ. బలిమి దహాధనాగ్రణియుఁ + బైకొనుకోర్కులఁ దత్తెల్లుచున్
జెలువను గాఁగించుకొని + చెక్కును జెక్కును సంఘటిల్లఁ దొ
ట్రీలుచుఁ బదంబు లొక్కటొకటికై బెనఁగన్ మెలు పొప్పు దార్పె లే
దలిరులజొంపముల్ గలుగుఁదట్టపుఁబూఁబొదరింటిలోనికిన్.

34

వ. ఇట్లు దార్చి.

35

తే. క్రొవ్వి కలహించుతు మైదఁకొదమకడుపు, రాయడిని గడుదళముగా + రాలిన
ప్రసవదళములు పఱవనిపఱపు లగుచు, నెనఁగ నిం పొందునాపొదఁరింటిలోన.

సీ. బెరు కెఱుంగనిగాఢఁపరిరంభమున నల్లి, బిల్లిగొంచుఁ బెనఁగుఁపెనఁకునలన
బెరిగెడిపేరాసఁపేర్చి ననర్గళ, లీలఁ బర్వెడుకుచాఁస్సాలనముల
నడ్డమాఁకలు లేక + యబ్బినయ ట్లెల్ల, నమరించునఖరరేఁఖాంకములను
గొదగొన్నతమిఁ గొంకుఁకొనరులే కొనరించు, వివిధదంతక్షతఁవిభ్రమములు

తే. మన్మథావేశవిలసనఁమహిమ నెఱపు

తపసిఁ గని సాదురేఁగినఁ + దల పొలాన

నిలువ దనుమాట నిజమయ్యె + నేఁ డటంచు

మగువ నవ్వుచుఁ జేతకు + మాటు సేసె.

37

వ. ఆసమయంబున నటమున్ను ద్వారకానగరంబునం గలకలభాషిణిగానఁబడి
వినుచున్న సిద్ధండు తత్ప్రేశంసాప్రసంగంబున మణికంధరునిమాటఁ దడవుటయు
దలఁచుకొని యాచంచలఱక్షి సిద్ధుని నభివీక్షించి.

38

తే. అమరపతిపంపునను వచ్చిఁనట్టిరంభ, కతన నేమయ్యెనో మణిఁకంధరునిత
పం బిప్రుడు మీర లటుదృష్టిఁపఱపి చూడుఁడనిన నొకకొంతతడనఁతఁ డట్లు చేసె.

క. నగుచు నిక నేమితప మో, మగున సలుపుచున్న వాడు + మణికంధరుఁ డా
మృగలోచనతో నదె యొక, చిగురుంబొదరింటిలోనఁ + జిత్తజలీలల్.

40

వ. అనిన విని కలభాషిణి యమ్మణిస్తంభునిబోధమహిమకు వెఱు గందుమ ననేని
ప్రకారంబులఁ బ్రశంసించి యోమహాత్మ యొకటిరెండుపూటలు మాయుంటు
లిచి యేము సేయుపరిచర్యఁ గైకొనవలయు ననిన నతండు గానలోభంబున వచ్చు
టింతియ కాని మఱి వీరువారునుం బలె బట్టణంబుల నెట్టుకొని యిట్లు
నట్టు మహిమ లుపచరించువారము గాము గూఢప్రకారంబున నిలువ నోపుడే
నీయుపచారంబులు గైకొనియెడ ననుటయు నట్ల సేయుదు నని తనగృహాచా
మంబునంద నిలిపి యతిరహస్యంబుగా నాసిద్ధునకు నిష్టంబు లైనయన్న పానా
దుల మోదం బొనర్చుచు నచ్చట నెవ్వరిం బోసిన తాన పరిచర్య సేయుచు
రెండుమూఁడుదినంబులు హృదయంబు రంజిల్లఁ జేసి యంత సంతరంగంబున నె

కూబరసంగమాభిలాషం బతిశయిల్ల నతనిప్రియననిత యైనరంభశృంగారము
గుటకుఁ గ్రమంబునఁ బ్రసంగంబు దిగిచి సిద్ధునితో ని ట్లనియె. 41

తే. అనఘ మఃశికంధరుం డట్లు • తనదుతపము
విఘ్న మొందించుకొనుటకు • వెఱి పొడమెఱుఁ
దిరుగఁ దప మొనరింపంగ • దొరకొనియెనె
యిప్పుడు రంభతో నున్నాఁడో • యెఱుంగవలయు. 42

క. అనుటయు నతఁ డమ్మనిదిశఁ, దనదృష్టి నిగుడ్చి నగుచుఁ • దరుణి యింకఁ దపం
బనుమాట గలదె యిదె యా, ఘనుఁడున్నాఁ డిప్పుడు రంభఁకొఁగిట ననియెన్.

ఆ. అనిన వార లింక • నచ్చోటువాసిపో, యెదరొ యుండువారొ • యెఱుంగ వలయు
మఱియుఁజూచి చెప్పుడు • మాటికిఁ దదభివీ, ఊణము వెలయ నేఁడుశృంగవిడిచి.

ఆ. అనుఁడు లేవు నాకు • నాశంక లేవ్వియు, నెన్నిమార్లు చూడు • మన్నఁ జూతుఁ
బడఁతి కలదె తాతిఁ ప్రతిమకుఁ జక్కిలి, గిగిత నాదుధృతికి • శృంగు లేదు. 45

సీ. అని పల్కి మఃశికంధరుని దిక్కునగుదు దృష్టినిగుడ్చి యొక్కింత • చెవియు నెగ్గి
యొక కేల మాట లాడనియూడఁ గలభాషి, ణికి సంజ్ఞ సేయుచు • నిశ్చలత్వ
మున నొకించుకనేవు • విని యూర వారకా, మినులమే లిట్టిదె • యనుచు నగిన
నదియేమి యెఱింగింపు • మని యాలతొంగి తన్న నయంబునఁకుగని • ట్లనియె నతఁడు

తే. నీకు నేమని చెప్పుదు • నీరజాక్షి
యడఁచుకొనియెద ననిన న • న్వడఁప రాదు
పరమసంయమిఁ దా నట్లు • బతము చెఱచి
మిగులఁ దుది రంభ చేసినతగవు వినుము. 46

క. కళ లగటి కఱచి తనచె, య్యలఁ జొక్కెఁడుతపసిమది చివుఁక్కురు మనఁగా
నలకూబర విష విషు రా, యలసితి నని పల్కె మన్త • భాతివివశతన్. 47

మ. అని చెప్పుకొ విని సిద్ధుఁ జూచి నగ నేలా యింతభవ్యాత్మ యా
ననజాతేక్షణ యేమి సేయును మహా • వాల్మభ్యసౌభాగ్యవ
ర్తన నాగ్ధేశుకుమారుఁ డంతరహిగాఁ • ద న్నేలుకొఁబోలు నా
యనఁ దా ని త్తటి నట్టివల్లభకు ద • వై యెందు నున్నాఁడోకో. 48

వ. అతనిఁ బరికించి చూడవలయు ననుటయు సిద్ధుండు నప్పుడు నీ కిదియే కదా ప్ర
ధానప్రయోజనంబు నని పల్కి యిటునటు పరికించి చూచి యతఁ డున్నచోటు
గని కలభాషిణికి ని ట్లనియె. 49

ఉ. తా వెనువెంటఁ జూయక స • దా సరియించినఁ దద్వివోదమో
దావృత్తి జక్కి రంభ తగి • నట్టితపోహతి సల్పలేదుకో
పావహ మింద్రుబుద్ధి కది య • ట్లగుటం బ్రియఁ గూడి యట్టికా
ర్యావసరంబులందుఁ జనఁ • దాతఁడు మానఁడు పెన్నిరాళిచేన్. 50

- క. కావున మణికంధరునిత, పోవనముసమిపభాగమున నొకవనిఁ జూ
తావలిలో నున్నాఁడదె, పూవులను జిగుళ్ల నెప్పుఁభూజముక్రిందన్. 51
- క. తరుణీ యిపు డాతని పైఁ, బరాకుచే నీవు గానపాటవగుణముం
గరము మెఱయింపవే నే, నరిగెద మఱి లేదె యితర • మగుపని యిచటన్. 52
- తే. అంపితే పోయి వచ్చెదఁననుటయుఁ గల, భాషిణిమహాత్మనిన్ను నాపాలిభాగ్య
దేవతగ నమ్మియుంటి నాజీవితంబు, నేమిగాఁ జేసిపోయెద • వెఱుంగఁ జెప్పుమా.
- చ. అనుటయు నన్ను నిప్పు డనునట్టిది యెయ్యది నాకుఁ జెప్పమా
ననిత క్రమక్రమంబునను • వచ్చినయట్టుల వచ్చెఁ గాక నా
విని భళి లెస్సమాట యిది • వేటొకనాఁ డిఁక మీరు వచ్చియే
ననుఁ గృపఁ గాచుటల్ వినుఁడు • నామదిలోపలిచంద మేర్పడన్. 54
- క. ఈవేళన యాతనికడ, కేవిధమున నైనఁ జేర్చు • టింతియతక్కం
ద్రోవ మఱి లేదు నన్నుం, గావన్ షణభంగురములు • కాంతలతాల్లుల్. 55
- క. తదుపాయము దిద్దుటకున్, మది నన్నఁ బ్రభావపునులు • మఱి లేగు మహా
భృదయానుభావగుణసం, పద బాదలినమీర తక్కఁ • బావనచరితా. 56
- చ. అన విని సిద్ధుఁ డి ట్లనియె • సంబుజలోచన నిన్ను నేడ యా
యనకడఁ జేర్చునంతటియుపాయము నేర్చిన నేను డాతునే
యనుకొనరాదు గాక నినుఁ • బ్రాణవిభుం దగఁ గూర్చి ప్రోచి యా
వెనుకటిసీదుపాట వినుఁవేడుక నె ట్లగుచున్న వాడనో. 57
- తే. చింత సేయుము నీవ యనంతశయన
పద్మనాభసమిపభూభాగవర్తి
యైనకొబేరి యెక్కడ • యతనిద్వార
కాజనులు నేడ చేర్చు లెక్కడ లతాంగి. 58
- క. మించుగ మాగురువులు శి, క్షించినయామెక్కిరింతఁసింగమునకు నూ
హించ నొక నాల్గుగడియల, సంచారము వలయు నతనిసన్నిధిఁ జేరన్. 59
- ప. దీని కెంతవలసిన నేమి యిది దడవం బని లేదు నిన్ను దీనిపై నునిచికొనిపోయె
ద నంటినేని యోపూఁబోడి ణోడిసిద్ధు లిది వేటొక్కలాగుగా నెంతు రెన్న
యంతస్సారం బెవ్వ రెఱుంగుదు రదియునుం గాక మీబోంట్లసంస్పర్శమా
బు నన్నదాదులకు నమ్మతింప నుచితంబు గాదు మఱి వేటొండుసామర్థ్యము
లేదు నాకుఁ గలదూరదృష్టిదూరశ్రవణశక్తి యిం దేమియు నుపకరింప ది
నీవు చెప్పినప్రకారంబు గావించెదఁ జెప్పు మనుటయు నాసిద్ధునకుఁ గలభాషి
యిట్లనియె. 60
- సీ. ఓసిద్ధపురుష మీ • రేనరణిని గొని, చన్న నే మగుఁ దక్కుఁశంక గలదె
నీమహాత్మ్యము గాననిజడాత్మ లేమన్న, నేమికన్న మహాత్మ్య • లించుకయును

వేటొక్కగతిగ భావింపర మముబోంట్ల, సంస్కర్మమాత్రంబు • సమ్మతింప
నుచితంబుగా దంటి • దుచితంబె మఱినాదు, ప్రాణహానికి నోర్పు • టరసిచూడఁ
తే. బలుపలుకు లేల యింక నాచెలులు గిలులు

నేగుదెంచి విఘ్న మొనర్తు రిత • మెఱుంగక
గావునం గొనిపోమ్ము శీఘ్రంబ నీదు
వెనుక నిఘకొని నన్ను మద్విభునికడకు.

61

సీ. అన నియ్యకొని సిద్ధుఁ • డరు దైవపులితోలు, పల్లంబుతోడ నిబ్బరపుబిగిని
బొట్టప ట్టెడ గాఁగఁ • గట్టినపెనుబాఁప, దట్టంబుతోడ వాదపుఁబసిండి
యంకవ న్నెలతోడ • సంగుపేరులతోడ, వశ్యైషధపుఁదీఁగె•వాగెతోడ
నేకపార్శ్వమున భల్లూకచర్మపుటొక, ఘటియించినట్టిబల్లతోడ

శే. వఱలునేసికడిగిడివాఁర్వమ్ము దొలుతఁ
గాఁగఁ దా నెక్కి నన్నుఁ దాఁకకయ దీని
కటివిభాగంబు నెక్కి రాఁగలవె యబల

వెనుక మరగొమ్ము నూతగాఁ • గొనుచు ననియె.

62

క. అన విని యీశాటిగ మీ, యనుగ్రహము గల్గియుండ నక్కట యింక నే
జనుదేక యేమి యనితన, కనుపుగ హరి నతఁడు నిలుప • నంగన యెక్కెన్. 63

శే. ఎక్కి సిద్ధేశ యెవ్వరు • నెఱుంగకుండ, నెల్లు గొనిపోయెదో • యన నేల శంక
యొదు నెద్దులు బాడియు • నేకమైనఁ, గొండమీఁదికిఁబోవునో•కొమ్మ యనుచు.

క. నింకి ధే యని కదలిం, చొ గడు వడి గలుగుతనదు•సింగముఁ బలుమా
ఱుం గలభాషిణి దేటి క, నుగొని పదిలమ్ము ను మ్మ•నుచు శీఘ్రగతిన్. 65

ఆ. మగులుగోడమీఁద • ప్రమాఱులు చిగురుజొంగ

పములు వాసిమీఁదఁ • బ్రచురదోహ

దములఘాపములును • దనకు మాటుగ గూఢ

గతిని గాంతఁ గొనుచు • నతఁడు సనియె.

66

చ. చని చని యొక్కచో నతఁడు • చాలుగ నక్కజ మందుచుం గనుం
గొనఁ దమమేఘురంజి బాది•గొన్నఘనావళిలోన నుండి దా
రున నెదు రైరి వైభవనియాఢిఁ జెలంగెడుకొందఱంగనల్
ఘనతరచాతురీమధుర•గానకథాకలనాకలాప లై.

67

క. తమపాటఁ జనుకుచినుకుల, దుమదుమ నాఁ దడిసినట్టి•దువ్వలువలతో
ఘమఘమ యనుపరిమళబృం, దముతో నప్పు డొకయింపొ•నచ్చిరి నారల్.

వ. అ ట్లింపొనర్చుచు నెదు రై న నతండు వారిని సంభాషణక్రమంబున రంభానఖు
లగుట యెఱింగి యిది యేమి యనుగునెచ్చెలి నచ్చట విడిచి నచ్చితి రచ్చెలు
వ మణింకధరుమీఁదియనుగ్రహంబు వదలక యింకనుం గొన్ని నాళ్లు తద్వనం

బున నిలుచునో యనుటయును నగుచు వారిట్లనిరి.

క. ఎక్కడిమూకికంధరుఁడతఁ, డెక్కడబోయెనో యెఱుంగ • మిప్పుడు ముదముచున్
నక్కొమ్మ పొదలుచున్నది, తక్కక నలకూబరుండుఁ • దానుకొ రతులన్. 70

చ. ప్రియునిసమాగమోత్సవముఁ పెంపున నిం పలరారునామృగా
క్షీ యిప్పుడు తద్వనికొ రతివిఁ శేషముసాంపులఁ జిక్కి యున్ని యా
రయుచుఁ దదిష్టముకొ విడిచి • రమ్మనఁ జాలక యాకె నుంచి యే
మయరుగుచున్న వార మని • మానిను లచ్చటు వాసి పోవుచున్. 71

క. వేళాకోళపుఁదీఁగలుఁ, బేలికలుఁగళాసములును • బీటజడలు దాఁ
దాలుచు టెట్లొకొ మింటకొ, లీలాహరిఁ దోలఁ నింతఁ నేర్పరి యయ్యున్. 72

క. ఎక్కడ దొరకెనొకో యీ, చొక్కపుగుబ్బెత బెడంగుఁజోగికి సహజ
యిక్కలికి గుత్తగొనుఁబో, తక్కక దివి నిమిష మున్న • దైవతవిటులన్. 73

క. నలకూబరుండు రంభం, గలయుట విని చిన్నఁబోక • కలభాషిణిరీ
తులు దిరిగి చూచి దీనిం, గలఁచెర యిహ్వార్త శాపఁకర మై యనుచున్. 74

ఉ. సిద్ధుఁడు నవ్వి యోచెలువ • చింతిలఁగా నల్ల దిప్పు డెంతయుకొ
బుద్ధి దిరంబు గాఁగ ధృతిఁ • బూను మెకించుక నేవులోన నే
శుద్ధము గాఁగ నీమనముఁశోకము సర్వముఁ బుచ్చినై చెడకొ
సిద్ధము నాదుపల్కనియె • జెల్వయు మోము వికాస మందఁగన్. 75

క. ఏరితి నింతమిక్కిలి, చేరికగా నాడి తనియె • సిద్ధుఁడు చూడం
గారాదె కుడువఁ బోవుచుఁ, గూరలచవు లడుగ నేల • కోమలి యనియెన్. 76

క. కంఠీరవ మట్టియెడం, గంతం బెగ నెత్తి చూచి • కదలక నిలిచెం
గుంతగతి యై యెందు న, కుంతగతి యనఁగఁ దొల్లిఁగుణము నెఱపియున్. 77

వ. అప్పుడు. 78

సీ. హంకారములతోడ • నుచ్చాటనపుబద, నికతీగతఱునకొ • వ్రేసి వ్రేసి
కడుడాక మీఱంగ • మడములు దాఁటించు, చును ముందటికి లివఁచూపి చూచి
మొగము పార్శ్వములకు • మగుడింపకుండవా, కట్టుమూలికవాగె • బట్టి పట్టి
వడి నూర్చుగతిని లేవకయుండఁ దననాగ, బెత్తానమూర్ధంబు • మొత్తిమొత్తి
తే. సిద్ధుఁ డధికప్రయత్న సన్నద్ధుఁ డగుచు, నెంతచేసిన నాసింహ • మెదుటి కడుగు
వెట్టదయ్యెనుగర్జావిభీషణముగఁ, దోకఁద్రిప్పుచుఁగడు వెన్కఁ • ద్రొక్కుఁగూర్చున్.

ఉ. అప్పుడు చాల సంక్షుభిత • యై పడ జాతీ యిదే మిదే మయా
యిప్పుడు దీనిచంద మనియెం గలభాషిణి మేఁ జెమర్చగాఁ
గొప్పు విడంగఁబాటఁ జనుఁగుబ్బలఁ బయ్యెద వాయ సుస్థిం
దప్పి పిఱుందఁ బల్లటిలఁ • దామరగొ మ్మిరుగేలఁ బట్టుచున్. 79

క. తరుణి వెఱవకు పల్లపు, మరగొ మ్మేమఱకు నాకుఁమర్యాదావి.

స్మరణం బైనది మాటల, పరాకుచే ననుచు దనదుపార్గిందంబున్. 81

వ. కొన్ని యడుగులు దిరుగఁ బట్టి ధరణికి డిగఁ దోలుకొని వచ్చి యచ్చట నచ్చెలు వతోడ నననోహణంబు సేసి కేసరిని మేతకు విడిచి యోపడతి యోకలభాషిణి యీముందట నికటంబునంద మృగేంద్రవాహన యనుశక్తిగలదు తన్నందిరంబు ముందట నున్నమృగేందంబునకుఁ గ్రిందు మీఁదం జట్టుపట్టున నెట్టిబెట్టిదంపు సిగింబులుగా జన వెలుచు నిది మఱచి యే నెంత తోలిన మనవాహనం బచటి కిట్టెమరు నడిదు మన మమృహశక్తికి నభినందనంబు చేసి పోయినం గార్యసిద్ధి యగు ర మ్మనుచు నల్లనఁ దనభల్లూకచర్మకోశంబుతోడిఖడ్గంబు పుచ్చికొని సిగింపుఁబల్లనముపోక యక్కడన యొక్కమఱుంగున డాచి యాచపలలోచ నను మృగేంద్రవాహనగుడికిం దోడ్కొని చని తద్బాహ్యమంటపంబున ను నిచి యద్దేవిపూజకుఁ బువ్వులు దెచ్చెద నని పూదోట కరిగె నప్పు డత్రైతం గు గనూగొని.

82

సీ. పసిమిపో నెఱిసఁకి నప్రబట్టయుఁబోలె, నరవెండుకలఁ బర్వశిరమువలన నులి గొన్న చెలఁదిపుంధ్వలనూలినట్లు నా, నమరెడుముడుతకన్బోమలవలనఁ గనుఁ జట్టినట్టిబాంగరుపూతపొక్కుల్లి, వసువుఁ జూపెడిమేనిఁవళులవలనఁ నునిసి వ్రేలెడువ్రనాఁకుఁతునుకల వలపించు, బాహువత్తోజలంబనమువలన వే. ఘూకరనములచాటునఁ ఘోరివృత్తిఁ, దనరుఘునకానకుహికుహిఁధ్వనులవలన భానాఁడు నెట్లిపోయిసఁపాపమేడ, పగిదిఁ గాన్పించుముదునలిపడతియొకతె.

క. కలభాషిణిఁ జేరగి న, చ్చి లతాంగీ యెచటనుండి • చేరితి వకటా కలపపు బావురుపిల్లిన, జలుకయుబలె నిద్దురాత్తు • సిద్ధుం డనుచున్. 84

ఉ. ఎంతయు విత చెల్వమున • నిన్వస మెల్ల నలంకరించుచుం గాంతలి నెప్పుమేనివన • గిన్నులపండువు నేయునిన్ను నల్లంతన చూచి వైవ మనటా • దొరకించెనె యిట్టిసిద్ధియ స్వాతునిచేతి కీభువనసారము నంచుఁ గడుం గలంగితిన్. 85

క. ఆకలుమాత్తుఁడు క్రమ్మఱ, రాకమునుపె తొలగి పోవ • రాదా యెటకే నోకూస యీమనోజ్ఞత, రాకృతి యే జూడఁ జాల • నసిపాల్ గాఁగన్. 86

తే. అమ్మ విను మిది నొకఁఁగుచుఁకంతతడవు, నీశరీరం జూడ నీపేరు • నీతెఱంగు నడిగిపెరికింపదియన్న • దైవనాడు, రాకమునునివృత్తొలంగుట • నాకుఁబ్రియము.

శా.సి కెంజే నితఁ డా వ్రుఁడో జనకుఁడో • నెయ్యంపుఁదోబుట్టువౌ సీకార్యార్థమె పూని తా నెచటికేఁనిం గొంచుఁ బోచున్నవాఁ

డో కాఁగా దిటువంటిప ల్కనక తోఁడ్తో నింత బెట్టాడ నే నోకాంతామః నెట్టిగా నితనిచెయ్యుల్ మున్ను వీక్షింపుదున్. 88

ప. అని పల్కుపల్కు లన్నియు విని కలభాషిణి తనమనంబున. 89

క. ఈయవ్వవాక్యములు దలఁ, పోయఁగ నాయుల్లమునకుఁ • బొందుపడినయ
త్తై యున్నవి యీసిద్ధుడు, మాయావియె యొక్కమాట • మది నూహింపన్ .

తే. ఇంత నొక్కింతసేపునఁకెల్ల వగపుఁ, బుచ్చి వైచెద నని పల్కె • నిచ్చటికిని
జేరునపు డది యీయిమ్మ • చెప్పి నట్ల, శక్తికిడియెడు ననుట నిఁస్సంశయంబు.

సీ. ప్రజల కందఱకు నాఁపదలు వాపెడునట్టి, చక్రిపట్టణములో • జనన మంది
వారకామిని నయ్యు • శారవంబున సఖ్య, జను లిటు చేర ర • మునఁగ బ్రదికి
త్తైలోక్యగురుఁడు నాఁరదమాని ప్రియశిష్య, నిర్విశేషముగ మఁన్నింపనలన్
జగదీశురాణివాఁసపునతుల్ శిక్ష గా, వింపంగ సంగీతవిద్య నేర్చి

తే. తుద కొకానొకకపటసిద్ధుం డొనర్చు, శక్తిపూజకుఁ బశు వైతిఁ • జర్చనచే
నెంతవారికిఁ దప్పింప • నెట్లు వచ్చు, బ్రహ్మ దా మున్ను వ్రాసినఁవ్రాతఫలము.

క. అనిమది నడలుచుఁ బ్రియసఖులను మొఱుగుటఁదలఁచికడుఁగఁలంగుచుఁ దెగున్
యనుభావ్య మెంతయంతయు, ననుభవమునఁగాక యనుచుఁననయముఁగుం దెన్ .

వ. తదనంతరంబ డెందంబు డిందుపఱచుకొని ధైర్యబలంబునఁ గంతగద్గదిక నాన్
చుచు నావృద్ధభామినితో నిట్లనియె.

94

శా. అమ్మా నీపలు కెల్ల నెంతయు నిజం • బై యిట్లు గాన్పించె నే
నిమ్మాయావిప్రకార మిట్లగుట యూహింపంగ లేకొక్కయ
ర్థముకా వీనికృపం గడింతు నని యత్యంతాశ ప్రేరేపగా
నిమ్మాడ్కిం దెగి వచ్చితిం దెరువు లే • దీపాటు దప్పింపఁగాన్.

95

క. ఎక్కడికిఁ బాఠిపోయెదఁ, జిక్కుపడక యేను నీనిఁశీఘ్రగతిక నో
యక్క యింక దూరదృష్టియు, నెక్కుడు వీనికిని గాంచు • నెచ్చట నున్నన్ .

96

సీ. అన విని యాకె యోపవిత సేపు నెఱుంగు, దే వీనియాదూరదృష్టి యనిన
దాననకాదెయిఁతఁడునన్ను భ్రమియించి, యారీతిఁదాఁ దెచ్చ నిఁచటికనుఁచు
బలికి యాతఁడుదన్నుఁబ్రథమంబునందుగృహారామమునఁగాంచుఁటాది గాఁగ
నది తుద గాఁగ సమస్తంబు వినిపించి, తత్ప్రసంగంబునఁ • దనదుపేరు

తే. కులము విద్యయు నప్పటిఁకోరికయును
జెప్పి యాకోర్కిసాధించుఁచింత దక్కు
చింత యెఱుంగక యేగుదెంచితఁ గొరకకుఁ
బోవఁ బిడిగల్లు వడియె నోపాలతి యనియె.

97

చ. అన విని యట్ల యా నిది యభార్థము నీ కటు లాస చూపి యో
ఁగ్గాని చనుదెంచె దాఁ దనదుఁకోర్కి యొనర్చుట కీవినిద్యవ
ర్తనుఁడు మనుష్యయత్నమునఁ • దక్కఁగ నేరఁడు దూరదృష్టి సా
ధన మయినట్టిపిమ్మట నిఁతం డొనరించువిచార మారయన్.

98

తే. ఇంతపాట్లను బడికన్న యీవిచిత్ర

నుహిమకుం దగ రాజ్యసంపదలు గనిన

నెంత యింపగునే యని యేను వినఁగఁ

బలుమఱును వీఁడు ముచ్చటపడుచు నుండు.

99

క. ఆకోరికకై కలదొకొ, లోకో త్తరగానయుతయు • లోకో త్తర

మ్యక్తతీయు నొకఁడె వార, స్త్రీకులమున ననుచు దూరదృష్టి వెదకున్.

క. తానును గిన్నర యొకటి మ, హానందత మీఱుచుండు • ననిశంబును ద

ద్దానరసజ్ఞత నిలఁ గల, గానము దూరశ్రవణముకతమున ననియెన్. 101

సీ. తొల్లి యుచ్చటన యాదూరదృష్టియును దూ, రశ్రవణము నిద్దురాత్మకుండు

సాధించి నాఁడె తత్సాధన కెందఁతెం, దఱకుత్తుకలు గోసి • చెఱిచెనొక్కొ

యది కొంతయెఱుఁగుడేసంగినయెఱుఁగింపు, వినియెదఁగాలయాపనముకొఱకు

మీఁదటఁ గాఁగలమేలుగీ శ్లేఱికి, దప్పింపరామి యెంతయు ధృవంబు

ఆ. ఇంక వాఁడు నచ్చి • యేమేమి సేయునో, చచ్చు పెట్లొ యనువిచారమునను

బెగడు చుండ నేల • జగదంబ యాశక్తి, సేయ వలసినట్లు • సేయుఁ గాక. 102

క. అస విని యాయమ మెచ్చుచు, ఘనధైర్యవివేకమహిమ • గలయు త్తమభా

మిని కాదు మేలు మే లీ, ననినట్ల వచింతు నీకు • నని యి ట్లనియెన్. 103

క. ఓరమణి దూరదృష్టియు, దూరశ్రవణంబు బడయుఁత్రోవ లితరముల్

ఘోరముల యెనఁ బరిహరి, సారూపంబు లవి గావు సాహసపువిధుల్. 104

క. ఆరెండు సితఁడు నడపెం, గోరిక నలగోరుగల్లు కొని • నిజనయనో

ద్ధార మొనర్చియు నీనుల, ఘోరపునారసముఁ బరపుకొనియున్ వరుసన్. 105

ప. అనుచుఁ దన్తొదిరాగ్ర భాగంబున మృగేంద్రవాహనంబుదండ నేకాక్షరపం

క్తిచిహ్న తళిలా స్థంభంబున వ్రేలఁగట్టినయాశస్త్రయుగ్మంబును మఱియు న

చ్చట గంధపుష్పాద్యర్చితంబు లై యున్నయొక్కసురియుయు గండకత్తెరయు

డగ్గఱం దోడ్కొనిపోయి చూపి యి ట్లనియె. 106

క. ఈకోరిక కిది దెరు విది, యీకోరిక కనుచు వ్రాసి • యిడినా రదె యా

తాకంబంబునం జరుపుము నీ, కాలిఫి తెలియునేని • నీరజనదనా. 107

సీ. అనుడు నమ్మాట దావిని కలభాషిణి, యందు నున్నర్థ మి • ట్లనుచుఁ జదివె

నిచట రెండంట్లు జుతేంద్రియత్వంబున, భువనేశ్వరీమంత్రమును జపింప

నెల్లకోర్కులు నిచ్చు • నిద్దేవి మఱి యట్లు, గాక సద్యస్సిద్ధి • గావలసిన

దూరసీతార్థి యాగోరుగంట హృతాక్షుఁ, డయ్యు దూరశ్రవణార్థి చెవిని

తే. ఘోర మైనట్టియాబలునారసంబు, పరపుకొనియు సారస్వతప్రాణిమార్గి

యీసురియచేతనాలుకఁ • గోసికొనియు, నిమ్మహాశక్తిమెప్పించి యిష్ట మొందు.

- గీ. ఈమెఱుగుంగండగత్తెర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహాసికుండు శిరం బ
 త్తే మగుడంగ నదుకుకొనం, గా మని చంపు దను జంపఁ గడంగినవానిన్.
- క. పదిలముగ నిర్విపక్షౌ, భృదయమహారాజ్యలక్ష్మీ + వొందుక వశతక్
 నదమలరూపసుగానా, స్పద వారవధూటి నిచట + బలిగా నిడినన్. 110
- తే. అని చదివి దానఁ దలఁపులో + నాత్మ నిధన
 శంక నిస్సంశయం బయి + చాలఁ బ్రబలఁ
 గలఁగి చలియించుతద్దైర్యశారవంబు
 నంతన మగుడ్చి కడమ యి + ట్లనుచుఁ జదివె. 111
- ఉ. ఈవిధులందు నెందును నెఁకింత సమర్థత లేనివృద్ధు లి
 ద్వేవతయొద్ద నిర్భయత + దేహము నెమ్మెయి బాసినక లన
 ద్యావనరూపసిద్ధి యగు + నప్పుడ యంగవిమోక్ష వేళ ని
 చ్చావృత మెద్ది వారి కది + సంఘటిలుం దిరమై తదాదిగన్. 112
- క. అని చదివిన నందుఁ దుదక, వినబడినవిధానమునకు + వృద్ధాంగన యం
 పున నవ్వుచు నిది విని సు, మృతిశము నే నిచట నునికి + యంబుజనయనా. 113
- తే. అబ్జముఖ సుముఖానత్తి + యండు నన్నుఁ
 గరము కాశ్చీరభూమిఁ బ్రఖ్యాత మైన
 శారదాపీఠమున సరస్వతిని గొల్పు
 నట్టిపూజారిబ్రాహ్మణుఁపట్టి నేను. 114
- వ. అనునంతట సిద్ధుండు దేవిపూజకుఁ దగినగంధమాల్యాదులు సంపాదించికొని
 వచ్చి యమ్ముదుసలిపడంతిం జూచి యోయవ్వ కుశలంబున నున్న దానవే నిర్మ
 నువ్యం బైనయాశే క్లిష్టానంబున జరకాలంబునంబట్టి యెట్లు వేగించుచున్నదా
 న చని పలికి కలభాషింఁ బలిచి యొచ్చెలున మనకు నవ్వలఁ జనవలయుఁ గద
 మిక్కిలి ప్రొద్దు పోవుచున్నయది శక్తిం బూజించి పోవుద మాయమ్మచేత నని
 పించుకొని ర మ్మనుటయు నది భయాకులమానస యగుచు వృద్ధాంగనం జూచి.
- క. ఏ నొంటిఁ బోవ వెఱతుక, లోనికి నోయమ్మ నీవునుక రాంగదె నా
 ణో నన నెవ్వరు నేటికి, నే నుండంగ ననుచు సిద్ధుఁ + డింతిం బలికెన్. 115
- నీ. పలికి యప్పటిదానిభయచేప్త భావించి, యిమ్ముదిజంతచే + నిది యొకింత
 యే మైన నాతలంపెఱిగెఁ గాఁబోలు విఘ్నంబేమి యగునో విలంబ మైన
 నని సిద్ధుఁ డాత్మలో + ననయంబు వేగిరి, పుచు నోసి చెల్లి యిమ్మునలివగ్గు
 నీకుఁ దోడ్త వచ్చునో కలదో మఱి, యే మైన ననుచు నాఁయిగురుఁబోడి
- తే. కొప్పుఁబట్టితివంబోవ + నప్పడంతి, ప్రాణభయమునఁ గలఁగి యోయవ్వ నీకు
 విడ్డనే కావవే నాకుఁనడ్డ పడవె,యనుచు నావృద్ధ నారిమాంటునకు నొదిగె.

- క. ఆవృద్ధనానియును గరు, శావిలమతి యగుచు నాభియాన్త మృగాక్షి
దా వెనుక నిముసుకొనుచుం, గావుము కావు మని వానికరములు పట్టెన్.
- సీ. పట్టిన నతఁడులో • పలికి రాకుండవి, ఘ్నుము నేసె దింతియ • కద యటంచు
దద్దేవి కిచలుము • దఱుగాదె యంచు న, పుడఁతిచేతులు నుల్చి • పాఱద్రొబ్బి
బలిమిఁ దార్కొని కలభాషిణివేనలి, యొకకేలఁ బట్టి వేఱొక్కకేల
నొఱుగ గత్తి వెఱికి సిఁకొప్పన మిదె యంచు, సత్తికిఁ గత్తిచే • యెత్తిమొక్కి
- ఆ. ప్రేయఁ బూన దీని • ప్రేసిన నిద్దేవి, యాన సుమ్ము సీరు • ననుచు డాసి
యానెలంతమెడకునడ్డంబుగా మెడ, యొగ్గె వృద్ధనతి యనూనకృపను. 119
- వ. ఇవిద్ధంబునగ గలభాషిణికంతంబునకుఁ దనకంతంబు నడ్డంబుఁ జేర్చి వేటి కను
వీక దాని నిరుఁగేలం బాదుగఁ బట్టుకొని పరమకరుణాపరవశత్వంబునఁ దొలంగక
యావృద్ధభామిని యోలుసిద్ధుండ సీకుం గార్యసిద్ధి గాదునుమీ యద్దేవిమీఁది
యాన నతిక్రమించిన ననుచు నోమహాశక్తి నన్ను సత్యవచనం గావింపుమీ య
నుచు నుండ సతం డఖండగోషంబున మున్ను దానిమెడ ఖండితంబు నేసి విచి
త్రవేగంబునఁ గలభాషిణికోప్పఁ బట్టి పట్టెంబు ఝుఱిపించి ప్రేయ నెత్తుట
యు నెత్తినచెను తత్త్వణంబ యాదుకొని మృగేంద్రవాహన నిజపథసముల్లంఘ
నోత్సాహసాహసదోషదూషితుం డగునతని నతిదూరంబునం బడవై చె సుము
ఖానత్తియు నట్లు సంప్రాప్తి బై నయసివిఘాతంబునం దనజరద్దేహంబు నడిన
ట్టిక్షణాబుసంద. 120
- సీ. నిగుచుండురు నవ్వు • నెమ్మాముసిఁజోడ, నిరులు గ్రమ్మెనువేణిభరముజోడ
నాకర్ణలోలంబు • లగునేత్రములజోడ, దళుకొత్తుచెక్కుటద్దములజోడ
నిగుల మిఱుఁదించు • దిగిచనుగనజోడ, లలితంపుబాహువల్లరులజోడ
నతికృశత్వమున జువ్వాడుమధ్యముజోడ, నభినవం బై ననూఁగారుజోడ
- శే. నలువమీఁదికిఁ దొలఁకును • వర్ణపులి
గునునితంబప్రభావరం • పరలజోడ
మహితసర్వాంగలావణ్య • మహిమజోడ
నమరుప్రాయంపురూపు చిత్రముగఁ దాల్చె. 121
- శే. శాల్చి యావికచోత్పల • దళనిభాషి
కనుఁగొనియె నభిమున శక్తి • కరవినున్న
గాత్రు సిద్ధుని నెకకేల • గత్తి యొక్క
కేలఁ గలభాషిణిని విడ • చనంగ. 122
- క. ఆకరణిఁ జూచినది యై, యాకలభాషిణియనన్ధ కాత్మ • గలఁగుచున్
వ్యాకులత నొందె దనచుచి, రాకాంతీతసిద్ధిపెంపు • నరయనిమదితోన్. 123

సీ. అంతః గ్రమంబున • నానరోజాక్షి సం, సారస్వభావవిచారమహిమ
వలనఁ దద్దుఃఖంబు • వారించుకొని దానఁ, దాను భోగ్యార్థచింతనము నదలి
దేవినత్మపఁ బ్రసాదించినయట్టిజ, వ్యవపునత్వము వృథా • చనక యుండ
యోగవిద్యాభ్యాసఁనోపయోగంబునఁ, గడపెదఁ గా కంచు • విషవ కెప్పుడు
తే. యమనియమవర్తనములతో • నాననాదు, లభ్యసింపఁగఁదొడఁగెనఁత్యాదరమునఁ
దాను మును విన్నభంగుల • దాపుగాఁగ, నచటిశక్తినిగురువుగా • నాత్మనునిచి.

వ. అంతటం గలభాషిణి యచ్చటికేగుడెంచి యాచంచలాక్షి నీక్షించి నీ వెగుడును
డివచ్చి తెట్టిదాన వని యడుగుటయు నప్పడంతి యేను మును నీకు నక్షణిడి
సిద్ధునిచేత ఖండిత యైనసుముఖాసత్తి యనువృద్ధవనితం జమ్ము క్రమ్ముట నిమ్ము
హాశక్తికారుణ్యశక్తివలన నిట్టియెలప్రాయంపుసొంపు నడసి యున్నదాన నను
తత్ప్రకారం బెఱుంగించి యోకలభాషిణి యట్లు సిద్ధునితోడ నిమ్ముహాశక్తిచేత
దూరవిక్షిప్తవై యెచటం బడి తేమియునొవ్వక యిట్లు దిరిగి వచ్చుట యన్యు
బగుచున్నది యనుటయుం గలభాషిణి యోయమ్మ ధర్మగుణంబున నిమ్ముహా
విని మెప్పించి యిప్పుగిది నీవు దిరుగం బ్రాయంబు గనుట యద్యుతంబు గాక
తటిమహాపుణ్యనిధి వై ననీకారుణ్యంబు గలుగ నే దిరిగి వచ్చుట యోయమ్మ
తంబు నావిధం బంతయు విన్నవించెద నని పలుకుచుండ.

125

క. బంధురవీణానహిత, స్కంధముతో రత్నమాలి • కాఘటిత జుగం
బంధముతో నంతట మణి, కంధరుఁ డచ్చటికి వచ్చె • గంభీరగతిక్.

126

క. వచ్చినఁ గని యతిమోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప మ్రొక్కె • నతని కితము దా
నచ్చెలువఁ జూచి మోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప వికసి • తాననుఁ డగుచున్.

127

క. ఓహూహూ మాబంధు, వ్యూహం బంతయును వచ్చి • యున్నట్టియ్యె
నాహృదయమునకుఁ బరమ, స్నేహనిధిక్ నిన్నుఁ గనుట • నేడు లభానన్.

మత్తకోకిల, మచ్చెకంటి మముం దలంతువె • మానసంబున నిందు నీ
వచ్చు పెట్టు కడుక్ విచిత్రము • ద్వారకాపురి వాయ నీ

కిచ్చ పుట్టుట యెన్నఁడుకమటి • యిట్ట పేగి యెఱుంగ నీ
వచ్చెలులే మణిగేహములే సిరు • లట్ల యున్నవియే కదా.

129

సీ. ఉత్తమశ్లోకుఁ బయోజాక్షు సేవింప, నేగి తే యీవెన్న • నెన్నఁడైన
నాజగత్పతి తొంటి • యలవజ్రమణినభ, కేతెంచి కొలువు సేయించుకొను నె

తనసేవగాఁ బురం • దరుండు గట్టించుకెం, పులహజారము కడ • ముట్టెనెక్కొ
మనవీణియ లడం • చుకొని భ్రమయించు నీ, లపుటరుంగులకుఁ బో • నిపుడుగల నె

తే. యంతకంతకు వర్ధిల్లు • హరికుమాళ్ల, బలగమున కిది చాల దక్ • తలఁపునోడ
దిరుగఁ గట్టిత మనుపైఁడి • గరడిసాల, యట్ల యున్నదియే విక • చాబ్బనదన.

130

మ. చిగురుగజోడి యెఱుంగుడే యదవతిఁ దీర్చి తెవ్వకే నిగు లే
రు గదా యగుచును శంకర గ్రమ్మఱితిఁ జూరుద్యూతగేహంబు క్రొ
త్తగ నీ వొక్కటిఁ జూపఁ దోడ్కొని చనుగఁ దచ్చొక చౌవంచు
త్తిగ భారా దుగ యంచుఁ జల్మకొద లుదీపింపఁ దా దవ్వలన్. 131

చ. కుటిలక చా యెఱుంగుదువెఁ + గొబ్బున్ననే జని కొల్వుకూట మొ
క్కటికడ నున్ని యారయకఁ + కట్టెదటా బటికంపుగోషఁ బ్ర
స్ఫుటముగ దానియందు హరిఁ + జూచుచు మ్రొక్కఁగ వెన్ననుండి య
ట్టెలు మొగ మాచు నవ్వె సభఁ + యెల్లను దన్నుభిత్తి యున్నదే. 132

క. అని యడిగిన నన్నియు శో, భవ ర్తనఁ దొంటియట్ల + భాసిల్లెను నో
యసఘ సురరాజు సేవయు, ననుపమముగఁ బూర్ణ మయ్యెఁ + నని యడి నలిగెన్.

వ. అని నలిగిన నతఁడు. 134

సీ. సంగీతవిద్యాప్రసంగంబునందై న, మముఁ నలగుతువు లేదో + మనసునందు
దనుజారి కే నొనర్చినదండకంబు నీ, వెగ దై న మణి నెలఁలుచి నొక్కొ
లుప్పుడు నారదుఁ + దప్పటప్పటికివ, చ్చునొ రాడో ననుదేసఁ నూనుఁ గొలువ
నాలోకవిభునతుల్ + మే లేర్చి లుచ్చిన, వీణ యే మయ్యెఁ దే + విచ్చుకొని
శే. నేమియేమియొ నాడు నీహృదయమునను
గోర్కె యొక్కటి గలుగుట + కొమ్మ విడిచి
నది ప్రవృద్ధింబుగాఁ బెంచి + యాత్మలోన
విడిచిపెట్టితొ వీణపై వేడ్క లెల్ల. 135

చ. అనుటయు లజ్జ నజ్జలరుహాసన లుగుచుక యోర గాఁగ నం
చినమొగ మొప్పు నేమనుచుఁ + జెప్పెద దాననచేసి కాదె యో
యసఘచరిత్ర నాకుఁ గలఁయట్టిబలాగము లెల్ల భాసి ల్లు
ఘనగహనప్రదేశములఁ + గచ్చునఁజూటులఁ గుదితిగ గవన్. 136

వ. అని నలికి తనగానవిద్యాభ్యాసవలనమాన్య యై నదిమటఁ దనయన్నచోటికి
మణి స్తంభుండు వచ్చినప్రకారం బెఱుంగించి యతఁడు దూరదృష్టిదూరత్రేణ
శక్తిబలాబునఁ దనకుం జెప్పినయర్థము సకలంబును జెప్పి తన్నునతఁడు మృగ
ద్రవాహనాభవనంబునకుం దెచ్చినతెఱుగును బలికళుకరితోద్యమప్రకారం
బును సుముఖానతి తన్నురక్షించుటయు వివరించి యాపుణ్యసాధ్య యీయను
యని యాయక్కం జూసి తత్కులస్థానవర్తనంబులు దెలిపి యోగార్థి న్యోమ
యిక నాకు నీచందంబు వివలయు నవ్విధంబున రంభచేత నీతఁడు విఘ్న
బు నొందుట యామణి స్తంభునిచేత నేను విన్నప్రకారంబు వింటివి కదా య
టమీఁదటిభవదీయవర్తనం బెఱుంగింపు మనునంతట మణి స్తంభుండు వచ్చు
టయు నిప్పుడే జెప్పినసిద్ధుఁ జితం దని చూపిన నితఁడా యని దరవాసతనికనితా

నను డగుచు మఃశికంధరుం డతనిం దగుజెఱుంగున సంభావించె సతండును.
క. ఇచ్చు దదాగమనమునకు, నచ్చెరువు జనింప నిది మహాశ్చర్యము మీ
రెచ్చటనుండి యిచటికి, విచ్చేసితి రని విసితవృత్తిం బలికెన్. 138

సీ. పలికి యంతటఁ గలభాషిణిఁ జూచి యో, యింతి నీకె వెదకితి + నెల్లచోట్ల
నెందుఁ గానక చోద్య + మందుచు నప్పుడ, క్కడ నుంటి విప్పు డిక్కడికి వచ్చి
తని పల్కుచును సుముఖాసత్తిఁ జూచి యెచ్చటనుండి వచ్చి తిచ్చటకి నీచు
పే రెద్ది యని తత్ప్రకారంబు దానిచే, తన విని వెఱు గంది + వినుతి చేసె
తే. నాసతి యతనిఁ గనుఁగొని + యరుదుపడుచు
నిట్లనియె నోయిసిద్ధుండ + యెచటఁ బడితి
రీవుఁ గలభాషిణియును నిద్దేవిచేత
నట్లు సరభసవిషీవు + లగుచుఁ బోయి. 139

వ. మీర లేమియు నొవ్వక తిరిగి నచ్చటయు నచ్చెరువై యున్నయది నాకు
నితయు వినిపింపవలయు ననిన వినిమఃశిస్తంభం డోయంబుజముఖ నీకు నట్లు
వినుపించెద విను మదియ కాదు మఱియు నెన్నియేని విచిత్రంబులు గని నచ్చి
నాడ నది యొక్కరితోడం జెప్పెడునందాక హృదయంబు వేగిరవడుచున్న
ది గావున నన్నిటం బూజ్యురాల వైననీకు వినిపించెద నని యిట్లనియె. 140

ఉ. ఆవిధి నీపయిం దెగి మహాదాశయంబునఁ గన్ను గానమి
దేవతమీఁదియానయు గఃశింపక యాకలభాషిణి శిరో
జావళిఁ బట్టి త్రుంచుటకు + నాయుధ మెత్తితి నెత్తినట్టికేల్
దేవి వహించి వైవఁ జనిఁతిం గడు దవ్వగ నివ్వఘాటితోన్. 141

మ. అనుషున్ నీ విది చెప్పుఁగా వలవదే + నామున్న యీరూపుఁ గై
కొని వీక్షించితి నిన్ను నీచిగురుటాకుంబోడిమూర్ధంబు వ
ట్టినకేల్ పట్టినయట్ల యుండ దృఢముఁష్టిం బూని బల్గత్తి యె
త్తినకేల్ లెత్తినయట్ల యుండ దివి నుద్వేగంబునం బోవుచోన్. 142

క. వినుపింపు నాకు నట మీఁ, దన సతఁ డిట్లనుచుఁ జెప్పె + నట్లురువడి వ
చనమున వైచినగతి నభ, మునఁ జని మఃశికంధరునితపోవనభూమిన్. 143

క. ఇత్తరుఃశియు నేనును నెక, మెత్తనిక్రాత్తలిరుఁబాన్పుమీఁదఁ బడితి మో
మత్తేభగమన యట్లే, సత్తియుఁ గృపసేయఁ బోలుఁ + జావక యుండన్. 144

క. మునుపటిభయమున ప్రూన్పడి, యునికి నపుడు చేతికత్తియును దనదుశిరం
బును విడువఁగ నెఱుంగనినను, గనుఁగొని నెమ్మేను మిగుల + గడగడనడకన్.

సీ. అమృతంబు దొలకున + ట్లమరంగ వెల్వెల, బాటుముఖేందుబింబాబుఁగో
బాలకర్ణద్వయాకులంకపంబు లై, తల్లడం బందునేత్రములతోడఁ

- గడుఁ జెమర్చినయట్టికలికి లేఁజెక్కుల, నంఁటెడువిగళత్కఁచాఁగితోడఁ
నలిగుబ్బసాలిండ్ల • నిలువ కి ట్టట్లు సం, త్తోభించుఁపయ్యెదఁకొంగుతోడ
శే. వెఱపు నొకయొజ్జ యై వింతఁవిలసనములు
గఱపఁ జూపట్టుసౌందర్యఁగఱిమతోడ
సరభసాకర్షణతోభఁచకత యైన
నుదనుజయలక్ష్మిలీల నిఁమ్మగువ దసర. 146
- క. కనుఁగొంటిని గనుఁగొనునం, తన మన్నభవశుఁడ నగుచుఁ • దగఁ బరిరంభం
బును గావించితి నేఁ జే, సినపాపముఁ జెప్పవలయు • శీతాంశుముఖి. 147
- మ. అది సైరింపక బాల పేరెలుఁగుతో • నాక్రోశముం జేసి న
న్నిదె యీసాతకి బల్లిఁ బట్టెఁడు గృహ • వీక్షింపరే కావరే
సదయత్వాబున నొప్పునత్పురుషు లిఁచ్చో నెవ్వరుక లేరె యా
పద వారినప శిరఃస్థలార యని యాపద్దాక్షయత్యంతమున్. 148
- న. అస్పృశు. 149
- క. నెఱయఁగి సనహ్యా మగును, మొఱి వీనులఁబడిన మిన్ను • ముట్టునెలుఁగుతో
నెఱనకు నెఱనకు మే నిదె, పఱతొచితి నత్వరముగ • భాషిని యనుచున్. 150
- క. నెఱవక యెవ్వఁడురా నెత, పఱపెను ని ట్లతిన నెందుఁ • బాటినఁ గూడం
దఱిమదఁ దలసరములతో, బఱకెద ననుచుక నితాంతఁభీషణగతితోన్. 151
- చ. బసపొదెల్లు నెల్వడి రఁయొద్దతుఁడై నలకూబరుండు రాఁ
బ్రకటముగాఁ గనుఁగొని యభంగురభీతిఁ గలుంగి దీని నే
నిసలమనోధృతిక విడిచి • వేగమ దవ్వగఁ బాటిపోయితిం
బ్రకునితుఁడై యతిండు ననుఁ • బాయక వెన్నొని పట్ట నుగ్రతన్. 152
- న. అట్లు కూరిముట్టి పట్టుకొని. 153
- శా. ఓరీ యెవ్వఁడ వీవు పోతరముతో • నున్నాది వై యిప్పు డే
నారొ బట్టితి బెట్టుగా మొఱి యిడక • నాదండ నీదుండగం
బా రా ర మ్మఱు దానిఁ జూపుదువు ప్రాఁయశ్చిత్త మామీద నీ
కేరీతిం దగు నట్లొనర్తు నని తా • నెంతే నమర్నంబునన్. 154
- వ. కొంతమేర నన్నుం గ్రమ్మఱఁ దెచ్చునంత. 155
- సీ. తిరముగామునవమిఁవిరియఁబాఱెడుకొప్పు, తోడ్తోడనొక కేలఁదుఱిమికొనుచు
వల్లెవాటుగఁ గొంతఁవలువ చగ్గవ నిల్పి, పెఱచేత నీవి గఁల్పించుకొనుచు
నునుట్టిపై నెక్కింతఁచెదరినముంగురులే, పాపటకును బొందుఁపఱచుకొనుచు
సారెకు జారెడుఁశ్రేణకల్వారంబు, లందంద మూఁపున • నానుకొనుచు
తే. జెమట నంటినపానువుఁ • జివురుదునుక
లడనెడ నఖితుతాశెంకఁ • దడవుకొనుచు

రంభ యే తెంచె మిగుల సంరంభ మమరఁ
దొలుతఁ బ్రియుఁ డేగుదెంచినఁ త్రోవఁబట్టి.

156

శా. ఈలీలం జనుదెంచి యక్కటకటా • యే మంచు నిక దూఱుదుం
గేలం గైదువు గీదు వేమియును లేకేయిమ్యైక వత్తురే
చాలుక దూరము గాఁగ నేనిదె పరిశ్రాంతిం గడుక నొచ్చితిం
జాలుం జాలుఁ గరంబు మెచ్చుఁ దగు నీచందంబు ప్రాణేశ్వరా.

157

వ. అని తనదుప్రియుం బలికి నన్నుం గనుంగొంచు నతనితోడ.

158

క. వీడె యల్లన్యాయపుఁ, బోడుములకుఁ బూనినట్టిపుణ్యుఁడు పూవి
ల్కాఁ డోవల్లభ యెంతటి, వాఁడైన నగుక విశంకవర్తనుఁ డెందున్.

159

క. ఆయింతి యెందుఁ బోయెనో, కోయనుటయు దానిఁ జూపుకొఱకు నె
యియయ్యుఁ బట్టి తెచ్చుట, యెయంగనయిప్పుడనుటయునుగృహపుడనె

వ. ఆయింతిం జూపక యితం డింక నీముందట నెందుఁ బోయెనుఁ జెయి నదియె
నుచుఁ బ్రార్థించి.

161

తే. విభునిచే విడిపించె నఁవ్వెలది నన్ను
నేను వారలఁ దోడ్కొని • యీనెలంత
యున్నచో టారయుచు మును • పున్నతలిరుఁ
బాన్పుఁ జూపితిఁ గాన నిప్పుడెతి నచట.

162

క. తానును మనతోల్పటియీ, పానుపుఁ జేర్చుకొనఁబోలుఁ • బడితెకు ననుచున్
బోనీ సిద్ధుఁడు గాన న, నూనం బగుసిద్ధశయ్య • కుచితుడ యనుచున్.

163

క. అట్టియెడ నచ్చుట నా, పట్టముఁ గని పుచ్చుకొనియె • జాలస్యసుతు
డిట్టివియుఁ దనకుఁ గొన్నియె, గట్టిగ నీజోగి బంటు • గదె యని సగుచున్.

164

తే. బంటు గా కున్న నిది యిందుఁ • బాటనైచి
వెల్లనే యని నవ్వె నఁవ్విబుధకాంత
యంత నన్నియు నయ్యె నఁయ్యతివ నెచట
నడచి తని నన్ను ధట్టించి • యడిగె నతడు.

165

నీ. కినుకతో నిల్లెంతయును బెదరింపుచు, బిటువీచు సేయఁ దఁత్త్రియవధాన
నీనితో నిది యేమి • విడిచిపెట్టుము వీడు, తను నట్లుడించి వెల్లిస నెడు
యాయింతి డాగి యెం • దరిగెనో యెచటజూ, పెడునంచు ననువిడిపించి
మనమింక వెదకుద • మని తానునాతండు, నేదొల్లఁ బాటిపొయిన తెయవ్వు

తే. జనియె గడు దవ్వగాఁ గుచఁస్తబక మొకటి
నరునిభుజముతో నొఱయ నఁవ్వలితదంస
భాగమునఁ దనకోమలపాణిఁ జేర్చి
యనుపదంబును రోమాంచితాంగి యగుచు.

166

- ఉ. ఏనును నారివెంబడిన • యేగితిఁ బాయక యింతనంత నెం
దేసి మనోభవక్రియల • నింపున నేమటి పెట్టిపోవునో
యానలకూబరుండు మదు•దగ్రకృపాణము నంచు దాని న
న్యూనగురుప్రసాదమహి•మోన్నతిఁ గాంచుటఁ బాయఁ జాలమిన్. 167
- చ. అదియును గాక యావిపిన • మంతయు నెంతయు సావధానతఁ
బదిలము గాఁగ నప్పడఁతిఁ • బాయక యప్పుడు దూరదృష్టిచే
నెదకీ కిసంగ లేక కడు • విస్మయ మందుచు నేమి మాయయో
ఁగిది యని వీరి కై న నెక•యీగడ వెల్లనొ యంచు నేగితిన్. 168
- క. అంతట నాయిరువురు న, త్యంతము సంగాంగస క్తి • నాత్మలు గఱఁగన్
గింతుక్రీడలు గైకొని, రెంతయు నెడ గలుగ నేగి • యేను నిలిచితిన్. 169
- శా. ఆలీలఁ రతికేళిఁ దేలి తుదయం • దాయిద్దఱుం గేలిభి
న్నాలంకారము లొక్కొక్కరికి నిం • పొన్లుగా దిద్దుచున్
లోలత్వంబున నుండు సచ్చటికి నా•లోలత్వదశ్రేణివో
స్వాలోకింపుచు రంభ వేటొకతె డా•యక వచ్చెఁ జిత్రంబుగన్. 170
- ఆ. సచ్చి రిచ్చవడియె • సచ్చెరు నందుచు, సచ్చకోరనయన • వచ్చు టరసి
యద్భుతంబు నొందె•యక్షేననుతుండు న, విధముఁ జూచి యేను•వెఱుగుపడితి.
- ఉ. అంతట యక్షరాజనుతుఁ • డాకరణిం జనుదెంచి యున్నయా
కాంతప్రకారముం దనదు•కాంతప్రకారముఁ గొంతప్రొద్దు వి
శ్రాంతి మహావధానమునఁ • గ్రమ్మటిక్రమ్మటి చూచె నెందు నొ
క్కింతవిభేద మేర్పడిని • కెంతయు సద్భుత మావహిల్లఁగన్. 172
- క. ఈమాడ్కిఁ జూడ నను న, క్కామినిఁ గడుఁ దిరిగి తిరిగి • కనుఁగొనియెదు నీ
నేమి యిది నాకుఁ నెవునూ, నీమది యని యతని నతిని•నెలఁతుక పలికెన్. 173
- న. ఇట్లు పలికిన సతంఘ.
- శ్లో. నినుప్రతిబింబ మదియు దా•నిప్రతిబింబ
మీనై యే మని చెప్పెదు • నిగురుబోడి
యేర్పఱుప రాక యన్నవా • రీపు నదియు
దీని కరు దంది చూచెదఁ • దిరిగి తిరిగి. 175
- క. తుద నేమిచెప్ప నాదం, డు దొలంగిన దానినినుఁ ద•డంబడ కుండఁ
మదిలోన నేర్పఱుంచుట, నుదుర్లభ మ టన్న సతని•నుదతి గలఁగుచున్. 176
- నీ. అ ట్లేనఁ బ్రాణనా•యక నినుఁ గొగిటఁ, బాయ నే వెఱతు నీ•మాయలాడి
యీరూపుతో మనఁకడనేయ నేతెంచి, నదియొ తొల్లియునొక్క•యసురజంత
జనకసందినకు రా•మునకును నెడనేయఁ, గడఁగి వచ్చుట వినఁబడుచు నుండుఁ
గావున దీని ని•క్కిడఁ బట్టపట్టిన, నుండంగ నిచ్చిన • నెప్ప కుండు

- తే. వట్టిమొగమాట లాలించి ♦ గట్టి గాఁగ
నదరవై చుచుఁ జను మంచు ♦ నౌర నీవు
గదలెడు ను మంచు సంభ్రమం ♦ బొదవ సపుష్ప
కాంతుకంతంబు నెకకేలఁ ♦ గాఁగిలింపె. 171
- క. క్రొత్తగ వచ్చినరంభయు, నత్తెఱఁ గంతయును గని కఃరాంగుళి నానక
హత్తించి తలఁ గడల్పుచు, నుత్తలపా శేర్పడంగ ♦ నున్నురు మనియెన్. 172
- ఉ. అక్కమలాక్షిఁ జూచి యలఃకాధిపనందనుఁ డోపడంతి నీ
వెక్కడనుండి వచ్చితివి ♦ యేటికి నున్నురు మంటి నీకు నీ
యక్కజ మేల వచ్చెను మఁదంగనరూపముఁ దాల్చి తేగతిఁ
రక్కసివ్రా పిశాచివై కఃరం బిది చిత్ర మెఱుంగఁ జెప్పుమా. 173
- క. అన నయ్యంగన నా కే, మన నోరున్నయది మీర ♦ లనినంతయుఁ జె
ల్లున మీ కౌఁగాములు దె, ల్ప నుపాయం బొకటి గానఁబడునందాకన్. 174
- ఉ. రక్కసి వన్నఁ గా ననఁగ ♦ రాదు పిశాచియు నౌదు నాదురూ
పెక్కడఁ దాల్చి నేరిచియొ ♦ యిమ్మెయి నెంతయు హత్తుకొన్నయీ
చక్కనిముద్దరాలు తనఁసత్యము లోక మెఱుంగ నింకఁ దా
రక్కసియో పిశాచియొ తిరంబుగ నేర్పడి పోవునంతకున్. 175
- క. విను మాయేర్పాటు దనం, తన యగుచున్నయది యెట్లుఁ ♦ దప్పదు సత్యం
బనఁగా దైవం బనఁగా, జనులకు లేకున్న నెట్లు ♦ జగములు నడుచున్. 176
- క. దైవం బనఁగా నా కింక, నోవల్లభ వేఱ యొక్కఁ ♦ డున్నాఁడే యా
దైవమవు నీవ చేయం, గావలసిన నీవ చేయఁగల వేర్పాటున్. 177
- నీ. అల్లప్పు డొకచోటఁ ♦ జల్లనిసురపొన్న, నీడమెచ్చుచును నాఁతోడఁ గూడి
యందుఁ బల్లవశయ్యఁ ♦ గందర్పకేళి నిం, పొందుచోఁ బడమటియందు మోసె
పనితయాక్రందనఁధ్వని వినఁబడుటయు, నీవు డిగ్గున లేచి ♦ పోవుచుండ
నేను నీతోడన ♦ యేతెంచుచో నొక, యిట్టి డాపలివంక ♦ నేగుటయును
- తే. జూచి నిలిచితి నేను నిల్చుటఁ గనుఁగొని
యెచట నెట్టిది హత్తెనో ♦ యెఱుకపడద
వేగిరించక నీవ భావించుకొనుము
కల్లనిజములు క్రమముగాఁ ♦ గానవచ్చు. 178
- చ. అనుడుఁ గుబేరసూనుమొగ ♦ మారసి తత్ప్రియ యొక్కకేల నా
తనిమెడఁ గాఁగిలించియ యుదంచితహాసముతోడ నిట్లనుక
మనచరితంబుఁ జెప్పెను సఁమస్తము వేల్పులసాని చెప్పిన
ట్ల నిజము గాఁగ నివ్వరవిలాసిని యెచ్చటనుండి చూచెనో. 179

శే. అనుట నపు డట్ల నినుఁ గూడి యబరిసదియు

నట్లు నీ వేగుచో వచ్చినదియుఁ దాన

యగుచుఁ దోఁప సం దదికి యె డ్లాడ నేర్చె

మగువ గామర యిది పెనుదగర గాని.

186

ఉ. ఇప్పుగిదిగ్ మదాకృతి వహించి నినుక సనుఁ గాయఁ జేయ నే

చొప్పున నైసఁ దాఁ గలయఁ జూచు దురాశలమాయలాఁడి నా

తప్పక యీతఁ దత్తదాచితంపుఁగుయుక్తులమాట లెన్నియే

నొప్పుగ నాడుకో నెఱుంగఁ కుండునె నిట్టివి చెప్ప నేటికిన్.

187

క. విను వల్లభ క న్నుండఁ గను నాపం దివియ నేర్పుగలమునిము చ్చీ

ననిత తగ దిచట నుండక, వెనుకను దిద్దుకొన వచ్చునే యొక టైనన్.

188

స. అని యచ్చటఁ దన్ను నిలుననీక పోదోలుటకు నిజవల్లభుని సత్వరంబుగా బోధిం

చునాచుచలాక్షిఁలుకులకు నలుక బలియ మనంబు సైరింప లేక యాకంబు

కొది దాని నధిక్షేపించుచు నిట్లనియె.

189

క. త్రుట్లంగ నేటికి నిలునిలు, మిల్లలికినఁ బండు వగునె యింతటిలోనే

వల్లభునకుఁ గడు వచ్చిన, యిల్లాలవె యేను లాఁతిఁ నే పోదోలన్.

190

క. మగఁ డాపట్టాబునఁ దలఁ, డెగఁ గొట్టినఁ గొట్టుఁ గాక యెక తేరంగ నీ

తగవిడిచి పోయెదనె ప్రా, నగ నాకాణాచి యైనఁవలపులపంటన్.

191

క. ఈగీతిని నుద్వల్లభుఁ, గోరిక మెడఁ కఁగిలించుకొని నీ వుండక

సైరించుటకొఱ గా దిది, రా ర మ్మిక నోర్వఁ జుమ్ము యెవే యనుచున్.

192

క. వెడదెరువు లిచటఁ జెల్లపు, పుడమి నహహ దొంగ లానఁబాడిచినఁ గోకల్

విడుతురె గడితునే యె, క్కడి గతిమాలినపిశాచికపై నీమాటల్.

193

స. అనుటయు నానిగితి సైరింపక.

194

మాసిసిన్యత్తము. అంత మదింపకువే యని పల్కిన యంత మదింపకువే యనుచుక

గంతు లడఁచెద లె మ్మని పల్కిన యంత లడఁచెద లె మ్మనుచుక

రంతుల నేమిఫలం బని పల్కిన యంత లడఁచెద లె మ్మనుచుక

బాతము చూడఁగదే యని పల్కిన యంత ముచూడఁగదే యనుచున్.

195

సీ. ఒట్టు నుమీ యన్న యొట్టునుమీ యంచు, నేమేమి యనిన నేమేమి యనుచు

గాసిగదే యన్న యొసి గదేయంచు, నిం కేల యనిన నిం కేల యనుచు

నోసి పోవే యన్న యొసి పోవే యంచు, నొ నంటి వనిన నొ నంటి వనుచు

మఱువకు మిది యన్న మఱువకు మిది యంచు, నీవెంత యనిన నీవెంత య

తే. నొకఁడె మగనికి నాసింపు దనిన

[నుచు

నొకఁడె మగనికి నాసింపు దనుచు

- బట్టి యాడె నారంభత్తోఁ • బ్రథమరంభ
ప్రియుఁడు నిలు మన్న నిలువక • పెద్దరొదగ. 19
- చ. జగదప్రసూతిన త్తరువు • సారెకుఁ గోరుచు వీరి వారినికొ
దగితెడుతందనాలజడ • దారి పొరిగిభారిఁ గూచె నీచుచుకొ
మిగులఁగ వీణె మీటుచును • నేఁడు పడంతులయొద్దను గవకొ
నెగడెడువిందు గల్గె నని • నెమ్మది మెచ్చుచు వచ్చెఁ జెచ్చెరన్. 19
- క. వచ్చినఁ గుబేరనూనుఁడు, నచ్చెలువలు నెదురు గాఁగ • నరిగి యతఃపక్షకొ
నిచ్చుల మగుతాత్పర్యం, బచ్చుపడఁగ మ్రొక్కి రతఁడు • నల్లన నగుచున్. 19
- క. నలకూబర నీ కిం దే, చెలున ప్రియవహూనీ నాకుఁ • జెప్తమా దానికొ
దెలియక దీవింపగరా, దలకుఁ జొకరొకళ్ల ప్రియ • ననుచుకొ మిమ్మున్. 19
- మ. తనకంటెం బ్రేయ నీకు లేదు తనసొం • దర్యంబె సొందర్య ము
చును గర్వింపుచు నున్న రంభమదముం • జూడఁగ లే కిట్లు దా
నిని నీవే నృజియించిఁగో యిదియ తా • నీఁగోడఁ గ్రీడింపఁగా
దనమే నొక్కటి చాల దంచుఁ గడఁకొ • ద్వైరూప్యము దాల్చెనో. 20
- తే. ఎట్ల యైన నీప్రేమ యీ • యిరువురందు
సమ మగునొ కాదొ చెప్పమా • చాలఁ దడవు
వీరిఁ బోరించి తవ్వేడ్క • విరియఁ జమ్మ
లేక కనుఁగొంచు నుంటి నే • నాకసమున. 20
- క. అనుటయు నే నెక్కడ వీ, రిని బోరించితి నయో వి • రించితనయ నా
కును వీరలనమరూపత, యును బోరును వెఱఁ గొనర్చు • చున్నది మిగుల. .
- చ. అని పలికి మున్ను దా నందు నెక్కరంభఁ గూడి క్రీడించుచుండి యప్పు • డా
దూరంబున వనితాకృతంబై నయాక్రందనంబు వినంబడినఁ గారుణ్యసాధ • న
బున నద్దిక్కునకై చనుటయు నంతం దనదృష్టిపథంబునఁ బలాయమా • న
గునన్నుం దరిమి పట్టుకొని యొకకొంతదప్పు దిరుగఁ గొంపోవుటయు నెచ్చె • కి
కిఁ దనకాంత గూడ వచ్చుటయుఁ దత్పార్థనాబున నన్ను విడిచి యి • య
విహారంబుల నదియుం దానుఁ గొంత ప్రొద్దుపుచ్చుటయు నంత రెండవ • య
వచ్చుటయు దానివచనప్రకారంబును గలహాథంగులుం జెప్పి యానల • య
రుం డాయద్దఱురంభలయందు. 20
- సీ. తా నటమున్ను క్రొ • త్తగఁ దీర్చినట్టిక, స్థూరికాతిలకంబు • సొంపుఁగోడఁ
గన్నె గేదగి గేకు • లన్ను నగాఁ గొనల్, గాన్పించ నిడినకీ • ల్గంటుఁగోడ
బంగారుపన మించు • పననిపుప్పొడిరేఖఁ, జూపట్టు పాపట • సాబగుఁగోడ
సరివాటు గాఁగఁ గే • సరములు గ్రుచ్చిన, కురువిందవిరిగబ్బు • సరముఁగోడ

- తే. నొప్పు మీఱుచు నున్నట్టి యొకతెఁ జూపి
యీసరోజాయతాక్షియు + నేను నున్న
చోటి కింతకుము న్నావఁధూటి వచ్చె
ననుచు రెండవయింతి సమ్మనికెఁ జూపె. 204
- ఉ. చూచిన నాలతాంగి యజఁనూనున కంజలి చేసి యోమహఁ
తాసన యల్లనాడు మము + ద్వారకచేర్చున నాడినట్టిమీ
యాపలు కింత చేసె నన + నన్యయు నట్ల యనక మునీశ్వరుం
డాపువ్వుబోండ్ల నిద్దఱ యథార్థమ పల్కితి రంచు నవ్వచున్. 205
- క. ఆమాటలు సరిదాకెఁ గ, దా మా కీపీక్షణోత్సవాతిశయంబుక
బ్రేమమునఁ జూడఁ గల్గెను, వామేక్షణలార పోయి + వచ్చెద ననుచున్. 206
- క. అనుటయు నలకూబరుఁ డో, మునివర యిద్దఱ యథార్థముగఁ బల్కితి రం
చును బల్కితి రెల్లొకొ యిది, వినవలయుం దేటపఱచి + విచ్చేయుఁ డనన్. 207
- సీ. నాడు దా నాత్మ సౌందర్యవైభవపతి, వాల్లభ్యమహిమగఁర్వమున నాడు
కొనువాక్యములు నేనువినలేక సవతియే, గతిఁ గల్గునో మీఁదుఁగంటివె యని
సట్టిమాటఁ దలంచి + యాపలు కింతసే, సె నటంచుఁ దార్కాణసేసె నెకతె
యొక శరంభారూపఁయుక్తిచేఁ బ్రియుఁగూడఁ, గాంక్షించియొకకార్యఘటనవేళ
- తే. నాదియందును నాచేత + సది వరముగఁ
దనకు నిచ్చితి ననిపించుకొనుట యిపుడు
హృదయమున నిల్చి యాపలు + కింత సేసె
ననుచుఁ దార్కాణ సేసె రెండును నిజంబు. 208
- క. నా విని యిపు డీభావం, బీవనితకు నీవనితకు + నిది యనుచు బయల్
గావించి తథ్యమిథ్యా, భావంబులు మీర లేరుపఱుపఁగ వలయున్. 209
- క. నాపుసును దభ్యమిథ్యా, భావంబుల కేమి నీకు + భావింపఁగ స్వా
భావికమే యీయాకృతి, భావము నిజ మెద్ది యీప్రపంచమునందున్. 210
- క. ని పట్టరునడ నొక్కతెఁ, జూపి యొకతె గర్వ మడఁపుచుక వలయుగతిక
బ్రాహ్మిణ వచ్చు భోగము, నీవుణ్యం బినుమడించి + నేడు ఫలించెన్. 211
- ఉత్సాహ. అనుకు నోమహాత్మ పెద్ద + లైనవారిఁ దడవుగా
నునిచి యిట్లు నట్లు పలుక + నొప్పు కేమి వచ్చునో
చనుడు నిలుప వెఱుతు ననినఁ + జనియె నాతఁ డట్ల యా
ననుచు నుచితలీల నుండు + మనుచు నల్ల నవ్వచున్. 212
- సీ. అర్థశనందనుఁ + డంతట నెప్పటి, తనపువ్వుబోడి కై + దండఁ గొనుచు
నిది యెంత లేదు నెమ్మది నిట్టివిఘ్నముల్, గుఱిచేసి మనకేలి + మఱుప నేల

- రమ్మంచు రెండవరంభఁ గనుంగొని, నీ వెంతనేర్పులు • నెఱవితేని
మాయలే యని తోచు • మాకుఁ గావున నీడు, సత్య మెఱింగించఁజాలినట్టి
తే. సాక్షిఁ దెమ్ము పొమ్మని తిరఁస్కారసరణి
దోపఁ బలికెఁ దాత్కాలికఁదుర్నివార
మారకేళీకుతూహలఁమహిమచేత
నెఱవితేనియు నపుడు దా • లేగఁ దలఁచి. 213
- ఉ. ఆసుదతిం గనుంగొని తఁదంగన యప్పుడు హెచ్చినట్టిపే
రీసున నీనడింపుచు నొకించుక నీకును సిగ్గు లేదొక్కో
దోసము గాదె యిద్దఱుఁవధూవరు లేకత మున్నచోటికిం
డాసిన నిట్టియాసలఁ గఁడంగిన నేమని చెప్ప నావుడున్. 214
- వ. ఆరంభ యమ్మాటలకు నలిగి గోపకమాయతవీక్షణంబుల నాపక్షలాక్షి నీక్షించి.
శా. ఓసీ నీకొఱగామియే యిది నిజం • బూహింప కిట్లంగజ
వ్యాసక్తుం డగునాథుచేష్టితము గా • కై నం గుజేరుండు లే
డో సుత్రాముఁడు లేడో పద్మజుఁడు లేడో ధర్మపుంబ్రాపు లే
దో సత్యంబును నిల్ప నింతన కడుం • ద్రుల్లంగ నీ కేటికిన్. 216
- క. అనిన విని నాయకాదర, ఘనగర్వము నిరసనంబు • గడుఁ జిత్తములోఁ
దనరఁగ నప్పులు కించుక, యును గైకొన కవ్వభూటి • యుద్ధతిఁ బలికెన్. 217
- క. అఱపు లుడిగి పోపో నీ, యఱచేతం బండ్లు వచ్చిఁనప్పుడు మమ్ము
గఱచెదవు గాని తగునెడ, మొఱయిడు మది మొట్టిదై వఁములు వినియెడినో. 218
- వ. అనుటయు. 219
- క. కానిమ్ము వేగిరింపకు, నీనుదుటనె ప్రౌఢు వైడిచె•నే యేదైవం
బైనను విన నిప్పుడె యిదె, నానిజ మేర్పఱచి నీకొనరైద శిక్షల్. 220
- వ. అని పలికి యచ్చోటు వాసి కొన్ని యడుగు లరిగి యంతటఁ దనకోపంబును మో
చి దీపించుప్రియవియోగదర్పితానల్పకందర్పహేతిఘాతజాతచేతస్తాపంబున కొ
క యాపడఁతి కడుం. గృశించి గళితకంకణ యగుచు నిలిచి యొక్కయుపా
యంబు చింతించి తిరిగి వచ్చి యిట్లనియె. 221
- క. నీ విచ్చో మెరియత వై, కావరమున వలసినట్లు • గయ్యాళించం
గా నెఱచి పెద్దమొఱ గా, దే వీరిని వారిఁ దగిలి • యేల వచింతున్. 222
- క. నీవును రా ర మ్మిప్పుడు, దేవసభం దేఱి యేగుఁదెంత మనుచుఁ దా
నావనజాక్షిని డగ్గఱి, తీవరమునఁ గొంగుఁ బట్టి • తిగిచెంగినుకన్. 223
- చ. తిగిచినఁ జూచితే నిను ఘ•పిం గణింపక యెంతనేతరు
డెగియె భయంబుదక్కి పెనుఁబిమ్మతిక్కసి గాక భూమిలో

- మగునయె యీగయాళి ప్రథమంబున నోర్చినతప్పు నూవె యీ
పగిది ఫలించె నగుచు బ్రయుఁ ♦ బల్కెఁ గరం బది సంభ్రమింపుచున్. 224
- క. పలికిన మన కేమీ విబు, ధులసభలోపలన తనదుఁదుండగ మెల్లం
దెలిపి తగుశిక్ష సేయుద, మలిగి యిపుడు పదర నేలయని యతఁ డాడెన్. 225
- తే. అంతఁ బ్రతిరంభ చూచి నీయూత్త లోన
నింత యుండిన నీసత్య ♦ మెఱుంగవలయు
దిరుగఁబడినను విడువఁ జూ ♦ దేవసభకుఁ
బద మనుచు దానిఁ గూడి పోఁ ♦ గదలుటయును. 226
- వ. కొంత చింతించి యిట్లనియె. 227
- సీ. అప్పరః స్త్రీలలో ♦ నగ్రగణ్యత్వంబు, జగదుపశ్లోకితంబుగ వహించి
యూర్వశీమేనకాఁద్యుత్తమ స్త్రీలు రా, వమ్మ పోవమ్మ నా ♦ నతిశయిల్లి
యెన్నఁగఁ నెచ్చోట ♦ నెవ్వరిచే వ్రేలఁ, జూపించుకొనక ప్రస్తుతికి నెక్కి
నలకూబరుండు ధన్యతరుండ నా గరు, వతనంబుచే నీకు ♦ నన్నె దెచ్చి
- తే. యొప్పునే యింకఁ గడపట ♦ నిష్పిశాచి, నాకు సరిచేసికొని దేవలోకసభకు
నీవు నూ నీవు సుమ్మని ♦ యేవిధమునఁ, గలహమాడెద నిది నీవెఁతలఁచిచూడు.
- క. కోపము పాపమునకుఁ బూ, త్తీపెనుఁదగవునకుఁ దగఁగ ♦ నేతిట్లాటల్
ప్రాపించునో పడఁతుల, కోపురుషశ్రేష్ఠ యవియు ♦ నొక్కబ్రదుకులే. 229
- వ. అదియును గాక. 230
- క. రంభకు నహహా యొకప్రతి, రంభ గలిగి తిగిచి తెచ్చె ♦ రచ్చల కనినం
స్తాభింపనీరు హాస్యా, రంభణ మీపోరు నిర్భరవిటుల్ నగుచున్. 231
- క. నానడకలకును యోగ్యము, కానిది యిపు డిచట నైనఁ ♦ గలహమ బ్రదుకె
తైన నగుఁ గాని యింక నీ, యాన ధరణి విడిచి దివికి ♦ నడుగటు వెట్టన్. 232
- క. ఈకలహ మపుడు వినఁబడు, నాకంబున సురల యానఁనము లేగతి నా
లోకింతుఁ దెగినఁ దెగనీ, నాకు మరుఁడు నిన్ను నిలు మఁనక రాకునికన్. 233
- వ. అనుడు రెండవకొమ్మ యమ్మాట లాకర్ణించి యోకాంతుండయీకాంతసేర్పుచూ
చితే వేల్పులకడకు నే శెంచినఁ దనమాయ బట్టబయలం బడు ననియెడుతలంపున
రాఁ గూడక సురలయాననంబు లేగతి నాలోకింతు నని నాకగమనంబు పరిహరిం
చె నగును ధరణివిడిచి యడు గటువెట్టనని తొడిబడన నీమీఁదియానపెట్టు
కొనుట ఖేచరత్వంబుకలిమియు సందియంబ యింతతడవు ప్రయికాంత యనుచు
నెట్లు నమ్మి తని పక్కిన నది వివేకమార్గంబ యగునని నలకూబరుండు తద్వాక్యం
బులకు నిరుత్తర యై యున్న తనదండచెలువ నుండసేక యోసి మాయలాడివి గదె
యని మెడపట్టి పాయం ద్రోయుటయు నదియు సందుగా నాయందుముఖి నందంద

ధట్టించి యిట్టివెడనేతలచేత నాధుని కెడనేసి చేజోజాతహేతిఘాతంబుల పాలు
పఱచి తని పలికి యాతరళాక్షిని హేతిఘాతనిమిత్తంబుచేతన కాయవియోగము
బు నొందు మని శపించె నలకూబరుండును దత్కలం బెట్టిదియొ కాని యా
ములు వివేకింపలేక యిది యిట్టిశాపంబునకుఁ దగు నని పలికి యోసి నొక
ద్వి యెట్టిదాన వని యడిగె నప్పుడు తత్ప్రతిరంభ సైరింపక.

234

శా. ఇందాక్షా నినుఁ జేరనీక నను న + క్లౌతేమనోజన్యధా
గుందంజేయుట చాల కే మడిగె దీగొంటక వృథా యంచు నా
కందర్పత్వరఁ గానలే వనుచు నాకంజాక్షిఁ బోద్రొబ్బెఁ దా
నెందుక నిల్వఁగనీక పేరలుకఱో + నెంతే గడుక దవ్వుగన్.

235

వ. అని చెప్పి యాసింధుఁ డానుముఖాన త్రికిట్లనియె.

236

తే. అట్లు పోద్రొబ్బుటయు నతఁ + డాత్మ నిచ్చు
గించుకొని యుండఁ గాని తా + నెంచఁ డయ్యె
రంభయాఁగాము లాప్రతిరంభమిఁది
ప్రేమఁ గాముకుల్ సూతనఁప్రియులు గారె.

237

క. అనుటయు నీ వం దేయిం, తిని సత్యపురంభ యనుచుఁ + దెలిసితి వాఁడ
గున భంగమొంది యూరక, చను టరయఁగ నదియ కపటఁసతి గావలఁచును.

క. త న్నట్లు పలికి ద్రొబ్బఁగ, మిన్నక చన నంత నోరు + మెదపక యది యా
ము న్నాడినమాటలబిటు, సెన్నఁగ నిది గనియె నతఁ డు + పేక్ష యొనర్చెను.

క. అది యట్టిద కాని మ్మా, తుద చెప్పుము సిద్ధపురుష + తొల్లి యెచటఁ గ
న్నది విన్నదిగా దద్భుత, మిది వినవలయు నన నాతఁ + డిట్లని పలికెన్.

240

నీ. ఇతమీద నింక నెఁక్కటి యద్భుతము విను, మోపయోజానన + యా
నారీతి నెంతయు + దూరంబుగాఁగఁ బో, ద్రొబ్బి యే తెంచి యా + యో
ప్రియుఁ జూచి మగవారిఁప్రేమ లిట్టివిగదా, యెట్లు నమ్మఁగ నచ్చు + నిచ్చు
బ్రాణేశ యటు దండ + వాసినమాత్ర నీ, ద్రిమ్మరి నెచ్చటఁ + దెచ్చుకొ

తే. నిన్ను నే మన నున్నది + నిరభిమాన

గుణత నినుఁ జేరు న న్ననుఁకొనుట గాక

నాకునా యిన్ని పాట్లంచు + నాకులమతి

నడతఁ గన్నుల బొటబొట + నశ్రు లొలుక.

241

చ. అడలిన నాదరంబునఁ దదశ్రుజలంబులు కేల నొయ్యనం

దుడుచుచు నాయెడం గలదె + దోస మొకింతయు నెంచి చూడ నో

పడఁతుక దాని నీవ యనుభ్రాంతిఁ గరం బిటు లాదరించి యే

ర్పడినఁ బరిత్యజించితిని + బట్టఁగరా దిది తప్పుగా మదిన్.

242

మ. అని యింతిన్ నలకూబరుం డురముతో • హత్తించుచున్ దుఃఖ మా
చ్చి నికుంజగబునకున్ రత్తిక్రియకు నై • చేర్పంగ వేటొక్క డం
తన వచ్చెన్ నలకూబరుం డచటికిన్ • నారూపముం దాల్చి వం
చన నెవ్వఁడుర జేడినాఁ డట దురాశక్ రంభ నంచున్ వెసన్.

243

తే. ఇట్లు వచ్చినఁ గనుఁగొని • యేను మిగుల
నుల్లమున వెఱఁ గొదితి • నొకటివెనుక
నొకటి రాఁ జొచ్చె మాయ లీ•యుర్విమహిమ
వెఱఁగు గాదు గదా యని • ధృతి చలింప.

244

సీ. అ క్లేగుదెంచుచో • నతని గన్గొని రంభ, బెదరు నాశ్చర్యంబు • మది జనింప
విభున కిట్లనియె నల్లభ యిది యొక్కమా, యాప్రపంచముచూడు•మద్భుతంబు
సీదురూపముఁ దాల్చి • భేద మొక్కించుక, యును లేక కాన్పించు•చున్నవాఁడు
తనదురూపము నీవు • ధరియించి నాడవం, చున్నవాఁ డిది గెల్పు•యుక్తిచెపుమ

తే. యపుడు నారూపుఁగోనది • యన్ని వెతలఁ

బెట్టె నది గడచితి మన • బెట్టిదముగ

నిపుడు నీరూపుఁగోడ వీఁ • డేగుదెంచె

దిరుగఁ డొకమాత్రమున నచ్చు•బిటునుఁ జూడు.

245

క. మనయభిమతఫేలనములు, మనమున సైరింప కెన్ని • మాయ లకట యే

దనుజుఁడొకో మాత్సర్య, బానరంగఁ జలపట్టి పన్ను • చున్నాఁడు గడున్.

246

న. అని పల్కుచుండె.

247

శా. అంతఁ జేరఁగ నేగుదెంచి యతఁ డో • యబ్జాక్షి యే మంచు వి

భాగ్రితిం బల్కెదు కల్లయున్ నిజము వీ•డ్పా టొందగా నిష్ట నీ

కాంతున్ నన్నుఁ బరిగ్రహింపుము మదా•కారంబు వీఁ డెవ్వఁడో

యెంతే నొప్పుగఁ దాల్చె వంచితపు నీ • వేతన్ హామాయచేన్.

249

మ. మది నామాటలు సమ్మవేనియు నిరక • మ మ్మిద్దఱు ధైర్యసం

పదఁ బెం పారఁగ దచ్చులన్ నిలిచి యో•పద్మాక్షి నీక్షింపు మే

నిదె ఖండించెద నీని మామకమహా•హేత్తిప్రకాండంబుచే

దుద శోధించెదు గాని నీకుఁ గలయు•క్తుల్ మీఱ నాసత్యమున్.

249

చ. అన విని చాలఁ దల్లడిలి • యాయక నాయకుకంఠమున్ రయం

బునఁ దనకొఁగిటం బొదివె • భూరికృపన్ ననుఁ గావరే ప్రియున్

మనుపరె వేల్పులార యొక•మాయపురక్కనుఁ డాక్రమించి తా

దునుముచు నున్నవాఁ డలుక•తోన నిరాయధు సంఘ నేడ్పుచున్.

250

చ. అది గని వాఁడు సవ్వి యిది • యూర వివేకము గట్టి గాఁగ న

న్నె దనుజుఁ జేసి తే ముగుద • నీవు దలంకకు నే నిరాయధున్

మదమటి పాటువానిని బ్రహ్మత్తుని జంపెడువాడఁ గాను నా

కెదిరించి నిల్చునో యనుచు + సీతనిఁ ద్రుంచెద నంటిని త్తజిన్.

251

వ. ఎదిరించి నిల్చునోపునేని తనకైదు వెచ్చట నున్నది తెచ్చుకొమ్మను మోకొమ్మను
నెమ్మనంబున నితండ నిక్కపునలకూబరుం డనియు యుద్ధంబున జయాపజయంబు
లెంచినట్టురావు తొడింబడ నితని కొక్కటియయ్యేనేని యేనేమి యగుదాన న
నియు విచారించి తేని నితనితక్యమిథ్యాభావంబు లేర్పడునందాక నేనును యు
ద్ధంబునకు వేగిరింపక సహించెద నింకను మాయిరువురవాక్యప్రకారంబులు విని
యు నీవెఱింగినపూర్వరహస్యంబు లడిగియు మఱియు నుచిత మగు తెఱంగులవల
న మాకపటాకపటవర్తనంబులు దెలిసికొనుము నాకుం బ్రయవనిత వైనసీని
నాయెదుటన యిట్లు పరుని గంఠాలింగనం బానర్చి యుండ నిచ్చలోన మచ్చరంబు
పెచ్చుపెరుంగక యుండెడు పెచ్చుపెరిగెడుమచ్చరంబు సత్యాసత్యవివేచనంబు
ర్యంతంబు నిలువ కెక్లినర్చునో యెఱుంగరాదు గావున నాత్మ హితంబు గోరి లేచి
యతని విడిచి యెడ గలుగ నిలిచి నాడలుకులు విను మని పలికిన.

252

క. ఆచెలువ తనదుఃప్రియునిం, గాచుకొనఁగ నప్పు డదియె + గతిగా మది నా
లోచించి చూచి మఱి త, ద్వాచాగతి నతని కెడఁగఁ గాఁ జని నిలిచెన్. 253

క. ఆతఁడు నోతొయ్యలి యిపు, డీతనియొక త్తి గి త్తి + యేను గణింపన్

భీతిలకు మన్న మానపు, భీతప్రకృతి వని యొప్పెఁ + బ్రయ యటు చనఁగన్ .
శా. ఆరితిం గడ కేగి తా నిలిచి ప్రేమాంచత్కటాక్షంబులన్

ఘోరానూయనిరీక్షలన్ నరునఁ గాంతుక దత్తమాకారు న
న్నారీరత్నము చూచుచుండె నెచటన్ + వ్యర్థంబు లత్యుజ్జ్వలా
కారశ్రీసమతల్ జనించు ననురాగంబుల్ మమత్వంబుచేన్.

254

సీ. రెండవనలకూబరుం డంత రంభఁ గ, న్గని చెల్వ భావించుకొనుము నీవ
యమరేంద్రుఁ డంపనిం దరుగు దెంచితిగద, మణికంధరునితపోమహిమఁ జెఱుంగు
నతని నేచెల్లఁ గట్టితి వీతఁ డెచ్చట, లంకించుకొనియె నలంఘ్య మైన
విరహతాపంబునఁ + భారలుచు నీరాక, కెదురుచూచుచునున్న యే నటుండ

తే. నకట సురకార్య విఘ్నమో + యనుభయమున

వెంట రా లేనిపాప మివ్వెతలు దెచ్చెఁ

దేరకాఁ డిట్లు నిన్ను భ్రాంతిని బొరల్చి

బాస నేయంగవలసె నే + భర్త ననుచు.

255

మత్తకోకిల. వెంట వచ్చిన నీవు నాపయి + వేడ్క జిక్కి తపక్రియల్

గంటఁ జేయ నెఱుంగ కుండినఁ + గీడు వాసపుచేత నే

వెంట రా కటు నిల్చినన్ ననవింటివానికే గోప మీ

రెంటఁ జింతలు గొంతప్రాద్దానఁ దినించినన్ బిలువీయగాన్.

256

మ త్తకోకిల. అంతః గంతునివంత మంతయు + సంతకంత కసంతవి

క్రాంతిః బర్హగ నోర్వ కె ట్టటు+కాని యింద్రునియల్కు పై
రింతు సంచున్లు సాహసం బాసరించి యే నిటు వచ్చితిం

గొంత వెండియు నిండు నెంచుచు + గొంచితిన్ నిను డగ్గఱన్.

258

చ. తపసితపఃక్రియల్ చేటిచి + దైవతకార్యము నిగ్రహించి నీ
వెపుడెపు డేగుదెంతు నిను + నెప్పుడు కొఁగిటఁ జేర్తు సంచు నే
నపరిమితాశ నోజలరుహానన యివ్వనిచేరువం బ్రయా
సపడుచు నిల్పుకొంటిఁ బిక+సంచయపంచమవంచితాసువుల్.

259

క. ఇక్కడ నిను వీఁ డెవ్వఁడో, యిక్కరణిక్ మోసపుచ్చి + యేలుకొనంగా
నక్కట నలవనిశంకల, నక్కడనే పాడుకావు + లాగతి నుంటిన్.

260

ఉ. ఇంతకుమున్ను నారదము+నీశ్వరుఁ డచ్చటి కేగుదెంచి నీ

వెంతయు మన్నభారై బడి + యేమిటి కీచ్చట నున్న వాడ వో
భ్రాంతుఁడ నీదురూపమున + రంభ నెకం డవలం గరంబు వి
భ్రాంతిని ముంపుచుక వివిధ+భంగుల నేలుచు నున్న వాఁ డనన్.

261

క. విని వచ్చితి నేసమయం, బున నేగతి సందుకొనియె + బాలఁతుక యితఁ డీ
తనితెఱఁగుఁ జెప్పుమన నే, మనిచెప్పెద ననుచుఁ జూచె+నది ప్రియుమొగమున్.

తే. చూచుటయు నేమిచూచెడు + శోభనాంగి, నిన్నుఁ జెందినపాల్లెల్ల+నన్నుఁజెంద
కుండునే నాటియలనార+దోక్తి యరయ, నాడు నీతోడ నమ్ముని+నాయకుండు.

క. నినుఁ బోలుననిత నీకును, వనజముఖీ యితనిఁ బోలు+వాఁ డితనికి నెం
దును గలిగి కలంచునె యి, ట్టినిగాఢపుసాంపుమదము+తీపులు చనునే.

264

క. అని పలికె గాదె యది వృథ, చనునే యైనను లతాంగి + శంకింపకు నీ
మనమున నీగతి నిప్పుడు, తునిమెద నాఖడ్గమునను + దుర్దమలీలన్.

265

వ. ఆఖడ్గం బపుడల్లయచటికేళినికుంజంబునం బెట్టినవాడ నిదె తెచ్చుకొనియెద
నని పోవం జూచినఁ దత్ప్రతిభటుండు నీ కింతబీరంబు గలిగినం బోరు ధూరంబు
చేసి యిటు నటుం జన నేల నిరాయుధు సంటేని నేను నాయుధం బిదె విడిచితి
నని విడిచి యడ్డంబుగా నడిచిన బెడిదంపుటీరసంబున వీరరసంబును ఘోరంబులగు
చు నుల్లసిల్ల మల్లయుద్ధం బాయుద్దఱకుం దద్దయుం బ్రవ ర్తిల్లె నప్పు డొండొ
రులయుద్దండుదోర్దండచండాస్థాలనాభీల ఘోషవిజృంభణంబులు కుంభిసిధరగ
హ్వారసముద్ధతప్రతిధ్వానంబులచేత నినుమడించి ప్రళయజలధరవర్గనిర్గళితంబు
లగుబలుపిడుగులమ్రోత ననుకరింప నిశ్చంకనిరంకుశాహంకారహంకారగంభీ
రారావంబులయారృటులు నిర్భరసముద్భటంబు లై దిగ్భిత్తులఁ బిక్కటిల్లుచు
వ్రక్కలింప నొక్కొక్కరిమిక్కుటపువిక్రమంబులపెక్కువ లెక్కగొననియ
క్కజపుఁ బేడుక్కున మిక్కిలి సేత్తునిచ్చులపుటగ్లికలఁ డగ్గుమొగ్గు తేక డగ్గఱి

యాగ్రహంబు నెఱప నుద్ధరింపుచు గడ్డరకసినక యడ్డంబుగా నుద్ధరించుచు నెదిరిపిడికిలి పాయం దట్టి బెట్టిదంపుటరువడిం దొడింబడగఁ దీసి కీలాగిడ్డంబు మ్మరముష్టిఘాతప్రయోగనైపుణంబుల దీపించుచుఁ గోపంబుల నేవు చూపె నాటోపంబుల నాపరానియనూనంపుబిటునునుం బరునదనంబును హెచ్చు జెచ్చురఁ జొచ్చి పట్టికొని హెచ్చరికం గచ్చునదలఁ బెడిగెడియచ్చలంబులు బలంబును బ్రబలంబుఁ జేయుగళంబుల ముంజేతు లిడి పెడమర నొక్కి నెట్టి విఱచి పడవైచియుఁ బడవైచిన విడువక తోడన పరుని బడం దిగుచుచుఁ దిగి చిన బిగివదలక పయిం బడి కదలమెదలసినక పొదివి పట్టుచుఁ బట్టిన నిట్టును నె నుగి పట్టు వదలించి కరంబులు నురంబుల నడిమికి ముడించి యెడముకొని బడి బడిం బొడుచుచుం బొడిచినఁ బొడవనక కడిందికడిమి నడంగం బట్టి పగతుచుచు లు తొడలనిఱికి పరాక్రమించుచుఁ బరాక్రమించినను విక్రమంబు దక్కన నాచు కటిదట్టికట్టు పిడికిటఁ దొడివి యెత్తి తెరపిగొని పఱపి మోఁకాళ్లు నడుస్తయు బున నానివెల్లకిలదెల్ల బిల్లమీటుగాఁ జిమ్ముచుఁ జిమ్మి ముమ్మరపువేగంబునఁ బడన లేచి పైఁబడఁ గడంగిన నెడయొక పదంబులు చాచి యెదు గొడ్డుచు ను ముఱి నెక్కింత తఱిఁ గని యద్భుతరయంబున దిగ్గున లేచి మెడ యొడిసి పట్టి గుడ్లు వెలికుఱక నెక్కుచు నొక్కినఁ జిక్కువడక యొక కేలఁ గోకకట్టు నెక్కి కేలఁ దొడయుఁ బట్టి కూలవైచి మఱియు మల్లచఱిచి క్రమ్మట లెమ్ము గ న్నాని గర్జిల్లుచు గర్జిలిన నూర్జితరయంబున మగుడఁ దలపడి పౌరుషంబు నేయు ను వెండియుం బాయుచు డాయుచు ననేకప్రకారంబులఁ బోరుచుండ.

266

- ఉ. అట్టియెడను బచ్చిపట్టుదట్టిచేత, నొప్పుతనదుప్రియుని + నుజ్జ్వలంపు
 తీవి నెఱపుచంద్ర + కావిదట్టిచేత, బరుని గుఱు తెఱింగ + సురవధూగి. 267
- క. ఇక్కరణి నించుకంతయు, నెక్కువతక్కువలు లేక + యిరువురు సరిగా
 నుక్కునఁ బోరాడి శ్రమం, బెక్కుడుగాఁ జేసి నిలిచి + రెడగా సంతన్. 268
- ఉ. రంభయు వారిరూపు ననిఁ + ప్రాణియుఁ దుల్యతఁ బోల్చి సగళయా
 రంభ మొనర్ప నెవ్వరిఁ దిరంబుగ నమ్మక హానిలుండు స
 రంభము మాని యె నడుగుఁ ప్రాక్తనవర్తన మొక్కటిక రహ
 స్సంభవ మైనదాని వరుసక వచియింపుడు మీర లిత్తఱిన్. 269
- క. దానక సత్యాసత్యత, నే నామతికొలది నిశ్చయించుకొనఁగ నె
 వ్యానికి నెయ్యది యుచితం, బానియతి యతండు పోవు + టర్పం బనియెన్.
- వ. అని యావనిత యాడుమాటకు వార లియ్యకొన నిద్దఱం బాయం బాయం
 బిలిచి యొకఁడు వివకుండ నొకనితోడ మనకుఁ దొల్లి కళాపూర్ణుం డను నాని
 ప్రసంగం బెచ్చటఁ గలిగెఁ దత్ప్రకారం బేమి నీవు వింటి వని యడుగుటయు నాని
 ద్వితీయుండు దానికి సమ్మతంబుగా నుత్తరం బిచ్చెఁ బ్రభముండు వెలనెలఁ బా

ఋచు నూరకుండె నయ్యతివయు సతనిం జూచి కటకటా యిందాడ నేను
నిన్ను నిక్కపురబ్రయుం డనుచు నమ్మి యుండితి నీవు కపటరూపధరుండవే య
ని యద్భుతంజును జుగుప్సయు భీతియు నాకారంబును దీపింప నతని విడిచి యి
తరునిం బరిగ్రహించె నతం డమ్మాయ విలోకించి యతని నల్పావశిష్టాయువుగా
శపియించె నప్పుడు రంభ యక్కపటవ ర్తనుం జూచి నీ వెవ్వండ వెవ్విధంబున
నిట్టిరూపంబు ధరియించి నన్ను వంచించి తని యడుగుటయు సత్యసలకూబ
రుండు.

271

సీ. ఇందాడ నినుఁ జేరఁసీక న న్ని ట్లల, యించుట చాలక • యింక నిలిపి
వాని నే మడిగ దెవ్వఁడు గాక నీ కేమి, యిది కాకదంతపరీక్ష నుమ్ము
నామన్నభార్తి యెన్నగ వలదే చాలు, రా ర మ్మ టంచు నారంభ నపుడ
తోడ్కొని చనియెను, వేడ్కతో మోముఁదా, మర వికసింపఁగా, సురపథమున
తే. నంత నితరుండు చింతతో • నంత నింతఁ

గొంతవడి నిల్చి దీనతఁ • గొమరు దఱుగఁ

జనియె మణికంధరునివర్ణ శాలదిశకు

నల్లనల్లన మిక్కిలి • నలనగతిని.

272

వ. అట్టియెడ ము న్నతండు తనకేళికానికుంజంబునం బెట్టిననాపట్టెంబుఁ బుచ్చుకొ
ని తత్సంతోషంబున నుబ్బుచు నిచటికి వచ్చితి నిది యిచ్చినప్పుడు మద్గురుండు
నాతోడ దీని నెవ్వరి వ్రేయం బూనితి వవశ్యంబును వారిని వధియింపక మాన
దని యానతిచ్చినవాఁ డేను నిమ్మహాయధంబు కలభాషిణికంతంబు వ్రేయ నట్లు
పూన్చితిం గావున నప్పటికిఁ దప్పిచనియు మీదట నవశ్యం బగు నని పలుకుచు
సంతం గలభాషిణిం జూచి కడమపలుకక గ్రక్కుటయు నాకలభాషిణి యతని
సీక్కించి సంకోచం బేల భవితవ్యతావశంబునఁ గా నున్నయర్థంబు గాక మాన
దనుటయు నమ్మాటకు మెచ్చుచు నతండు.

273

క. నీవు వివేకధరీణపు, గావున నిమ్మాట యంటి • గాక యవశ్యం
భావి యగుదుఃఖమును జను, నే వాక్రువ్వంగ నిజము • నిష్ఠుర మెందున్. 274

తే. ఇంక నీవృత్త మెఱిగింపు • మేను బలిమిఁ

బట్ట మొఱుఁ బెట్టునిను డించి • పాటిపోయి

క్రమ్మఱుగ వచ్చి మఱి నిన్నుఁ • గాన నెచట

నుండి తది మొదల్కొని చెప్పు • మువిద యసిన.

275

శా. మేఘాంభోనిధికామధేనుసురభూమిజాతచింతామణి

శ్లాఘాలంఘనజాంఘికత్వసముదం • చద్దానలీలాసఘం

టాఘోషానిశఘోష్యమాణపరిపూర్ణశ్రీకటాక్షోదయ

ద్రాఘీయోధనసంపదూర్జితయనంతప్రాభవస్ఫూర్జితా.

276

- క. కంజముఖిలోచన జీ, వంజీవాజీషస్పదునఃపస్తి తశోభా
మంజులముఖచంద్ర సదా, రంజితవిద్వత్కవీంద్ర • ప్రణుతోపేంద్రా. 277
- స్వాగతము. నిర్విరామధరఃణీభరణాంకా, గర్వితారిజయఃకర విశీంకా
సర్వదిక్పరవిశంకటకీర్తి, శర్వరీరమణఃసన్నిభమూర్తి. 278
- గద్యము ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగలియమరనార్యైశా
నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

చ తు థా శ్వా స ము.

సాభాగ్యవిభూతిః
 లాసాలంకార నిత్యలలితాకారా
 భాసురయశఃప్రసూనసు
 వాసితసకలాశ కృష్ణవసుధాధీశా.

1

సీ. ఆవధూమణి నవ్వి • నావర్తనము నీవ, చెప్పితి వింక నే • జెప్పవలెనె
 గురునత్తు డగునలకూబరుచే బట్టు, వడినీవు నను జూప • గడంగి యట్లు
 వచ్చుచో నెదురుగా • వచ్చినరంభనే, జమ్మ నిక విడిపించి • యిమ్మెయి జని
 యభిమతం బైనయ • ట్లంగజలీలావి, హారంబు సలిపితి • సంతలోన

తే. నరుగుదెంచినయదియ సు•ష్టాద్యరంభ, యారమణి బ్రాణవిభుదండ • జేరసీక
 యవ్విధంబున బోరాడి • యంతమునను, దద్గతిని శాపమొందిన • దాన నేను. 2

చ. అన విని వార లందఱును • నత్యధికం బగువిస్తయంబునక
 మునుగుచు నె క్కటూ చెవుమ • ముద్దియ యేగతి నట్లు రంభరూ
 పును ధరియింప నేర్చితివి • పొందుగ నెమ్మెయి సందుకొంటి వా
 యనఘను నట్లు గూడంగ జరాభిమతం బిది నీకు నావుడున్.

3

సీ. ఆకాంత సిద్ధు నా•లోకించి నిన్ను న, వ్విధమున దరమెడు • వేళ దనదు
 ప్రాణేశు వెంటన • యారంభ గదలి తా, నేతెంచినంతల • నిజ్జి యొకటి
 యెదురుగా వచ్చుట • కెంతయు శంకించి, యటముందు పోవక • యచట నిల్చె
 నప్పు డే నీక్షించి • యదియ వచ్చినయట్లు, గాఢదాకృతి గట్టి • గాంగ దాల్చి

తే. వచ్చితి నతండు నిను బట్టి • తెచ్చుచోటి
 కాచెలువ రాక మసలుట • యతని కెఱుక

పడక యునికి నాకృతివేషభాషణాదు
లాగతి నయన్ని నాచేత • లమరె నట్లు.

4

తే. ఆచెలువరూప మెట్లెట్ల • యగుచు నుండె
దాల్చునేరుపు మున్నొకతటిని నాకు
నారదుండెచ్చె నదియు విసంగబడియె
గద యతడ చెప్ప నీకు మాకలహవేశ.

5

క. అమైయి జెప్పియు నతడపు, డమ్మాయారంభ యిది యటంచు ననుక
శమ్ముగ జేయక కారు, ణ్యమ్మున మన్నించె మన్తుభాకృతి గనుచున్.

6

వ. అది యెల్ల జెప్పనేమి కడపట నిట్టిశాపంబునకుఁ గారణం బైనయారూపునోసి
యది యంతయు నుజ్జగించి యవశ్యభోగ్యం బైనతచ్చాపలం బిద్దేవినన్ని
ననుభవించినఁ బరోపకారం బగు నని వచ్చితి నని చెప్పి కలభాషిణి యమ్మ
స్తంభున కిట్లనియె.

7

తే. నీదుగురు డన్నయట్ల నీనిశితఖడ్గ, మవితతోద్యమ మగుట సువ్య క్షమయ్యె
దిరుగ నిన్నును నన్నును • దెచ్చె దైవమిచ్చటికి ధన్య నైతి నీయిష్ట మొనరు.

చ. అది యటు లుండె నాపడుప్రయాసము లూరక పోక యుండె న
ట్లొదవె బ్రయుక్ భజింప నని • యుండగఁ జెప్పితి వీపు దానికె
గొద గలుగంగ సత్యనలకూబరుఁ డొక్కఁడు వేట వచ్చి యా
తుద సతని శపించె నని • తొల్లకియాకపటాత్మఁ డెవ్వఁడో.

9

క. అన విని యేమియు మిక్కిలి, యనబోయెదు సుమ్మ తరుణియ ట్లపునూ
బున నున్నవాడ నే జ, మ్మని మణికంధరుఁడు పల్కె • నల్లన నగుచున్.

10

వ. ఇట్లు పలికినం గలభాషిణి యాశ్చర్యంబు మొందుచు.

11

క. విని నీ వపు డెట్లారూ, పును దాల్చితి చెప్పుమని తపోహతి గాని
చిననేర్పునంద రంభయు, ధనదసుతుఁడు గూడె ననిరి • తత్సఖు లెను.

12

నీ. అని రంభ నట్లు గూడినవాడ నేనె యే, ర్పడ విను మట్లు తపంబు చెప్పి
మును నన్ను నది గూడి • తనరెడుతనమాన, సము నలకూబరాప క్షమగుట
ప్రకటంబు గాఁగ గోత్రస్థలితత్వంబు, చే నెఱింగించిన • నేను గోసి
దానివీక్షించి యెందేన బోయెద నని, వీడ్కొని చనుచు నొన్నెలఁది రత్నలఁ

తే. దనియమి దదాత్తరంజన • దనరఁ గలయ
వలయు నని యంత మత్తపోవ్యయముచే ద
దీయవిభూతాపుఁ దాల్చి వే • తిరిగి వచ్చి
పొనఁగఁ బల్కి రమించితిఁ • బూర్ణరత్నల.

13

వ. అత్తెఱంగున నద్దివ్యాంగనతో రమించుచునికింజేసి తత్ప్రకారంబున నొదివిన
నీతోడిక్రిడ లనుభవించి యమ్మాయారూపంబునకు సద్యఃఫలంబుగా నట్టిశాపం

బు చెచ్చుకొని యంతట బుద్ధిమంతుండ నై యప్పటిపర్ణ శాలకుం జని యెల్లమా
యల బాలించి నానికెయ్య రత్నమాలికయుఁ బుచ్చుకొని యచ్చటిమహిమ
లు శొల్లి యెఱిగిననాడ నై యిం దేమివిశేషంబులు దొరకునో యని వచ్చి
తి సని చెప్పి నగుచు ని ట్లనియె.

14

చ. నెలఁతుక రంభపొందు విడ + నేరక యెంతఘనప్రయత్నతక
నెలకొని యే రమింప నడి + నీ వయి తే మని చెప్ప సీవు న
త్యలఘుతరప్రయత్నపర+తక నలకూబరుఁ గోరి కూడి రం
జలగ ననండ యే నయితిఁ + జిక్కితి వెట్లును నాదుకోర్కికిన్.

15

చ. జలజడశాక్షి యేను ముని+శాపభయంబున నెందు నేరికిం
చెలివిపడంగనీక మది + ధీరతఁ ద్రిప్పుదుఁ గాని నీపయిన్
గలదు సుమీ తలంపు మన+గానక శాభ్యసనంబువేళలన్
ఫల మిటు చొందె దానికిని + భాగ్యవిశేషవశంబునం దుదన్.

16

చ. అనుఁగ గృతార్థ నైతిఁ గుటి+లాత్త కుఁ డెవ్వడు నన్న నట్లు వం
చనమునఁ గూడునో యనువి+చారము వాసెను నీదుపొందు నా
కు సభిమతంబె నీకుఁ దగ + నన్న తలంపున సీతలంపు నేఁ
గసమిని ద్రిప్పుదున్ హృదయ+కాంక్ష నినుం గనుఁగొన్న వేళలన్.

17

శా.నిసౌ దర్యవిలాసభాసురతనూ+నిర్నిద్రసౌభాగ్యమున్
నీసంగీతవిశేషకౌశలము నీ+నిర్దోషనానాగునో
ల్లనంబున్ నను నప్పు డాతపరమా+హ్లాదంబు నొందించునో
నూసుద్ధుల్ హృదయైకసాక్షికిము లే + మన్నన్ వృథా యిత్తఱిన్.

18

ఉ. ఆవిధ నూనునంతట నొకప్పుడు నిన్నును జూచుచో మణి
గ్రీవునిపెరు దోచె మది+కిన్ మణికంధర యేకదేశసా
మ్యాచగుణాబుచే నతని + నాతనియన్నను మద్దిచెట్లుగా
నై నతమూని దిట్టినవి+ధంబు మనంబునఁ బాతె నంతటన్.

19

ఉ. బానన గుండె ఘుఱ్ఱుమన + దా నెరియన్ విడిచెం ద్వదంగసం
గానుభవేచ్చ యిట్టిడిన+యట్టిది యాదిగ నాచుచిత్తమో
మానితశీల యంతట స+మంచితతావకరూప కేళిచో
చ్చ మొకొంత గల్గె గని + లుచ్చుఁ గుబేరతనూజుఁ గోరితిన్.

20

క. శాభయంబున నెఱయంగ, నీపైకోరికె మరల్చి + నిధివతిసుతు నే
పాపువేళను జూచితి, నో పయి సొబ గేను మఱి క+నుంగొన గుఱిగాన్.

21

క. ఆయశుతనయుఁ డని ని, న్నేయో బొందితిఁ దుదన్ వ+నిన్ మనభాగ్య
క్రీ యెమని చెప్పుదుఁ బడఁ, బోయినఁ బూ+బొన్నునఁ బడు+పోలిక యయ్యెన్.

- ఉ. శ్రీయుత మైనదివ్యమణి • చేతికి నబ్జంగఁ బారవైచి త
 చ్ఛాయ యొకింత యున్నిగఁ గని • చాలఁ గృశించితి గాజపూసకై
 నాయవివేక మే మనుకొనం చుదఁ దన్నణి యబ్బె నన్న న
 త్యాయతత్పరమాగమసుఖా ప్తికి నోచుమి నెంచి కుందెదన్. 23
- ఆ. ఇట్టిమాట లిప్పు • డే నాడుకొనుటయు, ననుచితంబు వారఁవనితపలుకు
 లిచ్చకంబు లనక • యెవ్వరు నమ్మెద, రదియుఁ గాక దృష్ట • మన్యవాంఛ. 24
- వ. అని లజ్జాశోకంబు లడర నవనతముఖ యైనకలభాషిణిం జూచి మణికంధరుం డిట్లు
 నియె నోయు త్తమవిలాసిని నిన్ను నితరవారవనితలయ ట్లసత్యవాదినిగాఁ దలం
 ప నంత వింతవాడనే నీపలికినట్ల నీకు మున్ను నాయందుఁ గోరిక గలుగుటగను
 గుఱు తొకటి యున్నది యది యెద్ది యంటేని నారదుండు కడపట నిన్ను నింకి
 కి ననువుచు నేను విన నీతోడ. 25
- తే. కొమ్మనీవాత్మలో మును • గోరినట్టి, కాంతు రంభామనోహరా • కారుఁ డగుచు
 మెఱయువానిని గూడి రమించఁగలవు, నమ్ము పొమ్మిక నీభవఁనమున కనియె. 26
- క. నలకూబరుఁ గూడెద వని, పలుకక యి ట్లనినసత్యభాషణపలుకుల
 ఫలసిద్ధిని సరయంగఁ దొ, య్యలి నను మును నీవు గోరు • టనృతం బగునే. 27
- క. ఆకోరిక శాపభయో, ద్రేకవిశేషమున నెఱయఁ • దెగు టరుదును గా
 దోకామిని లోకమున వి, వేకింపఁగ గలవ యట్టివియు మెక్కొకచోన్. 28
- వ. రంభాసాన్నిధ్యశోభితాభినవవిలాసభాసురుం డైననలకూబరునిరూపున హస్తాన్ని
 ట్టిచి త్తంబునకుఁ దదన్యం బెట్టిది యైనను మఱి యింపుగామియుఁ జిత్రంబు గాదు
 పురుషులందు నొక్కొక్కవేళ గుణంబున నిట్టివి గలవు తత్ప్రకాశకం బైన
 యొక్కకథగల దది పాపనాశం బై యొప్పుచుండుఁ గావునఁ దాత్పర్యంబున నా
 కర్ణింపుము తన్మూలంబుమొదలుకొని చెప్పెద నని యి ట్లనియె. 29
- సీ. కాంత యే దొల్లి యనంతదేవత్రో, ద్యావనకొఱకు సనంతపద్మ
 నాభునిసన్నిధానమునకు వచ్చితి, వచ్చి యచ్చటఁ గరం • బచ్చుపడఁగఁ
 గవితచే నద్దేవు • వివిధభంగుల నుతి, నేయసత్కవుల సీఁషించి యిట్టి
 సౌభాగ్య మేగతి • సంభవించునె యను, వాంఛతో నచ్చటివారివలన
 తే. నీమృగేంద్రవాహనశుద్ధు • లెల్ల వినుచు, నచటి కిద్దేవి యనతిదూరాంతర
 యగుటయు నెఱింగి యేతెంచి తగళిలాక్ష, రోక్తసాహసవిధినిష్ఠ మొందికొని. 30
- వ. అరిగి యద్దేవునియగ్రమంటపమున. 31
- ఉ. అంతము గాఁగ గౌతమకణాదమతంబులు భేదవాదిసి
 ధ్ధాంతము జైమినీయ మురఁగాధిపశాస్త్రముఁ గాపిలంబు న
 త్యంతము నాకలించి యవి • యాత్మల మెచ్చనిపాంచరాత్రరా
 ధ్ధాంతవిధానమర్థసమర్థకృతార్థమతిప్రదీప్తులన్. 32

సీ. శ్రీమహితాస్త్రాక్షః గీమత్రజపపరా, యణుల నారాయణః ధ్యానపరుల
దేవతాంతరచింతః నావిదూరులఁ గామ, రోషాదిరహితులఁ రూఢమతులఁ
జదచిదీశ్వరతత్త్వవిదులఁ ద్రైలోక్యపా, వనచరిత్రుల బుధః వంద్యపదుల
సకలంశశీలురఁ నఖిలశ్రుతిస్మృతి, శాస్త్రపురాణవిజ్ఞానఘనులఁ
తే. దమకుఁ జక్రికి నిత్యసింధుబులైన, శేషశేషిత్వములు చింతఁ చేసికొనుచు
నతనిబాన్ధుంబుగతి గాఁగఁనరయుపరమ, వైష్ణవులఁ గంటి సభయైప్రవర్తిలంగ.

క. కని యే దండనమస్కృతు, లనేకము లొనర్చి వారఁ లడుగఁగ నాపే
రును గంధర్వత్వంబును, వినిపించి హరిస్తవేచ్ఛఁబిధముఁ దెలిపితిన్. 34

ఆ. శైలిపి యోనుబోధఁవిలసితులార మీ, రాయనంతశయనునట్ల నాకు
నాకవిత్వసేవఁ గైకొనుఁ డని తగు, నర్జునకుఁ గడంగఁ వారు చూచి. 35

సీ. ప్రకృతిపూరుషులందుఁ బరివారంతములను నెప్పుడుఁజలింపక పరిపూర్ణుఁ డగుచు
దనకు నాదియును మఁధ్యంబునంతమునమా, నుడునధికుండునెందునుగలుగక
సర్వజ్ఞుఁడై సర్వశక్తియై సర్వని, యంతయై సర్వాత్మఁ ఁడై వెలయుచు
సర్వంబుఁ దనకు శేషముగ సర్వమునకు, శేషిదా నగుచు లక్ష్మీయును దాను

తే. రుచియు రవియుఁ జంద్రికయుఁ జంద్రుండువోలే
నయుతసిద్ధత్వ మొప్పుంగఁ నాదిమిఘన
మనఁగ సకలవేదాంతవేద్యతఁ దనర్పు
పరమపదనాథుఁ బొగడు నీప్రాధికోలఁది. 36

క. అని యట్టిటు నాచే ద, ద్వినుతులు సేయించి మెచ్చిఁ విశ్వహితార్థం
బును జెప్పించిరి త్రిజగ, జ్ఞానసీపరమపదనాథఁసంవాదకథల్. 37

క. చెప్పించి యీకవితచే, నిప్పుడు గాకున్న నీకుఁ నిక నొకమేనన్
దప్పక యొదవు తిరంబుగ, నప్పరమునిపరమభక్తి యని రధికదయన్. 38

న. ఏనును దాదృశం బైనమదీయకవిత్వధార శారదాపీఠంబునందలియందటివినుతి
కెక్కునందాఁక మిక్కిలి మెచ్చుకొనరా దని యచ్చోటికి నంత నరిగితి నని పలికి
యింకఁ బ్రకృతకథ వచ్చుచున్నది యాకర్ణింపు మట్లు శారదాపీఠంబునకు నే
జను నప్పుడు తత్సన్నిధియందు. 39

సీ. ఋగ్వేదఘోషసంమృద్ధిపెం పొకచోట, నొకచోటయాజుషాభ్యుదయమహిమ
సామగానధ్యానఁచాతుర్య మొకచోట, నొకచోట నాధర్మఁజ్ఞోక్తిగరిమ
గృహ్యనూత్రనిపాఠఁభేదనం బొకచోట, నొకచోట శబ్దతంత్రోపచయము
జ్యోతిషసిద్ధాంతసంఘర్ష మొకచోట, నొకచోట ధర్మశాస్త్రకలనంబు

తే. లుభయమీమాంసలప్రసంగఁ మొక్కచోట
నొక్కచోటను బలుతర్కయుక్తికథలు

యోగసద్గోష్ఠి యొకచోట • మొక్కచోట

గావ్యకలకల మొప్పార • గనుచు నంత.

40

సీ. పదవర్ణ సౌఖ్య ప్రకటనం బెంతయు, నింపు మీఱంగరు • విచ్చి యిచ్చి
తగ నుదాత్తాదిభేదములు గెంటక పర్వ, గనుబొమ్మచేట్ల • గఱపి కఱపి
యెడనెడల గవళ్య • దడబడకుండంగ, గుఱుతులు మది బాదుకొలిపి కొలిపి
నిజశిక్షలో బుద్ధి • నిలక విస్వరములు, పలికిన బుగ్గలు • నులిమి నులిమి

ఆ. యొక్క మండపమున • నుజ్జ్వలబ్రహ్మ, ర్చనముతోడ బ్రహ్మ • చారులకును
బరమనియనువృత్తి పరత వేదముఁ జెప్ప, చున్న యట్టియొక్క • యొజ్జుల గెంట.

క. కని డగ్గఱ బోయిన నా, యన రా ర మ్మనుచు నెవ్వ • రయ్యా మీరల్
ఘన తేజంబున నొప్పెద, రనుచుకొ జోటిచ్చి మత్తు • లాఖ్యలు వినియెన్ . 42

క. విని పూజ్యులు వచ్చిన యపు, డు ననధ్యాయ మని యప్పు • డు నల్లు ప్రకరం
బును జదువు మాన్చి నాతో, ననుగుణవిహితోపచారు • డై వర్తిలగన్ . 43

సీ. మెఱుంగఱుముంజయు • మేనికోమలికంబు, గడుదిట్టగుణముగు • ల్కెడు మొగ్గు
పసపుగోచులయొప్పు • బ్రహ్మ తేజంబును, జారుకృష్ణాజిన • ధారణంబు

[40

తఱుకుజన్నిదము మే • ధావిబొట్టును జిన్ని, పట్టవర్ధనమును • జిట్టితడుపు
మొలవంకయుంగరం • బులసాంపు దండపు, గోలయు సన్నపు • వేలుసిగయు

ఆ. నొప్పు బ్రహ్మచారి • యొకఁడగుచెంచె బు, స్తకముఁగొంచుమిగుల • సంభ్రమమున
నొజ్జ యతనిఁ జూచి • యోరి యేమిర కడు, నాలసించి తనియె • ననిన నతని.

న. ఏ నాలసించుటకు నిమిత్తంబు చాలఁ గలదు మీ కేమియు వినఁబడదు గాన
యు వినిపించెద వినుం డని పలికి యిట్లనియె నట్లు మారు ననిచిన నే
ప్పుడు శాలీనుండు తమపువ్వుఁదోటలోన నొక్కలతాగృహంబునందుం దన
దంబులు సుగ్రాతి వేషకతోడఁ దొడలమీఁద నిడుకొని యొత్తుచుండ
నల్లాపంబుల నలరుచుండి నన్నుం జూచి నగుచు నుపాధ్యాయులు పుస్తకంబు
నకుఁ బంచిరే యది యిక్కడన యిదే డాచినాడనని తమయుపరిభాగ
జూపికొంచు బోదువు గాని యటఁ గూర్చుండు మని యెదుట నున్న యొక్క
హార వేదికతోడిలేమావినీడఁ జూపిన గూర్చుంటి నంతఁ దనయింతిమూఁపు
జే యిడి యాయమ కిట్లనియె.

45

క. అమృతము సేవించితివో, రమణీ యేమైనసిద్ధ • రన మబ్బెనొకో
కొమరుంబ్రాయము మిక్కిలి, గొమరొందెడుదినముకొ • త్తఁకొత్తగ నెలమిన.

క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రాయ మండ్రు • మానవతీ
జగిదిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలుపొందుటకు ని • మిత్తముఁ జెపుమా.

వ. అనుటయు నవ్వనిత చిటునవ్వుతోడ నాయనం జూచి.

48

లయగ్రాహి. ఏ నెఱుంగ నేమియును ♦ దీనికి నిమిత్తము నఃనూనమమతామహిమ, చే నైనఁ దోచుక, లేనికొమరుందనము ♦ లేనిచెలువంబు నన ♦ నోనెలఁత యాగతిన ♦ లేనియవి గా వి, మ్మేనిపన లీవెఱుంగ ♦ వేని వినుపింతు విను ♦ దీనికి నిమిత్త మది ♦ యేన యనుచుక శా, లీనుఁడు సుగాత్రి దనఁపై నొరుంగ వంచి చెవిఁగో నొకటి యే మనుచుఁగో నగుచుఁ జెప్పెన్. 49

ఉ. చెప్పిన మోముఁ ద్రిప్పి కనుఁచిత్రము నొందుచు నాథువ క్త్తిముక దప్పక చూచి యే నొకటి ♦ తక్ మును వేడిన సమృద్ధిఁచెఁ దా నప్పలు కేమి సేయునొకొ ♦ యాజగదంబ యింకక వినుం డదిక జెప్పెద నగుచు మోము చెవి ♦ జేరిచి యేమియొ చెప్పె జెప్పినన్. 50

క. ఘనరోషుఁ డగుచు నతఁ డా, వనితయుఁ దో నరుగుదేర ♦ వడిఁ జని యాచే ర్వునను శతతాళదప్పు, బనుపేరక వెలసియున్న హృదమున నుటీకన్. 51

క. పడఁతియు నాకుం గతి దన, యడుగుందామరలకాక ♦ యన్యము గలదే విడిచెదనే తను ననుఁ దా, విడిచిన నని పాటి యుటీక ♦ విభుఁ డుటీకినచోన్. 52

క. కడు నెడ గావున నది యి, క్కడ వినఁబడ దేమొ వీటఁ ♦ గలవా రెల్లక వడి నేగి నలలచే న, మ్మడు గిటు నటు నరసి యిపుడు ♦ మగిడిరి వగత్రోన్. 53

వ. ఏనునుగి దిగి శాలీనుండు మున్ను చూపినచోటిపు స్తకంబుఁ బుచ్చుకొని వచ్చితి నని చెప్పిన. 54

క. విని యావిప్రవరేణ్యుని, డనయంబును శోకవిస్త, యవిషాదములక మునుఁగుచు నాశుభదంపతు,లను జెంచెనె యకట యితరుల శౌఠం గనుచున్. 55

చ. అదె శతతాళదప్పు మనుసార్థపునామముతోడ నుత్తమ హృదములలోఁ బొగడ్డఁ గనినట్టిది యందును బడ్డవారికిం బ్రదుకులె యంచుఁ దప్పదు పురాకృత మెవ్వరి కైన నంచుఁ గొం తడడవు గుండెనే నపుడు ♦ తద్ద్విజముఖ్యునిఁ జూచి యొయ్యనన్. 56

క. అసఘా యాశాలీనుఁ, డనఁగ సుగాత్రి యన నెవ్వ ♦ రాదంపతులక వినుఁగిచెదు కడును త్తము, లని తత్కథఁ జెప్పవలయు ♦ నంటి ననుటయున్. 57

క. ఆయసఘులచరితము గా, దే యీపు స్తకములోనిదియు మాకు నిఁకక శ్రేయస్కర మది వినుటయుఁ, బోయెం దద్దర్శనంబుఁపుణ్యోత్సవముల్. 58

వ. అని యాబ్రహ్మచారి శెచ్చినపు స్తకంబుఁ బుచ్చుకొని శిరంబునమోపుకొని కన్ను ల కద్దకొని తిరుగ నతనిచేతిక యిచ్చి చదువు మనుటయు నతం డిట్లునుచుం జదివె. 59

సీ. కాశ్ఠీరభూమికిఁ ♦ గర్ణిక యగుశార, దాపీతమున శారదను భజించు పూజారి గ్రాహ్మణఁపుత్తి యొకర్తును, గాత్రి నాఁ బరఁగెడుఁకాంత గలదు దానినరుగు శాలీనాహ్వాయుం డిల్ల, టపుటల్లుఁ డత్తయింఁటను వసించు

- నాతండు దనకడ • కాకన్యఁ బ్రథమసం, గమవేశఁ గడు నలంకారకలితఁ
 ఆ. జేసి యనిపి దానిచెలు లింతటంతట, బొంచి యుండఁ దద్విభూషణాది
 మహిమఁ దలఁకిపట్ట • మదిని సంకోచించె, దరుణి యుండియుండి • తిరిగిపోయె.
- ఉ. పోయినఁ దద్విధం బపుడు • బోంట్లు తదంబకుఁ జెప్పి భూమిలో
 నేయెడ లేనిచంద మిది • యేమినిమిత్తమై యంచు మంచిలే
 బ్రాయపువాడు గల్గె భళిరా యితఁ డంచు నెత్తెన నేటికి
 బోయెనొ కాక యెల్లి తమఁ పోకలు చూడమ యంచు నవ్వివన్. 61
- క. ఆయన వినఁ బ్రేరెదరు ను, డీ యిట్లు గయాభులార • డిగవిడుతురు ల
 జ్ఞాయుతులు సర్వమును దము, నేయెడ హాసాస్పదం బాఁకిత పురసినన్. 62
- తే. అని పలికి రెండుమూడునాళ్లట్లు యనిపె, నల్లునెద్దకుఁ బుత్తికఁనపు డతఁడు
 నాది నేభావమునఁ జూచె • నట్లచూచె, వట్టి రాకపోక లొనర్చె • వానినబియు.
- వ. అంత లజ్జావతికిఁ దజ్జననియనుమతిఁ బ్రియవయస్య లేకాంతంబున నిట్లనినన్. 64
- ఆ. పొలఁతి యాలిమగనిఁ పోడుము లేమియు, గలిగినట్టిచొప్పు • గానరాదు
 నూతెలుగు చూడ • మేల్తలు దంపతు, లిరువురును వివేకు • లేమి చెప్పె. 65
- క. కాంతుఁ డుచితజ్ఞఁ డైనను, గాంతకు సిగ్గువడఁ జెల్లు • గాక కటకః
 కాంతుఁడు సిద్ధితికాఁ డై, కాంతయు నెత్తెన నెట్లు • కాపుర మింకన్. 66
- ఆ. నలినవదన యెన్ని నాల్కై నఁ జిన్న కూ, తురపు గాపు నీవు • తొడఁగి పోయె
 దగిన సేవ సేయ • కగునె యారక యుండ, నాతఁ డేమియు ననఁడనుచు పుట్టె.
- క. మగవాడు భాగ్యవంతుఁడు, మగువకు నెప్పుగునె యిట్లు • మానపుబిగి గ
 ట్టిగఁ దాల్చు దనంతన యూ, డిగ మిటు నటు సేయ నతనిఁ డెందము గరఁగున్.
- క. గారామునఁ దోడ్పొడన, రా ర మ్మనఁ డనుచు మగుడి • రానేటికి గ
 య్వారంబుతోడిబాగా, లీగాదో యాకు మడిచి • యారాదొ చెల్లె. 69
- క. వెంగలివి గాక నీ వో, యంగన భోగములపంట • యామని యగునీ
 బంగారుపంటిపాయము, సంగతియే యకట రిత్త • శయ్యకు నొసంగన్. 70
- క. యావనము గలిగినప్పుడ, పూవుంబోడులకుఁ బతులఁభోగంబులు గా
 కావిభవములకుఁ గొఱయే, యావనజాతాక్షి ప్రాయ • ముడిగిన వెనుకన్.
- క. అన విని యాపెడమాటల, నను నేటికిఁ జంపెదరు వి•నక సైఁపపు నా
 కనిసిగ్గునఁ బలుకుచు నా, డొనరించి చూచెను దదీయఁయుక్తుల తెలుగున్. 72
- వ. చూచి యెందును ఫలంబు గానక యాసుగాత్రి యాయన నింకేమిప్రపంచంబు
 జేసిన నెఱయ నెడసిపోవుట దక్కఁ బ్రయోజనం బేమియు లేదు నాకును మా
 గళనూత్రం బీపాటిశుభస్థితి నుండుటయ పదివే లనుచు నెంచుకొనియు వేఱ
 క్కలాగున నుండక యతనికి నాయురభివృద్ధికరంబు లని వివిధాలంకారంబు న

స్పృశు నేమరక తాల్పుచు దినతల్లి యతని నేమియు నిట్ట ట్టాడకుండం బ్రాధింపు
చుండ నదియును దత్సార్థినావశంబున బెక్కుదివసంబు లెడనెడ గూతుచే
త నివారితమరాలాప యగుచు నోర్చి యోర్చి యంత నెక్కనాడ మ్మెటుం
గుబోడితోడ.

73

ఉ. ఇట్టినిరర్థు నెందుగ గన • మే మన బోయిన నీవు మిక్కిలి
దిట్టదు నానుసంపదకు • దిక్కుగుచు మొగ మొల్కు నీ కింక
బుట్టునో యంటిమే నితని పోడిమి గంటిమి వట్టిగొడ్డుతా
కట్టితం దెంత యన్న నిను • గాఢయ పెట్టుట వెళ్లగొట్టినన్.

74

ఉ. పూవులతోటకై స నటు • పూయి విచారము చేసి ర మ్మనం
గావలయుం గదా యనుచు • గారవ మొప్పుగ నట్లు పిల్చి ము
న్నావిధ కంపి యందు గల యట్టిపనుల్ సకలంబు జేయ నే
ర్పానిహిలంగ దా నతని • సంతట గట్టడ జేసె జేసినన్.

75

శ్లో. దివిజనుల యైన శారదా • దేవిపూజ, కుపకరించుకార్యం బిది • యొప్పు సనుచు
సధిక మోదంబుతో నతఁ • జూదరించి, సంతతంబు తడేకనిష్ఠతఁ దలిర్పి.

76

క. సమధికిమధుమదగరిమా, సమచంచలచంచరిక • సంచయసంచా
రమనోరమసుమనోరమ, సమరంగ నాపూర్వదోట • సనిశము బెంచెన్.

77

సీ. సీ రత్నవేళల • సీ రత్న బానువా, దునకుఁ గాలువలు పొందుగ నమర్చి
త్రవ్వటంబులతోఁ • ద్రవ్వటంబులు వెట్టు, దగిసట్టికట్టు గుద్దలి గడించి
యెరువు జల్లెఱవేళ • నెరువు జల్లుగ తాభి, మానుడై గంపల • దాన తెచ్చి
యంట్లొత్తుపదను • సంట్లొత్తు నెలమి గాన్పించు లేగొమ్మలు • వంచి వంచి
తే. నారునోయంగ వలయునో • నారునోయ, గొమ్మినాటంగదగునెడఁగొమ్మినాటు
నొకటి విసువక యంతకంతకును హెచ్చునోతోడను శాలీనుఁడవితంబు.

లయగ్రహ. అంగవిభేదంబు నెఱుంగ కతఁ డీగతిఁ గావంగి తులసీవసము • జెం
గలువలుం గే, దగులును జంపకములుం గురువకంబులు లంగములు జా
నులునులుగతతులుం గొ, జుగులును మల్లెలును • రంగములు బాటలము •
లు గదలికాచయము • దుంగతతులునా, రంగములు నాదిగ ధరం గలు
గునట్టిపూదయంగమబహుద్రుమకుఁడుంగములు బెంచెన్.

79

చ. రవికరణాళి కెందును జోరింగి సగోచర మైననీడచే
సవిరళిపుష్ప రేణుయత • మై పాలుపొందుమరందవృష్టచే
నినముగొనంగ దద్వసనమృద్ధి గనుంగొని యవ్వసుంధరా
దివిజకుల సూతుఁడు మదిం బరితోషము నెంది యత్తెన్.

80

క. ఎంతయు బ్రాద్దన లేచి ని, తాంతాచరితస్వజాతిధర్మ డగుచు ని
శ్చింతుఁ డయి గురుపరంపర, జింతించి తమ క్తజవము • చేసి ముదముతోన్.

తే. నియమమునఁ బుష్పములు గోసి + నేర్పు మీఱఁ
బలు తెఱంగుల వింతవింతలుగ మాలి
కలను బొందులు కందుకంబులు రచించి

బ్రహ్మయిల్లాలికిని సమర్పణము సేయు.

82

వ. అప్పుడు సుగాత్రి పాత్రివత్యధర్మనిష్ఠకతంబున.

83

తే. తల్లిమాటలచే నిట్లు + తనవిభుండు, తనువుబడలంగఁ బూదోటఁపనులు సేయఁ
జూడనోర్వక తాను నఁచోచ్చటి కరిగి, తోడుపడియెడ నని చూచుఁబ్రేడనుడుగు.

వ. అప్పు డొకనాఁడు శాలీనుండు తోటకుం జని యుండ నాసమయంబున.

85

క. ధశధశమెఱువులు మెఱయఁగఁ, బెళపెళనుఱుముచుఁ బెల్లుఁపెఱువఁబడుగుల్
నలుఁగడఁ బడ బెడిదపుధా, రలు గలబలువాన జలధఁరంబులు గురిసెన్.

86

చ. మిగుల జగంబు బెగ్గడిల + మించె దదుద్ధతవృష్టి యద్భుతం
బగుచు ఘనాఘనౌఘసముదగ్రనిరర్గళఘర్షరారృటీ
లగనఘనోచ్చలజ్వలర్పుఁశంఝుళనిర్ రజర్ యురీభవ
న్నగవిగళచ్చిలాగణఘఁణంఘణఘోషణభీషణంబుగన్.

87

సీ. ఉదధినమేతపీఠోద్వాంతబాడబ, జ్వలయితోగ్రశంఁపాలతంబు
నిర్ఘాతరవనరంఁధీకృతాజాండబ, హిర్జలభీమదధాఁరోర్జితంబు
నిర్జాడ్యగరితఁసూర్జిధూర్జిత, ప్రళయభైరవరటఁత్పటహరవము
జంఘాప్రభంజనఁజాతసంఘట్టన, పరిగళత్తారకఁత్కరకగణము

తే. నగుచుఘనఘనాఘనసంఘ + మవ్విధమునఁ
బూని హూరున బెడిదంపుఁవాన గురియఁ
గరము భూనభోంతరము చీకట్లు గొనియె
నఖిలలోకంబు నుదకమయత్య మొందె.

[88]

క. అటమున్ను మొగులు బలియుచు, జటిపాట మని పాటపాటఁచినుకులు వడి
చ్చుటయాదిగాఁగఁ దనపెనిమిటి దడియునో యని సుగాత్రిమిగులవగపుఁగన్.

చ. అప్పుడు మనంబులోన ననయంబు పతిం దలపోసి యిట్టిఘో
రపుఁబెనువాన నెట్లయితో + ప్రాణవిభుండ యటంచు నీకుఁ బా
పపుఁబుపుదోటపా ట్లెచటఁ + బాప్తము లయ్యె నటంచు నెంతయుఁ
విపులతరాఁర్చి జేడ్పడుచు + నింగి బారింబారి దొంగి చూచుచున్.

90

క. ఓశారద యోపరమద, యాశాలిని యోమదంబ + యారసి మత్స్య
ణేశు నటు చూడుమి నీ, వేశరణము గాని యేను + వేటొం డెఱుగన్.

91

శా. ఈదేహంబునఁ బూర్వదేహములయంఁదేసె వ్రతధ్యానదా
నాదిపోదృఢవ మేమి యేమి గలదా + యాపుణ్య మీవర్ష పీ

జాదోషంబును మత్పతిగి బారయ కుండు మానుపుగాత నే
నోదుం గానతఁ దన్ని మి త్తపిఠాపాక్రాంతికి బాత్రమున్.

92

వ. అని స్వాదయాబునఁ దమకులదైవతం బైన సరస్వతిం బ్రార్థించుచు సంతట ని
లువగ జాలక తద్వర్ష ఘోరతయుఁ గైకొనక యత్యంతసాహసంబునఁ దల్లియు నె
ఱుంగికుండ నిల్లువెడలి తనదుపాతివ్రత్యధర్మంబుచేత వృష్టిబాధఁ బారయక తొ
లంగుచుండఁ బాలుప నెల్లి యైనజలపూరంబు పాయ యిచ్చుచుఁ దెరుపు విషవఁ
బ్రాణవల్లభుఁడున్న ననంబున కరిగి కడన యుండి పలికించి యప్పటియవ్వాతన
ర్నోద్రవం బొక్కించుకయు లేక యాత్మసంప్రాప్తిత్రాప్తిప్రసాదవిశేషంబున
నెప్పటియట్లు శుభన ర్తనంబున నున్న తనభర్తను దదారామంబును జూచి నాత
ల్లి యోసరస్వతీనీభక్తనాత్సల్యచింత ప్రకటించితే యని తత్కరుణ్యంబునకు
నుబ్బుచుఁ గ్రమ్మటి గ్రహంబునకు వచ్చి తనవచ్చుటయుం బోవుటయు నెవ్వరికి
నెఱుకపడనీక వ్రేడావశంబున నడఁగి మడఁగి యభార్యస్థితిఁ బ్రసరిల్లుచుం
డె నెప్పు డప్పువ్వుదోట గాటంబుగాలివానచేత నేకీషునం బారయ కునికి జను
లు నెఱుఁగిందుచుండి రాసుగాత్రియు మఱియు గొన్ని దినంబులు లజ్జపెంపున
వల్లభుని యిడుమపాట్ల కోర్చి యోర్చి.

93

ఉ. అంతట లజ్జ గ్రించుపడఁ నత్యధికంబుగ మించి నూనసా
భ్యంతరపూర్ణ మైనపతిభక్తకేతంబునఁ దల్లిమాట యె
క్కింతయుఁ దాను గైకొనకఁ యెప్పటియట్లు యలంకృతాంగి యై
యెంతయు నింపుతోడఁ జనియెక్ బ్రియుఁ శున్న వనంబులోనికిన్.

94

క. చని యాతఁడు దా నలిపెను, పనులకు నీయకొన కున్నఁ బలిమి నడంగె
దనసాము లెల్ల నెకమఱు, గున నిడి పిరినుట్టు నుట్టుకొనినవలువతోన్. 95
సీ. జోరంపుఁజనుదోయిఁ త్రుళ్ళితల నిడంగఁ, దగుచోట్లు గుద్దంటఁ ద్రవ్విత్రవ్వ
నేగై నపిఱుఁడు బల్విడిఁ జలింపంగను, వడి నిట్లు నట్లునుఁ నడచి నడచి
యడుసుతుంపురు చెక్కుటద్దాంబులను బర్వ, మల్లకు మడవలుఁ మాచ్చి మాచ్చి
నడుము లేదీవియఁ నకనకల్ గుడున నింపునఁ దగుమోపులుఁ మోసి మోసి

తే. చిఱుచెమటఁ జేర్చువితక్రొమ్మెఱుఁగుతోడఁ

గొమరుమే నొప్ప సారెకుఁ గొప్ప వదల

నేమిటికి నైనఁ నా మున్న యేగి యేగి

యెల్లపనులు నొనర్చె నిం పైనకమెనగి.

96

తే. పడతి సంభ్రమించుచు నిట్లుఁ పనులు సేయఁ
బిఱుఁడు పాలిండ్లు గొప్పఁ గంపించుచోప్పు
గనుఁగొనుచు నేచుకొనుగతిఁ గాంతుమదిసి
బెల్లుశరముల వైచె దర్పించి మరుఁడు.

97

- చ. అపు డతఁ డట్లు పేర్చుకును మాస్త్రినియుద్ధతి యాచలేసి నె
జ్జిపడుచ యెంతమాన్చిన నెఱింగెడుదానవు గావు నీకుఁ దో
టపనుల కెంతదూర మకటా యనుచుం దనయుత్తరీయన
స్త్రిపుమునికొంగునం దుడిచెఁ ♦ దన్వికపోలపుఘర్త బిందువుల్. 98
- చ. తుడిచినఁ బోక మన్మథునిదుర్జనతామహిమన్ బొరిగబొరిగ
బడఁతిమెఱుంగుచెక్కిఁతులఁ ♦ బర్వెడుఘర్తము గాంచి యంగతి నా
బడలిక చూడలే కిడుమఁపాట్లకుఁ జొచ్చి నలంగి తంచు నె
క్కుడుతమకంబుతోడఁ దల ♦ గ్రుచ్చి కవుంగిటఁ గూర్చె సత్తెఱిన్. 99
- క. తదనంతరంబ మిక్కిలి, పొదిగొన్న చిగుళ్లజొంపమున సొంపగుపూ
బాదరింటికిఁ దార్చి సతిన్, మదనమహారాజ్యభోగమహిమ గాన్చెన్. 100
- తే. ఇట్లు దేర్చుచు సతి నతఁ ♦ డవుడు విడక
కొంగిట బిగించె పైఁబయిఁ ♦ గాముఁ డడర
నివి మిగులఁ గ్రొత్త లింటికి ♦ నేగవలదె
యని ప్రియముఁ జెప్పి విడిపించుకొనియె సతీయు. 101
- క. విడిపించుకొని మఱుంగున, నిడినతనదుభూషణంబు ♦ తెల్లను బ్రేమన్
దొడిగి గృహంబున కల్లన, నడచెఁ బతిచరిత్రభావంబుల మన మలరన్. 102
- క. వసివాళ్లు వాడి యప్పుడు, వసంతసమయంపుఁబండఁవలనన్ నెఱిగన్
గనుగందులు గందిన నవకుసుమలతికన్లె మిగులఁ ♦ గోమలి యుప్పెన్. 103
- వ. ఇవ్విధంబునఁ బతియనుగ్రహంబు వడసి భాసిల్లునుగాత్రి గృహంబునకుఁ జనియె
నప్పు డప్పడంతిసఖులు ముఖవికాసాదులవలనం దన్తనోరథసిద్ధి యెఱిగి కన్యా
లాపంబుల వినోదించుచుండెరి తల్లియుం బ్రమోదంబు నొందె నంగి నానందన్
సమయంబున నయ్యంబుజాక్షికిఁ దదవ్యయస్యలు కౌతుకాతిశయంబున నెఱిగి
తె మిగుల నలంకరించి కేళికాభవనంబున నున్నతత్ప్రియునికడ కనిపి నిష్క్రమిం
సి. గతిసంభ్రమంబునఁ ♦ గరము బెడంకుచు, నకనకల్ గుడుచునెన్న మముసొబగు
గుఱుమాపుదడిమంపుఁగోకలోఁ దొలఁకెడు, కంపమాననితంబఁ కాంతిసాపు
బిగువుపయ్యెదలోనఁ ♦ బిక్కటిల్లుచుఁ జాలఁ, ద్రుళ్లుచన్నుల నొప్పుముల్లె నెరు
చెమటచి త్తడిఁ జిట్టి ♦ యమరు కస్తురిచుక్క, బొట్టుతోడిపనవుఁ బొట్టునిదియుఁ
తే. గునిసి సారెకు వడఁకెడుఁ గొప్పకొప్పు
గలిగి యాకె ద న్నొకటియు ♦ సలుపనీక
తోడఁ బఱువులువాఱుచుఁ ♦ దోటపనులు
సేయురూపు మదిన్ హత్తి ♦ పాయ కునికి. 105
- ఉ. అప్పటితద్విలేపనపటాభరణాదులవైభవోన్నతుల్
రెప్పలు విచ్చి చూడక చఁరింపనియట్టిపరాకుచేతఁ దా

- నెప్పటియట్లు యుండె నతఁ డింటికడఁగ దడ వుండి యుండి నా
యొప్పమి యేమి సంఘటితఁ నెక్కొ - యటంచు విహాన మొందఁగన్. 106
- శే. శోలుదొలుత నట్లు సాధ్వసాఁద్భుతకరంబు
లగుచు మరుసుద్ది లేకుండ ఁ నెగయ మీఁటి
పెక్కునాళ్లు తద్వాసన ఁ ప్రిదులనీని
ఘనవిభూషాదు లపు డింపు ఁ గామి యరుదె. 107
- ఆ. తిరిగి యరుగఁ జూచి ఁ యరిగి యే నెచట నె, వ్యాధిదాన నచట ఁ నూరక పడి
యుండ దైవ మెద్దిఁయొనరించె నది యగుఁగ, గాకయనుచుఁదలుపుఁకడనయుండె.
- ఉ. ఆలలితాంగి చాలఁ దడ ఁ నచ్చట నమ్మెయి నుండి సాహసో
ద్వేలత నంతఁ జేరి కడుఁ ఁ ద్రిమ్మటచే శ్రమ మొందినారు గాఁ
బోలును బోనునా నిదురఁ ఁ బోయెదరే యని కప్పరంపుఁదా
బూలముతావి భుగ్గు రని ఁ ముంచుకొనం జెవిదగడఁ బల్కినన్. 109
- క. పైకొన్న పరాకున నతఁ, డేక్కొన్ని నచ్చి తనియె ఁ నింతియు వగతో
లోకమువారలు పతికడ, కేక్కొన్ని వత్తు రనుచు ఁ నెంతయుఁ బాలసెన్. 110
- క. ఓనాయక యితరంబులు, పోని మ్మాపాటి యైన ఁ బుద్ధి గలిగి నా
మానసములోనికొర్కుల, పూనిక యడిగితిరి లోకఁపూజిత నైతిన్. 111
- మ. అక్కఱ యే మని దూఱుదాన మిము నాఁథా వేగుజా మయ్యెఁ బొం
దికగాఁ బాదము లొత్త ర మ్మనుట గాఁనీ యొంటి యేమో కదా
నికటక్షోణికి నేగుదె మ్మనుట గాఁనీ కొంత నెయ్యంపుఁబూ
నికఱ్ఱో గన్నులు విచ్చి చూచుటయె కాఁనీ లేద యొక్కింతయున్. 112
- ఉ. నేఁ డలఱ్ఱోలులో నపుడు ఁ నిబ్బర మైనమదీయభాగ్యమున్
బోడిమి యేమిపాకమునఁ ఁ బొందెన్ మోక్షప యట్లు గాంచి పె
న్వాడిఁ దెసర్చునాచనుపుఁనన్ మిము నెమ్మెయి నంటి గాని యే
నాఁడును బుణ్యసాధ్యకే గుఁణం బిది గా దని నే నెఱుంగుదున్. 113
- న. అని పలికి యంతరంగంబున సంతకంతకుం బ్రబలుకంతునంతాపంబున వంత నెం
దుచుఁ గొంత చింతించి. 114
- క. రా యైనఁ గొంతమేల్ నా, రాయణ మీమనసుకంటె ఁ రహి నిక నెపుడున్
మీయంతఁ దడవెదరె యని, యాయంగన యతనిపాద ఁ మల్లన పట్టెన్. 115
- ఉ. నట్టి యొకింత యొత్తుచునె ఁ పాన్పుకడన్ వెనఁ గూరుచుండి నొం
బట్టున నెప్పునూరువులఁపై నిడి యొత్తి తదంఘ్రి యంతఁ జ
న్మట్టుపయిన్ ఘటించుచును ఁ గన్నులు చేరుచుకొంచు జెక్కిటన్
గట్టిగ నద్దకొంచుఁ దనఁగాటపుఁగూఁదిమిఁ దెల్పె మిక్కిలిన్. 116

- క. ఎందుఁ బరా కుడుగమికి, సందియ మందుచు ని దేమిఁచందమకో యు
చుం దనఁడెందము గొందల, మందఁగ నిందుముఖి యతని • నల్లన పలికెన్.
- ఉ. చి త్తము వేటాకర్తుపయిఁ • జేచ్చి మరల్పుఁగ నేర కేమొ మీ
ర త్తరథాక్షిఁ దెచ్చుకొనుఁ • డాయక నానశ మైనఁ బంపుఁ డే
దెత్తు నవశ్యమున్ మఱియు • దేవరకుం బలె నవ్వధూటికిం
దొ త్తగుచుఁ బనుల్ సలుపుఁదున్ నిజ మాడెద దైవసాక్షిగన్. 118
- క. తుదఁ జిక్కులేల మీమది, కొద దీక్షినఁ జాలు నమ్ముఁకొనవలసిన వ
చ్చెద నమ్ముకొనుఁడు న న్నో, హృదయేశ్వర యేమిచింత • యిది దెల్పుఁదగున్.
- వ. అని యిట్లు పలుకుచుం బాదసంవాహన సేవలు సలుపుచుండ. 120
- చ. అది యొకయింపు కై న నరఁయంగ నెఱుంగక యాతఁ డత్తజ్ఞి
మదిఁ గడు నాటి యున్నప్రభఁమంపుఁదదాకృతియొప్పిదంబు లా
చెదరినవన్నెయాపనులు • సేయుఘనత్వర యావిసీతి యా
పదిలపుఁజేమ యారతులఁభంగులు చాల విరాళి గొల్పుఁగన్. 121
- క. ఆసతియును దత్పదయుగ, శీసంవాహనము విసువు • లేక సలుపుచున్
భాసురపాతివ్రత్యగు, శాసక్తిఁ దదన్య మెన్న • కన్నిశి గడపెన్. 122
- జే. అంతఁ దొలునాటియట్ల యఁత్యాదరమునఁ
బోయి పూదోటఁ బను లెల్లఁ • జేయుచుఁ బతి
మన్ననలు గాంచి యెంచె దఁనన్తీకి నట్టి
సాంపులే గాని భూషణా • లింపుగామి. 123
- ఆ. ఎంచి దినము నట్ల • యేగి యాఱోటలో, నట్లు పనులు సేసి • ప్రాణవిభుని
నట్ల నిష్టరతుల • నలరించె దద్విధం, బంత సంతయును దఁదంబ యెఱిఁగి. 124
- వ. ఎఱిఁగి కూతుఱో నేకతంబున నున్న వేళ నిట్లనియె. 125
- ఉ. అమ్మ సరస్వతీవరమఁహత్త్వమునన్ జనియించి తీవు నా
కిమ్ముగ సర్వధర్మములు • సేవ యెఱుంగుదు వంశ మెల్లఁ బూ
తి మ్మగునీదుచర్య నని • ధాతపడంతియె యానతిచ్చె స్వ
ప్సమ్మన వచ్చి తావకగుఁణంబులు చూచిన నట్ల గట్టిగన్. 126
- క. పెనిమిటి దేశాంతరి యై, చనినన్ భవదీయ మైనఁసంతతి నాము
ప్పున కయ్యెడు ననుచును ద, జ్ఞననంబున కెదురుచూతు • సతతము నాత్మన్.
- సీ. ఆయాశ విఫల మై • పోయెనో యనియెడు, బుద్ధినిజేసి యోపు త్తి యేను
సేవతి నిటమున్ను • నిన్నుఁ జేపట్టక, యుండుకాలంబున • నోర్వలేక
విసివి యే మాడిన • విని సహింపక నీవు, నన్నుఁ గోపించుచం•దంబు దలంప
నిలఁ బత్రివ్రతలలో • నీలువు గలయట్టి, తల్లివి కొద వొకిం•తయును లేదు

- తే. చిన్న నాడును బ్రియు నెకఁచిన్న మంత
నూట యూడిన విని తాపఁమగ్న వగుదు
తద్గణము లెవ్వ రేపాటి • తడవిన విని
యలరు దొంగడొరుఁ బఱపి నెఁచెల్లులు సగఁగ. 128
- సీ. మఱచి తప్పియు నన్యఁమహిమ విమర్శింపఁ, జూడ వీ వన్యనిఁసాబగు వేడ్కఁ
బతిభక్తియందుఁ గీఁడ్పడ నీవు వేడుదు, తత్తుష్టి యేదై వఁతంబు గనిన
నధిపుఁడు హర్షింప • హర్షింతు చింతింపఁ, జింతింతు చిక్కినఁ • జిక్కు దెవుడు
గఁఁ జన విచ్చివఁ • గర్వింపనీక యుం,డిన భేద మొందవు • డెందమునను
- ఆ. నిండుగడవరీతి • నుండు దెవుడును గం, భీరతకుఁ గలంగి • చేరనీక
సత్తివనానవేళఁ • బాటించుకొనవు నె, మ్మేన గరగరికలు • మెఱుంగుఁబోడి.
- క. రాతిరివగల్గు దృఢసే, వాతాత్పర్యమున నున్న • వార లటుండఁ
నీనోడ మాటలాడుం, బాత్తివత్సమునఁ గాదె • భారతి కృపతోన్. 130
- క. ఓతల్లి కొదన యొక్కటి, నాతలఁపునఁ దోఁచినది విఁనఁ వలయు గుణా
స్వీతుండు గానినుతుండు ప్ర,నూతుం డగు నటు యకాలఁనురతక్రియలన్. 131
- ఉ. నాటికి నెట్టిదైనఘటఁనగుననో నిను నెల్ల కెంతయున్
గాటపుఁగోపమున్ బెనువఁగఁ దను నెమ్మెయి నంటిఁ గాక పూఁ
దోటకు జీతగాండ్రు మనఁశొల్లిటివారలు లేరె నీవిభుం
జేటికిఁ బోవఁగానలయు • నీ పటు పోవఁగ నేల కూతురా. 132
- క. ధవళాక్షీ నయసునఁ బిన్నపు గాని వివేకగుణముఁనన్ మిక్కిలి పె
ద్దవు నీకుం దెలియనియ, ట్టివిధినిపేధమ్మ లెక్కఁడివి తలపోయన్. 133
- న. అని పలికిన మొలకనగువు మొగంబున నిగురొత్తఁ దల్లిం జూచి సుగాత్రి యి
ట్లనియె. 134
- చ. పరుసకు నెద్దియిం పది సుఁవర్తన గాఁగఁ దదప్రియం బన
చ్చరితము గాఁగ నెన్నుచు నిఁసర్గము నాకిది మానరాద యీ
శ్వరుండును వేదమున్ గురుండు • సర్వము భర్తయ యే దదాజ్ఞ సు
స్థిరమతీఁ జేయుచున్ విధిని • పేధము లెవ్వియుఁ గైకొనం దుదిన్. 135
- క. విను మెయ్యదియు నిషిద్ధం, బని విడుచుట లేను విహిత • మని సేయుట లే
దనుమానింపక యెద్దియుఁ, బెనిమిటి యెల్లనిది విడుతుఁ • బ్రియ మొనరింతున్.
- సీ. అని తల్లితోడ ని • ట్లాయింతి పలుకఁ ద,త్పతిభక్తిమహిమ కెంఁతయును మెచ్చి
వాణి ప్రత్యక్ష మై • వాత్సల్యమున మిక్కి, లిని గారవించి తఁజ్జననిఁ జూచి
యీసాధ్యవర్తన • కి ట్టబ్బ వంకలు, దిద్దఁ జూడకుము సుఁస్థిరత నెప్పు
పతిభక్తిచే నిజఁసాపంబ కాదు నీ, యభయనశశములపాఁపోత్కరములు
- తే. నెఱయ నిర్ధూతములుగ నిఁన్నెలత చేసె,నిదియ కాదింక నిమ్మిఁద • నీనతికథ

వెలయు మత్స్యీతికరముఁ బవిత్రము నయి, నేనవెలయించుదాననంఁచానలేఁచెను.
 క. అని యిట్లు చదివి పుస్తకమును గట్టెక్ వటువు విప్రపుంగవుఁడు ననుక్
 గనుఁగొని యిదిగో నయ్యా, యనఘము వారలచరిత్ర • మని యిట్లనియెన్.
 వ. అనుగాత్రిశాలీనులయందు సరవిందభవునికాంత కెంతదయయో వెఱుంగము
 నాకు నద్దేవియ కలలోన వచ్చి యీపుస్తకంబు నిత్యంబును బ్రాతఃకాలంబున
 జదువుకొను మని యిచ్చె మఱియు నస్వీటం జదువ వ్రాయ నేర్చినవారి కెల్ల నా
 రాత్రియంద యట్ల యిచ్చినది యందఱు నిది యెండాకులతోడఁ జెప్పుకొని వె
 ఱుంగుపడిరి నిన్న నే నాపుణ్యదంపతులసందర్శనంబుకొఱకుఁ దత్కుసుమోద్యా
 నంబులో వారలచేతంబ్రత్యుత్థానానసార్థ్యపాద్యాదివిధుల నుపచరితుఁడఁ నగు
 చు నచ్చట నీపుస్తకంబు మఱచి వచ్చి నేడు రేపకడఁ జదువంబోయి తలఁచు
 కొని యది దెచ్చుటకుం బంపిన నిట్టిఘోరంపువార్త వచ్చె నని వెండియు నాయుక్
 త్తములహదపాతంబునకుఁ బెక్కులాగుల వగచె నేను నాయభ్యాపకునివీ
 డుకొని యప్పటికి నప్పురంబు తత్ప్రసంగాకులం బగుట యరసి నావిద్య దెయిరసి
 చూచుట కిది సమయంబుగా దని నాగలోకంబున కరిగి యంతఁ గొంతకాలంబు
 నకు సంగీతవిద్య సవిశేషంబుగా నభ్యసింప వేడ్కపుట్టిన నారదమహామునిఁ గొ
 లిచి తిరుగ దొరకొంటి నని చెప్పి మణికంఠరుం డాకలభాషిణి యట్లు శాలీనుని
 చిత్తంబు జానపదత్వముగ్ధత్వదోషంబునంజేసి మున్నత్యంతాపూర్వనస్త్రిభాష
 ణాద్యాడంబరంబునం దలంకి తదలంకృతపత్నీరూపంబునకు నెఱయ గొలుపకు
 డుటయు వెనుకఁ దోటపనుల నాకులితం బైనయ త్తన్వివిచ్చి త్తివిలసితాకారం
 బున హత్తి యితరంబు నెఱుంగమి భవదీయవృత్తంబునకు దృష్టాంతంబు అని
 పలికి సుముఖానత్తిం జూచి.

139

తే. నీకులస్థానవార్త గఁగించి చూడ
 నాసుగాత్రిచరిత్రంబు • నంతవట్టు
 నీ వెఱుంగ కున్నియె ట్లన్న • నేల వెఱుంగ
 నాసుగాత్రిన యే నని • యాకె నగియె.

140

క. అమ్మాటకు వారందఱు, నెమ్మనములఁ జోద్య మంది • నీ వాసతివే
 నెమ్మెయిఁ బ్రతికితి వేమిక, తమ్మన నిమ్మాటుపేరు • దాలిచి తనుడున్. 141
 నీ. శతతాళదఘ్న సంజ్ఞిత మైనయట్టిపె, న్నడువున నేనట్లు • వడియెడుతఱి
 మత్పతిపాదపద్మము లాత్మలోనఁ ది, రంబుగా నిడితదన్యం బెఱుంగక ప్రేక
 మునుఁగుచో నడుముఁ గోర్వొనలి మ్రింగెనదిమింగినవెన్క నఱిగించుకొనఁగ
 మఱునాఁడు తత్తీరమహిఁ బడి పొరలుచు, వెడలఁ గ్రాసినది యవ్వేళయందు
 తే. నచట నున్నవారిది చెప్పి • రంత నేను
 నెల్లజనులును వెఱుంగంద • నింటి కేగి

వాణికిని మ్రొక్కుకొనుచుంటి • వదల కెపుడు

ఁతి దిరుగఁ గూర్చ నింక నీభార మనుచు.

142

సీ. దేవి నాలీలఁ బ్రాఙ్మంపుచుండఁగ వచ్చె, నరలు నా కప్పుడఁ • నాథుసేన
యొక్కడి దీవాణి • యెటుసేస నట్లుగా, ని మ్మది యని విరాగము పొడమ
వేదాంతశాస్త్రకోవిదులగోష్ఠిని గొంత, యోగశాస్త్రజ్ఞులయొద్దఁ గొంత
ప్రాప్తమగుచు యోగములకు సంగము లైన, యాసనాదులకు సమర్థమైన

తే. ప్రాయముడివోపుటకు వెతఁబడుచు నుంటి

నా కపుడు సుముఖానన్తి నామ మొదనె

సుముఖులను శాస్త్రవిదులు నిత్యమును దత్తి

మీపవర్తన గలిగి యే • మెలగుచునికి.

143

తే. అట్టిపేరిఁ బ్రసిద్ధ నై • యంతలోనఁ, దల్లితగు లూడఁ దీర్థయాత్రగ ధర్మిని
గుమ్మరుచుఁ నుదనిద్దేవిగుణములువిని, యిచటఁ జేరితిఁగడమమీరఁజేరిగినదియ.

సీ. అమ్మాడ్కిని బాత్రివ, త్యమ్మస నుతి గనియు నిట్టిదశ నెందితి నే
గ్రమ్మఱఁ బ్రతికి యొకింతయు, సమ్మడుగుఁగొంతుఁడేమియయ్యె నెయ్యెఱుగన్.

మ. అనుచుఁ గ్రాహము మ్రొంగి యుండ మరునాఁ • డాలీల నక్లిష్టమూ
ర్తిని రా నేర్చిన సీయసంకుచితపాత్రివత్యమో యుత్తమాం

గన సినాథుని బ్రోవకున్న పెఱశంకల్ మాను ప్రాపించె దా

తనసొంనుం దుది నాతఁ డే సనిమణిఁ స్తంభుండు సూపెం దనున్.

146

సీ. చూపి యే బ్రదికసఁచొ ప్పెల్ల విను మట్లు, సీమాటఁ గడు నల్లి • యేమికర్త
వశతనో యాయల్కఁనడి యాపలేక వే, గోధృతిఁ జని నీట • నుఱికితిఁ గద

యోపెన్క నొక్కొంచుకంతసేపునకు జ, ల స్తంభవిద్యావిలాసగుప్తు

నొకసిద్ధునిఁగో • నున్నట్ల యున్నమ, హత్తుఁ డేజోపిధూతాంధకారుఁ

తే. జేరితిం జేరి యటమున్ను • దూరిపాత

సంభవం బైనయప్పరిశ్రాంతిచేతఁ

బ్రక్క లెగయంగ రోజుచు • నొక్కక్షణము

నిలిచి కనుగొంటిని సమాధినిష్ఠు నతని.

147

తే. అంతఁ గనువిచ్చి చూచె నఁన్నాతఁ డను, బ్రణుతిచేసితిఁ జేసి తత్ప్రణుతిసరణి
నెంబడిని జెప్పితిని నాదువృత్త మతఁడు, నింతకోపివే యనుచు నొక్కొంతనవ్వి.

క. ఇది మిక్కిలి యేకాంతపు, పద మని యిట్లున్న వాడఁ • బరుల నునుపఁ గూ
డదు క్షణమునందు సని మ, ద్వందనముదెస యంతఁ జూచి • దాక్షిణ్యమునన్.

సీ. నాఁడెల్లదనయొద్దఁననునుంచుకొనినాదు, గురుభక్తితెఱఁగుఁ గన్గొనుచు నలరి
నాకు వయః స్తంభఁనపుమణి యొకటియుఁ, దా నెక్కుసింగంపుఁద త్తడియును

దద్యశీకరణౌషధజ్ఞానమును వాద, విద్యయు నివ్యాలు + వేడ్క నిచ్చి
పొన్నుని యనిసినప్పడు గాదె యీపట్ట, మెవ్వరి ప్రేయగి + నెత్తెంబును
తే. వారి జంపును దుద ననువాక్యమునకుఁ

గడు నలరి మ్రొక్కి యతనియాకర్ణమున

నటకు మును వచ్చిసట్టిసింహంబు నెక్కి

మడమ మ్రొక్కింత దాకించుమాత్రలోన.

15

శా. గంభీరప్రదముఁ వడిఁ వెడలి యాకాశంబును బాటునా

కుంభిద్వేషిని మెచ్చి యెన్నిగల వీక్షణికి విచిత్రంబు లు

శుంభద్యస్తువు లెల్ల జూతు నని పోచుఁ వేడ్క నుంకిన్ నియఁ

స్తంభంబుఁ మణిచేతఁ గాంచుట మణి స్తంభుండు నా నువ్వుచున్ .

15

ఆ. అతివ నాదుగురువు + లంగీకరించిన, యట్టిది యని మిగుల + నాదిరమున

నేను నాడుమొదలుగా నిట్టిసిద్ధవే, షమున వలయుచోట్లు + నొంచరింతు. 15

క. ఆవేడ్కలతమి నెప్పుడు, నీవిధమె తలంప నంత + నీవు నెఱుంగు ది

చొచ్చ వచ్చియున్న తెఱఁగులు, నావుడు నవ్వారిజాతీ + సగిలు ట్లనియెన్ . 15

సగ్ధర. ఆశాలీనుండ వీవే + యగుట గలిగ నాయల్లనాఁ డంత క్రోధా

వేశం బేతేర నీ వేవికటపు బలుకుఁ + వింటి నాచేత గర్హ

భ్యాసంబుం జేరి చెప్పఁ + బ్రథమమున నయఃప్రస్తుతుల చేసి నూని

బై శోభిల్లంగ నీ వేమని పలికితి మా + కానతి మ్మతనట్టన్ .

15

సీ. అని కలభాషిణిఁ + గనుఁగొని నీ విటురమ్ము నీ కారహాస్యమ్ము మునుపు

చెప్పి తార్కాణగాఁ + జెప్పింప దగు మఱి, యాయనచే నని + యప్పుడె

చెవిలోనఁ జెప్పంగఁ + జేరి యోహూయది, గాడుపాయ మతఁబడిగట్టిగా

దూరశ్రవణశక్తి + తోడ్కోడ వినియెడు, నటుగాన వ్రాసి నీ + కది

తే. ననిన దూరదృష్టిని గను + నదియుఁ గూడ

దనుచు మణికంధరునిఁ జూచి + వినుము నీవు

మును పతనిచేతఁ జెప్పించుకొనుతదర్శ

మంత నే జెప్పెదను గాని + యనుడు నతఁడు.

15

వ. అమృణి స్తంభుని నేకాంతంబునకుం దోడ్కొనిపోయి యతనిచేతఁ దాల్చి

తొక్కిపకారణంబును నట మునుపటిరహస్యవాక్యంబులను జెప్పించుకొని నీ

సుముఖాసత్తిం జూచి యింక నీ వేమని చెప్పెదో చెప్పు మనుటయు నెవ్వరి

మణి యిట్లని చెప్పె నట్లు శాలీనుండు మడువునం బడుటకు మునుపు నా

నేకాంతంబున నుండి ప్రసంగవశంబున.

15

క. అమృతము సేవించితివో, రమణీ యే మైన సిద్ధరస మబ్బెనుకో

కొమరుంబ్రాయముమిక్కిలి, కొమరొండెనుమిగులగ్రాత్రక్రాత్రగ నెలమి

క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రాయ మంఁడు + మానవతీ నీ
జిగిబిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలు పొందుటకు నిమిత్తముఁ జెపుమా.

క. అని యడిగిన నే నెయ్యది, యు నిమిత్తం బెఱుంగ ననుడు + నూరక యిట్లం
టిని గాని యేన చెప్పెద, విను మని మొగము చెవిఁ జేర్చి + విభుఁ డిట్లనియెన్.

చ. అనిశము సేద యావనశుభాకృతిఁ గాఁగిటఁ జేర్చువేడుకన్
దనియమిఁజేసి వేడితిని + దక్కక సీకును గర్భ మెన్నఁడున్
జనితము కాక యుండ నలఁశారదఁ బూజ యొనర్చువేళ వా
రనికృప నట్టు లిచ్చితి వఱం బని యాయమ పల్కె నత్తఱిన్. 160

క. దానన సుమ్మి నానె, మ్మేనన్ సౌందర్యగుణసమృద్ధి దలిర్పం
గా నవయావన మెప్పుడు, గానఁబడుట యనుడు నేను + గడు వెఱుగొందన్. 161

తే. నాదుసంగంబునన సీకు + నందనుండు, గలుగువర మిచ్చె నాకునన్నలు వసతియు
నేన వేడిన నొక్కనాఁడిదియు నదియు, నొనరు తెట్లకొ యట్లనయ్యనఘటోడ.

క. నావుడు నాయిష్టమునకు, నీవు విరుద్ధముగ వరము + నిట్లడిగితె య
ద్దేవి నని దుర్దమక్రొ, ధావిలమతిఁ జని యతండు + ప్రాదమున నుఱికెన్. 163

క. అని చెప్పుటయు మణిస్తం, భునిమాటయు నదియు నై క్యమున శోభిల్లన్
విని మణికంధరుఁ డోమా, నిని సందియపడకు మితఁడ + నీవిభుఁ డనియెన్. 164

సీ. ఆవధూటియును సద్యఃకందళ త్రిపా, లంకృతం బగునద్విలాస మమతఁ
బతిఁ జూచి సంతోషభయభక్తివిసయంబు, లుదయింపఁ దగురీతి + నుపచరించి
యిందాఁక నెఱుంగ కే నేమియంటి నెమిమ్ము, ననుచుఁ గన్నీళ్లురానడఁచుకొనుచు
నడవుల మాటల + నగవులమీయందుఁ, దొంటికై వడిఁ గొంత + దోచుచున్న

తే. వసుధ నూనిసిఁ బోల మానుసులు లేరె
యనుచు నుండుదు భాగ్య మ + ట్లునికెఁ జేసి
యిప్పు డీయన్న చే ఫలియించె నదియు
సజ్జనులగోష్ఠి యిహపరసాధకంబు. 165

క. అని మణికంధరుఁ గనుఁగొని, వినుచుండుదు మునుపు నిన్ను + వేమలు నిచ్చో
టన దూరశ్రవణబలం, బున సీయన సీదుగానమున్ విని పొగడన్. 166

శా. గంధర్వుండవు జాతి యెంచఁగ శుభాకారంబు చంద్రత్రపా
సంధానక్షమ మద్వితీయుండ విఠక్ + సంగీతసాహిత్యధౌ
రంధర్యం బరయం దపస్వి వసురప్రద్యేషిభక్తుండవున్
బంధం బొక్కటి గల్గె శాప మనఁగా + నాయన్న సీకుం దుదన్. 167

తే. అనినఁ దచ్చాపగతి కాత్మయందు వగవు
దనరఁ గలభాషిణి మణికంధరుని జూచి

మును కళాపూర్ణకథ నీవు + విసవె ధనదు

పట్టిచే సంత య క్షేల + తిట్టువడితి.

16

చ. అస నతఁ డెందు నే నెఱిగింపట్టిద గా దని నీకు నెచ్చట

వినఁబడి యున్నినో యది వివేకము నేయఁగ లేక పల్కెఁ ది

ట్లనుడు మదిం దలంచుకొని + యా నపు నీ వెడ గాఁగఁ బోయి యు

టి నిజము తత్ప్రసంగము ఘటిల్లినయప్పుడు పల్కియ త్తెనె.

16

సీ. నారదుప్రథమసంపదర్శనం బై నట్టి, నాడు తత్కథకుఁ బ్రశ్నప్రసంగ

మేతెంచినవిధంబు + నాతపస్వియు నపూర్వం బిది యని యన్యుతంబు నొ

భూతభవద్భావిభుననవస్తువు లెల్ల, నిజయోగదృష్టిచే + ననుకొనిచి

తన కది చెప్పరాదని పల్కుటయుఁ జెప్ప, రాకయుండుటయుఁ గాఁగఁగము గాఁ

తే. నతఁడెల్లిన బహుసంపదాదిఫలము

దాను వినినంతవ ట్టొకంతయును నీడఁ

బూస గ్రుచ్చినరీతి నాపువ్వబోడి

చెప్పినది విని వార లఁచెరువు నంద.

17

వ. అప్పుడు.

17

క. మళయాళపు బ్రాహ్మణుఁ డొకఁ, డలఘువ్రతనామధేయుఁ + పంచటిక నొ

త్కలనాకాముఁడు జపవిధి, తలఁపున నేతెంచి వినియె + దత్కథవిధమున.

17

సీ. వినియాకళాపూర్ణఁడన నెట్టిఘనుఁడొత, తత్కథయంతయునువినఁగలుగుటపుడు

సంపదర్శంబున + జపముచేసిన నయ్య, పూర్వపుకథ వినుపుణ్య మట్లు

నది విననట్టిభాగ్యంబు సాధించినఁ, దన హృత్వంబుచేతను నను నె

భోగవైభవమాత్రములుగాక దీర్ఘాయు, వును బుష్కలౌకాంతిఁ ఘనవిభవం

తే. గలుగునట కడు మంచిమాంధంబు దొరికె

దత్కథాశ్రవణార్థ మీతల్లి నేఁబ్ర

సన్నఁ గావించు ననుచుఁ దా + సలుపఁ దొడఁగ.

మహిత మగుభవనేశ్వరీమంత్రజపము.

17

క. మనమునఁ గలభాషిణియు, దనశాపముఁ దలంచుకొని నృధానాతి నిచ్చె

జనఁబడునో తడసిన నం, చును సిద్ధుని సతనివాలుఁ + జూచి ఘనకృతిన్.

17

క. ఏల యికఁ దడయ నీబలు, వాలు నియమమునకుఁ ద్రిదివఁవారాగనయ్య

భీలపుశాపమునకు నను, కూలంబుగ నడచి చేర్చుకొను రాజ్యంబున్.

17

సీ. ఆమణి స్తంభుఁ డాయకఁ జూచి యీనుము, ఖానత్తి యో హరిఁజాక్షి శోలు

నేను సిపైఁగత్తి + యెత్తిన నిన్ను వే, యక యుండ నీజగదంబమిది

యాన వెట్టదె యటుగాన నే వెఱుతు నీ, పయి దెగ మునుపటిసాక్షి చా

నని మణికంధరుం + గనుఁగొనినాడువా, లొనఁగదఁ గొని యింపయోరుహ

3. చెప్పినట్లు చేసి • చేకొను మత్సంత, విపుల మైనరాజ్యవిభవలక్ష్మి
ననుచుఁ బలికె నతనిఁవనితయు నోముని, కంధర యిది మంచికార్య మనియె.

5. అనిన నతం డతనితోడ వెండియు నిట్లను నలకూబరుశాపానుభవంబునకుం
గాచుకొనియున్నవానికి నీదుష్కర్తృబున సాధించినరాజ్యవైభవం బేమికి ర్తి
సుకృతగబులకు సాధకంబు నయ్యెడు నని చింతింపవల దనివార్యం బైనశా
పానుభవంబు పరోపకారంబు నెక్కింప నుద్యోగించి తనయంతనచేరి యత్యంత
ప్రార్థనంబు చేయుచున్న యిన్నెలంతచేత మహాదేవికి సంతర్పణము సేయుట
దుష్కర్తృం బనరాదు కావున నప్పుడంతి చెప్పినచోప్పున నడపు మని యత్తెఱుం
గున మఱియుఁ బెక్కుప్రకారగబుల నెడంబఱచిన నెట్టకేలకు నాదయాభుం
డియ్యకొని నియమపూర్వకగబుగా నవిధికిఁ గడంగెఁ గలభాషిణియు మణిస్తం
భునకుఁ దదంగనకుం బ్రణామంబు చేసి కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొనుచు నిక్కలంకపా
టు తక్కినభయంబునకుఁ గాదునుండు మిమ్ము నెప్పుడు గురుభావన నారాధింపు
చుండ లేమికి గాని యనుటయును సుముఖానతియు నోయమ్మ మన నెమ్మనం
బులకూర్చి యింతటన పోయేనే మీఁదటనైన నీపతియు నీవుఁ గోరినట్లు మ
మ్ము గురుభావంబు నడుపుకొనియెద రనినఁ గలభాషిణి పునఃపునఃప్రణామంబు
లాచరించి ముకుళితకరకమల యగుచు నిట్లనియె.

177

శా. పూతం బైనమదీయపుణ్యయుగ మోపుణ్యంపుటిల్లాల నీ
పాతివ్రత్యముచందమున్ విన మదిన్ • భావింపఁగా నెట్టిదు
ర్నిత్యప్రక్రియవారి కైనఁ గృపతో • నీవచ్చినం గల్గుఁద
త్పాతివ్రత్యము నాకు మీఁద నయినం • బ్రాపింప దీవింపవే.

178

క. నావుడుఁ బరమపతివ్రత, నై నెలయుము రాజ్యవైభవంబానుభవం బెం
తే వర్తిల్లఁగ నలరుచు, బ్రోవుడు మముబోంట్ల నీవిభుండును నీవున్.

179

ఉ. అట్టిను చంచలింపకు దృఢాత్మత నుండు మటంచు నిప్పుడే
మిట్టివి నీకుఁ దెల్పునవి • యెయ్యవి పెండ్లికిఁ బోవునట్లు గ
న్నట్టాచు నున్న దాన వతిభవ్యవికాసము నుబ్బుఁ జూడ నిక
గట్టిగ నెన్న దేవతపు • గాక నరాంగనవే మృగేక్షణా.

180

చ. అని తనుఁ బల్కునజలరుహాక్షిని వీడ్కొని సిద్ధవక్త్రమున్
గనుఁగొని నన్ను సంపితరె • ఖడ్గము నిచ్చెదరే యటంచు నా
తనిబలుక త్తిఁ బుచ్చుకొని • తా మణికంధరుచేతి కిచ్చి యో
గ్యనియమ గంధమాల్యవతి • యై కలభాషిణి నిర్విశంగతొన్.

181

క. తగ నాశక్తికి నభిముఖి, యగుచుం బద్మాసనస్థ • యై కూర్చుండెన్
మొగ మెంతయు వికసింపఁగ, విగి వదలక పొదలు మదిగఁభీరత మెఱయన్.

ఉ. కాంత యనంతరంబ మణిఃకంధరుఁ గన్పొని నీ విఁకఁ విని

శ్చింతత జేవి కర్పణము • సేయుము కొంకక దన్దలిల్ల కొ
క్కింతయు శంక లేక మెఱుఁయింపుము చూచెద నుద్ధతస్త్వియ
త్సంతతికంతఖండనవి • చక్షుణదక్షిణబాహుశౌర్యమున్.

183

క. సమరంబున నెదిరించిన, సమదాహితవీరవరులఁ • జక్కిడఁడులు నై
జము మీకు నిట్టియెడలక, భ్రమయక చేమఱవకునికి • పటాశౌర్యమున్.

క. అని తెలిపెడికలభాషిణి, మనసు తెలివి కరుదుపడుచు • మఱుగింధనుఁ జే
మని చెప్ప నెట్టికేలకుఁ, దనమది నూల్కొల్పి నడపెఁ • దన్వచనమున్.

185

వ. అప్పుడు మృగేంద్రవాహన యతని నుద్దేశించి యోనునికంధర • కుంభ నయనకు
లత్వంబునంజేసి యాబలినమర్పణవిధానం బొకించుక విలంబమునకు నీ నల్పి
తివి గావున జన్మాంతరమాత్రవ్యవధానంబున నద్యోహావనంక నగుచు ను
హారాజ్యవైభవంబు లనుభవించెడు కలభాసిణియుఁ బ్రణామియై నున్నప్పుడు
లేక మత్ప్రణామతాత్పర్యదైర్యాదిగుణంబులచేతను ముక్కు లింపునచే గావున
మామకప్రసాదవిశేషంబునంజేసి యిప్పుడు సుసంసృహితమ స్థియు నగుచున్నప్పు
యు నై తనబంధుమిత్రాదుల నలరించు నని యానతిచ్చు నేర్పులనయు నల్పప్ర
దికి కనువిచ్చి నలుదిక్కులు పరికించి యప్పుడు చా నున్నయది ద్వారానాననజే
శవాటిభూషణాయమానస్వభవనారామభూమి యై యుండునగు నెఱుఁగి
దుచు నిది యంతయు మృగేంద్రవాహనామహాశక్తి క్షృణుపెఱుఁగెంబు గా భా
లు నని యద్దేవిం గొనియాడి తనగమనాగమనప్రకారంబు నెత్తె ముఖంబుల
జనంబులకు వినిపించి ఘనతరాద్భుతంబులు గావింపుడు ను నెఱుఁగి ముఖంబు
రాదులు నవ్వరవర్ణినీశరీరఖండంబులు సదృశ్యంబు లగుటకు నూ గొని య
య్యాదిమశక్తిసూక్తిమహిమ పలుదెఱుంగులం బ్రకటించి నత మహా భయ
డు మృగేంద్రవాహనకు దండప్రణామంబు గావించి సుముఖానతిచుక న్నభు
లఁ దగువిధంబుల వీడ్కొని శాసానుభవకాలంబు ప్రవేశించుచున్నప్పుడు
జై నతనరత్నమాలిక యచ్చట జపపరుగై యున్నయలఘువ్రతమునకు న్న
ష్టార్పణబుద్ధిని సమర్పించి విపంచి యద్దేవిగృహంబున నొక్కచుంభవిశేషవిచు
బున నన్యులకుం గానరాకుండ గుప్తంబు చేసి.

186

క. అమృశికంధరుఁ డంత మ, నమ్మునఁ బ్రేరేచుచున్న • నలగూబరభా
పమ్మునఁ జనియెను శ్రీకై, లమ్మునకును భృగునివాత • లంఘటమటై యై.

187

సీ. తనసుముఖాసత్తి • దనకు శుశ్రూష సే, యగ మణి స్తృభు • కమ్మనంద్ర
వాహనాదేవిని • వాసంబునందు న, త్యంతజి శేంద్రియ • త్వంబు మెఱుఁగి
యష్టాంగయోగవి • ద్యాభ్యాసనప్రాణి, దనరె నజ్జలజనే • త్రయును బ్రతి
వలసినపరిచర్య • నలిపినతుదను ద, దాజ్ఞను మునుపటి • తననుయోగ

- ఆ. వర్తనంబు ప్రేమ + వదలక తత్పరి, శీలనంబు నెపుడు + సేయుచుండె
దదనిశప్రయత్న + తాత్పర్యమున నల, భావకాశుఁ డగుచు + నతనుఁ డుడుగ. 188
- క. అంత మణి స్తంభుఁడు దన, యంతఃకరణంబునందు + నలరారెడుదే
శాంతరవస్తువిశేషా, త్యంతదిదృక్షా దిగంత + యాత్రాపరుఁ డై. 189
- క. వరజవశాలిం దనకే, సరి యాకర్షించి యాత్మ + సతీయుం దానుం
బరమోత్సాహమునఁ గృతా, ధిరోహుఁ డై గగనమున యభేచ్ఛాగతులన్.
- క. అరుగుచుఁ గనుఁగొనియెను భీ, కరమకరతిమిగిలాది + ఘనజలజంతూ
త్కరవిహరణభృతసాంధ్రుఁ, నిరుపమఘమఘమరవాస + నిద్రునముద్రున్. 191
- న. ఇవ్విధంబున నయ్యంబుధిం గనుఁగొని తత్ప్రకారంబు కౌతుకకారణం బగుచు
సాంపు నూఱు దనవనిత కతం డిట్లనియె. 192
- ఉ. శీకరబృంద మెంతయు నశీతమరీచిమరీచిజాలమై
త్రీకృతభాళధృత మయి + తేజరిల్ నిజధర్మ మైనర
త్నాకరభావ మీజలధి + యగుబుజలోచన చూచితే కడుగ
బ్రాకట మై తనర్ప దన + బాహ్యవిభాగమునందుఁ జూపెడున్. 193
- ఉ. ఓలలితాంగి చూడు కడు + మెప్పెడుసీరము నిండఁ గాఁగఁ దాఁ
గ్రోలి తిమిప్రకాండము శిరోవివరంబున వెల్వరించును
ద్యేలపుటూర్ణధార యల + వేలుపుటేటిపయిం గుతూహల
శ్రీల మరున్నదీవిభుఁడు + చిమ్మెడుచిమ్మనగ్రోవిసి రనన్. 194
- శే. ఉగ్రతిమిశిరోరంధ్రనిష్ఠూత మగుచు
నెగయుసలితాఘ మది యెందు + మిగుల నొప్పె
సద్ధిపేటికిఁగుండలి + తాంగభోగి
యున్ను రనఁ దనపడి గెఱ్ఱెనో యనంగ. 195
- ఉ. బౌర్వముపేర ఘోరవిరహానల మెంతయు సంతరంబునక
బర్హ దరంగబాహువులు + బారలు చావుచు నీపయోధి యో
పర్వసుధాంశుబింబముఖ + భాసిలెడుం గడు నుల్లసద్రసా
భర్వసుపర్వసింధువును + నాఁగిట నెంతయుఁ జేర్చుకై వడిన్. 196
- మ. వికచాబ్జానన యీపయోధి శశియావిర్భూతకాలంబునక
సకలదీప్తవతీగణంబు యుగవత్సంప్రాప్తిసవ్యోల్లస
స్తకరీభంగపయోధరత్వమునఁ గన్పట్టక రసోజ్జ్వలభణా
ధికతం జేయుచు నాచరింపఁ గడఁగుక + దివ్యాపగాక్షేపమున్. 197
- చ. ఉదకముఁ గ్రోల వ్రాలెడుపయోదము పౌరుషకేళినంభ్రమా
ద్యుతవిగళద్రమాకబరి + పోలిక నొప్పెఁ దటిద్విలాసముల్

- తదభివృత్తాంగకస్ఫురణం దలపింపంగ నీపయోధియై
 ప్పిదము శయించినట్టిమురఃభేది తెఱుంగు వహించె జూచితే. 198
- క. అని పలుకుతనదుపలుకుల, కును ముసిముసినగవుతోడఁ + గోమలి లజ్జా
 వనతముఖి యయినఁ దద్విల, సనజ్మంభితకుసుమశరవఃశంవదుఁ డగుచున్. 199
- తే. తనదుభానంబు తెలుప నవ్వనిత మీకు
 వలసినవిధంబునం బ్రవఃర్తిలుట గాక
 యిందు నాకు స్వతంత్రత్వ మెక్కడియది
 యనియె ననుటయు నాసిద్ధుఁ + డాత్మ నలరి. 200
- మాలిని. కిసలయకుసుమాఘాక్షీర్ణనానావనాంతో
 ల్లనదభినవకుంజశ్లాఘ్యభాగంబులందున్
 బిసరుహదళనేత్రఁ + బ్రేమతోఁ గూడి నానా
 ప్రసవశరవిహరఃప్రౌఢిఁ గ్రీడింపుచుండెన్. 201
- క. అలఘువ్రతాహ్వయుం డను, మలయాళపుట్రాహ్మణుండు + మహానీయసము
 జ్జ్వలనియమంబున జపవిధి, సలిపెం బూర్ణముగ రెండుఁసంవత్సరముల్. 202
- ఉ. శీతలసత్యభాషణవిశేషవిలాససమార్జితాఖిల
 శ్రోతృజనానురంజన విరోధినరాధిపగర్వభంజనా
 నీతికలాతికౌశలవినిర్మితభార్గవదేవమంత్రివి
 ఖ్యాతివిభూతిగర్వాణ నిరంతరకల్పితవిద్వద్వర్ణణ. 203
- క. నరసింహప్రభునందన, నరసింహబారిగమఘఃసస్థేమబలా
 నరసింహకృపాస్పదకి, న్నరసింహసనపదస్థఃసతికృద్ద్రవిణా. 204
- తోటకవృత్తము.
- మానసుయోధన + మంజులనిత్యానూనయశోధన + యుజ్జ్వలకృత్యా
 దానసుబోధన + ధర్మదకృత్యా, దీనమహాధన + దీపితసత్యా. 205
- గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవసింగళియమరనాన్య
 నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బన
 మహాకావ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

పంచమాశ్వాసము.

దఖ్యాతినిరాకృతి

వైదుష్యసుపుష్యదర్శనైభవ యపరి

చేదప్రాభవ యాచక

భేదప్రశమనవిలోల * కృష్ణనృపాలా.

1

అనధరింపు మవ్విధంబున సలఘున్రతుండు భవనేశ్వరీమంత్రజపంబు రెండునం
 నత్సరంబులు పరిపూర్ణంబుగాఁ జేయ నంతట మృగేంద్రవాహన యోగజాహ్న
 యుండ నియభీష్టంబు వేఱొక చోట సిద్ధించు నని పల్కె సప్పలుకులు వినంబడునం
 త నతం డాకస్తి కోద్ధూతతీనవాతనిపతితుం డగుచు సనేకజనపదవ్యవహితం బైన
 యొక్కపురంబునడుమ రాజస్థానమధ్యంబునం బడి తదీయక్షోభాకులత్వంబున
 నొక్కింతతడ వ్రుండి మూసినకనుతెప్ప లుత విచ్చి నలుదిక్కులుం బరికించి తన
 పతనప్రకారంబునకు వెఱుగుపడుచుఁ జుట్టిన నున్న సభానదులఁ గొందఱను గొట్టె
 దుర రెండవదేవేంద్రుంబోలె సపూర్వవైభవంబున నున్న యొక్కరాజును సతని
 యగ్రభాగంబునఁ బసిండితోట్టియలలోపలఁ బాత్తులలో నున్న యొక్కచక్కని
 బాలికనుఁ జూచి యొక్కింతతడవు నివ్వెఱపాటున నిశ్చలుం డగుచు నుండి ప
 దంపడి దిగ్గునలేచి మఃశికంధరదత్తం బైనతనరత్నమాలిక యాశీర్వాదపూర్వ
 కంబుగా నారాజునకుఁ గానుకపెట్టుటయు నతండు సత్యాదరంబునం గైకొని
 కొంతసమీపంబునం గూర్చుండ నియమించి యప్పటికిఁ దిక్కులనామమా
 త్రంబు లడిగి తేలిసి యిప్పటిసీయాగమనప్రకారం బత్యద్భుతం బది చెప్పెదవు
 గాని యిటు మాటలాడక యొక్కింత నిలుపు మని పలికి యిప్పటికానుక లె
 వ్వియైనను దీనిసొమ్ముల యని యమ్మఃశికారంబు దనయెద్ద నున్న యాశిశువున
 కుఁ బెట్టించె.

2

- క. అత్తతిన తదీక్షుల నా, పాత్తులలోశిశువు చిబుకము గళంబుపయిన్
పాత్త నది చూచి తెలిదఱు, కొత్తుచు లేజెక్కులమర • నొయ్యన నగియెన్.
- క. తిరుగా రెండేండ్లకు నీ, సుదుచిరహారోత్తమంబు • జూడంగ నాకున్
దొరకెను గనుగవచేసిన, యురుపుణ్యము నేడు వెండియును ఫలియించెన్.
- తే. అనిన విని యేమి చెప్పంగ • నచట నున్న, వారలెల్ల జిత్తురువున • వ్రాసినట్టి
ప్రతిమలునుబోలె నతినిశ్చలత నొకింత, తడవు గనుపట్టి రత్నద్యుతంబునొంది.
- ఉ. ఎంతయు విస్తయంబున మహిమశుడు బాలికమోముఁ జూచి య
త్యంతము వింత లీపలుకు • లారయఁగా నిది యెట్టిదేవతా
కాంతయొ కాక యేవిధపుఁగారణజన్మయొ యింక మాటలా
డింతము గాక యంచు దనఁజెందమునం దలపోసి యిట్లనున్.
- క. ఓయద్భుతంపుబాలిక, నీయుదయం బరయ రెండు • నెల లయ్యెన్ కా
దో యెట్టు పలికి తిమ్మెయి, నేయెడ రెండేండ్లక్రింద • నిది చూచితివ్రా.
- క. అన విని యిటమునుపటినా, జననంబున నేను దీనిఁ • జాల గుఱుతుగాఁ
గనుఁగొన్నదానఁ గావున, ననఘా యామాట యంటి • నని యది పలికెన్.
- వ. అమ్మహిపాలుండును నబ్బాలికను జూచి నీవు కారణజన్మ నుగాని సామాన్యం బైన
మనుజుశిశువుమాత్రంబు గావు కావున నీతెఱంగంతయు నెఱుంగునందాకఁ డె
దం బమందకౌతుకసంరంభంబున సంభ్రమింపుచున్నయది నీపూర్వజన్మ వర్తనం
బు తెప్పి యేమికారణంబున నిచ్చటఁ బుట్టితి వెఱింగింపవలయు నని ప్రార్థించుట
యు నది తనపూర్వజన్మ వర్తనంబును దజ్జన్మనిమిత్తం బైనతత్పూర్వవర్తనంబు
ను సంస్మరణసంబంధపరంపరావశంబున సమస్తంబును గరతలామలకంబుగా
నాకళించి తనపలుకు లాస్థానం బెల్ల సావధానం బగుచు వింజమా కిడినట్లు వి
నుచుండ నన్న రేంద్రచంద్రునకు నిట్లని చెప్పం దొడంగె.
- నీ. వినవయ్య యోగీంద్రుఁ ధన యిటమునుపటి, పుట్టువు గాక తత్పూర్వ మైన
పుట్టువునందు నంబుజగర్భుడేవి పెం, చినయట్టి ప్రాదిరాచిల్ల నేను
నాకుఁ దజ్జన్మంబునకా శాప మొక్కటి, తగుల రెండవమేను • దాల్పవలనఁ
దచ్చాపమూల మంతయు నీకు వినుపించెదను విను మిది నిమిత్తముగ నైన
- ఆ. నొకయపూర్వకథ సముజ్జ్వలరసభావ, మాయురభ్యుదయకుఁలాభివృద్ధి
హేతు వతిపవిత్ర • మిప్పుడు వినుపింపఁ, గలిగె జిహ్వా కలిమిఁఫలము నొంది.
- మత్తకోకిల. అంబుజాసనురాశివాసమునందు నేను నసించుకా
లంబునం దొకనాఁడు మోద మెలర్ప నాయన వాణిశో
నంబరాభరణాంగరాగసమంచితాకృతినైభవా
డంబరంబు కరంబు వింతబెడంగునం గనుపట్టగాన్.
- క. భవనారామమునకుఁ జని, నవనానాభేలనము లొనర్చుచు నరవిం

- దవనామోదభరాలస, పవనామోదములచేత • భావము తెనగన్. 12
- తే. తరుణసంతానకచ్చాయఁ • దలిరుఁబాన్పు
నందు నానరోవరమున • కభిముఖముగఁ
బవ్వళించెను దనపాదఁపల్లవంబు
ఝారుపులఁ జేర్చుకొని నాణి • యొత్తుచుండ. 13
- ఉ. అతట సంతకంతకు నిఁరంతర మై తనరారుమారదు
స్తాంతతఁ గాంతఁ బాన్పునకు • దాఁచెను దస్తఃకురాధరామృతా
క్రాంతిరసోద్ధతిఁ దనమొగంబులు నాలుగు నొక్కమాటె య
త్యంతముఁ దత్తరిల్లఁగఁ దఁదానసముం దనకై మరల్చుచున్. 14
- సీ. ఆలీలకు నవ్వి • మేలుమే లెంతయు, నీవిత లన్యాయ • మింత గలదె
మీమొగంబులు నాల్గు • నీమాడ్కి నువ్విళు, లూరిన నేకాన్య • సౌకతే నేను
జాలుదునే యివి • చాలించెదగొ మఱి, యేమైనఁగలదో యంఁచామృగాక్షి
మెడ బిగించుచు నించు • కడగవ క్త్రిము నిల్చి, యధరంబుననపాణి • యడ్డమిడుచు
- తే. మొలకనగవును గోపంబు • చెలువు చిలుకు
తళుకుచూపులు చూపులో • దర్జనముల
నక్రితభూలతాతాండ • నంబు సిరుల
మిగులఁ గరలించె బ్రియుమది • మెఱయుమరుని. 15
- ఉ. ఆయజుఁ డప్పు డంగనముఁభాజ్జము బల్కిని వంచి మోవిమైఁ
జే యటు పారద్రొబ్బి పలు • చేర్చె నొకించుక నాటునట్లుగా
నాయమకుం గళాభిదుర • మై మది నిం పొనరింప మోహనం
బై యుదయించె సెక్కమధుఁరాంచితశబ్దము కంతసీమలోన్. 16
- న. అంత నావాగ్దేవి యావిధంబున నొదవినకళామర్త భేదనసామ్రాజ్యసంపదనుభ
వానస్థమానలాఘవశంక నప్రకాశంబుగాఁ గడపిపుచ్చుటకు నుపాయంబుఁ జిం
తించి తద్విరోధకారణి యైనవిభునియభిమత కేళికి విఘాతంబుగ నధరపీడనానహ
త్వనాటితకంబున నలుకఁగల్పించుకొని యవ్వలిమొగంబుగాఁ బారలె నేనప్పుడు
తదీయభావం బుతయు నూరుక్లేషనయనాంతమీలనాదు లై నశాన్త్రప్రసిద్ధుడు
ణంబులచేత నూహించితి నజ్జలజభవుండు తద్విరహదశావికలితధైర్యం డయ్యు
నుల్లంబున నల్గుట నట్లు నెట్టుకొలిపి యిట్టలు దెల్పుటకుం జొరకుండి యంతటఁ
బురోవ ర్తిశాఖాసమాసంజితసమంజసరత్నపంజరంబున నున్ననన్నుం జూచి
యోచిలుకచెలువ యుబుసుపూడు కథ యొక్కటిఁ జెప్పవుగా యనుటయు
నేను నోదేవ దేవరముండఱ నట్టికథయు నేను జెప్ప భాజనంబనే మీరు చెప్పి
తిదేని వినియెద ననుడు నట్లేని వినుము చెప్పెద నని యిట్లనియె. 17
- క. కాసారసంజ్ఞతోడను, భాసిల్లుచు నున్న యొక్కఁపట్టణమున ల

- స్త్రీసంపద నొప్పెడునువి, లానుడు రాజొక్కనుడు కళాపూర్ణుడనన్. 18
- క. ఈజగములఁ గలతననరి, రాజుల నందఱను జయధురంధరుడు మహా
రాజితఁ డొనరించెను నిజ, రాజతలీలాకళాపరాజతు లనఁగన్. 19
- క. ఆతఁడు నద్యోయావనుఁ, డై తోడన యొకస్వభావుఁ + డనుసిద్ధునిచే
నూతన మొకమణియు సము, ద్యోతితశారము మెఱుంగుఁజూపులుఁ బడెసెన్.
- తే. ఆమణిశలాక యరుణ మై + యద్భుతంపు
రంగు గలిగినయది యామెఱుంగుఁజూపు
లక్షయము లాశరాసన + మతనువిజయ
శారవాసీకసంప్రాప్తికారణంబు. 21
- నీ. అంతట నెకఁడు మహాశయుం డనుజగ, తీనాయకుండు రూపానుభూతి [చ్చ
యనుభార్యయును. దాను + దనమంత్రిధీరభావాఘ్నిండు దోడురా + నటయద్భ
నొక్కింత పొలయుటయును దత్కళాపూర్ణుఁ, డాత్తకోదండవిహారపటుల
ధీరభావునిఁ గడుఁదూరంబుగాఁ బల్క, యనము నొందించి మహాశయాఘ్నిఁ
- తే. దనకు శరణు చొచ్చినవానిఁ + దత్కళత్ర
యుక్తముగ దానుఁగా నేలి + యూడిగంపుఁ
బనులు సేయించుకొనుచు నిం + పెనయ నిలిపి
యతఁడు వర్తిలుచుండె దహాజ్ఞలోన. 22
- వ. అని చెప్పిన నప్పలుకులు సభావిలాసలోచనాంచలకపితకర్ణిక యగుచు నాక
ర్ణించి యించుక నగుచు శారద నన్నుం జూచి యాకళాపూర్ణుండు మఱి గో
మియయ్యె నతనికిఁ దల్లిదండ్రు లెవ్వ రడుగు మని కఱప నేను నట్ల యడుగుట
యు నజగద్గురుం డిట్లనియె. 23
- నీ. అభినవకౌముది + యనుకాంతచే నంత, నరియింపఁబడియె నవ్వరవిలాసుఁ
డాతనికిని సుముఖానతి యనునది, తండ్రియు మఱి మణిస్తంభుఁ డనెడి
వాడు తల్లియు నన + వాణి హాసంబుతో, గ్రక్కునఁ గ్రమ్మటి + కౌగిలించి
యింతలోనన యార + యెన్ని తబ్బిబ్బులు, దద్దరిల్లకుఁ డంచు + ధవునివీపు
- తే. చఱచి యెట్టెటు లారాజుఁజనని మొగది
యును జనకుఁ డాడువాడునా + యనుచు మఱియు
మిగుల నవ్వచుఁ జెప్పఁ డామీఁడు ప్రాణ
రమణ మఱి యేమి యయ్యె నారా జనుటయు. 24
- క. ఆనర్తలీలచేత శ, తానందుం డధికసంభృతానందుం డై
తానును మే లొప్పుగ న, మ్మానినిమెడఁ గాగిలించె + మక్కువ మీఱన్.
- తే. వదనములు నాలుగిటికిని + వరుసఁ గలియ
మెలపుతోడన కంతంబు + మలచి మలచి

యొసఁగెఁ దదధరపానముఁ హఱాత్సవంబు
గళము గాఁగిలితోన చెక్కులు నిమురుచు.

26

ద. చెలువయు నంత నం దొకటిఁచే జనితాధరపీడ యై మదిం

గొలఁది యెఱుంగ రెందు ననిఁ కోపముఁ జూపుచుఁ జాలుఁ జాలు న
వ్వలఁ జెవుఁ జేమి యయ్యెను భవత్కథితం డలరా జటంచుఁ గాఁ
గిలి విడిపించి మోము లిరుఁగేలను బాయఁగఁ బట్టెఁ బట్టినన్.

27

ఉ. దానఁ బ్రకాశితంబు లగుఁతత్కుచకుంభవిజృంభణంబు లేఁ

కానుబెడంగుఁ గొంతవడిఁ గన్గొని చొక్కుచు నంత మోవితీ
పానె నజుండు వెండియుఁ బ్రియత్వముతో నివి యెల్ల నేర్తు కా
నొ నృపుఁ జేమి యయ్యెఁ గథ యానతి యిం డని పల్కె వాణియున్.

28

పీ. ఏమియు నేల యయ్యెఁ నమృహారాజు, సత్వదాత్ముం డనుఁసచివుఁ డంత
రమణిణి నంగదేశమునందుఁ గ్రముకకం, తోత్తరం బనుపట్టణోత్తమమునఁ
దన్నుఁ బట్టము గట్టఁ నున్నతసామ్రాజ్య, వైభవశ్రీసముజ్జ్వలత నొప్పె
సతనియాపురికి మఁదాశయుండు పసిండి, కోట పెట్టించి యెక్కుడుగ నతని

తే. దయ నడసె నంతఁ దనదుభాఽర్యయును దాను

నుడుగఁ కభినవకౌముదీయుతుని నతనిఁ

గొలుచుచును దస్త్రణివిలోకఁగుణమహత్వ

మునను మధురలాలన యనుఁతనయఁ గనియె.

29

పీ. కని తస్త్రణిగుణంబునకు మెచ్చుచుఁబ్రథ, మాగముండునుద్వితీయాగముఁడుత్మ
తీయాగముండుఁ దురీయాగముండు నాఁ, బ్రఖ్యాతి నొప్పువాఁరలు నలువురు
తత్పురోహితులు సఁత్వరము కళాపూర్ణుఁ, జేరి యాతఁడుదాల్చుఁ చారుమణిని
బర్యాయమునఁ దారుఁ పట్టి తత్సంస్పర్శ, మహిమచే నానందఁమగ్ను లయిరి

ఆ. యతఁడు తద్వశీకృతాత్మ లై వారాశ్రయించి యునికిఁదనదుఁహృదయమునకు
నియతివశతఁ జాలఁబ్రియ మగుచునికిఁద, త్క్రియలకెల్ల నిచ్చుఁగించి యుండె.

వ. అంత వారిలో నెక్కురుండు మిక్కిలి మందెమేలమ్మున నమ్మణిని గరంబు నొక్కి
పట్టుటయుఁ గళాపూర్ణుండు కోపగించుకొని వారి బాయందోలి తదపరాధంబు
నంజేసి తత్సామి యైవమదాశయనికనకప్రాకారంబు నెల్లక విఘటితంబుగాఁ
జేయించె నతండును దానికిఁ దలంకక యందుల కేమి యెల్లెనను దనవాడ నతని

దేశంబునంద యెందైనను బ్రదికెద నని కళాపూర్ణునేవ విడిచి కుటుంబసహితం
బుగాఁ గ్రముకకంతోత్తరపురంబు వెల్వడి యొక్కించుక చనుచుండె.

31

సీ. కట్టెదుటను బూర్ణకలశద్వయం బతి, శోభనస్ఫూర్తిమైఁ సొంపు మీఱఁ

గని వేడ్క నుబ్బుచుఁ జని సుఖంబున మధ్యదేశంబునను జిరఁస్థితిఁ దనర్చు

క్రముకకంఠోత్తరాఖ్యపుగంబు వెడలున, పూడు ప్రయాణక్షోభమునఁ గృత్య
మును బొంది తేరనిముద్దులపట్టిని, మధురలాలనఁ దలంపఁగ నెఱుంగఁడ

ఆ. అప్పు డేమి సెప్ప + నాతఁ డాపువఁబోడి, యెట్టివా రని గణింప దంత
మీఁదమీఁద సుఖనిమిత్తంబు లొదవుచో, నడుమఁ జెందునిజజన్మంబుపీడ. 32

తే. క్రముకకంఠోత్తరపునోత్తమమున కంత, నరుగుదెంచెను దిరిగి మదాశయుండఁ
నిజకుటుంబయుక్తముగనన్ని సువు భాగ్యమెట్లుపేరేచెనో మఱియెందునిలక.

క. ఈపగిది నేగుదెంచి కళాపూర్ణుని గనుగొనం జెలంగ నిజకృత
త్వాపగమొల్లాసిని యై, యేపునఁ దత్పుత్రియంత + నంతయుఁ దెలివన్.

సీ. అంత మదాశయుం + డెట్లు దేటి కరంబు, పొదలెడు సుతఁగళాపూర్ణునొద్దఁ
దగ నిల్చి యతనికిఁ + దత్పితౄకారము దెల్పి, యిట్టిచిత్రమహత్వ + మేరి కై నఁ
గలదె యెందును సీకఁకాకంచుభార్యయుఁ, దానుదన్త హిమయంతయునురమణా
బాగడుచు నింపునఁబొదలి రత్యంతంబు, నతనిపురోహితు + లపుడు వినయ

తే. పరతఁ బ్రథమాగమాదులు + తిరుగఁ జేరి

రాకళాపూర్ణు నాతండు + నాత్మ నిచ్చ
గించుకొని యుండె నోతటిచ్చుచలాక్షి

సుప్రసన్నత్వ మెంతయు + సొంపు మీఱ.

35

తే. మధురలాలన యంతఁ గ్రమంబుతోడఁ, దల్లిదండ్రులప్రోదిని + దరుణి యగుచు
నాకళాపూర్ణుచేత నసన్యసదృశ, మైనయావనఫలము దా + ననుభవించె. 36

క. నిరవధికప్రేమోదయ, దురపహ్న వకందశస్త్రదుస్తితశోభా
సురుచిరకృత్రిమరోష, స్ఫురణంబున బామలు ముడుపుచున్ సతి పత్నితోన్.

చ. అటు దలుఁ డొర యెంతటిమహాత్ములు మీరలు నాదుమీఁదనా
కటకట మీవచోరచనఁకౌశల మోభవనప్రపంచసం

ఘటనధురీణ యన్న నగి + కామిని యిందపు డేమి గాంచి యీ
కిటుకు గడించి పల్కె దెఱుఁగింపుము కల్గిన నాకు నావుడున్.

38

సీ. చెల్లుఁబో మీసేవ + సేయుచు నింతమాత్రము నెఱుంగఁగలేన + ప్రాణనాథ
యీదంటమాటలు + నిట్టిభావంబుల, విధము నే నిచ్చినవిద్య లకట
యిప్పటిమనవృత్తి + మీకథ సర్వంబు, తుదముట్ట నేమిసెప్పెదరో యనుచు
నూరక యిందాఁక + నుంటి నంతయుఁ జెప్పె, దను నది వినవలసిన వినుచు

తే. కొలఁకు కాసారపురముగాఁ + బలికి యందుఁ

బాలుచునామోమునీడ సంపూర్ణ శశియు

ననుతలంపునఁ బలికితి + రపుడు దానిఁ

ప్రకటముగఁ గళాపూర్ణు డేకరాజు గాఁగ.

. ఆరాజు=ఆకళాపూర్ణుడు ; సరిరాజులనెల్ల లీలాకళాపరాజుతులం జేసెననుట= అనదనప్రతిబింబచంద్రుడు = ఎల్లముఖచంద్రులకు నెక్కుడైనసాందర్యముగల నాడుని యతిశయోక్తి ; మీమహత్త్వవిశేషంబు దెలిపితిరి. ఇది యంతయు విన్నవంబు ; మఱి యతండు స్వభావుం డనుసిద్ధునిచేత ధనుర్పాణంబులు నొక్కయరుణమణిశలాకయుం బడసె ననుట—భూలతావీక్షణంబులు నధరంబును స్వభావంబుచేతన కలిగియున్నవి యనుట ; అని యెవ్వరి కెఱుంగఁబడదు. మదాశయుం డనువాడు రూపానుభూతి యనుభార్యయుం దాను ధీరభావుం డనుమృత్తితో నలఘాక యటుల వలసినమాత్రం గళాపూర్ణుం డాధీరభావుని దనధనుర్విలాసంబునం బలాయనంబు నొందించి మదాశయు సతనిభార్యతోడఁ గూడ నొక్కొచుక స్రవర్ణించిన నది—మత్ప్రతిబింబంబు నిజభూవిలాసంబున దైర్ఘ్యబుగ్బాణఁ దఱిమి మీహృదయంబును దృష్టిసహితంబుగా నాకర్షించి విడువ దనుట యై కానుపిచుచున్న యది ; అంత నిష్ఫలుకులకు నాకు నవ్వు వచ్చినది—మత్ప్రతిబింబంబునగ దోచి చూచి యానవ్వున లేతవెన్నెలతో సామ్యాతిశయాలు దోషం దదభేదాధ్యవసాయంబు గల్పించి యభినవకౌముదీ శబ్దంబునఁ బలికి యది స్త్రీలింగత్వసామర్థ్యంబున స్త్రీనామధేయం బై కాను పింప నభినవకౌముది యనుకాతచేతనతండు వరియింపఁబడె నంటిరి. ఆకళాపూర్ణునకు సుముఖానతి యనునది తగ్గడియు మణిస్తంభం డనువాడు దల్లియు ననుట, అప్రతిబింబంబు శోభనముఖసామీప్యంబు కారణంబుగాఁ దత్కాసార మధ్యమణిస్తంభగర్భంబున నుదయించె నని చెప్పుటకాదె యందు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులు మీర లేమితడఁబాటుననో విజ్ఞోడుపడఁ గల్పించి పలికిన నేను హాసాత్సుక్యంబుల నాపలేక మీ కభిముఖంబుగాఁ బొరలినఁ గాసారమధ్యవిద్యోతమానప్రతిబింబంబువ్రాయి మన్ముఖంబు మీకు నెదుటఁ గాన్పించిన నది మదీయదేహంబునగుఁ గాఠోపరిభాగంబునగ గనుపట్టుటంజేసి - యాకళాపూర్ణుం డంగదేశంబునఁ గ్రముకకంఠోత్తరపురంబునం బట్టంబుఁ గట్టుకొనియె నంటిరి. అదియే మదీయాత్మాధీనంబు గావున సత్వదాత్తుం డనుమంత్రిపట్టంబు గట్టుట గాఁ జెప్పితిరి ; సత్వదాత్తుం డనఁగ—సమీచినత్వదాత్తుం డనుట తోచుచున్నయదియ ; అంతట మీగు మత్కంఠపరిరంభణంబు గావించి యిది యుష్మదాత్మాధీనం బగుటను మీ బాహువులు సువర్ణవర్ణంబు లగుటను మదాశయుండు క్రముకకంఠోత్తరంబునకుఁ బసిండికొటఁ బెట్టించె నంటిరి ; మీ యాత్మయు దృష్టియు నెట్టిమమతావశంబుననో మన్ముఖంబునం బాయక వర్ణిల్లుచు మధురాధరేచ్ఛ యాఁజించుట యరసి మదాశయుండు రూపానుభూతిసహితం డై యాకళాపూర్ణునకు నేవఁ జేయుచుఁ దన నిశలాకమహత్త్వంబున మధురలాలన యనుతపయం గాంచె నంటిరి; అట్లు మధురలాలనఁ గనిన దన్మణిశ

- లాకమహిమకు మెచ్చుచుఁ బ్రథమాగమప్రముఖు లయినమదాశయునిపునోహితు లమ్మణిశలాకం బట్టి చూచుచుఁ దత్సంస్పర్శనమహత్త్వంబున నానందము గ్ను లయి రనుట—చుంబనేచ్ఛానంతరంబున మీముఖంబులునాల్గును మదీయాధరపానంబున నింపొందె ననుట గాదె? యాముఖంబులు ఋగ్వజ్రాసామాధర్వణప్రాదుర్భావకారణంబు లగుటను మీయాత్మకు నధీనంబు లగుటను గ్రమంబునఁ బ్రథమాగమాదినామధేయు లైనమదాశయుని పురోహితు లంటికిని. అంతట నేను మీముఖచ్ఛేదలచేత నధరపీడజనించినఁ గోపించి వానివారించి కౌగిలి విడిపించుకొనిన నది కళాపూర్ణుండు తనతాల్పినమ్మణిశలాక యాశ్రాప్తంబులయందు మెక్కరునిచేతఁ గొంతపీడితం బైనఁ గనలి వారిం బాయఁదోలించె ననియుఁ, దత్సాన్ని మి యైనమదాశయునిఁ గనకప్రాకారంబు విఘటితంబు చేయించె ననియుఁ బలికితిరి; అంత దేవరచి త్తంబు దృష్టిసహితం బై మన్ముఖంబును విడిచి పరిరంభవిశ్లేషప్రకాశితంబు లైనయితరావయవంబులకుఁ బోయిన ననన్యదాశయుండు నిజభార్యాసమేతుం డగుచు నాకళాపూర్ణునేవ విడిచి తదాశ్రయం బైనయంగదేశంబునకుం బోయె నంటిరి; అట్లుపోవుచు నెదుటమెదవిన పూర్ణకలశద్వయశుభనిమి త్తదర్శనంబున నుబ్బుచు నేగి మధ్యదేశంబునం జరునివాసంబు గావించె ననుట వత్తోజయుగళసందర్శనంబున నానందింపుచు నదిగి వలగ్న భాగంబు నవలంబించి తడవు నిలిచె నని పలుకుట గాదె ముఖంబుఁ బూయుట యాదిగాఁగ నధరేచ్ఛ యడంగిన - ప్రయాణతోభంబున మధురలాలన కృత్యంబు నొందె నంటిరి; అంత దృష్టిసహితంబుగా మీయాత్మ తిరిగి మన్ముఖంబునకు వచ్చుటయు దానఁ జుంబనేచ్ఛ మగుడఁ బఠితుష్టిమొందుటయు నది ముఖపానంబుచేత సఫల మగుటయుఁ గ్రమంబున మదాశయుండు కుటుంబసహితంబుగా మరలి కళాపూర్ణునిసేవకు వచ్చె ననియుఁ దత్కారణంబున మధురలాలనకుఁ గృత్యంబు మానె ననియును, అది యశావసంబునఁ గళాపూర్ణునఁచు గ్రహంబు వడసె ననియును మీకాముకత సముచితవచనరచనలఁ దేలపఱచితిరి; ఇది యంతయు నిట్ల యగునో కాదో యానతీవలయు ననిన నతం డిట్ల తనవృద్ధిని నగుటయు నతనియథార్థవాదిత్వంబునకు మెచ్చుచు ని ట్లనియె. 4
- క. ఇ మ్మగుపరిహాసపువా, కృష్ణులయెడ బొంకు వినముఁగా మీవలన
మిమ్ముఁ గనినహరిపొక్కిటి, తమ్మి కడుపు చల్ల నై సదా మనవలయున్. 4
- క. అని పలికినతనప్రియభా, మినిపలుకులకును బ్రమోదఁమేదురహృదయుం
డును దత్పరిరంభణవరుఁ, డును నై యాపద్భజుడు గడుం బాలుపొందెన్.
- ఆ. అని సరస్వతికిని • గనకగర్భుండు రహ, స్యమునఁ జెప్పినట్టిసరసపుంగధ
యేర్పడంగఁజెప్పి • యి ట్లని పలికె నా, శిశువు వినుజనులకుఁ • జిత్ర మొదవ
- ఆ. తమయభీష్టకేళితమి నై తిర్భగ్గంతు, ననియె నను గణింప • కవ్విధమునఁ

జెప్పుకొనఁగ వింటి • నప్పల్కు లేను నా, నడుమఁ గదలిపోవ • జడిసి యుంటి.
 ఉత్సాహ. అంతఁ బంజరంబు వెడలి • యట్టు నిట్టు నొయ్యనక
 గంతు లిడుచు జూటిజూటి • కడకుఁ దొలగి వచ్చితిక
 జంత సేయ మింతతడవు • చిలుకయున్ని యనుచు నా
 యింతి గొంత యలుగ నున్న • నేమి యనుచుఁ బల్కినన్. 45

3. అంతట నెకనను•యంబున సంభోజ, సంభవుసేవ తా • జరుపుకొఱకుఁ
 జనుదెంచునిర్జ్జరేశ్వరునివెంటను రంభ, చనుదెంచి భారతీశ్వరునిఁ గొల్వ
 సంతఃపురంబుక•త్వంతరంబులు గొన్ని, నొచ్చియేతెంచి య•చ్చట నొక్క
 పంజరంబునను ము•ప్పటియట్ల వాగ్దేవి, మఱితవిశేష మా•త్తకు సుఖముగ.
 తే. నొయ్యనొయ్యన వర్తించు•చున్ననన్ను, జూచి దగ్గఱవచ్చియా•సాంపుమిగులఁ
 జిత్ర మిది యయ్యె వాఁసం•సేవవేళ, నమ్మవా రుగ్గడించిరో • యనుచు నడిగె.

ఉ. ఏనును దాపురం బెఱుంగ • కేర్పడఁ జెప్పితిఁ దత్పర్వోదయం
 బైనఁజెఱంగుఁ దత్ప్రభవ • మైనకథాకథనంబు సంతటక
 మానఁగనీక యవ్విబుధ•మానవతీమణి పేమితోడఁ బై
 పై నడుగక వివేక మొక•సాటియె చిల్కల కేమి నేర్చినన్. 47

ఆ. ఇట్లు చెప్పి యంత • నేనవ్వలాసిసి, పలుకు మనఁగఁ దొంటి•పలుకులకును
 రంభముఁజూచుమాల్గు • నెడయుఁ బలుకఁగ, నచటి కేగుదెంచె • నజనియతివ.

వ. ఇట్లుగదెంచి కనుబొమలు ముడుపుచు నన్ను నవలోకించె. 49

చ. తలఁకక యోసి యేమిటికీ•తల్ దలపెట్టినదాన విచ్చటక
 దెలియము గాన నిన్న పెను•ద్రిష్టరికూతలదానవే కదా
 భిభిభి యీవికారములు • భ్రాంతి యవిఘ్నత హాగిలాబ నై
 యిలఁపయి బుట్టు మంచు శపి•యించె మనంబున నల్క హెచ్చుగన్. 50

క. రంభయుఁ దఱ్ఱోపపునఁ, రంభమునకు వెఱచి యొక్క•రత్నమయోరు
 స్తంభముమఱుగున నొదిగె వి, జృంభితతద్రోషభావ • వినబడ సంతన్.

నీ. నలువ యేతెంచి యెన్నఁడులేనియింతకీ, పవురబలు కిదియేమి•డఁడతియనుచుఁ
 దనభార్య బలికె న•వ్వనితయుఁ గోపంబు, మించి శోభిలుమృదు•స్థితముతోడ
 వినరుగా యీచిల్క•విధము మున్ను ద్యాస, వనములోమనమాడు•కొనినయట్టి
 యీకఠిమాట లా•ద్యంతంబు రంభతోఁ, జెప్పుచున్నది యేను • నప్పలుకులు

తే. వింటి నిపుడు వచ్చుచు గోడ•వెనుక నిలిచి
 యనుడు నది నేమి యెఱుంగు ని • ట్లదయవృత్తిఁ
 దిట్టదురె యంచు సతిఁ బల్కి • యట్టిశాప
 గతికిఁ గుందెఱున న్నంతఁ • గరుణఁ జూచి.

వ. మీయమ్మ శాపంబునకు నౌ గాదని నెవ్వరికి నెట్లు వచ్చు నని యిట్లనుభవించి
దసంతరిజన్మంబున మదాశయుం డనుజగతీపతికి మధురలాలన యను దసయ్యై
జనియించి కశాపూర్ణుం డనురాజునకు భార్య నై యనన్యసాధారణంబైన నయెనె
ర్యభోగంబు లనుభవించుచు సహజం బైనపరమసాత్వివత్సలంబున సకలధర్మ
బులను సాధించి కృతార్థ వయ్యెదు విచారింపకు మని పలికిన జారద యని
భునిం జూచి యిది యే మయ్యా నెండియు మదాశయుండును మధురలాలనయ
ను గ శాపూర్ణుండు సంచుల బల్కుచున్నవారు దేవరికు నిష్కలంకమైన నిల
రింతలై యున్నవి యనుచు బలికి నవ్వి నసతింపి భిన్నగీతవనంబు నానంబు
కథలయందు నాకుం గలవరింతలు సంతతంబును గలుగుట నజులై నయదు
ట్లు గాదు మేదినిమోద నింక గ శాపూర్ణుం డనురాజు పుట్టెడిట డేదని నని
త్నియుం గాంగల దనుటయు నేదత్కథ వినవలయు నామె న్నిని సరిన్య
పత్నిన నిట్లనియె.

సీ. కాంత ము నిద్విన్నయాంకథ యీకథయ నాగె, సమ్మనాచ్యుత హాసవిష్ణునా
జాతిక్రియాదికంసకలపదార్థవా, క్యాథాంతరము లెవ్వి యవియ యు నా
గలయవి యిందుం దత్కథకంటె భేదంబు, పరికింప నోసరించెం బలి ననిలి
సనునివి మొదలైన సయట్టిభూతార్థంబు, క్రియలపట్టిన నో సరింపించె బలియు

తే. నిలుపు ననునివి యాదిగాంక గలభవిష్య

దర్శవచనంబు లైనక్రియాపదంబు

లునుచుకొనుటయె వానియందును చలన

నోసుధాంశువిలాసప్రహాసినదన.

స. మఱియు శ్రోతృజనాపేక్షానుసారంబున దిట్లన్నియొక్క వాక్యాన్వయంబున
నిదియ గొంత విస్తారంబు నొందె గల దని చెప్పె బలి యేమి ప్రధానము
గం బింతియె కావున.

సీ. అసిన సరస్వతి యద్భుతం బంది యె, క్కొంత విచారించి యాతలం బూ
యారాజునకు సుముఖాన త్రి యనునది, తండ్రియు మఱి ముఖంబు భిన్నము
డగువాడు దల్లియు సయ్యెదరే యన్న, నం దేమి నొదియం బలియు ని
చ్చేసావిశేషంబు చేతన కాం గల, దని బ్రహ్మ పలికె సయ్యెదరమునయ

తే. మిగుల వెఱగంది యంతట సగుచు మీగు, నృప్తికి నైత్యమున కను గల
మదికి వలసినయట్ల చేయుదురు గాని, పట్టికొడిమలు నాకును గట్టె జన

క. తలపెట్టకు డిడె నెన్నడుం, గల నైనను మత్స్యసంగికారిణమున న

ర్తలినట్టియాకథాస్థితి, యిల నిట్టివిగోరె దివియం నేతై పాటున్.

సీ. మన మంత నేకతంబున జెప్పికొనినట్టి, కథ యిదె తోనె యిక్కడను బు

నింతమాత్రముగాక • నిటమీద నీకథ, పృథివిపైఁ గలుగఁ జెప్పితిరి మీరు
 లోలుతన యిది బ్రహ్మవలన వచ్చినయది, యనఁగఁ దన్ముల మెట్టిదియొ యనఁగ
 నాజ్ఞుఖప్రతిబింబవర్ణన యనఁగ ని, ట్టిప్రసక్తి నిది సంఘటిల్లె ననఁగ [వక
 వచ్చె నగుఁబాట్లు నాకు మీవలన నాథ, నన్ను మన్నించి యింకనై ననుదడ
 మీర లూరక యున్న నెవ్వారు నంత, వినరు గాన గుప్తంబు గావింపవచ్చు.

• అనుడుం బై పయిమాట గాక యిది యాహా యాత్ర శృంగారశో
 భనలీలాయశే మేరి కప్రియము నీపల్కు మనోవర్తనం
 బును నేకం బగునేని నాలుకతుదకొ • ము క్కంటికొమ్మా విలా
 సిని యే నమ్మెద నంచు బ్రహ్మనగిపించెక మేలుమాటక నతిన్. 59

• ఘనయత్నంబున న వ్యడంచకొనుచుం • గంజాక్షియొక నాథ యే
 మనినం గోపము వచ్చుచున్నది సుఁడీ • యత్యంతముక నన్నికం
 జెనఁక రాకుండు చాలు నవ్వు లని నై • చెం గాంతుమీదకొ నిజ
 స్థగుచ్చప్రతిమల్లహల్లకదళోద్వత్కందుకం బుతటన్. 60

• అనయంబుం జల మొప్పఁగా మఱియు నాయబ్జాసనుం డట్ల యా
 డెను మానుం డిది యంచు వాణియును వేఁడెక జేరి తా నొక్కచే
 తన కంతంబును శౌగిలించి యొకచేతకొ గడ్డముకొ బట్టి చె
 క్కునఁ జె క్కొనుచు నెక్కచన్దొన యురఃకోణంబుతో రాయఁగన్. 61

• అతఁడు నేల పెనంగ దోజలంజాక్షి ప ల్కెటు లున్న నీ
 కితఁ బ్రకాశిత మాట నీమది • గాంక్షితంబ యవశ్యముకొ
 ష్టితిఁ బ్రసిద్ధము గాఁగ నున్న విచిత్రసత్కృతి నీ కన
 మ్మతమె యట్లగునేని యేమహిమం బ్రసిద్ధతఁ గల్గెడున్. 62

వివరింప సకలనస్తువులప్రసిద్ధి వా, జ్వాలమూలంబు వాఙ్మల మెల్లఁ
 దస్తయం బిట్లుండఁ • దనరు నీమది కన, మ్మత మైనయట్టిది • మహి వెలయునె
 యొక ఛాపూర్ణ మహారాజకథ తావ, కీనశృంగారలీలానిమిత్త
 మనుచు మన్ముఖజాత • మగుచు నవశ్యంబు, గరము ప్రసిద్ధంబు • గాఁగలయది
 • నికుఁ బ్రియ మని వేఱ వర్ణింప నేల, నీ విపుడు పల్కుపల్కు స్వాభావికంబ
 పతులయనురాగలీల తేఁపగిదివైన, వెలయఁగోరియు దాచు టింతులగుణంబు.
 అనిన విని యాభారతీదేవి యావాణిజాసనుం జూచి మీర లింతచలముఁ గొని
 సమర్థింప నాకు నొక గా దన నేల యదియునుంగాక యారాజ వాలాయంబు
 గా ధరణిం బుట్టఁ గలం డెటు. రాజ్యంబునుం జేయు నట. అతనిచరిత్రం బెట్లు
 ను వెలయం గల దట. ఇది సిద్ధంబు దానిసంగడిన సన్నద్రహస్యకథ వెలయుట
 కు నియమంబే యనుటయు, నతం డిది మునుపును నది వెనుకనుంగా వెలయు
 నని పుక నట్లేని వెలయుభంగు లెవ్వయో యెఱుంగవలయు మీర లెక్కడ

నుడువకుండుఁ డని ప్రార్థించి నుడువ ననిపించుకొని తన్నుఁ గనుంగొని యిది యిప్పుడు వారాంగనాజన్మంబునఁ బుట్ట నున్నయది. యందు నేతద్వంద్వశాసనము నెఱయలే దని పలికి. రంభ యనునది యిప్పుడెలదుఁ బోయె దానికిఁ దగినబుద్ధి చెప్పనలయు ననుడు నప్పడంతి గడగడ వడంకుచుఁ గంబంబుమఱుగునెడలి నచ్చి యడుగుల కెఱఁగిన లే లేమ్ము నీ నీకథ యెక్కడం దడివిన నాలూ గెలుంగును గదయని పలికిన నలువ నగుచు నీలాగు మఱి యెవ్వరు నే మెఱంగదను. ఈ కథ యింకఁ జెప్పినట్టివారును వినినట్టివారును భాత్రయందఁ బుష్కరిస్తాత్రి ప్రసాత్తాద్రిబహునంతఁ దనర్చుచుఁ జరకాలాబు ప్రచురసం దభివృద్ధికోభిత శుభసౌఖ్యంబులు గాంతు రిది యంతయు నానశ్యకింబుగ మగ్గయాశీర్వాదంబని పల్కిన.

64

చ. సతి పతిఁ జూచి మీచలము • సాగినఁ బాలును మీర లన్న
ద్ధతియ కడుగ్ నిరర్గళత • భాత్రఁ బ్రవర్తిలనిం డటంచు నిం
పతిశయిలంగ నవ్వె నపు • డచ్చటు వాసి తదాజ్ఞ నేను ని
క్షీతిపయి ద్వారకాపురిని • జెందితి జన్మము వారకాంత వై.

65

క. అని యీజన్మంబునఁ గల, తనవర్తన మించుకయును • దిప్పక యూహక
వినుపించి విచిత్రజ్ఞా, ననిధానము శిశువు రాజునకు నిల్పినియెన్.

66

క. కలభాషిణి యనుపేరక, వెలయుచు నే నాణిశాపవిధిగల మాలీ
లలఁ గడప నొదవె సంతట, సలివజనదయోక్త్యలము • నా కెఱినునై.

67

తే. శక్తిగుడిలోనఁ బ్రాజ్ఞన్తనమయమునను

నాకు నిద్రివ్యహరసంధర్మనంబు

కలిమి వింటి గదా యది • దలఁచి యిప్పుడు

గ్రమ్మరంగ రెండేండ్లకుఁ • గంటి ననుట.

68

క. అలరుచుఁ బ్రమదాశ్చర్యం, బులు మనమునఁ దిసరి విషయమున నుత్థితుఁడై
యలఘువ్రతుఁ డాబాలిక, కిలఁ జాగిలి మ్రొక్క లేచి • యిల్లని పరికెన్.

69

క. తొలుతటిజన్మమునందును, గలభాషిణి యనఁగఁ బరఁగి • కావించినది

యలఘుచరిత్రలలో నా, తలపున నొకవర్తనంబు • చార్కాణయ్యెన్.

70

తే. అనుడు నీ కేమి దార్కాణ • మయ్యెఁ జెప్ప

మనుచు నానృపుఁ డడుగ నయ్యతివలనఁ

దగఁ గళాపూర్ణునినచంధము జపంబు

తెఱఁగు నాసభఁ బడినరీతియును చెప్పె.

71

ఉ. చెప్పి యతండు బాలికకుఁ • జేతులు మోడ్చుచు నీదుసాక్షిముల్

దప్పవ యందు నామధురలాలన వై నవిధంబు యిప్పు డే

యొప్పిక నీకు నాథుడుగ • నున్న మహామహు నానృపాలు నా
కెప్పుడు చూడఁగాఁ గలుగు • నింతయుఁ జెప్పుము నీవె నావుడున్. 72

ఆ. క్షితినుపర్వ యేను • జెప్పిన నిక లెన్న, యుండ దది యెఱింగి • యున్న వారు
మీరలెల్ల నడిగి • వీరు చెప్పఁగ విను, మనియె శిశు వతండు • నాదరమున. 73
తే. ఆసభాసతిఁ జూచి యా•యమృతయాడు, పలుకు వింటి నృపాల యే•ర్పఱుపవలయు
నాకు మీపేళ్ల మీవ ర్తనముల నేత, దీయనామవ ర్తనములు•దెలియఁబడఁగ.

ను. ఇది యేలోక మొ యేపురంబా మఱి మీ • రెవ్వారొ యీబాల యె
ట్టిదియో యేమియుఁ గాన కెంతయును నా•డెందంబు విభ్రాంతతఁ
దెదరక మ్రొన్నడి యున్న నాడఁ దెలియం • జెప్పించుకోవేళ గ
ల్గద యిందాఁడను నత్కథాకథనలీ•లాభవ్యవైచిత్రీచేన్. 75

నీ. అనుఁడు సజ్జనపాలుఁ • డట్లు సూావేళ గ, ల్గద యన్నమాట నీ•కతయు నాకు
నడుగఁగ నెడలేద • యంతకంతకు నదృష్ట, తప్పుఁగఁ లొదవ నిం•దాఁక ననఁగు
వింటిమి కొంత నీ•వృత్తాంతమిపుడు మీ, విధమింకఁ జెప్పెద•వినుము దెలియ
నేఁ గళాపూర్ణుడ • నీవె స్వభావుఁ డి, చ్ఛినయట్టిమణియును • శింగిణియును

జే. నమ్ములును వీరు ప్రథమాగ•మాదు లైన
యట్టినలుపురు మఱి సత్వ•దాత్తుఁ డాతఁ
డాతఁడు మదాశయుండు రూ•పానుభూతి
యల్లయది యాకెబిడ్డ యా•యరిదిశిశువు. 76

చ. తనగురుఁ డమ్మదాశయుండ • తప్పక యట్లు మమున్ భజించి మున్
జని చనుదెంచినాఁ డిపుడు • నాకశకుం దను నట్లు నాదుద
ర్శనమున నేద దేఱె నని • జాయయుఁ దాను ముదద్భుతంబులన్
దనరుచు నిట్లు ముందట న•తం డిడినాఁడు పసిండితొట్టితోన్. 77

వ. నీనిపేరు మధురలాలన యనం బరఁగు నని యాయాపేళ్లవారి నందఱిం జూపి చె
ప్పి యిది యంగ దేశంబు నగు సిపురంబును గ్రముకకంలో త్తరనామధేయంబ నే
జనియించినదియుఁ గాసారపురంబ యది యిచ్చటి కనతిదూరంబున నున్నయ
ది యన్నియుఁ జెప్పనేల వెరసుమాట యొకటి గల దని యిట్లనియె. 78

నీ. అజుఁడు వాణికిఁ జెప్పి•నట్టి యాకథలోని, వారిపేళ్లును వారి•వ ర్తనంబు
గొకటియుఁ దప్పక•యుండ మాపేళ్లును, మావ ర్తనములు నై•మదికి మిగులఁ
బరమాద్భుతం బాన•ర్సంగ శారదావద, నప్రతిబింబాది•నామకర్త
కల్పనాకేళిప్ర•కారమాత్రము లైన, యస్త దాఖ్యానక్రి•యాదికముల
తే. యోడ నెందు నొకింత వి•జ్ఞోఁసుపడక
సను మగుట యెల్లొ యనువిచా•రము గలిగియు

నడుమఁ దత్కథలకును విఘ్నంబు నేయఁ
జనమి యూరక యుంటిమి • వినుచు మేము.

79

క. అంతటఁ దత్కథతుదవృత్తాంతముచే దీతై మాకు • నానందేహం
బంతయు ననుటయును మహీ, కాంతున కిట్లనియె నతఁడు • గడుచోద్యముగానె.

తే. అజుఁడు చెప్పినకథలోనియట్ల తండ్రి
యాఁడుమానిసియును మగవాఁడు దల్లి
యును మహీపాల నీకు నాఁయుల్లమునకు
నిది వెఱ గొనర్చుచున్నది • యెఱుంగఁ జెప్పుమ.

81

క. అన నాకును దద్వాక్యం, బనయము చిత్ర మగుచున్న • యది యాశిశు నా
త్త నెఱుంగనియది లే దీ, యనుభావము చూడ నడుగు • మని చెల్వొపడన్.

82

క. ఆవాక్యము నీబాలిక, యశావనఫలకథయు నవిదితాన్ధము లెందున్
భావింప నొకటిపొసఁగున్, భావి యగుటను మొదలిది విసంగ దగుఁ దెలియన్.

క. అలఘువ్రతుఁ డపుడు కృతాం, జలి యై యాశిశువుఁ జూచి • సర్వము నీకు
దలఁపఁగ విడితమ యీభూ, తలపతిజన్మము తెఱుంగు • దయఁ దెలుపఁ దగున్.

వ. మున్ను నీకారణంబున నీకళాపూర్ణకథాకర్ణనఫలమహత్త్వంబు విడిచి బడఁగి
యిట్లొనాజపంబునకు ఫలం బైనయితనికథ వినికీయు నీకీపనే కలిగెనాతమాత్రా
బును గాక యీకల్యాణచరిత్రుని బ్రత్యక్షంబు చూడఁగంటి నత్యద్భుతం బైన
నయాతనిజన్మ ప్రకారంబును సవిస్తారంబుగా నానతి యిచ్చి నన్ను గృతాన్ధుని
జేయు మనిన నమ్మధురలాలన యిట్లని వినుపించె.

85

సీ. భూవిబుధోత్తమ • నీవు మృగేంద్రవా, హనగేహమునకు ము • న్నట్లు వచ్చు
నపుడు మణిస్తంభుఁ • డనుసిద్ధుఁడును సుముఖానతి యనియెడు • నతనినఁ జూచు
నాతోడిసంభాషణమున వర్తిలుచుండి, రెఱుంగుదు దగ నని • యేర్పడు గా
దత్పూర్వవృత్త మంతయుఁ దెల్పి యిట్లను, వారలు యోగప్రసన్నులగుము.

తే. నమహాశక్తిభవనంబునందుఁ గొన్ని
నాళ్లు విజితేంద్రియతఁ బ్రసార్తిల్లుచుండి
రదియు నీకును దెలిసినయదియె యంత
వా రచటు వాసి చని యొక్క • వనములోన.

86

తే. రతిసలిపి రందు సిద్ధుఁడో • యతివ నీవు, పురుషుఁడవుగమ్ము నాకీర్త్యమునుభూత
నే ననుచు విపరీతరతేచ్ఛఁ బలికి, పలుకుటయు నాదరమున నజ్జలజము యు.

క. స్త్రీత్వము నీ ప్రేందుము పురు, షత్వము నే దాల్తు నని నిజప్రియుఁ బాలిక
సత్వరతే నట్ల వారల, స్త్రీత్వము పురుషత్వము విపరీతము లయ్యెన్.

88

వ. అప్పుడు.

89

మానిసివృత్తము. ఎక్కడనుండియొ కల్గెను సిద్ధున * కేమలుపాటఁ గృశోదరమున్
జొక్కపుగుబ్బలు గొప్పపిలుందులు * సోగకనుంగవ యొప్పిదమున్
జక్కనిముద్దుమొగంబు నితాంతల*సత్కబరీభరవై భవమున్
మిక్కిలిఁ గోమల మైనశరీరము * మీఱఁగ నాఁడుదనంబుపనల్.

90

ఆ. చాల నద్భుతముగ * నాలలితాంగియు, ధవునిరూ పొకింత * దప్పకుండఁ
బూనె నాక్షణిబ * నూనూఁగుమీసలు, గుఱుచపల్లజడలు * కొమరు మిగుల.
ఆ. నలుపుగిలుపు దంపతుల కొకప్పుడు దడం, బడును గాని యెట్టి*యెడల నట్లు
జగతి నాఁడుదనము*మగతనమునుదడం, బఱచుకొనుటయెందు* నెఱుంగబడదు.
శే. స్త్రీత్వపురుషత్వదశ లిట్లు*చెందువేళ, వారి కొండొరుపై దృష్టి*నర్తిలుటను
దొరికె నెండొరుచూపుట*ండొరుల కట్లు, భావనయెప్రధానం బెట్టి*పట్లనరయ.
ఆ. అమ్మెయిం బరస్పరాకృతివ్యత్యయం, బగుటఁ జూచికొని మ*హాద్భుతంబు
హృదయమునవహించి*రిదియేమిమాయయె, కోయటంచువారు*గొంతతడవు.
సీ. అంతట నాసుము*భానత్తి యాత్మలోఁ, దన్నిమి త్తంబును * దలఁచుకొనుచుఁ
దననాభువదనంబుఁ * గనుఁగొని యిప్పు డే, ననినట్టిమాటమ*హాత్వమ యిది
తప్పుదు మును జర*త్కాయ మే నలశక్తి, నన్నిధి వీడ్కొను*నమయమునను
నను సత్యవచనఁగా * నెనరింప నాయమ, బ్రాధ్విచితిని వృథ * యై చన దది
శే. శాసన స్తంభలిసీరితిఁ * జర్పసేయ, ననిన విని యింక నేమియు * ననకు మెద్ది
యాడఁబోనఁగ నెట్లానో*యనుచుఁబలికె, నన్నుని స్తంభుండు భవిష్య*దర్శవశత.

96

వ. ఇట్లు పలికి వెండియు నిట్లనియె.
శే. నీకు గర్భంబు గాకుండ * నాకు నాకు
కొడుకు నీకూటమిన గలు*గుటకు నీకు
వరము లిచ్చినయవ్యాణి*వాక్య మెట్లు
ఫలితముగ నున్నదియొ యెందుఁ * బదరఁ జనదు.

97

చ. అదియును గాక యంగనల * కంగజనంగరకేళికావిశే
షదశలయందు నెక్కుడట * సౌఖ్యగతుల్ మగవారికంటె నా
కిదియు నెఱింగికో నిపు డ*భీష్మము గావున నిట్లు లుండఁ గో
రెద నొకకొన్ని నాళ్లు విహ*రింపుము నీవును బూరుషాకృతిన్.

98

వ. అనిన విని సుముఖానత్తి యోయనఘ నీ వేరూపంబున నుండు మన్ననీదువాక్యం
బు నాకు వేదవిధినమానంబు గావున సెప్పి*నయట్ల చేసెద నని తదు క్తప్రకారం
బునఁ దనపురుషరూపంబుతోడ నడుపుచుండె మణి స్తంభుండును నట్టివారీరూ
పంబున మదనక్రీడలు సలుపుచుండె నప్పుడు దమసుముఖానత్తిమణి స్తంభనామ
ధేయంబులు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులవెంబడిన వీడ్పాటుగా సంకేతంబులు చేసికొ
ని రంత నాకృతిమననిత తనపురుషుండును దానును నానావిహారయోగ్యంబు

తై నయారామప్రదేశంబులు చూచువేడ్క దనసింహంబు నాకర్పించి తదారు
 ఘనై దానియభేష్టసంచారవేగంబునకు సంతసిల్లుచు సంతరిక్షంబునం జరియి
 చుచుండి యెదుట నొక్కపురంబుఁ గని తనహృదయవల్లభున కిట్లనియె. 9

క. పుర మల్లదె యద్భుతగో, పుర మై వరణమిషలసితపుణ్యప్రీనూ
 పురమై విభవములకుఁ గాఁ, పురమై శోభితః సగ్రమునఁ గనుఁగొంటే. 10

చ. కలకలహంససారసబంకప్రముఖంబువిహంగమండలీ
 కలకలనాదలీలఁ దనఁకైరవతామరసాటలక్ష్యజో
 కలకలమానసాభ్యుదయఁకారవముల్ సరిగా దటంచుఁ దాఁ
 గలకల నవ్వచున్న పరిఁఖావలయంబువిధంబుఁ జూచిజే. 10

క. ఈరమ్యపరిఖనడుమక, సారపుశృంగములతోడ • సాలము పద్మా
 కారత నొప్పంగ నిది కా, సారపురం బండు కొలనిఁచాఁపున నునికిన్. 10

క. తోరణము లింద్రధనువుల, తో రణము లొనర్ప నొప్పుఁతోరపుఁబురముల్
 సారపురీతుల నీకా, సారపురీతులకు రావు • చర్చింపంగన్. 10

ఉ. తోరపువస్తుసంపదలఁతో రమణీయత నొప్పు నిప్పురం
 బోరమణుండ రత్నఖచిఁతొజ్జ్వలసాధవిహారిణీనక
 ర్పూరపునీటికారుచిరఁభూరినుగంధసమేతవాతసం
 చాలకృతావిదూరసురఁసంపదపూర్వమనఃప్రమోద యై. 10

క. ఇచ్చోటికిఁ దొల్లియు నే, వచ్చి యెఱుంగుదును దీనిఁకై భనమహిమం
 బచ్చెరు విందు వసింపఁగ, నిచ్చ యగుచు నున్నయది యఁభీష్వర నాకున్. 10

క. అని పలికి యంతటను దీ, నిన దిగవలయు నని యపుడ • నేలకు డిగ్గం
 దనసింహవాహనముఁ బట్టి నిజేశుఁడుఁ దాను దాని • డిగి నడిచి చనన్. 10

వ. అప్పట్టణం బేలురాజు సత్వదాత్తుం డనెఁజువాఁడు వాహ్యులీ బోయి తి
 యరుగుదెంచుచు నాపూఁజోడిరూపలావణ్యంబు లాపోవక నిర్నిమేషం
 నిరీక్షించి తదనంతరంబున. 10

క. ఒంటనిరాజులఁ గప్పము, గొంటిక మే లేర్చి కలికిఁగుఱ్ఱైతలను వా
 రింటఁ గల రంతకంటెను, గంటికి నిం పై నవాలుఁగంటిక గంటిన్. 10

క. అనరాదు గాక నాయిం, టన కా దిటువంటిచెలువ • నాకంబునఁ గ
 ల్లునె చెప్పు నేల నకలా, వనితలనాయకులయిండ్ల • వనితలనుద్దుల్. 10

క. ఆసిద్ధునిసంబంధం, బీసాంద్రైకనిధికి • నేరీతినిఁకా
 దోసం బి ట్టటు భావన, చేసినఁ దెలియుదము వారుఁచెప్పిన నింకన్. 10

మ. అని చింతింప యదృచ్ఛ నచ్చెలువ తఁన్నా వేళ నీక్షించినన్
 ఘనసైన్యంబులు గొంత మించఁ దనతుఁతాణంబు తేజోజివు

క్కున దాటించి గుడించి చిత్తరువుబాగుల్ మీఱ నాడించె శో
భనతద్వల్లనవల్లదగ్గిమరుచిఁస్థాయత్కిరీటంబుతోన్.

111

న. ఇవ్విధంబున ఘోటకంబును నెకింతవడి యిట్లు ద్రొక్కించి యాకించి కించి
చుదంచితరత్నకంకణక్రేంకారంబులు కందళింపఁ గందం బప్పళింపుచు నిలిపి
ప్పుడు.

112

సీ. కేయూరమాణిక్యకరణముల్ మెఱయంగఁ జెలికానిమూపునఁ • జెయ్యి జేచ్చి
రత్నంగుళీయకప్రభ పేరెములు వాఱఁ, గేలివద్దంబు కెంకేలఁ ద్రిప్పు
లలితదంతాగ్రకాంతలు దొలంకఁగ దండ, ధరునితో రిత్తమంతనము నడపు
తెలిసవ్యుడాలు నుత్తియపుఁ జోకట్లఁ బెంపఁగ నర్చనచివుతో • సరసమాడు
తే. మణికిరీటంబు చాలించి • మగుడ దిద్దుఁ, దళుకుకొనగోర మీసలనులి యడల్పు
నాచకోరాక్ష తనుజూచుటరసి యరసి, భావజవికారములు కడుఁబరిధివిల్ల.

ఉ. కంతువికార మీకరణి • గాటముగాఁ దనయందుఁ బ్రస్ఫుట
క్రాంతిగ నున్నచో నొకఁడు • కానుక యిచ్చినపూవుబంతి బా
హుతరసీమ నద్దుకొని • యామృగలోచనఁ జూచె దాన న
క్కాంత యొకంతజాటుచనుకప్పు ఘటింపుచు మోము వంపఁగన్.

114

న. అంత సత్వంబు డిగ్గి తొనొక్కరుండ యాసిద్ధుని జేరంబోయి మహాత్మా మీర
తెచ్చటనుండి నచ్చితి రెందుఁ బోవుచున్నవారు మీనామధేయంబు తెవ్వి యి
న్వనిత సీ కేమి యగు నని యడిగిన నతండు తమవచ్చినతెఱంగు చెప్పి యేమ
చేస్తంభుం డనువాడ నాపూఁబోడి సుముఖానత్తి యనుపేరం బరంగు నని ప
లిక యిది తనభార్య యని యెఱింగించిన సీకురంగలోచన యేతెఱంగుననైన
సన్నిధి నున్నం జాలు నటమీఁద భాగ్యవశంబున నైనయట్లయ్యెఁడు గాని య
ని చింతింపుచు సతం డతనికిం గపటవినయంబునం గృతాంజలి యై.

115

చ. హృదయము రంజిలంగ మిము • నెంతయు భక్తిని గొన్ని నాల్గు మా
సదనమునందు నుంచికొని • శక్త్యనుసారకృతోపచారసం
పదఁ బరిచర్య సేయుటకు • మామది నున్నది వేడ్క మీర లే
తదభిమతి బాసర్పు టుచింతంబు మహాత్మక సిద్ధశేఖరా.

116

క. అనిన మణి స్తంభుం డం, గనవదనముఁ జూడ నట్ల • కాని మైందుం
డిన మన కేమీ యని భ, ర్తను బలికె నగుచు నాకుఁరంగేక్షణయున్.

117

క. ఆరీతి ననుమతించిన, వారల దోడ్కొనుచుఁ జనియె • వసుభావరు డిం
పారెఁపనమణిమయశిబి, కారూఢులఁ జేసికొని నిజాలయమునకున్.

118

తే. ఇట్లు దోడ్కొనిచని కరంబింపుమీఱు, నట్టిమణిగేహములు పైడిపట్టెమంచ
ములును సొమ్ములు పరిమళంములును జేటి, కాజనంబులు గడు నధికముగ నిచ్చె.

క. ఇచ్చి పలుమాఱు వారల, నచ్చటికిం జని వినితుఁ • డై కొలుచుచుఁ దా

- నచ్చెలువను దనయొద్దకు, వచ్చుట కడిగించె దగిన వారలచేతన్. 120
- ఆ. ఆలతాంగియుఁ దన • కప్పటి కొక్కింత, గర్భజననశంక • గల దటంచుఁ
జెప్పి సిద్ధునుతుని • సిద్ధున కీక యే, గలయ నన్య ననుచు • గడపిపుచ్చె. 121
- క. ఆవాఁజముఖ కంతక, వేవి ప్లదయించె జక్కె • నెమ్మేను గడుక్
భావము మృద్భక్షణవాం, ఛావ ర్తనఁ జెందె గర్భ • సంసూచనగాన్. 122
- క వి రా జ వి రా జ త ము.
- కడుఁ గృత మైనసనాభిని మధ్యము • గన్గొని కన్గొని యేమొ బలం
బెడలఁగఁ జిక్కె • గరం బపు డంగము • తెల్లఁ దదీయకృతత్వముఁ బో
గడఁగుటయుం బొదలెక్ గఱినం బగు • కాంతచనుంగవ మున్నునఁ దా
బడలదు తత్పరిపుష్టితఱిం గను • పట్ట మొగంబుల న వ్వేదవన్. 123
- మ. కడుఁ దోరంపుఁబయోధరంబులమొనల్ • గప్పారుచుం బర్వున
ప్పుడు తద్వక్త్రసుధాంశుబింబ మనయంబుం బాండురశ్రీ గనం
బడియెక్ గార్తికపూర్ణిమాతిథిబలెక్ • భావించిచూడంగ నె
య్యెడనుక్ స్థానగుణంబునం గలుగవే • యేమేమియుం జిత్రముల్. 124
- తే. అంతఁ గడుఁ శాను పొదలె ర • త్యాశ వదలె
వఖులు విరియంగఁ బాతెఁ బేరలత మీతె
నాభి వికసించె గతులమాం • ద్యంబు మించె
సతికిఁ బ్రొద్దులనెల చొచ్చె • జడత హెచ్చె. 125
- క. ఈరాజోత్తముఁ డంతట, నారమణికి నుద్భవిల్లె • నైదుగ్రహంబుల్
సారగుణత నుచ్చస్థా, నారూఢిం దనర భవ్య • మగులగ్నమునన్. 126
- సీ. సకలదిక్కులను బ్ర • సన్నతఁ గాన్పించె, జలున నెత్తావిగా • డ్పులు చరించె
గుసుమవర్షంబు లో • కుల కద్భుతము చేసె, శుభలీల దివ్యదుం • దుభులు మ్రో
సర్వామరులజయ • శబ్దముల్ విలసిల్లె, బరఁగఁ ద్రేతాగ్నులు • ప్రజ్వరిల్లె
బరమసాధుజనంబు • భావంబు లుప్పొంగె, గలుషచార్చిత్రుల • బలిమి గ్రుం
- తే. శౌర్యగాంభీర్యధైర్యసా • జన్యనీతి, సత్యకీర్తిప్రతాపాది • సకలమగుణ
పుంజరంజిష్యమాణభూ • భవననుడగుచు, నిమగ్నరాజవరు • డుదంచునపుడు.
- ప. బ్రహ్మదేవుం డితనితల్లిదండ్రులకు నాగంతుకంబు లైనవ ర్తమాన స్త్రీత్వపురుషు
త్వనామధేయంబులు చూడక సహజ స్త్రీత్వపురుషత్వనామధేయంబు లుపల
బించి యవ్విధంబున నవ్విభునకు మణిస్తంభంబు తల్లి యనియు సుముఖాన
తండ్రియనియు బలికినవాఁ డతనివాక్యంబున కన్యభాభావశంక గలదే యమ్ము
స్తంభంబు పుత్రోదయం బైనయనంతరంబ తనతొల్లిటిమగతనంబు తన
కును సుముఖాన త్తియాడుతనంబు సుముఖాన త్తికిని గలుగనట్లు నాయమ
చేతం బలికించి యాభార్యయుం దాను దమతమపూర్వనామధేయంబుల చొ

డన తిరుగి యోగాభ్యాసభాసురు లగుచుఁ గాసారపురంబునన యున్న వార
లీరహస్యంబు వారినలనం దార్కాణగాఁ దెలియవలసినఁ దెలియుం డని పలికి
యి ట్లనియె.

128

ఉ. ఎప్పు డితండు దిల్లి కుదఁయునచే గరంబు విచిత్రతలీలమై
సప్పుడ గల్గె యహావనము • యహావన మెప్పుడు గల్గె నిచ్చెఁ దా
సప్పుడ వచ్చి యొక్కనుఁగి • యమ్ములు విల్లు స్వభావసంజ్ఞతో
సామ్రేసుసద్ధుఁ డిందుఁ బ్రథిమోత్తమభావము గాన రెవ్వరున్.

129

సీ. అంతఁ గళాపూర్ణుఁ డనునామ మితనికి, నిడియె నాసిద్ధిలో • కేశ్వరుండు
అప్పుడ తత్పట్టణాధీశుఁ డతనిన, ద్యోయహావనాదిమహిమన్మతి విని
యంతఁ డెవ్వఁడో మహాద్యుతనై భవుఁడుదివ్యపురుష వర్ణ్యండుగాఁబోలు నితని
తల్లి నే నితరిసాధారణంబుగఁ జూచి, కామించి పాపంబు • గట్టుకొంటి

శే. నిది మఱునఁ జేయఁ దగు నేమి • యిచ్చి యెన
ననుచు నాసాధ్యకడ కేగి • యమ్మ మిమ్ము
నఱుగఁ కొనఁదలచినట్టి నామెగ్గు లెవ్వ
గల్గినఁ గృతార్థిచిత్తవై • కాపు మనుచు.

130

వ. తత్ప్రియంబుగా నితనికి నిజాభివత్సం బెల్ల సమర్పించి తాను మంత్రియై కొలి
చి యుండఁ నని చెప్పిన నెలఘనతరుం డాబాలికం జూచి స్వభావుం డనఁబరఁగు
నాసిద్ధుఁ డెవ్వఁ డమికారణంబున నమ్మణియు శరచాపంబు లితనికిఁ దెచ్చి యి
చ్చె నని యడిగిన నది యి ట్లని చెప్పె.

131

సీ. ఓవిప్రనర యాస్వభావాఖ్యసిద్ధండు, విను సుముఖాన త్తిజనకుఁ జాతఁ
జాపు శ్రీ జనియించి • నట్టిపిమ్మటఁ దన, కాంతను విడిచి దేశాంతరి యయి
తిరుగుచు మాహూరిపురమున కేఁజెంచి, యందు దత్తాత్రేయు • సఖిలయోగ
విద్యావిహస్యకోవిదుమహామహుఁ డప, శ్చిర్యచే దనకుఁ బ్రసన్నుఁ జేసి

శే. కసియె దత్తప్రపంచేత యోగప్రకార
ములు సమ స్థంబు తద్యోగవిలసనమున
భావ మెప్పుడు దనయందు • బాదుకొలుపు
చునికిఁ దేసి స్వధానాఖ్య • యొసరఁ దాల్చె.

132

ఆ. అను • వినయ మొప్పు • నెలఘనతరుండు గే, ల్లోగించి సకలబోధిములకు నిధివి
సి నెఱుంగనియవి • లె నెవ్వ యోగముల్, చెప్పవలయు ననిన • శిశువు వలికె.

క. విమలాత్మక వినము స్రవ, స్తము జీవాత్మ పరమాత్మ • సంయోగము యో
గ మనఁ దధంగము లెనిమిది, క్రమమున వినుపింతుఁ దత్ప్రకారముదెలియన్.

వ. ఆయోగాంగంబులు యమనియమాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధ్యాన

సమాధులనం బ్రసిద్ధంబులై యుండు నందు మెక్కటాకటి యనేకభేదంబు లగు
నవి యెఱుంగించెద వినుము. 135

మ. యమమున్ సత్యదయాక్షమాధృతిమితాహారాజ్ఞవబ్రహ్మచ
ర్యము లస్తేయ మహింస శౌచ మన మెఃస్పారుక్ ధర్మత్రీసురో
త్తమ యందున్ దశభంగులై పరుల బాధం బెట్టకింపారు బాం
కమి సత్యంబు పరాత్రి కోర్వమి దయాఖ్యం బెంపు మీఱుం గడున్. 136

క. విను మొరులతప్పలందున్, గనలక సైరించి యునికిఁ + త్తమ యనఁ బరంగున్
ధనబంధువియోగాదులకును హృదయము కలఁగమికినిఁగొఱలు ధృతి యనన్.

క. ఎనిమిదికబళంబులు యతి, కినుమడి వనవాసి కతనిఁ + కినుమడి గృహికిన్
విను లఘుభోజన మితరుల, కనఘ మితాహార మనఁగ + నభినుతి కెక్కున్. 138

తే. విహితకర్మంబు లెందుఁగాఁవించు నెడల, మఱి నిషిద్ధకర్మంబులు + మాను నెడల
వాఙ్మనఃకాయకర్మప్రవర్తనంబు, నూవె యార్జవమన మహింసరవరేణ్య. 139

సీ. సన్న్యాసికిని బ్రహ్మచారికి నైష్ఠికుం, డగువనస్థునకు నోయనఘచరిత
స్త్రీసంగమంబును + ద్వికరణంబులయందు, నొకయప్పడును జేయఁకునికి బ్రహ్మ
చర్యంబు ఋతుకాలభార్యాభిగమనంబు, దక్కినబొంట్లతోఁ + దద్విహార
మును మానుటయు గృహస్థునకును బ్రహ్మచర్యంబిఁకనస్తేయమనఁగ నెందు
తే. శౌర్య మెఱుంగమి యెపుడు సేజంతువులకు

నె గొనర్చక యునికి యహింస యనఁగ

శౌచ మన రెండు తెఱఁగులై + శాస్త్రములను

బాహ్యమును నాంతరంబు నాఁ + బ్రణతి కెక్కు.

140

ఆ. అందు బాహ్యశౌచ + మనఁగ మృజ్జలములఁ, జేయఁబడినయది ప్రసిద్ధి కెక్కు-
నాంతరం బనంగ + ననఘ ధర్మమున న, భ్యాత్త విద్యచేత + నయినశుద్ధి. 141

క. విను నియమంబులు పది తప, మును సంతోషాస్తికత్వములు దానేశా
ర్చనసిద్ధాంతశ్రవణము, లును హ్రీయును మతిజపంబులును వ్రతము ననన్.

తే. కృచ్ఛాంధ్రాయణాదికఃక్రియలు కాయ

శోషణము సేసి తపము సంతోష మనఁగ

నిప్పుడమి లాభమును గల్గె + హృదయవృత్తి

నదియ చాలు నంచునికి ను + మనఘచరిత.

143

క. విను పుణ్యపాపములు గల, వనియెడువిశ్వాస మెద్ది + యది యాస్తిక్యం
బనఁ బరంగున్ న్యాయాజ్ఞిత, ధన మర్థల కొనఁగు టొప్పు + దానం బనఁగన్.

క. ఈశార్చన మన హరిఁ బర, మేళుం బూజించుటయును + నెపుడును రాగా
వేశానతహింసాప్రము, ఖాశంకలు లేనిహృద్వచోంగస్థితియున్. 145

సీ. అనఘాత్త వినుము సిద్ధాంతశ్రవణమును, వేదాంతశాస్త్రంబు + వినుచు నుని

- వైదికతాకికః పర్తనలకు దూర, మగునింద్యకర్తంబునందు లజ్జ
యెయ్యది యది సుమ్ముః శ్రీశబ్దవాచ్యంబు, విహితనదాచారః విధులమింది
శ్రద్ధ మతి యనంగఃః బ్రస్తుతికెక్కును, వేదబాహ్యము గాని విమలమంత్ర
ఆ. మును గురూక్తమార్గమున జపించుటయు న, ధీత మగుశ్రుతిస్త్రీతీతిహాస
ముఖ్యవాఙ్మయంబుః మునుకొని యావర్త, నంబుసేత జప మనంగః బరంగు.
క. వినుము విశిష్టాచారం, బును ధర్మప్రముఖనిఖలః పురుషార్థకరం
బును నగు నుపవాసాదిక, మనఘాత్తక సుప్రసిద్ధః మగువ్రత మనంగన్. 147
క. ఈయమనియమంబులు గల, ధీయుతుఁ డధికారి వసుమః తీసురవర నీ
శ్రేయస్కరాసనప్రా, నాయామాద్యుత్తరప్రయత్నంబులకున్. 148
వ. అసనంబు లనేక భేదంబులం బ్రవర్తిల్లు నగు తత్తమంబు లయినకొన్నింటిని
వివరించెద. 149
క. వినుజానూర్వంతరభా, గనివేశితపాదతలుఁడుః గడు ఋజుకాయం
డును నై కూర్చుండంగ యో, యనఘాత్తక వెలయు స్వస్తికాసన మనంగన్.
తే. వామపుష్పపార్శ్వముననః వామగుల్ఫ
మమరః బార్శావంతరమున గుల్ఫాంతరంబు
నునిచి గోముఖాకృతి దృఢాసనత నునికి
యమలగుణ గోముఖాసనః మనంగః బరంగు. 151
సీ. దక్షిణపాదంబుః దక్షిణాంకమునన, దక్షిణాపాదంబుః దక్షిణాంక
మున నిడి యిరుగేలుః వెనుకగా వీడ్వడ, నిగుడించి బొటప్రేళ్లుః దగులఁబట్టి
యరముపైఁ జుబుకాగ్రః మొనరంగ హత్తించి, దృష్టి నాసాగ్రసుస్థితము నేసి
యునికి పద్మాసనః మన నొప్పు నిందుఁగొం, దలు చిబుకవ్యవస్థానియమము
తే. చెప్పు రొకకొంద టూరుసుస్థితిఁ గనఁ దగు
దోయి యుత్తానముగ నిడిః తొడలనడుమ
నట్ల పాణులు నిలిపి నాసాగ్రదృష్టి
యగుచు నునికి పద్మాసనంః బండ్లు బుధులు. 152
తే. అనఘ తుదఁ జెప్పినట్టిపద్మాసనవిధి
యందుఁ జుబుకాగ్రమును హృదయమునఁ జేర్చి
రాజదంతమూలంబునః రసన చేర్చి
వాయుకర్షణ మొయ్యనఁ జేయవలయు. 153
క. కుడితొడపై వామపదం, బిడి యితరముమీఁద నితరః మిడి నిశ్చలతః
గడు కుదురై కూర్చుండుట, పుడమికి వీరాసనాఖ్యః బాలుచు మహాత్మా.
శా. అండాధఃస్థిత మైనరేఖ యుభయోపాంతంబులక గుల్ఫముల్
రెండుక వీడ్వడఁ జేర్చి బాహుయుగముకః వ్రేళ్లు గడుం జిక్కునై

- యుండెన్ జానువులందుఁ బూన్చి వివృతాన్యుం డైననాసాగ్రవీ
 డుం డై యుండెనునట్టియాసనము మిఁచున్ సిహసంజ్ఞాకన్మై. 155
- ను. తనగుల్పంబులురెండు నంటి యుగళాధశ్చేననీపార్వవన
 ర్తన నుండెన్ ఘటియించి హస్తములఁ దత్సార్వభౌమ లత్యంతయ
 త్ననిరూఢిగ గ్రహించి వర్తిలుట యోధరాత్మ భద్రాననం
 బనఁ బ్రఖ్యాతి వహించి యుగళు నది సార్వరోగ్యదం బెవ్వఁడున్. 156
- క. తగ మేహనంబుపై న, వ్యగుల్ప మిడి దానిపైఁ దదన్యు బిడిగ
 ట్టిగఁ గూర్చుండుట యోధ, వ్యగుణా ముక్తాననాఖ్యఁ డై పోపొందున్. 157
- క. కొందఱు సిద్ధాసన మని, కొందఱు వజ్రాసన మనిఁ కొనియాడుదుని
 పొందఁగ దీనిని మఱియొక, కొందఱు గుప్తాసన మనుకొంట్రు మహాత్మా. 158
- చ. కరతలముల్ ధర్మిత్రియఁ గట్టిగ రెండును నూఁది వానినూ
 ర్పరముల నాభిపార్వములఁ బన్నడ నాని శరీర మెల్ల ను
 బరమున దండలీలఁ గనుపట్టఁగఁ జక్కఁగఁ జాగి యన్ని ను
 న్నరయ మయూరసంజ్ఞ మగునాసన మోధరణీసుగోత్తమా. 159
- తే. జగతిపైఁ బాదములు రెండుఁ జక్కఁ జూచి
 పాణులఁ దదగ్రములు బిగఁబట్టి నుదురు
 జానువులఁ జేర్చి యన్ని యోసాధుచరిత
 తాపసేంద్రులు పశ్చిమస్థాన ముండు. 160
- క. ఈయాసనములు మిక్కిలి, కాయలఘుత్వమును సకలఁగదనాశనమున్
 జేయుచుఁ బాపనికాయము, పాయందోలుచును బరఁగుఁ భవ్యచోద్రా. 161
- సీ. ధాతనీతికపాలఁభాతినత్రిస్త్రాటి, కములు నాళియు నాగఁ సమరుయోగ
 పట్కర్కముల దేహఁసంశుద్ధికలితుఁ డై, సరఁగ నీచెప్పినభద్రదసిహ
 పద్మాసనాదులఁ బరిచయం బమరంగఁ, బ్రణవసంఖ్యాభేదఁగుణనిరూఢి
 గొమరొందుపూరకఁకుంభకరేచకం, బులవిశేషంబుతోఁ గూలుపుమీఱు
- తే. చున్నయట్టిప్రాణాయామఁ మోమహాత్మ
 నలుపఁ జలుపంగ మారుతఁజయము గల్గు
 నంతకంతకు సంసిద్ధిఁ నతిశయిల్లు
 నాఁడునాటికి మేనిలో నాఖు లెల్ల. 162
- తే. విను మహాసంబునకు రెండుప్రవేల్లయెడను
 బై నెనఁగుపావకునియన్నిపట్టునకును
 బైనికొమ్మిదిప్రేతులపాటియెడను
 ధరణిసురవర్య నాడికఁదంబు వైలుచు. 163

తే. ఉండుఁ దనువున జెబ్బదిఁరెండువేలు

నాడు లొకటియు నూలు గఁగ్యంబులందు

నందుఁ బదునాల్గు శ్రేష్ఠంబు • లందులోన

మూఁడు నుతి కెక్కు నందును • ముఖ్య మొకటి.

164

వ. పదునాల్గునాడులలోపల సరస్వతీప్రముఖంబు తైనయేకాదశనాడులు, జిహ్వ
దివ్యాపారకారణంబు తై పరఁగు నిజాపింగళు లనునాడీద్వయంబు వామదక్షి
ణనాసారంధ్రగొమిను లగుచుఁ బ్రాణాయామసాధనగ బై ప్రసర్జిల్లుచుఁ బ్ర
ధానతమం బైనసుషుమ్నాహ్వయనాడి బ్రహ్మనాడి యనగ బరఁగుచు నాడీకగ
దమధ్యవర్తిని యై బ్రహ్మరంధ్రగొమిని యై యుండు నందుఁ బవనంబుఁ బ్రవే
శింపఁజేయుట యుత్తమయోగం బనగ బరఁగు నింకఁ బ్రత్యాహరప్రకారంబు
లు విను మని యిట్లనియె.

165

సీ. ఇంద్రియార్థములందు • నింద్రియంబులఁ బ్రవ, ర్జిలనీక కుడియొచ్చిఁ త్రిష్ణుటొకటి
యవియందుఁజరియిం చెనదిసమస్తంబునా, త్తయకాఁగమనసులోఁదలఁచుటొకటి
నిత్యకర్తంబు లఁన్నియు నాత్మయంద సగతతము చిత్తముచే నొనర్చుటొకటి
తనువునఁ గలపదుఁ నెనిమిదిమర్తసీ, మలఁ గ్రమంబున గాఢ్మ • నిలుపుటొకటి

ఆ. యోగశాస్త్రశీలఁయుతులు ప్రత్యాహర, భేదరీతు లనుచు • నాదరమున
సాంప్రదాయకముగ • నలుపుచు నుండుదు, లోవసుధరాసుఁరావతంస.

166

సీ. పాదాదిగా జానుఁపర్యంత ముర్వి యు, ర్వాద్యదిగాఁ బాయఁపర్యంత ముదక
ముదకాదిగా మఱి • హృదయాబ్జపర్యంత, మగ్నియగ్నియాదిగా • పండుమీఁద
భూమిధృవర్యంతఁము మరుత్తు మరుదాది, గా సూర్యసర్వగత • మోమహాత్మ
నభము వర్జిల్లుఁ దానక మది యైను భా, వింపఁగా వేత్వేఱ • విహితగతిని

తే. ధాతృవిష్ణురుద్రేశసఁదాశి వాఖ్య

దైవతములఁ బృథివ్యాదిఁతత్త్వపంచ

కమున ధారణ మొనరింపఁ • గా నలయును

బ్రణవమునను బ్రాణాయామఁభంగు లమర.

167

ఆ. అని మఱియును ద్రుఢఁహస్యవిశేషంబు, లన్నియును నచించి • ప్రాణముఖ్య
పవనగతుల తెఱఁగుఁపదు నెనిమిదిమర్త,ములును నాడు లుండుఁపాలువుఁ దెలిపె.

వ. తెలిపి యింక ధ్యానప్రకారంబు విను మని యిట్లనియె.

169

క. అప్రతిమముగ విజాతీ, యప్రత్యయవాసనాసిఁకాసగవిచ్చి

న్నప్రవహదురుసజాతీ, యప్రత్యయరూప మగుచు • ధ్యానము నెలయున్.

170

క. అది సగుణధ్యాన మనక, సదమలగుణ వినుము నిర్గుణధ్యాన మనక

నిదితముగ నిర్గుణతెఱంగుల, మొదలికి యది చేయ నితరఁమును సిద్ధిఁచున్.

- చ. సగుణ మనంగ నింక విను • శంఖసుదర్శనముఖ్యచిహ్నితం
బగుపురుషోత్తమాకృతిః దృఢస్యము నిర్మలనిత్యచిన్తయం
బగుపరమాత్మరూప మది • యబ్బుట దుర్లభ మెట్టివారికిఁ
సగుణవిలాసచింతనము • సల్పంగ సల్పంగ దాని భూసురా. 17
- క. మానసము విష్ణునందున్, లీన మగుచు నించుకయుఁ జలిపక యుండన్
బూనుట సమాధి యగు వి, ద్యానిరతా యుక్తరూప • మది భావింపన్. 17
- న. యోగవిద్యాప్రకారంబు దీనిమహత్త్వంబునంజేసి యత్యైఱంగున భావంబు ద
యందుఁ దిరంబుగా నిలుపుచు నాసిద్ధండు స్వభావుఁడనగు బరంగె. 17
- తరల. అతఁడు నిత్యము నాత్మ యోగసమాధికి విజనస్థుల
స్థితి మనంబునఁ గోరి పెక్కులు • దేశముల్ చరియింపుచున్
గతివశంబున జన్మదేశము • గాంచి యందుఁ గడున్ వివి
క్తతల మంచు వసించె దా శతతాశదఘ్నప్రాదంబులోన్. 17
- సీ. అట్లు వసించి యోగారూఢి నుండుచో, దనయల్లుఁ డాల్పిపైఁ • గినుకవలన
మడుపున నారీతిఁ • బడి తన్నుఁ జేర వ, యః స్తంభమణి మొద • లైనయట్టి
వానిఁ గొన్నిటి నిచ్చి, తా నంపె గానియ, స్పృశు దనబంధుత్వముచు దెలుపఁ
బోయిన బంధంబు • పోసిక తగిలించు, కొన నేల మగుడఁగ • ననుతలఁపున
తే. నంత నెంతయు బహుకాలమరుగ నతఁడు, నియతినశమునఁ దద్యోగనిష్ఠ న
ప్రాదములోపల వెలువడి • యరుగుదెంచె, నకలబుధసేవ్య మైనశ్రీశైలమున
ఉ. శీలితయోగవైభవుండు • సిద్ధుండు వేడుక మించఁ గాంచె శ్రీ
శైలము నీలలోహితలసన్నతాచిత్రితసానువైభవో
త్తాలము సేవకేష్టఫలదానవిధాననవీనదేవతా
సాలము నిత్యవర్ణగుణజాలము ముక్తితాలవాలమున్. 1
- ఉ. పెల్లగిలెన్ గుబేరు మల • పెంపటి ఘూర్ణిత మందరంబు దా
విల్లయి వంగె మేరుగిరి • వింధ్య మిలన్ నెఱయంగఁ గ్రుంగె రూ
పెల్లఁదుమారమాత్ర మగు • తెన్న హిమాద్రికి సాజ మై ప్రస
ర్థితెను గాన శ్రీనగము • శ్రీనగ మ్మఘనకీర్తిగి దగున్.
- సీ. నవపుష్పవనము నానామణుల్ గ్రుచ్చిన, పచ్చపట్టుఁ గబాయి • బాగు నె
భాతుస్థలంబు లాతతకుంకుమాంగరా, గప్రకారంబునఁ • గానుపింపఁ
దెలిపాలు పచరించు • సలయేటికాలువల్, హారవల్లరులసా • యగము దాల్చు
బహువిధోపలయతో • పత్యకాభాగభ, ద్రాసనలీలల • నతిశయిల్ల
తే. నపరిధరణిభృన్మూర్ధసమాదర్శన, పాదకటకంబు లమరంగఁ • బ్రణుతిఁ గ
యన్న గేంద్రునికిని గిరీఃకార్యణ కరి, యైనయడిగంపుఁగ జే మఃభ్యాహ్నల
క. సిద్ధమణుల్ గనుగనులున్, సిద్ధాపధమూలికావి • శేషపుఁబనులున్

- సిద్ధరసధునులు గూడి ప్ర, సిద్ధిగఁ జేకొన్నరూపు • శ్రీగిరి యయ్యెన్. 180
- క. పాతాళగంగ యనియెడు, కై తవమున నన్న గేంద్రుఁకాలికడియ ము
ద్వ్యోతించు గండశైల, వ్రాతమిషస్థితనగాంతఃరప్రతిమలతోన్. 181
- చ. ఘనపరిరంభసంభ్రమవిఁకాసములం గనుపట్టినట్టిమి
న్ననుహరిపేరురంబు దనఁయందును దార్కొనకుండ నొత్తి ప
ట్టిననిధిగర్భబాహునవఁజీవి బ్రవర్తిలు నన్నగంబు శో
భనఖచరద్రుమావిరళఁపల్లవతల్లజశోణపాణి యై. 182
- వ. ఇవ్విధంబున నశివవిత్రవిచిత్రమహిమంబున నతిశయిల్లుచున్న సగోత్తమంబు స
త్యంతభక్తియుక్తుఁడగుచు నధిరోహణం ఁడగుచు మల్లికార్జునమహాదేవసేవా
విధానం బనూనంబున నడపి యదృచ్ఛావిహారంబున సంచరించువాఁడందు
నంతట భృగుపాతంబున కాయతృష్ణు చున్న మణికంధరుం జూచి నీ వెన్వండ
వీసాహసోత్సాహంబునకుం గారణం బేమి యెఱింగింప నలయు ననుటయు న
తండు దనపేరునుం బాతీయుం చెలిసి తద్భృగుపాతోత్సాహఃపర్యంతంబు తన
పూర్వవర్తనంబు నకలంబునుం జెప్ప నందు వినంబడిననిజపుత్రీజామాతలవృ
త్తాంతంబున నుత్కంఠమానమాననుం ఁడగుచు మఱియుం దద్విశేషం బతనిక
నెఱుకపడినంత యడిగి తెలిసి తాను సుగ్రాతిజనకుం ఁడగుట వినపించి తనవర్త
నం బంతయుఁ జెప్పి శారదాదేవి యాసుగ్రాతీశాలీనులకు నిచ్చినవరంబు లె
ట్లు ఫలితంబు లగునో యని యొకింత చింతించి యవి యట్లట్ల సఫలంబులు గాక
మానవుగా యని నిశ్చయించి మణికంధరున కిట్లనియె. 183
- సీ. నారదుపరిచర్యఁచే రుక్మిణీకాంతు, శిక్షను సంగీతఁసిద్ధి గనుట
యవ్త్వానికరుణచే • హరిభక్తితీర్థయా, త్రాదిపుణ్యంబుల • నతిశయిలుట
నడుమఁ బ్రమాదంపుఁనడకఁ జేరుజీనశా, పము రాజ్యఫలముగాఁ • బనుపఱచుట
యధికపుణ్యప్రాప్య • మైనగంధర్వజా, తిని సముద్భవ మంది • తేజఁలుట
- తే. యూహ సేయంగ నీ వింక • నొందుజన్మ
మమితసాద్గుణ్యసంపన్న • మగుట ధృవము
పుణ్యవాసన లూరకఁపోవు నూవె
యెల్లుఁ దమతమఫలముల • నిచ్చుఁ గాని. 184
- క. సుగుణగర్భైకనివాసం, బగుజన్మము నీకుఁ గలిమి • కాదిమహేతూ
పగమంబ చాలు నిచ్చుట, భృగుపాతంబునకు నేమఁజేయీత మింకన్. 185
- చ. అనుడు నతండు శ్రీమహితు • లై శుచివర్తను లైనవాడికిం
దనయుఁడ నై జనించుటయె • తర్చిత మంచుఁ దలంచినాఁడ నా
విని యెటు లైన నెంతయుఁ బవిత్రచరిత్రత నీకుఁ గాన్పడం
దనరినవారు మత్సురయుఁ • దశ్శ్చితియుం దలపోసి చూడఁగన్, 186

- ఉ. పారలు తల్లిదండ్రులుగ • వాంఛ యొనర్చుట మేలు గావె యిం
పారంగ దాన నాకును బ్రీయం బగుకొక్కటి యెక్కు జాప్రయం
పూరక పోదు నీమదికి • నోపమి యట్టిమహాపకార మో
సారగుణాభ్యయే సలుప • శక్తుడ మీఁదట నికు నెంతయున్. 187
- సీ. తొల్లి యొకపుడు ముద్దురువుల నే నాత్మ, పరిరక్షకొఱకును • బట్టి మొకటి
కావలయు నటంచు • దైవసంప్రేరణ, నడిగిన స్పృహయించి • యట్లు నాకు
మెనఁగుచు నిది యమోః ఘోద్యమం బని పల్కి, వారలు వన్ను నివసించి మిడిను
క్షుత్రవంశంబు గాఁగల దని రావాక్య, మరసిన నీవు నాఁయల్లునకును
తే. గొడుక నై పుట్టుటకె యనుకూల మగుచు
నున్నయది క్షుత్రధర్మ మత్సృజ్యలముగ
జగతియే లేదు తక్కిన నందియంబు
లన్నియును మాని నామాట • యాచరించు. 188
- సీ. అనుచు నట్లేని నాఁయాత్మచందము విను, మల్లీను మూలము • పల్లవి
రాజ సౌతుకును గారణములు నున్న వింకను బవిత్రులుంటు • బసవము
కాంక్షచే నిప్పు డీకరిమేశ్వరపుచరి, నులుకుచున్నాడను • మూలము గొంత
మదిలోనిమెరమెర • మాన జేమిటికి సం, లేని నెంతటిరాజు • వైస నెట్టి
తే. పావనులయింటఁ బుట్టిన • బహిరబహిర, రాతివర్గజయ • బజ్రమును గలిగి
వర్తిలుట యబ్బురము గాన • వగవుగలదు, చిత్తమున నాకు నోమహానిధివర్య.
- ఆ. అదియుఁ గాక రాజ్యమహాభూతంబు, సోఁసింపు శక్తిఁ సుజనులకును
లేనిచీకుడనము • లేనిమూఁగతనంబు, లేనిచవుడు గొంత • నైసం గలకు. 190
- తే. వేదశాస్త్రాదినకలసఁ ద్విద్యలందఁ
నెందుఁ గొద యించుకయు లేక • నెనఁగునట్టి
బ్రాహ్మణులగోష్ఠిచే నట్టిరాజ్యదోష
ములు నివారించ నగు నని • తలఁచితేని. 191
- ఉత్సాహ. భోగ్యవస్తుత్పత్తి లేనిపుడమితేనిదానముల్
యోగ్యములును గామి జేర • నొల్లరు తనుద్విజల్
మృగ్యతిముల పాలి వెదికి • సాచ్చుఁ గొలిచి పుట్టుకొ
భాగ్య మతేని కబ్బు టరుదు • బ్రదుకె యదియు నెక్కడ. 192
- వ. అట్లత్సృతమద్విజులచిత్తంబు నారాధించి చెప్పుకొనియెద నన్ను దద్వివేకం
బెన్ని నాళ్లకుఁ గలుగవలయు నవియే యెంచిచూచిన నొక్కొకటియ మిగు
లనసహ్యంబు లగుచు హృదయశల్యంబు లై యున్నవి నీవు సకలకార్యములనా
తీసమర్థుండవు నాకు నివ్వించారంబు వాయ నొక్కతెరువునూప రక్షింపు మని

మణికంధరుం జాస్వభానాఖ్యసిద్ధు నెంతయుం బ్రాణించె నతండు నతనికి విహా
దనినారణంబుగా నిట్లనియె. 193

క. సతతముం జెంపొందుజయో, న్నతి యొసంగడునొక్కవిల్లు • నవశరములు నీ
మతికె దగినవి సృజించెద, ట్టితి దత్తాత్రేయదయ కంకృత్యము గలదే. 194

శా.నీ కంకకృ సృజయించి యద్భుతపుమాణిక్యంబు నే నిత్తుఁ దా
నాకర్ణించును నీదునేవ గొన సర్వాన్నాయశాస్త్రాదివి
ద్యాకారార్థత నెప్పువారి నది యాత్మాలోకమాత్రంబునం
జీహర్ష్యుక సకలాశ్రితాళి క్షణలక్షేమాయురారోగ్యముల్. 195

క. అని యపు డొకసింగిణి వి, ల్లును వాఁడిమెఱుంగుటమ్ములును గెంజాయం
దనరారు మణిశలాకయుం, దనమాహాత్మ్యప్రకాశితముగ సృజించెన్. 196

తే. ఇట్లు సృజయించి దీని నీ • వెప్పుడుదయ
మొంది తట మున్న యట్ల నీ • కొనరి నిత్తు
నేను గనిపెట్టుకొని వచ్చి • లువి యొదవుట
యెట్లొ యెన్ని నాల్లొకొ యని • యెన్నవలదు. 197

వ. అని పలుకుచుండ. 198

సీ. అప్పుడు చేరువ • నరుగుచుం దద్వాక్య, ములు విని శివరాత్రిపుణ్యకాల
శోభితమల్లికార్జునదేవభజనోత్స, వాయాతు లై నమఃదాశయుండు
సతనిభార్యయుం బురోహితులు సచ్చోటికి, నరుడెంచి యాసిద్ధపరుని నామ
మడిగి యెఱింగి మహాసమ్మదమున సా, హ్లాంగప్రజామంబు • లాచరించి

ఆ. మాకు ఫలిత మయ్యె • మల్లికార్జునదేవు, సేవమహిమ యిపుడు • సిద్ధవర్య
నిన్ను వెదకివెదకి • కన్నులు సాఫల్య, గరిమఁ జెందె నిచటఁ • గనుటజేసి.

వ. అని పలికినంతలో స్వపాలుండు. 200

మ త్తకోకిల. ఏ మదాశయుం డొకమహీశుండ • హేహయాన్వయజుండ ని
బ్బామ యోయనఘాత్త మత్ప్రియభార్య వీరు పురోహితుల్
ధీమహాత్వగుణాభిరాములు • దిన్యతేజలు ఋగ్యజు
స్సామతుర్యమహాగమక్రమసంక్రదాయధురంధరుల్. 201

క. ఓయనఘాత్తక దత్తా, ప్రణేయమహామునిని మాహురీపురనీలయుక్
జాయయు నేనును వీరిన, హయతఁ గొలిచితిమి బహువిధారాధనలన్. 202

తే. కార్తవీర్యార్జునుడు చక్రకవర్తి యగుచు
నంత ఘనుఁ డౌట నాయోగి • నాశ్రయించి
కాదె తద్రాజకులజుండఁ • గాన నేను
సమ్మునింద్రు భజించితి • సద్విధమున.

వ. ఆదత్తాత్రేయం ఉంతట నాకుఁ గలలోనఁ గానుపించి మదీయభక్తుడు స్వభా
వుం డనుసిద్ధుం డొక్కరుండు గలఁ డతనివలన నీకాంక్షితార్థం బీడెఱు సతనిసంప
ర్శనంబు సాధించునది యని చెప్పిన నేను దేవరయన్నచోటును స్వరూపంబు
ను నెఱుంగక యనేకవిధంబుల నరయంచు నిచ్చటికి నిద్దేవతామహాత్మనంబును
కు వచ్చి యిప్పటిమీమాటల దత్తాత్రేయశబ్దంబు వినంబడుట నిది దెలిసిపో
దము గాక యని చేర నేతెంచితిమి మాకుం జరప్రాణితం బైనభవద్గర్భనంబు
దొరకె నీక మాయభీష్టంబులు సిద్ధించిన ట్లయ్యె నన విని యాసిద్ధుండు తను బ్ర
సిద్ధునింజేయఁ బన్నినగురువులపన్నుగడకు నదృశనంతోషంబు లంతరంగంబు
ల నెంతయుఁ గందళింప నింత భక్తవత్సలుండవే యని యమ్మునిం దలంచి కే
లు మొగించి యంత నారాజునం జూచి యిట్లనియె.

204

క. ఏ నెవ్వడ నీకోరిక, లీ నైనను మద్గురూక్త • మిది యంటి గదా
యానియతిచేత నెల్లెవి, గా నున్నవి యట్లదవెడుఁగానీ చెపుమా.

205

క. అనుఁ జయంబును సంతతి, యను నాయభివాంఛితంబు • యోయంచితవ
ర్తన యనుచు విన్నవించెను, జననాయకుఁ డతని కవుడు • సంయమివరుడనన్.

వ. అటమున్ను దా సృజించినధనుర్బాణంబులు మణికంధరునకుం జూపుచు ని
ట్లనియె.

207

నీ. మానవనాథ యీ•మణికంధరునకు భా, విభవంబునంచును • విజయసిద్ధి
గావించుకొఱకు నే • నీవిలు నమ్ములు, నిటమున్నుగా సృష్టియించినాడఁ
గావున నతని కొంక్కనికీ దక్కఁగ నన్య, రాజుల కెందుఁ బరాజతుండవు
గాక నీవు జయింతు • గట్టిగ నన నట్లు, కానిండు మీకృష్ణ • గలిగినదియె

తే. చాలుఁ గడమకు మఱి యేన • చాలుదు మణి

కంధరునికి ధనుస్సాయకముల నవుడు

గాఁ గలజయంబు తదితరకర్త కర్తవ్య

మునను సిద్ధింప నేర్పునే • యనియె రాజు.

208

మ. అనఁ దద్గర్వపుమాటకుం గనలి యాయస్త్రిప్రభావంబుచే
నిను నీజన్మమునం దితండు గెలుచుక • నిస్సంశయౌ బట్టు గె
ల్చినమాత్రంబును గాక యూడిగము నీచేతం గళిత్రంబుచే
తను జేయించుకొనం గలం డనియె సిద్ధశ్రేష్ఠఁ డారాజుగోన్.

209

ఉత్సాహ. అనుడుఁ దమపురోహితుల్ మహావిభూతితోడ నా
తనికిఁ గేలు మొగించి యోయఁదాత్తచరిత యేమి యీ
యనకుఁ దెలియు మూఁడుమాట • లాటుతప్పు లేము మీ
కొనరఁ బల్కుఁ గలమె యస్తమక్తిఁజెఱుగు లెంతఁ.

210

శే. మీరు గురువుల రగుటను • మిమ్ము వెదకి

కొనుచు వచ్చుట యొకటియే • గుఱిగఁ జూచి

యీసృపతికోర్కె లీడేర్పు • మెట్టు లైన

ననుడు వారలఁ జూచి యి • ట్లనియె సతఁడు.

211

ఉ. తప్పదు నాదుమాటలు విఁధాత లిఖించినవ్రాత నుం డిలం

దప్పక యెల్లరాజులను • దాను జయించెను మీసృపాలుఁ డే

జెప్పినవానిఁ దక్క నిక • సేవయు వానికిఁ జేయుఁ జాలఁ బెం

పొప్పుగ నాఁడు దాను దనఁయుల్లమునందు విము క్తమానుఁ డై.

212

క. మీనరసతిమదిఁ గలసం, తానవుఁగోర్కియు ఫలించుఁ • ద తేవతటిక

దానును భార్యయు నేలిక, పూనిన యొకమణివిశేషఁమును గనుఁగొనఁగన్.

వ. అనిన విని వార లొకింతఁ జింతించి.

214

శా. మాభోగంబులె యాత్మభోగములుగా • మామాటయే మాటగా

నోభవ్యాత్మక మమ్ముఁ దా నడుపుకొం • చున్నాఁ డితం డిమ్మహా

సాభాగ్యంబుగ నున్న మాకును దగ్గ • సంసేవ్యుఁ డెవ్వఁడో దా

నీభానాబున నీతఁ డట్లు పరుఁ దా • నేలించుకాలంబునన్.

215

మ. అనిన మీమహిభర్త యేలికయె మీ • కారాధ్యుఁ డావేశ నా

తనిభూషామణి మీకు నెంతయుఁ బ్రమో • దన్పూర్తి గావించుచున్

దనకున్ మీరలు నిమ్మదాశయుఁడు త • త్సాంగత్యనిత్యోత్సవం

బునఁ బూర్వోన్నతు లన్నియున్ మఱచి యిం • పున్ గాంతు రత్యంతమున్.

వ. కావున మణికంధరుండు నసుంధరాపతి యగుచు జన్పించునందాక యథేష్ట

విజయవిహారంబుల మీరాజు ప్రవ ర్తిల్లఁగలం డటమీఁద మదు క్తప్రకారంబు

నం ద తేవ సేయగలండు మీరుం దన్మణిస్వర్మమహిమంబున మహానందంబు

నొందెద రని పలికి స్వభావనామసిద్ధుండు వానినందఱి ననిపి తానును మణికం

ధరుని వీడ్కొని నిజేచ్ఛం జనియెఁ దద్వచనప్రకారంబున మదాశయుండును

సకలశత్రుజయంబునఁ జేజరిల్లె ననిన విని యలఘువ్రతుండు మణికంధరుం డ

ట్లు సిద్ధుని వీడ్కొని యటమీఁద సేమిచేసెఁ దద్వృత్తాంతంబు వినవలతుం జె

ప్పు మనుటయు.

217

ఉ. కాన్యకళారసానుభవఁకౌశలనూతనభోజరాజ సం

స్తన్యనవీనగానసరఁసత్వమహాత్వమరు త్తనూజ క

ర్తవ్యవివేచనారచనఁధార్మ్యగుణావరధర్తరాజ శా

స్త్రీవ్యరసానుపాలన బుధప్రజపాలన పుణ్యఖేలనా.

218

క. కించిదుదంచితరాగద్రు, గంచలరుచినూతనాతఁసాంకుర రేఖా

వంచితసకల్ప్రతిభలు, సంచయగర్వాంధకార • జలధిగభీరా.

219

మణిగణనికరము. సమధిక వితరణః చతురిమగరిమ
 క్రమజితరవిసుతః ఘనశితకరణా
 శమదమముఖగుణః సముదయకలనా
 విమలితనిజమతిః వృతగురుచరణా.

220

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్య
 తనూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైన కళాపూర్ణోదయం బన
 మహాకావ్యంబునందు బంచమాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

ప ప్తా శ్వా స ము.

మత్స్య దనఖకాంతి
 స్తోమప్రచితానతారిః చూడామణిని
 మ్మామోద్దామప్రభావ
 ఘేమశ్రీకృష్ణ నారః సింహునికృష్ణా.

PRESENTED BY
 CUMPARTHI RAMAIAH
 in memory of my late Father
 SRI CUMPARTHI SIBRAHIMAYYAR
 LL NO 6512 KARAIKUDI
 MAYUDUPET 524113.
 DIST. 11/3.

న. అవధరింపు మమృధురలాలన యలఘువ్రతం జూచి నీ వడిగినమణికంధరుని
 నృతాంతంబు సకలంబును వినుపించెద విను మని యి ట్లనియె. 2

క. అచలధృతి నతఃఽ తద్గుల, వచనసరణిః దగిననియమః వర్తన మమరక్
 శుచి యై యాచరిడగ్గఱి, యుచితస్థితి నిలిచి యుజక • నుంకించుతఱిన్. 3

ఆ. మథనసమయఘూర్ణః మానాబ్ధివోలః బెక్
 మ్రోత లడరః బరుసః మూఱ్ లెల్ల
 బిట్టు గలఁగి తల్లి • బిడ్డ పట్టకపాతె
 నతనిమది మహాద్భుతాకులముగ. 4

వ. అంత. 5

మ. విగిచన్తులు గుత్తపుంబయిటలో • బింపిల్లు గూయంగ శీ
 ఘ్రిగతిక్ భామ యొక్కర్తు వచ్చి యిదె యోగంధర్వ నీ వ్రెందె దీ
 భృగుపాతంబుఫలంబు నీపరుసవాఁరిం గావు మంచుక్ ధగ
 ద్ధగితాశాంతర మైనఖడ్గ మొకటిం • దత్పాణి కిచ్చెక్ వెనన్. 6

వ. తదనంతరంబ. 7

నీ. చుట్టుపట్టుల నున్న యట్టిపెన్త్రాఁగులు, బలువిడిమై దూరి • పాటునవియు
 గండోపలంబు లుద్దండవేగాధికో, ద్ధతిఁ జెక్క లై తాలఁ • దాఁకునవియుఁ

- గరిసింహశార్దూలశరభాదిమృగముల, నుగ్గునూచగబుగా ♦ నులుచునవియు
నంతరిక్షమున నత్యంతంబు దట్టమై, పందిటిబొగుగాఁ ♦ బహ్వసవియు
తే. నగుచు బలితంపుటినుపక ♦ ట్టమట నొప్పు
వెండిగునుపంబులో కాక ♦ వెండికట్ల
యినుపగునుపంబులో యనఁ ♦ దనరి కురిసె
నెంతయును జిత్తజల్లుగ ♦ నేదుముండ్లు. 8
- క. మణికంధరుగడు తద్దా, రుణశలీవృష్టి మిగులఁ ♦ గ్రొత్త యగుచు నీ
క్షణముల కత్యద్భుతకా, రణ మై తనరారఁ జూచి ♦ ప్రమదం బలికెన్. 9
- ఆ. చెలున యాయపూర్వశలీప్రవర్ష మె, క్కడిది యానుహాసఁ ♦ గార్భ్యమేమి
సేయు మనుచు నాడుచేతికి నిచ్చి తె, వ్వజెపు నీవు విహంగపలయు నాకు. 10
- ఉ. నా విని యింక నేమియు విసక రణకోవిద నీ కొకింతయు
దావల మెద్ది యాకపటఁజైత్యుఁడు చేర్చున కేగుజెంచునే
మో వడిఁ బర్వ జొచ్చె గడు ♦ ముండులనాన యెనున్న మితటక
నీవు మహాసిచేత నవి ♦ నిర్భరవేగతఁ జక్కు జేయుచున్. 11
- ఆ. ఏదురూపుఁడ ♦ నిదిగో నొకించుక, దవ్వనగు నా డు ♦ దగ్రవృత్తి
నీకు నెదురువచ్చునాకష్ట నిటు మించి, రాకయుండఁ దానుమురయముఁడ.
న. అని సత్వరంబుగాఁ బ్రార్థించిన నాయింతి జూచి. 13
- చ. అమరవిరోధిఁ డ్రుంతు నిదె ♦ యంగన భీరుల కెల్ల భీతి దీ
ర్పుము వెనఁ బొమ్ము నమ్ము మనుచు గదలెక రయ మొప్ప దర్పచ
ర్దమరిపుఖండకాండభుజఁదండమునంగుఁ బ్రచండమండలా
గ్రము ర్పులిపించుచుక గిరగిరక దిరుగక నెగవైచి పట్టుచున్. 14
- వ. ఇతైఱంగున సత్యంతోత్సాహసంభ్రమంబున గదలి. 15
- మహాస్థర. శలీసదోహముం దోస్సమధికలఘిమాశ్చర్యచాతుర్యచర్యా
విలసద్ధోరాసిధారావిహృతిహతము గావింపుచు బోయి కాచె
శలసంతానంబు మేనక ♦ గగురుపొడిచి కన్నట్ట నున్నట్టియేదు
దులితానూనప్రసూనద్యుతిశలలవసీధుర్యధాతీధరంబున్. 16
- వ. ఇట్లు గాంచి నిరంతరాసారం బైనతద్ధోరశలీవృష్టి తనకృపాణవిహరణవిచిత్ర
వేగంబునఁ దుత్తుమురు సేయుచు నక్కపటదానపు నుద్దేశించి. 17
- క. ఓరి యవివేకి రాక్షస, యీరూపవికారవృత్తి ♦ నేమి గలదు దు
ర్వారత నీదుజగద్ధో, హారంభము నిన్నుఁ జెఱుప ♦ కకట విడుచునే. 18
- నీ. దిగ్గజంబులకును ♦ దేఱి చూడఁగ రాక, యేపారుగజదైత్యుఁ ♦ డేమి యయ్యె
మొగులలో నుండి యమ్ములవాన గురియించు, నింద్రజద్దానపుం ♦ డేమి యయ్యె
విశ్వమంతయునిండివృద్ధిబొందుచునురా, హితకారియగువృత్తుఁ ♦ డేమియయ్యె

జగ మెల్లఁ జాపచుఁబ్టుగ ఘనశక్తిచే, నెసఁగుహిరణ్యాక్షుఁ • జేమి యయ్యె
తే. వెండియును బెక్కుమాయల • వెలయునట్టి

వారు శంబరప్రముఖు లేఁమైరి విసవె
యకట యోరిదురాత్మ యిఁవికృతరూఁ
మేమిటికి వచ్చు నిదె వధిఁయింతు నిన్ను.

19

చ. అన విని రక్కసుండు నగి • యక్కట యెక్కడివాఁడు వీఁడచే
తనుఁడొ మతిభ్రామాత్ముఁడొ మదస్థలితాత్ముఁడొ పుట్టు వెట్టియో
తనభజనత్వ మెక్కడ యధఃకృతదిక్కరివిక్రమప్రవ
ర్తను సనుఁదాచు తెక్కడ విధాత కమం జెడ రేచెనో సుమీ.

20

వ. అని యతని నుద్దేశించి.

21

క. బ్రదు కొల్లకున్న రా రి, మైదురుగి నిటువంటిమాట • లిమ్మెయి నేలా
వదరఁగి దొంతుల కోపని, గుడియలునుం గలవె నీదుఁక్రొ వ్వడఁగింతున్.

22

చ. అనుచు నొకింత మే మలచి • యత్యధికోగ్రశతాఘవృష్టిచే
మునుఁగఁగఁ జేయ దానిని సముద్ధతఖడ్గవిహారచాతురిఁ
దునుముచుఁ జేరి తద్గళముఁ • ద్రుంచె నడిక మఁశికంధరుండు త
స్థు నశలజాల మాఁజెఱపి • తఁ వెసఁదాడి గతాసుఁజేయఁగన్.

23

క. అని చెప్పిన నలఘువ్రతుఁ, డసయంబునుఁ గుతుకయుక్తుఁ • డై యెవ్వఁడ
ద్దనుఁజుఁ జాతని నారీ, తిని దునిమించినది యెవతె • జెలియఁగ నలయున్.

24

వ. అనిన విని యాశిశువు వా రిరువురి తెఱంగును వివరించెద విను మని యిట్లు
నియె.

25

క. మహితాత్మక యాస్త్రత్యుంఁ, మహిషాసురుమాతలునికుఁమారుఁడు దుర్గా
నిహతుఁ డగువాని విని తా, సహితము దుర్గకు నొసర్ప • నాత్మ గోరున్.

26

తే. వాఁడు శల్యాసురుం డన • వసుధఁ బరఁగు

శల్యరూపత నునికిఁ దఁచులలచయము

గడ్డపాటలకై వడిఁ • గానుపించి

పేర్చుట ఖనిత్రశలుఁ డనుఁపేరు గలదు.

27

వ. మహిషాసురునిఁ జంపిననూడు తనమనంబునం బాయక యివ్వధంబున దుర్గ
యందు బద్ధమత్సరుం డై యారాక్షసుండు తనమనంబున.

28

చ. ఖీతితల మంతయుఁ వెదకి • చెండుదునో వెసఁ గాళికార్చనా

వ్రతపరు లెందఁ అందఱ నఁవారణ నెయ్యెడలందుఁ జండికా

యతనముపేరు లేక ఖల • మైచనఁ గూల్తునో యొర్పు తెట్లకో

మతి మొకయస్పృహక విడక • మండఁగఁ బెట్టుచు నున్న కోపమున్.

29

ఆ. ఏను గినుకఁ బూని • యిట్లు గావించ నే, మనుచు నుడుకు నొకబలాంతకుండు

- పేదకోప మెందుఁ ♦ బెదవులచేటుగా, కుడికి యేమి సేయ ♦ నోపు నన్ను. 30
- క. భార్గవుదీనన గన్నయ, నర్గళసద్విపులబలమహాత్వము సుమనో
వర్గమునకు లోబడునే, దుర్గాశక్తికిని వెఱవ ♦ దుర్దమశక్తిన్. 31
- తే. ఏయుపాయంబుచే నైన ♦ నెచ్చరిలఁగ
సీక రాక్షసకులము రఁమేశ్వరుండు
దునుము ననుశంక యొక్కటి ♦ మనమునందు
నున్నయది దీని కెద్దియో ♦ యుక్తి యింక. 32
- క. వీసికి దగినయపాయము, గానంబడుఁ గాక శాంతి ♦ కందఁగఁ దనువుం
బూని చరించుట మే లో, దానవకులుఁ డయ్యు నితఁడు ♦ ధార్మికుఁ డనఁగన్ .
- తే. అనువిచారంబుతో నొకవనములోన, వాఁడు వర్తిలఁగా దైవవశత వచ్చె
నచటి కభినవకౌముది ♦ యనుతుమార, కరకిరణజాప్యరోజాతికన్నె యొకతే. 34
- ఉ. వచ్చినఁ దద్విలాసవిభవంబున కద్దనుజేంద్రమానసం
బచ్చెరు వంది మున్నటిసమస్తవిచారము దక్కి మిక్కిలిఁ
హెచ్చినపచ్చవిల్లుపన ♦ నెంతయుఁ జంచలభావ మొందఁ దా
నచ్చపలాక్షి కిట్లనియె ♦ నద్దివిజ్రప్తిపఱుఁ డయ్యెడన్. 35
- ఉ. కోమలి నాకు నెట్టియెడఁ ♦ గొట్టినపిండి సమస్తలోకముల్
సీమది కింపు లైన యవి ♦ నిర్భరశక్తిని దే సమర్థుడ౯
సీమహానీయరూపరమఁజీయతకుం దగునట్లు గాఁగ నే
నేమగరూపులైన ధరియింపఁగ నేర్తును గామరూపి నై. 36
- ఆ. నన్ను నేలుకొనుము ♦ నావుడు నేమియు, ననక తన్న నాదఁదానలోక
ములఁ దిరస్కరించి ♦ జలజాక్షి యటు వాసి, చనుచునుండ నతఁడుఁకినుకొనోడె.
- ఆ. నాతి యిట్లు వేడుఁన న్నాదరింపక, పోవునిన్ను నింకఁ ♦ బురుషుఁ డొక్కఁ
డెవఁడు నేఁ దలంక ♦ నేరికి నెన్నిగుం, డియలు గలపు నాదుఁప్రియను జేర. 38
- క. అని వెఱపించిన నది దన, మనమునఁ జల మొదవ నిన్ను ♦ మడియించిననా
నిని దక్క నే నరింపను, విను మిది నాప్రతిప దీని ♦ విడ నిక ననియెన్. 39
- చ. అనుడుఁ దదుక్తికూరతకు ♦ నద్దనుజుండు గడున్ ఘనంబుగాఁ
గినిసియుఁ బోవ నిచ్చె నెకఁజీడును జేయక యవ్వీలాసినిన్
మనమున నెప్పు డేతెఱఁగుఁనం దన కబ్బునో దానిసంగమం
బని యడియాన యాకినుక ♦ కత్యధికం బగుచుం బ్రవర్తిలన్. 40
- తే. అది మొదలు గాఁగ నాకన్య ♦ యరయుచుండె
వాని మడియింప శక్తుఁ డెవ్వఁడో యనుచు
వాడు దనుఁ జంపఁ బూనినవానిఁ జంపఁ
దనకు వర మెట్లు సాధితు ♦ ననుచు నుండె. 41

- తే. లింతట మృగేంద్రవాహనాయాలయమున
కతఁడు నైవనశంబున • నరిగి యందుఁ
బ్రస్తరస్తంభలిఖితాక్షరములు చూచి
చదువుకొనుచోఁ దదంతరఁసరణియందు. 42
- క. ఈమెఱుంగుండక తైర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహసీకుఁడు శిరం బ
స్లే మగుడఁగ నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁదనుఁ జంపఁ • గడఁగినవానిన్. 43
- క. అనియెడియర్థముఁ గనుఁగొని, తనయభిమతస్సిద్ధి కది నిఁదానం బగుటక
మనమునఁ గడు సంశోషము, దసరారఁ దదు క్కరితి • దప్పక నడిపెన్. 44
- తే. సడిపి తత్ఫలసంసిద్ధిఁనమ్మికఁ దన
కెందు నెదు రింక లేదని • జెందమునను
గరము గర్వించి యపుడ యాఖిలుఁడు పూనె
సమహాశక్తితాగుడి • నవనిఁ గూల్పు. 45
- క. అభినవకౌముదియును న, ర్వభూమిమండలమునందు • వానిఁ దునుముఁ జా
లుభూబలాఘ్య సరయుచు, శుభ మగుతచ్చక్తిమహిమఁసుద్ది విని మదిన్. 46
- క. తనకోర్కి కెద్దియే నొక, యనుకూలం బైనశ్రోవ • యచ్చో సమకూ
ఱునె యని యిక్కడికిని దాఁ, జనుదెంచుచు నాఖనితఁశలునిం గనియెన్. 47
- క. కని నీఁ డిక్కిడి కెచ్చోట నుండి ప్రత్యక్ష మయ్యె • డగ్గఱ కెడఁగా
జనుఁజెరువు వేదొకో యని, మనమునఁ దలపోసె సంతఁమాత్రన వాడున్. 48
- తే. ఆచకోరాక్షిఁ జూచి యోయలరుఁబోఁడి
యెను బ్రార్థింపఁ గైకోకి • యిట్టివానిఁ
గాని వరియింప సంజీవి • గర్వవృత్తి
సల్లనాఁ డొకవనములో • ననుచుఁ బలికె. 49
- చ. తనకపు డబ్బినట్టివరఁదర్పముచే నతఁ డట్లు వల్కి నీ
సాసరఁగ మీర లెవ్వరును • నూఁకొనకుం డిటు చూచి చెప్పెదక
నిను హరియించునట్టిమహానీయబలాఘ్యని గాని యే వరిం
ప ననుచుఁ బల్కితిం గలచె • పల్కున కె గ్గనియెన్ వధూటియున్. 50
- తిరల. అనిస నె గ్గన నిక నెద్దియె • యుబుజాక్షి యెఱుంగ నే
ననువుగా నలతాతికంబముఁసందు వ్రాసినవ్రాత గ
న్గొనుము మూర్ధము గండక తైర • గూలఁ దన్నియుఁ గ్రమ్మఱక
మనిసయట్టివనుం గనుఁగొను • మాట లెవ్వియు నేటికిన్. 51
- వనమయూరము. నా విని సుపర్వలఁనామణి నెసం ద
ద్రావలిఖితాక్షరకదంబము నారి

క్షోవరునిమస్తకము + గొంత యదుకుఁ ర

క్తావనియుఁ జూచి కడు + నాకులతఁ జెందెన్.

52

సగ్ధర. ఈరీతిఁ ఖన్నయై నాఁహృదయమువెత యూహించి వారింప దిక్కె-

న్వారుఁ లేరింక నిద్దేవతకె యురు కృపావర్తనఁ నన్నుఁ బ్రోనఁ

భారం బంచుఁ వెసం దఃత్పదముల కెఱగెం + బర్హునం బోయి గర్భా

గారంబుం జూచ్చి వాఁ డఁక్కడనె తనదురాకం బ్రతీక్షింపుచుండన్. 53

ప. ఇవ్విధంబునఁ బాదంబులం బడి లేవక తనతొల్లింట్రిప్రతిజ్ఞాప్రకారంబును ఖని
త్రశలలుండు పలికినయల్లనంపుఁబలుకులును నతనిగర్వకారణంబును వినుపించి
యోమహాదేవీ యేను వెనుకముందర గానక కళవళవడి యున్నదాన నాకు
నెట్టనఁ బ్రతిజ్ఞాభంగంబు గాక యుండఁ ద్రోవ యొకటి సంఘటించి రక్షింపు
మని ప్రార్థించె మృగేంద్రవాహనయు నమృతహారాక్షసునిచేతననద్యోమహా
ప్రదవంబునకు నివారకం బగుచు నొదవినయాయువిదరాకకు సంతసిల్లు చునెక్కి
జేసి యప్పటితత్పార్థనంబునకు శీఘ్రప్రసన్న యగుచు నిట్లనియె. 54

ఉ. ఈదనుజండు దన్ను వధిఁయింపఁ గడంగినవానిఁ జంపుటో

పైదలి తప్ప దుక్త మగుఁపద్ధతి నిచ్చట నాత్మమస్తక

చ్చేద మొనర్చుకొన్నతనిఁ + జెందుఫలంబును మాన్ప నచ్చునే

సిద్ధప్రతిజ్ఞకుం బరిగఁగించి ఘటించెద నొండుపాయమున్. 55

సీ. అని కొంత చింతించి + యద్దేవి యభినవ, కౌముదిఁ జూచి యోకమలనదన
వీనిసాహసకర్తృవృత్తికి ఫల మెన్నఁ, దనుఁ జంపఁ బూను నాతనిని జంపు
టింటియ కాని తా + నెట్లును వానిచే, మడియకుండఁగ నియమంబు లేదు
కావున నధికవిక్రముఁ డగువాఁడు వీ, నిని జంపి చచ్చు సఁన్నియమశక్తి

తే. సీప్రతిజ్ఞయుఁ దలఁప వీనిని దునిమిన, తీవ్రశౌర్యవరించు టంతియ కదమ్మ
యతనిమఱుమేన నైన సీప్రతిన దప్ప, కుండ నరియింపవచ్చు సీకుచితవిధాని.

ఆ. ఇంక నట్టివరుని + నెన్నిక మీఱంగ, నిశ్చయింపవలయు + నీరజాక్షి
యని యొకింతచింతయొనరించి తదుపాయమాత్మఁ గాంచిమోదఁమలరఁబలికె.

సీ. మణికంధరుం డన + గుణనిధి యొక్కగం, ధర్మకుమారుఁ డోతలిరుఁబోడి
తన కొకకారణంబునఁజేసి యొదవిన, యవిత్రభోద్యమము మహాసి యొకటి
యిదె నాదుసన్నిధి + నిడి పోయినాఁ డని, యాయంతి కాఖడ్గ + మపుడుచూపి
సి విడి గొనిపోయి + యావీరవరుచేతి, కిచ్చి వే చంపింపు + మిద్దురాత్ము

తే. వీడు సీరూపుపనఁ జిక్కి + వెంటవెంట,వచ్చు నలయించుకొని పొమ్మువానికి డకు
నెంతవిసివియు సీమీఁదఁనించుకయును, దెగఁడితఁడుడెందమునసివుఁ బెగడవలడు.

ప. ఇమ్మహాఖడ్గంబు దొల్లి దత్తాత్రేయుండు స్వభావనామధేయుం డగు సిద్ధున కిచ్చె
నతండు మణిస్తంభుం డనుతనయల్లుని కిచ్చె నతండును నిక్కడ నొక్కప్రయో

జనంబుకొఱకు గంధర్వుల ధైర్యముశీకంధరున కీచ్చె దానగజేసి యిద్దివ్యాయుధం
బమ్మశీకంధరునకు సంప్రదాయాగతం బగుచుఁ గార్యకారి యగు నితరులకుం బ
నువు నేయడు గావున సతనిచేతిక యీవలయు నతండు నిప్పుడు శ్రీశైలంబున
నొక్కశాపంబు కారణంబుగా భృగుపాతంబున కాయ త్తపడుచున్నవాడు నీ
వు వేగంబ చని తత్ఫలంబు దీనిచేతనే యకా నని యాభృగుపాతంబు మాన్పి
యిద్దానవునధంబునకు నియోగింపు మాగంధర్వుండు రెండవమేనఁ గళాపూర్వం
డనం గాసారనామధేయం బగుపట్టణంబునఁ బుట్టఁ గల డతనివరియించి ప్రతిజ్ఞఁ
జెల్లించికొనుము పొ మ్మని యనిపిన.

59

చ. పయఁట బిగించి నెన్నఁడుముఁపైఁ బిరిచుట్టుగఁ జుట్టి కుంతలో
చ్చయము దృఢంబుగా ముడిచి • చయ్యన నచ్చటిమండలాగ్రమున్
శయమునఁ బూని నెల్వడియె • శక్తినివాస మనక్రవిక్రమో
దయపరిభాసమాన యగుఁదర్పకన్తైభావలక్ష్మియో యనన్.

60

తే. ఇద్విధంబున వెలునడి • యేగుదెంచు
నట్టియీయిగిలె గనుఁగొని • యసుగ వెఱచె
దనుఁ దునుమఁ బూని నచ్చెనో • యని తలంచి
దానఁ దన్నాశ మగునో యఁగ్గలఁపువైడమ.

61

చ. అతఁ డపు డాసుధాశరనిభాననఁ గన్గొని సంభ్రమింపుచున్
మఱి గలగంగ నిట్లనియె • నాపయి వచ్చిన నీకు నిష్టదై
నతములయాన సుమ్ము నరఁవర్ణిని యెందుఁ దలంక నేను దు
ర్గతి నయి నీవు నాకుఁ దెగి • మ్రగ్గెదవో యని తల్లడిల్లెదన్.

62

సీ. అనుప సన్యంతియోఁయనుచేగ్గద నీవు నా, హానికి నోర్వకి • ట్లైన లిడఁగ
నకట నీమీఁద రా • నంత యెఱుంగని, దాననే యేను నీతలఁపుబడిన
నడిచెద నని తన్నుఁ • గడచి చనగఁ ద, ద్వాక్యరీతినిజాభివాంఛితమున
కనుకూల మైనయ • ట్లై యోచుటయు నతఁ డక్కన్య వెనువెంటఁనంత నింత

తే. సరిగె నెందును నిలునక • యబ్జముఖయు
మిగుల నెడఁబాయ కొక్కొక్కఁమిషముతోడ
నప్పటప్పటి కొక్కింత • యాలసించి
కూడ నిచ్చుచు నెలయించుకొనుచుఁ జనియె.

63

శా. ఆతండున్ మదిఁ దత్ప్రియాణపుఁజెఱుం • గాత్తానురాగక్రియా
రీతిన్ మానసమున్ హరింపఁ జనియెన్ • శ్రీశైలపర్యంత ము
ద్భూతానంగవిజృంభణంబునలన్ • దూరత్వముం గాన కా
నాతిం జూచుచు మన్తభాతురుండు గానన్ నేర్చునే యేమియున్.

64

తే. అంతట విసివి యతఁ డాలఁతాంగిఁ బిల్చి

నాతలంపువెంబడి నీవు • నడిచె దనుచుఁ

బలికి తిది యేమి చెపుమ నీభంగు లిపుడు

వనిత నను భ్రమియించెదో • యనుచుఁ బలికె.

65

చ. పలికిన నేను నీతలపుఁపద్ధతి గాకిపు జేమి మీటి న

ర్తిలితిఁ దొడింబడి నిను వఁధింపఁగ వచ్చెదనో యటంచు నా

కలుగుచు రాక మాను మని • యానలు పెట్టఁగ నప్పు జేను నీ

తలపుబడిం బ్రవర్తిలఁగ • దానవ పల్కితి తప్ప నిప్పుడున్.

66

సీ. అనినఁ గ్రోధించి యే • బ్రాణభయంబున, నీ కలిగెడువాడ • నే వధింపఁ

జాలక నిన్ను నీసరణిఁ గరంబు ద, వ్వనుసరించుట నన్ను • ననదు గాఁగఁ

దలఁచెదు గాఁజోలుఁదెలుప కేరికి నెట్లు, తెలియయ్యుక్తమయిదితలఁచిచూచు

గావున నాలావుఁ • గనుఁగొను మనుచు నా, తరలాక్షీ నప్పుడు • దాకకున్.

ఆ. ఘోరశలలవృష్టిఁ గురియించె నొడలు నీఁ, గించి యతఁడు నికటఁగిరులు గా

గురుతరద్రుమములు • గుది గ్రుచ్చునట్లుగ, నిఖిలజగతుతతులు • నేలఁ గలఁచు.

తే. ఇతైఱంగునఁ దనశక్తి • యెఱుకపఱచి

యిఁక వరింపక చనియదే • యీవు చనిన

చోటు లన్నియు నాబలఁస్ఫూర్తిచేతఁ

బిడుగుఁబాటినడొంక యై • పెం పడంగు.

68

ఆ. దాన నఖిలభయనిఁదానంబ వగుదు నీ, యన్వయమున లేనియట్టిట్టి

గుడువ నీకుఁదగునెఁకోమలి యది యెంచి,యైన నను నరింపు • మనియుఁబలికె.

క. అన విని యిఁక ని ట్టిటు దడ, సినకార్యము దప్పు ననుచు • శ్రీగిరికి వడిక

జనియె సతి యింత నంతక, దనుజుఁడు వెన్నొనియె శలలఁతతులుగురియుఁచున్.

వ. అంత నాయంతియు నత్యంతరయంబునం జనియె నప్పు డప్పుర్వతంబునందు

త్రిమహాత్మనమునకుఁ జేరినసకలదిగ్దేశజనసముదయంబునకు వానిరాని యె

ఱింగించి కన్యగతులు చూచుకొం డని పల్కి మణికోంధరుండున్నచోటను బు

కించి వేవేగ నేగి యతనిచేతికిం దనచేతియమోఘాద్యమఖడ్గంబు నొసంగి య

వ్విధంబున నాశల్యాసురునిఁ జంపించి యతనిచేతఁ బాలిసినమణికోంధరుని

జన్మంబుఁ గనిపెట్టుకొని యుండె నతం డంతఁ గళాపూర్ణుం డై జనియింప నుచి

తగతిం జేరి తనపూర్వవృత్తంబు వినరించి దివంబునకుం జనక యావృత్తంబు

నవ్విభుం డునిచినచోటన యునికికి నెడంబడి గాంధర్వవివాహవిధిని నరికి

నంతట మదాశయుండు స్వభానసిద్ధునివచనప్రకారంబునసకలశత్రుజయగర్వితుం

డగుచు నెండు నడ్డంబు లేక చరియించువాడు గతివశంబునఁ గాసారపుంబు

పై నేతెంచి యిమ్మహారాజునకుఁ బరాజితుం డై తనభార్యయుఁ దానును చూసె

త్వంబునఁ బనులు సేయుచుండె నక్కాంబునందు వారికి నేతదీయమణినందర్ప
నమహిమవలన నే నుదయించితి సంతట నాతల్లిదండ్రులు నేలికచి త్తంబున కె
డసిరి తత్ప్రకారంబున సరస్వతీకనకగర్భులసల్లాపకథయందు వినంబడినది యది
య య స్టేడసి వార లీక్రముకకంతో త్తరపురంబు వెలువడి పోయి ప్రయాణత్తో
భంబునఁ గృతత్వంబు నొంది తేఱక యున్ననన్నుం జూచి నన్నుం గొనుచుఁ దిరి
గి వచ్చి నేఁ డింతకుమున్నుగా నొదవినయేతస్తాణిక్యవిలోకనమహాత్వంబున నే
నారోగ్యంబు వైది మిక్కిలి నెలమిం బొదల హృదయంబుల ముదంబు నద్భుతం
బు నెందుచు నివ్విధంబున నవ్విభుసన్నిధి నిడి మదీయచార్పల్యనివర్తనప్రకా
రంబు విన్నవించి సన్నుతించిరి తత్పురోహితులును మణిమహిమవశీకృతు ల
గుచు నిష్ఠేదిసీశ్వరుఁ గ్రమ్మట నాశ్రయించి యిదె యున్న వారని చెప్పిన నల
ఘున్రతుం డబ్బాలికకుఁ గేలు మొగిచి యోదివ్యమహిమశోభిని యాపురోహితు
లెవ్వరు వారి తెఱం గెఱుంగవలయు నని యడిగిన.

71

క. వారి తెఱం గే మెఱిఁగెడు, సారగుణా వారు నీదుఁనత్తుత్తులు నీ
ఞోరపుభాగ్యము నిన్నును, జేరిచె నని పలికె శిశువు • చిటునగ వెనఁగన్. 72

క. ఆపలుకున కత్యాశ్చ, ర్వాపూర్ణమనన్ముఁ డగుచు • నలఘున్రతుఁ డా
పాపం గనుఁగొని వారలు, నాపుత్త్రీకు లగుట యెట్లు • నవ్వక చెపుమా. 73

వ. అనిన సభాపతిం జూచి యి ట్లనియె.

74

ఆ. అంటికుంచి యాడుఁనట్టిప్రాయ మొకింత, నడఁచునంతలోన • నాదునతులఁ
బుణ్యశీలయుతలఁ • బోకార్చుకొన్నట్టి, నాకుఁ బుత్తులనుట • నగవుగాదె.

చ. తలఁపక వారిపోకయును • దక్కినయట్టిది గాదు వార్ధిలో
పలఁ బడి యందుఁ బడ్డదియె • పాటుగఁ దీర మునిగిపోయిరే
నలఘుతదన్వయాకృతిగుఁణాదులమక్కువ నన్యనంగమే
చ్చ లుడిగినాడఁ బుత్తులనుఁసంశయ మైనను గల్గనేర్చునే

76

ఆ. నాకుఁ జూడ ధరణిఁనాయక యది యసం, గతమ యీవిచిత్రకథలఁ దల్లి
దీని కొనర నేగఁతిని బట్టతలలు మోఁ, కాళ్లు ముట్లు పెట్టఁ • గలదొ కాని. 77

వ. అనుటయు నట్ల దప్ప దనుచు నవ్వి యవ్వసుమతీధవుండు నమ్మధురలాలన నాలో
కించి యోబాలికాతిలకంబ యీసందియంబు దీర నీబ్రాహ్మణునిజన్మాదివర్తనంబు
నితనికె బ్రథమాగమాదులు పుత్తులైనప్రకారంబును వారు మదాశయునకుఁ
బురోహితులైన తెఱంగును నెఱుంగింపు మనిన నట్ల చేసెద నని యబ్బాల యి
ట్లని చెప్పె.

78

సీ. జననాథ పాండ్యదేశమునందు నురగాఖ్య, పట్టణంబున నొకఁబ్రాహ్మణుండు
సోమశర్మఖ్యుఁడుఁశ్రుతిపారగుఁడు తపోయోగాధికుండు శ్రీయుతుఁడుగలఁడు

- తత్త్వజ్ఞాడయ్యనా•తఁడుగుప్తమాహాత్మ్యఁడగుచుగృహస్థశ్రే•మాహ్నవిధులు
జగదనుగ్రహణార్థముగ నడుపుచు నందు, సతిముఖ్య మని సంత•తాన్న దాన
జే. విధిని విప్రలఁ దనువుచు • వెలసె నతని
యాత్మజఁడు యజ్ఞశర్తాఖ్యుఁ • డతని కంట
దయ్యె వేదాదివిద్యలయం దొకటియుఁ
బరమయత్నంబుతో నెన్ని•పాట్లుపడిన. 79
- క. ఆదుఃఖము మఱపించుట, కై దివ్యాంగనలఁ బోలు•నతివలఁ గులకీ
లాదిగుణాఢ్యల నలుపుర, నాదరమునఁ బెండ్లిఁ జేసె • నతికి గురుఁడున్. 80
- క. ఆకోడండ్రుకు సొమ్ములు, కోకలు ననులేపనములు • కొదఁ గలుచునకయున్
లేక ప్రవర్తిల నడపె న, నాకులతం గొమరుడెంద • మలఁబాయుటకై. 81
- క. కడపటిదెనయం దాతఁడు, కొడుకుఁ బిలిచి యిట్టి లనియె • గోడండ్రు వినన్
నడుపుము నీ వె టైనను, విడువక మనయన్న దాన•విధినియమఁబున్. 82
- క. దానును జతురాగమనం, తానం బదలించు నీకుఁ • దప్పదు మద్వా
చానియమం బిది యనుటయుఁ,గాని మ్మని యియ్యకొనియె • గడఁక నతఁడున్.
- ఉ. ఆయన తండ్రియాజ్ఞఁ దన•యాదలఁ దాల్చి యొకప్పుడున్ మది
బాయక పెంచునట్టిపితృ•భక్తిపనం గలమాన్మమున్ హవిః
పాయసపూపనూపబహు•పక్వఫలాదుల సంతకంత కిం
పై యమరంగఁ బెట్టె వసు•ధామరకోటి కనేకవర్షముల్. 84
- చ. పయిఁబయిఁ బండుకొల్చువిడి•పైడియు గట్టి దినస్మరాయి
పుయు మఱి బంటుబానిసలు • బైరముపెయ్యలు చేఱు చ్చల్లు లో
నయినసమ స్తనంపదలు • నన్నవిత్తికి వెచ్చపెట్టఁగా
బ్రయలు ధరించుసొమ్ములకుఁ • బెట్టినపెట్టె జలింప కంతటన్. 85
- వ. ఇట్లు గడంగి పరమపతివ్రతలం దనసతులనలుపుగ నుపలక్షించి. 86
- ఉ. ఏకలకంఠిసొమ్ము హరి•యింతును మున్నని చింతిలెన్ సమ
స్తోకమనోనురాగతన•తుల్ దను సంతట నాదుసొమ్మ మున్
గైకొను నాదుసొమ్ము మును • గైకొను మఱియ గడంగి వేడఁగా
నేకలకంఠిసొమ్ము హరి•యింతును మున్నని చింతిలెన్. 87
- వ. అప్పుడు. 88
- ఉ. మంగళనూత్ర మొక్కటియె • మాని సమ స్తవిభూషణాబులున్
రంగదభంగురప్రణయ•రమ్యత నొగ్గొరు మీఱ నూపుచుం
బొంగుచుఁ దెచ్చి ముందటను • బో విడుకాంతలయాపు తొంటికి
టెం గరగించె గాఠుఁ బ్రక•టికృతభక్తియె సొమ్ము సాధ్యకిన్. 89

- తే. వెచ్చ మన్న దానమ్మట ♦ వేడువాఁ డ
ధీశ్వరుండట తాము పతివ్రతలట
యొండొరుల మీఱి యెట్ల సా ♦ మైసంగు టరుదె
యది యలంకృతికంటె రఁమ్మంబు గాదె. 90
- ఉ. సాములు వేడి పుచ్చకొనుఁచోట్ల సపత్నులమత్సరంబు లో
కమ్మున నెచ్చటం గలదు ♦ గాని నిజాభరణంబు లెల్ల దా
రిమైయి నాథు వెచ్చమున ♦ కిచ్చట కొండొరు మీఱుపుణ్యపుం
గొమ్ములు వీరె యంచు జనఁకోటి నుతించెను వారి న త్తతీన్. 91
- వ. ఇవ్వోధంబునం దమతమసాములే మున్ను పుచ్చకొనుటకుం ద్రికరజైక్యంబు
గానుపింపం బ్రార్థించునిజసతులయందు నెవ్వరి నతిక్రమింపం జాలక యాతం
డందఱిఁ బ్రియంబునం జేకొని తదాభరణంబు లన్నియు నొకమాటె పుచ్చు
కొని వెచ్చపెట్టం దొడంగెఁ దత్కాలంబున. 92
- క. మతిలోఁ జతురాగమనం, తతి నీ కుదయించు ననినఁతండ్రిపలుకు సు
స్థితముగఁ దదాశకతమున, సతతము నతఁ డుండుఁ జదుపుఁసంధ్యలదండన్. 93
- క. దానికి ఫల మపు డేమియుఁ, గానక యండియు గురూక్తిఁక్రమ మెద్దియొ యె
వ్వొనికిఁ దెలియ దటంచును, దా నెప్పటియట్ల నన్నఁదానము నడపున్. 94
- క. ఆయజ్ఞశర్కుఁడే ను, మ్మియలఘువ్రతుఁడు మేదిఁనీశ్వర యీపే
రాయన్నదానసువ్రత, మేయెడ విడువ కునికి యపు ♦ డితనికి గలిగెన్. 95
- ఉ. ఏ మని చెప్పవచ్చు నపు ♦ డింతులసాములు చెల్లిపోవఁ ద
త్రేమము నెక్కడం జదువఁబెట్టెనె గట్టిగ నిశ్చయించె నా
భామలఁ బట్టి యిచ్చి తనఁపట్టినయట్టికడిందినేమముం
దా మదిఁ గొన్ని నాళ్లు విహితంబుగ నిల్పుకొనన్ మనంబులోన్. 96
- వ. ఇట్లు నిశ్చయించి వారి కది యెఱింగింపక కపటమార్గంబుగ సమ్మకొనునుపా
యంబు చింతించి యొక్కనాఁడు కొమ్మలతో నిట్లనియె. 97
- ఆ. తామ్రపర్ణి రేపుఁదండ నోడలు డిగి, యున్నవియట యేను ♦ నువిదలార
యొకనిపొత్తు గూడి ♦ యొడ బేరము వోయె,దను సదాన్నదానఁధనముకొఱకు.
- చ. అనపుడు నిన్నుఁ బాసి తుణ ♦ మైన గృహంబున నుండ నోప మే
మును నినుఁ గూడి వచ్చెదము ♦ మోదముతో మముఁ దోడుకొఱచుఁ బా
మ్మన నిది లెస్సకార్య మని ♦ యందఱి కొక్కబెహరిచే రహ
స్యనియతి మూల్య మందుకొని ♦ యచ్చటికిఁ గొనిపోయె వారలన్. 99
- క. విను మధిప యిట్లు గొనిపో, యి నయంబున నెక్కనాన ♦ యెక్కించెఁ దుదం
దన కెక్కడ నెడ లేకుం, డను మునుపటిపదగుట్టఁడఁ గలం బరిగెన్. 100
- క. పదియైదుబార లెడగా, నది యాగతిఁ గదలి పోవఁ నపు డే మని చె

- ప్పుడు నరవరశోకమహా, భిదుర మితనిధైర్యగిరిని • బిట్టు పగిల్చెన్. 101
- వ. ఇట్లు వికకలితధైర్యం డై. 102
- మ. అతిసుష్టం బగునాధనేచ్చ తుద నాహా యంతకుం దెచ్చెనే
సతులారా మిము నంచు రూపగుణవంశస్ఫూర్తితల్ మీర లి
ట్లతికష్టస్థితి నోడ బెహరులపా • లై పోవ నాచెట్ట ప
ట్టితిరే యంచు మహారవం బడర నే • డ్చె శోకవేగంబునన్. 103
- క. ఆయెడ్డు విని సతుల్ తము, నాయకు వంచించి యిట్లు • నాన పతియుఁ గొం
పోయెడునో యని ఘనశో, కాయ త్రత నలుపురును మహాసంభ్రమతన్. 104
- క. జడనిధిలోఁ బడ నుటికిరి, పడ నెవ్వారలును నొడిచి • పట్టంగా నే
యెడఁ గానక హాహారవ, మడరమహాశోకసంభ్ర • మాకలితులుగన్. 105
- ఉ. పట్టంగ లేమి కొండారులఁ • బల్లలు చాల దినంతు గొట్టుచున్
దిట్టచు నీటిలో నలలు • తీవరయంబున వైచియున్ గడున్
దిట్టల సీతకాండ జడఁధిన్ బడదోలియుఁ దజ్జనుల్ గరం
బట్టియెడన్ రయంబు మెఱుఁయన్ వెదకించిరి వారిఁ బల్లలున్. 106
- వ. ఇవ్విధంబునం దడవుగా వెదకిముదితలఁ గాన రైరి వారిం గొన్నట్టిస్థితి యు
తట నవ్విప్రుని బలాత్కారంబున నాక్రమించి నీయెడ్డుకతన నిగత పుష్టా పని
తన్మూల్యధనంబు గ్రమ్మటం గొని విడిచిపెట్టె నట్టిపాట్లం బడిన యితండు తనకు
సుతు లనియెడునామాట నమ్మ కెట్లాడిన నుచితంబ. 107
- క. అత్తలిరుజోండ్లయవ్వలి, వృత్తము వినుపింతు మింక • విను మోభూషా
లోత్తమ వా రత్నైఱగునఁ, దత్తజపడి నీట నులుకుఁతత్సమయమునన్. 108
- క. బలుమీ నెక్కటి నోరన్, సలిలం బెగ్గగ్రోలుచుండఁ • జని రాచెలువల్
నలుపురుఁ దద్దదనములో, పలి కాసలిలంబువెంటఁ • బాధివతిలకా. 109
- ఉ. అంతన దవ్యగాఁ బఱచి • యంబుచరంబు సయోపపూర్ణవ
క్రాంతరతోయ మూర్ధ్వముఖ • మై ప్రవహింపఁగ మూర్ధరంధ్రని
ష్కాంతము చేసి తజ్జలము • రాజలె వారుణకేతులీల నా
యింతులు వొల్చి రందు లిఖింపించిన బంగరుతీగలో యనన్. 110
- సీ. ఆపీతజలవలాహకముతో గగనంబు, దిరుగఁ బ్రాచుమెఱుంగుఁతీగ లనఁగ
సురనదె జల్లఁ జూచునముద్రుచేతి కా, శ్రీరజంబాలంపుఁచార లనఁగ
బలుమీలచమరుజూఁబ్బిలఁ బాగతోఁబర్వతోయేంధనపుమంటఁతునుక లనఁగ
నదులకుఁ గూర్చి యఁన్నసిడిమేల్ దెలుపువా, రిధినిల్పు తెఱగంటిఁ శేఖ లనఁగ
- ఆ. విపుల మీసమ స్తంబివరనిర్గమితోర్ధ్వ, గామితమహూదఁకప్రవాహ
స్థంగతిని బయోదఁసరణికి నెగయునా, సతులు గానుపించి • రతులలీల. 111

తే. మిగుల దవ్వగ నెగసియు • మగువ లంత
ను త్తరంబుగఁ జను చున్న యొకవిమాన
నరముమీఁదటఁ బడి రందు • గరిమ జూద
మాడుచును బోవుయువయుగ్గ • మరుదుపడఁగ.

112

వ. ఇవ్విధంబున నద్దివ్యవిమానంబుమీఁదం బడి యొక్కీంతతడవునకు మూర్ఛ దే
ఱి కనువిచ్చినయచ్చెలువలతడివలువలు చూచి యలఘుకారుణ్యంబున నద్ది
వ్యమిథునంబు దివ్యాంబరంబు లొసంగి యూరడించి మీ రెవ్వ రెచ్చటనుండి
యిచ్చటం బడితి రని యడుగుటయు నప్పడంతులు నడవడ వడంకులు గుడుచు
కులుకుఁజూలుంగులతోఁ బలుకం దొడంగిన.

113

క. తాంబూలరాగకించి, చుప్పిబితతద్దంతకాంతిసాబ గెంతయు ర
మ్యం బగుచు నందు దివ్యని, తంబినిచి త్తమున కదృఘతం బొనరించెన్.

114

తే. మున్ను తద్రూపలావణ్యములకుఁ దనదు
నాయకునిచి త్త మె ట్లగునో యటంచు
దలఁకుదివ్యవధూటి నాతలిరుఁబోండ్ల
పలువరున యొప్పుపలుకులు • గలఁచె మిగుల.

115

తే. ఇట్లు శంకిత యగుచు నాఁయిగురుఁబోడి, కాంతునీక్షించి పారలకత యటుండ
నిచ్చి నీపందె మాడుకొ • మ్మేలయాల, సింప నీయాట యోడవచ్చినది యనియె.

ఉత్సాహ. అని యొకింత వారిఁ జూచి • యమలార యిప్పు డే
ననినమాట మీకుఁ గోప • మైన నయ్యె గాని యీ
యన ననుం బరాకుపఱచి • యూటగెలుపు తనదిగా
వెనుక వాదు లాడ నేను • వినఁగఁ జాల నని తగన్.

117

వ. విభునిం జూచి.

118

ఉ. ఆడితె నీదుపందె మని • హస్తనఖప్రసరచ్చవిచ్చటా
ప్రమేడితపాండురద్యుతిసమ్మద్ధి గరం బమరంగఁ బాచికల్
వేడుకతోడఁ బుచ్చుకొని • వ్రేల్లను నిట్టు నటుక బొరల్చి వి
భ్రాడకలంకకంకణవిరావము మీఱఁ గదల్చి వై చుచున్.

[మనుచుఁ

నీ. నిలుమఁపూ బొంకకు • నెత్త కమ్మ యంచు, బట్టు లుల్కెడునెయ్యఁబలుకు
జక్కె నీసారె నాచే నంచు జక్కె నా, దీనిపాలిటికూడు • దిన్న ననుచు
నదె దుగ తివకుమీఁసుదతి నీ వంచు నా, నిదె సారె దాకె నీయిచ్చ యంచు
నినుమాటు దంచిన • నెనటిపోత లటంచు, నా నట్లయుడికెడుగాని యంచు

తే. నిట్టిదంటమాటలు నేర్చిఁ జెచట ననుచు, దంటనే నాట నీనంగతమున నంచుఁ
దమపరస్పరసరసవాక్యములు దనర, నెలఁత తనవిభుఁడును ధాను • నెత్తమాడె.

- చ. తుపః గవ వాసి కుండుటను • జక్కువజోళ్లమనోనురాగ మే
ల పొగడ నక్షపాతిశయః • లబ్ధసుసంగమశారికల్ తుణం
బపుడ వియోగ మొంది యహః • హా వెనఁ జానఁ దొడంగెఁ దుల్యరా
గపుఁబసయుక్ బరిస్ఫుటము • కాదె తదీయమ యెల్లవారికిన్. 121
- ఉ. సారెకుఁ బోటు దాఁకినను • జాడ్యము నొందక జోడు విచ్చి పో
సారెగడంకతోఁ బొడిచి • చాటుచుఁ దీవరణస్ఫుర స్తహా
శారిఫలప్రఘట్టనలఁ • జాలఁగ మచ్చర మెక్క నయ్యెడక
వారలు జోదులుం బలె నెఁనర్చిరి జూదపుఁబోరు మీఱుచున్. 122
- తే. అంతఁ బతి గెల్చి తత్పణ • మైనయట్టి
మాన్యమద్యసద్యోదాన • మధరసంజ్ఞ
నడుగఁదల యొయ్య నూపుచు • నన్యసతుల
యునికి గనుసన్న నూపుచు • నుత్పలాక్షి. 123
- ఉ. ఆమధురంపుసాంపు కడు • నాత్మఁ గెరల్ప నతండు చూడ్కి నే
వేమఱుఁ దా నదల్చియును • వేడియు మ్రొక్కియు బుజ్జగించియున్
భామిని నప్పుడే తనదుఃపన్నిదమా పురికొల్పి వారు మా
ర్తో మిడి చూడకున్కి • దనఁమో మొకకొంత మలంచి తెల్పుచున్. 124
- చ. చెలువయు మున్న యాయితము • సేసి సమీపమునందు నిడ్డయు
జ్వలమణిపాత్రికామధురఁసంబు నిజాన్యమునందు నుంచి తా
జెలుపునినోరి కిచ్చెఁ బెటఁచెల్వలు చూచెదరో యటంచుఁ జం
చలితకటాక్షవీక్షణము • సారెకు వారలపై నిగుడ్చుచున్. 125
- ఉ. అంతటఁ బోక పేర్చుప్రణయవ్యసనం బెనకొల్పఁ గ్రోలి రా
కాంతుఁడుఁ గాంతయుక్ మఱియుఁ • గల్పకుజాసవముం బరస్పరా
క్రాంతమిథఃకపోలఫలఁకప్రతిబింబవిలోకనామృతా
త్యంతవితీర్ణి నూతనరఁసానుభవంబున నేకపాత్రికన్. 126
- ఉ. చెక్కునఁ జెక్కు హత్తి విలఁసిల్లఁగఁ దత్ప్రీతిబింబవీక్షలం
జొక్కుచుఁ బెక్కువాసనలఁసాంపున నింపు జనింప జఱ్ఱునక
గ్రుక్కెడుగ్రుక్కెడే మధువుఁ • గ్రోలుచు మోపులు సంజుకొంచు వా
రెక్కుడు గాఁగఁ దన్నిరి నిఁజేంద్రియపంచకదై వతంబులన్. 127
- ఉ. సిబ్బితిపేరు పోఁ దుడిచి • సీధుమదం బపుడన్నకొల్పుచుం
బ్రబ్బఁగ మాట లక్షరవిభాగము చాలక యేమొ యేమొ త
బ్బిబ్బలు గాఁగ వెల్వడియ • భేదిల మానము సోలుచూపులుక్
నిబ్బర మైనకెంజియు • నేత్రములం చుదఱుంచె వారికిన్. 128

ఉ. అంతటఁ బానపాత్రమున • నాత్త ముఖంబు నధీశుమోము నీ
మంత్రిని చూచి యోరి పరఁమానిని పానసహాయ మయ్యెనే
యింతటిలోన నీడ యది • యెవ్వతె యంచును జిహ్వా యాడ క
త్యంతము దొట్రిలం బలికె • దన్తధు వానక మానె నల్కతోన్ . 129

వ. అప్పు డతండు. 130

ఉ. చేడియ లెన్న చూడు పెఱచేడియ యెయ్యది యిందులోన నీ
నీడయ కాక యన్న నవఁసీసురభార్యలఁ జూపి యాకె నా
నీడలె వీరు నట్లయిన • నీవు ననుం బలె నొర వీరలన్
వేడుకఁ జూతువు నలగు • వీరికి నిచ్చట నంచు భీతిలెన్ . 131

న. ఇవిధంబున నవ్యధూమణి నుధుమదంబున మది చెదర యుక్తాయుక్తవివేకం
బు లేక యాకొమ్మలవలనం దలంకుపుట్టి యింకు డింప నుద్యోగించి కించిదవ
నతవదనంబుతో నధోభాగంబు పరికించునపుడు నిజవిమానయానానుసారంబున
గోదానరీసరిత్సమీపపరిదృశ్యమానధర్మపురినామనగరవాస్తవ్యవారముఖ్యాకేలి
సౌధంబు గగనంబుతో నొరయుచు సమీపంబున దీపింపఁ దదీయచంద్రశాలా
ప్రాంగణంబు చేర నాత్మీయదివ్యవిమానంబు నియోగించి యాగరితలనలుపురం
గ్రమంబునఁ దాన కైదండ యిచ్చి యచ్చట దించి తనచేత కనుమతింపక యి
ట్టట నట్టుకొట్టుచున్నవల్లభుం జూచి యుల్లంబునం దక్కినచింత వదలి పొ
దండు పొదండు వీరలచేరిక జారభావంబునం గోరువాడు నాచేత నవశ్యంబును
నొచ్చు ననుచు వాహనారోహణం బొనర్చిన నతండు నాకు నిట్టితలం పేమియు
లే దిమ్ముగుదల కాహారాదు లెట్లని విచారించెదం గాని యనుటయు నాయువిద
యతనికి నాసౌధోత్తమంబులోపలిపలు తెఱంగులయరలు కరంబునం జూపుచు.

చ. అదె ఘృతతండులప్రకర • మల్లవె చీరలు భూషణాదినం
పద లవె రాజురాక కులుఁఫా యొనఁగూర్చినయట్లు మీతెడుక
ముదితల కేమియచ్చికము • మూఢత నిం దొరు లెవ్వి ముట్టినన్
బ్రదుకనివారు వా రనుచు • భామిని యేగె నిజేచ్ఛఁ గాంతుతోన్ . 133

తే. ఆత్మవిభుచి త్తచలనశంకాంకురంబు, వలనఁ గాదంబరీమదాఁకులతవలన
వెడలుతద్వాక్యములచొప్పు • విప్రసతుల, ప్రాణశీలాదిరక్ష యె • పరిణమించె.

క. ఆమగువ యట్లు పలుకుచు, నామేడన్ వారి నిలిపి • యరుగుతెఱుగుఁ ద
త్సామిని యగుగణికామణి,దా మఱుగున నుండి చూచిఁతలఁకెడుమదితోన్.

క. ఎవ్వారో దివ్యస్త్రీ, లివ్వరసౌధంబు నాశ్రయించి రిచటికిన్
దవైత్వతి మిచటివస్తువు, లెవ్వయు నాశింపు టొప్పు • దిక్ మా కనుచున్.

మ. తలపోతల్ పొడమంగ గూఢసరణిం • దత్సేధమున్ డిగ్గి యా
తలిరుంబోడి తదాభిముఖ్య మమరం • దా మొక్కి యిమ్మేడ నిం

- పొలయన్ నిల్వినయమలూర యిపు డిం • చున్నట్టి నాసర్వన
స్తులు మీ కిచ్చితి ధారఘాసి యిదె యం • చుం జల్లె దోయాక్షతల్. 137
- క. చల్లి మదీయ మై వ, రిల్లెడునీచుట్టపట్ట • గృహవనముఖ్యం
బెల్లను మీసా మ్మిక మముఁ జల్లగఁ జలిగాలఁ దన్ని • సాకుఁ జనియెన్. 138
- క. అని యాయాచోటులఁ దన, జనుల బిలుచుకొని నెడలి • చని యాసుడుల్
వినుపించె బట్టణములో, మనుజుల కందఱకు నెఱుంగు • మనమునఁ దనరిన్.
- ఆ. ఆమెఱుంగఁబోండ్లు • నపు డవ్వధంబెల్లఁజూచి యిది కరంబు • పోద్య మనుచు
దీన జనులపాల • దేవుఁ డెందును గలఁ, ఉనుచు సాఠె డెన్నఁకొనుచు నొగి.
- క. వారలు తమతలవాకిటి, బోరుఁ దలుపు నెట్టి సమయ • ములఁ దెలువక జా
రారసి పదిలము నేయుచు, నారూఢస్థితి వహింతు • గాసాధములొన్. 141
- క. శకునాదులచే నిజనా, యకపునరభిసంగమాశ • లపు పందలూరన్
వికలత నుందనిధైర్యా, ధికతక్ నల్లి రభీష్ట • దేహభరిణి. 142
- చ. పురజను లప్పటప్పటికిఁ • బుణ్యచరిత్రల వారలన్ విభా
స్వరమణిసాధమార్గముల • నచ్చుచుఁ బోవుచు నుండఁ జూచుచు
గరములు మోడ్చి మ్రొక్కుదురు • గాని తదీయసురూపి • కై
వ్వరుఁ బెఱచీక పోరు మును • వార్తవిధం బెద నిల్చి పాయునన్. 143
- శా. గంధర్వాంగనలో మరుత్పతులొ య • త్స్థిలో యిమ్మెవ్వఁ
నింధానద్యుతితో మెలంగుదు రటే • యెన్నాఁడు పావస్పృహ
గంధిస్వాంతతఁ జూచినన్ మనఁడటే • కన్దం డటాచుఁ బ్రహ
బంధుల్ వేళలు గాచి చూతు రతితా • త్పర్యంబునన్ వారిలన్. 144
- సీ. నభమున మణివిమా • నమునఁ గ్రుమ్మరువార, లీమేడఁ బెక్కు నా • త్పిల్ల నిలిచి
యిలలోనిజనముల • బలె వండుకొని వార్చు, కొని గణికాదత్త • మనుభవింప
నేమిటివ్రత మొక్కొ • యిదియెన్ని నాల్గొక్కొ, యావేశ్య యెట్టిధ • న్నాత్తయొక్కొ
యేము సమర్పింప • నిల్చె కైకొని కరు, ణింతుగో యని పొను • లుతఁ దెచ్చి
తే. పెట్టసాగిరి తద్వార • పృథివి యలికి, ముద్రతండులఘుతనయో • ముఖ్యునితతు
లప్పటప్పటికిని వారు • నవి పరిగ్ర, హించి రాజను లభిదూర • మిగి మ్రొక్క.
- ఆ. అంతఁ గొన్ని నాళ్ల • కాపతివ్రతలకు, నలుపురకును శోభ • సత్వ మొదన
గర్భలక్షణములు • గాన్పించె బరిపూర్ణ, గర్భతయుఁ దనఁచ్చె • గ్రమముతోడ.
- ఉ. గర్భములందు నుండియుఁ బ్ర • కాశత నప్పుడు నే రైలర్పగా
నర్భకు లొక్కవేళఁ జతు • రాగమనూక్తుల నొక్కవేళ జా
స్తార్భటి నొక్కవేళ నితి • హాసమయోక్తుల నొక్కవేళ నా
విర్భవదర్శనాస్త్రముల • వేడ్కఁ జెలంగుదు రద్యుతంబుగన్. 147
- వ. అంత.

క. జ్యేష్ఠానుపూర్వి నార్య, శ్రేష్ఠులు పుట్టిరి శుభోల్లాసితలగ్నమునకా
నిష్ఠాగుణసౌభాగ్యగ, రిష్టల కానలుపురకు ధరిత్రీనాథా. 149

క. వారలకు యదృచ్ఛాసం, చారంబున నొదవి యొక్కసంయమి విహితా
చారము నడుపుచు శుభసం, స్కారము లొనరించె జాతకర్తాదికముల్. 150

వ. నామకరణసమయంబున నతం డాశిశువులయనుభావంబు దనదువిజ్ఞానదృష్టిం
బరికించి వీరలు మూర్తిమంతంబు లైనవేదంబు లని నిశ్చయించియు జన్మాగ
మప్రకారంబు ననుసరించియు వరుస నన్నలుపురకుం బ్రథమాగమద్వితీయాగ
మతృతీయాగమతుర్యాగము లనుపేళ్లు గల్పించె దన్తాతలు పూర్వకాలంబునఁ
దమమామ పలికినచతురాగమసంతానశబ్దంబునకు నర్థంబు వీర యని తమలోఁ
దారు సరిపుచ్చుకొని సంతసిలుచు నప్పటిసంయమిం ద్రునియొక్కకు వెఱుగు
పడుచు నక్కుమారులకు నుచితకాలంబున వచ్చియు నుపనయనసిద్ధి యొదవించుటకు
నాతపస్విని వేడుకొని యట్ల సేయించి గాబ్రహ్మచారులు స్వయంప్రకా
శితసకలవిద్యు లయ్యు శాస్త్రసిద్ధికోటకు సతనియొద్దన యఖిలవిద్యలు సత్యబ్ర
కాలంబులోపలన యధ్యయనంబు చేసి రంతఁ దన్తాత లెంతకాలంబున నిట్లున్న
ను దమపెనిమిటిసమాగమంబు దుర్లభంబ యని విచారించి యచ్చోటు విడిచి
యెచ్చటి కేనియుం బోవఁ దలంచి యది తమకుమారులఁ బిలిచి తెలిపించిన
వార లిట్లనిరి. 151

క. పెద్దతల లేక మీ రీ, నిద్దపురూపముల నెచట • నిల్పిన మనకుం
బెద్దటికము చాలదు పెఱ, నుద్దులు గల్పింతు రందు • సుజనులు గలరే. 152

క. కావున నిచటన మీ రీ, దైవతవనిత లనుగుట్టు • దప్పక యుండక
ద్రోయుండు దినసము లే మొక, భూవరుఁ గని వైభవంబు • బొందెడుదాకన్.

తే. అపుడు గాని మాతండ్రి యున్నట్టిచోటు

నరసి సంధించుకొనుటకు • వెరవుపడదు

తప్ప దిది యని వారలు • తమనివాస

మొరు లెఱుంగ కుండ నెలువడి • యరిగి రంత. 154

వ. అట్లగి యాబ్రహ్మచారులు నలుపురు పురంబులోనం గొంతసంచారంబు చేసి
యప్పు డది యేలెడరాజు మదాశయుండు గావున సతనివాకిటికిం జని యతం
డు సకలవిద్యావిశేషజ్ఞుం డనియుఁ దద్దర్శనంబు పురోహితునియనుమతి లేక
బ్రాహ్మణుల కెవ్వరికి దొరక దనియు నతండు దాను విద్యాధికుండు కాకుండు
టంజేసి నిజగౌరవవైధిల్యభయంబున నితరు లగువిద్యాధికులకు రాజగృహంబు
నఁ బ్రవేశంబు లేకయుండ దావారికాదిసకలపరిజనచక్రంబును వలకట్టుకొని
యుండుటయుఁ బ్రభువునకు యాగేచ్ఛగలిగి తనతోడ విచారించినఁ దదార్థి

జ్యోతమధ్యల నెచ్చటం గాన మని పరిహరించుటయు నచ్చటిజనంబులవలన వి
మఱియును. 15

సీ. ఎవ్వరి నేసుద్ది + ద్రవ్వించి యచ్చట, నేశాస్త్రమును కల్గి + యెఱిగికొనునొ
మనుజేశుఁ డనుచు నేపనికిని వెల్పులి, వాక్పగల్బత లేనినాని గాని
చొరసీరు రాజమంధిరమును దావారి, కులు మఱి యట్టివానిలను మిమ్ము
నరసి నేమము గీమ + మరసిన రాజతో, నీయిల నేల గ + నెప్పుడు శుభమ

తే. యనెనుమాటగా నాడుకొని + ఉదయి నా
లేమి యడిగిన మేము మాఁయిండ్లలోనె
యుండుదు మెఱుంగ మనుఁ డనియును నిన్న
మాన లిడి కాని చొరగని + రనుచు వినిరి. 16

క. విని తదుచితమును బ్రభువున, కును దమమహిమగల పొలుపుఁకొనె ననుకూల
బును గా నొకవాక్పద్ధతి, నొనరించికొని సీచభాలఁయోగ్యాప్యహిత. 17

ఉ. భూవరముఖ్యునన్నిధికి + బోయెడుమానిషిఁజ్ఞప్తస్థిత
మోవఁగఁ గూలఁ బుచ్చుకొని + మూఁత గుట్కిఁజుగ్రామ్యచేష్టిత
శాసహింసంగ నేగి సతిహారజనంబుల కిష్ట మైననా
చావిధి కొప్పి చొచ్చి ప్రభుఁసన్నిధి బెట్టి పండ్లపుట్టిత. 18

క. పెట్టి వెనునెనుక కటు చని, యట్టికు భయచలచేష్ట + పైఁ చుంగును గా
పట్టెడియాభాలురఁ గృప, యట్టిపడఁగఁ జూచి నృపతి + ముచ్చాస సగుచున్

క. సంతోషమె కద యెయ్యెడఁ, జంత యొకప్పుడు నొకొత + నెక్కువగుచు
కొంత మఱుగిడక కలిగిన, యంతయు నిక్కముగఁ జెప్పఁజెరులయు పార

* క. మాయమ్మాన సు నీవే, రాయల నై కావ దేవరాజ్ఞీత
మాయాతుమ లానిన యది, పాయక సంతోషమున్న + పల నిలుపఁగూ. 19

క. అన నమ్మాటలచందము, తనయప్పటివాక్యములకుఁ + దగునై పుట్టె
యనయముఁ గ్రతుబుధనేనా, ఘనోపదేశంబు సగుచుఁ + గాఢమిరులయున్

* ఇందలిపదము లీప్రకారమునవిభజించిన సాంస్కృతికము లగును.

మా, ఆయమ్, మాన, సునీవే, రాఁ, అలనా, ఏకా, అనత్, ఏక, గాఢ, అగ్రీ, మా, ఆ
తు, మలాని, న, యది, పాయక, సంత, అనముత్, న, పల, నిలు, సా, అగూ.

అగ్రము.

సునీవే=శోభనమైన మాలధనము గలరాజు (ని) (శ్రీకృష్ణవ్రద్ధుఁడగు సీతచరితముచే) ఆ
యమ్=వచ్చుబడిని, మామాన=గౌరవింపఁజుము, వచ్చుబడిని గౌరవించి సూర్యునిమును పరీక్షింప
వెచ్చింపఁజు మని యాశయము. రాఁ=ధనము. (ని) అగ్రరవిభివాఅసా అ. అలనా=నాశము లేనిది

చ. విరివిగ సంతరంగమున ♦ విస్కయ మావహిలంగ వారిరూ
పరయుచు భస్మ సంవృతమహాగ్ని కణంబులువోలె గూఢవి
స్ఫురణత నున్మిగ గాంచి పరిపూర్ణ విసితీ సుమోదభక్తిత
త్పరత దలిర్ప లేచి నరపాలుడొ సాగిలి మ్రొక్కె వారికిన్. 163

క. అని చెప్పె గలాపూర్ణుడు, విసి యాతం డింతశబ్దవిడుడజే యిటు లో
ల్ల నెటుంగ మని మదాశయుడ, గనుగొనియెన్ సబహుమానగౌరవదృష్టిన్.

వ. కనుగొని మదాశయుడ కూర్చుండు మని ముమ్మాటుదాఁక ముదుల పెట్టి
యంతట బలిమిన కూర్చుండ నియమించి మధురలాలనం గటాక్షించి యట
మీఁదఁ జెప్ప మనుటయు నది యిట్లని చెప్పె నట్లు మదాశయుండు మ్రొక్కి
యానలువుర నాసనపాద్యాదివిధులం బూజించి నిజాస్థానజనులం జూచి యిప్పటి
వీరలవాక్యంబులందు నేమివిశేషంబు గలుగఁ దెలిసి యంతఁ బూజించె నని
మీమనంబుల నున్నవి యేమొ యవ్యాకంబులమహిమ వినుండు. 165

సీ. ఆయంబు సరకు సేయకుము శోభనమూల, ధనుడ ధనం బచ్చిదంబుముఖ్య

ఏకా=ముఖ్యమైనదియు, అవత్ + ఏక-అవదేశ=(తన్నరక్షించువానిని) కాపాడునదియు (అగును).
అజేజే=(అజయబతీతిఅజేత్ తన్నై) విష్ణుని బూజించెడు, ఆజశ్వంభావిష్ణుధాత్రోః కామేభాగేర
ఘోసస్స లే నానా. రాజే=రాజకొఱకు, మా=అక్షి, ఆయాతు=వచ్చును.(ని) ఇందిరాలోకమాతా
మా' అ. మలాని=పాపములు, =చేగవు, నిష్ఠునుద్దేశించి క్రతువులు చేయువారికి సకలసంపదలు గల్గు
ననియుఁ బాపములు తొలగఁ ననియు నాశయము. పాయక=రక్షకుఁడా, సంహ=విద్యాంసులు,
యది=(వచ్చిరి) యేసి, అసముత=సంతోషము లేనివాడనై, నపల=తొలగిపోయెను, ముల=(సంతోష
ముతో నారిన) కూడికొనుము. విద్యాంసులు వచ్చినయడ వారికి విముఖుడవు గాక దర్శనము మ్మని
యాశయము. (ఏలయన) అచి=కపిద్యాంసులు, సా=అలక్ష్మియే, విద్యాంసులరాక సంపత్కర మని
భావము.

ఇందలిపదములే యిట్లు పేర్చబంచిన నచ్చిత్రాలుగనుక యిగ్గును.

మాయమ్మాన, మ, నీవు, ఏ, రాయలవు, వి, కావన్, దేవం, జే, జే, జే, మాయాములు,
ఆనినయది, పాయక, సంతోషము, ఉన్న పలము, ఇలసాచి.

అర్థము.

దేవరా=ఓరాజా, జే జే జే=బయ జయ జయ యని యాశీర్వచనము, ఎల్లవారికంటె నుత్క
ర్ణము గల్గియుండు మని యర్థము. ఇలసాచి=ఓమదాశయఁడా, నీనే, రాయలనై=రాజనై (బహు
వచనము గౌరవాగ్గము) కావక్=రక్షింపఁగాక, సంహోసము=ఆనందము, పాయక=రక్షక, మాయా
తుములు=మామనసులను, ద్విత్వియాగ్గమునం బ్రథమ, ఆనినయది=ఆశ్రయించినది, ఉన్న పలము=తక్కిన
ప్రయోజనముసహితము, ఆనినయది=నీవు పాలనము నేయఁగా మాకు సంతోషమును దక్కినయెల్లప్ర
యోజనములును సమకూడె నని భావము.

మాయమ్మాన=మాతల్లియన, మ=మమా, చూచుధాతువు ప్రాగ్గనాగ్గకరూపాంతరము. మీఁ
దఁజెప్పినయగ్గము నిజ మని నమ్మించుట కీవాక్యము లోకరీతి ననుసరించి చెప్పబడెను.

మైనయట్టిది ధన్వి • నదియ తేనె కజయ, జంచువానికి లక్ష్మి • చేరుఁ బాత
కములు చేరవు రక్ష • కాకోవిదులు కల్గి, రాయసమోదూడ • నై యరుగకు
సమ్మిశ్రభావంబు • సలుపుచు మాలక్ష్మి, కోవిదు లనియెడు • దేవభాష

ఆ. వరుసఁ బదవిభాగ • విరచనతో నర్థ, మరయఁ దోచుచున్న • యది గిరింబు

తెలియఁ జూడుఁ జేత • దీయాంధ్రవచనం, దర్శమునను శిల్ప • తంత్రవినులు.

వ. అని పలికి మదాశయుండు ప్రథమాగమున కభిముఖుడై వినయవిసమితుండును
ముకుళితకరుండును నగుచు మీ రెవ్వ డిట్టిప్రచ్ఛన్న నేషుంబున నేల నచ్చితిరి
మీవిధం బంతయు నాకుఁ దెలియ నానతీవలయు నని ప్రార్థించి నతండు తమ
తండ్రి యన్న దానియమంబు మొదలుకొని పూర్వవృత్తాంతంబు తమతల్లుల
వలన విన్నదియుం దారు గన్నదియుం దద్దర్శనపర్యంతంబు సకలంబుఁ జెప్పిన
నతండు నిజపురోహితదోషాయ త్తతఁజేసి పూజార్హు లని విచారించి నేరదితన
దుర్వివేకంబునకు సిగ్గుపడుచు నిట్లనియె.

167

క. ఇది దెలిసియె కావలయున్, మదాశయుం డనుచుఁ బేరు • నాకు నిమిట యే
నిదిగో కననరన కో, విదులఁ బురోహితునికపట • న్మృత్యు లో నై.

168

చ. అని యపు డమృహామహుల • ప్రార్థన బల్లిని దక్కినట్టిద •
డనము నరేంద్రుఁ డాతని కొ • నర్పక యాత్మ పురోహితత్వం
ర్థనమును మాన్పి తత్కపట • తంత్రములోపలివారి నై చరణ
చినజనులన్ లఘుప్రబల • శిక్షవిసితులఁ జేసె నంతయున్.

169

ఆ. ప్రార్థనం బొనర్చి • ప్రథమాగమాదుల, ధర్మవిధుఁ బురోహి • తత్వమునకు
నిలుపుకొనియె వారు • నిజమాతృయక్తు లై, తగినగతి గ్రహీత • దాను లగుదు.

వ. ప్రభుసన్తానంబున సత్యంతవై భవంబునం బ్రవర్తెల్లుచు నతని నిధినుంబు నై నత్ర
తువులు సేయింపుచుఁ దమజనకునియనికి యురగిష్టభాజు మొదలుకొని సాం
డ్యకేరళచోళద్రవిళాదిదేశంబులం బరికింపగ దగినవారం బనిచి యాచు నల
బ్ధవృత్తాంతు లయి చింతాక్రాంతు లగుచుఁ దల్లుల నుచితవిధం గొన్నికొన్ని
యాశలు చూపి యారార్పుచుండి రలఘున్రతుండును నట్లు భార్యావృథావి
క్రయలజ్జతుం డగుచుఁ దజ్జనపదంబుల సుహృజ్జనులకుఁ దలచుచు నొడి దూర
దేశాంతరంబుల యాయావరవృత్తి నర్థార్జనం బొనర్చుచుఁ దత్ప్రేమితాన్న దానం
బు నడుపుచు నది నెఱయన్ సాగకున్న నన్నవర్జనంబు చేసి తాను గాఢమూల
పయఃఫలాదుల దేహయాత్ర సలుపుచు నంతరాంతరప్రవృత్తివ్యవహార
నాచరణంబులం దనియక బహుధన్వార్జనంబునకు నుపాయంబు నెదగుచు
నంతట నృగేంద్రవాహనామహాశక్తిమహిమ విని తదారాధనంబునకు నొక
నివలన మంత్రోపదేశంబు సాధించి యద్దేవినన్నిధికిం జని యచ్చట భవత్కథా
శ్రవణఫలంబున సకలసంపదాయరభివృద్ధిపుత్రప్రాప్త్యాదిలాభంబు విని యా

దుః దనకుఁ బుత్త్రపౌత్రాదు లనుమాట య టుండినఁ దక్కినఫలంబు గల్లుట సిద్ధంబు గదా యనియెడుతలఁపున జపంబుచేత భవత్కథాశ్రవణంబు సాధిం చుఁ దుద నది యత్యంతసంభావనీయం బైనపుత్త్రాదిలాభంబును గలిగింపక మా న దయ్యెం జూచితే యోమణి స్తంభతనయ యిట్టిది సుమీ దేవరకథామహి మ యని పలికి మధురలాలన యూరకుండఁ గళాపూర్ణుండును నలఘువ్రతుం జూచి నీనందియం బెల్లను దీతెఁ గదా యని పలికి బ్రథమాగమాదుల నిరీక్షించి మీతండ్రికిఁ దగినయుపచారంబులు నడపక యిప్పుడు ననుమానించినం బాత కంబు రాదే యని పలికెఁ బ్రథమాగమాదులును భయభక్తివిషయసమ్మోద సంభ్రమంబులతోడ నలుపుదును లేచి వచ్చి యలఘువ్రతునిపాదంబులకుం బ్రణామంబులు గావించి యానందబాష్పపులకవిలసితశరీరుం డైనయాజనకుని యాలింగనమూర్ధాఘ్రాణాదివివిధోపలాలనంబుల నానందించి యతనిచేరువం గొలిచి యుండి రప్పు డమృతాత్మలతోంటియాంధ్రగీర్వాణభాషాశ్లేషవైచిత్ర చిత్తంబునం బాఱఁ గళాపూర్ణుండు వారలం జూచి యిట్టివిచిత్రకవిత మీమతు లకు నిపుడు దోచుమెకొ యని కౌతుకసంబంధగంధమందరహాసితంబుతో డఁ బలికిన నందుఁ బ్రథమాగముండు.

171

* క. తా వినువారికి సరవిగ, భావనతో నాను నతివిభావినుతేజా దేవరగౌరవమహిమన, మావలసినకవిత మరిగి మాకు నధిశా.

172

చ. అస భళిరా మహాకవిశిఖాభరణంబు మదుక్తభాషణం
బున కిపు డిచ్చును తరమ + పూని విచిత్రపుబద్ధ్య మయ్యె మే
లని విభుఁ డాడె న ట్లది య + టంచుఁ గవీంద్రుండు నవ్వె నవ్వె నా
యన పతియింపుమా తిరుగి + నన్నఁ దదుక్తి మెచ్చె విప్రుడున్.

173

* ఈపద్యము చివరనుండి చదివిన సంస్కృతమును మొదటినుండి చదివిన దెనుఁగు నగును.

చివరనుండి పదవిభాగము.

శాధి, ఇన, కుమ్, ఆగిరి, మత, వికనసి, లవమాన, మహిమవరగౌరవదే, జాతే, సువిభౌ, ఇతి, నా, అంతః, నవభాః, గవి, రసకిరి, వా, అనువితా.

అర్థము.

ఇన=ఓప్రభువా, (ని) ' ఇనమూన్యప్రభౌ' అ. కుమ్=భూమిని, (ని) ' గోత్రాకుః పృథివీపు ధ్వీ' అ. ఆగిరి=పర్వతము బున్నంతకాలము, శాధి=శాసింపుము, చిరకాలము భూమిని బాలింపు మని భావము. మత=ఓసమృతుఁడా, వికనసి=మిగులశోభిల్లెడు, లవమాన=రామునిసమారూ డైనలవునకు వలెఁ జిత్రాన్నత్యము గలరాజు, (ని) 'మానఃస్త్రీజాంకోపభేదే గర్వచిత్తోన్నతావపి' నానా. మహిమవరగౌ రవదే=గొప్పతనముచే నెక్కువగౌరవము నిచ్చెడు, సువిభౌ=మంచిరాజు, ఇతి=ఇట్లు, జాతే=కలుగఁ

క. ఆరీతిం దనులోనం, దారే సరిపుచ్చుకొనఁగఁ ♦ దత్పద్యచమ

త్కారం బవుడు సభాజన, మారసి యేమియును గాన ♦ కద్భుత మందెన్.

వ. అంత నవనీకాంతుండు సభాసదులం జూచి యిప్పు డాపద్యంబు తిరుగం బఱియిం
పుమనుట మఱియును బఱియింపు మనుట గాదు వినుం డని యి ట్లనియె. 175

సీ. ఏలు మోనాయక ♦ యిల గిరు లెంతకా, ల మ్మంతకాల మోసమృతుండ
మిపుల శోభిల్లెడు ♦ లవకుమారసమాన, మానుడ మహిమ సమాన మైన
గౌరవం బానఁగుచు ♦ క్కనిప్రభు విట్లు గ, ల్కగ నోయి పురుషుఁ డీగౌరవమున
సభినవ తేజస్కుఁ ♦ డై వాణిరసములు, గులికెడునట్టిది ♦ గలుగఁగాను

తే. వినుతి సేయనివాడె యం చును మహార్థ

మున్నయది సంస్కృతంబునఁ ♦ జెన్నుమీఱ

వరునఁ దుదనుండి మొదలికిఁ ♦ దిరుగఁ జదువ

నాతెనుఁగుపద్యమున బుధు ♦ లరసికొనుడు.

176

ఆ. అనుడు వారు నట్లయవరోహమునదాని, జదువుకొనుచుఁదెలిసి ♦ సంతసిలుచు
నెఱయమెచ్చిరికవి ♦ నృపులయాశువిచిత్ర, మృదుకవిత్వకృతియుఁ ♦ దదవగతియు.

న. కథాపూర్ణం దంత ననేకమణివిభూషణవిచిత్రాంబరప్రధానం బైనపారిలోపిక
దానంబునం బ్రథమాగము నలంకరించె నప్పు డతనియమాత్యుండు సత్వదాత్
నామధేయుండు మధురలాలనకుం బ్రణామంబుఁ జేసి యి ట్లనియె. 178

ఉ. ఓరుచిరాత్మ యోగరమఁ యోగిని యే సటుపూర్వమైననా

పేరుఁ గులాదులుకొ మఱచి ♦ బిమ్మిట నొక్కెడ నుండుఁ దెచ్చి కా

సారపురంబువా రిడిగి ♦ సమృతి నాకును సత్వదాత్తుఁ డక

పే రవి దెల్పువచ్చు మఱి ♦ పెద్దలఁ గానమ యెందుఁ దద్జ్ఞులన్.

179

గాక, నను=ఓయి, నా=మనుజుడు, అతః=ఆరాజు చేయుగౌరవమువలన, నవభాః=నూతనమైనతేజ
ముగలవాడై, రసకిరి=శృంగారాదిరసముల వెదవల్లెడు, గవి=వాణివిద్య యని యర్థము, కలుగఁగా,
అనువితావా=స్తోత్రముచేయనివాఁడా? చేయవాడే యని యర్థము.

ఉదారబుద్ధి గలవాఁడును గౌరవించువాఁడును నగరాజు పాలింప విద్వాంసు లందఱు స్తుతి
యింతు రని భావము.

మొదటినుండి పదవిభాగము సులభము.

అర్థము.

అతివిభావిసు తేజా=మిక్కిలి గా వ్యాపించెడుమంచిప్రతాపముఁ గల, అధీశా=ఓరాజు, దేవర
గౌరవమహిమన=మీ గౌరవాభిశయముచేతనే, మావలసినకవిత=మాకుఁ గావలసినకవిత్వము, తాక=
అది, వినువారికిక=శ్రోతలకుక, సరవిగక= ఆనుకూల్యము గలుగునట్లు, భావనలోక= తలఁపు
లోక, మాకుక, మరిగి=కళపడినదియై (మరగి యని యుండవలెను) అనుక=అశ్రయింపును.

క. అని యశుగుచుండ గాలిక, కను నులుముచు బెదవి విడిచి • కటకట వాపో
యెను మొగ్గవాలుచందం, బున నడు మెగనె త్తికొనుచు • బొత్తులమీదన్.

క. అపు డది గని యింతన యీ, విపరీతపుఁజేత తేల • వివరింపఁగదే
యిపు డే నడిగినయది చో, ద్యపుఁదల్లీయనుచుమణియు • నాతఁడు మ్రొక్కెన్.

చ. కలుదులపూప లై మునులు • గాననియట్టికతల్ వచింపఁగా
నెఱిగిన నీకు నాకలియు • నేడ్పులు నా యనువారు మాయలం
బఱచిన నేమొ పో మిఁక స్వభానపుదివ్యవిభూతిఁగోడనే
వఱులుచు మచ్చుఁ బ్రోవు మను • వారును నై రపు డానభాసదుల్. 182

ఆ. ఇగ నేమియైస • నెఱుఁగంగవలయు సగ, దేహపదము నీపు • దెలిపె దనుచు
నమ్మి యున్న నార • మమ్మ యీవెడమాయ, లందనేల యనిరి • కొందఁ ఁంత.

క. అవ్వాడ్కి- మణియు నెవ్వ, రెమ్మెయి దనువేడుకొన్న • నెఱుకకలిమి లే
శఱ్ఱును గాన్పింపక న, త్యమ్ముగ నాకటన యేడ్చే • నాశిశువు గడున్. 184

శా. ఆనాకొప్పియు నానుభాధముఁ దిరం • బై యున్మి యట్లబ్బువై
వానేశం బపు డెద్దియో తదతిమా • హాత్మ్యంబు రప్పించె గా
కావేళం దెలియగ లేమ తగ సంప్రాప్తించి తద్దివ్యభో
ధావిర్భాననిధానముం గటకటా • యం చుండె నుర్వీశుఁడున్. 185

వ. తదనంతరంబ యమ్మనే స్థాభనందనుండు రూపానుభూతిని మదాశయుం బిలిచి
మీఁగాలికకథ లన్నియు వింటిరే కదా మీభాగ్యవైభవంబునకు నెందు నీడు
లే దిది మొదలు నాకు మీర లత్తమామ లైతిరి సందియంబు లేదు మీర
లింకం దక్కినకొలుపు మాని యీశిశువు నింటికిం గొనిపోయి పోషింపుం డను
టయు నతనికి సత్వబాత్తుం డిట్లనియె. 186

ఆ. పాఠివేద్ర వాఁపచుచుమెడక మణి, హార మెపుడు వెట్టి • తపుడ నీకు
వార లత్తమామ • లై రని యున్నాడఁ, దదనుగుణము లయ్యెఁదత్కథలును.

క. ఈనిసుపు సులక్షణము ల, నూనంబుగఁ జూడ నిది నృపాత్తమ నానా
భూనాశనధూమోలిమ, ణీనిర్మితసూపురార్చ • నీయాంఘ్రి సుమీ. 188

చ. అని యతఁ డాసుమాటలకు • నాత్మఁ గరం బలరక దరసి తా
సనుఁ డగుచుక మహీశుండు ఘనప్రమదంబున వారి నంతఁ దా
ననిపెఁ జనుండు మీరలు గృహంబున కాత్మజఁ గొంచు నంచు గాం
చనమణిభూషణప్రముఖ • సంపద క్రొత్తగ వెంట నంపుచున్. 189

క. ఆమధురలాలసాకథ, తేమియు శుద్ధాంతమునకు • నేగక యుండక
భూమిపతి యడఁచె నభినవ, కౌముది విన నేల యనుచు • ఘనయత్న ముత్తోన్.

శే. అంత నలఘువ్రతుని యథేష్టాన్న దాన
కరణపర్యాప్తబహుధనగ్రామదాన

ముల మిగులఁ దన్ని యనిపె సప్తత్రికముగఁ

దత్పురంధ్రీనివాససద్ధమున కతఁడు.

191

క. క్షీతిపతి చేసినగౌరవ, మతిమోద మొనర్చ నిజిఁగి • కాచుచుమును

సుతఁ గొనిపోయె మదాశయ, సతియుఁ బ్రయత్నమునఁగి • సతిప్రేమన్.

క. నలుమఱు తలయగటి తగ్గ, నలుఁ గిడి దోయిల్లజలమున • బోర్కాడి

చి లలిం జన్నిచ్చుచు ను,య్యల నూపుమఁ బెనుఁ దోడిగి • నానతిసువున్.

వ. బ్రహ్మచరసామర్థ్యలబ్ధు బై నసహజపాత్రినత్యంబున • యాసమయంబున.

చ. పాలుపఱఁ దన్ను వే నిదురఁ • బుచ్చుటకై తనుతల్లి సేదయు

య్యెల నిడి యూపుచోఁ గువలఁయాధిపుపాటలు పాడెను నిది •

బలరుచుఁ గేరికేరి నగు • నన్యలపాటలు పాడెను నిది •

బలయుచు నేడ్చు లోకు లవు • రా పతిభక్త యటఁడు నన్యంగన్.

195

సీ. లీలఁ బొత్తులమీఁద • లేచి కూర్చుండుచో, విద్యయు ముక్తి • మున్నఁజాలుపు

క్షీతిమీఁద లేతకెం • గే లిడి తడవుచో, మొన లిడి యాడోకి • మున్నఁజాలుపు

నల్లనల్లన తప్పు • టడుగులు వెట్టుచో, నిద్రిపుబసఁ • మున్నఁజాలుపు [లుపు

కొదలుమాటలు తేనె • గులుకుచుఁ బలుకుచో, మోహన • బుగుమతి • మున్నఁచ

తే. కలిగి యాబాల నవచంద్ర • కళ యనంగ,దిపుట నామఁగ • దివ మేఁదంగ యనంగ

నంతకంతకుఁ బ్రోదిచ్చే • సతిశయిలుచు, బగఁగెఁ జూడఁ • గుచు • మున్నఁచ

ఆ. ఎల్లబంధువులకు • నల్లారుచెల్లమై, యరిది గౌరవము • పలికె యుగం

దల్లిప్రేమకరము • దనరారె ముగిటి, ముత్య మగుచుఁ గ్ర • త్తి • కొ వ్రేసెదల.

ఉత్సాహ. చేతివాలు చూచి యిది య • శేషరాజ్యవిధిసఖ

గాతిశయము గలిగి యలరు • సనియు మృదులచరణన్.

జాత రేఖ లరసి రాజ • సతులనతుల కర్పయా

నాతి యనియు నపుడు లక్ష • ణజ్ఞ లాడుకొని కలన్.

198

చ. గలగలమోయునందెలును • గజ్జెలు మువ్వలు పైఁడయు నిదం

బులు వులిగోరు సంకులును • బొద్దులు గాజులు రావి కేయ

జెలు వలరంగ నెంతయును • జె న్నెసలారుచుఁ గొట్టు నానం

బులు ముద మందఁ జేసెఁ గడు • ముద్దులసేతలఁ దల్లిదండ్రునన్.

199

ఉ. విందులు విందు లంచుఁ దను • వేడుక నెత్తుకొనంగఁ బిల్వము

పొందంగ నేగి పైఁబడుచు • నుబ్బునఁ గేరుచుఁ జెంగలిపుడు

సందిలి వట్టి యాడు మన • నాట్యము లాడుచు ముద్దులకొ నునం

నంద మొనర్చె బాలిక ది • నంబును జుట్టపుఁబూవుఁగొట్టెనున్.

200

క. పుట్టకయతొల్లి యెక్కడ, నిట్టివి నేర్చి తని చూప • తల్లిను తమ్ముల్

ముట్టుచు లాలింపంగ నా, చిట్టికలికి చిందులాడు • క్షీతిపతి దండన్.

201

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ నంత గడు నర్థిం బొమ్మపెండ్లిండ్లు గు
జ్జెనగూ శ్లచ్చనగండ్లు పింపిళులు కుచ్చిల్ గీతనంగింజ లో
మనగుంటల్ కనుమూసిగంతనలు కం బాలాట లో నైనఖే
లనముల్ మీఱంగ బోంట్లతో నలరె బాలారత్న మెల్లప్పుడున్. 202

సీ. ఆపిన్నపాప దా నంత యై యింత యై, యోలి నోయ్యన బాల్యకేళిదనరె
మగవారియెదుటఁబల్కఱునుండుటకుఁగొంకె, దఱచుగారాదయ్యెఁదండ్రకడకు
నంగకంబులబాగు లరసి యోమ దొడంగె, నడలనీ దయ్యె నెప్పుడును బైటఁ
గ్రేళ్లుజూపులకలికితనంబుపస నేర్చె, బలుకుచో బామలార్చుభంగు లెఱిగె
తే. ముదురుఁ బ్రాయంపుఁబడతులఁమదనకథలు
పొడముచో సిగ్గుపడి పాటిపోవఁ జొచ్చె
శైశవముఁ బాఱ నెత్తుచు జవ్వనంబు
క్రమముతో నంతకంతకుఁ గానుపింప. 203

తే. స్తనజఘనభారములఁ బెరజవ్వనంబు
మించి యిరుదిక్కులను నాక్రమించి బలియ
నడుమఁ జిక్కినబాల్యమో నా గృశత్వ
మంతకంతకు నొందె నాయతివనడుము. 204

క. యోరపుఁగచభారము కుచ, భారము కటిభారము విభాసిలుచుండఁ
మారునిత్రిభువనరాజ్యపు, భారములు వహించినట్లు బాలిక యొప్పెన్. 205

సీ. గురుతర స్తనకేళిగిరులును గంభీర, తరనాభికూపమతల్లికయును
జారురోమాళిశృంగారధారాసరణియు సంగుళీకినలయచయంబు
సుకుమారబాహువల్లికలును రమ్యోరు, కదళికాస్తంభప్రకాండములును
సలితాధరబింబఃఫలవిలాసము పుష్ప, విసరపాండిమహాసవిభ్రమంబు

తే. కలిగి పలుకులు శుకపికకలకలముగఁ, గుంతలంబులు మధుకరకులము గాఁగ
శంబరారాతికేళీవనంబుఁబోలె, నుదతి యపు డొప్పె నొకవంతఃసోయగమున.

తే. ఆలతాంగియు నాలోన నభ్యసించె, వివిధసంగీతసాహిత్యవిద్య లెల్లఁ
గావ్యరచన యొనర్చె బ్రాగ్జన్మవాస, నాతిశయముచే ననతిప్రయత్నమునన.

వ. కళాపూర్ణుండు నమ్మధురలాలనను మున్ను తల్లిదండ్రులయింటన పెరుగని మ్మ
ని యనుచుట యాదిగా నభినవకౌముదివిహారవిశేషంబులవలనను రాజ్యకా
ర్యవ్యాసంగంబులవలనను మఱచి మఱి యెన్నఁడుఁ దడవఁ డయ్యె మదాశ
యిండు నతనిచిత్తంబుతెఱుంగఁ గెఱుంగక యూరకుండె నంత నామధురలాలన
యు నవ్విధంబున జవ్వనంబు ప్రాపించి యంకురితమదనవికార యగుచు నా
కళాపూర్ణపాణిగ్రహణం బభిలషింపుచున్నంత. 208

- చ. మునుకొని కూర్చి నెచ్చెలులఁ ముచ్చట వేళలఁ దగ్గుతొఁఘముల్
వినివిని విన్నయర్థ మొకఁ వేళను నూననినిత్యభావనం
గనికని కన్నయంతయును • గావ్యవినిర్మితచేతఁ దారుచుం
గొనికొని మిక్కిలిం బెనిచెఁ • గోమలప్రేమము నామహీశుపైన్. 209
- క. అంతటఁ బ్రత్యక్షంబుగఁ, గాంతుం గనుఁగొనఁగ బిగువుఁ • గౌఁగిటఁ జేర్చుం
గంతువిహారంబుల న, త్యంతము మోదింపఁ గోరె • నంగన మదిలోన్. 210
- క. అనలుం గొనలుం భాటుచు, మనమున నాకోర్కితీఁగె • మగువకు మిగులన్
ఘనముగఁ దత్కునుమద్యుతి, పనుపడ వెలిఁ బర్యే ననఁగఁ • బాండిమదోఁచెన్. 212
- వ. అందు.
- ఉ. ఒక్కతెఁ బిల్వఁ బోయి మఱియొక్కతెఁ బేర్కొని పిల్చు మేన సా
మైక్కటిఁ దాల్పఁ బూని మఱి • యొక్కటి వీడ్వడఁ దాల్చు నర్థమై
నెక్కడ కేగఁ జూచి మఱియొక్కడ కేగఁ బయోరుహాక్షి దా
మిక్కిలిఁ బేర్చుభూవిభునిఁ బూఁదిపరాకునఁ జేసి నిచ్చలున్. 213
- సీ. ఏమి కన్నులఁ గన్న • హృదయేశురూపంబు, దోఁపక యది మున్ను • దోఁచకుండ
నేమి వీనులవిన్న • హృదయేశుమధురోక్తి, దోఁపక యది మున్ను • దోఁపకుండ
నేమి మైసోఁకిన • హృదయేశుసంస్పర్శ, దోఁపక యది మున్ను • దోఁచకుండ
నేమి దాఁ జవిగొన్న • హృదయేశు కెమ్మోవి, దోఁపక యది మున్ను • దోఁచకుండ
- తే. గాంత కంతట సంతతఁకంతు కేళి, వివిధసంకల్పవాసన • పవలురేలు
తనరువులకలు కలవరింతులును మాట, వీడుపాటులు చెలులకు • వెఱఁ గొనర్చు.
- ఆ. తరుణి తాఁ బగళ్లు • తామరసాక్షి యన్, పేరువోలె నుచితఁనియతిఁ బరఁగ
నిర్వహించె రేలుఁసీలోత్పలాక్షి యన్, పేరు నృపునిమోదిఁ ప్రేమ సంత. 215
- క. సితకరునిశుక్లపక్ష, ప్రతిపత్కళ చూచి చూడ • భామిని నెమ్మే
నితనుత్వముఁ బాండిమసం, గతియును గడు నెక్కు డగుచుఁ • గానంబడియెన్.
- ఉ. వీణియ ముట్టుటల్ మిగుల • వింతలు పెంపుడుచిల్కఁబోదభో
రాణ దలిర్పఁ బల్కుట గఁరం బపురూప మపూర్వ మెంతయుం
బ్రాణసఖిరహస్యములఁ బ్రాంతియుఁ గ్రీడలు కాని వావి యా
యేణిదిలోలలోచనకు • హెచ్చినమన్నభచ్చే నయ్యెడన్. 217
- క. నిచ్చలు సీగతిఁ బైపై, హెచ్చి వియోగానలమున • నెంతయుఁ దాపం
బచ్చుపడఁ బ్రవర్తిల్లఁగ, నెచ్చెలు లచ్చెలువఁ జూచి • నెమ్మది గలఁగన్. 218
- క. పెక్కుదినంబులనుండియు, నిక్కన్నియవర్తనంబు • లెల్ల సరయ వే
ఱొక్కగతిఁ దోఁచుచున్నవి, మిక్కిలి నూహింపుఁ డానిఁమిత్తము మీరల్.
- క. కొమ్మ గడుఁ జిక్కుచున్నది, నెమ్మొగమునఁ బాండిమంబు • నిబ్బర మయ్యెన్
నెమ్మదిలోనివిచారము, ముమ్మర మివి మన్నభక్తములు గావలయున్. 220

మ. మన మొక్కొక్కతటికీ సమ స్తగుణసంపన్నుం గళాపూర్ణుడో
భనరూపుఁ వినుతింప కుంటి మది యిప్పటకు సఖుఁ నెంచె దు
ర్జనచూడామణి కాముఁ డిట్టికొమరుం బ్రాయంపుఁబూఁబొండ్లనొ
క్కనిమిత్తం బినుమంతఁ గల్గినఁ గడుం గాఁతించు దుర్వారతన్. 221

క. కావున నిపు డీభామిని, భావజుబారిఁ బడి మిగుల * బడలుట నిజ మీ
భావంబును మఱపింపం, గావలయును వనవిహారంకలనలచేతన్. 222

తే. అని విచారించి యాచంచలఁబడి మదికి
వేడ్క బుట్టించి తోడ్కొంచు * వెలఁగు లేగి
రమితమకరందనిష్యంధరమితముఖరి
తాళినంతాన మైనయుద్యానమునకు. 223

ప. అప్పు డయ్యుపవనంబునకుఁ దూఱరాక కాఱుకొనుచుం జూపఱయిచ్చ మెచ్చు
నచ్చెరువు హెచ్చుం బచ్చపట్టుబల్లాడదట్టిలలీలఁ జాల నెరవుచు నొఱపుమిగులు
మొగలిగములగుమురులనడుమఁ బాడవులుగ దీపించుతోపుగుఱారంబులచె
లువు నలవరించుచివురుతలమావితండంబులును దండతండంబులై మెండుకొ
న నెదవునుదమునం బెనురొదలు పొలమెదలుకొదమతుమ్మెదలపడుపలినుపన
రవేణులపెనువునఁ బనుపఱపుచుఁ గనుపట్టి దట్టుం బగుచిగురుజొంపపుకెంపు
సొంపుసిందూరంపుకెందూళిచందంబు సందపఱుప నుపరిభాగజాగరూకపల్లవప్ర
సూనదళపటలశబలిమవిలసనంబు లలితకుముదమతల్లికలయుల్లాసంబు వైల్లి
గొలుప వెలుతురు లేనిపూఁదేనెసోనవాన ధారాప్రకారంబునం దోరం బగు
చుఁ దనరారుమారుతప్రచారంబుల నప్పటప్పటికి నుప్పటిల్లుపుప్పొడులకేళి
ధూళిపాళికలపోలి నేలికొనంగ నేనికెబూమియలు పూని కానుపించుచున్న
పొన్నలును నవిరళదళకిసలయవిలసితలతావితాసంబులు మరకతకురువిందని
చయఖచితంబు లగునగతులపగిదిఁ జూపట్ట నమకట్టజిల్లులమొల్లమి నుల్లసిల్లు
చు నిరుగడలవేలునిడుసాగపూవుగెలలు పొలుపొంద నగ్రభాగపల్లవంబు లిం
ద్రగోపంబుటుల్లారులయోజ రాజిల్లఁ దేజీలపోలిక భాసిల్ల వాసంతికాకుడుం
గంబులును గడు దళంబుగఁ బొదిగి యెదగం గలభంగులఁ జెంగలింపుచు నమ
రుతమలపాకుతీఁగెయల్లికలమీఁద మించివెల్లితలచుట్టుగట్టడటున్మొకొలుపుఁగో
లుఁబట్టలపొదుగుల్లపైఁ గ్రొమ్మడుగు నెఱిబిటునుచుంగులనిక్కుతుక్కును మిక్కి
లిం గడలుకొలుపుచున్న యరవిరిచిగురు మొగిలియాకులతోడ నీరభటులజోకలు
జోకపఱచుచు లేఁబోకమాఁకులును వివిధజనకోలాహలంబులకరణఁ బరిధ
విల్లుశుకపిక శారికానికరకలకలంబులును గలిగి విరహిసముదయంబుపైఁ గదలి
నకునుమకోదండుదండువీడునుంబోలె నాలోకనియం బగుచుండ నందు నిం
దువదనలు మందగఘనస్వభావంబు సతకరించుకుత్సుకరయంబునకుఁ బ్రతిశూ

లంబులగుచుం బిగువుపాలిండ్లవేగునకుం బిటుడులగరిమయుఁ దరము గాక
 కర మలయం జేయుచుండ నొండొరులం గడచుచు నుద్దవిడి నడచుచుఁ గూడ
 మికిం గేలిచేయుచుఁ గ్రొవ్విరులు మించికోయుచుఁ గమ్మగొజ్జంగులకుం జేరుచు
 గన్నె గేదంగులకుం బోరుచుఁ బొన్నలకు మూగుచు బొండుమల్లెలకు నేగుచు
 సంపెంగలకు జాయుచు జాతికుడుంగంబుల రోయుచు మల్లెలకు నిగుడుచు ను
 రువంబునకు మగుడుచుఁ గురువేరు గొల్లలాడుచు గంధంబులకు మల్లాడుచుఁ జూ
 గడలకు జరుగుచుఁ బోక పాళికలకుఁ దిరుగుచుఁ దిలకంబులకుం జనుచు దిరిగెన
 పున్ననలు గైకొనుచు నవమల్లికలఁ గ్రీడింపుచు నారంగంబులఁ గ్రీడింపుచుఁ గ
 లిగొట్లకుఁ దత్తరిల్లుచుఁ గంకేలిమంజరలకు రంజిల్లుచుఁ గ్రొమ్మావిసిడి లాత్రి
 యించుచుఁ గురువిందపందిరులవిశ్రమింపుచు నీరంబులఁ దూటుచు నెందేనియుం
 బాటుచుఁ బూదేనియలఁ దోగుచుఁ బొదరిండ్ల జాగుచుఁ గనిన నవ్వుచుఁ గమ్మ
 విరులు రువ్వుచు దీరగెయుయ్యెలల నాడుచుఁ దియ్యవిలుకానిం బాడుచుఁ బూ
 గంబులు రాల్చుచుం బయ్యెదలు విదల్చుచు నందనిపూగొమ్మలకు నిక్కుచు
 నలతిమాను లెక్కుచుఁ గెంజిగుళ్లకుం బదరుచుఁ గెరలు తేంట్లకు పెదరూచు
 గోకిలస్వరంబు లాలింపుచు గొరవంక లాలోకింపుచుఁ జలుకలకుం బలుకు ల
 చుచుఁ జిన్ని రాయంచలనడలు మెచ్చుచుఁ బూబంతుల వేట్లాడుచుఁ బూద
 నుద్దులు గూడుచు గెలిచి పోనీక పట్టుచుఁ గేసినలు గొట్టుచు మెకరొకరి
 చు నుబ్బునం గేరుచు నిబ్బరంపుఁదమిని దమకుఁ దమకంబు గమకంబు మెచ్చు
 ప నింపు మీటువిహారంబులచేత నడరుబడతికలం బొడము నెడవెడలుచునా
 తడియొడల్లం గడుఁ బ్రబలి గుబులుకొనుమృగమదఘనసారిగంధసారకాశీ
 లేపనపరిమళంబులు పరిమళితదిగంతంబు లగుచు నంతటం జోడు ముట్టి
 హజకృత్యంబునకుం దోడు క్రీడలయలంత నెంతయు ఘనం బై నబడంగున
 నంబునం దడఁబడుచు వడవడంకు లుడుగుచు నడుములం దడబాటువలన నాడల
 బాటునిలువుతావులం జిక్కిం జెక్కుకొనుతటిఁ బొక్కిల్లం బ్రవేశించి నము
 దంచితకురువిందకందళసందర్భసంగతాంగుళీయకప్రచురరుచినిచయకవచి
 తలరాగంబు లడుగుల నిర్గమింప నినుమడించెనో యనగ నతిమాత్రసంచా
 తుభితంబు లగుచుఁ జరణతలంబు లత్యంతరక్తిమ యుట్టిపడుచుండ ని
 పైటచెఱంగున విసరుకొన నెనఁగుకరకంకణమణిర్పుణత్కారంబులకు ను
 కరణిఁ దఱచుటూర్పులపెంపున నుత్కంపమానంబు లగుచుఁ జెన్నె
 క్కువకవలకెలంకులఁ జొక్కపుణెక్కలకదలికలు ముదలకింపుచు నిగుడునిగ
 నిగలతరగలయందంబు నందిదండలతకులకుఁ జెలికారంబు నెఱప నలయున
 లయికల మెకవెంతయొద్వారంబు పూపుచూపులపనకుం జూ పోవక యే
 లీలం జాల వసివాల్లువాడినక్రీడావతంసితకర్ణసింహృత్పలదళంబులు నిజప్రణా

పటపరిదృశ్యమానసోదరాలింగనలోలుపంబులువ్రాలెఁ జెక్కిల్లి మిక్కిలి నం
టుకొనుచుండ నొసల ససలుకొనుకమ్మకన్తూరియుమ్మలిం. బడి కదలమెదలలేని
సీలాలకజాలంబుల నిజబాలకశంకంజేసి వెడలఁ దివియ నందడించుచందంబున
నందంద క్రందుకొనియెడునిశ్శ్వాసవాసనాసమాకృష్టచంచరీకసంచయంబులకు
నుదరి యదలించుమృదులంపుఁగలికిపలుకులు దమనినువులకొనరుఁటలుంగు
లచవి కొసరక ముసురుకొనుపసనిరాచిలుకగములం దొలంగం దోలుకేలుకెం
జిగురాకులకు మూఁకలై కవియు కోకిలంబులచేత నాకులంబు లగుచు మైదీఁ
గెబాగుల వసంతాగమశ్రీవిభూషితవసదేవతావిలాసవిశేషంబు నభినయింప నా
త్మసాదృశ్యసంభావనాగర్వంబుపెల్లునం ద్రుట్లుమల్లఱపుకల్లరి తేఁటితండంబుల
కండక్రాప్త్యనైరింపక వానిజీవిక లాక్రమించి తదనుసరణంబున దయ వృజ్ఞమి
కొంత మగుడ విడుచువడువు గనంబడఁగ నెడనెడం గులుకునడబడిబడిం దొఱుఁ
గువిరిగముల నమరెడియరవిడుకొప్పలయొప్పిదంబు చెప్ప నలవి గాక యతిశయి
ల్లఁ జెదరసనింగారంబులును జిగురుంగొనలచేరులును నంటినపరాగంబులును న
కరువులతోడిపాపటలును వాడుదేతెడినెమ్మాములును వడఁకెడుకులుకుఁటలుం
గులునుం గలిగి యపూర్వవిభ్రమంబున సొంపు మీఱుచుం దదనంతరంబ. 224

క్రొంచపదవృత్తిము.

చంచలవీచీసంచయలీలాః సలలితతరళితజలరుహాపాళీ
సగచితహాసోదంచితభంగీః జనితమదనమతసరణిగుణవ్యా
ఖ్యాంచితగోష్ఠీసంచరణక్రః త్యయసముచితహాళిహాళికలతో రా
యంచలు మ్రోయం గొంచలు గూయకోః వ్యవహితపరవ మయినకొలంకున్.

ఉ. ఘేరఁగఁ బోయి రంగనలు + చెల్వపుమోములసోయగంబు త
ద్వాదిజలక్ష్మిఁ గేరఁగ న+వారితవారితరంగరంగలీ
లారతహంససారసకుంభస్థలదారవసారవంచనా
పారగనూపురాదిబహుభవ్యవిభూషణఘోష మొప్పఁగన్. 226

ఉ. అంతట సంతరంగముల + నంబువిహారకుతూహలంబు ల
త్యంతము మీఱ మెట్లు డిగి + రామగునల్ మునికొంగు లూరుగా
ఘాంతరసీమఁ బట్టుచు జలాలశయలక్ష్మీసయిన్ నఖచ్ఛటా
కాంతులచే బదాబ్జములు + కప్పిపుధూళినంత నూడఁగన్. 227

సీ. అలఁతిగాడ్పులచేతఁ + దొలఁగుపయ్యెదకడ, లిరువంకలను జిక్క + నిఱికికొనుచుఁ
దరగల ని ట్టట + దరలుముంగొంగులు, తిరుగ జంఘలను సంధించుకొనుచు
మునుపుగా జొచ్చిన+వనితలు చల్లడి, యదకంబునకుఁ జేతు + లొడ్డుకొనుచు
నెడనెడ మిట్టించి+పడుమీలబెళుకుల, కులికిపాటొదవఱగ + నోసరిలుచుఁ

తే. దొగలమఱుగుననుండి బి + టైగయువిహగ

కులమురవళిక బెదరుచూపులు దలిర్ప

దమ్మికోలను ప్రవేశించుతలిరుబొండ్ల

విలసనము లంత నెంతయు + వింతలయ్యె.

228

ఉ. ఆరమణీమణుల్ సరసి + నట్లు ప్రవేశ మొనర్చువేశఁద

తూరణవీచికాచలితకంజములక మధులోలభృంగముల్

వారక సారెకుక నెగసి + వ్రాలుచు నొప్పెదదంబుదేవతల్

నేరువుతోడ నాడుహరినీలపుటచ్చనగండ్లకై వడిన్.

229

లయగ్రాహి. నెమ్మెగములం గరతలమ్ములఁ గుచమ్ములఁ గంచమ్ములను జూడ్కి న

యఁనమ్ములఁ బరాభూ, తమ్ములును బోలె విడితమ్ములును రక్తజలఁజమ్ములునుగో

కమిథుఁనమ్ములును శైవా, లమ్ములును భృంగనిచయమ్ములును మీననికఁరమ్ము

లు గలంగెఁ జలఁనమ్ములు భజంపం, గొమ్మ లపు డెంతయును + సమ్మదకుతూహ

లభఁరమ్ముల నొనర్చిరి కఁరమ్ము జలకేళిన్.

230

లయగ్రాహి. ఓల యనుచుక వలదుఁగేలి యనుచుం బఱవఁజాల వనుచుం గడుఁ

బిసాళి వనుచుం బ, ద్దాళిఁ గొని కొట్టుచును + దోలి వడిఁ బట్టుచును + మేల

ములఁ దిట్టుచు గఁయాళితన మింకం, జాలు ననుచుక భళిర + గోల యనుచుం

బగట + నేల యనుచుక ముగుడఁబాల వనుచుం గ, య్యాల కెన పెట్టుచును +

హాళిఁ జలపట్టుచు సుమాళములఁ గిట్టుచును + బాలికలు వేడ్కన్.

231

క వి రాజవి రాజితము.

గుభులుగుభుల్లనుఁ ఘోషణఁ దోయశఁకుంతతతుల్ గలఁగుండువడక

క్షుభితఘనస్తనఁకుంభపరిచ్యుతఁకుంకుమచందనఁకుంతలనూ

నభరవిలాసముఁనక బహువర్ణము + నవ్యసుగంధగుణంబు గొలం

కభినుతిభాజన + మై భజియింపఁగ + నంబువిహారిణు + లై పొనగన్.

232

మానిని. తడిసి తనువులక భేదంబు గాన్పింప కుండం

గడు నడఁగినచేలల్ + గల్గి స్రుక్కల్లపట్టే

ర్పడఁ దెలుప ఘనాంభోభారతం గుంతలంబుల్

ముడమలపయి వ్రేలక + మత్తమాతంగయానల్.

233

ప. కాసారంబు వెలువడి నవీనవస్త్రాభరణగంధమాల్యంబుల నలంకృత లైరి మధుర

లాలసయుం గాంతునిమీఁదిపరాకునఁ జెలికత్తియలబలిమిని వనక్రీడాదు లెట్ట

కేలకు నిట్టట్ట సలుపుచుండె.

234

ఉ. వర్ణనపాత్రచిత్రగుణవైభవశోభితఁ డత్తఱిం గళా

పూర్ణుడు డేగ వేటతమిఁపూన్పున వచ్చి ముదంబునం దద

భ్యర్ణమహిం జరించునెకఁపక్షికిఁ బాతినఁజేగఁ బిల్చుచుం
దూర్ణత నేగె నానిజవఁధూటియు బోటులు నున్నచోటికిన్.

235

వ. అప్పుడు.

236

ఉ. నిద్రపుఁజెక్కుటద్దములఁ నింపులుగాఁ బులకల్ జనింప న
మ్మదియ బోటిమూపుపయిఁ మో మరదోపఁగ నిల్పి యత్తఱిం
దద్దయుఁ బ్రేమఁ జూచె నిజఁనాథు నతండును దానిఁ జూచె నా
యిద్దఱుచూపులున్ నడుమఁ నించుక దార్కొని లజ్జ గ్రమ్మఱన్.

237

చ. వనజదళాక్షి చూచిననుఁ వల్లభుచూపు లతండు చూచినన్
వనజదళాక్షిచూపులు ఘనత్రపచే వెనువెన్కకున్ వెసం
జనుచు నొకొల్లోకశ్లకయిఁ సారెకు వచ్చుచుఁ బొల్పు మీఱఁ గ
న్గొన రతిపంచ బాణులవిఁనోదపుటుయ్యెలచేరులో యనన్.

238

చ. వినుకలిచేత ముక్ మిగులఁ వింతలు గాఁగ విరాళిఁ గొన్నయ
వ్వనజదళాక్షి యట్లు దనఁవల్లభురూపముఁ గన్నులారఁగా
గనుఁగొని యేమి చెప్పఁ గడుఁ గంతుశరాహతిఁ దాప మొందుచున్
మనమునఁ గుందె నప్పు డటుఁ నాథునిఁ శాఁగిటఁ జేర్ప లేమికిన్.

239

తే. అతఁడు మధురలాలనయందుఁ నాత్మ దగిలి
మగుడి రా కలయింపఁగఁ మఱలి మఱలి
యొక్కొక నెపంబుతో దానిఁయొప్పిదంబుఁ
గనుఁగొనుచు నెట్టకేలకుఁ జనియెఁ దిరిగి.

240

వ. అంత నక్కాంతయు సంతరంగంబునం గాంతుఁ జింతింపుచు.

241

ఉ. ఆమృదుపాదపద్మములుఁ హస్తతలంబున నొత్త గోరు నా
శ్రీమహానీయవక్షుమునఁ జేర్పఁగఁ గోరుఁ గుచద్వయంబు నా
కోమలగండపాళికలఁ గూర్పఁగఁ గోరును గండపాళికల్
కామునిబారి కగ్గ మయిఁ కామిని తాలిమి చంచలింపఁగన్.

242

ఉ. అప్పుడు తత్పయోజముఖియాకృతిచందము బోటు లందఱుం
దప్పక చూచి యక్కట వృథావనభేలల హాళి నించుకే
నిప్పుడుచుం దలంపము మృగేక్షణలార గణించి చూడుఁడా
యెప్పుడు నేవినోదములుఁ నీచెలి కింపులు గా వైకింతయున్.

243

ఉ. ఈనళినాక్షిచింత హరిఁయింత మొకింత పరాకు చేసియుం
బూనికతోడ వచ్చి మనఁపొకడ లే మని చెప్ప నాటలే
కాని నృపాత్మజం దలఁపఁ గానము దీనివిచార మేమియున్
మానుట లేద మిక్కిలి ఘనం బగుచున్నది గాని యెన్నఁగన్.

244

వ. అదియునుం గాక.

245

సగ్ధర. శ్రైయనంపాతావిహారాశ్రయణమధురవేషంబుతోఁ జూడ్చి వేడ్కం
బూనంగా నింతకున్ మున్ + పురుషమణి కళాపూర్ణుడేతెంచె బేర్చి
దా నిచ్చోటం జరించె + దరుణి యతని నత్యంతమున్ వింతప్రేమన్
మే నుబ్బం జూచిన ట్లుండె నది మొదలు సుండి కడుం దాప మొందెన్. 246

ఉ. కావున నీవనంతమదుగర్వితకోకిలకీరశాలికా

రావముఁ దేటిపిండురపురావము మెల్లనిచల్లగాడ్పు పూఁ
దావులసొంపుఁ గెంజిగురుతండము లేబాదరిండ్లయొప్పులున్
భావజుపక్ష మై మిగుల + బాలికతాలిమిఁ గొల్లలాడెడిన్.

247

ఉ. ఇట్టిది గానలేము మన + మిందఱముం దరళాక్షికిన్ మది
బుట్టినపంచబాణువెఱుపుల్ మఱిపింపగఁ బూని వానికి
బట్టపురాజధాని యనఁ + బట్టగుఱోటకుఁ దెచ్చుటొప్పునే
ఘట్టకుటీప్రభాత మనఁగా నిది వో పరికించి చూడఁగన్.

248

క. అనునంతట నయ్యంగన, యనయముఁ బ్రబల మగునట్టియంగజతాసం
బున నున్న రన్న రనుచుం, గనుతెప్పలు చేల వైచి + కడు సొలయుటయున్.

మణిగణనికరము.

పడఁతులు చిడిముడి + పడియెడుమదితో, నడుగులు తడఁబడ + నడరెడునడుపు
గడఁకల నడుములు + గడగడవడఁకం, బడిబడి బాడమంగ + బడలికఁ జెమటల్.

సీ. విరిదమితావులు + వెదచల్లుకొలనిచె, గటఁ గమ్మపన్నీటికాలునలును
గడు నివతాళించుకప్రంపుటరంటుల, యిరవులఁ బూవుఁజుప్పరముఁ బన్ని
వట్టివేళ్లను దడి + గట్టి శ్రీగంధఁపు, టనలున మెత్తి తదంతరమునఁ
గర్పారవేడకఁ + గావించి చల్లని, చెంగల్వరేకుల + సెజ్జ దీర్చి

తే. చిలుకు తేనియతోడిగాఁజ్జెంగిపూవుఁ

దలగడ యమర్చి యందు నాచెలువ నునిచి

జగతిఁ గలనర్వశైత్యోపచారవిధులు

సలిపి రందును గడఁ గాన + కలసి రంత.

251

ఉ. అప్పువుబోండ్లు వెండియుఁ బ్రయత్నముతోఁ బలుమాఱు నీనుల
గప్పుర మూడి పూవిననకఱులు గొజ్జగిసీట నూటికిం
దొప్పగఁ దోచి వీచుచుఁ జనుంగవపై నరకాళ్లఁ బాణులన్
లప్పులు గాఁగఁ జందన ములందుచుఁ గొందల మంది రందఱున్.

252

వ. అంత.

253

క. విరులుఁ జగుళ్లును జొరువుగ, సిరిగందపుటన లొకింత + చిలచిలమని వే
గిర మరుపట్టు గొనం గడు, బారలెడితరలాక్షి తాఁ దముం గని కలఁకన్.

తే. చతుర యగునట్టిబోటి యాసతిని జేరి, చలువచెంగావిపయ్యెద + చక్కఁ గన్.

- నేత్రయుగళంబుమీదఁ బండ్నిటిచేతఁ, దుడిచి చెదరినకురులు దిద్దుచునుబలికె.
 క. ఎక్కడ మే నంటినఁ గే, లొప్పిక్కెడునం తగుచుఁ గళలు • వాదలెడుభాగం
 బెక్క-పు తైత్వక్రియలో, యక్క-యింకం బోదు కోర్కి • యడఁచిన నెపుడున్.
 తే. ఇంతి సిగ్గు గదా యని • యింతదాఁకఁ
 దలఁపు డాచి లోలోగుమా • రిలఁగ వచ్చు
 నదియుఁ గా కేను లాఁతినే • యకట నీకు
 రమణి నాపట్టునను దాఁపుఁరంబువలదు. 257
- క. ప్రాణములకుఁ బ్రాణం బగు, ప్రాణసఖికి జెప్పరానిపనులుం గలవే
 యేణాక్షి కలిగెనేనిం, ప్రాణసఖయు నునురు నొక్కఁపాటియుఁ గావే. 258
- మ. అనినఁ మిక్కిలి సాహసంబున నభీష్టార్థంబు చెప్పెన్ మనం
 బున నుంకింపుచు లజ్జచే నుడుగుచుం • బూఁబోడి యొక్కింతసే
 పు నితాంతాకుల యయ్యె నంతటను దాఁ • బోసీక యాబోటియుం
 దనపై నానలు పెట్టి పెట్టి యడిగెన్ • యత్నంబు సంధిల్లఁగన్. 259
- క. ఇమ్మెఱు నిర్బంధింపుచు, నమ్ముద్దియ యడుగ నృపవరాత్మజ యనుమా
 న మ్మొక్కభంగి నుడుపుచు, నెమ్మది నూల్కొల్పి పలికె • నిజసఖతోడన్. 260
- ఉ. ఓహరిణాక్షి నీకు నిక • నుల్లము దాఁపఁగ నేటికిఁ జగ
 న్నోహనమూర్తితోడ నిటఁము న్నొకనాటినికెన్ విలాసన
 న్నాహమ మిఱ మద్విభుఁడు • నాకలలోపలవచ్చి తేర్చెఁ గా
 మాహవకేళి నద్భుతసుఁఖైకమయం బది యేమి చెప్పుదున్. 261
- క. అనుచుఁ దదుత్సవలీలలు, మనసునఁ బాటుటయు వివశఁమతి యై మోడ్పుం
 గనుఁగవో నొక్కించుక, ననిత నిలిచి ఘర్షపులకఁవతి యై యంతన్. 262
- వ. ఆకూర్చి నెచ్చెలిం గటాక్షించి. 263
- క. చెప్పెడి దేమె లతాంగీ, యప్పురుసోత్తముఁడు నన్ను • నట్లు రసాబ్ధిం
 దెప్పలఁ దేలిచి నిను విడ, నెప్పుడు నని యూరడించి • యెందే సరిగెన్. 264
- ఆ. అదియుఁ గాక యాధఁరాధీశుఁ డింతకు, మున్ను మనసమీపఁమునకుఁ దనకు
 డేగఁ బిలిచికొనుచుఁ నీవిఱో రాఁడె యా,యొప్పు మిగులఁ దాల్చి • నుదురఁదోలె.
- క. అది మొదలు వదల కొదవెడు, మదనదశావళిత వివశఁమతి నైతి నికెన్
 ముదితా చలువలు గిలువలు, మదికి నసహ్యంబు లతనిఁమన్నన దక్కన్. 266
- క. కటకట మీ రవివేకత, నటు నిటు శైత్యోపచార • మని యేటికి ని
 చ్చటఁ దడసెద రిక వెన్నెల, మిటమిటఁ గాయంగ మేను • మిగుల నెఱియదే.
- ఆ. కొఱవిచేతఁ బట్టుకొని చంద్రుఁ డదె వచ్చె, గ్రీష్మసమయభానుఁరీతి మెఱయఁ
 దనకు నేల యమృతఁధామాఖ్యగోముఖ,వ్యాఘ్ర మనఁగ నిట్టిఁవాఁడె సుమ్ము.

- క. చిలుకచదు వనుట చదివిన, ములుచకు దృష్టాంత మట్టిమూఢపుదుబ్బా
తులచిలుక తేలిచినదయ, గలదే మది బెదర వదరుఁ గాక నిజేచ్ఛన్. 269
- క. కోకిలములఁ దెలిసినఁ బలు, గాకులపొదిఁ బొదలునట్టికష్టపుఁబులుఁగుల్
నాకు నసహ్యము లని యాహాకూతలు మానఁ గలవె యవి ప్రార్థనలన్.
- ఉ. కావునఁ జంద్రు గింద్రుఁ జలుకం గిలుకం బికముం గికంబు నన్
గావు మటంచు వేడకుఁడు నాబ్రతు కీరిపుజాతికిఁ బ్రియం
బే వినరింప మీకు బలెఁ బెంచినవారికి మద్దు గాక పె
న్బావురుఁబిల్లికిఁ గలుగునా మొగమొట యొకింత చిల్కపైన్. 271
- తే. వేయు నేటికి శీఘ్రంబు విభునిపొందు, సంఘటింపఁగఁ గలవేనిజలజనదిన
యాన నెక్కింత ప్రాణంబు లాపవచ్చు, నన్యథాచింతలెల్ల నిరర్థకములు.
- చ. అన విని పల్కు నీవిభుసమాగమ మెంతయు శీఘ్రస్మృత్తి నో
వనజదళాయతేక్షణ యవశ్యము గల్గుట కేను బూట నా
కు నవల మారుమాట యవికుంతితలీల దనర్చు నాదయై
కనిరతుదీనవత్సలత గావున నెమ్మది నమ్ము మెంతయున్. 273
- క. అని పలికెడుచెలిపలుకులు, దన కమృతముఘోరె హృదయఁతాపము నడచెన్
వనజాక్షి సేద దేటుచుఁ, జనియెన్ నిజభవనమునకు సఖులు బానున్. 274
- ఉ. లోలవిలోచనాహృదయఁలుంతనశూరతనూవిలాస నం
ద్యాలపురీనివాస సతఃతాత్పర్యవికాస సృసింహమేదిసి
పాలుప్రపాత్త్రీ నారవిభుఁపాత్త్రీ సృసింహునిపుత్త్రీ సర్వధ
ర్మాలయనిత్యవైభవమహాత్మమ కృష్ణనృపాలన త్తమా. 275
- క. సంగీతాదికళారస, రంగన్తానన మహాతురంగమమదమా
తంగారోహణచతురిమ, సంగత వనితామనోజ సమధికతేజా. 276
- తరల. కురు కరూశ విదేహ కోసల కుంత లాంగ కళింగ బ
ర్పర పులిండక మత్స్య మాళవ పాండ్య కేరళ చోళ ఘూ
ర్జర శకాదినమస్తదేశధరాతలేశనభానిరం
తరవిభాసురకీర్తిగర్జన ధర్మనిర్మలవర్తనా. 277
- గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవవింశతియమర నార్యక
నూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయ బహు
మహాకావ్యంబునందు షష్ఠాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వరైశ్చ.

కళాపూర్వోదయము.

సప్తమా శ్వాసము.

రమణీయస్వగుణక

ధారంజితలోకహృదయ + తతనిత్యదయా

సూరిజనారాధనసము

దారస్ఫూర్తినయ కొండమాంబాతనయా.

1

వ. అవధరింపుము.

2

ఉ. కర్ణరసాయనోల్లసితకమ్రయశోమహానీయుఁ డాకళా
పూర్ణుఁడు నట్లు కేళివనభూమిఁ గనుంగొను టాది గాఁగ నా
పూర్ణసుధాంశుబింబముఁపొల్పు మనంబున నిల్చి తద్గుణో
దీర్ణలతాంతసాయకవిదీర్ణమనోధృతియై యజ్ఞసమున్.

3

క. తలపోయుచుఁ దనతలఁ పా, యెలనాగం బాయకునికి + నితరవిచారం
బులు విడిచి తాపమునఁ గడు, నలఁగుచు నేకాంతగృహమునకా వర్తిలుచున్.

ఆ. తనకు నర్కసచివుఁడును దిథివారతా, రాదిశంసకుండు + నైసర్గ్యట్టి
యొక్కవృద్ధవిప్రు + మొకనాఁడు పిలిపించి, కొంతతడవు నర్కగోష్ఠిఁ గడపి.

5

తే. అనుఁగుఁజెలికాడ యొకటిని + న్నడిగి తెలియ
వలయు నని యుండుదును నీవు + వచ్చియున్న
యప్పుడది యేమి యడిగెద + ననుచు విడుతు
నడుగకుండిన బో దింక + ననుచు బలికె.

6

చ. మనసగరంబుతూర్పుకడ + మంజులరత్నవినూత్న కాంతితో
ననయము నొప్పునట్టివి మఁదాశయునుప్పరిగల్ గదా తదీ
యనవసువర్ణసాలముల + కవ్వల నున్నది నిత్యసాంద్రనూ
తనకునుప్రవాళలలితం బగుకేళివనం బెఱుంగుదే.

7

- క. ఇటము న్నొకనాఁ డేన, చ్చుటి కరిగితి వేటజేగ • చనినఁ బిలుచుచుం
గుటిలాలక నొకతెనుముం, దటఁ గాంచితి నందుఁ జెలులు • దాను జరింపన్. 8
- ఉ. ఆలలితాంగిరూపుపన • యారసి చూడఁగ నెన్నియాత్మలుం
జాలవు దానిసర్వగుణసంపద లెన్నఁగ నెన్నిజిహ్వలుం
జాలవు తద్విలోకనర • సస్థతిఁ జొక్కఁగ నెన్నికన్నులుం
జాలవు వేయు నేల యది • చక్కఁదనంబులరాశి భూసురా. 9
- క. ఎక్కడియుపమాకల్పన, లెక్కడియత్స్యక్తిరచన • లెక్కడిమతినే
రైక్కడివర్ణన లెక్కడి, వెక్కడివాఙ్మతుల కంద • వింతబెడంగుల్. 10
- సీ. భువనంబులందెల్లమిపుల నెక్కుడుగ నీయిల యేమిపుణ్యంబు • సలిపెనొక్కొక్క
యిలలోనఁ గరము మిక్కిలిగ జంబూదీప్త, మేమిభాగ్యంబు వహించెనొక్కొక్క
తనర జంబూదీప్తమునను భారతవర్ష, మేనుకృతంబు మున్ • చేసెనొక్కొక్క
ప్రఖ్యాతి గాఁగ భారతవర్షమున నంగ, దేశ మేతపము సాధించెనొక్కొక్క
తే. అంగదేశంబునందు నేయధికనియతిఁ
గ్రముకకంఠోత్తరపురంబుఁ • గాంచెనొక్కొక్క
తద్వధూపాదవిన్యాసధన్య మైన
యట్టియాపూవుదోటచే • సతిశయిలఁగ. 11
- చ. అపగతధైర్యుఁడేసె నను • సత్తతి నాశుకవాణివేణి చొ
క్కపుఁబసకాముబల్కిరుచు • కత్తియుఁబోలె నరాశిపార్శ్వమై
యుపరికృతప్రసూనరచ • నోజ్జ్వలతావిభవంబుచేత దం
తవుఁబిడికై పడి మొదలు • తద్దయు నింపు జనింపఁ జేయఁగన్. 12
- ఉ. ఆకమనీయవేణిభర • మాకురు లాబామతీరుసోయగం
బాకనుడమ్ము లామృదులహాసకపోలము లాముఖంబుజం
బాకుచకుంభజృంభణసమగ్రత యాకృతమధ్య మాసల
జ్జాకుతుకావలోకముపసల్ మదిఁ బాయవు నాకు నెప్పుడున్. 13
- ఆ. ఇంక నీకు డాప • నేల యాకాంత గ, న్గొనుట యాది గాఁగఁ • గినిసి కనుసి
పంచబాణు డిపుడు • ప్రాణంబులకుఁ దెగి, నన్ను మిగుల నెంచు • చున్న నాఁడు.
- ఉ. ఆనలినాక్షి కన్నెగతి • సప్పుడు దోచె మదీయదృష్టికా
దానితెఱంగు నీ వెఱిఁగి • న్ వినుపింపు మెఱుంగ కున్న నీ
చే నయినట్టికం దెలిసి • చెప్పు మనక మరుబాఁద బడ్డవాఁ
డినరనాథుఁ డన్యరస • మే నెనరించెద నకతలంపుత్రోన్. 15
- ప. సవ్వచు నావిప్రుం డిట్లనియె. 16
- తే. ఇప్పు డాయమృకన్నె గానిమ్ము గాక, మాన నిమ్మింత ని న్నేచు • మాట వినిన
జల్ల నయ్యె నాయాత్మ యాతల్లి యేల, వలయుఁ బదివేలురాజ్యము • ల్వసుమతీర.

వ. ఇంత సంతసిల్లుచు నేల దీవించెద వంటెని.

18

సీ. ఓమన్యథా యంచున్ నొరయు విద్వాంసుల, గోష్ఠి కెన్నఁడు గడు • గుఱుతు లేదు
పౌరాణికులు చేరి • పచరించు శుష్కవా, చాలత విడువని • వేల మెప్పుడు
చెవులు చిందఱపోవఁ • జెలఁగుకవీంద్రుల, పోరంటిమే శని • వారపుజడి
మఱి ప్రధానులనట్టి • మంతనా లెటు నన, రానివి ప్రేగుల • లోనితీఁట
తే. అంత సంతఃపురంబున • కరిగి తేని, నీదుకొలుపు బుధప్రకా • శోదయంబు
మమ్ము నున్నారె యనుమాట • మాత్రకై న, నెడగల దెసికుమా • కొలువిపుడుగాక.

వ. అదియునుం గాక.

20

సీ. స్థలశుద్ధిగా వసుంధరఁ ద్రవ్వి పూడ్చిరే, కట్టింపుచును బచ్చ • కప్పురమునఁ
గమ్మపన్నీటియ • గడ్డలు దీర్చిరే, వెలిఁ బెక్కువరుసల • విస్తరిలఁగ
బినకాండములు లోన • పసియార్చి నిలిపిరే, మంచిగందమ్మన • మదురుగోడ
నవచంద్రకాంతమం • డపములోఁ బన్నిరే, తలిరాకుదల్ల చెం • గలుపచవికె

తే. యెన్నఁ డైనను దొల్లి సీకిపుడువోలె, సీమదిక్ నిల్వనాగెనే • యామృగాక్షి
నెతఁబఱుపఁ బట్టి దినమును • పింతవిత, యైనయాపనుల్ చూడమా • కబ్బెఁగాక.

క. అన నతఁ డన్నియు సయ్యోక్, నిను నెఱుంగఁమె యటపులకును • నేర్పరి వని నా
కును జెపు మే నడిగినయా, వనితకులస్థాననామ • వర్తన లనుడున్.

22

చ. నరవర తత్కులాదులు వి • నం దమకించెదు నాకుఁ దెల్పుమా
విరహపుశీతలక్రియల • వెచ్చము సర్వము నాయముం గొనం
ద్వరపడులాగో య ట్లయినఁ • దధన మెత్తుద మూల్లమీఁదటన్
విరహపుఁబన్ను పే రిడిగ • ణింపరు క్రొవ్వున నెవ్వనిం బ్రజల్.

23

తే. ఇదియు నూరక యంటిఁ గా • కేల నీకు, మాకతల్ విస బంటు కిల్లాకుపోలె
దొత్తుకొడుకులువోలెదో • డ్దొదిగంత, భూమిపతులంపుచున్నారు • కామితములు.

సీ. ఇవె చందసపుమాఁకు • లెన్నికఁ గొనరయా, కేరళదేశభూ • దారుఁ డనిపెఁ
గట్టాణిముత్యాల • పెట్టె లయ్యా యివి, పాండ్యదేశపురాజు • పనిచినాఁడు
పన్నీరుచెంబుల • బండ్లయా యివి కామ, రూపదేశాధీశ్వరుండు పనిచె
జగద్రకాంతంపురా • చలువలయ్యా యివి, యతులముల్ కాశ్చీరుఁ • డంపినాఁడు

తే. కప్పురపుగోనె లినె తురు • ప్కపునిసేస, యనుజనులక్రందువాకిట • నద్భుతంబు
నీకు విరహార్తి యగు టన్య • నృపుల కెల్ల, సఖలరాజ్యలక్ష్మీవిర • హార్తి యయ్యె.

చ. తెలియరు గాక యన్యజగ • తీతలనాథులు నీకు నింతశీ
తలవిధివెచ్చముల్ నడుపు • ద్రవ్యములోన సగంబు చాలు నీ
తలఁపునఁ బాయ కి ట్లలఁచు • తన్నికి నిక వరియించులంచ మీఁ
గలిగిన నేల తోఁచు నది • కారణమిగతి నుండ వారికిన్,

26

- క. అన నిట్టిపలువయటపుల, కును గోటికిఁ బడగ యెత్తి ♦ గుటియగుపెద్దక
నిను నమ్మరాదు గా క, ట్లొనరిచితే నిట్టిలంచ ♦ మొనంగ నె నీకున్. 27
- వ. అని పలుకుజగతీవిభుమొగంబు దప్పక చూచి. 28
- తే. వట్టితానాలు దర్భలు ♦ పుట్టె డుప్పు
గడ్డపాటయు మ్రింగిన ♦ గతిని బిట్టి
బిగిసి కూర్చుండుటలు లేక ♦ పెద్దతనము
గలదె యవి లేమి నను నీవు ♦ పలువ యంటి. 29
- ఉత్సాహ. అనుచు నలుక దెచ్చుకొనుచు ♦ నతఁ డొకింతమేర వే
చనియె గంగిగోవువంటి ♦ సాదుబాపనిక నినుం
జనునె పలువ యనంగ నింక ♦ సారె కనము పోక ర
మ్మనియె నృపతి యతఁడు దిరిగి ♦ యధిపుశోడ ని ట్లనున్. 30
- సీ. నీ విపు డనినట్ల ♦ మావచనము నమ్మ, గారాదు నిజము మీ ♦ వార మగుట
రాజకుంజర యథా ♦ రాజా తథాప్రజా, యనుపల్కు వృథనేయ ♦ నర్హ మగునె
యత్తమామలు మీర ♦ లైతి రింతట నుండి, యని యల్లనాఁడు రూ ♦ పానుభూతి
తద్విభుఁ బిలిచి యా ♦ స్థానంబునందు నీ, వాడినమాట యే ♦ మయ్యెఁ జెప్పును
- తే. యామటపుదోసమి ట్లని ♦ యాత్మఁ బొదివి
వీచుచున్నదియె ట్లన్న ♦ వినుము దెలియ
దానఁ బరితప్త యయ్యె రూ ♦ పానుభూతి
తనయ తదవాప్తి నీయాత్మ ♦ తాప మొందె. 31
- చ. అనుటయు నెట్టెటూ తెలుపఁవయ్య మహాత్మక యేల నేసెది
ట్లనయము నింపుసాం పెనంగ ♦ నమ్మెయి నాపువుదోట నేను గ
నైనినది యామదాశయతఁనూభవయే యది యింతవేగిరం
బుననె మనోజ్ఞయవ్వనముఁ ♦ బూనెనె యద్భుత మెన్న నాపుడున్. 32
- ఆ. ఏమి దెలుపు మనియె ♦ దింకను సందేహ, మా నృపాల నీదుఁమనసు నింక
కొల్లలాడ సకలఁగుణరాశి మాయమ్మ, గాక వేటొకర్తు ♦ గలదె జగతి. 33
- సీ. వివిధనిత్యాచారవిధిఁ గొంతతడవు మా, ధ్మణ్యాదినయచింతఁ ♦ గొంతతడవు
గరడిసాదనలవేడ్కలఁ గొంతతడ విభ, ఘోటకాయాధిని ♦ గొండతడవు
దేవవిప్రార్చనఁస్థితిఁ గొంతతడవు వే, దాంతవిద్వద్గోష్ఠిఁ ♦ గొంతతడవు
స్నానభోజనవర్తనలఁ గొంతతడ వింపు, గొలుపునాట్యనిరీక్షఁ ♦ గొంతతడవు
- తే. మంత్రసామంతముఖ్యసఁమస్తజనులు
గొలువఁ గొలు వుండుమహిమలఁ ♦ గొంతతడవు
చనఁగఁ గాలంబు నీవిన్ని ♦ కనఘ తోచ
దేమొ తగినజవ్వనమ యా ♦ యింతి కిప్పుడు. 34

ఉ. ఆయెలప్రాయమున్ భవదుఁదంచితకీర్తియు గోళ్ళు రాచఁగాఁ
గాయజుఁ డాకెప్పై నలిగి + కత్తులు నూలుచునుండు సంతటన్
నీయవలోకనం బాదవ + నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చుచున్నవాఁ
డాయెలనాగబోంట్లు తెలియన్ వినిపింతురు నాకు నెంతయున్. 35

ఉ. పాపపురాచజాతి గుణభంగు లెఱుంగుదు వేమిచెప్ప న
య్యో పెనుగోరముల్ త్రిభువనోత్తమరత్నము ముద్దుఁగూతుప్రా
ణాపద లంతఁ జెందుతఱి + నై నఁ దలంపరు నీకుఁ దెల్పు నీ
నై పరికింప వంచు దురహంకృతి నాయమఁ గన్నదంపతుల్. 36

క. ఆకన్నియవెత చూడఁగ, లేక సఖిజనులె యుమ్మలింపుచు నెప్పుడున్
నాకు వినుపింతు రొకతఱి, నీ కేఁ జెప్పుదుమె యనుచు + నృపకులతిలకా. 37

సీ. ఏనును సముచితం + బైనకాలము ప్రతీ, క్షింపుచుండుదు నీదుఁచి త్వన్మత్తిఁ
దెలియక యానుద్ది + తలపెట్ట వెఱతు రూ, పానుభూతికిని మఁదాశయునకు
మును నీ వనుగ్రహించినమాట తలపునే, సినఁ జాలు బొంక వీవనుచుఁదలఁతు
బ్రాహ్మణజాతిచాపలమున మఱియుఁ గొం, కుదు నీవిరాభిభంగులు గణింతు

తే. నివి యితరమూలములొ యంచు + నెంతు నిపుడు
పిలిచి యడుగఁ దదాఖ్యలే + తెలుప నైతి
మనమదాశయుప్రత్తియే + యనుచు సులభ
తావగుణమున వదలుదో + యనుచు నీకు. 38

ఆ. తమ కసాధ్య మైనఁ + దమితోడఁ గాంక్షింతు, రారనాశమును ధరాధినాథ
తమకు సులభ మైనఁనమృతంబుఁ గైకొన, రెందుఁ బెరటిచ్చెట్లు + మందుగాదు.

క. ఇవి యితరులచొప్పులు గా, ని విశేషజ్ఞతఁ దనర్చునీయందును గ
ల్గవ నిక్కువ మైనను నా, యవివేకముతెఱఁగు లిట్టి + వపసినాథా. 40

తే. అంత నాయంతిజాత్యాదు + లడుగు టుడిగి
దానిఁ గూర్చిన నే లంచ + మీనె నీకు
ననుచు నీవాడ మది కోర్కె + యధిక మగుట
యరసి తెలిపితి నిపుడు తచ్చరిత మెల్ల. 41

తే. ఇంక సంబంధసాదృశ్య + మెంచి చూడఁ
గొదవ గలయది గాదు దిక్కులఁ బ్రసిద్ధ
మైనయది కార్తవీర్యార్జునాన్వయంబు
దిగ్విజయశాలి యందు నీతెఱవతండ్రి. 42

క. తనమహిమ నాశ్రయక్షీతి, యొనరుచుఁ జనఁ జూచి సుగ్రహకులీనత యం
చును దా హరింతు రెఱుంగుడి, యనుజుండు సుమ్మాతఁ డిమ్మదాశయునతికిన్.

చ. కడు నుతి కెక్కునట్టి యధిఃకంపుఁగులీనతచే నతండు న
 ల్గడల జనాధిపుల్ దనకుఁ • గన్యల నిచ్చెద మంచు నెందరే
 బడిబడిఁ జెప్పి పంప నది • పాటిగఁ బట్టక వారియానుచే
 నడపొడలేక పోయెనట • యల్పము లయ్యెఁ గులాభిమానముల్. 44

క. జనివేళయందు నురుభా, గ్యనిమిత్తము లగుచుఁ బెక్కుఁగ్రహము లునికి నా
 తని కిడినారట సుగ్రహుఁ, డనుపేరాశాస్త్ర మేమియయ్యెనో యెఱుంగన్.

వ. అది యెట్లట్లు కాని మ్మిప్పు డింతయు మధురలాలన యుభయకులశుద్ధి చెప్పె
 డుప్రకారం బింతియ యని పలికి యిట్లనియె. 46

క. ఆపనితామణి నిష్ఠుడు, జీవితమున్ నిలిపి ప్రోవఁ • జత్తము గలదే
 నోవసుధాధిప పూనుము, వేవేగం దద్వివాహవిధమంగళమున్. 47

క. అని పంచాంగముపుస్తక, మును విడిచి కడుం బ్రయత్నమునఁ దిథివారా
 దినిరీక్ష చేసి వ్రేల్లే, న్ని నిరూపించెఁ గ్రహాదినిఖిలబలంబున్. 48

వ. ఇట్లు నిరూపించి సంతసిల్లుచు దేవరసిద్ధసంకల్పత యేమి చెప్పుదు నెల్లయ నీ
 యిరువురపేర నత్యుత్తమం బైనదివాలగ్నం బున్నయది వివాహోత్సవంబున
 కుం దగినసకలసామగ్రియు సార్వభౌమునకు నెప్పు డైననుం గలిగి యునికి చె
 ప్ప వలద యిప్పురం బేప్రొద్దును విహితమంగళాలంకారంబ యని పలికి ముత
 యు నతం డిట్లనియె. 49

మహాస్రగ్ధర. ఫలముల్ హరిద్రపంకఃప్రమిళితమణిశోభన్ వహింపన్ గృహాశ్ర
 గళసాభాగ్యాభిసీతిఃక్షమితపురముపైఁ • గంఠముల్ మించి యొప్పుం
 బాలుచున్ నిత్యోత్సవద్వాఃస్ఫురితము లగులేఁబోఁకప్రమాకుల్ కరం బి
 పొలయంగా దానఁ గాదే • యొనరఁ గ్రముకకంఠోత్తరం బండ్రు దీనిన్. 50

శా. ఐనన్ దేవరపెండ్లికిం దగ వినూత్నా లంక్రియాసంపదం
 బూనంగా వలదే పురం బిపుడు సాంపుల్ మీఱఁ జాటింపు న
 న్నానం బొప్పగ మామయింటికిని గన్వారత్నయాచ్ఛార్థ మ
 న్యూనప్రజ్ఞుల బెద్దలం బనుపు మోయర్వీశ ధర్మస్థితిన్. 51

చ. అనుటయు సంతసిల్లుచు ధరాధిపుఁ డవిధమెల్ల సత్వదా
 త్తుని బిలిపించి తెల్పి తదమోఘనయానుగతిన్ నిజగ్రభా
 ర్య ననుమతింపజేయఁ బ్రభమాగమముఖ్యుల బంపె నల్వరన్
 జనపతిపూన్కి వారు దగుజాడను జెప్పిరి తద్వధూఃకిన్. 52

వ. చెప్పి దీని కుత్తరం బెయ్యది చెప్పుమనుడు నప్పరమపతివ్రత వారితో నిట్లనియె.
 ఆ. చల్లదనముతోడ • నెల్లబంధువులకుఁ, దత్తుచితమధురతరగుణములఁ
 జత్తరంజనంబు • చేయుట నభినవ, కౌముది యనుపేరు • గలిగె నాకు. 54

తే. చంద్రకిరణభవాప్సరోజాతిః బుట్టి
యట్టిపే రొంది వెలయునే ♦ సకట యివుడు
తగ సతుల కెల్ల సామాన్యధర్మ మైన
పతిమనోనుకూలతకును ♦ బాఁయఁ దెరువె.

55

క. కావున న న్నేమడిగెద, రావసుధాధిపున కేది ♦ యభిమత మదియే
నావాంఛితంబు నిక్కువ, మీవృత్తాంతంబుఁ దెలుపుఁ ♦ డేర్పడ నచటన్. 56
వ. అని పలికి నీడ్మొలుపుటయు వారలు చని యావిధంబు భూవిభునకు విన్నవిం
చి తదీయనిదేశంబున మదాశయునిగృహంబున కేగి యాకళాపూర్ణమహారాజు
నకుం గలిగినవివాహాద్యోగంబుఁ దెలిపి సుముహూర్తంబున సాక్షితాంబూ
లాదినముచితశుభవర్తనంబులు నడపి రంత మంత్రిజనులు తద్వివాహాత్సవం
బునకు నాయత్తపడఁ బరంబులోనం జాటించిన.

57

నీ. ఎక్కడఁ జూచిన ♦ నిండ్లపైఁ బసిఁడికుం, డలు క్రొత్తమెఱుఁ గిడి ♦ నిలుపువార
లేవంకఁ జూచిన ♦ హిమవారితో గంధ, సారంబు కలయంపిఁ ♦ జల్లువార
లెచ్చోటఁ జూచిన ♦ నెలమిగోడలఁ దట్టు, పునుఁగుజవ్వాదియుఁ ♦ బూయువార
లేదిక్కుఁ జూచిన ♦ సింపుగా మణివేది, కలు గమ్మకస్తురి ♦ నలుకువారు

తే. ప్రేమఁ గప్రంపుముగ్గులు ♦ పెట్టువారు
కలువడంబులు మేల్కట్లు ♦ గట్టువారు
పచ్చదోరణములు పొండుఁపఱచువారు
నై రహారాత్రసంభ్రమం ♦ బలర జనులు.

58

ఉ. పెండ్లి నృపాలునింట నని ♦ పేరటముల్ ప్రియ మొప్పుఁ జెప్ప నిం
డ్లిండ్లకు శోభనాక్షతలు ♦ హేమపుష్పాత్రలఁ గొంచుఁ బెద్దపూఁ
బోండ్లు చరించి రాకులును ♦ బోఁకలుఁ గుంకుమపొళ్లు నూనెయుం
బండ్లును గొంచు వాద్యపుశుభధ్వనితోఁ దగువారు వెంటరాన్.

59

నీ. కర్పూరమృగమదఁగంధసారాదులు, విరివిగాఁ బసిఁడికొప్పెరలఁ గలిపి
మల్లికాకుందచంపకజాతినకుళాది, పుష్పముల్ హేరాళముగను గూర్చి
మంచివాసనల వాసించిననెలవత్తి, బాగాలు రాసులు ♦ పడఁగఁ బోసి
బంగారుచరపలఁపన మించుతమలపా, కులమావటాలు కొండలుగ వైచి

తే. తత్తదధికారపురుషు లత్యంతమోద
గరిమ నేవీధిఁ జూచినఁ ♦ గ్రంధుకొనుచుఁ
బరములో గంధమాల్యతాంబూలముల న
శేషజనములఁ దనియంగఁ ♦ జేసి రపుడు.

60

తే. అయిదువతనంబు సుతసమృద్ధియును గలుగు
సతులు శుభవేళ మంగళస్నానవిధులు

నడువఁ దొడఁగిరి బహువాద్యఁ నాద మెల్ల
దెసల నెఱపంగ మధురలాఁలనకు నంత.

61

ఉ. క్రొత్తగ నల్మెఁ గన్తురిని • గోమలి యొక్కతె యొక్కవేదికకొ
ముతైపుముగ్గు వెట్టె నొకఁముద్దియ తద్దయు వేడ్క మీఱఁగాఁ
బుత్తడిపెండ్లిపీట యొకఁబోటి రయంబునఁ బెట్టె దానిపై
నుత్తరపుంజెఱంగులుగ • నొక్కతె గప్పె విశుద్ధవస్త్రమున్.

62

తే. పెద్దముతైదు వైక్కర్తు • పెండ్లికూతుఁ
గాంత లిరువురు తూర్పుమొంగంబు గాఁగఁ
బెండ్లిపీటపైఁ గూర్చుండఁబెట్టి నేర్పు
నెరయ సంపెంగనూనె యంటిరి ముదమున.

63

క. ప్రేమమున సంభ్రమింపుచుఁ, గామిను లంతటను బసపు • గలపినశుభగం
ధామలకముఁ బెట్టిరి మఱి, హైమపుటాంబువుల జలక • మార్చిరి సతికిన్. 64

సీ. దడిమంపుఁజేలలఁ • దడి యొత్తి పసపుకొం, గులతెల్లపట్టుదుఁవ్వలువ గట్టి
తలవెండ్రుకలఁ బావఁడల నద్ది యద్ది శీఘ్రమెతడియాచ్చిపుఁష్పములు మోగి
మలయజ మంగకంఁబులఁ బూసి ఘనవాస, నాశేషముగ నది • నలిచి న్నచి
పాలిండ్లఁ గుంకుమఁపత్రవల్లులు వ్రాసి, కమ్మకన్తురి తిలఁకంబు దీర్చి

తే. ముగుద తొంగలితెప్పల • మొదల మిగుల,నన్నమై కనుపట్టఁ గఁజ్జల ముచ్చు
లాక్షఁ బాదాంబుజంబు లఁలంకరించి, యామదాశేయతనయకు • నలిన లాతి.

సీ. తలుకుఁబిల్లాండ్లు బఁబ్బిలికాయలునుమట్టి, యలు వీరముదైలు • సందియఁబున
మొలనూళ్లునొడ్డాణఁములు నేవళంబుఁబుం, జాలదండయుఁబన్న • సరము మోగి పు
దీఁగయు నాణిముఁతైపుఁబేర్లు సందిదం,డలు సూడిగములు గాఁడసర మూలను
గడియాలుఁబెక్కుఁబోకలయంగరములుముం, గరయుఁగోలాటపుఁ • గివ్వఁబోడు

తే. చెవులపూవులు బవిరెలు • చేరుచుక్క
కొప్పువలయును సవరించి • రొప్పు మీఱ
భూషణములకుఁ దా నెకఁభూషణములు
పడఁతి యపు డొప్పెఁ గన్నులఁపండు వగుచు.

66

సీ. ఇట్లు కై నేసి యాఁయింతులు తజ్జన, యిత్రిని బిల్చి నీపుత్రిసాబగు
లెన్నగాఁ జూడు మోఁలేమ మాచూ పొక, లాగు నీచూ పొకఁలాగు నీపు
రూపానుభూతి నా • రూఢి కెక్కినదాన, వెవ్వరు నీపాటి • యెఱుంగ లేదు
రూపవిశేషంబు • రూపింప ననుడు నా, కొమ్మ నవ్వుచు నటు • గాంతయెడల

తే. నేగి తనకూతురిసింగార • మెల్లఁ బెక్కు
మాఱు లెగదిగఁ గ్రేఁగంటఁ • బాఱఁ జూచి

యింతకంటెను గయినేయ + నెవ్వరింక

నేర్తురనుచును వారలనేర్పుమెచ్చె.

67

సీ. మెచ్చి యాచెలువంబుమిక్కిలి చూడ్కికి, వెక్కసం బై తోఁపఁ వెఱుగుపాటు
గరము లోలోనన + కప్పిపుచ్చుచు దృష్టి, దాఁచునో యనుచును + దల్లడిల్లి
పువ్వుదండల నెఱుఁబునఁ గొంత యిదిమాటు, పఱచెదననిముద్దుపట్టియఱుతఁ
దగునొక్కచెంగల్వఁదండ ము న్నమరించి, యదిగుబ్బచనుఁగవఁయందుమిగుల
తే. వింత గాఁగ నొకానొకఁవిలసనంబుఁజూప నయ్యింతిఁగడుఁదానుఁజూడవెఱచి
కడమపూదండ లెల్ల నొక్కటిగఁ బట్టి, బాలకపుసు సువాళించి + పాటవైచె.
వ. అట్టిసమయంబునం గళాపూర్ణుండును వివాహంబునకుం గట్టాయతంబై ప్ర
థమాగమాదిభూదేవసముదయాశీర్వాదనాదంబులు వివిధపుణ్యాంగనాసంఘా
తమంగళగీతగానస్వనంబులును, వందివై తాళికనూతమాగధస్తుతికోలాహలం
బులును, సందర్శనసమయాపేక్షసామంతసేవాప్రబోధనాయాతవేత్రహస్తజన
స్తోమవిస్తారితాలోకశబ్దంబులును, సర్వసర్వసహజనజనితజయజయశబ్దంబులు
ను, శంఖకాహళభేరిపటహర్షుల్లరిపణవమర్దశతమృతప్రముఖనిఖిలవాద్యనిర్ణోపం
బులును మిక్కుటం బగుచు నొక్కమొగి నలుదిక్కులుఁ బిక్కిటిల్ల మిక్కిలి
యెక్కు డగువై భవంబున నగరు వెడలి శుభశోభనాభరణభరణాభిరామరూ
పంబున దీపించునొపవాహ్యంబు నారోహణంబుచేసి భాసమానాసమాననానా
దేశభూమిశభూషాసంఘర్షరేణుపటలంబులును, గరటిఘటాకరతటోత్కటస్యం
దమానదానధారాప్రసారంబులును, సంకలితంబు లగుచుఁ గుంకుమపంకాలం
కారవాసీరనిర్వర్ణితావిశేషసంవిధానంబునకుఁ జౌసరుక్మప్రసంగంబు నొసంగఁ
గునుమకిసలయవిసరవిరచితసీరంధ్రినందనమాలికాబృందంబు పందిరిచందంబు
నందనఱుచుచు సందికినిలుపల నరుణాకరణమండలిచండిమ బెండువడి యుండుటం
జేసి వీసరపోనిచలువ చెలువంద మకరందబిందుకందశసందోహంబులపొందునఁ
జుగ్రిదాకాసౌందర్యధుర్యం బగుచు వైస్థిల్లునమస్తపరినారతారహారప్రభావిభవం
బునకు సముచితంబుగఁ బరిపూర్ణచంద్రమండలాయమానం బగుధవళాతపత్రం
బు ధాత్రీజనంబులకు నేత్రోత్పనంబు గావింప నింపు లగుచు మిగుల దిగంతరా
ళంబునఁ బ్రబలి గుబులుకొనుగంధసారగంధోపాయనంబులు పఱచించి వెలయు
చు మలయపవనుండును దండతండం బై మెండుకొని దశదిశలును గుసుమైకమ
యంబుల యనిపించుచు, నుల్లసిల్లుమల్లికాకుండచంపకవకుళకురువకతిలకపున్నా
గవనమాలికాశోకముఖ్యవిఖ్యాతవివిధసురభిప్రసూనమాలికలు కానుక లగు
చుఁ బాసఁగ నసంతుండును మునుమున్నుగాఁ గొలిచి చిత్తంబునడసియునికి త
నకు నవలంబముగఁ గొలు నభిలషించుతలఁపుతోడఁ దోడుచూపెడుకొఱకుఁ జె
ఱకువిలుతుఁ డిరుగడలఁ జౌఁజుదీర్చినశుకపికమధుకరప్రకరంబులగతి నతిశయి

ల్లుచున్నయుభయోపాంతసంతతవిత్తర్ది కానిచయఖచితమరకతకురువిందరాజావ
 ర్తహరినిలజాలంబులు నిజాలోకనాచరితంబులఁ జరితార్థంబు లగుచుండ నగణే
 తవితానయవనికాదివివిధవిరచనోల్లసితపల్లవప్రసవతల్లజప్లానిపరిహారార్థంబుగఁ
 దగువిధంబున దీప్రభాగంబుల నిబంధించినమంచుదిత్తులతుంపర లతిసూక్ష్మంబు
 వలిపెపయ్యెదలయొయ్యారంబున బాగుమీఱుచునికి భోగత్వరాయాసనముచిత
 వేషవిస్ఫురితపురలక్ష్మీవత్సోజసాక్షాత్కారసంతానంబునుంబోలెఁబ్రతిగృహాద్వార
 రవేదికావిశేషవిన్యస్తపూర్ణకలశవిలసనానుభవం బెడతెగక పాలుపుమిగులు స
 గురుధూపధూమస్తామసంరంభదంభజృంభితాంభోవాహసంభ్రమంబునకు సాధ
 ల్యంబు నాపాదించుప్రాసాదభాసురసువాసినీవారాధారాశితలాజవర్షంబులనుగ
 డిసంగడిఁ గోలమెఱుంగుల తెఱుంగున రంగుమీఱుబంగారుజలపోతబెత్తంబులన
 టన ఘటిల్లఁ గటికివారు సారెకు బరాబరి గయుచు నేగుదేరఁ జారుతరచతురిమొత్తు
 రంగలీలావృత్తవర్తిత్రవణభూషణవినిర్దుక్తముక్తావర్గనిర్గచ్ఛచ్ఛవిగుళుచ్ఛంబుల
 చేత నినుమడి ముమ్మడి యగుచు రంజిల్లువింజామరలు మంజుహాసామృతసాగ
 రాయమానగండస్థలనదేశంబులఁ గాశనికాశంబులై ప్రకాశింప నాకాశమణి
 ఘృణిమతల్లికలయుల్లాసంబు నొల్లక యటువెనుక చేసి నాసాగ్రంబునం దమ కభి
 ముఖంబున మగుడి నిలిచినపుండరీకంబునకుం బుష్పంభయబాంధవంబును మక
 రందంబుమిసిమియుం బరాగంబుపసయు ననదృశంబుగా మెసంగుచు విశేషాధా
 తం బ్రకటించుముకుటమహానీలహీరచామికరమరీచివీచికలవైచిత్రి లోచనం
 ర్వంబు నాచరింప సమీచీనసతతజయసుధాసేకంబు నాకులుఁ జిగుట్లఁ బూర్ణులు
 మవ్వంబు లగుచు నామూలచూడంబుగా నుప్పత్తిల్ల నొప్పుచున్నవియో యు
 గనప్రతిమరంగదంగుళీయకంకణాంగదఖచితగారుత్తతపద్మరాగమాక్షికప్రభా
 బరిమబలిమిప్రబలబలభాహుస్తంభములస్తంభజృంభణంబు నెఱుప నపూర్ణిని
 ర్మలత్వయాష్టావేక్షనుంబోలె నక్షత్రమాలికలచేత బహిరుపాసితంబు లగుచు
 హృద్యంబు ప్రకటికరించిన శనీభూతకరుణారసరేఖభావంబున స్వభావనాను
 ద్ధవిశ్రాంతిశోణమాణిక్యశలాకావిలోకనమోహనం బగుచు బాహంతరంబున
 గరంబు గనుపట్టుచుండ నొండొంటిఁ గదిసి నానావర్ణవిలసదవిరళప్రవాళాంబు
 నూనసంపదలతోడిమతీగలు దడిపడువున బెడంగునడపెనువిచిత్రాంబరాధార
 విభూషితమృదుశరీరంబులును దదగ్రభాగంబున శోభార్థంబుఁ దెరలినయది మి
 పంక్తియో యనంగసోయగంబునం బాగ డొందునగుమొగంబులును ది
 క్షేడమానకలహంసవిభ్రమప్రాచుర్యసూచనాచాతురీప్రబలంబు లగుకబళి
 బులు గలిగి యెప్పగువారనారీజనశ్రేణీకటాక్షవీక్షణంబు లత్సుద్రసౌందర్యా
 శయసమాకృప్యమాణరోలంబజాలంబులుంబోలె వదనాంబుజంబునఁ బా
 మింప నదభ్రీవిభ్రామభ్రాజవాజన రసవ ర్తనోచ్ఛలితతచ్ఛరణకటకనాదంబులకు

సహానువాదంబుగ నిజనాదమంజీరమాణిక్యలక్ష్మీకరపల్లవంబులు వినయవినమిత
పరిసరచరకురుకరూశకోసలమగధమచ్చిల్లకమత్స్యవత్సాదిరాజకుమారుల చెక్కి-
ళ్ల నల్లనల్లనతాళంబు లొత్త నత్యంతంబు నిం పొందుచు ముందఱిభూభాగంబు
నావరించు సమంచితరత్ననూపురపారిహార్యనిర్మాతనూతనప్రభాపటలపరంపరల
చేత నడుగులకు మడుగు లొత్తుట దోచగభీరగమనంబుల నడచుగుడజీరకహ-
రిద్రాదిశుభద్రవ్యపరిపూర్ణభాజనరాజమానహస్తప్రశస్తపురంధ్రీలోకంబు లో
కపావనత్యంబున విలోకనీయం బగుచు నొప్ప లోకాతిశాయివిభవాభిరాముండు
ను రామణీయకవిశేషవిజితకాముండును గామనీయకాఖర్వసర్వగుణసంపదుద్దా-
ముండు నగుచు నుచితగాంభీర్యంబున మదాశయునిగృహంబున కరిగె నతండు న
ఖండవైభవంబున దపుదవృత్తలన యెదుర్కొలు చేసె నప్పు డొకించుకవడి య
త్యంతసంభ్రమంబున.

69

క. చెలరేగి రెండుదోయం, బుల పేరంగొండ్రు చిత్తముల నెంతయు వే
డ్కలు మీఱఁ జల్లులాడిరి, తలకక యభినవశుభాక్షతవ్రాతములన్.

70

వ. ఆనమయంబున.

71

సీ. కడువేగమునఁ బెండ్లికొడుకు నెమ్మెగమున, కరిగె నడ్డముపట్టెఁ ♦ గురువిభుండు
హయముకేళ్లురుకునో ♦ యనిరెండుగడలందు, వాగె బట్టిరి మత్స్యవత్సపతులు
జతన యెచ్చరిక యం ♦ చలీరయంబునఁ జేరి, కైదండ యిచ్చెను ♦ జేడిభర్త
యశ్వలోచనముల ♦ కాత్త నస్త్రీముకొంగు, మాటుగా నెనరించె ♦ మగధరాజు
తే. తమి నెదుర్కొలుసేయు మాతల్లి చెలుల

యక్షతలవాన సరకు సేయక చొరంగ

శత్రుశరవృష్టి గాదురా ♦ సామి యన్న

నవ్వెఱుంగ దుగ్ర మని నవ్వె ♦ నర్కసఖుడు.

72

ఉ. శ్రీలు దలిర్ప భూరమణశేఖరుఁ డెట్లు మదాశయుం డెదు
ర్కొ లూనరించి తెచ్చి మణికోమలపీఠిక నుంచి కూర్చి యి
ల్లాలు పసిండిగిండి గొని ♦ యాదటఁ దోయము వోయఁగాఁ బద
తొళన మాచరించి నరుసక సలిపెన్ మధుపర్కముఖ్యముల్.

73

మ. క్రమ మొప్పారఁగఁ బెండ్లిపెద్ద లిరువంకక వర్తిలంగాఁ బ్రగ
ల్భమనీషం బ్రథమాగముండు తమితో ♦ లగ్నాష్టకంబుల్ పఠిం
చి మనోజ్ఞం బగులగ్న వేళ శుభముల్ ♦ చేర్చించె శాస్త్రస్థితిక
విమలశ్రీల మదాశయాత్మజకు మాణిస్తంభికిం బ్రేమతోన్.

74

క. మంగళనూత్రము గట్టెఁ గు, రంగాక్షికి నంతరంగరాజేంద్రుడు పు

ణ్యాంగనలు పెండ్లిపాటలు, మంగిలికోళ్ల మృదుగీతి ♦ మధురిమ నెనయన్.

75

సీ. ఇరువంకఁ జెలు వెత్తులిడుచు నుబ్బించంగ, జిఱునవ్వలొ గొంతఁ సిగ్గు వదలి

ఘనతరం బగుగుబ్బుచనుదోయి మీఁది కెంతయు మిఁకొరింప హస్తంబు లెత్తి
కడుదీఁగె సాగుచుఁ బడగు నెన్నడుము మిక్కిలిఁ గృశంబుగఁ దత్తఁజీలుచు నిక్కి
ము తైదువలు దగఁ నెత్తుబంగరుపల్లె, ములప్రాలు దోయిల్లఁ ముంచి ముంచి
తే. ప్రియునిచే వేగిరము నొకింతయును మించ

నీక సాటికి నేటికిఁ నిందువదన

పాలుపు మీఱంగఁ దలఁబాలుఁ పోయుకడఁక

చూపరులచూడ్కి కొకవంతఁసొబ గొనర్యె.

76

ఉ. పావకుఁ డగ్రభాగమునఁ బ్రస్ఫుటకీలలఁ బర్వ లాజహోమా
మావనరోద్యతాంజలి తదంగన శోభితె నందుకోఁగ హ
స్తావళి యెత్తి యాడెడుగఁజాధిపుముద్దులు చూచువేడ్క నిం
పావహిలంగ మీఁదఁ జలితాంజలిఁ బట్టుభవాన్తికై వడిన్.

77

చ. అలరుచు నాలతాంగి ప్రథమాగముపంపున లాజహోమామ ము
జ్వలశిఖియందు నల్పుచునుఁ జాలఁగ నొప్పె సమీరలోలకో
మలనవమాలికాతిలకఁ మంజులపల్లవతల్లజోల్లన
ల్లలితరసాలకోపరిగఁ శక్తుసుమావళి నెప్పచాడ్పునన్.

78

మ. చెలిక తైల్ ధ్రువదర్శనంబుకొఱకుం జేముట్టి పల్కాటు నె
త్తు లిడంగా మొగ మెత్తె నొయ్యనఁ దదస్తోకత్రపాభారమున్
నెల దోడ్తోడన పైకిఁ బుచ్చుకొనుచుఁ న్నింబోలె వ్రీడావతీ
తిలకం బాసతి నమ్రభావము క్రమోత్తీర్ణంబు గావింపుచున్.

79

చ. మివులఁగ నూత్తమై మినుకుఁమిన్ము మటంచుఁ బ్రకాశ మొందెడున్
ధ్రువుఁ గనుఁగొంటె యల్లదె యరుంధతిఁ జూచితె యంచుఁ దత్సమి
పవిత్రదతారలం గుఱుతుఁ బల్కాటు జెప్పచు బొంట్లు తెల్పి తె
ల్పి వనితచేతఁ గంటి ననిపించిరి తత్పతి విన్ను రంజిలన్.

80

సీ. కలనంటకములు బూరెలు దేనెతోలలు చావట్లు మండెంగ లొబ్బట్లు వడలు
కుడుములు సుకియలుఁ గడియంపుటట్లు వెన్నపాలు వడియంబుఁ లప్పడాలు
పొంగరంబులు సాజ్జెఁ బూరె తాగులు సేవ, లుక్కెర లరిసెలుఁ చక్కిలములు
ఖర్రురగోస్తనీకదళికాసహకార, ఫలములు కొబ్బిరిఁ పననత్రోలలు

తే. తేనియలు జున్ను మీఁగడఁ లానవాలు

పానకములు రసావళ్లుఁ పచ్చడులు న

వాఙ్మయములుపుంబులు కూరఁ లనుపనూన్న

మృదుప్రజ నెల్లఁ దనియించెఁ నహరహంబు.

81

వ. అది యట్లుండె నడత.

82

సీ. వెలయ వియ్యా లందిఁ వీడుకోళ్లు గుడిచి, నారముల్ ముడిచినఁ నాపసాని

యొజ్జన మొనరింప • నుచితక్రమంబునఁ, బుణ్యాంగనల్ గడఁబ్రాట చొచ్చి
పొలుపుమీఁగఁ నాక • బలికృత్యములు సల్పి, యావధూవరుల నెఁయ్యంబుతోడఁ
బూర్ణకుంభాంతరఁస్వర్ణ శాస్త్రంబులొం, ఊరులకంటె మునుపునరయ వృత్తిఁ
తే. బుచ్చికొనుటయు నచ్చెలు • నెచ్చరింపఁ
గరము లిడి యిరువురును నెఁక్కటియె దొరకఁ

బెనఁగులాడుచుఁ జిటునవ్వు • లొనరఁ బులక
లడరఁ గనిరి మిఠఃస్వర్గఁనానుభవము. 83

తే. ఎల్లభంగులఁ జిత్రయై • యెనఁగునట్టి, సతి కేళాపూర్ణరాజసంఁగతిఁ దనర్ప
జగతి కెల్ల మహాపర్వ • మగుచుఁ బరఁగె, నప్పు డావేశమరుఁ డేచుఁటఁది గాదె.

క. అనుపమహర్షశ్రీలం, బెనుపొందెడు పెండ్లి కూతుఁ • బెండ్లికొడుకుఁ గ
న్గొనుజను లప్పుడు దమలో, ననయముఁ బ్రమదాద్భుతంబు • లావహీలంగన్.

తే. కడుఁ గళాపూర్ణుఁ డనుకీర్తి • గన్నయాతఁ
డీనతివిశేష మెఱుఁగుట • యెన్నవలదె
యీమధురవస్తువును గొన • నెఱిఁగెఁ గాన
మధురలాలస యనుపేరు • మగువ కొనరు. 86

ఆ. అని నుశించి రిట్లు • ఘనసమృద్ధిని వివా, హంబు సంపతిల మఁదాశయుండు
పెండ్లికొడుకువెంటఁ • బ్రయత్ని) ననిపె న, న్నంతవస్తుతతుల • నరణ మిచ్చె.

వ. అవ్విధంబున ననువునప్పుడు సముచితతాకికవైదికాచారంబు లన్నియును విహితంబులు గావించి రూపానుభూతి తనకూతుఁ బిలిచి యిట్లని బుద్ధి చెప్పె.

క. సుముఖాన త్తిమఃశీఘ్రం, భమహాయోగీంద్రు లత్తమామలు నీ కో
రమణీమణి నీకోడం, డ్రము నెఱుఁగరు వారు యోగరసనిశ్చలతన్. 89

ఆ. అత్తమామ లన్న • నాచార్యుఁ డన్న స, ధర్మ మన్న నిష్ఠఁదైవ మన్న
నీకుఁ బతియె సుమ్ము • నెయ్యంపుఁగూతుర, యిదిమహాపదేశ • మెఱిఁగి కొనుము.

క. దివ్యాంగన యొరపరి గడు, భవ్యచరిత నీదుసవతి • పతికంటెను సం
సేవ్య సుమీ యాయమయెడ, నవ్యయభయభక్తివినయ • వై యుండఁ దగున్.

క. సౌందర్యవిలాసాదుల, యందునె తగులునడి యితర • మరయనిమగవా
రుం దఱచుగఁ గల రయిన న, నిందితచరితములె సుమ్ము • నీవతి కింపుల్. 92

ఉ. కొందఱు రూపసంపదనె • కొందఱు సాధుచరిత్రశక్తి నే
యెందుఁ బ్రసిద్ధులై పతుల • కిం పొనరింతు రనూన మైనచ
క్కందనముఁ సువర్తనము • గల్గిన పెన్నిటి కేమిచెప్ప నా
చందనగంధిజాదులు ప్రసాదము గాదె చకోరలోచనా. 93

ఉ. కావున రూపయావనవికస్వరగర్వభయంబుచేతఁ గా
నీ విభుఁ డిచ్చుమన్ననల • నెయ్యపుటాల నటంచు నమ్మి కా

నీ వినయాదు లేమటక • నీహృదయేశుఁ దదీయబంధుమి

తా'వఖులఁ సపత్నిని యథార్థవిధిక్ ముద మందఁ జేయుమి.

94

మ. అని డగ్గుత్తికఁ బెట్టుకొన్ను ఘనపత్నీతర్నిరుద్ధాశ్రు లై
యనుపం జాలక చాల కంపె సుతఁ గఁన్యారత్నముం దల్లి వీ
ఁక్కినఁగాఁ జాలక చాల కంత మది నెట్లొ యొక్కచందాన వీ
ఁక్కినియెక్ వే మఱిపింపలేవు పతిభ • క్తుల్ మాతృవిశ్లేషమున్.

95

వ. ఇవ్విధంబున మధురలాలసాపాణిగ్రహణకల్యాణవైభవంబు నవధరించి కళాపూ
ర్ణుండు గృహప్రవేశమహాత్మవానంతరంబున దేశాంతరాయాతరాజ్యోక్తి
బు నస్తోకనత్కరవిశేషంబులం బరితోషంబు నొందించి తత్తద్దేశంబుల కనిపె
నంతఁ దద్వధూతిలకంబు వికసితవదన లగునకియలమునగలవలన.

96

క. తననవసంగమదిన మది, యని విని యుబ్బుచుఁ బ్రహృష్ట • యై మాటికి న
చ్చినచోటికి వచ్చుచుఁ బో, యినచోటికి బోవు చుండె • నేమో కలఁకన్.

సీ. మధురలాలన నేడు • మగనిపాన్వనుచును, నిజకోపమొక్షించి • నిలుచువారు
కోమ మేలె ఫలించె • గోర్కిని కని తన, యదరువితలకు నూఁటలుగువారు
మాయమ్మ యివి కల్లమాట లింతియె నీవు, గైకోరు మని శాంతిగఱపువారు
లిప్పటనుండి మా • కేల యప్పుడు చూచె, దివ్వార్త నిజ మని • సన్వవాచు

తే. నిజ మయిన నేమి యనఁగదే • నీవు వెఱవ
దరుముకొని వచ్చుచున్నారు • తరుణి వీరు
సారె కనువారు నై బోంట్లు • సరసగోష్ఠి
సలుపఁగా నాఁటిపవ లెల్ల • జెలువ గడపె.

98

క. అంతటఁ దల దువ్వి గడుక్, వింతలు సింగారములు ప్రసాదితఁ జెలు లా
కాంతకుఁ జేసిరి లజ్జా, క్రాంతత మెల్లమి నటంపఁగాఁ దమబలిమిన్.

99

సీ. ఇట్లు సింగారించి • యెదుట నద్దము వెట్టి, చూచుకొమ్మన లజ్జఁజూడఁ గొంకు
జెలు లెడఁగాఁ జన్న • నిలుపుటద్దము చూచి, కొనగోర నటు దిద్దుకురులు వినులు
నంత వా రేతేర • నెంతసూక్ష్మగ్రాహి, యిది యంచు ముకురపఁగిడు నెఱపు
నాయలంకారరమ్యత చెదరకమున్న, యధిపుడు తనుఁ జూడ • నాత్మ గోచు

తే. సిగ్గుకతమున సఖయల • చేర్పు వాని
చనువుఁ బరికించుతోడవుల • యునికి మట్టు
మచ్చుమర లేకయుండ నేమటక యోము
మిగుల మేగరగరికె యామెలుగు బోడి.

100

చ. అనదృశభూషణాన్వితవిలాసవిచిత్రత నొప్పె నానము
ల్లసితసువర్ణవర్ణగృహలక్ష్యులచెక్కిభులో యనంగ నిం

పెనఁగెడునిల్వుటద్దముల * నేణమదాదివిచిత్రలోచనా
రసమయప్రతవల్లరుల * ప్రక్రియతోఁ దననీడ యేర్పడన్.

101

శా. ఆసౌభాగ్యవతీవతంస మొకయే * కాంతప్రదేశంబునం
బూసెజ్జ్ విహితోపదేశ యగుచుం * బొల్పొందె బ్రతావళీ
న్యాసాప్రచ్యుతభిత్త్యధోఘటితహ * స్తాంచత్కపోలంబుపైక
వాసిం గామునినిల్వుటద్దమునకున్ * సౌందర్యముల్ డిందఁగన్.

102

ఆ. ఇవ్విధమున నామృ * గేక్షణ యేకాంత, వర్తనమున నుండి * వరసమాగ
మావిలంబసిద్ధి * కభిలాష మెంతయు, మహిమ పొలయఁ దనదు * మానసమున.

చ. విభుఁ డిఁక వచ్చు తెప్పుడాకొ * విఘ్నము లే మయినం ఘటిల్లునో
యభిననకౌముదీయతము * లైనవి యాకెకు నాదునంగమం
బభిమత మాట గూడద యొకప్పుడు నట్టిది గానినాఁడు దు
ర్లభము గణించునే సురవి * లాసినివల్లభుఁ డన్యకాంతలన్.

104

చ. తనకడ కేగినప్పుడు ప * దంబుల కేఁ బ్రణమిల్ల నవ్వరాం
గన కృప గల్గినట్ల కడు * గారవ మొప్పఁగఁ కాఁగిలింపుచుం
దనరుము చాల నైదువతఁనంబున నంచు నొసంగె దీవనల్
తనకును వాంఛితంబ యిది * తత్కృపభంగులు నమ్మ వచ్చునే.

105

చ. అదియును గాక యాత్రిభువ * నైకసమాదరణీయరూపం
పద గలవల్లభం గలసి * భవ్యసుఖంబులు గన్నయింతి దా
మదిని సహించునే నిమిష * మాత్రముఁ బాయఁగఁ బాయకుండఁ ద
త్తదుచితసీతు తెప్పుడును * దప్పక పన్నుచునుండుఁ గా కిలన్.

106

శా. లోకుల్ కాముఁడు కాముఁ డంచుఁ గొలఁదుల్ * రూపింప కాయుత్తమ
శ్లోకుం బోలిచినం గతానుగతికో * లోకో యటం చుండుటల్
గా కిట్టితఁడు నొప్పునే యఖలదృ * క్షర్వంబు గా కున్నె ర
మ్యాకారుండఁట శంభుదృష్టి కహహ * యామంట రప్పించునే.

107

మ. తరుణీశాతకటాక్షనీక్షలకొనల్ * దార్కొన్న చోట్లుం బలె
న్నురుశోభావిభవాకరంబు లగుచున్ * రోమాంకురస్థానముల్
పరఁగన్ ముట్టినఁ గందునో యని కడుం * బొల్కొనుచున్నట్టియా
ధరణీనాథమెఱుంగుఁజెక్కిళ్లులు నే * త్రప్రేమసాత్రంబు లై.

108

శా. మారుం డద్భుతశంఖ మొక్కటిని సం * పాదించి దోర్ధ్వక
స్తూరీచర్మనెపంబునం దనదుకేల్ * దోపన్ సువర్ణత్వశో
ధారిప్పన్ శశి కెత్తి చూప నతఁ డ * త్యంభోదుఁ డై చేరి యిం
పారం బట్టుట దోఁచుఁ దద్గళము కే * శౌఖంబు మోముం గనన్.

109

- మ. శమగాంభీర్యధృతిక్షమార్జవదయాః శౌర్యప్రమోదాదికో
త్తమనానాగుణరత్నకోశనిలయోఽద్యత్కాంచనద్వారబం
ధమహస్తంభదనూనబాహుః డగునాః ధాత్రీశువక్షఃకవా
టముపై నెవ్దాకొ గండపట్టెగతి నుండన్ నాదుకేల్ నేర్పుటల్. 110
- క. ఏలిక యై తను రాజాక, డేలగ మని యునికి మెచ్చ • కేమోయక తా
రాళీయుగ మఖలరాజశి, ఖాలంకృతి యయ్యె మదధిఃసాంఘీనఖము లై. 111
- తే. ఆలలితచరణము లొత్తు • కేలు కేలు
కోర్కె దద్యక్షమునఁ జేర్చు • కుచము కుచము
దివుటఁ దద్రహాకథ విను • చెవులు చెవులు
పలుకు లేల తద్రతి గన్న • బ్రదుకు బ్రదుకు. 112
- చ. అని తలపోయుచున్ నిజవాయస్యలు పిల్వంగ వేళ యైన నం
దునికి యెటుంగ కెం దరయఃచుండెదరో తను నంచు లేదిపో
వ నలరుబోడి యించుక ప్రవ ర్తిలునంతన వేడ్కల్లో సఖి
జను లరుదెంచి రచ్చటికి • సంభ్రమ మొప్పుగ నల్ల నవ్వచున్. 113
- వ. అందు నెకప్రౌఢ యగునతి నయంబుతోడ. 114
- సీ. ఓచెలి యెక్కడ • నున్న దానవె యంచు, నల్లన డాసి వాఁలారుగొల్ల
నూరక ముంగురు • లొకచోటు దువ్వీ పా, పటచేరుచుక్కసంఘటన యాచు
శ్రవణభూపల లేనిరవ వార దుడుచుచు, నిది వేళయట హృదయేన నేన
కేతేరవలయును • రా తడయక యంచు, నెడివి యొక్కించుకతడవు నిలిచి
- తే. ఇంతి యామాట కేమంటి • వీ వెఱుంగని
నీతిలేదు ప్రియుం డదె • నీదురాక
కెదురుచూచుచు నున్నవాఁ • డిచ్చ యెఱిగి
చనుట దగుఁ గేళిగృహమున • కనుచుఁ బలికె. 115
- చ. పలికిన మాటు పల్కక త్రాపాభరనప్రముఖారవింద యై
జలజదళాక్షి యొప్పె దనఁచగ్గవ కన్దవడాలు పర్వగాఁ
గలయగ మంచిగండమునఁ • గస్తురిఁ దత్సమయోత్సవాంగమం
గళకలశార్చనాఖ్యశుభకర్తము సల్పెడుపొల్పుదోషగన్. 116
- ఉ. ఆగతి నున్కిచూచి సఖు • లందఱు నేమిట వచ్చుటేమి నీ
లా గిది యేమి యింతికి విలక్షణమే చనుదెమ్ము లెమ్మనన్
ప్రీతిగరిమంబు వాపుచు నొకించుక లేవగఁ బూను మాను నా
లోఁ గొద గొన్న సిగ్గునఁ జెలుల్ బలిమిం దను దివ్య గోరుచున్. 117
- వ. అంత నొక్కమిక్కిలిప్రగల్భ యగుమగువ మిగులం జనవు వైరసి. 118

- మ. పొది యై నాథులు దారు గాఁపురము లింపుల్ మీఱఁగాఁ జేయుచుం
గది పెండ్లెసికొమ్మల్లఁ గూతులఁ దగం + గన్నట్టియిల్లాండ్రకు
మది లజ్జదులు లేవె నీకు బలె సన్మానంబుతోఁ జక్క వ
చ్చెదో యేమే గలదే యటంచుఁ దిగిచెం + జేపట్టి యాయంగనన్. 119
- వ. అయ్యవసరంబునం గళాపూర్ణండు తదాగమనంబున కెదురుచూచుచుండి వా
రిగజిబిజి కొంతచేరువను వినంబడినం బ్రేయసీవిలోకనోత్కంఠ యాచలేక లే
చి నచ్చి కౌతుకం బడర గవాక్షమార్గంబునం దద్రూపలావణ్యవిలాసంబు నిరీ
క్షింపుచు నచ్చెరు వంది యాపాదమస్తకంబుం గ్రమంబునం బరికింపుచుఁ ద
నమనంబున. 120
- ఉ. క్రిందను మీఁదనుం బడియ + కించిదనూయఁ బెనంగులాడు న
ర్ధేందుఁడు నుల్లసద్బలసమ్మద్ధతమిస్రముఘోలఁ జాలఁ జె
న్నొందెడుఫాలముం గబరియిమ్మటి పాపటము త్రియంపుఁజే
రుం దులకించుకస్తురియు + రూఢిగ బాహులలీల నెప్పగన్. 121
- ఉ. ఎత్తినకోలగా మదనుఁ + జేసిన వేచని వచ్చునర్ధచం
ద్రోత్తరబాణమో యనఁగ + నొప్పెడుపాపటతో లలాట మా
యుత్తముఁ డంత దానిఁ బడఁకుండఁగ విల్ నిడుపెల్ల గాతుకా
యత్తతఁ దన్ముఖంబునకు + నానెనెకో యన నెప్పెడుం బొమల్. 122
- లయవిభాతి. తనపడగకై భువనమున వెదకఁగాఁ జనిన + వినుతములు రెండు దొ
రఁకినను మరుఁ డందుం, బెనుగడఁకచూడ మొగఁమనెడుహాసితామృతప్రభునసర
సిఁబాటవిడిచినసమత నొండొంటిని దరములాడునయఁననిభశుభమీనములఁ
కును బతనకృత్యవధిపను పరత మధ్యం, బున నిడినచంపకపుఁగనదిషుధియో
యనఁగఁ వనితవరనాన పనఁ నలరెడు నిరూఢిన్. 123
- క. సమదాక్షిమీనసంచా, రమునఁ దొలంకుచును ముఖసంరస్సున లావ
ణ్యము వెల్లిపాటఁ గ్రేవల, నమరించినపిల్లకొలఁకు + లంగనవీనుల్. 124
- తే. ఒనర మకరధ్వజుండు చేర్చినతదంక, విలసనముతోడఁ జిన్ని లేఁదళుకుటరిగ
బిల్లలో యన మకరినఁముల్లసత్క, పోలఫలకంబు లమరెను + బాలికకును. 125
- మ. శిరసందం బరయం బరాత్తులకు నీశీతాంశుబింబాస్యవా
తెరబింబప్రతిబింబభావము సమర్థించుక నిరూఢంబుగా
వరబింబానుభవంబునుం బలె సధోఁవాప్తి విశుద్ధామృతం
పురసం బానుచునే శుకాదులు బలెక + మోదింతుఁ జిత్రంబుగన్. 126
- తే. సంజఁ గెంపారునన్నంపుఁజలదరేఖ
యందు నొక్కింత మినుమినుఁమనుచు దోచు

చిన్ని తారలగతిని రాజిల్లుచున్న

చలువపలుమోవి మఱుగునఁ ♦ బలుకుబడిని.

127

చ. ప్రతివచారు కేసరఁ రాగశలాటుమిళిందబృందచి

త్రితకుహళీయుగంబుగతిఁ ♦ క్రేవలఁ గర్ణకలాపరత్నని

ర్గతరుచిమంజరుల్ దనరఁగాఁ గ్రముకద్రుమకంఠలక్ష్మికిం

బ్రతిభటవృత్తిఁ జూపెడును ♦ భామినికంఠముసాంపు పెంపుతోన్.

128

సీ. లీలమైఁ గదియ నిల్చినపైఁడితమ్మిమొ, గ్గలనాళయుగ మన ♦ నలరుకౌను

నవి ప్రేగుచేతఁ దిఁగ్యజ్ఞుఖంబునఁ గొంత, నతిఁ జెందె ననఁగఁ జన్గవబెడంగు

పాలుపొందుతన్నాళఁములసంధిరేఖ యే, ర్పడుబోటుబలెదోమఁ రాజిపాలుపు

నొండొంటిఁ బాసి పోకుండ దానికి నట్లు, వైచినచందాన ♦ నఖిలసాంపు

తే. నెప్పుచున్న వి యేమని ♦ చెప్ప నౌర, చాలనన్నివి కలఁచుట ♦ సముచితంబు

కామునకు బాట్టెకోలలుఁగావె నాళ, ములఁ బ్రకాశించుతామరఁ మొగ్గ లరఁచు.

చ. అనుపమముల్ రత్నిస్తరులఁయాటకు నర్హము లంచుఁ గప్పిపె

ట్టినపుపుబంతు లీసతికఁడిందిచనుంగవ తేంట్లు క్రేవలం

దును జొరకుండఁ జేరిచినఁతోరపునంపఁగిపూపుదండలీ

వినుతభుజంబు లాతుదల ♦ వేడ్కుకు నిడ్డచిగుళ్లు హస్తముల్.

130

తే. అతివయవలగ్నయష్టిఁ బెంపారునాభి

మురుపు కాంచనస్రగ్భిలఁమో యనంగ

నుల్లమును నెల్ల హరియింపుఁచున్న దౌర

యతనుశిఖియందు వ్రేల్చు హఁవ్యమునుబోలె.

131

ఉ. మానవతీవతంసముసఁమగ్రనితంబవిజృంభణంబు జం

బూనదిసైకతస్థలముఁపొల్పు వహింపుచుఁ జాల నొప్పెడుం

బై నునుమంచువ్రాలె వెలిఁపట్టుమడుంగు బెడంగు చూప నా

పై నవసారసాళిపడిఁపాటి నుదంచితకాంచి మించగన్.

132

తే. అతివతొడలును జఘనంబు ♦ లరసి చూడఁ

గొమరు మీతెడుజమిలితోఁడములశిరను

తోడివలరాచవారియఁదృఢతపుహస్తి

యగ్రభాగంబు చూపఱ ♦ కాత్మఁ దోష.

133

మ. ప్రమదారత్నముజంఘు లిం పెసఁగెడుం ♦ బ్రాధ్నాయమానంబు బై

నమనోజాతనువర్ణకాహళికలో ♦ నా వానిఁ బూరించువా

రిమెఱుంగుల్ గురుగుబ్బలో యన శుభఃశ్రీనొప్పెడుక గుల్ఫదే

శము లాపైఁ బిడికిళ్ల నాఁ గనకభూపాపంక్తి నింపారెడున్.

134

- చ. జలజదశాయతాక్షిమృదుఃచారుతరప్రపదద్వయ్యావిని
ర్మలరుచి ఘల్లుఘల్లుమనుఃరత్నపుటందెలమోత జృంభణం
బుల ననకంపుఁగచ్చపముఃపొల్పు నదల్పుచు గెల్పు దెల్పెడుం
గలుగునె యింక దీనికి జఃగంబులలో నుపమాప్రసంగముల్. 135
- చ. అకలుషతార లేతదబఃలాంఘ్రిని బట్టినతమ్ములన్ నఖా
త్తకతను గొల్చి పాయ విది ధర్మమ యీజలజంబు లాదిఁ దా
రకముల రాజరాజ గ్రహఃరాజు కరం బిడ నొప్పు పెంపుతో
సకలజయస్త్వరోదయము సల్పుట దెల్లమ నాకు నిత్తఱిన్. 136
- తే. అతనుదశదిశావిజయకీః ర్త్యంకురముల
మీఁద మునుపుగ వెలువడి మెఱయువిత్తు
లతివపదనఖములు వానియంతికమునఁ
జలువ కిడినలతావిశేషంబు మేను. 137
- క. అని వర్తింపుచు మిగులన్, మనము తదాలింగనంబునకుఁ దమకింపన్
జనపతిగోరె నవిఘ్నత, ననయముఁ గొనసాగి రాఁ దదాగమనంబున్. 138
- ఉ. ఆయెలనాగ యంతటఁ దదాలయసన్నిధిఁ బేర్చులజ్జపెన్
రాయిడిచేత బోంట్లను గఃరం బలయించెను సాగి పోక భూ
నాయకుఁ డేమి యప్రియ మొనర్చితి నీకును దోసకారి సి
గ్గా యుడికించె దింత ననుఁ గాంతను రా విడకుచు దూఱగన్. 139
- క. అంతటఁ దద్భూదేహాళి, చెంతకు నయ్యింతి చేర ధీఘ్రితఁ జని భూ
కాంతుఁడు దనపానువుపై, సంతసమునఁ బొదలుచుండె శయనించి తగన్. 140
- వ. అంత.
- ఆ. ఓసి వెట్టిపడుచ యూరక రమ్ము పె
నంగ కెదుట నదె కనుంగొనియెడు
ననుచు నెయ్యిం బలుకుచును జూపెఁ బ్రియు నొక్క
ముగుద కేల నోరు మూసికొనుచు. 142
- క. అడుగులు దడఁబడఁ బులకలు, పొడమఁగ నఖి వెనుక కొదుగఁ బోవుచు నరసె
నైడమలఁచి పడఁతి యప్పుడు, కడగంటివిలోకనమునఁ గాంతునియునికిన్. 143
- సీ. రేఖ లై మీఁదట రెప్పలయొప్పుఁ బన్నాగంబుకడపళ్ళః బాగు నెఱప
నరిదిపట్టుపడాలయంచులగతిఁ గ్రింది, పత్తమాలికలు చూపట్టుచుండ
వెలయింపఁ బన్నాగములకుఁ బై నిడినయం, బురపుదండెలుపోలె బామలుదనర
మెఱగులదెసఁ దోచుచున్నట్టిశిరసుల, బలెఁ గనీకలు గొల్కులు దలిర్ప
తే. శుభభాగముల్ బిగియుమునుంగు దన్ని
యెనఁగు పెఱమేను లన నొప్పు నెదురఁ బడుర

తిన్నరులయందలము లనఁ దృష్టఁ బాలించె
వెఱపుతో నింతి క్రేగంటఁ విభుని నరయ.

144

తే. అంత మఱలంగ మఱలంగఁ నతివఱెలులు
బలిమిఁ బాదవంగఁ బట్టి లోపలికిఁ దెచ్చి
రప్ప డొకబోటి నృపునిపాదాంతికమున
రెండునందిల్లు పట్టి కూర్చుండఁ బెట్టి.

145

ఆ. పెట్టి యోలతాంగిఁ (ప్రియునంఘు) లొత్తు మట్టిట్లు పెనఁగి తేనిఁ యెఱుఁగుమాగద
యనినృపాలుఁజూచిఁ యటుపాదమిడఁగ ద, య్యాపరాకుమానిఁ యనియె నగుచు.

క. అని తచ్చరణంబు విలా, సినియూరువులందుఁ జేర్పఁ జేసి బలిమి నా
ననజముఖచేతఁ బట్టిం, చెను సంవాహన మొనర్పఁ జేసె గ్రమమునన్. 147

సీ. అదె యెవ్వరే పిలిచెదరు నదేమొకో, యరసి వచ్చెద నంచుఁ నరిగె నొకఁడె
చిలుకయాకలిని దండ్రింపరై తిరెయదె, కూయుచున్నది యంచుఁ బోయె నొకఁడె
మనజాలవల్లికఁ మఱచి వచ్చితిఁగొంచుఁ జనుదెంతు నది యంచుఁ జాతె నొకఁడె
యదివోయి యెంతసేపయ్యెఁజూచి తె తోడు, కొనివత్తునేనంచుఁ జనియె నొకఁడె

తే. అందఱును బోయెదరె నేనుఁ నగుగుదెంతు

ననుచు నొయ్యనఁ బల్కుచుఁ బెనఁగ లేవ

మధురలాలన నప్పుడుఁ మనుజవిభుఁడు

పదమునం దూరుభాగంబుఁ లదిమిపట్టె.

148

ఉ. లేవఁ బెనంగ వేడియునుఁ లేమ విభూషలు మ్రోయఁ దోడనే
యీవిధి మ్రోత లైన శరఁదిందుముఖి వినువారు నిన్ను వ్రీ
డావతి యండ్రై యంచుఁ దనుఁ డాయఁగ హస్తము వట్టికొంచు గో
త్రావిభుఁ డొయ్యఁ బల్కెఁ జెవిదండఁ బెనంగఁ దలంక నెంతయున్.

149

చ. కదలఁగ రా దొకించుకయుఁ ఘల్లున మ్రోయఁగ నంచు నందియల్
మొదలుగఁ గొంతసొమ్మపుడుఁ ముద్దియ యొయ్యన కీ లెడల్చి మే
లొదవఁగ నూడ్చి వల్లభుఁడుఁ నోసతి యాయితపాటు లెన్న యం
చు దయితతోఁ గపోలములుఁ సోకఁగ మంతన మాడె నవ్వచున్.

150

వ. అప్పుడు.

151

ఉ. ఏపలుకుం జెవిం బడఁగఁ నీక పెనంగుచు మోము దవ్వగాఁ
బాపుచుఁ ద్రోపు లాడునతిఁ పాణితలంబులమేళనంబు ను
ర్వీపతి కింద్రభోగమటుఁ వేడ్క మొనర్ప ముఖాబ్జముం గడుం
బావఁగ నాలకించుటయెఁ బ్రహ్మసుఖోదయ మయ్యె నయ్యెడన్.

152

సీ. ప్రథితమిథోరాగఁ కథల మంతనముల, హృదయంబులోపలిఁ బెదరు దీర్చి
నవ్యాజకృతకుఁ స్పర్శాదిలీల, సంగాంగమేళనఁ మలవరించి

జలిబిలి నెయ్యంపుఁజిట్టకంబులచేత, నెలనవ్వు చెక్కుల ♦ మొలవఁజేసి
 లజ్జాపదంబు లల్లన మాటిమాటికిఁ, జెనకుచు నొక్కింత ♦ సిగ్గుపఱచి
 ఆ. యపుడు కుసుమసాయ♦కాగమాధ్యయనాధి, కారసిద్ధిఁ గొంత ♦ గలుగఁజేసె
 నానసుంధరాధి♦పావతంసుండు రూ, పానుభూతితనయ ♦ కాదరమున. 153

తే. వరునిచిట్టంబుసేతలఁ ♦ గరము ప్రేమ
 మెఱపువోలె దభిక్కున ♦ మెఱచుఁ గాని
 నెలఁత సి గ్గును మొగులులో ♦ నిలువలేద
 యదియు మిక్కిలి నిం పయ్యె ♦ సతనిమదికి. 154

ఉ. భీతియు లజ్జయుం దనరఁ ♦ బెంపటి డాఁగుమనోజుఁ దేర్చి ధా
 త్రితలనాఘఁ డంగనమ♦దిం దలచూపఁగ నట్లు సేయ వాఁ
 డాతనికిం గ్రియానచివుఁ ♦ డై సతి నీవి వదలెన్ బాదుకో
 నాతని నిల్పె జేఁడు ప్రియ♦యాత్మఁ గరంపుచుఁ జంబనాదులన్. 155

వ. ఇవ్విధంబున. 156

ఉ. మిక్కిలి మిక్కుటం బగుత♦మిఁ రతికిఁ సతి నూలుకొల్పుచుం
 జెక్కిలి నెక్కి చుంబనము ♦ చేసి కప్రంగిట నోలలాచ్చి తాఁ
 జొక్కుచుఁ జొక్కఁజేయుచుఁ బ్ర♦నూనశరాసనఖేలనక్రియల్
 పెక్కు తెఱంగులఁ సలిపెఁ ♦ ప్రేయసియింపుకొలంది సంతటన్. 157

క. దినదినమున కతివమదిక్, ఘనగరిమన్ మరుఁడు దఱుమఁ♦గా రతులతటిక్
 దినదినమునకుఁ గృశించెను, గనుకనియెను ద్రపయు నిరవ♦కాశతఁబోలెన్.

వ. అప్పుడు. 159

మ. చనుగ ట్టంటఁగనీక మోవికి ముఖి♦స్పర్శంబు గానీక తా
 ఘన యంచున్ గ్రహియించనీక జఘన♦క్రాంతిం బ్రవర్తిల్లనీ
 క నితాంతంబు పెనంగుటల్ క్రమమునం ♦ గంజాక్షి వేసారిన
 ట్టొనరఁ మానుచు వేడ్కఁ దేల్పె నృపము♦ఖ్యుం గొన్న రే లంతటన్. 160

నీ. పరిరంభరోధంబు♦పైఁ బరాకునఁబోలె, నధరపానంబున ♦ కనుమతించి
 నెవ్వ్రావి నిడ్డఁ జింతిలుపరాకునఁబోలె, గోగొత్తులకుఁ జను♦గుబ్బ లొసఁగి
 కుచకళికలు చూచు♦కొనుపరాకునఁబోలె, గటివస్త్రహృత్తి కవ♦కాశ మిచ్చి
 నీవి క్రమ్మఱగఁ బూ♦నెడపరాకునఁబోలె, జఘన మంటుటకును ♦ సమ్మతించి

తే. చెలువ తనలజ్జ చెలిమియుఁ ♦ జెడక నడవఁ
 దద్విరోధి యెనట్టిచి♦త్తజునిపనియు
 హరువు సేయుచుఁ గొన్ని నా ♦ ల్లాత్త విభుని
 హృదయవృత్తికి నొకవిత ♦ యిం పొసర్చె. 161

- చ. కపటపునిద్ర ప్రాపుతటిఁ ♦ శౌఁగిట నానుచు మోవి మోవి జే
రుపుచును గొన్ని రాత్రులు వరుం దనియించె లతాంగి యంతఁ ద
త్కపటముఁ గాంచియుం గననికై వడి నట్ల యొనర్చెఁ గొన్ని రే
లపు డతఁ డాచలేక నగ ♦ నల్లన తానును నవ్వె వేడ్కతోన్. 162
- ఉ. అల్లన యంతఁ బ్రేమవిభావతిశయంబున లజ్జ నోర్పుచున్
వల్లభుచేతు లాచుతటి ♦ నవ్వులు గుల్కులు బూనె నంత నే
నొల్లకయున్న మాన విపు ♦ డోర్పుచు నీ విది యంచు నవ్వుచుం
బల్లవపాణి యొత్తై మునిఁపంట నిజేశ్వరుమోవి నయ్యెడన్. 163
- ఉ. చెప్పినయట్లు సేయ నిఁకఁ ♦ జెల్వకరంబు పెనంగి తేని సే
జెప్పెద సుమ్ము నీ విపుడు ♦ సేసినవాతెఱగంటి బోటితోఁ
దప్పక యంచు వల్లభుఁడు ♦ దన్ వెఱపింపఁ దలంకినట్ల తా
నప్పటికోర్కె దీర్చె సతి ♦ యర్థిమెయిం బురుషాయితక్రియన్. 164
- సీ. పాలిండ్లు ప్రియపడి ♦ పతిఁ జూడ లజ్జఁ ద, ద్వక్షస్థలంబుపై ♦ వ్రాలి వ్రాలి
మగుడఁ ద స్వేడుచు ♦ నెగ నెత్తి పట్టఁగా, ముకునత్తు లిరుగేల ♦ మూసి మూసి
యిఁకఁజూడఁగప్పితి ♦ నిచెయంచుఁజనుముక్కు, లతఁడుపాణులనంట ♦ నలఁగియలఁగి
కటిభార మెగయ నెత్తుటకుఁ దోడ్పడియెద, నని చాఁపఁ బతిచేతు ♦ లాచియాచి
తే, తనదుగోష్ఠ్యాంగముల దాచి ♦ కొనగ రామి
యరసి కెలనికి డిగిపోవ ♦ మరలి మరలి
కొమ్మ పుంభావరతి కాదిఁ ♦ గొంచె గాని
కొలఁది యెఱుంగద మది దొర ♦ కొన్న వెనుక. 165
- సీ. తరళితతాటంక ♦ భాళభశ్యంబులు, మెఱుపుఁదీగలరీతి ♦ మెఱయుచుండఁ
బరిగళ్లన లికా ♦ ప్రసవవిలాసంబు, తరుణబలాకల ♦ సరణిఁ బరంగ
నతిరభసచ్చిన్న ♦ హరమాక్తికములు, వడగండ్లచందంబు ♦ గడలుగొలుప
నూర్పుగాడ్పులతోడ ♦ నోలిమైఁ బర్వపు, ర్మకణోదయంబు వర్షంబు గాఁగఁ
తే. గాంతకబరీభరం బను ♦ కారు మొగులు
వితతముగ నంతకంతకు ♦ విఱియఁ బాతె
దన్నుఁ గని సుమాళింపుచు ♦ ధవునిహృదయ
నవమయూరము చెలరేఁగి ♦ నాట్య మాడ. 166
- చ. దరముకుళద్విలోచనము ♦ దార్యదుదంచితకాంచినాదమున్
విరమదురోజవల్గనము ♦ విస్థలదూరుకముం గళానిరి
త్వరమణితంబు నై సతిర ♦ తంబు తదాత్వరతస్పృహపునః
పురిషితపూరితం బగుచుఁ ♦ బొందెఁ గడుం బరిపూర్తి నంతటన్. 167

వ. ఇవ్విధంబునం గ్రమప్రవర్ధమానకందర్పదర్పశిల్పంబుల నొప్పునప్పుడంతితోడిక్రీడల నాపుడమితోడు వేడుకం బ్రవర్తిల్లుచున్నంత.

168

ఉ. పాటిలఁ గృష్ణధర్మ మొకఁపాటిగ నంత వసంతకృంతనో
చాటిత హేతిసంపదలఁనత్ప్రసవప్రదరప్రతాపనం
ఘాటహుతాశ నోల్తుకనిఁకాయమతిప్రతిపాదనోదయ
త్పాటవపాటలాపటలఁపాటలితోపవనావసీక మై.

169

సీ. కమలసౌగంధికఁగంధవాసితసర్వ, దిక్కుంబు లగుకేలిఁదీర్చి కలును
బన్నీటితూపరఁ బరఁగించుధారాగృ, హంబులఖేలనాడంబరముల
వెలఁదివెన్నెలలఁ జిఁప్పిలుచంద్రకాంతంబు, మేడలమీఁదిసంక్రీడనములఁ
జెంగల్వరేకులఁసెజ్జల నెప్పఁగ, రూపరవేదికలవిహారములను

తే. వలిపెచెంగావులను ముత్యములతోడవుల, మల్లెపూవులదండలఁమలయజాంగ
రాగములసంతతము ననుఁరాగ మమరఁగడపి రాదంపతులు గ్రీష్మకాల మెల్ల.

ఉ. అందము గాఁగ నంతట ఘనాఘనకాలము చాల నొప్పెని
ర్నిందితగంధబంధనవఁసీపమనీకమనీభవన్నిజేం
దిందిరబృందము క్తనళిఁసీమలిసీభవనాగతారసా
స్పందజుగుప్పదద్దనయఁశాయితయాయమరాశజాల మై.

171

వ. అక్కాలంబున.

172

క. మెఱపులకును నుఱుములకును, వెఱచుట నెపముగ లతాగిఁవిభుకౌగిటిలో
నెఱిఁ బొదివి విడువఁ డతఁడుకొ, వెఱ పుడుపుట నెపముగాఁగఁవిడకుండె సతిన్.

క. ఇవ్విధమున నొండొరుపై, మవ్వంబుగఁ బ్రబలుప్రేమఁమహిమంబులతో
జవ్వనపుఁబోడుములు కడు, నవ్విభుఁడుకొ సతియుఁ గడపఁ నంతటిలోనన్.

క. తనవిభుఁడనిశము నవ్విధ, మున నాసతిఁ బాయ కునికిఁబోలెన్ మహిదా
ఘనఫలశాలీక్షుశరా, సనబాణక్రాంతిఁ జెందెఁ శరదృతు వమరన్.

175

క. ఆరమణీరమణుల కా, శారదవేళలు గరంబుఁ సరసతఁ బెనిచెన్
శారదగంధానయనవి, శారదపవనములు ఘర్మసలిలము నడపన్.

176

సగ్ధర. హేమంతం బంత నంతఁర్హితకమలబలోదీతవిస్ఫీతశీత
క్షమాత్మస్వామిధామఁక్రమణకృతవపుర్వప్రవిశ్రాణితాతి
క్షేమప్రేమప్రకామఁశ్రితరతముదితఁస్త్రీముఖపూహసాహ
ర్దామందానందదిందూఁదయకలనబలెన్ యామినుల్ మెచ్చ వచ్చెన్.

177

క. అగలునఁ జవ్వాదినిఁ దే, మగఁ బూసినయట్టివజ్రఁమణిసాధములన్
బిగికొఁగిటఁ జేర్చె విభుం, డిగురాకుంబోడి నట్టి హేమంతమునన్.

178

వ. అంత.

179

- శా. అన్యోన్యోన్నతిః బాలైః మాఘము లవంః గానంగభృంగౌఘ మై
యన్యక్కారతుపారభృత్యవరతైః త్యచ్ఛన్నకందర్పదౌ
ర్జన్యానంగమసంప్రవర్ధితపరీరంభక్రియాసంభృతౌ
న్యోన్యాంగప్రసభప్రవేశేయువయుః గ్లాంతఃకృత్తిల్లాఘ మై. 180
- తే. మడుతపసిమిడిగింటెముల్ ♦ నులజడిజిగి
దోమతెరమంచములు హసంతులు జవాది
యగళుసిరులు చిన్నెలు గాంగ ♦ నతఁడు గడపె
జలి నెలలు తద్వధూకుచ శరణు డగుచు. 181
- వ. తదనంతరంబ. 182
- మాలిని. వికసితఘననూనో♦ ద్వేలజాలప్రవాళ
ప్రకటకపటరూఢ♦ ప్రాథకీర్తిప్రతాప
ప్రకటజయసమంచ♦ త్పంచబాణస్తపౌద్గా
యకశుకపికకాంతం ♦ బై నసంతంబు వచ్చెన్. 183
- ఉ. శాలికతో వసీరతుల ♦ భాసిలుజేనికీ గుంకుమాంకరే
ఖాలలితస్తనగ్రహణ♦ కాంక్షను వాతెటవాంఛచేతఁ ద
ద్వేళఁ గడుం బచేళిమభి♦ దేళిమదాడిమకేళిమత్తకీ
రాళియు బాలపల్లవర♦ సాకలనాకులకోకిలంబులన్. 184
- తే. ఇవ్విధంబున నతఁ డెల్లఁబుతువులందు
నంతకంతకు మఱి ప్రేమ ♦ యగ్గలింపఁ
దత్తదుపభోగ్యవస్తుసంతతులచేత
మిగుల నింపుగ రమియించె ♦ మగునఁ గూడి. 185
- చ. అరుదుగఁ దెచ్చుకోలుపాలయల్క నొకప్పుడు మార్తాగంబుగాఁ
బారలిన నింతసాహసము ♦ పోలునె మీ కని నవ్వునవ్వధూ
వరులఁ బ్రవాళశయ్య యిరువంకలఁ దత్తనతాపయోగని
స్సరదకలంకఁ ఘనలవజాలవిషంబున డాబు సంధిలన్. 186
- క. ఆమనుజాధిపుఁ డభినవ, కౌముదికిని వరుసఁ దప్పక సమానమనః
ప్రేమలు మీఱఁగ దక్షిణ, తామహనీయుఁ డయి నడపె ♦ దర్పకలీలల్. 187
- చ. అభినవకౌముదీరమణి ♦ యంతటిలో నొకనాఁడు రాగసౌ
రభము దలిర్పఁగాఁ దనుఁ దిరంబుగ వీణియఁ బూని పాడుచున్
శుభగతిఁ గొల్వఁ దత్పటిమసాంపు పినం బిలుపించె భూమివ
ల్లభుఁ డొకయింతిచే మధురలాలన నచ్చటి కాదరంబునన్. 188
- తే. ఇట్లు పిలుపించి తద్దాన ♦ మించుకంత
యాకె వినునంత నధిపుఁ డో♦ యబల నిను బ్ర

వీణ యన విందు నేను దద్వీణ నీవు
పుచ్చుకొని పాడు మంచు నాఁపాలఁతఁ బలికె.

189

క. పలికిన నినుఁ గాదన భీ, తిలి యిటు నటు నట్టుకొట్టుఁ తేటవఁతేటఁగు భూ
తలవిభుఁడు చూచి యిది యే, మలికుంతల తెలుపు మనుచుఁనడిగెఁ బారిఁబారిన్.

తే. అడుగుటయు నీవిపంచిసఁమంచితశ్రు, తిప్రకాండములకు జగఁతీత లేంద్ర
మామక స్వరపటిమనఁమాన మగునె, కాదో యనియెడుశంకయొక్కటిజనించె.

క. నా విని యందుల కేమి స్వ, భావగతిం బాడు మనిన ఁ భామిని గాన
ప్రావీణ్యముఁ జూపెను గడు, నావీణియ శ్రుతులు గితులు ఁ నధరితములుగాన్.

క. విభుఁ డపు డాకంఠస్వర, విభవమునకు నేరువునకు ఁ వెఱఁ గొందెఁ గడుం
ద్రిభవనదుర్లభ మిది యని, యభినవకౌముదియు మిగుల ఁ నద్భుత మొందెన్.

వ. పదంపడి యొక్కింత విచారించి మేదిసీనాయకుండు మధురలాలసం జూచి. 194

క. నీ వాయించువిపంచిక, దేవలయుక్ దానికొలఁదిఁ దెలియుద మనినఁ
భూవలయాధీశ్వరునకు, నావనరుహదళనిభాయఁతాక్షీ విసీతిన్.

195

ఉ. ఏరికి నెట్లు దోచిన సఁహించుట గాని నిజంబుచెప్ప కే
నేర మటుంగుపెట్టి ధరఁణీవర యింకను నీవు మత్స్వరో
దీరణ యెత్తికోలునకు ఁ నీడుగఁ బల్కెడువీణ లేద యెం
దారసి చూచినం గొలుప ఁ దాత్మకు దానను బాట మిక్కిలిన్.

196

తే. నగర నవ్వీణయునికి భూఁనాథ యేను
వినుచుఁ జూడంగవలయు నంచును దలంతు
దీనికొలఁది యేపాటియో ఁ దేవరకునె
తెలియఁ బరికించితిరె తేటఁ తెల్లముగను.

197

వ. అనుటయు నమ్మహిపాలుం డబ్బాలికఁతో నిట్లనియె నేటివర్తమానంబు వీణి
యలందు నిదియె యుత్తమం బగుట చిత్తంబున నిడి యేను మొదల నుండి
యు దీనిపరిచయంబునం దగిలియుండుటఁజేసి యిప్పటిదాక నెప్పుడు నధికం
బునకు బుద్ధి పాటదు గాని యిప్పుడు భవదీయగానంబు వినంగ మంద్రమధ్య
మతారస్వరవిలాసవిశేషంబుల కిదియ కడకత్య మనియు నివ్వీణియపలుకులు
సమగ్రంబులు గా వనియును నామనంబునకు సరిదాకి యున్నయదీ యని య
భినవకౌముదిం జూచి దీనికంతస్వరంబునకుఁ దగినవీణియ యెక్కడ నేనియుం
గలదొకో యనిన విని యాభామిని యాభావర దేవరకు గానప్రసంగంబున
మున్నేను విన్నవంబుచేసితి మదీయం బైనయీవల్లకియెల్లవీణియలకు నెక్కు
డని తొల్లి తుంబురుండు మెచ్చి ధరియించియుండు దనకుం బ్రియశిష్యురాలం
గావున సతండు నాకు నొసంగె నింక నింతకంటె నుత్తమంబు లెక్కడం గలి
గెడు నని పలికి యొక్కింత చింతించి యిట్లనియె.

198

- క. ఆతుంబురుఁ డీసందున, గీతకళా నారదునకుఁ ♦ గీడ్పడియె ననన్
భూతలనాయక వింటిని, జేత్రోగతిఁ దెలియు మేవిశేషము గలదో. 199
- ప. అనుటయు నమ్మాటవలనఁ గళాపూర్ణుండు మున్ను మధురలాలనకథలలోను
దనకు వినఁబడిన నారదునితుంబురునిజయోద్యోగంబు దలంచుకొని తత్ప్రసా
గంబున నిజపూర్వజన్మవృత్తాంతంబు సంస్మృతం బైన నందు మృగేంద్రవాసా
నామందిరగుప్తుం బైనతనవిపంచియునికి చింతించి మదాశయపుత్త్రికంతస్వసా
బునకు నదియె తగినది యని హృదయంబున వితర్కించుచు దానిం బరికించి
తెప్పించుట కుద్యోగించి యాచంచలాక్షింజూచి యింక నొక్కవీణియ యొక్క
చోట నున్న యది నీదుపాటకు ననురూపంబు గాఁబోలు నని పలికె దత్ప్రయును
లకు మున్న యభినవకౌముదిం దదీయసఖులు బ్రక్కబరడి యొక్కెడం దొల్ల
గఁ దోడ్కొని పోయి యేకతంబున నిట్లనిరి. 200
- క. అకటకట ముగుద వన్నం, తకుఁ గలవు సపత్ని పాటఁతగులందుఁ గడుం
బ్రకటించుపతికిఁ దోడ్చై, వికసిల్లుచుఁ జెప్పె దెచటిఁపీణెలనుద్దల్. 201
- తే. ఆకగానంబు నీవీణె ♦ నతికరించు
టాదియందునె యెఱిగి చు ♦ మృతఁడు నేడు
పిలిచి తెప్పించి నిన్నింతఁచులుకఁ జేయు
కొఱకె తప్పుదు మాఘాట ♦ యెఱిగికొనుము. 202
- ఉ. నేడు దలంప నీవరుడు ♦ సీభవనంబునఁ బాట వించు ను
న్నాఁ డట యాకెమీఁదట మనం బిడఁజే నిడుఁ గాక యంతట
బోఁడిమిఁ బిల్వఁ బంచె దలఁపోయఁగ నింకొకవిత యాకెపి
ల్లాడికరంబు వ్రేలఁ బదిలంబుగఁ దాల్చినవాడు చూడవే. 203
- చ. ఎఱుంగవు గాక యొక్కపు డొకించుక మార్కొగ మిడఁ గూర్చి
గొఱతయె యెంతచెప్పినను ♦ గోమలి నేరవ యల్కు దెచ్చుకో
నెఱయ నధీనవా టెఱిగి ♦ నేఁ డిదిగో కయికొమ్మ మిక్కిలి
నెఱినె యతండు నీవు విన ♦ నేర్చెడి మాపలు కెప్పు డేనియున్. 204
- క. పడఁతి యెటులయినఁ బ్రాణముఁ, బిడికిటఁ బట్టుకొని నేడు ♦ ప్రియుఁడో నీ
పుడువలెఁ బలుకక యించుక, తడ వుండుము మాకుఁగాను ♦ దాలిమిఁడో డన్.
- తే. మధురలాలనపాటపై ♦ మదిని దనకు
నింతవేడుక గలిగిన ♦ నేతమున
సతతమును వింటి గాక యి ♦ ట్లతఁడు నిన్ను
నోటఁబఱచుట దగునె నీ ♦ కోర్వఁ దగునె. 205
- క. కావున నీయోటమి నీ, కేవెరవునఁ బాయనది యధీశుండు తానె
కావించు క్షణము పలుకక, నీ వుండిన నేమెఱుంగమె ♦ నెయ్యము కొలఁచుత.

- వ. అని బోధించినఁ దనమనంబున నాయించుఁబోడి. 208
- క. నా నెయ్యపుఁదమిమహిమము, చే నప్పుడు విభునితెఱఁగు ♦ చింతింపఁగ లేఁ
గాని సఖిజనకధితం, బైనది యింతయు నిజంబ ♦ యారసి చూడన్. 209
- క. కావున నేఁ జనువులకుం, బోవుట యింక ననుచితంబు ♦ బుద్ధిఁ దలంపం
గా వినువారలు నగరే, తా వలపున విభునికొదవఁ ♦ దలఁపనికాంతన్. 210
- వ. అని విచారించుచు వారి కప్పటికిం దగినయుత్తరం బిచ్చి నిశ్చలం బైనదై
ర్యంబున నెప్పటియట్లు ప్రవర్తిల్లుచుండె నంత నాటిరేయి భూనాయకుండు
తదీయగృహంబున కరుగునప్పుడు. 211
- క. నాయకునిరాకఁ గనుఁగొని, యాయచ్చరపూవుఁబోడి ♦ యత్యంతపరి
స్థాయద్భక్తి విసీతి వి, ధేయత ఘనసంభ్రమమునఁ ♦ జేటవడంగన్. 212
- శా. అత్యంతంబు నలంకరింపనిమనోజ్ఞాంగంబుతో తేనికిం
బ్రత్యుత్థానము చేసి మానికి బలెం ♦ బాద్యాదిసంపూజనా
కృత్యంబుల్ ఘటియించె గాని సరసోక్తిస్తేరవీక్షాదిలా
లిత్యం బేమియుఁ జూప దయ్యె రతికేళీరాగరమ్యంబుగన్. 213
- క. తలిమమ్మపై నెరసులు గిర,సులు లేకుండంగఁ దుడిచి ♦ సుకిదడిమపుడు
వ్వలువ పయిఁబఱచి తలగడ,నిలిపె విభునిశయనమునకు ♦ నెలఁతుక యంతన్.
- వ. తదనంతరంబ యందు నాత్మేశుండు పవ్వళించియుండ నాచంచలాక్షి చేదవఁ
దా నెక్కపసిండిగద్దియం గూర్చుండి యాకుమడిచి యొనఁగుచుండెఁ దత్ప్రకారంబు
గనుంగొని యాభూరమణుండు తనమనంబున. 215
- సీ. శృంగారగంధి యై ♦ చిటునవ్వు తెలిఁజాలు, చెక్కుటద్దములపైఁ ♦ విక్రటిల్లుఁ
బుష్పబాణోద్ధతిఁబుంఖానుపుంఖమై, తొలఁకుచుండుఁ గటాక్షవిలసనములు
నాకూతగర్భంబులగుచుఁ దేనియలుట్టఁ, గలికివల్గులు ప్రవర్తిల్లుచు నుండు
గుబ్బచన్నులకెలంకుల నారు వ్రాసిన, యట్లుప్పటిలుఁ బులఁకాంకురములు
- తే. వచ్చి యే నిట్లు నిలిచిన ♦ నెచ్చెలువకు
నిప్పుడవి మాని యేమకో ♦ యిట్లు శుష్క
వినయధక్తిపాతివ్రత్యవిహితవిధుల
నన్ను వంచింపుచున్నది ♦ నళినవదన. 216
- వ. అని సంశయించి నేటిపాట లీపాటలగంధికిం గౌటిల్యకారణంబు గాఁబోలుఁ బరి
క్షించి చూచెదం గాక యని యాకమలవదన కిట్లనియె. 217
- ఆ. నీ విదేమి చెప్పు ♦ నేఁ డొకలాగునఁ, గానుపించుచున్నదాన వబల
యెపుడు నే నెఱుంగ ♦ నిట్టివి సీయందు, ననుడు మాఱుపలుక ♦ కబల యున్న.
- ద్వ్యక్షరికం. నా నెమ్మనమును మానీ, మాననిమానమున మనను ♦ మన్నన నన్నో
మానిని సీమనమున నను, మానము మానమును మాని ♦ మనమును నెమ్మిన్.

- వ. అనుడు నచ్చెలువ సొలయుచు నిట్లనియె. 220
- ఉ. పాటల గెల్చినట్టిసతిఁపల్కులు పల్కులు గాక యిట్లు నేఁ
డోటమి నున్నమాపలుకుఁ లోనృప యేటికి నీకు వట్టియీ
మాటల కేమి వ్రాదు మదిఁ మక్కువ వేఁటొకచోట నుండఁగా
బోటుఁదనాలు చన్నె మిముఁబోంట్లకుఁ దక్కినవారికిఁ వలెన్. 221
- ఉ. మాపని యేమి యున్నయిదిఁ మానక యొక్కపుడీ తెఱంగునకొ
మిపొడగాన్పు గల్గుటయుఁ మిక్కిలి నబ్బుర మింతనుండి మి
క్కిపరిపాటిసేవ రచియించుటకే తగినట్టిదాననో
భూపవరేణ్య యేను బెఱపొఁడుము లెంతటిదవ్వు మా కింకన్. 222
- చ. అనయము నట్టిమన్ననలుఁ నాబహుమానము నాప్రియంబు నా
చనువును గల్గి యున్నపుడఁ చచ్చుట యుక్తము మాకు నట్టిశో
భనగతికిఁ విరోధి యగుఁపాపపుటాయువు దిట్టుకొంటగా
కనియెడి దేమి యున్నది సంతాధిప నిన్ను గుణైకభూషణున్. 223
- క. సంగీతకళలఁ జెలఁగుకు, రంగాక్షి బెడంగులం గఁరంగుట దప్పి
భంగించి యితరకాంతఁ దొ, అంగుట తప్పి తడంబఁటచి పురుషులకున్. 224
- క. నా విని యేయపరాధము, నావలనం గలుగఁ దెలిసిఁ నారీమణి యీ
భావమున నెన్ని యేనియు, భావంబులు ముట్ట దూఱిఁ పలికెడు గినుకన్. 225
- చ. పయికొని నన్ను నిట్లు మరుఁబారికి లోనుగఁ జేయఁ బూని యే
నియతియొ వట్టినదియముఁ నీ కొనరింపఁగఁబోలుఁ గాని య
ట్టియహిత మేను నీకును ఘటింపను మీచరణంబుమీఁది యా
నయనుచు లేచి నచ్చి పతిఁ నాతిపదాబ్జము వట్టెఁ బట్టినన్. 226
- ఉ. ముట్టకు చాలుఁజాలుఁ గడుఁ మోహపుదేవులకాళ్లు పట్టుకో
నెట్లును జెల్లుఁ గాక ధరఁణీశ్వర యేటికి వట్టిదోసముల్
గట్టెడు నాకు నంచు నెడఁగాఁ జరణంబు దరల్చికొంచుఁ దా
బట్టెఁ దదియహస్తములుఁ భామిని యాపుచు రెండుచేతులన్. 227
- ఆ. అతఁడు నోసరోరుఁహాక్షి నీకంటె మో, హంపుదేవు లెవ్వఁరంచు సతినిఁ
గ్రుచ్చి కౌఁగిలించుఁకొని యెత్తి యక్కునఁగదియఁ జేర్చుకొనియెఁ గారవము
- ఉ. అత్తలిరాకుఁబోడి యపుఁ డక్షుల నశ్రుకణంబు లొల్క డ [న.
గ్గుత్తికతోడ నీదయకుఁ గూర్చికి లాలనకుం గొఱంత రా
జోత్తమ కల్గునే కలుగఁ దొక్కపుడు మఱి యేమొ నేడు నా
చిత్తములోన మాన దొకఁసిగ్గును విన్నదనంబుఁ దాపమున్. 229
- వ. అనుటయు నమ్మకాంతం డోకాంత నీచింతతెఱం గే నెఱుంగుదు నేటి
దాక నెందు నద్వితీయం బనఁ బొగడ్డంగాంచిన నీవివంచి యితరనారీగానంబు

చేత నవమానితస్వాంతం బగుట యెట్లని వగచుచున్నదానపు దానికంటె నత్యుత్తమం బైనవిచిత్రవల్లకి యొక్కటి యేను మత్పూర్వజన్మంబున ధరియించి నది యొక్కచోట నున్నది యని విన్నవాడ నది యెటుల నైనను సాధించి తెచ్చి తద్వాదనాభ్యాసంబుతోడ నైన నిన్నెంతటివారికిని మీఱ శక్యంబుగాని గానవిద్యనుద్యోతించునట్లు చేసెద నమ్ము మనియె నవ్వనితయు నతండు పూర్వ జన్మంబున మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుం డగుటఁ దాను నెఱింగినది గావున నతనికి నట్టిపీణె గలుగుట సంభవించున యని మనంబునకు సరిపుచ్చుకొని సంతసిల్లెఁ గళాపూర్ణుండు నవ్విధంబున నవ్వనితఁడందంబుకందు వాపి సాంద్రా నందంబున నభిమతక్రీడల రమించె మఱునాఁ డచ్చెలున నెచ్చెలులముచ్చటలవలనఁ గర్ణాకర్ణిక నవ్వార్త మధురలాలసచెలికఁ జైలు విని యన్నెలతఁ కెఱుంగించిన నయ్యంగన తనమనంబున.

230

క. గానాదికళల కొదవలు, దాన తగం దీర్చి పతి ముదం బొనరింపం
గా నునికి కెనయె పతి దమ, గానాదుల మెచ్చఁజేయుఁకాంతలబ్రదుకుల్. 231

ఆ. నాకుఁ డే దలంచుఁలోకో త్తరపునీణె, దనకు నొసఁగఁ జేసిఁకొనియె నొర
వరునిప్రేమ నడువఁ దెరవాటు గొట్టె ని, ట్లుండ వలదె జగతిఁ నువిద యైన.

చ. అని తలపోయుచున్ జలరుహానన దాన మెకింత వింతరీ
తిని గనుపట్టఁ గన్గొని రఁతిక్రియవేళఁ దదీయచింతమా
న్చె నతఁడు కాళ్లమీఁదఁ బడిఁ శీఘ్రమ తత్పదభూష లప్తది
గ్జనపతిదారమాళిమఃశిఁసంతతిఁ జేయఁ గృతప్రతిజ్ఞఁ డై.

233

తే. ఈగతిం దనకాంతలఁ కిరువురకును, దా నొడంబడినట్టియర్థములు రెండు
తలఁపులోపలనుండఁ దత్సాధనార్థ, మొక్కవేళ నృపాలుఁ డిట్లీహాఁ జేసె.

సీ. అభినవకౌముదిఁ కావీణె యున్నచో, టెఱిగించి పొమ్మన్నఁ నిపుడ పోయి
తెచ్చుకోనోపుఁ దాఁ దివ్యకామిని గాన, నైన నా కనుచితంఁ బట్ల పనుప
దాన మత్సామర్థ్యఁహీనత దోచుఁ గా, వున నట్లుగా దేనుఁ జనులఁ దగిన
వారిఁ బంచినవిఘ్నఁకారు లెవ్వరు గల, రో మాన్పుకొన సమర్థులుగ వలయు

తే. నింక నటు గాక తద్దేశఁ మేలుదొరకుఁ
జెప్పి పంపిన నతఁడ యాశించునేమొ
యిన్నియును మాని యేనెదంఁడెత్తి చనిన
నదియుఁ దన్తార్గరిపులసంపదలు చేరు.

235

వ. ఇంక మధురలాలస కొడంబడినయందియలు సాధింప దిగ్విజయంబునందుఁ గాని
శక్యంబుగా దని తోచుచున్నయది యని విచారించి యూహాపోహార్థంబున
సకలనిజకార్యభారధౌరేయు సత్పదాత్మనామధేయుం బిలుపించి.

236

- క. లోనికి నపు డెవ్వారిని, రానీకుండంగ ద్వారఁదక్షుల నిడి ధా
త్రీనాథుండే మంత్రవి, ధానోచితభవనమున సంతాపము దానున్. 23
- తే. ఏగి తనతలఁపుఁబ్రకారఁ మెల్లఁ జెప్ప
నధిప సరిదాఁకె గద నేటియత్తు మెల్ల
నాఁడు మధురలాలనలక్షణములు చూచి
యే వినినమాట కని ప్రీతి నెనఁగె నతఁడు. 23
- తే. అనుడు నతఁ డట్ల యపు నని యపుడు సగుచు
నింక దీనికిఁ గర్తవ్య మెద్ది మనకుఁ
బదియుఁ బదియునుగా నీతిపదవి నరసి
తెలియఁ దగు నని యిట్లని పలికె మణియు. 23
- ఆ. అనఘ శ్రుతిచతుష్టయై కాదిగవ్యమై, నిపుణమై ప్రసన్నఁడై సగుచుఁ
గడు నపూర్వఫలము గావించుమత్రంబు, యజ్ఞశీలుఁకు ధానాధిపతికి. 24
- క. నాకుం జూడఁగ నీతిక, శాకలనము లబ్ధశౌర్యుల పలుకులు గా
కేకార్యమునకు వచ్చుజయవిజయము శౌర్యబలము మునియు నోమిన్. 24
- తే. ఎచట నపు డెద్ది చేబూని యెట్టి నానిఁ
బ్రబలశౌర్యుండు దాఁకి పరాక్రమిఁడు
నదియె పోరికిఁ దగుదేశ మదియె సమయ
మదియె కైదువు శక్తుండు నతఁడె గెలువ. 24
- ఉ. ఆల మొనర్ప బూనులిపునగ్రమునగ గనుగొన్న నొక్కమూ
భీలప్రదేజ మప్పు డటు బిట్టదయిండును శౌర్యశాలికి
జ్వాలలు మున్ను గూర్చుకొని వచ్చి దహించున కాకములు దా
త్కాలిక హేతిసంపదలఁ గాక హుతాశనుఁ దెంచి చూడగన్. 24
- ఉ. ఏనుఁగు శైలతుల్యత వహించియు మగదగతిత్వదోషము
బూనుట వధ్యభావమును బొందె దనుస్థితి గొంచె మయ్యు బా
చానన మెంతయున్ సరభసాతిశయోత్పతసప్రభావము
బూనుట ఘాతుకత్వమును బొందె జయంబులు శౌర్యవాధ్యముల్. 24
- క. సకలకళానిపుణులు సే, వకులై కొలువఁగఁ బ్రతాపసంతాపము గొలిపి
చుకొనుం గాపునఁ బోలవు, సకలకళలు నొకప్రతాపసంపదవిడన్. 24
- చ. ఇనుఁ డొకచో నొకింత యుదయించినమాత్రన విచ్చిపోవు నై
చ్చినపెనుచీకటుల్ నిరవశేషముగా నవి యట్లు విచ్చిపో
వనయము శీతధామునికశౌఘమృజావిధి నైన నీనిచే
తన కనరాదె యేరికిఁ బ్రతాపకళాగుణతారతమ్యముల్. 24

- చ. ఒకఁ డొకకేల నొంచె నధిఁకోన్నతిఁ బేర్చినమేరువైలనా
యకుఁ బెటవేల్పు లందఱుఁ జిఁరాశ్రయణంబున వంపలే రొకిం
చుకయును బుద్ధిలో నరసి • చూడ జగంబుల నుగ్రుఁ డక్షపిసి
ద్దికి బుధులం బ్రసిద్ధికిని • దెల్లము గానివి నూ ఫలస్థితుల్. 247
- మ. ఇది యత్యంతము దుష్కరంబు సుకరం • బీకార్యముఁ భేదచిం
త దగుం గొంచెపుఁగార్యకర్తయెడ నత్యంతప్రతాపాఘ్నసం
దది యెంతే విఫలంబు దారువులశుష్కాశుష్కతాభేద ము
ద్యదతిస్సూజ తదావపానకునెడఁ • వ్యర్థంబు గాదే కడున్. 248
- క. కావున శూరుం డుత్సాహవేశం బైనయపుడె • యహితులమీఁదఁ
వేవేగ దరిడు గదలం, గావలయుం గదల నివుడు • కాలోచితమున్. 249
- చ. అన విని సత్యదాత్ముడు ధరాధిపుతో వినయంబు మీఱని
ట్లను మనుజేంద్ర. నీవు గనునట్ల నయస్థితి నేను గాన నే
ర్తునె యయినఁ మనంబునకుఁ • దోచినలాగున విన్నవించు నీ
యనుమతిఁజేసి నిర్భయత • నావుల కిచ్చుక మాడ వచ్చునే. 250
- ఆ. ధరణినాథకడుఁ బ్రతాపాఞ్జలం బైన, నీదుభావమునకు • నాదుమృదున
యొక్తియొకటఁగొంతయొప్పైనఁ గైకొమ్ము, జ్వలితఖడ్గమునకుఁజలముపోలె.
- ఆ. నృపతి సీతిపథము • నీరీచువాడు తెప్పను గదాకులుండు • పథ్యవిధిని
విడిచియును నెకొక్కయెడ జయించుట గల, దైన నిందఁజెందుఁనజయమైన,
- క. సీతిపథంబున నడుచు మ, హితలనాయకున కొక్కయెగ్గదవినఁ దా
రాతని నిట్టట్టనదు వి,ధాతం దిట్టదురు గాని • ధరణి లోకుల్. 253
- తే. ఎందు సీతివిహీనుని • జెందునట్టి
సిరిని దిట్టదు రెట్లు దాఁ జేరె నతని
ననుచు భూజను లందఱు • నినుముఁ గూడి
యున్నయగ్నికి బెట్టు రాకుండు నెట్లు. 254
- ఉ. ఏయెడ నెంతయుఁ వినుతి • కెక్కినయట్టిబలంబునం దనూ
ఛాయము పేర్చిచేతఁ దముఁ • జాలఁగ మించినసామజంబులఁ
ధీయుత యడ్డకట్టుకొని • తెచ్చి నరుల్ దమ కెక్కిరింతలం
జేయుట నీతివై భవవిశేషము గాదె తలంచి చూడఁగన్. 255
- ఉ. ఇమ్మెయి నాచరింపఁ దగు • నీపని యీపని యిట్లానర్ప సా
ధ్య మ్మగు నన్నయుక్తియె కదా భువి సీతి యనంగఁ దద్వివే
కమ్ము మహాబలాఘ్ననకుఁ • గానఁగరాదు పురత్రయీజయా
ర్థమ్ము నగంబు చాపముగఁ • దాల్చినరుద్రుడె సోఁగి దీనికన్. 256
- ఆ. వింటఁ దొడిగి యేయ • వెనఁ జను నెంతద, వ్యంతదవృత్త చనునె • యుంపకోల

- దేవుఁడైనతొచ్చేవైవ నటు గాన, బలిమికంటె • సీతిబలిమి లెస్స. 257
- ఆ. వినునృపాల సంధివిగ్రహంబులు యాన, మానసంబు ద్వైధమాశ్రయ మున
దనర షడ్గుణములు • దగువేళ సలుప మే, లొసఁగు నసమయప్రయుక్తి గీ. 258
- ఆ. ధరణి సామభేదదానదండము లన
నాల్గుపాయము లని • నామములును
లక్షణములు చెప్ప • దక్షు లిందఱు ప్రయో
గాప్రయోగవిధులు • గలుగుటకుదు. 259
- ఆ. గోరఁబోవుపనికి • గొడ్డలియును దాన, సలుపుపనికి గోరు • బలె నృపాల
గురులఘువ్యవస్థ • యరయ సీచతురుపా, యప్రయోగకరణ • మనుచితగబు. 260
- సీ. సరిగాఁగఁ బదపులొం • డొరులకు నడవఁగా, సమవివక్షునియందు • సామవిధియు
మూలబలంబు పెంపున దుర్జయుం డయి, పేర్పుశాత్రునగుదు • భేదవిధియు
నెందును సంధిని • హితులబలంగంబు, చే నోష్ఠురిపునగుదు • దానవిధియు
సాధునిశ్చితపరాజయుఁ డై విహీనబ, లుం డైనయరియందు • దండవిధియు.
- తే. సలుపవలయు ధరాతలేశ్వరవరేణ్య
బుద్ధియందు క్షయస్థాన • వృద్ధు లనుత్ర
వర్తము నెఱింగి పంచాంగ • వర్తనములఁ
దెలిసి శక్తిత్రయంబున • వెలయవలయు. 261
- సీ. మంత్రగోపనము నేమఱుటయు దీర్ఘచిం, తయు నిరర్థకపుణి • తయుఁ బ్రానాని
విరహితత్వము బుధా • విజ్ఞానము శుభాప్ర, యోగంబు విషయాను • రాగ భావము
ననృతంబు నాలస్య • మును నాస్తికత్వంబు, నర్థంబులందు న • నుగ్రమతియు
దీర్ఘనూత్రత్వంబు • దీర్ఘరోషంబు ని, ర్ణీ తకార్యము లాచ • రింపమియును.
- ఆ. భూమిపతికి దోష • ములు నివి పదునాల్గు, నీని దెలిసి నెఱయ • విజనవలయుఁ
గామరోషజంబు • లై మీఱినట్టి స, ప్తవ్యసనములందుఁ • దగుల వలదు. 262
- క. కొలిచినవారలజీతం, బులు వేళలు దప్పకుండఁ • బూర్ణముగా నీ
వలయును వారల ప్రేమము, బలము నృపాలునకు నెల్ల • పట్టను మిగులను. 263
- క. ఏయేకట్టడ లెవ్వరి, కాయాకట్టడలు దప్ప • కధిపతి ప్రజలక
నాయమునఁ బ్రోవవలయుఁ గృ, పాయతుఁ డై తస్కరాది • బాధ లునుపుణింక.
- క. దండార్థుల దండింపమి, దండనర్థు లగువారి • దండించుట యీ
రెండు నకీర్తిదములు భూ, మండలనాయకుల నిరయ • మగును. 264
- క. ఇవి యన్నియు నిపుడు ప్రసంగ, గవశంబునఁ జెప్పఁబడియె • గాని సకలను
తివిదుఁడ నీ వలఘువిధ, ప్రవర్తనము నీక కలదు • పార్థివముఖ్యా. 265
- ఆ. సకలదిగ్జయంబు • సలిపినయట్టిమ, దాశయునిజయించినపుడె సిద్ధ
మెల్లదిశల నీదుఁకిల్లాకు సాగుట, యైన నృపులశాంతి • యస్థిరంబు. 266
- 267

వ. కావున నీవును జని యీనడుమ నంకురితదర్ప లగుచు నెదుర్పడం గడంగుగ
డునుదొర లెక్కడెక్కడం గలరో వారి నుక్కడంచి దిక్కుల సప్రతిహతంబు
లుగా భవత్ప్రతాపంబు నెఱపుట దగినకార్యంబు దేవరయానతిచ్చినట్ల తడుచిత
సమయం బిదియ యెట్లంటేని నీవు మధురలాలసకు సకలదిగ్దేశాధీశశుద్ధాంత
కామినీమాళిమాణిక్యనిర్మితనూపురసమర్పణంబు శీఘ్రంబు సేయుటకుఁ బ్రతిన
వట్టుట చెప్పుచున్నవాడవు తాదృశమంజీరధారణకారణం బైనయానారీమణి
యదృష్టంబు శీఘ్రభావిఫలం బగుచు నిన్ను నట్టిప్రతినవట్టింఁచె దప్పదు దానన
చేసి జయంబు నవశ్యలభ్యంబయభినవకౌముదిప్రయోజనంబును దదానుషంగి
కఫలం బగుచు సిద్ధించుట చెప్పవలద కావున నీతిచాతురీపూర్వకంబు దండ
యాత్రసలుపు మని యిట్లనియె.

268

చ. బలములు గొంత శాత్రవునిఁబల్కి నడంగినపిమ్మటఁ ధనం
బులపన దండు వెచ్చములఁ బోయినయట్టిపిమ్మటఁ
గెలిచినగెల్పు గెల్పె యగు • నీసతిభాగ్యము సార్థమే యగుఁ
బలధనహాని యింత కడుఁ బాటిల కుండును నీతిమైఁ జనన్.

269

శా. ఓరాజేంద్ర ప్రదక్షిణక్రమముగా • యుక్తంబు దిగ్జైత్రయా
త్రారంభం బటుగాన గెల్పు మును ప్రాచ్యావచ్చపాశ్చాత్యులఁ
సీరాష్ట్రంబున కె గ్రొనర్చుటకుఁ బార్శ్వగ్రాహుఁ డివ్వేళకుఁ
సారోద్రగుండు మాగధుం డిపుడు తత్సంధాన మర్హం బగున్.

270

వ. అని విన్నవించి.

271

శా. సారప్రస్ఫురితాంగపంచకలసత్సంధ్యాదిషాఢ్మణ్యని
స్తారోద్యత్సచివై కమత్యకృతమంత్రప్రక్రియానిర్దిరో
ధారాయాధితశక్తియుగ్మభృతరాజ్యశ్రీపరిభాజితా
చారుస్ఫూర్తికళావిరాజిత సమస్తక్షోణిభృత్పూజితా.

272

క. బంధురభేరిభూరిధ, ణంధణరవచలితవలయఃనగధాతురజో
బంధుత్వప్రత్యుద్గమ, సంఘక్షీతదోప్రతాప • శౌర్యకలాపా.

273

మాలిసి. గురుతరజయధాటీః ఘోటకస్తోమచంచ
త్తురపుటదళితక్యోః ధూళిధూమ్యాఫలాయ
త్తురనృపమశకౌఘా • ధర్మవిధ్వంసితాఘా
నరవినుతచరిత్రా • నారభూపాలపౌత్రా.

274

గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవై భవపింగళియమరనార్యత
నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందు సప్తమా శ్వాసము.

కళాపూర్వోదయము.

అ స్త మా శ్వా స ము.

లాక్ష్మీ దేవతీనమ

లాలనఖేలనగుణాచలద్వాక్షిణ్య

శీలితపుణ్యజయత్కర

వాలా నంద్యాలకృష్ణననుభావాలా.

- ఆ. అనధరింపు మమ్మహామాత్యవరునీతి, సరణివిని కరణు • సూరిని
యిద్ధ తేజః డాన • రేంద్రుఁ డిప్పటికిని, మగధరాజు సొంధ • దగ్గర యునుచు. !
- ఉ. ఆనరపాలుపాలికి పండుతరరాతిజయంబుకల్గి యున్
మానగుణంబు నా ప్తతయు • మాటలనేరుపు ధైర్యము బరా
స్థానజనానురంజనను • దక్షతయున్ విసయోద్ధతిసలా
నూనవివేకముం గలన • యోన్నతు సంపెను రాయబాగిగాన.
- సీ. ఆరాయబారియు • నగ్రసంప్రేషిత, జనులచే మగధేశ్వరునిపురోహి
తప్రధానాదులఁ • దగుసామదానవి, వర్తనంబున నిజ • వసులు డేసి
యతిశౌరవప్రవేశితుఁ డై సభాస్థలి, దద్విభుఁ బ్రశోచితుంబు గాగ
దేశకాలాదివా • ర్తాశంసనముఁ బ్రజే, శ్వరుమహిమత్వియున్ • జనుల నడిపి
- తే. దాన నెదిరికి మానంబు • దఱుగకుండఁ, గడును దద్గుణస్తుతిఁ • జనులయనాఁ
మఱియుఁ గలనీతిపటిమనా • త్ప్రభునకు, సతనికిని దాను సంధా • నునుండేసె
- చ. అనుపమనీతి శౌర్యనిధి • యంగమహీరమణుండు సర్వస
ర్తనమునఁ జాల యంత్రధన • ధాన్యబలప్రముఖంబులగు నా
దును గొదలేక యుండఁ గడి • దుర్గములు దనరాజధానియున్
ఘనపరిరక్షణక్రియఁ ద • నర్పగఁ జేసి దృఢప్రయత్నుఁ డై.

- క. తనబలనాథుల కందఱ, కును జెప్పించెను గరంబు ♦ కోర్కెఁ బ్రయాణం
బును వారలు నుత్సాహము, దనరంగ జాటించి రపుడు ♦ తమపాళెములన్. 6
- ఉ. అంబుజమిత్రుఁ డంత నపరాంబుధిఁ జేరఁగఁ బోయె నాత్మబిం
బం బపు డంతకంతకుఁ గ్రమ్మప్రభవన్నికటత్వతారత
మ్యంబున సంక్రమించుతడు♦దంచితవిద్రుమరాగవీచితై
త్యంబులఁబోలె రక్తిమము ♦ తద్దయుఁ బూనఁగ వేడి మానఁగన్. 7
- ఉ. కాలకృషీవలుండు గడఁకం బరిణత్యరుణాతపచ్చటా
శాలిచయంబు గోసి పెలుచం బన మోయుచు నున్న వాఁడు గాఁ
బోలును గుప్పగా నన నభోమణిమండల మంతకంతకుం
జాల విశాల మై చరమశైలముచేర్చున నొప్పెఁ జూడ్కికిన్. 8
- ఉ. కాలకలామఁ డింతయును ♦ గాంచనరేఖపు ప్రత్యగాశనాఁ
గ్రాలెడుక్రోవిఁ గూర్చి కరఁగంగఁ బ్రవర్ధన మొందుజాళువా
మేలిమిపూదె నాఁ బాలుపు ♦ మీతె నినుం డది గాఁక యార్పఁగీ
లాలనిమజ్జితం బయినలాగునఁ గ్రుంకెను బశ్చిమాంబుధిన్. 9
- చ. వడిఁ దనుఁ బాఱఁగాఁ దఱము ♦ వాసరకరకుచేతిభానుఁ డ౯
బెడిదపుదుండు మార్చి కడుఁ ♦ బేర్చుచు రోదసిపేదపంటచే
నుడుగకఁ జొచ్చురే యనువనోద్ధతహస్తిమొగంబునందు నొ
ప్పెడుఘనబిందుబృంద మనఁ ♦ బెంపెనఁగెం గడనంజ చూడ్కికిన్. 10
- ఉ. కేశవుఁ డవ్వెరాట్రనువు ♦ కృష్ణసమాఖ్య వహింపఁ జేసెనో
యీశుఁడు మూర్తు లెన్నిదియు ♦ నేనికతోలునఁ గప్పెనో సమ
స్తాశలు గూడి వృత్రదనుజాధిపభూమికఁ దాల్చెనో యనం
బేశలతం దమఃపటలి ♦ పేర్చి సమస్తము గప్పె నంతటన్. 11
- తే. నింగి యనియెడిప్రత్తిచేనికిని రక్త
బలియిడి రనంగ నెఱసంజ ♦ తోలుత నమరఁ
దఱుచుగాఁ దాన విఱిసిన ♦ మెఱుంగుబ్రత్తి
విల్లు నాఁ జుక్క లెంతయు ♦ నుల్లసిల్లె. 12
- చ. అరయఁగ నూర్ధ్వలోకము ప్రభైకమయం బయి సంశయంబుగా
నరుదుగ నెంతయుం బ్రకట ♦ మై యదిగో గగనంపుఁబ్రాతచ
పురముసుషీవ్రజంబున విభాసిలుచున్నది యంచుఁ జూపఱుల్
గరము కుతూహలంబుమెయిఁ ♦ గన్గొనఁగాఁ దనరారె దారకల్. 13
- తే. అంత నమరాధినాథుగృహంగణమునఁ
జాల గందంపుఁగలయంపిఁ ♦ జల్లి రనఁగఁ

- దూర్పు దెలు పయ్యె సంత నండును దదీయ
గజము నిలిపిరొ యన సుధాకరుడు దోచె. 14
- తే. కాల మనుకువిందుడు చంద్రికాపటంబు
నేయఁ బన్ని నమగ్గమొకో యనంగ
నవమయాఖాళి గొనసాగి ♦ మిగుల నొప్పె
విధుఁ డమరె వానిగృహభిత్తివివర మనగ. 15
- ఆ. వెల్లమడుంగుగోక ♦ విచ్చినరీతిఁ బా, లారఁబోసినట్టియందముగను
బిండి జల్లినట్లు ♦ పండువెన్నెలలు గా,యంగఁదొడఁగెఁ ♦ జెలువ మమర సంత.
- మ. కలయక లోకములందుఁ బరివ్రసతమఃకాలుష్యముం జంద్రికా
ఖ్యలనత్సత్త్వగుణప్రకర్షమునఁ బ్రత్యక్షించుచుం దద్దయుం
బాలు పొందెఁ ద్విజరాజమండలము పెంపుల్ మీఱ నొక్కొక్కచో
జలదం బుండెను మీఁదమీఁద భవదోషప్రక్రియం బర్వంగన్. 17
- ఉ. ఇ ట్టిటు యామిసీరమణుఁ ♦ డేచంగ నెప్పటిలీల జాలఁ జూ
పట్టమిఁ జూచి శ్రీనెలపు ♦ పద్మినిఁ గైకొన కప్పు డక్కటా
గట్టిగఁ దత్ప్రియాళితతి ♦ కైరవిణిక్ వెనఁ జేరె రాజు చే
పట్టినవారు దేవు లనుపల్కు యథార్థము చర్చ సేయంగన్. 18
- సీ. కొనుఁడి వేవిరులన్నఁగొననేలనినుఁజూడ,మరుఁడురువ్వెడువిరుల్విరివియనుచు
నీవట్టిమాటల ♦ కా వచ్చు టన్న న, శ్లేము రా మిది వెల ♦ యింద మనుచు
నిపుడు మీయిష్టంబులిం దెవ్వి యనిన నా,కవ్విడఁచినగుచ్చ,కములెయనుచు
నివి చెల్ల కవి యమైడివిచాలుఁదలుఁడన్న, నెఱుఁగుదుమిపుడంటఁ మేముననుచు
- తే. బైటివాని నొల్లక తడిపావడలను, బాదివిపెట్టినయవి దివఁ ♦ బోవునట్టి
యువజనులదంటమాటల ♦ కొప్పి నగుచు, బుష్పలావిక లమ్మిఁపువ్వులపుడు.
- ప. అట్టినమయంబునఁ బట్టణంబునం గలదండనాయకు లందఱుం దమయేలికజయ
ప్రయాణంబునకుం దగినసన్నాహంబున నాయ త్తపడుచుండిరి కళాపూర్ణండు
నభినవకౌముదిమందిరంబున కరిగి యయ్యిగురుఁబోడితోడ నొకకమలవదన
నీకు నెడఁబడినవీణియసాధించుటకు దిగ్విజయం బానర్చుసంతవలసె నేటివేకు
వఁ దత్ప్రియాణం బని యెఱింగించి మధురలాలనపాలికిం జని యాకంజవదన
తో నిట్లనియె. 20
- క. సీనూపురంబుమణులకు, నై నిఖిలదిగంతవిజయయాత్ర యొనర్పం
గా నెల్లి మంచిదినసం, బోనెలఁతుక యనుచుఁ జెప్పి ♦ యొగి నలిగించన్. 21
- చ. తమతమయంగనల్ కరము ♦ తత్పరతక్ బిగియించుకొంగిళుల్
గమనపువేడ్క నించుకయుఁ ♦ గైకొన కెప్పుడు తెల్లవాలు నన్

- తమకము మానసంబులను ♦ దాల్చుచు మాటికి నెల్లవారు సం
భ్రమమునఁ దూర్పు చూడఁ గడు ♦ భాసిత నాటిత్రయము మిక్కిలిన్. 22
- సీ. సమకాంతిఁ జదలఁదోఁచనినీలి గవినన, సిడిమాఁకు తుద నడ్డపడఁగ విధుఁడు
వలసినప్పుడు దాని ♦ వ్రాల్చుటకై కట్టి, నట్టిప్రగములు దీర్ఘాంశులతలు
రతిరాజు సిరిపెచ్చ ♦ రజనికాళికి నిడి, యాడుకొకిల భటుఁ ♦ డంకశోభ
యతనిమీఁద వసంత ♦ మాడుకప్రపుధూళి, చంద్రిక విరులు నక్షత్రసమితి
తే. యారజనికాళి యెండేని ♦ నరుగఁ దలఁచు
ఁబెరిగి వ్రాల్చించుచున్నవాఁ ♦ డేమొ యిప్పు
డతఁడు తల నిడుకొమ్ము నా ♦ నంతకంత
గోరి చంద్రుఁడు పడమట ♦ వ్రాలఁ జొచ్చె. 23
- తే. కోడి తపతప టెక్కలు ♦ గొట్టుకొనుచు
గూయుక్రమ మొప్పు మీఁతె వేకువ యనియెడు
కనమ గట్టి వధూమానధనము దోఁచు
నసమశరుఁడు తప్పటఁ గొట్టి ♦ యార్చె ననఁగ. 24
- ఉ. పారదబద్ధసద్భుటిక ♦ పాకపరీక్షగొనంగఁ జంద్రికా
క్షీరమునంచునకా సమయ ♦ సిద్ధుఁడు పెట్టె ననంగఁ జాల నొ
ప్పారెను వేగుచుక్క యది ♦ యంటినచోటు సువర్ణ మయ్యెనో
నా రమణీయ మైనయరుఁణద్యుతి తద్దయుఁ దూర్పు శోభితెన్. 25
- చ. హిమకరుఁ డప్పు డొప్పెఁ బ్రణయించి తుషావృతి నిడ్డ గార్హప
త్యముక్రియ దక్షిణాగ్నిగతిఁ ♦ దాల్చె నగస్త్యుఁ డనూరుదీప్తిసాం
పమరె నముల్లసద్ద్యుతియుఁతాహవనీయము నా నెకొక్కచో
నుముకలబూది చిందినది యో యనఁ జిల్లరచుక్క లుండఁగన్. 26
- వ. అంత. 27
- సీ. సమయవ్యతిక్రమశంకాససంరంభ, జాగ్రదుద్ధితసర్వజనచయంబు
రథ్యకేతనముఖ్యిరణకార్యఘటనాది, సంభ్రమాకులసూతఁసంచయంబు
ఘంటాకుభాప్రముఖద్విపసన్నాహ, భూతిరతత్వరాధోరణంబు
పల్యయనఖలీనబంధాదిసైంధవ, కల్పనాలోలాశ్వీకప్రజంబు
తే. తక్రదధ్యుపదంశాదివిక్రయకర, భామినీహూతివాచాటభటకదంబ
సమవలంబితభోజనచాపలంబు, నగుచు నవ్వేళఁ దనరె నన్నగర మంత. 28
- సీ. పొందుగా నందళంబులు పల్లకీలు ద, తుత నాయితము సేయఁజై బికులును
దగువాహనముల సంతఃపురకాంతల, నిడి దిట్లువైపించుఁ పొగ్గడులును
ద్రోవఁ జాఁజులఁబెట్టిదొలుతగాఁ దమతమ, మొనలగల్పఱచుచుమూపతులును
నుష్ప్రవామిశకఁటోక్షాదివాహిత, భర్త పేటికు లగుభారికులును

ఆ. గగము సంభ్రమింప • ఘనతరమైనత, త్కలకలంబు లపుడు • పాలుపు మీఁతెఱ
గైరవప్రియోద•యారంభఘూర్ణమా, నార్ణవారవంబు • ననుకరించి. 29

సీ. ప్రస్థానసముచిత•బ్రహ్మమంత్రములభూ, గీర్వాణపంక్తు లా•శీర్షదీప
జయజయదేవ యౌ•శబ్దజృంభణముతో, బిరుదావళులు వంది•వరులు చదువ
వేత్రహస్తలు పేల్లు • వివరించి చూప సా, మంత్రభూనాథు లం•తంత మ్రొక్క
బట్టపేనుఁగుపైఁడి•పల్లకితేజీని, దగ నాయితము సేసి • దండపెట్ట
తే. జైత్రభేరిధణంధణ•శబ్దమహిమ, గరము ఘూర్ణిల్లె దిక్కులు • గ్రక్కదలఁగ
లలితగుణయుక్తమగుశుభ•లగ్న వేళఁ, దనదుభవనంబు వెడలెభూ•తలవిభుండు.

క. ఇత్యైః గున వెడలి యతం, డుత్తమకరి నెక్కి దిగ్గ•యోత్సాహవిలా
సోత్తంభనకాహళికా, తుత్తంభధ్వనులు వారి•ధులఁ గలఁగింపన్. 31

చ. గురుతరకేతుధూతఘన•కూటము లై నమహారథంబులుం
జలదవనీధరేంద్రముల•చాడ్చిన నొప్పెడుసింధురంబులున్
మరుదవమాననాచతురి•మస్సుటవేగము లైనవాజులున్
వరభటసంచయంబు గొలు•వన్ వెడలెం బుర మాతఁ డంతటన్. 32

వ. అప్పుడు. 33

సీ. మిళితభూగగనాంత•ములసందు విచ్చినఁ, గాఢ్వించుబ్రహ్మాండ•కాంతి యనఁగ
దిశ లెన్ను చిది పూర్వ•దిశ యని బ్రహ్మ ని, ల్విసయట్టిమొదలిటి•లెక్క యనఁగ
నుదయాచలాధీశు•నుత్తమాంగంబున, భాసిల్లుసొంబట్టు•పాగ యనఁగ
గగనాఖ్యపనసవృక్షప్రకాండోపరి, భ్రాజితం బగుపక్వ•ఫల మనంగఁ

తే. దారకాభర్త చంద్రికా•క్షీరభోజ
నాంతమునఁ బూర్వసంధ్య య•స్కాంత వెలిచి
లీలఁ జేర్చినపసిఁడిప•ల్లెర మనంగఁ
దరణి విశ్వంబు గాన్పించె • వరుసతోడ. 34

వ. ఇవ్విధంబున సూర్యోదయంబున నకలజనమనోరంజకం బగుచు నెప్పుచున్నంత.

చ. ధళధళనాయుధద్యుతివి•తానము గ్రమ్మఁగఁ జాల నెప్పుచున్
వెలువడుసేనలుం బురము•వీధులు సన్న నీసాధకోటితోఁ
బాలుపెసఁగన్ దినేళరుచి • పూగదగద్గితాంబుసారిణీ
విలసితపుష్పితోపవన•వీధులువోలె సురాళిచూడ్కికిన్. 35

క. అంతటఁ బ్రాకారద్వా, రాంతము సమర్థ మెసఁగ • నత్యంతాయు
ష్మంతులము గదా యనుచును, సంతసమునఁ గడచిపోవు•జను లాడికొనన్. 36

వ. ఇవ్విధంబునం గ్రముకకంతో తరపురద్వారంబు నిర్గమించి తద్బలంబులు నడుచు
నప్పుడు. 37

తే. ఎంతదవ్వలవస్తువు • నెదుటఁ గాన, రైరి ప్రథమనిమేషంబు•నందుఁ దక్క

- దాని నంతన కడచురఁగఁ ప్రజంబు, వేగమునఁజేసి రథికులు ♦ వెఱుగుపడుచు. 39
- క. తురగప్రచారమును గుం, జరమదముఁ బరస్పరాతిశయచాపగుణ
స్ఫురణము నొదవ నపంకము, సరజస్కము నగుచు మార్గఁమపు డింపొనఁగెన్.
- సీ. జల్లులతోడిపెండ్లలెంబు లెగవైచి, పట్టుచుఁ బేరముల్ ♦ పాటువారు
మెఱుఁగులుచూడ్కులఁమిఱుమిట్లు గొలుపంగఁ, జేకతారులబయల్ ♦ చిమ్మువారు
బెడిదంపుటరిగెలు ♦ బిఱబిఱఁ ద్రిప్పచు, వడి బిల్లుమిరములు ♦ వైచువారు
తెగనిండఁ దిగిచి నఁలైసలకుఁ బొట్టెకో, లలుచూపి పల్లటీల్ ♦ దాఁటువారు
- తే. నొండొరుల కభిముఖమైన ♦ నుబ్బువారుఁ
గడలు చాపుచు వేడుకఁకయ్యమునను
జెలగి తమదొరలకు నింపు ♦ సలుపువారు
నగుచు నీరభటుల్ మించి ♦ రతిశయమున.
- తే. మునుపుగా నేగి యసిమిగొల్లెనలు వన్ని
త్రోవ నెక్కడెక్కడ నేమి ♦ గావలసిన
యట్టిభక్త్యభోజ్యదులఁయమ్మకమునఁ
దనియఁ జేసిరి వణిజులు ♦ తద్బలముల.
- చ. వలసినచోటనెల్ల నభివాంఛితవస్తుచయంబు గల్గుటన్
లలనలు దారు సాంద్రవరఁణంబుల నొప్పెడుపల్లకీల బో
గలుగుట నర్థవంతులకుఁ ♦ గట్టిన నాన్తుపుదండయాత్ర యిం
పలరంగఁ జేసె బట్టణముఁనట్ల యనర్గళభోగహేతు వై.
- చ. అలఘుబలప్రతాపయుతుఁ ♦ జై యతఁ డమ్మెయి వచ్చుదండువా
ర్తలు వినుచుం దదగ్రదిశ ♦ రాజులుఁ గొందఱు ముక్తమార్గ లై
వలనలు పోవువారుఁ దగుఁవస్తువు లప్పనఁ బంపువారుఁ గే
వలవినయంబుతోఁ గొలుచుఁవారును నైరి యథోచితస్థితిన్.
- వ. అంత.
- సీ. సకలసౌభాగ్యలక్షణధన్య యైనట్టి, మధురలాలసకు నత్యధికపుణ్య
విభవకు జగదేశవీరపత్నికి నందె, లఖలదిగ్దేశధరాధిపతుల
పట్టపుదేవులు ♦ భరియించువకాళిర, త్నములఁ జేయింపఁ దన్నాధుప్రతిన
యేతదర్థంబు దం ♦ జెత్తి తా నిదె యమ్మహారాజు వచ్చె మీయర్థములను
- తే. బ్రాణముల నిల్పుకొనుఁ డింక ♦ రాజులార
యెదురుగాఁ దగ దిష్టంబు ♦ లిచ్చి యనిపి
యనుచుఁ దనపత్రికలు సత్వదాత్ముఁ డనిపె
నరవతుల కెల్లఁ గొందఱు ♦ నడచి రట్ల.
- క. ఇతైఱుగునఁ దగఁ గానుక, పుత్తెంచిననృపుల నెల్లఁ ♦ బ్రోచుచు నారా

- జోత్తముఁడు చని పరాక్రమ, వృత్తిని మత్తిలిసగాడఁవిభుపై విడిసెన్. 47
- చ. విడిసిన నల్లి గాడపృథివీతలనాఘుఁడు క్రోధదీప్తుఁడై
బెడిదఁపులీల బేర్చుఘనభీషణసేనలతోఁ బురంబుఁ దా
వెడలి పరాక్రమించె దనవిక్రమసంపద కోహటించి న
ల్గడల నరాత్మిసైనికనికాయము బిట్టు గలంగి పాఱగన్. 48
- వ. అట్టిసమయంబునఁ గళాపూర్ణుఁడు. 49
- క. తనదుగుడారముదాఁకను, గనుకని తలఁగఁబడి వచ్చుఁఘననిజసేనం
గనుఁగొని యోడకుఁ డోడకుఁ, డనుచుఁ గాఢవిభుఁ డనికీనటిమెనె యనుచున్. 50
- క. కానుకలు గొనుచు నిటఁ బాడ, గానఁగ వచ్చునె యటంచుఁగఁడుఁ దెగఁ దనపై
నే నిందాఁకం గటకట, యీ నెఱి దనకున్న నడఁతు నిప్పుడ యనుచున్. 51
- వ. పరిసరవర్తులం గనుంగొని. 52
- శా. తేజం బల్లనకట్టి కూడఁగ వెనం * దెం డంచు మత్సేనలక్
రా జొక్కండె కలంచి పోగలఁడె తాఁ * బ్రాణంబుతో నంచు మ
త్తేజఃప్రాథి గణింపఁ డెట్లనుచు నేదీయఃకృపాణం బతి
భ్రాజిష్ణుద్యుతిగా నొరం దిగుచుచుం * బ్రస్ఫీతసంరంభుఁ డై. 53
- వ. పటభవనంబు వెలువడి పగర కభిముఖంబుగాఁ జనుచుండ. 54
- ఉ. సాహిణి యంతఁ గూడ రభఃసంబున వచ్చె సమిద్ధయద్ధన
న్నాహముఁ జిత్రసత్త్వజవఃసత్త్వకృతార్యమఘోటకప్రభా
పోహము రోషభీషణవిఃపోషితహేషితభీషితాహిత
వ్యూహము భూరిభూషణసముజ్జ్వలదేహము నుక్కవాహమున్. 55
- ఉ. తెచ్చిన నెక్కె నవ్వసుమతీధవుఁ డాతనిపూన్కి చూచి యు
ద్యచ్ఛతురంగవాహినులు * దారు తదీయబలాధినాయకుల్
హెచ్చినశౌర్యసాహససమృద్ధుల నొండొరు సూటి తేనికీ
మెచ్చినరింపుచు వడి సమిత్రబలంబులఁ దాఁకి రంతటన్. 56
- ఉ. అత్తఱి దద్బలం బరిబలాఘములక్ నుఱుమాడి వైచె నె
వ్వెత్తుగఁ జుట్టు ముట్టుకొని * యీఁజెల డొంకెనలం గటార్ల బ
ల్లతుల సత్తలంబులను * గైదువుపక్కెరజోడు కాలు గే
ల్లుత్తుక డొక్కప్రక్క చెవి * గొమ్మని యేర్పడ కుండునట్లుగన్. 57
- ఉ. ఈడితశక్తి నంగజగతీశ్వరుసైనికు లట్ల చెండుబెం
డాడఁగ నాత్మసైనికచయంబు కకావికలై కలంగి య
వ్రీడతఁ బాఱ జొచ్చుటయు * వీఁకను గాఢధరాతలేశ్వరుం
డోడకుఁ డోడకుం డని పటూక్తులచే నిజసేన నిల్పుచున్. 58

చ. కడు వడి మీఱఁ దాఁ దొలుతఁగా రథమున్ బఱపించి ఘోరపుం
బిడుగులవోనితూపు లరిఁబృందముపైఁ బరఁగించె నాతనిం
గడచి తదీయసేనలును * గ్రమ్మె నరాతులమీఁద సాహసం
బడరఁగ జేఁపఁ జేర్చిగించినట్లు నమస్తము నెక్కుమొత్త మై.

59

క. ఆకఠినపుకోల్తలకున్, గాక కలంగఁబడి నాల్గుగడలకు విచ్చెన్
జీకాకుపడుచు నంగమ, హీకాంతునిసేన లల్ల * నెంతయు భీతిన్.

60

ఉ. ఆకరణిక్ గలంగి చనునట్టిబలంబును హాసభాసురా
లోకములం గనుంగొనుచు * లోకజనస్తుతుఁ డంగభర్త యు
గ్రాకృతితో విపక్షనిచయంబుపయిం గదలించె నశ్వమున్
భీకరలీల వాలు ఝళిపించుచుఁ గెంపు వహించుచూడ్కితోన్.

61

చ. హయము నదల్చి ధేయనుచు * నాజకిఁ దోలుట యొండు దోచె న
వ్యయరయశక్తి నంత మఱి * వచ్చినత్రోవయుఁ బోయినట్టిత్రో
వయు నొకటం గనంబడద * వాడలువాడలుగా నతం డని
క్రియలను జక్కఁజేసినహరిద్విరదారులచేతఁ దక్కఁగన్.

62

ఉ. ఇక్కరణిం గడంగి యతఁ * డెంతయు మిక్కిలి నక్కజంబుపే
రుక్కునఁ జక్కుసేయఁ గడు * నోటమిమోహత శేషసైన్యముల్
గ్రక్కున విచ్చె వీపువెనుకన్ మఱుమానిసి లేక యమ్మఁగాఁ
జిక్కినమేకవోలె వగఁ * జెంది నిజాధిపుఁ డొంటిఁ జిక్కఁగన్.

63

శా. ఆచందంబున నొంటిఁ జిక్కిననిజఃత్వాధీశు నీక్షించి యా
త్రాభంగుం డనుదండనాయకుఁడు మాద్యవ్హోటకారోహశి
తొచాతుర్యధురంధరుం డగుచు ఖడ్గాఖడ్గి సంగ్రామవి
ద్యాచార్యుం డని ప్రస్తుతుల్ గనినవాఁ * డత్యంతశౌర్యంబునన్.

64

క. తురగారోహణమును భీ, కరతరఖడ్గంబు నొప్పుఁగాఁ దిరిగి నిజే
శ్వరునకు నడ్డం బై ని, ర్భరరథసముతోడ నంగపతి కెదిరించెన్.

65

సీ. ప్రేటున కను వైసఁగిరిమైఁ దమవాగె, చన్న వెంబడిగ సశ్వములు మెలఁగ
నొండాంటిఁగొట్టుచోఁఖండాలుఖంగుఖం, గునఁదాకిపెనుమిఁగుఁగురులు గ్రక్కు
నొకచోటునూపి వేఁటొకచోటువడి ప్రేయు, పూవు లెచ్చరికలఁ * బొల్లువ్రావ
నెక్కువతక్కువ * లెందు నించుకయుఁ గ, లక నేర్పుఁ బోకలీలన తనర్ప

తే. వరుణరణకౌతుకాకులఁస్వర్గయువతి, జనకటాక్షునిరీతొనుసరణవశత
నిధికౌక్షేయకద్యుతు * లినుమడింపఁ, బోరి రప్పడు వార లద్భుతము గాఁగ.

క. ఆయెడ యాత్రాభంగుని, యాయుధముఁ జూచి మొత్త * మై గొడమహీ
నాయకుడండకు విజయా, శాయత్రతఁ దిరుగఁ జేరె * నతనిబలంబుల్.

67

సీ. అమృతహృద్యంబు ♦ నట్లు ఘోరతఁ బ్రవర్తింపఁ గళాపూర్ణండు ♦ తీవ్రగతిని
గడుచిత్రహస్తలాఘవముఁ జూపుచును ద, త్వేధిలోపల నాత్మరక్షయందు
నించు కేమఱుట దోషించి వేటున కాన, యిచ్చిన వేయ వాఁ ♦ డెత్తినట్టి
బలుకేలు నాకాతుఁ ♦ బల్లంబు నశ్వంబు, నెనిమిదితునుక లై ♦ యిలఁ బడంగ
తే. వ్రేసె నేటవాలుగ నొక్కవేటునన గ, భీరయమున నసిధారఁ ♦ బెడమరల్చి
కలన వేటాఱుతునియలుఁగాఁగ వ్రేయు, బిరుదుకాతులవార్తలు ♦ బెండుపడంగ.

వ. అప్పు డాకాశంబున నుండి విలోకించునాకలోకనివాసు లాకళాపూర్ణనిభుజశ
క్తిశౌర్యసాహసహస్తలాఘవంబులకు నదృశ్యతంబు నొందుచుఁ దమలోన. 69

ఉ. వేటున కెత్తినట్టిప్రతివీరునికెత్తికి నెట్లుకొంట యె
చ్చోటను గల్గినట్టిది యశోధనుఁ డీఘనుఁ డివ్విత్రదోః
పాటవ మెంత నమ్మెనెకొ ♦ వైరి నిజాయుధ మెత్తి వ్రేసెఁ దా
వ్రేటిరునాల్గుతున్నలుగ ♦ వ్రేయుచలంబు ఫలంబు నెండంగన్. 70

వ. అని కొనియాడి రట్టినమయంబున. 71

క. సంగరకేళి నతం డీ, భంగిని విహరింప గాడఁపతిసేనయుఁ దా
నుం గలఁగి పాతె రేఁగులు, దంకెల్లగఁ ద్రొక్కికొనుచుఁ ♦ దద్దయు భీతిన్. 72

వ. ఇవ్విధంబునఁ బలాయనంబు నొంది యతండు నిజపట్టణంబు సొచ్చెఁ గళాపూ
ర్ణండును బ్రచండతరసింహనాదబంధురజయదుందుభిధణంధణఘోషభీషణం
బగుసేనయుం దానును సతని వెనుకొని చని యతిరయంబునం బురంబు చొర
నురువణించినఁ దద్రక్షకులు తమకపడుచు గవనులు మూయించి చందనంబులు
ఫిరంగులు జబురుజంగులుఁ దుపాకులు మొదలైనసాధనంబుల ముమ్మరమ్ముతోఁ
గ్రమ్ముకొని కొమ్మకొమ్మకుఁ బెక్కిండుగా నుక్కుమిగిలి లెక్కకు నెక్కు డగు
చు విక్రమాటోపంబునఁ గోటబలునుకొనుటయుఁ గటనటద్భ్రకుటీవికటితము
ఖం డగుచు సత్వదాత్తుం డనుకళాపూర్ణప్రగడ దమమొగ్గరంబు నగ్గలిక
మెఱయ లగ్గలకు డగ్గఱించిన తద్గుగ్రతకుం గాక చీకాకుపషుప్రజలగజవిజ లా
లింపుచు గాడపతి వివిధోపాయనపురస్కరంబుగాఁ బురంబు వెడలి యాకళాపూ
ర్ణమహారాజుం గని కొలిచి యతనిదయ వడసె నివ్విధంబున దుర్వారదోర్వీర్య
భవగర్వంబున నాయుర్వీప్లభండు నవ్వల నడచి గడునుదనంబునం దనకు
మెం డొడ్డినయొడ్డనిపై బలంబుల విడియించె నప్పుడు. 73

క. చతురంగబలోన్మతి సం, భృతగర్వత నెదురుపాఁజుఁ ♦ బెట్టెనతం డు
ద్ధతివీరరసావిన్ము, ర్జిత మగురణ మప్పు డుభయఁ సేనల కయ్యెన్. 74

వ. అంత. 75

ఉ. దుమ్మునఁ గొంతసేపు నది ♦ దుర్దమరక్తముచే నడంగ ద
ర్పమ్మునఁ గొంతసేపు నది ♦ పంచినపేరలతం గలంగఁ గ్రో

ధమ్మనఁ గొంతసేపు నది • తద్విషయారిహతిం దొలంగ గ
ర్వమ్మనఁ గొంతసేపు వరు•వాసి గణింపఁగఁ బోరె నమ్మెనల్.

76

ఉ. అట్టియెడఁ సమగ్రబలుఁ • డంగవిభుండు చరన్తహాద్రీ నాఁ
బట్టగుచుం గడుఁ మెఱయు•పట్టపుటేనుఁగు నెక్కి మిక్కిలిఁ
బెట్టిదపుంగడంకఁ గరి•బృందముతో బలనాయకుల్ దనుం
జుట్టును గొల్చి రాఁ దనరు•చుఁ నడిచెం బ్రతిపక్షసేనపై.

77

ఉ. అప్పు డెదిర్చి యుత్కలధ•రాధిపునాజ్ఞను దద్గజేంద్రముల్
చెప్ప నశక్య మైనమద•జృంభణలీల దలిర్పఁ బోలె నే
ర్పొప్పుఁగ శాత్రవద్విరద•యాధముతోడను జూడ మెట్టిచో
నెప్పుడు నిట్టి బెట్టిదపు•టేనుఁగుపో రని మెచ్చి చూపఱుల్.

78

సీ. ఎడనెడ వడిఁ గూడి • నుడిరీతిఁ దిరుగుచు, దలపడి దర్పంబు • దెలుపునవియు
వెనువెన్న కొక్కింత•చని యొక్కటొక్కటి,దంతముల్ భేదిల్లఁ • దాఁకునవియు
నెడవాయనీక బల్కిని నంటఁ గదుముచు, నట్టిట్లు వడిఁద్రోపు•లాడునవియు
మావంతు లన్యోన్య•మథితు లై కూలినఁ, బూపు దప్పకయల్కఁ•బోరునవియు

తే. నగుచు నపు డగ్గజేంద్రంబు • లతిశయిల్లె
దంతఘట్టననిఘర•ధ్వానములను
జలులఘంటాఘణంఘణ•శబ్దములను
గఠినఘీంకారములను ది•క్టము లదర.

79

క. ఆవేశ నంగవిభుదం, తావళమును వడిని దిరిగి • తాఁకినఁ బ్రతిదం
తావళము లెల్ల వెలికిల, మావంతులు గ్రింను గాఁగ • మహిమైఁ ద్రెల్లెన్. 80
వ. అపుడు నిజగజేంద్రంబు నత్రైటపిఁ బఱపి నురుపించుక్రముకకంతో త్రరపురాధిశుని
యాటోపవిజృంభణంబునఁ గలంగఁ బడునిజ సైన్యంబు వారింపుచు ఘోరా
కారం బైనవారణంబు నారోహణంబు చేసి యుత్కళాధీశ్వరుం డక్కడిదిహీ
రుని మార్కొని యక్కజం బైనవిక్రమంబు నెఱపె నట్టిసమయంబున.

81

మ. సమవృత్తి జనన త్త్వముల్ నెఱపుచుఁ • సవ్యాపసవ్యక్రమా
భ్రమణం బొప్పు దటాలునం దలపడుం • బల్కాఱు శుండ్రప్రకాం
డము లొండొంటిఁ బెనంగి ఘీంకృతిమహా•నాదంబు రోధోంతరా
శము ఘూర్ణిల్లఁగఁ జేయు నమృదకరుల్ • సంరంభఘోరంబు లై.

82

వ. ఇత్రైటంగున నత్యంతఘోరంబుగా నవ్వారణంబు లవారణీయసారంబు లై పో
రుచుండ నంతటఁ గళాపూర్ణుండు.

83

క. ఎడనెడఁ దడఁబడుచో వడిఁ, గుడియెడమలఁ దిరుగునేనుఁగులు పిఱుందులు నే
ర్పడునట్టిక్షణములోనన, పెడమఱలి విపక్షు వెనుక • బిట్టుఱికి వెనన్.

84

క. ఉటుకుచునె కఠినముష్టిక, నెటి చెడ నడివీపు వ్రేడిచి ♦ నిజభుజముల నే
డైట మెఱయ వానిసంధులు, బిటుసున వెనుకకుఁ గుదించి ♦ పెఱకే ల్పట్టెన్.

క. వెండియు న ట్టిటు గదలక, యుండ నతం డతులబలర♦యోధతిమహానీ
యుం డగుచు వానిఁ దద్వే, దండము నడికట్టుత్రాళ్ల ♦ దగ బంధించెన్. 86

ఉ. ఎంతయు విక్రమం బలర ♦ నిట్లరివీరునిఁ గట్టివైచి తా
నంతట వాని వానిమద♦హస్తిని జెంగున దాటి మిక్కిలిక
వితగ నంతరాళమున ♦ నెవ్వడిఁ గ్రమ్మటి వ్రాలె నప్పు డా
దంతి నెదిర్చి పాటుతన♦దంతిపయ్య రణసమ్ముఖంబుగన్. 87

తే. అంత నొకబండకోలచే ♦ నహితుకరిని
విఱిగి పాఱగఁ బొడిచి పోవిడక మగుడి
ఠ్రీప్పుకొని తెచ్చి తత్కుంభ♦దేశపార్శ్వ
ములు చుటుకు ముట్ట నేయుచు ♦ బలము లులుక. 88

ఉ. ప్రాణముతోడ నుత్కళనృ♦పాలకు నెమ్మెయిఁ బట్టి తెచ్చి సం
ప్రీణునిఁ జేసి తా విడిచె ♦ నెన్నఁడు నిట్లు సమాసయుద్ధపా
రీణులతోడ నింక నెదిరింపకుమీ యని బుద్ధి నెప్పి క
ల్యాణగుణాధ్యుఁ డంగవసు♦ధాధిపుఁ డీప్సితరత్నహరి యె. 89

వ. ఇవ్విధంబున నిరర్గళవిజయస్ఫురణంబున భాసిల్లునానుముఖానత్తినందనుండు
తనకు నంతటఁ గళింద్రదవిళ-చోళపాండ్వాదిభూపతులు తమయంతనే వశవర్తు
లగుచు నానావిధోపాయనంబులతోడ నెదుర్కొనుచు ననుప దక్షిణసముద్ర
తీరంబునకుం జని కేరళమహీపాలునిమీఁద విడిసిన నతండు. 90

క. శూరత పాటించి చమూ, వారంబులుఁ దాను నతని ♦ వడి మార్కొనియెన్
భేరీభూరిధ్వానమ, హారభటిజతాభిఘమఘు♦మారవుఁ డగుచున్. 91

ఉ. అత్తటి రెండుసేనలు ర♦యంబునఁ దారసిలెం గడంకమై
నుత్తరదక్షిణార్ణవము ♦ లొండొకటన్ వడిఁ దాఁకెనో యనం
దత్తరళత్వదీప్తతఁ ద♦నర్చునవేంధనవహ్నియో యనన్
నెత్తురు వొల్చె నంతమును ♦ నింకికె బర్వంగ ధూళిధూమముల్. 92

వ. అందు నపుడు. 93

లయవిభాతి. తనదునకలాయుధములును బరునిచేతఁ దునిసినను బారివోనిమగ♦
తనము గడుప్రాప్తై, తనర నది వేడ్క నహితునకు నెదురేగి నిజతనువుశరముల్
వెరికికొనుచు బలుమూర్ఛక, మునుఁగుచుఁ దదీయ మగుతనువు ప్రథమంబు
గురుతున బొడుచువీరవరు ♦ గని తదుపభోగం, బునకుఁ దమకించుసుర♦వని
తలకుఁ బల్కురకు ♦ ఘనపదము నందు నొక♦పెనుజగడ మయ్యెన్. 94

95

96

97

98

99

100

చ. బిరుదుకటారికాండు పరభీకరనత్త్వలు వార లిద్దఱుం
బరుసఁదనంబు నేర్పు నెఱుఁబంటుతనంబు నెకల్లోకశ్రకుఁ
సరియగు చున్ని కోర్పుమని ధ సంతిలుగోపకటాక్షవీక్షణా
స్ఫురణ కటార్లపై నడరెఁ ధ జూ పట లోహితశంక నొందఁగన్. 101

క. ఒకని మెకించుకయును జో, కక యుండెఁ గటారిమొనలు ధ కడు బెట్టువడిక
నెకచికలుగఁ బోట్లాడుచు, వికసిల్లెడునాకడిందివీరులయందున్. 102

క. అంతఁ గళాపూర్ణుఁడు గడు, వింతగ నతిచిత్రహస్త వేగతఁ బరభూ
కాంతుఁ దడఁబఱచి పొడిచె నొ, కింత చొరఁ గటారిమొన సఁ నేకస్థలముల్. 103

వ. అప్పుడు తత్ప్రీతివీరుండు. 104

క. ఆనేర్పునకును జంపం, గా నొల్లమికిని మనంబు ధ గడు నెఱుఁగుపడుక
దా నతనిపాదయుగళికి, నానతుఁ డయ్యెను గటారి ధ యటు నైచి వెసన్. 105

వ. ఇట్లానతుం డై కరకమలంబులు మొగిడ్చి యోమహానుభావా నీవు రాజమా
త్రుండవే దివ్యపురుషుండవు గాక యే నాంధ్రదేశంబున నుండి నచ్చినయొక్క
యత్యంతచాతురీధురంధరుం డైనకటారిసాధనకానివలన ననేకకాలం బభ్యసించి
పేరుగలబిరుదుమాఘీలఁ బెక్కండ జయించి యెక్కడను మొక్కపోనిమాను
షంబున ననూనగర్వుండ నగుచునికిం జేసి నిన్ను నిట్టిపొరుసకుం బిలిచితి న న్ను
ట్ల పరిభవించుట యత్యద్భుతంబు గాదె యని కొనియాడి యమృధురలాలసాగ
మఱు సపరివారంబుగా నిజపురంబునకుఁ బ్రార్థించి తోడుకొనిపోయి మనోహరా
పచారంబులం బూజించి యతని కభిషేకంబు లైనతనదుశుద్ధాంతకాంతలఁజేసి
రత్నంబులు సమర్పించి ప్రణయపూర్వకంబుగా ననిపె నపు డంగాధిపతి ముని
నివలన మృగేంద్రవాహనానిలయం బున్నచోటు విని యచ్చటి కరిగి యాను
హదేవిని సేవించి తద్భవనవలభు లరసి తనపూర్వజన్మంబునీణియఁ గని పుచ్చు
కొని యత్యంతసంతృప్తుం డగుచు సంత నుత్తరాభిముఖంబుగా యాత్ర నా
వించె. 106

తే. అప్పు డాచుట్టుపట్ల ధరాధిపతులు
తనకు నిష్ఠంబు లైనరఁత్నముల నిచ్చి
కొలచి యనుప నాభూపతి ధ ఘూర్జరేశు
పై నడచె వానిశౌర్యదర్పంబు వినుచు. 107

క. అతఁడును దద్వార్తలు విని, యతిభీషణ మైనయట్టి యాత్మధ్వజి
తతితోడ వచ్చి తాఁకెం, బ్రతివీరునిదిశలు ధూళిపటలము మ్రింగన్. 108

ఉత్సాహ. అబ్బలంబు లొక్కటాకటి ధ నట్లు గవియునార్పు లా
గుబ్బు గాఁగ నడరె వాద్యఁ ఘోషభీషణంబుగా

నిబ్బరంపుటార్భటిని జఙ్ఞించె నంత నెల్లచో

డబ్బుడుబ్బు ఖంగుఖంగు ధంగుఘంగు మన్ధస్వనుల్.

109

వ. అప్పు డుప్పతిల్లుఘామంబుచొప్పు నుత్పాదించుచు రోధోంతరాళంబు నాచ్చా
దించుధరాపరాగంబువలనను ధింధీంకృతం బైనయుభయబలంబులు దమతమ
యేలికలవిరుదు లుగ్గడించుటలకతన నాత్మ పరస్పానికవివేకంబు లొకానొకభంగి
ని సంఘటిల్లఁ బోరుచో ఖంగుఖంగున నెండొంటిఁ దాఁచుచుఁ దడఁబడుబెడి
దంపుటడిదంబుల వెడలుమిడుఁగుఱులవలనను నాటోపంబు లైనయీఁటెపోటు
చేత గాటంపుఁబెల్లునఁ జిల్లుచిల్లునవెల్లునుల్కలజ్వాలామాలికల నాభీలంబు ల
గుధారాళర క్తపూరోద్గమంబులవలన నుభయ సేనానాయకప్రతాపప్రాదుర్భా
వనిర్భరార్భటిశంక లంకురింప విరుదకాహళశంఖభేరిపటహరటితపటిమంబును
బ్రతిభటార్భటిపటుత్వవిఘట్టనమయసముదితరసత్వరవిస్ఫుల్లరసింహనాదంబు
లును మదచండిమోద్దండవేదండమండలాఖండఘీంకారఘోషంబులును భీషణ
హయహేషితంబులును సఖర్షమాక్రీడినిర్విరామటంకారనిస్వస్వంబులును వికస్వ
రస్వందనబృందనేమిశబ్దంబులును నంబరంబు వగుల్పు నం దుండ జడిసి పుడమికి
డిగిననిబిడంపుజలదసముదయంబులపగిదిఁ బాదలుమదగజంబులమదధారావ
ర్షంబులకుఁ దగినయందంబున నింద్రగోపబృందసందేహకందళనికరంబు లగుచు
మాంసశకలంబులు గానుపింప నంతకుంతకు నెంతయు సధికంబు లగుక్రోధంబు
లతోడ యోధవీరులు చేరి ఘోరాసింధారలఁ జక్కడఁచినఁ గఱుక్కనం దెగి
బిట్టుమిట్టించిపడుధవళోష్ణీష భూషితమస్తకస్తోమంబులభంగులు సంగ్రామరంగాం
బరీహాభీలకాలరాత్రిభర్జ్యమానసముజ్జహానలాజానుకారంబునఁ బరిధవిల్ల నుర
స్థలంబులు నఱకుకఱకుటలుగులకతన వెనుకకొరుగునెఱమేటిబలుమగలప్రథ
మక్షణాకృష్టనిష్ఠురధనుర్వలయనిష్ఠూతంబు లగుశరవ్రాతంబులు వెడవెడ
నార్చుపగఱమొగములఁ బ్రవేశించి పెడతలవెడలుచు సముత్కటతాత్కాలి
కరోహాధిక్యకర్కశామందసందృష్టపుంఖమూలంబు లై చిక్కియుం జిక్కువడక
యక్కజపుజవభరంబున సరంబులతోడం బెకలించుకొని యెగయ విగళితచికు
రంబు లగుశిరంబులు గగనంపుఁజప్పరంబునకుఁ జల్లులు పుల్లారవిందంబులు
పూవుదండలు నై యొకవిచిత్రపుసాంపు సంపాదింపుచు మృత్యుదేవతామహా
త్సాహసన్నాహంబు దలఁపింప నకంపితశౌర్యసాహససముద్భటు లగుభటులు
ను దెసలం బాదివి కదననిపుణత నెఱప నిలువునన యసువులు విడిచి నిరంతరని
ర్ఘాతశాతత క్తితోమరప్రముఖశస్త్రచరమభాగాలంకరణచారుపింఛమాల్యాది
విలసితంబు లై యధోభాగంబులఁ గెంబట్టుపఱపుటెఱపునెఱపునలలపంకిలరుధి
రప్రవాహంబులతోడ వీరపురుషసంభోగవిలంబాసహరంభాముఖ్యదివిజకామి
నులకు నలంకరించి యాయితంబు చేసినచతుస్తంభకుంభనికేతనంబులో య

నం గానుపించునేనుంగులమీఁద శిఖరంబులచాడ్పునఁ గనకమయకీరీటకవచ
ధారణాధోరణశరీరంబులు రాజ్యల విదారితానేకచక్రంబు లగుచు నెకకడ నొ
త్తగిల్గినఁ ద్రెల్లినయరదంబులయితరచక్రంబులు కృష్ణముఖశిలీముఖకృత్తనే
మిఘట్టనంబులబిటునున నిరుసులకొనల బిటబిటం దిరుగుచు నివతితరథంబులు
భూరితరవీరరసావేశంబున వైరివీరవ్రాతపాతనార్థంబు చక్రాయుధంబులు ద్రి
ప్పెడినో యనుతలంపు సంపాదింపఁ బెంపుమీటుచు నొప్పుత్రిప్పడువడుపునం
బరిథవిల్లుచు నుండఁ దొండంబు లెత్తి తిరుగుగండకరణి నురువడిం దిరుగుచు
నెండొంటిం దాఁకుకరులపరిసరప్రదేశంబునం దొట్టువ గట్టి పొల్లుతోడియాఘ
కికణరాసులుంబోలె గానుపించురుధిరపలకరంభితాస్తోకకీకసతీశకూటంబుల
చేర్చున శూర్పంబులనేర్చున నేర్పరింపుచు సంపతితసప్రాణసామజవిధూయమా
నకర్ణవ్యాపారంబులు దీపింప సంగ్రామభూమి యద్దామరౌద్రభీభత్సభయానక
హేతు వగుచు నుద్ద్యోతిం చె నట్టిసమయంబున సుముఖాన త్తివుత్తుండు. 110

చ. సరిపడఁ బోరుచుండ నటు + సైన్యము సేమియు మీఱసీనియా
యరిబలముం గనుంగొనుచు + నల్లఁ గనుంగవ కెంపు పూన ని
ష్ఠురగుణంక్రియానినద + శుంభదిషుప్రకరప్రవర్షణో
ద్ధురుఁ డయి తద్బలంబువయిఁ + దోలె రథంబు కడుక్ రయంబునన్. 111

ఉ. ఘూర్జరభూమిపాలుఁడును + గ్రోధము మీఱఁగ నాన్యపాలు న
త్యూర్జితబాణవృష్టి కడు + నుగ్రతఁ గప్పుచుఁ దాఁకి తత్పరి
న్యూర్జితసాయకంబుల నిఁఘాదితనూతుఁడు భగ్న కేతుఁడు
నిర్జితబాహుశౌర్యుఁడు వినిర్గతధైర్యుఁడు నయ్యెఁ జెచ్చెరన్. 112

ఆ. ఇట్లు దలఁకి యతని + కిచ్చె నాత్మీయశు, ధాంతకామిసీశిరోవతంస
మణు లతండు నతని + మన్నించి యవ్వల, సరిగె విజయవార్త + లతిశయిల్ల.

ఉ. అంతటఁ గానుకల్ గొనుచు + నాన్యపతిం గురుకాదిదేశభూ
కాంతులు వచ్చి కొల్చిరి జగత్పరిరక్ష యొనర్ప రుక్మిణీ
కాంతుఁడు శౌరి చన్న వెనుకక్ మఱి దక్షత నీవ యెవ్వ రీ
డింతయు నొప్పునద్గణనఁమృద్ధుల నీ కని నన్ను తించుచున్. 114

సీ. ఆరాజతిలకుఁడుక్ + ద్వారకానగరంబు, విషధి ముంచుటమున్న + విన్న వాఁడు
గావున వారితఃత్కథ లాదరంబున, నడుగుచు యదుసింహు + నంబుజాత్ము
దనపూర్వజన్త గాంధర్వవిద్యాగురుం, గనుంగొనునట్టిభాగ్యంబు దనకు
దొరకమి కాత్త యండునుజాల వగచుచు, నొత్సుకృతమునఁ దత్పురాంతికమున
తే. కరిగి దండప్రణామంబు + లాచరించి, వరుస మాళవబర్హరఁధరణిపతుల
పై నడిచి భీషణం బైనఁభండనమున, బహువిధాయుధపటిమచే + భంగపఱచె.

శా. ఆవార్తల్ దపుదవ్యులక్ వినుచు హూఃణాదిక్షమానాయకుల్
వేవేగక్ వినయంబుతోడ నిజతఃస్వీమాళిరత్నాదినా
నావస్తువజ మంపినం బనిపె సన్మానంబు చేయక్ హిమ
గ్రావాంతంబుగ నేగి తోఁ దిరిగె నాఃరా జంతటం దూర్పుగాన్. 116

లయగ్రాహి. ఆతనిమహాజయవిభూతిపనమించునవిగీతరణకేళిపటిమాతిశయగ
ర్వ, శ్వేతునకు నాకితఁడు + వో తగినజోడు వసుధాతలమునం దనుచుఁ + గా
తుకముతోఁబ్రా, గ్యోతిషపురాధిపుఁ డభీతి నెదు రేగి ఘనఃహేతినికుదుం
బమణిః కేతనసముద్య, న్నూతనగభస్తిపరిఃపీతకకుబంతరము లై + తనకు దారు
ణచఃమూతతులు గొల్పన్. 117

ఉ. వైరిచమూనమూహము లవారణ నన్నియు నప్పు డాతనిక్
ఘోరతఁ జుట్టు ముట్టుకొని + కోయన నార్చెను దోన యద్భుత
స్ఫారతరార్భటిం బిరుదుఃసంకులుఁ దారలు బూరగొమ్ములుం
భేరులుఁ దమ్మటంబులును + భీషణవృత్తిని బిట్టు మ్రోయఁగన్. 118

చ. బెడిదపుభంగిఁ దద్ధ్వనులఁపెంపు నడంపుచు నంత నెంతయుక్
వడి దనరారె నంగజనఃనాథుగుణకృణనంబు దానిఁ దా
మడమలు ద్రొక్కుచుక్ విశిఖఃమండలి వెన్నెనియెక్ గరంబు బ
ల్విడిని సమస్తదిష్టుప్రలఃవీనుల మేనుల నుక్కు దక్కఁగన్. 119

వ. అట్టిసమయంబున. 120

ఆ. అతనివింట వెడలుఁనమ్మలవేగవై, చిత్రి యేమి సెప్ప + సేవలసిన
మురువు బిరుసు క్రోవి + ముట్టించిన తెఱంగు, చెఱువుకట్ట తెగినఁబిఱుసు దోఁచె.

చ. దొనవయిఁ బాయ కెప్పుడును + దూపు లెడల్పుచునున్న రీతిఁ దాఁ
జనుమరచేర్పునం దెపుడు + జారక య మ్మరిబోని యున్న చా
డ్పన శ్రవణాంతసీమ నెపుడుక్ వలయీకృతచాప మై నశిం
చినగతిఁ దోఁచెఁ దత్కరముఁ + జిత్రరయంబునఁ బెక్కుదూపు లై. 122

వ. ఇతైఱంగున నప్పార్థివో త్తముం డత్యంతచిత్రం బైనధనుర్విద్యనేర్పు నిర్వహిం
చిన నుదంచితంబు లైనబాణపరంపరలచేత నరాత్మిసైన్యంబులందుఁ జిందఱవం
దఱ లగునరదంబును జినిగినకేతువులును జీకాకు పడురధికులును జదిసినసా
రథులును క్రుంగినయేనుంగులును దునిసి పడినమావంతులును దుత్తుము రైన
యంకుశంబులును దునుక లైనపరిస్తోమంబులును బాలిసినయశ్వంబులును బా
రలెడికాతులును బాడ వడంగినపల్లంబులును బాడిపొడి యైనపక్కెరలును
నుఱుము లైనపదాతులును నులిసినకంకటంబులును నుసి యైనకైదువులును
నుగ్గునూచం బైనయరిగెలును దెగి పడినయాభరణంబులును దెరలి పాఱుర
క్తంబులును దెట్టువలు గొన్నమాంసంబులును దెట్టులు గట్టినయస్థిశకలంబులు

ను జూపఱకు నద్భుతభయానక భీభత్సరసంబు లావహిల్లఁ జేసె నవ్వీధంబున
నమ్మణి స్తంభనందనునియమందవిక్రమంబున నుక్కు దక్కురిపుసేనాంగంబుల
భంగిం గనుంగొని యతనిబలంబులు జయోత్సాహదుర్వారంబు లై యురువ
ణించె నయ్యెడం గలంగి పాఱునిజబలంబుల నిలువరించుచుఁ బ్రాజ్ఞోతిషాధ్య
క్షుండు రోషకపాయితాక్షుం డగుచు నక్షయం బైనతనవిక్రమోత్సేకంబునఁ
బరాసీకంబులు కాందిశీకంబు లై చీకాకు పడ భీకరంబునం దనరథంబు కళా
పూర్ణునిదిక్కునం బఱపించిన నతని దలకడచి తప్తియనఱుండు చండబాహుం
డనువాఁడు వాఁడి మిగిలి యాయంగపతితోడఁ దలపడియె నపు డయ్యిద్దఱకుఁ
దద్దయుంబ్రాద్దు మహాయుద్ధంబు ప్రవర్తిలై నందు.

123

తే. వార లతిచిత్రశరలాఘుఁడంబు పేర్చి

పేర్చి యొండురుపయి నేయఁ ♦ బింజపింజ

గఱుచుకొని పాఱుతూవు లొక్కటయి వ్రాలె

గానుపించుచుఁ దలపించె ♦ గడలపోరు.

124

క. అనయముఁ గరలాఘువ మి, ట్లినరంగ నేయుచుఁ బరప్రయుక్తము లెల్లం

దునుముచుఁ బోరఁ దదంతర, మునఁ గుప్పలు వడియె బాణములశకలంబుల్.

వ. అట్టిసమయంబున మధురలాలసావల్లభుఁ డెల్లవిధంబులం ద్రుట్లుచుఁ దనకు నె
దిరించి కడుఁ దడవుగాఁ బోరుచున్నయవై వ్విరిపీరు బవరంబునకు వెఱఁ గందుచు
నతని గెల్చు పెట్లోకో యని తలంపు వొడమ ధనుర్ధరుం డైనస్వభావసిద్ధుం ద
లంచి మనంబునందు నమస్కరించి తదనుగ్రహలబ్ధంబు లైనయమోఘనిజధను
ర్బాణంబుల నుద్దేశించి యేమీ మీకును లోకంబులోనిశరశరాసంబులు సరి
యగుచు నింతనేపు పోరించుట సహింపవచ్చునే మీమహత్త్వంబుఁ జూపుట
కిదియే యవసరం బనుచు హుమ్మనుచు నుత్సాహంబున హెచ్చి మిక్కిలి యె
క్కు డైనహస్తలాఘువవిశేషంబున.

126

సీ. ఆవిభుఁ డేసఁ గ్రూరాస్త్ర) మట్టిద యేసె, దానివెన్నెనుకఁ గ్రూత్తగఁ బరుండు
నది యోర్వ కమ్మనుఁజాధినాయకుఁ డాత్మవిశిఖ్రుంజము నేసె ♦ వేఱె యొకటి
విమతుండు తనదుబాణము పింజ యేసిన, ట్లిరువురు బైఁబయి ♦ నేయ నేయ
సారిది నిద్దఱవిండ్లు ♦ సోఁకుట కొక్కింత, కడమగా శరరాజి నిడుపు సాగె

తే. దనవరుసయేటు వెన నేసి ♦ ధనువు దునిమి

యంగవిభుఁ డంత రిపునియే ♦ టడచి తద్భు

జాంతరముఁ దూఱి పాఱె నాఁయంపచాలు

పుంఖముఖ మయ్యుఁ జేబల్కిఁ ♦ బొగడఁ దరమె.

127

క. దానం బ్రాజ్ఞోతిషధా, త్రీనాథునిసఖుండు ధరణిఁ ♦ ద్రెళ్లుటయును ద

తేనెలు చెల్లాచెద రై, నానాదిక్కులకు భయమునన్ వెనఁ బఱచెన్.

128

వ. అపు డాచండబాహుపాటువలన నాటోపంబు దప్పి ప్రాజ్ఞోతిషపతి యంగ పతికి శరణు చొచ్చి తనశుద్ధాంతకాంతాశిరోరత్నంబులు కానుక యిచ్చె నంతః దద్వారచేతన భీతిల్లి కోసలప్రముఖులును మాగధుండును దమయంతన వశవర్తు లగుచు నమ్మని స్తంభనుతు నభిమతార్థంబులం దనిపి యనుగ్రహంబు వడసి రివ్వధంబునం గళాపూర్ణుండు సకలదిగ్దేశాధీశుల జయించి తత్తత్ప్రియాం గనామాళిమాణిక్యంబుల మధురలాలసాచరణమంజీరనిర్మాణంబుకొఱకు సాధించి యెందును నెదురు లేక యమందవిజయానందంబునం దిరిగి వందిమాగధవారంబులు కైవారంబులు సేయ నిజపట్టణంబు చేర నరుగుదెంచె నప్పుడు. 129

నీ. ఇంక నించుకవడి + కిండ్లన విశ్రమిం, తము కూడ రారండు + తడయ కనుచు నెలమిట్టు దాఁటిన + ధళధళ గాన్పించు, మనవీటికనకహార్మ్యంబు లనుచుఁ గంటిరే యల్లగంఁగాసరయూసంగ, మప్రాంతవనరాజిమహిమ లనుచు సకలదిగ్దేశముల్ + చరియించితిమి గాని, యిట్టితోటలు గాన + మెందు ననుచుఁ తే. గనుఁగొనుం డోలిఁ గాన్పింపఁగాఁ దొడంగె గోపురము లవె యవె పైఁడిఁకోట లనుచుఁ గ్రముకకంతోత్తరపురంబు + గ్రమ్మఱంగఁ జూడఁ గంటిమి నేడు నీసాంపు + లనుచు. 130

క. ప్రమదమున సంభ్రమించుచుఁ, దమతమవా రెదురుకొనఁగఁ + దత్తద్వస్తు క్రమవీక్షణముల నధ్యై, శ్రమ మంతయు మఱచి వేడ్కఁజనుచుకొ మఱియున్. ఉ. తొల్లిటిప్రాతపట్టణముఁత్రోవలు నల్లవె రోమపాదుఁ డం దల్లుని ఋశ్యశృంగుని గృహస్థత నింపుల ముంప సంపద త్యుల్లసితంబు చేసి ప్రియ + మొప్పుగ నిల్వినయట్టిమేడ దా నల్లదె కంటిరే నవనవాక్యతి నిప్పుడు నొప్పెడుం గడున్. 132

తే. పూని కర్ణాత్తజుఁడు వృషఁసేనుఁ డాత్మ నాయము దాఁటించినట్టివాఁ + గల్లయదిగొ నాఁటి కది యబ్బురము గాని + వీటిలోని నేటి కిగ్గాడిగుఱ్ఱాలు + దాటుచుండు. 133

ఉ. హరినమృద్ధితో నిచటి + కామడ నున్నది తూర్పునందుఁ గా సారపురంబు తద్విభుఁడు + సన్నుతశీలుఁడు సత్వదాత్తుఁ డీ తోరపునీడు కాతుకముఁతో నొనరించె నతండు నిందు భూ భారదురీణు నీయదివఁ + బటము గటెను దా ననూహించె 134

దంబులు రోధోంతరంబునం బిక్కటిల్ల మిక్కిలి నెక్కు డైనయక్కజపువై భవం
బున భూవిభండు పురంబు ప్రవేశించె నయ్యవసరంబున. 135

ఉ. భేరులు లోనుగాఁ గలగఁభీరపువాద్యచయంబుమ్రోతలం
దోరపుప్రాధి మించెను గుఁతూహలసంభ్రమజృంభమాణరా
మారభ సాధిరోహణసఁమాకుల సౌధసమంజహసమం
జీరఝుళంఝుళధ్వనివిశేషము లెంతప్రజానమృద్ధియో. 136

ఉ. ఆవిభుఁ జూచుకాంతలముఁభావళి సోరణగండ్ల శోభిలం
గా విలసిల్లె సౌధము లఁఖండితదిగ్దయధామచిత్రిత
త్వావనచారుకీర్తికృతఁతర్జనభీతినహస్రభావిభి
న్నావతరత్వహేమకమఁలామరసింధుజలౌఘమో యనన్. 137

తే. అతనిఁ జూడంగఁ బఱతేరఁ నడరి జాటి
యొక తెకొప్పు విరాజిల్లెఁ నొకరిఁ బట్టఁ
బదరుమరునాజ్ఞఁ జని మెడఁ బట్టి ద్రొబ్బి
తెచ్చురోలంబభటు లనఁ దేజరిలుచు. 138

ఉ. ఊతేతలేంద్రుఁ జూడ నొకఁకొమ్మ వడిం బఱతెంచి యుల్లన
ద్వేషిభరంబుతో మొగపుఁతీగె వలగ్నమునం దమర్చి యొ
డ్డణము తీగెగా నిడి మెడఁ వలగొన్నది చాలమిం గొనల్
పాణుల నుండఁ గాను మఱిఁ బాగుగఁ గానుకఁ బెట్టుకై వడిన్. 139

ఉ. గుబ్బెత యోర్తు వచ్చె నృపఁకుంజరుఁ జూడ రతార్త నీవి దా
గొబ్బునఁ గట్టుచుం బయిటఁకొం గది మాన్పఁగఁ బోలెఁ గాళ్ళపైఁ
బ్రబ్బికొనం గుచోద్ధతభఁరంబునకుం బయికాపువ్రాలెఁ ద
బ్బిబ్బుగఁ జేతికి దొరకిఁ పెన్నిటివస్త్ర మురోవృతంబుగన్. 140

లయవిభాతి. జలక మపు డాడి యొకఁచెలువ నునుఁగావిజిగివలువ వెనఁ గట్టుకొనిఁ
జిలుఁగురవమాదా, వళపుదడి యొత్తుకఁచఁములఁ బెనచి చుట్టుకొనిఁ కెలన కది
కెన్నడలఁమెలిపగిది దోషక, గళితధృతి యోగణియుఁబలె నరుగుదెంచె నృపఁ
తిలకుని గనుంగొనఁగఁ లలితకుచమధ్య, స్థలిఁ దరళమాక్తికముఁ కలిగి హృద
యంబు వెలిఁ దొలఁకిపడున త్వమునఁ వెలుఁగు నటియింపన్. 141

ఉ. క్షౌరమణుం గనుంగొనఁగఁ గాటపువేడుకఁ బాటుదెంచె నె
య్యారి యొక ర్తు ముక జలకఁ మాడుచు వైచినకీలుగంటు దా
సారెకు జంఘలం బెనఁగఁ సవ్యకరంబునఁ బాయఁ బట్టి శృం
గారరసంపుగిండి గలఁకామునియూడెపుఁగత్రెయో యనన్. 142

తే. ఇతైఱంగునఁ బారులఁ కెల్ల నేత్ర, పర్వ మొనరించురూపవైభవముతోడఁ
గ్రముకకంఠోత్తరమహాపురప్రవేశ, మాచరించి ఘనైశ్వర్యఁ మతిశయిలఁగ.

- క. శుభతర మైనవిపంచిక, యభినవకౌముదికి నొసంగి యాత్మసచివు న
విభుఁడు నియమించె రూపా, నుభూతికి నూపురములనుం జేయింపన్. 144
- వ. దానంజేసి యమ్మానవతియు నానందంబు నొందుచు నెందు నత్యపూర్వంబు లై
ననానాభూషణవిశేషంబుల నలంకృత యగునమయంబునఁ బ్రసంగవశంబునఁ
జెలులవలన నాత్మబాల్యసమయసంప్రాప్తరత్న హారంబునుద్ది విని ప్రాణవల్లభుని
ప్రథమానుగ్రహవిశేషం బైనయాభూషణంబు ధరియించుటకు నభిలాషం
బు వైడమ దానిం దెప్పించి నిజహృదయస్థలంబి యగుటకుఁ దగునట్లుగా నిరుగ
డల కొన్ని మణులు నిలిపి తననూత్రంబునం గ్రుచ్చి ధరియించి తనవిలాసంబు ప
రిధివల్లి సురటి గొని వరునికడ కరిగి పరిచర్య సేయుచుండె నంత. 145
- సీ. ఆయితంబుగఁ జేసి నట్టియందియజోడు, సత్యదాత్తుఁడు కరాఙ్జమునఁ బూని
యచ్చటి కేతెంచి యధిపుఁ గన్పొమనంజ్ఞ, నయ్యింతియగ్రంబునందుఁ బెట్టి
స్వామి నీ కొడఁబడ్డసకలదిగ్దేశభూ, నాథశుద్ధాంతకాంతాశిరోమ
ణిప్రజల్పితనూపురప్రకాండము లివె, యంఘ్రిలఁబూను మాఁయమ్మయనుచు
తే. ననుధ సాగిలిమ్మొక్కినవలదు వలదు, మొక్కినాకును వందనాఽర్హుడవు నీవు
మేనమామ వెఱుంగవు యానినేటి, దాఁకనిది యంచునతని కాతరుణి మొక్కి...
- క. మొక్కిన నతఁ డరు దందుచు, మిక్కిలి వెనువెన్న కొదిగె యేను వడంక
నిక్కం బిది సంకోచము, దక్కు మనియె సతియు లేచి యతగువినయమునన్.
- వ. అప్పుడు కళాపూర్ణుండు నవ్వుచు నతనిం జూచి యాచెలువ యన్నట్లు నిజంబుగా
వలయు సంకోచం బేల తత్ప్రకారంబు తెలియ నడుగుట గాక యని యిట్లనియె.
- తే. తనదుశైశవమున నీవు యతను నడిగిన
నీకులాభ్యాదు లింతికి నేడు దోచె
నేమొ మే లయ్యెఁ దెలియుద యిపు డడిగిన
ననుచు నాపువ్వఁబోడియాననముఁ జూచి. 149
- ఉ. నీదగుచిన్న నాఁటియలనిర్మలబోధవిశేష మిట్లు ల
భోదయ మయ్యెనో తిరుగ యల్లములోన నితండ నీకు నో
పైదలి మేనమామ యగుపద్ధతి యెట్లది నేడు చెప్పాట
ట్లాదట నాఁ డితం డడుగ యప్పుడు చెప్పమి యెట్లు చెప్పమా. 150
- వ. ఆశైశవంబున నట్టివిజ్ఞానంబు గలుగుటకుఁ గారణంబు నాఁ డడిగి తెలిసికొన
లేమికిఁ బశ్చాత్తాపంబు నొందుచుండుదు నది యెఱుంగింపవలయు. 151
- క. అన విని యానతి యంతయు, వినుపించెద వినుఁ డటంచు యభినవకు లీలం
దనచేతనురటి వినరుచు, వినయమధురఫణితి నిట్లు యినుపించె దగన్. 152
- సీ. అధిప ము న్నతఁడు మహారాష్ట్రదేశ మే, లెడునుగ్రహం డనుపుడమితేడు
మాతల్లిరూపానుభూతి యాతనియవ్వ, యితనికులీనత కెల్లనపులు

- కడు వేడ్కపడి తమకన్నెల నిచ్చి నం, బంధబాధునలుగాఁ • బ్రణానన్ధుఁ
బ్రతిక లంప నంపంగ నంచు నెవ్వరి, వాంఛ నీడేర్చు నెప్పటికి విడుతు
తే. ననువిచారముతోడ నిట్టట్టు నుడువఁ
గడపె బహుకాల మది యనంగణన గాఁ
వగచి యొక్కొక్కనెపమున • వారు మేరఁ
దప్పి యతనిపైఁ జేసిరి • దండయాత్ర. 153
- క. ఈతఁడు దా వెలుపలి యై, యేతెఱంగున నై న నాఁగి నెడవి పరా
భూతులఁ జేయుదు నని ప్రభాతజవహాయాధిపాధిపం • ప్తై న్ని నెడలిన్. 154
- ఆ. ఇట్లు కడకుఁ దొలంగు • తెఱిగి యారాజులు, తిరిగి యిరిగి రాత్రి • దేశములకు
రాజు లేనియట్టిరాష్ట్రంబుపైఁ జని, జయము గొనుట యెదిఁశోన్య నునుచు.
- వ. ఇతఁడు నయ్యహితభూపతులు తిరిగి పోవు తెఱుంగఁడు గాఁపున నుదారాంబు
గాఁ జని యొకవివినమధ్యంబున నిలిచి యాశత్రువుల నెవ్వధింబును జూలూతు
ననుచింత నొక్కింతతడవుండి చరితన్యతానుసారాంబున నిట్లు తలపోసె. 156
- సీ. మిగులంగ ముట్టునా • తగుటఁజేసి కలగఁ, నొకటి యొకటిగా • నొకటి కిట్లు
శీఘ్రంబ యేగుడెంచితి నసహాయత, నేమయ్యెనో పున • బేట యెరుగ
ప్రజ లేమియైరా విపక్షభూపాలకు, లిది యెఱుంగ నుచు • మది యొక్కొ
చొప్పు మార్చితిఁ బెక్కు • చోట్ల శాత్రవభీతి, నానాగుఁ గడంగు • కన్ను నెరిపి
తే. యేనె తిరిగిపోయెద నంటి • నేని శత్రు
తెచట నెట్లడగింతురో • యిదియుఁ దగద
యున్నచోటనె యుండి తా • నుల్లమునను
నకలమును గాంచువాఁ డెంత • సుకృతియొక్కొ. 157
- క. అట్టిమహత్త్వముఁ గాంచిన, యట్టిబహకు బ్రహుకుగాక • యన్యమహత్త్వ
బెట్టిదియు నేల జనులకు, వట్టిప్రయాసంబు దాని • నలనఁ దలపెన్. 158
- వ. అని యట్టిసర్వజ్ఞత్వంబు సాధించుటకు దృఢనిశ్చయంబున మహాత్మాచార
డై తురగాధిరోహణంబు నేసి వాసుదేవనిత్యసాన్నిధ్యవైభవంబు భజియము
నాతీరంబున కరిగి యందు బృందావనంబున. 159
- క. తా నెప్పుడు సతిభక్తి, బూని కొలుచునాలకృష్ణుఁ • బురుషోత్తము ను
త్తానశయుక్ వటప్రతశ, యానుక్ మది నిలిపి నలిపె • నగతము లున్. 160
- సీ. కొమరొందుమఱ్ఱియాకునఁ బవ్వలించి చూ, పట్టెడు బాలయా • వలనాహోడ
బానియుగంబునఁ • బదిలంబుగాఁ బట్టి, మొగమున నిడువదాం • బుజముతోడ
జరణాంగుళీపాన • జాతలాలాభిషి, క్కం బైనచిన్ని హారంబుతోడ
బూనిచూడ్కులకుబ్ర • హ్మానందవై త్యంబు, గులుకు నెయ్యపుముద్దుఁ • బిలుపు కోడ

తే. నతనిమనమున నతిరతః ధ్యానమహిమః
దిరముగాఁ బాదుకొన్నయాఁదేవిరూపు
వెలిఁ బ్రకాశింపఁ జేయుచు • విష్ణుదేవుఁ
డధికకారుణ్యలీలఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె.

161

క. ఆతెఱఁగునఁ బ్రత్యక్షం, బై తను నిష్టమును వేడు • మని హరి పలుకం
ప్రీతివశత నించుకతడ, వీతం డేమియును బలుక • నెఱుంగక యుండెన్. 162

క. పదపడి ప్రబుద్ధుఁడై త, తృదపద్మంబులకు భక్తి • బ్రణమిల్లి తగ్గ
నుదుట ముకుళితకరమ్ములు, గదియించి విసీతి దనరఁగా నిట్లనియెన్. 163

క. అలఘుతరానందంబునఁ, బలుక నెఱుంగకున్న వాడఁ • బరమపురుష సి
వలనఁ సర్వజ్ఞత్వము, గలుగుట నాకోర్కి దానిఁ • గరుణించు దయన్. 164

వ. అని విన్నవించుటయు నద్దేవదేవుండు తనమెడ నున్నరత్నహారంబుఁ దిగిచి దీని
నాయకరత్నం బెవ్వరిహృదయస్థలంబున నెంతతడవు సోకి యుండు వారికి నం
తతడవును సర్వజ్ఞత్వంబును సకలవాక్పటుత్వంబును గలిగి యుండు ననియును
బ్రాహ్మణమనోవ్యధఁ గావించువారియొద్ద నిది యుండ దనియు నానతిచ్చి యిది
యతనిచేటి కిచ్చి యంతర్ధానంబు నొందె నితండు నమ్మహాసీయహారంబు వ
డసి వచ్చువాఁ డవ్వనంబులో నొక్కదేవాలయంబునందు. 165

సీ. మెఱుంగెక్కి బిగువు లై • మీఠిన నవియు న, ట్లింపొందుగుబ్బుపాఁలిండ్లతోడఁ
గడుఁ గృతత్వంబున • బిడికిటిలోపల, నడఁగెడుబడుగునెన్నడుముతోడఁ
జిటునవ్వు దెలిసిగ్గుఁచిలుకుచుఁ దనరారు, తఱకు లేజెక్కుటఁద్రములతోడఁ
జగతి నెందును లేనిఁచక్కఁదనాన సొం, పగుచిన్నిముద్దునెఁమ్రైగముతోడఁ

తే. గరమువిలసిల్లునకలాంగఁకములతోడ, రహిఁ దనర్చునలంకారఁమహిమతోడ
ద్వారశాఖలదండ నింపారుచున్న, ప్రతిమ నొక్కటి చూచె భూపాలచంద్ర.

క. చూచి మనంబున మెచ్చుచు, నాచేరువ నితఁ డటుండ • నంతటిలో భ
వ్యాచారశీలుఁ డచటికి, వాచంయముఁ డొకఁడు మార్గఁవశమునఁ జేరెన్.

తే. చేరి కాషాయవస్త్రంబుఁచెఱఁగు వినరు
కొనుచు హరిహరి యనుచు నింపున నొకింత
తడవు గూర్చుండఁ దత్సవిధప్రదేశ
మంటపంబున నధ్వశ్రమంబుకతన.

168

సీ. ఆయతీశ్వరుఁడంత • నతిరమ్య మైనయా, మెప్పంపుఁబూఁబోడిఁయొప్పుచూచి
భళిర శిల్పికులేంద్రఁబ్రహ్మను మీఱి తే, పగిది జేసితిర యీఁప్రతిమ ననుచుఁ
దనమది గడు మెచ్చిఁతల యూచుచునునిట్టిపడఁతులుగలరొకోఁపుడమిననుచు
నిట్టిది నన్నావ్రసిఁసీక్షింపఁ దగ దని, మారోము వెట్టుచు • మఱియు మఱియు

తే. నిచ్చుఁ గ్రమ్మఱఁ జూచుచు • నేమి చెప్ప
నతనువికృతికి లో నయ్యె • ననుచుఁ జెప్పి
కొంతసంకోచ మంద నాఁకొమ్మతెఱఁగుఁ
గని తొలఁగి పోయె నెకనెపంబునను మంత్రి.

169

క. జనపతియు భార్యవదనముఁ, గనుఁగొని యేమయ్యెఁ గడనుకథ కౌతుకముం
దనరింపుచున్నయది నా, కును వినుపింపంగ వలయుఁ • గోమలి యనియెన్.

చ. అన నిక నేమి చెప్పుదు జఃనాధిప యాయతిముఖ్యుఁ డంత నె
వ్వునమునఁ బట్ట లేక ప్రతిఃపూర్ణ బిగియారఁ గవుంగిలించె నిం
పొనరఁగ లేచి వచ్చి కడు • నొక్కమఱుంగున నట్లు సుగ్రహుం
డునికి యెఱుంగమిక్ నగియె • నుండఁగ లే కితఁడుం గికాకికన్.

171

వ. నగుటయు నతం డది వినియు విననిచందంబుఁ గల్పించుకొని తత్ప్రతిమాలింగ
నం బాకయదృచ్ఛాచేష్టావిశేషంబుగాఁ గల్పించుటకుఁ దాత్కాలికయుక్తి న
ద్దేవాలయంబున వెండియుం గలదావారికాదిప్రతిమల నట్లు యాలింగనంబు చే
యుచు నమస్కరించి తత్ప్రదక్షిణంబు సేయం దొడంగినసుగ్రహుండును నతని
కపటచేష్టల తెఱం గెఱింగి యిఁతుంతచేసినఁ బూర్వంబుసేత నే నెఱుంగుదును
గదా యది మఱువ ననుచు మఱియుఁ బరిహసించె దాన నయ్యతి యతివ్యధ
మానమానసుం డగుచుఁ గడు నలిగి యిది తుదిగా నీమొదలియెఱుక యెం
తగల దంతయు విని హతం బయ్యెడు మని శాపం బిచ్చె సుగ్రహుం డతిభ
యాకులుం డగుచు శాపమోక్షణంబు దయసేయు మని పాదంబులం బడి లే
వకుండె నయ్యతీశ్వరుండును.

172

క. నాయీరహస్యచేష్టిత, మేయెడనేనియును నుబ్బెనేని గలుగు నీ
పోయినమది గ్రమ్మఱఁగఁ ద, దాయ త్తత వెలయు నప్రియము మది లేమిన్.

ఆ. అనుచుఁ జనియె నతనియాశాపమహిమచే, నెఱయసుగ్రహుండుఁమఱచిపోయె
నాక్షణంబ తుదగ • నటు ప్రథమముగ వి, జ్ఞాత మగుప్రపంచజాతమెల్ల.

174

తే. అట్లు విస్తృతసకలపూర్వాత్మచరితుఁ
డగుట నీతఁ డెఱుంగలేఁ • డయ్యెఁ దిరుగఁ
గైకొనంగఁ దదాదిమక్షణమునందె
యొకశుచిస్థలి నిడినహారోత్తమమును.

175

తే. బ్రాహ్మణవ్యధ గావించుఁపాపమతికి
నిది నిలువ దంచు హరిపల్క • మొదల వినియు
నతనివెతఁ బెట్టి కోల్పోయె • హార మితఁడు
దై నఘటన యెవ్వారికిఁ • దప్పు టరుదు.

176

- క. ధర నెవ్వారలు చేసిన, దురితంబులు నుచ్చరింప ♦ దోసమట మహా
పురుషుల కొకకొద యొకచోఁ, బారసిన నది పగలుపాపము వృథా జనునే.
- ఉ. అంతట దైవసంఘటన ♦ నచ్చటు వాసి యతండు దివ్యదే
శాంతరముం జరింపుచు నిఁజాహ్వాయవంశచరిత్రవిస్మృతిఁ
భ్రాంతునిలీల మత్తుగతి ♦ బాలునికై వడి నెద్ది గన్న న
త్యంతము నద్భుతం బగుచు ♦ నాత్మకుఁ దోచుచు నుండ వర్తిలెన్. 178
- క. ఆదిమసంకేతగ్రహ, జాదులు విస్మృతము లగుచు ♦ నాభ్యాగుణజా
త్యాదివ్యవహారజ్ఞత, లేదయ్యెను నితని కపుడు ♦ లేశం బైనన్. 179
- చ. వెనుకఁ గ్రమక్రమంబున నఁపినముగా నుదయంబు నొంది పెం
పొనరె నృపాల యీతనికి ♦ నుత్తమమధ్యమవృద్ధకర్మ
ర్శనమున ద్రవ్యకర్మగుణజాతివిశేషవివేచనంబు బా
లునకునుబోలె మానసముఁలో నిఖిలవ్యవహారహేతు వై. 180
- క. తనకులనామాదులు ద, క్క నశేషము నిట్లు వెలసెఁ ♦ గాని యతండు భూ
జనవర యవి యెఱుంగఁడె యెందును దద్జ్ఞులునేటిదాఁకఁదొరకక యునికిన్.
- ప. ఇన్విధంబునఁ బరిభ్రమించుచు నెక్కనాఁడు గంగాసరయూసంగమప్రాంతవనం
బు చేరి వర్తిలుచుండఁ దత్కాలంబునందుఁ గాసారపురం బరాజకం బైన నం
దుఁ గలమంత్రప్రముఖరాజపురుషులును జారులును రాజనిశ్చయాధు లై యు
త్తమగజంబు నలంకరించి దానికరంబున నెక్కపుష్పమాలిక యిచ్చి యిది
యెవ్వనికంతంబునం దగులవై చు నతండు మనకు రాజని దైవప్రార్థనాపూర్వకం
బుగా నియమంబు చేసికొని దానివెంబడి నేతేర నది యే తెంచి తనతొండంబున
నున్న పుష్పమాలిక యాసుగ్రహునిమెడ వై వ సరాజకత్వదుఃఖదుర్బలు లై యు
న్న యామంత్రముఖ్యుల కందఱకు నటుమున్న యితనిదర్శనమాత్రమున నొక్కస
త్త్వవిశేషం బుదయించె నయ్యుభయనిమిత్తంబుల సత్యంతసంతుష్టు లగుచు నత
నిఁ దద్దజారూఢునింగాఁ జేసి పురంబునకుం గొనిపోయి రాజ్యాధిపత్యంబునకుం
బట్టంబుగట్టి తత్స్వరూపమాత్రంబ తమకు మున్ను సత్త్వదాయకం బగుట సం
స్కరించి సత్త్వదాత్తుం డని ప్రశంసించిరి యితనినామజాత్యాదు లప్పటికప్రసిద్ధంబు
లగుట నదియె పెరుగుచు దిక్కులం బ్రఖ్యాతం బయ్యె నట్లు కాసారపురాధీశ్వ
రుం డై రాజ్యభోగంబు లనుభవించుచు సంతట భవజ్ఞనీజనకు లయిననుము
ఖానత్తిమణి స్తంభులఁ దనపురంబున నిలుపుకొని సేవఁ జేయుచుఁ గ్రమంబున
నీకు సమాత్యం డయ్యె దత్ప్రకారంబులు విస్తీర్ణంబుగా శైశవంబునంద
యేను నీకు విన్నవించినదానఁ దలంచికొను మవ్విధంబున సమాత్యం డైనవె
నుక సంగదేశం బాశ్రయించి యందుఁ గ్రముకకంతోత్తరనామధేయపురం బైన
యీపురంబు నూతనంబుగ నిర్మించి నిన్నుఁ బట్టంబు గట్టినది నీకు విదితం బై

నది చెప్ప నేల యోవిశ్వవిశ్వంభరామండలేశ్వర యీసత్వదాత్తునికులనామా
దిప్రకారంబులు పూర్వంబున నతఁ డడుగ నపు డేను జెప్పకుండుటను నిప్పుడు
చెప్పటకు మఱియు నాఁటిసకలజ్ఞానోదయంబునకు నిమిత్తం బడిగితి రది విన్న
వించెద విన నవధరింపుఁ డని యిట్లనియె. 182

సీ. అట్లు సుగ్రహుండు ముఁన్నా దేవతాలయం, బునఁ బెట్టి క్రమముఁ బుచ్చుకొనఁగ
మఱచినయట్టియఁ మ్మణిహారమును మధు, రాపురాశ్రయుఁ డొకఁ బ్రాప్తాండు
దైవనశంబునఁ దా నచ్చటికి వచ్చి, కని పుచ్చుకొని పోయి తనగృహమున
బహువర్షముల్ వేల్పుఁబలె భక్తిఁ బూజించి, యంతట నిది త్రిలోకాధిపతికి
తే. యదుకులాభరణంబున కచ్చుతఁ నకు
పాయనంబుగఁ గొనిపోవు టర్హ మనుచు
ద్వారవతి కేగి యతనిసంఘదర్శనంబు
వడసి కానుకగాఁ బెట్టెఁ బార్థివేంద్ర. 183

చ. అనయముఁ బ్రీతితో హరియుఁ నాతనికానుక యాదరించి కై
కొని తదభీష్టవస్తువులుఁ గొబ్బునఁ దాఁ గృపఁ జేసి యప్పు డిం
పొనరుచు దండకాకృతినఁముజ్జ్వలనం స్తవలీల కెంతయున్
ఘనముగ మెచ్చి యిచ్చె మణికంధరనామునకున్ ధరాధిపా. 184

చ. అతఁడు మహాప్రసాద మని యప్పుడు దానిఁ దగ్గఁ ధరించి బా
లతఁ గనుపట్టువిష్ణునికఁలాపము గావునఁ దద్భుజాంతర
స్థితి కిది చాల కొప్పి గళఁసీమన యెంతయు గుప్త మై తదీ
యతరళమీరుచిద్గుణము నాతనికిన్ హృదయంబు సోకమిన్. 185

ఉ. ఆమణికంధరుండు తుదఁయం దలఘువ్రతుఁ జేర్చె దాని నా
భూమిసురుండు నీ కొసఁగె భూరికృపాన్నతి నిచ్చి తీవు నా
కోమహితాత్మ తత్తరళ మొప్పుగ నాహృదయంబు సోక ను
ద్దామసుబోధ నైతి శిశుతానమయంబున నట్లు మిక్కిలిన్. 186

ఉ. త్కావరచంద్ర నీవు ప్రథమంపుజనిన్ మణికంధరుండ వై
యావిధిఁ గృష్ణుచేఁ బడసి యంతట నిజ్జననంబునందు భూ
దేవవరేణ్యుచేఁ బడసి దివ్యము నమ్మణిహారముం గృపై
కావృతబుద్ధి నిట్లానఁగి యంతగఁ జేసితి నన్న మన్ననన్. 187

క. ఇటు నటు నేఁ గదలఁగ నం, తట హృదయస్థలముఁ బాసి తనస్థానికడ కే
గుట నుడిగెఁ దెలివి యట్లా, దట నీమంత్రీశుఁ డడుగుఁతటి నవసేషా. 188

వ. కావున నప్పుడు సత్వదాత్తునినామజాత్యాదు లేను జెప్పకుండుట కీది కారణం
బు నాఁ డట్లు బోధోదయం బగుటయు నుడుగుటయు నేతన్తూలంబు లని యె
వ్వరు నెఱుంగుండుటను నిది సామాన్యహారంబు యనుతలంపున మావారు

దాచి మఱచుటఁజేసి నాటనుండి నేటిదాక నిద్రివ్యహారం బెన్నఁడును ధరియించుటయు లేదు నేఁ డాభరణభరణసమయంబున బ్రసంగవశంబునఁ దలంచుకొని చెలులు తత్ప్రిప్రకారం బెఱుంగింప నిది సుముహూర్తలబ్ధుఁడైన ప్రథమభూషణం బనియు భవద్దత్తం బనియు సత్యాదరంబునఁ దెప్పించి హృదయభాగస్పర్శనాయకరత్నంబుగా నివుడు భరియించియున్నదాన నిచ్చోటికి నివుడు నూపురంబులు గొనుచు సత్వదాత్తుం డగుదెంచిన నింతలోపలికొలుపునకు వచ్చుపాటిచనువుకలిమికి నితం డింతభాగ్యవంతుఁడొకో యని యొక్కించుక భావింప నతనిజాత్యాదు లిన్నియు మదీయహారనాయకమాణిక్యంబు మాహాత్మ్యంబున నిట్లు చెప్పఁ దోచె భూతభవిష్యద్వర్తమానభువనప్రపంచంబునందు నెద్దియైన దేవరకుఁ దెలియవలసినయది కరతలామలకసమానం బై కనంబడియెడు దీని ధరియించి చూడుఁ డని యనుపమ స్తనకుంభలక్ష్మీతెఱచాటున సర్తకి తెఱంగునం గించిత్ప్రకాశాప్రకాశరూపం బగుచు నపూర్వంబు నెఱవ నమృహాసీయరత్నమాలిక తనదుపయ్యదవెలుపలికిం దిగిచినం జూచి యా జగతీవల్లభుండు.

189

ఉత్సాహ. తివకు మల్ల యుండనిమ్ము * తిరుగఁ బుచ్చుకొనుట యె
పువ్వున నీకు నిచ్చినట్టిహార మల్ల యుండఁగా
నువిద దీనిమహిమఁ దెలుపు * టొప్పుఁ గాక యన భళి
యవనినాథ జాణవిధియు*పాయ మనుచు నవ్వచున్ .

190

తే. ఒరుగుమీఁదటఁ జేరి కూర్చున్నప్రియుని
యురము తరళంబు సోక మే * నెయ్యి వంచి
కనఁగ వలసినయది గనుం * డనుచు నంతఁ
గుచభరాలసవోలె నఁక్కునను వ్రాలె.

191

క. వనజాక్షి యివుడు గనవల, సినయది నా కిదియె యంచుఁ * జెలువుడు తమకం
బునఁ గాఁగిలింఁచె నిరుగే, లను బిగియారంగ మధుర*లాలనఁ బ్రేమన్ .

192

చ. మదితమి నంతటన్ నిలక * మానవనాథుఁడు చిత్తభూవశం
వదబహుచేష్టితుం డగుచు * వర్తిల నేమిటికిం గడంగి యె
య్యది దొరకొంట మే లనుచు * నబ్జజుఁ డిద్ధరఁ జంచలాత్ములన్
సదృశుల లెస్స కూర్చె జత*నంబున నంచు లతాంగి నవ్వఁగన్.

193

ఉ. అంతట నెట్టకేలకుఁ బ్రియాంగనప్రార్థన నవ్వసుంధరా
కాంతుఁడు తేటతెల్లమిగఁ * గాంచె దదు క్తతథాప్రపంచ మ
త్యంతము సత్య మాట మహి*తం బగుతత్కుచమధ్యరత్నసం
క్రాంతునిహృత్ప్రదేశ మెనఁ*గన్ మది నించుక పారఁ జూచుచున్ .

194

వ. అంతట సత్వదాత్తుండు శాపమోక్షంబున నాబాల్యానుభూతపదార్థజాలంబు
తయుఁ దనంతన యాత్మ సంస్కరణగోచరంబగుచు నటమున్న మధురలాలనచేతఁ
దా వినినవి కలిగి సరిదాఁకుచుఁ బ్రమోదంబు నదృశ్యతంబును నాపాదించుచుం
డ నేగుదెంచి తగినయవసరంబు దెలిసి యాకళాపూర్ణమహారాజుం గాంచి త
నకుఁ బునఃప్రాప్తం బైనయాయెఱుక తెఱంగు విన్నవించెనేమో యిట్లు శాప
విముక్తుండ నైతి నని యనేకప్రకారంబుల నాపుణ్యదంపతుల సంస్తుతించి తొ
ల్లింటినాటిమహారాష్ట్రరాజ్యభోగంబుకంటె ననేకగుణంబుల నధికం బై యిప్పటి
దేవరపాదపద్మ సేవ పరిపూర్ణ సౌఖ్యంబు నొసంగుచున్నది యది యెల్లకాలంబు నా
కుఁ గలుగ ననుగ్రహింపవలయు నని సాష్టాంగప్రణామం బాచరించె నతండు
మధురలాలసాబంధుత్వవిశేషజ్ఞానంబున నతని నెప్పటికంటె మిక్కిలి గౌరవించి
గృహంబున కనిపి మఱియు నభిమతవస్తుబాధసాధనేచ్ఛల మధురలాలసాపరిరం
భణసుఖంబు లనుభవించుచుండె నప్పుడు.

195

ఆ. ఉభయహృదయదేశః యుగపన్తః నిస్సర్గ
మహిమ నోక్మోరొకరిఁ మక్కువపన
లొక్కమాటె యొక్కఁ రొకరి కేర్పడఁ దదా
శ్లేషసుఖము మిగులఁ జిత్ర మయ్యె.

196

క. శుభధర్తశీల యగున, ల్లభయత్నముచేత నపు డిలాపతి దనపై
నభినవకాముదికిం గల, శుభక్తి గని తదుచితంబుఁ చొప్పడ నడిపెన్.

197

చ. అలఘుతరానుభావ యగుఁ మ్రోహయకన్యకహరశక్తిచే
దెలివియు వాక్పటుత్వమునుఁ దేజరిలన్ నిజపూర్వవాసనా
బలముల నల్లకీరణనఁపాటవ మెంతయు మీఱి దిద్దె భూ
తలవిభుఁ డగ్రతం దనరిఁ తద్దయు గానకళాప్రవీణగన్.

198

చ. నకలమహీజనాననవిఁచారము సంధిల నంత నోలిమై
నకలుషధర్మశోభిని మఁదాశయపుత్తికయత్న మొప్పు భ
ర్తకుఁ దెలిపెన్ స్వరాష్ట్రపరఁ రాష్ట్రగుణగుణవర్తనల్ సనా
యకపరిరంభకాలములఁ నప్పటికప్పటి కెచ్చరింపుచున్.

199

సీ. తా విన్నకన్నయఁర్థము చెప్ప కడఁచితి, వని తెల్పి శిక్షించుఁ దనదుచెలుల
రిపులకు లోనిచ్చెఁ నపరాధి యయ్యె నీఁడని యమాత్యులతప్పఁలరని యతఁడు
ముచ్చిలఁ దలఁచె వీఁ డిచ్చలో నని మూఁద, లించి దండించుమఁలిఱ్ఱుచులను
నాలితో రే యీతఁ డతిమాత్రమున నల్లె, దగ దని చెప్పించుఁ దగినరీతి
తే. మధురలాలన సపరిరంభణవిశేష
సమయహృద్దేశః ఫుటితతఁ చ్ఛారుహార

తరళమాహాత్మ్యమున సమః సజ్జః డగుచు
భువన మరుదంద నాకళాఃపూర్ణః డపుషు.

200

వ. అంత నొక్కనాఁ డతండు మధురలాలసతోడ నేకాంతంబున నుండి సర్వజ్ఞత్వ
కారణదివ్యమాణిక్యప్రశంసాప్రసంగంబున విష్ణుదేవునిమాహాత్మ్యంబు తలంపు
నం బాడముఁ దదీయకీర్తనం బిహపరసాధనం బని సంభావించుచుఁ దత్ప్రసంగ
వశంబున.

201

తే. ఆదిజన్మంబునందు నఁనంతశయన, పద్మనాభునిసన్నిధిఁ భాగవతుల
వచనమున రమావిష్ణుసంవాదనకథ, తా నెనర్చుట మదిలోనఁదలఁచుకొనియె.

క. ఈపగిదిఁ దలఁచుకొని నుక, లాపంబుగ దాని మధురఁలాలస మధురా
లాపములచేత వినుటకు, భూపాలునిమదిని వేడ్కఁ పొడమెక్ మిగులన్.

203

ఆ. ఇట్లు వేడ్క వ్రెడమఁ నిందుబింబానన, యాననంబు చూచి యానృపాలుఁ
డొదరాతిశయముఁ ననురాగమును గరం, బలరుచుండ నిట్టుఁ లనుచుఁ బలికె.

ఉ. ఆదిమ మైనజన్మమునఁ నంగన యేను రమాముకుందనం
వాదము కాన్యరూపమునఁ నర్తిలఁ జేసితి నంచు వింటి బా
ల్యోదితతాపకీనమధుఁరోక్తులలో నది నీమణిగుణ
శ్రీ దనరార నారసి యశేషము నిప్పుడుఁ జెప్పఁగాఁ దగున్.

205

క. నీపరిరంభణమహిమను, దీప్తిత మగు తెలివివేళఁ దిరముగ నది యే
నోపడఁతి కనుట లే దెదఁ, బైపై నీమీఁదితమినిఁ భాసిలుచునికిన్.

206

వ. అని పలుకుప్రాణవల్లభునిపలుకులకు నగుచు నమ్మున యోజగతీవర దేవరమది
కిపు డెయ్యది ప్రియం బదియె చేయుట నాకునుం బరమప్రేమాస్పదంబు గా
వున నప్పావనకథయెల్ల వినుపించెద విన నవధరింపు మని పలికి తనకు సకలజ్ఞాన
నిదానం బగుచు హృదయప్రదేశంబున నలంకరింపుచున్నదివ్యహరనాయకమా
ణిక్యంబునకు సంజలిచేసి తదీయప్రాప్తికారణంబు లైనయాకళాపూర్ణుని నలఘు
వ్రతుఁమఃశికంధరుఁ గృష్ణుని విప్రుని సుగ్రహు నటపత్రశాయిని హృదయంబునఁ
దలంచి యీగురుపరంపర నాకు ననుగ్రహకారిణి యగుఁ గావుత మనుచుం బ్ర
ణమిల్లి యాలక్ష్మీనారాయణసంవాదకథ తొల్లిటిమణికంధరోక్తప్రకారంబున
నిట్లని చెప్పం దొడంగె.

207

సీ. అమృతపూరాశ్చర్యః తమవిరజానదీ, సీమావరుద్ధసంస్తృతికతంబు
పరిగణనాతిగఁబ్రహ్మాండబుద్బుద, ప్రకృతిపాథోధిపాఁరాయితంబు
సూర్యచంద్రాగ్ని తేజోనిరపేక్షణ, ప్రాకృతస్వప్రభాభాస్వరంబు
స్వేచ్ఛాగృహీతసమిధవిశుద్ధన, త్వశరీరనిత్యముఁ క్తవజంబు

తే. నగుచుఁ బెంపొందునిఖలవేదాంతసిద్ధ
పరమకళ్యాణగుణచణః బ్రహ్మతత్త్వ

నతతసాక్షాత్క్రియావిభూషితనిజాను

భవనుఖతకోవిదము శౌరిఃపరమపదము.

208

తే. చిదచిదీశ్వరాత్మకమునఁ శేషజగదు, పాశ్రయముతోయహుతవహఃపవనవియద
హంక్రియామహదవ్యక్తఃకావరణము, నగునజాండాలి కవల నంజ్జగముమెఱయు.

క. గణుతింపఁ బ్రకృతిదోషము, లణుమాత్రము లేవు గాని యచటఁ బరఁగున
త్ప్రణుతప్రహ్లాదిజగ, గ్గుణమహిమ లనంతకోటిఁగుణత సమృద్ధిన్.

210

క. అరము నరణ్యము ననఁగా, శరధు లమృతచయము లచట యశతోర్మిసము
త్కరశీకరశీతలతల, మరుదురుపులకితతటద్రుమము లై యమరున్.

211

క. ఆవిష్టులోకమున కన, మావాహిని విరజ యమరు యానితమోక్ష
శ్రీవరణరాగభాగవ, తాలీశుభలగ్నసమయఁయవనికపోలెన్.

212

శా. ఆసింధూత్తముచేరువక సరసి యెం డై రమ్యదీయంబు నా

భాసిల్లున్ జలనీలికాకబరికాపద్మాస్యపుష్పంధయా

శీనంపీక్షణవీచికావళిమృణాళీబాహుకోకస్తన

శ్రీసంవాదితమూర్తిముక్తిపదలఁక్ష్మీమండలీకర్తయై.

213

తే. ఆనలోజాకరముపొంత యశశ్చయిల్లు, బిల్వభూరుహ మొకటి శోభితపలాశ
విసరకిసలయసముదయోల్లసనమహిమ, సవిరళస్థితశుకపుంజ యనఁగఁ దనరి.

ఆ. ఇంపు మీఱ నచట యెంతయు నశ్వత్థ, శాఖయొకటి సామనదన మనఁగ
మహిమతోనువర్ణమయముశాఖాత్రయీ, శోభితంబు నగుచుశ్రుతులుపొగడ.

చ. నెలకొని యమృతీరుహమునీడను బంచశతాపసరస్సుమ
ధ్యలు సుమచూర్ణకజ్జలపటాభరణంబు లనేకముల్ కరం
బుల ధరియించి పర్తిలుచు ముక్త నచ్చటి కేగుదెంచువా
రల కెదురేగి చేయుదురు ప్రౌఢిమ సంధిలఁగా నలంకరియల్.

216

సీ. కలికిన్గొనలచూపులపేరఁ బర్వమ, వ్యపునల్లగల్వలు వైచి వైచి
మందహాసము లనుచందనోదకములు, పలుమాటు మోములఁ జిలికి చిలికి
హారంబు లిడుచు బాహురుచిచ్ఛలమున, భుజములందు హరిద్రఁబూసి పూసి
శ్రుతిభూషణము లమర్చుచుహస్తకాంతికుంకుమములు చెక్కిల్లఁజమరిచమరి

ఆ. యలరఁ జేయునచ్చురలపిండుముక్తిక, న్యలను బెండ్లియాడి బులియుచున్న
క్రొత్తపెండ్లికొడుకుఁ గొమరులసయ్యాట, లాడుతద్వధూవయస్య లనఁగ.

వ. ఇవ్విధంబునఁ బరమాద్భుతం బైనయాభవనోత్తమంబునందు.

218

తే. ఉభయకర్తృత్వంబులకు నయోధనీయ

మగుట నామ్నాయము లయోధ యని నుతింప

వాఙ్మనసగోచరము గానివైభవమునఁ

బ్రబలు రాజీవలోచనురాజధాని.

219

సీ. ఘటమంచుఁబటమంచుఁగఱగుయక్తులఁ బెంచు, దుష్టతార్కికులకుఁదూరమగుచు
 శ్రుతియంచుస్మృతులంచుఁశుష్కకర్తములెంచు, మీమాంసకులకప్రఁమేయమ
 ఝరియంచుఖరయంచుఁజనులవీనులనెంచు, శబ్దైకరతులకఁసాధ్యమగుచు[గుచు
 మృషయంచు నిషయంచు ఁ విషయోక్తిఁ గలహించు, నద్వైతపరులకఁసాధ్య

తే. గృష్ణ విష్ణో హృషీకేశఁ కేశన యను [మగుచుఁ
 భక్తున కొకప్పుడును దుర్లభంబు గాక
 పరఁగుఁ బ్రకృతివికారదుఁస్పర్శతరము
 గురుతరానందఝరము వైకుంఠపురము.

220

చ. తడఁబడుచుండు నందు నమృతంపుఁగొలంకులు చౌప్యభూములక
 వెడలుపుపచ్చరాచలువఁ నేలలు పచ్చికచోట్లు గెంజిగి
 జడిగొనుపద్మరాగమణిఁసాధములం దలిరాకుమాఁకులుం
 బడఁతులపిండుభిత్తిగతఁభాసురతత్ప్రతిబింబజాలముల్.

221

క. పరమసుమనోమనోజ్ఞక, కర మాత్మారామపరవిఁకానము దనరం
 గరువపుచరితలగరితల, గరగరికలగరిమ నగరిఁగరిమకు నమరున్.

222

చ. విరులు రచింప నేల తమఁవిం తగునవ్వలసొంపు గల్గఁగ
 స్తురికలయంపు లేల తమఁచొక్కపుఁజూపులయింపు గల్గఁగ
 ప్పరములముగ్గు లేల తమఁపుణ్యనఖిద్యుతిపెంపు గల్గ నం
 చరుదుగఁ జూపఱుల్ పొగడఁ నయ్యయిలీలఁ జరింతు రంగనల్.

223

సీ. విరులసాండిమపేరఁ ఁ బరిశుద్ధసత్త్వంబు, తలిరాకు నెవమున ఁ నలఘుకృషయ
 దళమిషంబున నాత్మఁ గలకృష్ణకాంతియుఁబుష్పిల్లు నాఁగల్గిఁపొలఁతిడలు
 మధుకైతవమున సమ్మదబొప్పధారలు, కళికాంచలంబునఁ ఁ బులకములును
 సారభసంజ్ఞనుఁజ్ఞానవాసనయుఁ బే, రెలమిపేరిటిసౌఖ్యవిలసనంబు [రూప

తే. వెలిఁ బ్రకాశింప నిత్యముఁక్తులు నిజేచ్ఛఁ, గొమరుమీఱంగఁ దరులతాఁకుంజ
 ధారు లగుచు వర్తింతురు ఁ తత్పురంబు, బహువిధోద్యానవాటికాభ్యంతర

చ. అభిశుకకొకిలాదివపుఁరాశ్రయలీల దముక్ భజించుని [ముల.
 త్యుల సుమనఃఫలాదిపరిఁతుష్టలఁ జేయుచు వారు దాము ము
 క్తులకు వినోదలీల సమఁకూర్తురు వృక్షలతాదు లైనవా
 రలు హరిదాసు లెప్పుడుఁ బరస్పరభక్తిపరాయణుల్ గదా.

225

సీ. కొన్ని సౌభాగ్యసంపన్నలక్ష్మీవదాం, భోజలాక్షులక్ష్మీపూజితములు
 కొన్ని భూదేవివిఘ్నార్థత్కటాక్షువీ, డౌపక్షులతగుళుఁచ్ఛవజములు
 కొన్ని నీళానఖాంకూరవిన్యాసచం, ద్రకితప్రవాళసంతానకములు
 కొన్ని భాగవతలోకోన్నతక్రీడావి, భూషితచ్చాయావిశేషితములు [డుఁ
 తే. నగుచుఁ బరవాసుదేవవిహారకుతుక, విభవముల కాస్పదంబులై ఁ వెలయుచుం

- దత్పురోద్ధానములు నిరంఃతరపరాగ, పుష్పరసవృష్టిశీతలఃభూతలములు. 226
- వ. అట్టిదివ్యవస్తువై భవంబులఁగరంబుగనుపట్టునట్టియాపట్టణమధ్యప్రదేశంబునందు.
- సీ. రవిచంద్రకోటితిఁగ్రస్కారధౌరేయ, మహానీయదీప్తిసంఘదలఁ బాదలి
వేదప్రసిద్ధ మైఁ వెలయునదృఢతరత్న, మయసహస్రస్తంభఁమంటపమున
మహితవిభూతియుఁగ్గవిచిత్రరూప మై, ధర్మాదిసూరిసాఁదములతోడఁ
జెలువందుమాణిక్యఁసంహాసనమున సహస్రదళాఖ్యపఁద్మంబునందు [నూ
తే. శేషతల్పాధిరూఢుఁడైఁ సరియు ధరయు,నీశయును భజింపంగఁ లేల నా
గేవలభూమిలాసానుఁభావభావి, తాఱులాజాండవర్తనంఁ డచ్యుతుండు. 227
- తే. ఆసహస్రపత్రంబు పూర్వాది గాఁగ, సకలదళముల విమలాదిఁనతులు నిలచి
హరి భజింతురు చామరఁహస్త లగుచు, గమలనిలయలీలావతారములరితి.
- చ. అతులితభక్తిఁ బూర్వదిశఁయందు ననుగ్రహ యన్వహూటి దాఁ
గుతుకము మీఱఁగాఁ బసిఁడిఁకుంచియ వైచుచుఁ గొల్పునేయు సా
తతమును హస్తకంఠార్పుఁగత్కరణక్వణంబు లవ్విభుఁ
జతన పరాకు స్వామి యనుఁశబ్దములాగున నెచ్చరింపుచున్. 229
- సీ. శయసాసనాంశుకఁచ్చత్రాదికంబులు, దాన యై ఫణికులోఁ త్తముండు గొలున
ధ్వజమువాహనము పీఠవనయునాదిగఁబెక్కు, రూపమైగరుఁడుఁడారూఢిఁగొలున
వజ్రువిద్యాధిదేవత యై నవేత్రంబు, పూని సూత్రవతీవిఁభుండు గొలున
నారక్షకత్వ మింపారఁ దత్పురిఁ గాచు, కుముదాదినిత్యసంఘములు గొలున
- తే. భువనములదుష్టనిగ్రహంబునకుఁదాన, పాలు వడియున్నయాయుధఁపగచకంబు
జయజయధ్వను లెనఁగంగఁ జారుపురుష, భావమునఁ గొల్పు నావిశ్వఁభృష్టును
మధురగతిరగడ. [అయ.
- కెందముల నడఁకించుపదంబులు, నిందువై భవముఁ నేలునఖంబులు
గర మరు దగుచొక్కపుఁజిఱుదొడలును, గరికరవిభవముఁకాదనుదొడలును
బదియార్వన్నియఁబంగరువలుపును, మెదలెడితళుకులఁమేఖలచెలుపును
భువనజనకుఁ గనుఁపొక్కిలివిరియును, దవిలి యురంబునఁ దనరెఱుసిరియును
నరయ జీవమయఁ మగుకౌస్తుభమును, నెరయ వైజయంఁతీసారభమును
బ్రకృతిమయతఁ జొప్పడుశ్రీవత్సము, వికసిల్లఁగఁ బార్వెడుఘనవత్సము
సహంక్రియాత్మకఁ మగుశంఖంబును, మహానీయమనోమయచక్రంబును
దనర నొకవిచిత్రపునోయగమును, ననుపువజ్రచుహఁస్తాంబుజయుగమును
నురగతల్పమునఁ నూఁదినకరమును, బరఁగినజానువుఁపై నొకకరమును
సవ్యమకరకుండులసువిలాసము, భవ్యకపోలఁప్రకటితహాసము
పవడమును గణింపని నెమ్మోవియు, సపచంపకనిభఁనాసికీవియుఁ
దెలిదముల నగుఁతీరునయనములు, పాలు పలరెడుకనుఁబామలచెలువములు

కనుఁగొన నిం పగుఁకస్తురినామము, ననుపమాన మగుఁనలకస్తోమముఁ
గలకల నగుచుఁక్కనివదనంబును, ధశధశ మనురఁత్న కీరిటంబును
సమకృతజలధర • మగునర్ణంబును, నినకోటుల నగిఁయెడు తేజంబును
గలుగుదివ్యమంగళవిగ్రహమున, సలరుభక్తినిఁత్యాన్యగ్రహమునఁ
బరఁగురమావిభుఁ • బరమపదేశ్వరు, నిరనద్యాత్మకు • నిత్యు నిరీశ్వరు
సజా నచ్యుతు హరి • సఘసంహారుని, ద్విజగన్నాథుని • ద్విగుణవిదూశుని
సఖిలశేషిఁ గరుఁజ్ఞైకపరాయణు, నిఖిలవేదవర్ణితు నారాయణుఁ
గొలిచి నిత్యముఁక్తులు ప్రమదంబున, సలరుదు రక్కడ • సతివిభవంబున. 231

వ. అందు.

232

సీ. తనవిలోచనసంజ్ఞ • ధవునకు భువనస, ర్గముఖక్రియాచార్యకంబు నడుపఁ
దనవిలాసంబు కాంతునకు శృంగారసా, మ్రాజ్యసీతిధురీణమంత్రి గాఁగఁ
దననరల్లీల నాఁఘనకు దశాకృతి, ప్రకృతికాసూత్రధారత వహింపఁ
దనముద్దుఁబల్కు భక్తివితానవాత్సల్య, కర్ణి కారవికాసకారణముగ [విడ్డ
తే. సఖిలకళలందుఁ దోడుని • డగుచు మెలఁగు, నధిపునకుఁ బాలమున్నీటియాడు
యరిది మక్కువ టెక్కువ • యవిరతంబు, నురుమడింపక యతఁడు ద • న్నుప
ఉ. ఆజగ దేకమాత తగుఁనట్టిప్రసంగవశంబునకా సము [చరింప.

234

క. దేవా యిపు షోకయర్థము, దేవర నడుగంగ బుద్ధి • దివిరెడు మిగులకా
నావిన్నపముఁ బ్రసాద, శ్రీ వెలయఁగ నొకటి యవధఁరింపఁగ వలయున్. 235

ఉ. ఈభువనంబు లెల్ల సృజియింప భరింప హరింపఁ గర్తవై
శోభిలువాడ వీవ మధుఁసూదన యంబుజసంభవుండుఁ జే
తోభవవైరియుఁ గ్రిమముఁతో భవదీయకృపాసమర్పిత
ప్రాభవులై కదా కనిరి • పన్నడ సర్గలయాధికారముల్. 236

తే. జీవకోటుల నుభయకర్తావళీభ, లానుభవమున దరి జేర్చ • నాత్మఁ దలచి
సేపు బ్రహ్మాండసృష్టిరఁతొవిలయము, లిట్లు గావించు వని నుతియించు శ్రుతులు.

ఆ. అదియుఁగాక మొదలుఁతుద లేనిసుకృతదు, స్క్రియలుభోగమునఁ దఁరింపరామి
యకట యాత్మభోధనార్థమై వేదశాస్త్రములు గలుగఁ జేసి • తమలకృపను.

ఉ. అట్టిశ్రుతిస్తోతుల్ దెలుపునట్టియుపాయము నాదరింప కె
టైట్లు చరించి ముక్తికెడ • యైనజనంబులఁ బ్రోచునత్కృపకా
నెట్టన రామకృష్ణముఖనిర్మలమూర్తులు దాల్చి తీవు ని
న్నెట్లు నుతింపనేర్తుఁ బరఁమేశు సకారణసత్కృపాపరున్. 239

- ఉ. ఇంచుకయేని వేసరక ♦ యీగతిఁ జెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రా
గించువిధంబునక బలిమి ♦ శేషవ నీవు హితం బొనర్చుచో
నెంచఁ గృతార్థుఁ డొక్కఁ డొకఁ ♦ డింతియె కాని సమ స్తజీవులం
గొంచక యంతకంతకును ♦ గ్రుంకెద రుగ్రభవార్ణవంబులోన్. 240
- క. ఇది యంతయు నీమాయా, భృషదయవిలాసంబు దెలియఁ ♦ బురుషోత్తమ నీ
మదిలో నెయ్యది దలఁచిన, నొదవక మాన దని తోఁచుచున్నది నాకున్. 241
- ఉ. కావున నెల్లజీవులకుఁ ♦ గారుణికోత్తమ నీయనుగ్రహ
శ్రీవిభవంబుచే నమృతఁ సిద్ధిగఁ గోరెద సర్వశేషి వా
దేవరకుఁ విభేదము మఁదిం గలదే యొకకొండఁ బా
భావముఁ బొందఁ జేయ భవఁబంధులఁ గొందఱఁ జేయ నచ్యుతా. 242
- వ. అని యివ్విధంబున సకలరక్షణార్థంబుగాఁ బరమకరుణావేశకలితహృదయ యగు
చుఁ బలుక తన నెయ్యంపుఁదొయ్యలితియ్యంపుఁబలుకుల కయ్యంబుజాక్షుం డిచ్చ
మెచ్చుచు నత్యాదరంబున నమ్మత్తకాశినిఁ బ్రసాదమేదురదరహాసితలోచనంబుల
వీక్షించి. 243
- క. జనకునకంటెను జననికీ, దనయులపై వత్సలత్వఁధర్మము మిగులన్.
ఘన మంద్రు గాన నీకే, యనుపమకారుణ్య ముచిత ♦ మరవిందముఖి. 244
- ఉ. అంబురుహాక్షి నీపలికినట్ల యనంకుచితప్రభావధా
ర్ష్యంబున నేఁ బ్రవర్తిలుట ♦ సత్యమ యైనను వారివారిక
ర్థంబులు చూడ కందఱ సఁమంబుగ నెవ్వధిఁ బ్రోవవచ్చు నెం
దుం బరికించి చూడ గుణఁదోషవివేక మనార్యకృత్యమే. 245
- వ. ఆర్యానార్యకర్తంబు లేను బ్రియాంగంబులుగాఁ గొనుటకును దదుభయవ్యవ
స్థానిమి త్తం బై వేదరూపాజ్ఞ లోకంబున నిలుపుటకును గారణంబు మత్స్వత్వం
త్ర్యంబ కావున వారివారికర్తంబులవెంబడినె యేను శుభం బొనరించుట స్వా
భావికం బగుఁ దెలిసికొమ్మని యిట్లనియె. 246
- క. విను మట్టైనను శుభవ, ర్తన కించుకబుద్ధి జనుఁడు ♦ దలకొల్పినమా
త్రన యది యే నీడేర్పుచు, ఘనకారుణ్యమునఁ బ్రోతుఁ ♦ గంజదళాక్షి. 247
- చ. సుకృతములందునుం బరమశోభన మైనమదర్చనాదిసి
ద్ధికి ధ రణీజనంబులమఁదిం దలకొల్పిన కాదె యేఁ గృపా
ధికత ద శావతారసముఁదీర్ణవిహారము పూనుటల్ దురా
త్మకులకుఁ దన్మహామహిమఁదర్శనముకృత్య యేమిసేయుదున్. 248
- వ. మఱియును. 249
- క. అమృతపదప్రాప్తి కుపా, యములను మత్స్వజనాదు ♦ లఖలజనులకుఁ
సమకూర్పనె యుండుదు ని,త్యము శ్రీరంగాదిదివ్యఁధామములందున్. 250

తరల. ఇదియుఁ జాలక యింకనుం గృపఁ నెల్లజీవులఁ బ్రోవ నీ
మదిఁ గడుం దమకించితేనియుఁ మానసంబున నాకు స
మృదమ మిక్కిలి యెంచి చూడ సమస్తజీవదయాళుతా
భ్యుదయ మెవ్వరి కింపు గాదు పయోజపత్రవిలోచనా.

251

వ. కావున నీప్రార్థనంబునంజేసి యిప్పు డొనర్చువిశేషంబు విను మట్లు లోకానుగ్ర
హార్థంబుగా నేను నిత్యసన్నిధిస్థానంబులుగా నంగీకరించినశ్రీరంగకాంచీవేంకటా
చలాహారబళపురుషోత్తమాదిదివ్యస్థలంబుల కరిగి సేవింపనోపకున్న నుదమయు
న్నచోటనే యుండి తత్తద్వివేకనివాసు నన్ను నిజేచ్ఛానుసారంబునఁ దలంచి
కేలుమొగుచువారికి సంసారంబు నుద్ధరింపఁ జేయుదు నని యానతిచ్చిన సంత
సిల్లి యదియె చాలు నని యమృతదేవునిదీనవాత్సల్యంబు ననేకప్రకారంబుల
సన్నుతించె నని చెప్పి మధురలాలన యాకళాపూర్ణమహారాజుఁ గనుంగొని య
ది యిప్పుడు మీర లడిగినభవదీయపూర్వజన్మ విరచితలక్ష్మీనారాయణసంవాదక
థాప్రకారంబు దేవరప్రశ్న నిమిత్తంబున నిశ్చేయనసులభోపాయంబు దొరికె
నేడు సుదినం బయ్యె మదీయజన్మంబు సఫలం బయ్యె నని పలికి శ్రీరంగాదిదివ్య
దేశమాహాత్మ్యంబునకు వెఱు గందుచు నింత భక్తవత్సలుండవే యని పరమ
పురుషు సఖులలోకైకనాథు నారాయణుఁ దలంచి ప్రణమిల్లె గళాపూర్ణుండును
దదాదిగా నత్యాదరంబున విష్ణుసేవ గావింపుచు ధర్మమార్గంబున రాజ్యపరి
పాలనంబు సేయుచు.

[భుల

తే. సమృదము మీఱఁ దనయగ్రజాయయందు, మధురలాలనయందు సమస్త్యని
సుతులఁ గాంచె గ్రమంబునఁ సుప్రసాదుఁ, డనఁగ సరసుఁ డనంగఁ బెంపారు
క. పల పమరంగ నవవర్షం, బులసతిఁ దనకేళి కొదవిఁ భోగక్రియ నిం ఘ్రనుల.
పలరెడునట్లుగఁ జేసెం, దలఁపఁగ నిది చిత్ర మనఁగఁ ధర నితఁ జేతెన్. 254

తే. ఆయిలాతలవిభుమహానీయకీర్తి, పుండరీకంబుఁ బాయకఁ యుండులక్ష్మీ
వేడ్కుఁ దాల్చినసంపంగివిరులబంతి, కరణిఁ గాన్పించుబ్రహ్మాండఁ మరసిచూడ.

ఉ. ఆయవనీశ్వరుఁ విమతుఁ లాజి నెదుర్కొనుపాటివారు లే
రేయెడఁ గల్గినక రణముఁ లించుక తద్బలపక్షకోటికిఁ
జేయఁగ లేరు చేసిననుఁ జృంభితతన్ద్రకుంభికుంభవ
శ్వాసయతనిర్జరీకుచములం దయవిన్న ఖిఘాతమాత్రముల్.

256

తా. తద్ధాటీసమయంబులం జటులగంధర్వాశిపాదాహతి
ప్రోద్ధాతక్షీతిధూళి నింకెడుమహాంభోధిఁ ద్విషణ్ణుండలీ
శుద్ధాంతప్రమదావిలోచనము లశ్రుప్రౌఢిచేఁ గ్రమ్మఱక
పృథ్వి బొందఁగఁ జేయుమీనసఖతావిఖ్యాతిసార్థంబుగన్.

257

ఉ. రూపవిలాసవైభవనిరూఢిన కాదసమాస్త్రకాశలుం
డాపృథివీశుఁ డొండొకక్రియం బరికించిన మన్తఘండయు
ద్దీప్తితకాంక్షుఁ దద్ధనుఁడు + ధీరవిహారముచేత శాత్రున
త్యూపతులక నిలింపపురకాంతల నొండొరుతోడఁ గూర్చుటన్. 258

ఉ. ధీరుఁడు శూరుఁ డక్షయవిత్తీర్ణవిహారుఁడు బంధు లోకమం
దారుఁడు సీతిమార్గసముదారుఁడు లోకపవిత్రకీర్తివి
స్తారుఁడు దోషదూరుఁడు నితాంతగభీరుఁడు నిత్యశోభనా
కాశుఁడు ధర్మసారుఁ డవికారుఁడు తజ్జనపాలుఁ డెయ్యెడన్. [మణుండు

తే. అతనిగుణము లెన్నఁగఁ జతుఃరాస్యం డైన, నచతురాస్యండు ధిషణుండు + నధి
ధర నహీనుండు హీనుండు + దక్షముఖులు, దక్షముఖులను మఱివేఱ + తడవ

ఉ. పూర్ణసమస్తసద్గుణవిభూషితుఁ డై పాలుపొందునాకళా [నేల.
పూర్ణకథల్ వినం జదువఁ + బొల్పుగ సంతతివైభవాదివి
స్తీర్ణశుభంబు కల్పి కజుఁదీపన మున్నది గల్గెఁ గాన నా
నిర్ణయమార్చ్యు లెల్ల మది + నిల్పి వినుండు పఠింపుఁ డింపుతోన్. 261

ఉ. భవ్యత నెల్లదేశములఁ + బ్రస్తుతి కెక్కుచు మీఱి యిమ్మహా
కావ్యము సుప్రసిద్ధ మగుఁ + గావుత నిత్యము సర్వలోకసం
స్తవ్యనిజస్మృతిక వెలయుఁతాండవకృష్ణకృపక బవిత్రశా
స్త్రవ్యసనాతిధన్య మగుఁసజ్జనకోటియనుగ్రహంబునన్. 262

శా. శ్రీరోచిష్టకటాక్షనీక్షజయలక్ష్మీసంతతాశేషయో
గ్యా రాజద్భుజ యారువీటిపురబుక్కతోణిపాలాస్వయ
క్షీరాంభోనిధికౌస్తుభాయితమహఃస్థేమోదయప్రస్ఫుర
న్నారత్యవరపౌత్రగోత్రతీలకా + సంద్యాలకృష్ణాధిపా. 263

క. శోభితవైభవరూపమ, నోభవ కొండొంబికాతఁనూభవ భూతి
శ్రీభవ పరిశమితారి, ప్రాభవ బుధవర్ణ్యమాన + రామసమానా. [త్రా
వనమయూరము. శైలవరధీరనిజఃసంగరపరిత్రా, ణాలఘువిచారసకఁలాంగనుతగో
పాలనవిహార యవిభంగజయయాత్రా, శీల నగధీర సరఃసింగవిభువుత్తా. 265

గద్యము. ఇది నిఖలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవపింగళియమరనార్య
తనూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బయినకళాపూర్ణోదయం
బనుమహాకావ్యంబునందుఁ బ్రబంధపరిపూర్తిశోభనం బైనయష్టమాశ్వాసము
సర్వంబును సమాప్తము.

శ్రీ కామేశ్వర్యర్పణమస్తు.

[Handwritten signature]